

Giới thiệu Man Hoang Lang Thần Convert

"Cho dù sinh mà vì chó cỏ, nhưng ta vẫn như cũ phải hướng kia thương khung lộ ra ta răng nanh!

Cho dù bẻ gãy ta răng nanh, cho dù lột sạch ta da lông, cho dù mù mắt gãy đuôi, ta nhưng từ không sợ hãi! Ta không vì sinh mà sinh, không sợ chết mà bất tử! Ta chính là ta, ta là một con chó, càng là một đầu phản tổ thành công sói! Ta sẽ giống tổ tiên của ta đồng dạng, gào thét tại sa mạc hoang dã, chạy như bay, đem kia cừu địch hung hăng xé rách thành mảnh vỡ!

Ta là một con chó, ta vì chính mình đại ngôn, ta đem dùng hết khí lực toàn thân, đi truy tầm sứ mạng của mình!"

Dịch Lập.

...

Thương thiên đợi như chó, thể nhân gọi hần là Nhị Cầu, như vậy tên là Nhị Cầu hần, có thể hay không tại cái này chìm nổi thế gian, dốc sức làm ra thuộc về hần truyền kỳ? !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1 : Ta là 1 con chó

Con chó này con non, nhìn cùng khác đồ chó con, tựa hồ là có chút khác biệt.

Hần có chút gầy yếu, không bú sữa, lại luôn dùng vừa mới mở mắt ra, thỉnh thoảng lại nhìn về phía thương khung.

Mây trắng như tơ, bầu trời như tẩy xanh thăm.

Nhìn qua thương khung, con chó này con non kia xanh mênh mang trong ánh mắt, nhiều một tia thần thái khác thường, mí mắt chỗ hơi nước mông lung, có từng viên lớn giọt nước lặng yên im ắng đến trượt xuống.

"Ta vậy mà xong rồi. . . Một con chó!"

"Vì cái gì ta hội thành một con chó? !"

Mấy ngày qua, đây là Dịch Lập không ngừng suy tư vấn đề!

Mặc dù vô luận như thế nào đều không nghĩ ra, mình vậy mà thành một con chó, nhưng hần lúc này, đã nản lòng thoái chí!

Cứ như vậy đi, vận mệnh trên người, không biết thế nào, lúc trước Dịch Lập chỉ cảm thấy một trận mãnh liệt xung kích, sau đó mất tối sầm lại, Dịch Lập liền ngất đi. Đãi hần thanh lúc tỉnh lại, làm rõ ràng bên cạnh tình hình, hần đã xác định một chuyện đáng sợ, mình thành một con chó.

Biết được cái này cực kỳ bi ai sự thật về sau, hần tâm dần dần chết đi!

Hần không thân tượng bên cạnh, mập mạp đồ chó con ngộ nguậy thịt hồ hồ thân thể, cướp đi hấp thụ mẫu thân sữa tươi!

Hần tâm, đã chết!

Thành chó. . . Đây là Dịch Lập vô luận như thế nào đều không thể thừa nhận sự thật, hần coi là đây là tại trong mộng, nhưng giấc mộng này, lại vô luận như thế nào đều bất tỉnh.

Cũng được, tuyệt thực mà chết đi!

Mặc dù không biết, chết sau sẽ là như thế nào tình cảnh, nhưng. . .

Ai nguyện ý như chó còn sống?

Không! Hiện tại mình căn bản chính là một con chó.

Dịch Lập muốn khóc, thể nhưng lại lưu không ra một giọt nước mắt, mấy ngày qua, hần tuyệt thực, so sánh cái khác đồ chó con, hần là gầy yếu, có lẽ, mấy ngày nữa, hần liền sẽ như vậy tuyệt thực mà chết.

Không có người hội chú ý hấn, đã từng đi vào qua cái này mờ nhạt thế giới.

Đúng vậy, không có người.

Dịch Lập buồn đau đến nghĩ đến, trước kia cảm thấy mình sống được giống con chó, hiện tại tốt, thật thành chó, nhớ tới cuộc sống trước kia, mặc dù không tiền không thế, cũng không có có danh tiếng, nhưng sống được lại là tự tại! Nên ăn một chút, nên uống một chút. . .

Huống chi, cho dù không còn người khác quan tâm, nhưng Dịch Lập, còn có lão phụ thân. . .

Phụ thân kia già nua khuôn mặt, mặc dù bị sâu khổ sinh hoạt, gầy vò đến hiện đầy nếp nhăn, nhưng nhìn hướng Dịch Lập thời điểm, cuối cùng sẽ lộ ra nụ cười thật thà. Hấn sẽ không nói những lời gì, cho dù là nói đông dài lấy nói cái gì, cũng là một ít học sinh cũ nói chuyện bình thường, như là hảo hảo ở tại công trường làm việc, chú ý thân thể.

Bây giờ nghĩ đến, Dịch Lập tâm, bị đao khoét lấy đồng dạng đau lòng.

"Ồ. . ."

Hấn bị thương gào thét vài tiếng, nghe vào trong tai của mình, đích thật là đồ chó con gào thét.

Nghĩ tới đây, Dịch Lập trong lòng cười, một bên cười, một bên khóc. . .

"Phụ thân, người vẫn khỏe chứ?"

Như vậy gào thét, hóa thành trận trận nghẹn ngào, đem đã ăn uống no đủ cái khác đồ chó con, cũng chính là Dịch Lập "Huynh đệ tỷ muội" bọn họ đánh thức, tựa hồ có cảm giác tại Dịch Lập bị thương, đều là như Dịch Lập, mờ mắt, bị ai.

Hấn "Mẫu thân", là một đầu màu trắng đại cầu, tóc trắng như tuyết, uy phong凛凛.

Tại chó thế giới bên trong, nàng rất hiền thực, cũng rất tần trách, lúc này nghe nói đám chó con khóc thảm gào thét, vươn chất chất chất chất lưỡi dài đầu, tại nàng đồ chó con trên thân liếm lấy lông của bọn hấn phát, cùng lúc đó, co ro thân thể, mang cho đám chó con càng nhiều ấm áp hơn. Dịch Lập "Huynh đệ tỷ muội" bọn họ, tiến tới mút lấy sữa tươi, dần dần lại lâm vào ngủ say. Duy chỉ có Dịch Lập, mặc dù cũng không kêu lên, nhưng nội tâm của hấn bị thương, lại không giảm mấy may.

Đối với "Chó mẫu thân" đưa qua tới thân thể, hấn cự tuyệt.

Ta Dịch Lập, đường đường nam nhi, có thể nào như chó còn sống?

Hấn cự tuyệt uống xong chó mẫu thân sữa tươi, với hấn mà nói, cái này khiến hấn rất không chịu nổi.

Con chó kia mẫu thân lại không cảm thấy như vậy, trong mắt của nàng, cái này nhỏ gầy lão nhị,

Có chút không nghe lời, cũng không bú sữa mẹ, cùng vừa mới sinh ra tới thân hình cũng có chút gầy yếu "Lão Ngũ" so sánh, bây giờ cũng là không bằng.

"Nhị Cầu Tử a Nhị Cầu Tử, người cái này là thế nào à nha?" Gâu gâu tiếng gào thét âm, tại chó quanh quần.

Mà Dịch Lập, lại là thỉnh linh nghe rõ ràng, chó mẫu thân cái này vài tiếng gào thét, đại biểu hàm nghĩa.

Hoàn toàn chính xác, đây là chó ở giữa liên hệ ngôn ngữ.

Dịch Lập cười khổ, thật muốn ngửa mặt lên trời thét dài, đáng chết, có thể nghe hiểu được chó ngôn ngữ, đây là tình huống như thế nào? Điều này nói rõ mình, rõ ràng liền là một con chó a! Mà lại, cái này đáng chết danh tự, tại sao muốn gọi là Nhị Cầu? Chẳng lẽ cũng bởi vì ta xếp hạng lão nhị a?

Dịch Lập không kêu lên, hấn sợ nghe được mình khó nghe tiếng chó sữa!

Sợ hơn, chó mẫu thân hội gọi hấn "Nhị Cầu Tử" dạng này buồn cười thật đáng buồn đáng tiếc xưng hô.

"Nhị Cầu, đến, bú sữa. . . (gâu gâu gâu gâu. . .)" chó mẫu thân gào rít vài tiếng, nghe vào Dịch Lập trong tai, lại có loại cảm giác ấm áp. Hấn vốn là phụ thân nhất được cô nhi, hai cha con lẻ loi hui quanh, sống nương tựa lẫn nhau, từ nhỏ đến lớn, đều chưa từng cảm nhận được tình thương của mẹ cảm giác, đến tốt cùng là cái gì.

Nói đến kỳ quái, nghe chó mẫu thân như vậy gào rít, trong lòng của hấn, lại có loại rất dễ chịu cùng an tâm đến cảm giác.

Loại thanh âm này, lại để hấn không cách nào cự tuyệt, thậm chí ấm áp, muốn thiếp đi. . .

Đáng chết, vì sao lại dạng này? !

Dịch Lập trong lòng gào thét, chẳng lẽ lại bởi vì chính mình là một con chó nguyên nhân a?

Đúng là như thế, hắc bản năng liền là một con chó, một đầu vừa vừa ra đời mấy ngày đồ chó con, một đầu tại man hoang chi địa ra đời Băng Khuyển! Đối với đồ chó con tôi nói, mẫu thân gào thét cùng kêu gọi, căn bản là không cách nào cự tuyệt.

Nhưng Dịch Lập khác biệt, hắc nhưng lại có tư tưởng của người ta.

Hắc muốn tuyệt thực. . .

"Gào gừ!" Nhưng thân thể bản năng dục vọng cùng cảm giác đói bụng, phản bội đầu của hắc, không phải do hắc gào thét lên tiếng, "Đừng để ý đến, ta muốn chết. . ."

Chó mẫu thân giết mình, nàng nguyên bản liền cảm thấy mình Nhị Cầu Tử, thực sự là có chút khác biệt. Bởi vì nàng từ mình Nhị Cầu Tử trong mắt, thấy được cái khác thân thái khác thường. Dạng này thân thái, hắc là gọi là linh trí! Hiện tại xem ra, đúng là như thế!

"Con của ta, ngươi vừa ra đời không có mấy ngày, vậy mà linh trí mở ra, không phụ thuộc vào ngươi rồi, ngươi nhất định phải còn sống, tương lai ngươi sẽ là chúng ta Băng Khuyển tộc vị vua vĩ đại! Thậm chí có khả năng, sau khi biến hóa, có thể sổ làm chúng ta cả Yêu tộc!" Thanh âm này, hóa thành liên tiếp gào thét cùng gâu gâu thanh âm kêu to ra.

Dịch Lập có chút mộng, hắc mặc dù có thể minh bạch câu nói này nói cái gì, nhưng cũng không lớn hiểu lời này ý tứ.

Bất quá hắc lại nhạy cảm đến bất được "Hóa hình" dạng này chữ, hắc ngẩng đầu, lần thứ nhất, có chút hiếu kỳ đánh giá mình chó mẫu thân, từ chó mẫu thân kia xanh mênh mông tròn mắt bên trong, Dịch Lập cảm thấy mình thấy được một loại gọi là "Linh tính" đồ vật.

"Gâu gâu gâu. . . (cái gì là hóa hình?)" Dịch Lập quát ầm lên, hắc phát giác mình muốn nói chuyện, nhưng lại chỉ có thể như chó, gào thét ra.

"Nhị Cầu, làm ngươi tu luyện thành Yêu Huyết, đạt đến hóa hình trình độ, liền có thể hóa thành hình người, khi đó, ngươi đem sẽ có được đáng sợ yêu lực, đến đối kháng đáng chết nhân loại!"

"Tê ——" Dịch Lập hít vào một ngụm khí lạnh, đây là tình huống như thế nào? Bất quá hắc không thêm để ý, giờ này khắc này, hóa thành hình người bốn chữ, như là oanh lời, không ngừng mà tại trong óc của hắc oanh minh.

"Còn có thể hóa thành hình người à?" Ánh mắt của hắc lập tức liền sáng lên, vô luận như thế nào, chỉ cần có thể hóa thành hình người, mới có thể có cơ lại. . . Tìm tới lúc đầu đường, sau đó, về nhà!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Nguy cơ ẩn núp

Man hoang chi địa, kỳ thật tuyệt không cần cố, chuẩn xác mà nói, hắc là măng hoang chi địa.

So với Giang Nam sơn thanh thủy tú tinh xảo, man hoang chi địa thấu lộ ra ngoài là, một loại lớn dã vô cương mênh mông cùng hoang vu.

Man hoang chi địa, bởi vì chỗ bắc lạnh xa xôi chi địa, không thích hợp nhân loại bình thường ở lại, chỉ có tính cách cường hãn võ giả cùng thể gia, mới có thể tại man hoang chi địa sống sót. Nhưng dù vậy, nhân loại chiếm hữu địa bàn, so với man hoang chi địa rộng lớn vô ngần tới nói, thật sự là quá nhỏ quá nhỏ!

Cho nên nơi đây người ở thưa thớt, là đám yêu thú tụ tập địa bàn. Ác liệt hoàn cảnh bên trong, hiện lộ rõ ràng nhất bình thường phổ thông quy luật cùng chuẩn tắc, vật cạnh thiên trạch, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn. Đám yêu thú tại tàn khốc bên trong giãy dụa cùng sinh tồn, trong nhân loại đám võ giả xâm nhập Man Hoang, tại cực khổ cùng sinh tử bên trong tôi luyện lấy vũ kỹ của mình cùng chiến lược.

Tại xa xôi bắc rất chỗ sâu, Lâm Hải tuyết nguyên biên giới chi địa, có núi đá đá lồm chồm. Nơi đây núi xanh đột ngột, mấy trăm mét độ cao, mặc dù cũng không cao, nhưng ở mênh mông bát ngát mênh mông cao nguyên đi lên nói, lại có vẻ rất đột ngột.

Tuyết lớn bay lên, hàn phong gào thét, sườn núi đá lồm chồm loạn thạch bên trong, có một cái huyết động.

Hang động không lớn, lại đầy đủ một nhà sáu miệng ở bên trong an gia.

Bên trong là sáu đầu màu lông tuyết trắng chó, một lớn năm nhỏ. . . Nếu có võ giả phát giác chỗ này trong sơn động chó, chắc chắn kinh hi dị thường,

bên trong là sáu con Băng Khuyển! Mấu chốt nhất là, cái này sáu con Băng Khuyển, đúng là có năm con tiểu cầu. Băng Khuyển, so với cái khác mãnh thú tới nói, am hiểu Băng hệ thần thông. Lớn lên thành niên Băng Khuyển ngược lại cũng thôi, bắt được trực tiếp giết chết, lấy nội đan liền chính là, nhưng là những cái kia thịt hồ hồ vật nhỏ, bởi vì tính tình tương đối ôn thuận, như là từ nhỏ bồi dưỡng, sau khi lớn lên, định sẽ trở thành nhân loại tốt nhất đồng bạn.

Cho nên cỡ nhỏ Băng Khuyển, tại trong nhân loại, rất có thị trường.

Lại thêm, Băng Khuyển tướng mạo vốn là có mấy phần hàm hàm bộ dáng, nhìn có chút đáng yêu cùng ngốc manh, cho nên cỡ nhỏ Băng Khuyển có chút nhận nhân loại quý tộc vòng tròn yêu thích.

Tại một chút trường hợp bên trong, quý tộc trong nhà tiểu thư đám bà lớn, lấy có được một con Băng Khuyển làm vinh.

Tại nhân loại hoàn cảnh bên trong lớn lên Băng Khuyển, tự nhiên mà vậy quên đi bản tính của bọn hắn, quên đi dòng máu của bọn họ bên trong chảy xuôi sôi tính, thành tiểu thư đám bà lớn chơi súng.

Nhưng lúc này Dịch Lập sẽ không!

Hắn mặc dù không cam tâm, nhưng là cũng không thể không thừa nhận, thật sự là hắn là một con chó. Nói dễ nghe điểm, là một đầu Băng Khuyển.

Nhưng cái này Băng Khuyển, ở trong mắt Dịch Lập, bất luận nhìn thế nào, đều có chút trong trí nhớ, một loại gọi là Husky chó hương vị!

Hắn chó mẫu thân, tại Dịch Lập quan sát bên trong, so với hắn trong trí nhớ gọi là Husky súng vật chó, nhiều hơn mấy phần hung tàn cùng ngang ngược, thân hình càng là có biến hoá khác. Nhưng bất luận nhìn thế nào, trong mơ hồ, đều mang một tia Husky như vậy tướng mạo hương vị.

Dịch Lập không hiểu nhiều lắm đây là vì cái gì, hắn cũng không rõ ràng lắm hình dạng của mình. . .

Đương nhiên, mặc kệ đáng đáp thế nào, đều là một con chó, đây không phải Dịch Lập quan tâm. Trong đầu của hắn, một lòng nghĩ chính là, hóa hình!

Cho nên, hắn không tiếp tục tuyệt thực, hắn thấy được hi vọng, hắn phải sống, hắn muốn hóa hình!

Không chỉ có như thế, hắn còn mức độ lớn nhất kích phát trong máu sôi tính, nhất là tại mẫu thân nuôi nấng bọn hắn thời điểm, Dịch Lập lộ ra càng thêm bá đạo.

Hắn bắp chân nhảy nhót, mấy cước liền đem huynh đệ của mình bọn tỷ muội đá văng, mình một chó chiếm đoạt tất cả kỳ thật vừa mới bắt đầu, cũng chính là Dịch Lập không có ý định lại tuyệt thực thời điểm, hắn căn bản là đoạt không qua huynh đệ tỷ muội của hắn, bất quá cũng may chó mụ mụ đủ bất công, năng biết, năng Nhị Cầu Từ khác biệt!

Bởi vậy, trắng trợn liền trợ giúp Nhị Cầu, cái này khiến Nhị Cầu đáng đáp càng ngày càng béo, càng ngày càng rắn chắc, vượt xa khỏi huynh đệ tỷ muội của hắn, trở thành năm con nhỏ Băng Khuyển bên trong bền chắc nhất, mà lại bá đạo tồn tại. Chỉ có hắn ăn no rồi, cái khác nhỏ Băng Khuyển mới chuyển động bên trên.

Thường thường, Dịch Lập uống hết một nửa sữa tươi, còn lại bốn cái nhỏ Băng Khuyển chia sẻ còn lại một nửa.

Đương nhiên,

Cái này cũng không thể trách hắn, ai bảo hắn cái đầu lớn nhất, có thể nhất ăn đâu.

Chó mụ mụ cứ như vậy bất công, mặc dù nàng ban đầu linh trí, chỉ là một cái không nhập môn nửa yêu.

Nhưng khi nàng nhìn thấy mình Nhị Cầu Từ, vừa sinh ra tới liền đã khai linh trí thời điểm, cũng đã quyết định chú ý, muốn toàn lực bồi dưỡng Nhị Cầu Từ!

Chó mụ mụ biết, chỉ có huyết mạch thuần chính nhất Băng Khuyển tộc, mới có thể tại vừa ra sinh thời điểm khai linh trí, về sau mới có thể tiến nhập Huyết Nguyệt tuyến tiếp lễ rửa tội.

Nếu như tại Huyết Nguyệt tuyến bên trong, có thể xuất hiện phản tổ hiện tượng, như vậy hắn tu luyện lên yêu lực đến, sẽ đạt tới tầng thứ cao hơn!

Dạng này Băng Khuyển, sẽ là trong tộc tinh anh, sẽ trở thành trong tộc nhất chiến sĩ anh dũng.

Thậm chí, trở thành Băng Khuyển tộc vương!

Chó mụ mụ cảm thấy mình Nhị Cầu Từ có thể!

Đối với những này, chó mụ mụ tất cả đều nói cho Nhị Cầu Từ, nàng quyết định, từ nhỏ đã muốn bồi dưỡng hắn trở thành vương đã tâm cùng lòng tin.

Dịch Lập biết được những này về sau, trong lòng biến sốt ruột lên, hắn không biết Băng Khuyển tộc đến tột cùng là thứ quý gì, càng không rõ, vì sao lại xuất hiện yêu loại này nghe có chút khó tin sự tình, nhưng Dịch Lập không quan tâm! Hắn chỉ biết là, dưới mắt mình, quý dị thành một con chó, thành Băng Khuyển trong tộc một thành viên.

Mà lại, có thể thông qua Huyết Nguyệt tuyền tẩy lễ, thu hoạch được tu luyện tư cách, trở thành yêu, sau đó hóa thành hình người.

Đúng vậy, hóa thành hình người, chính là Dịch Lập dưới mắt sống sót duy nhất dũng khí!

Ai nếu là dám ngăn cản hắn, hắn hội không khách khí chút nào, dùng răng nanh xé nát hắn.

Dịch Lập tham lam mút lấy cũng không ngon miệng, nhưng cũng rất là ẩm áp, có thể mang đến cho hắn lực lượng sữa tươi. Hắn cảm thấy càng ngày càng no bụng, nhưng vẫn là tham lam mút vào, cái khác nhờ Băng Khuyển có chút đói khát, ngoao ngoao kêu, nhưng chó mụ mụ cũng không có ngăn cản Dịch Lập, ngược lại đuổi ra thật dài đầu lưỡi đỏ choét, tại Dịch Lập trên thân liếm láp.

Dịch Lập ăn no rồi, tại cái này băng thiên tuyết địa ở chỗ bên trong, hắn chỉ có thể thông qua là tảng đá khe hở, nhìn thấy mệnh mang sắc trời. . .

Bên ngoài hàn phong vẫn như cũ, ô ô điên cuồng gào thét.

Tại rét lạnh bên trong, hắn co rúm lại tại mấu thân dưới bụng, cảm thấy vô cùng thoải mái dễ chịu, không khỏi nhắm mắt lại, lâm vào ngủ say bên trong.

Trong mộng, hắn mơ tới mình rốt cục hóa thành hình người, không khỏi đến rơi nước mắt.

Chó mụ mụ cho ăn no con của nàng, dùng miệng ngậm cổ khô trụi lên ngủ say nhờ Băng Khuyển trên thân, ánh mắt lộ ra linh tính mườì phần thần sắc, lưu luyến không rời đến hôn qua mình nhờ Băng Khuyển về sau, lúc này mới quay người vọt vào tuyết lớn đầy trời thế giới bên trong.

Nàng đói bụng, nàng cần săn mồi, dạng này mới có thể cho ăn no con của nàng, dưỡng dục nàng Nhị Cầu Tử!

Trong gió tuyết, dài chừng một trượng Băng Khuyển mẩu thân, nhảy vọt tại đá lởm chởm núi đá ở giữa, dưới Đại Thanh sơn, cách đó không xa mệnh mỏng Lâm Hải bên trong, dựng dục vô số tiểu động vật. Những cái kia, đều chính là nàng đồ ăn!

Ánh mắt của nàng, tại cái này tuyết bay trong gió lạnh, đã không còn chút nào nhu tình, mà là như Băng. Vô giả tầm thường, nhìn thấy ánh mắt của nàng, cũng đều sẽ cảm thấy trái tim băng giá!

Nhưng hôm nay, tựa hồ có chút không giống.

Trọng tâm có thể làm cho nàng cảm thấy có chút bất an, trong không khí tựa hồ tràn ngập một cỗ làm nàng sinh chán ghét hương vị. . .

Chó mụ mụ bắt đầu cẩn thận, ánh mắt của nàng, tại mơ tới sắc trời bên trong, lóe ra sâu kín hàn quang, nhìn chăm chăm mỗi một chi tiết nhỏ!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Tu võ người!

Phi Tuyết Liên Thiên, như là lông ngỗng nhẹ bay Tuyết Hoa, càng thêm đến trương giường lên.

Phía chân trời, tất cả đều hóa thành một vòng bạch.

Chỉ có Tuyết Hoa, tại phiêu diêu.

Một con chiều cao một trượng Băng Khuyển, từ Đại Thanh Sơn bên trên nhảy vọt mà xuống, nàng mạnh mẽ thân thể, đập tuyết vô ngân tinh mạch cử chỉ, ánh mắt sắc bén, xem xét liền là một cái tốt thợ săn. Không thể không nói, chó mụ mụ rất đẹp, một đôi bích con người màu xanh lam, cứ việc sắc bén, nhưng nổi bật nàng toàn thân tuyết trắng lông, lộ ra thánh khiết mà không gì sánh được.

Cước bộ của nàng rất nhẹ chậm, cẩn thận đến nện bước.

Nàng bản năng, để trong lòng của nàng có chút nặng nề. Đúng vậy, cái này vẹn vẹn một loại bản năng, nhưng đối với một cái tốt thợ săn tới nói, loại này tại sinh từ bên trong luyện thành bản năng, là nàng tại Bắc Hoang chi địa sống sót trọng yếu muốn năng lực. Băng Khuyển mụ mụ là một cái tốt thợ săn, nàng biết như thế nào tiềm ẩn, tại điện quang hỏa thạch một nháy mắt đập ra, đem con mồi cắn chết.

Nàng cảm thấy không ổn, bắt đầu hướng nơi xa, hướng phía rồi xa nhà phương hướng chậm rãi bước đi thong thả đi.

Ẩn nấp tại thật dày tầng tuyết bên trong, có một bộ mặt hình dáng kiên nghị nam tử, hần nhìn tuổi tác không lớn, khuôn mặt bên trên có một đạo thật sâu mặt sẹo, có vẻ hơi dữ tợn. Lúc này hần xuyên thấu qua tuyết khe hở, nhìn xem bên ngoài đi tới Băng Khuyển mục mục, trong mắt là không che giấu được vẻ tham lam, khoe miệng càng là lộ ra hải lòng mỉm cười. Không thể không nói, cả người hần tiềm ẩn rất tốt, cũng không biết ở chỗ này tiềm ẩn bao lâu thời gian, phía trên bao trùm Tuyết Hoa đã tích lũy dày một tầng dày.

Nhưng người này, cũng không nhúc nhích, thậm chí liền hô hấp cũng không có, cho dù là trái tim của hần, vào lúc này cũng nhảy cực kỳ chậm chạp.

Chỉ là nam tử nhìn xem Băng Khuyển mục mục đột nhiên, không có dấu hiệu nào đến cải biến hành tẩu phương hướng, hướng về nơi xa đi đến, nam tử lòng này hơi nhíu lại.

Thạch Đạt trong lòng lạnh hừ một tiếng, "Hừ, thật là giáo hoạt Băng Khuyển, không hổ là có giáo hoạt như hổ danh xưng Băng Khuyển! Bất quá cuối cùng là gặp được Băng Khuyển, xem ra Vương Ma Tử cho tin tức của ta, ngược lại cũng không phải giả. . ." Thạch Đạt như vậy trong lòng lắm bầm, lập tức thân thể bỗng nhiên nhảy lên, từ tầng tuyết bên trong nhảy nhảy ra, chính là hướng phía Băng Khuyển mục mục phương hướng điên cuồng đuổi theo.

Mà Băng Khuyển mục mục, tại Thạch Đạt từ tầng tuyết bên trong nhảy lên sát na, nàng liền đột nhiên ở giữa đã nhận ra dị dạng.

Không chút do dự hướng về sau lưng phun ra ba đạo băng trụ, Băng Khuyển mục mục liền cũng không quay đầu lại hướng về nơi xa chạy như điên.

Chỉ là nàng khi thì quan sát, nhân loại kia, phải chăng đuổi tới. . .

Thạch Đạt lộ ra vẻ nghi ngờ trên mặt, nhưng căn rằng một cái, vẫn là đuổi theo đi qua!

Trước mặt kích xạ mà đến ba đạo băng trụ, lóe ra màu lam nhạt yêu dị quang trạch, gào thét bên trong phá không mà đến, băng trụ phía trước, nhon điểm chỗ u quang lấp lóe, lộ ra phong mang tất lộ, sắc bén dị thường. Cái này băng trụ cực nhanh, chớp mắt liền xuất hiện ở Thạch Đạt trước mặt, nếu là né tránh, tránh không được chặt vật, càng quan trọng hơn là, sẽ tạo thành thân hình hần ngăn ngại trì hoãn.

Thạch Đạt cười lạnh, tay phải hần nắm tay, không chút do dự hướng về băng trụ oanh ra.

Tại hữu quyền của hần bên trên, mang theo một con bì văn quyền sáo, quyền sáo bên trên bì văn quý dị, như là lóe ra Tinh Quang, tại hần một quyền vung ra về sau, càng là trong chốc lát ô mang đại tác, tạo thành một đạo rưỡi hình tròn màu đen vòng bảo hộ. Vòng bảo hộ về sau, nắm đấm cấp tốc huy động, chính là hướng phía kia ba cây màu lam nhạt băng trụ đập tới.

Oanh!

Ba cây băng trụ tại chạm tới ô mang vòng bảo hộ tầng thời điểm, cũng đã tại âm vang ở giữa sụp đổ, hóa thành điểm điểm màu lam băng tinh trạng bụi mảnh, tùy theo liền tiêu tán tại trong hư không.

Kia Thạch Đạt lạnh hừ một tiếng, mặt lộ vẻ tàn nhẫn khinh thường cười một tiếng, "Nửa giai yêu thú, mạnh nhất yêu lực tương đương với động linh cảnh ba tầng võ tu chi sĩ, nếu không phải bỏ hết cả tiền vốn cùng kia Vương Ma Tử, mượn tới sản yêu quyền sáo, hôm nay sợ là sẽ phải đã lên bị ăn thiệt thòi!"

Thạch Đạt người này, chính là động linh cảnh tầng bốn đỉnh phong võ tu chi sĩ, tuy nói không nổi cao thủ, nhưng cùng nửa giai yêu thú Băng Khuyển mục mục so sánh, lại là thắng bại khó định. Chỉ vì yêu thú, nhục thân cường hãn, toàn thân gân cốt cực kì đáng sợ, xa không phải võ tu chi sĩ có thể so sánh. Trừ phi là có chút chuyên tu luyện thể chi thuật võ sĩ, nhưng dù vậy, cũng khó có thể so sánh.

Nhưng có cái này Liệt Yêu Thủ Sáo gia trì về sau,

Lại là công thủ địch hình!

Cái này Liệt Yêu Thủ Sáo, chính là phẩm giai không tầm thường bảo bối, đều cổ công thủ hiệu quả, cho dù là Băng Khuyển thiên phú thần thông, Liệt Không Tam Lăng Trụ, đều không thể phá vỡ.

Đương nhiên, sở dĩ không cách nào phá vỡ, chủ yếu là Băng Khuyển mục mục yêu lực tu vi thật sự là quá thấp, bất quá là nửa giai yêu thú, ngay cả chính thật yêu thú cũng không tính!

Thạch Đạt lòng tin tăng nhiều, âm thầm cảm tạ Vương Ma Tử về sau, hướng phía Băng Khuyển mục mục rời đi phương hướng, thẳng tắp đuổi theo.

. . .

Tại cái này mệnh mông giữa thiên địa, tuyết bay mờ mịt, toàn bộ thế giới đều tràn ngập Tuyết Hoa.

Nhưng ở Đại Thanh Sơn trên không, giờ này khắc này, lại hơi khác thường.

Chẳng biết lúc nào, cái này Đại Thanh Sơn đỉnh, lại tới một đám người.

Người cầm đầu, là một thân mang áo trắng Yên La váy nữ tử, mày ngài cong cong, môi đỏ như máu, ngũ quan càng là tinh xảo, như là trong tranh đi ra tới tiên tử, nàng đứng tại Đại Thanh Sơn đỉnh, phương viên trong vòng mười trượng, lại không còn có Tuyết Hoa bay xuống. Nữ tử trên hai tay hạ có

chút chụp hớp, ánh mắt nhìn qua cái này mênh mông thiên địa, kia từ từ đi xa hai cái chấm đen.

Sắc mặt nàng, làm sao nhìn qua đều có chút lãnh ý.

Nữ tử phía sau, đứng vững mấy người, phần lớn là không vũ hữu lực đại hán, thân thủ bất phạm, hiển nhiên là nữ tử thị vệ.

Khắp nơi đại hán này trước mặt, còn có một người mặc rách rưới đạo bào, một mặt sẹo mụn lão hán nằm trên mặt đất, dử mắt mơ hồ hai mắt, có một vòng mắt quầng thâm, miệng của hắn tím xanh, thân thể co rúm lại càng không ngừng run rẩy, hiển nhiên là bị thả ngã xuống đất, bị người hung hăng đánh cho một trận. Mặt mũi tràn đầy sẹo mụn lão hán, chỉ lấy đứng trước mặt một thiếu nữ, run rẩy đáng sợ, nửa ngày nói không nên lời một câu. Cuối cùng, càng là một ngụm lão huyết phun ra.

Tại tay của thiếu nữ bên trong, chính vuốt vuốt một cái quang trạch lưu ly hạt châu, trong hạt châu, có màu trắng lẫn khói dạng bông sương mù, có chút mỏng lung cùng thần bí.

Thiếu nữ kia yêu thích không buông tay, thương thức trong chốc lát, đối kia tiên trong họa nữ tử giọng dịu dàng nói nói, "tỷ tỷ, cái khóa hạt châu này ta thích."

"Thích ngươi thì lấy đi đi." Nữ tử nhàn nhạt phải nói, cũng không có chút nào bá đạo chi ý.

Nằm sắp ngã xuống đất sẹo mụn lão hán, đưa tay dự định nói cái gì, khóe mắt nhìn thấy hung thần ác sát thị vệ, trong lòng e ngại. Duỗi ra tay, chỉ có thể sa sút tinh thần đến nện trên mặt đất.

"Thương thiên a, đại địa a, ngươi cứ như vậy đối đãi ta Vương Ma Tử sao? Viên này Tử La Châu, lão tử coi trọng thật lâu rồi! Di Hồng viện Tiểu Đào Hồng, hướng ta đòi hỏi đã lâu, ta đều một mực không có bỏ được cho nàng! Cái này con cái nhà ai a? Làm sao đi ra ngoài mạng nhiều như vậy thị vệ?!"

Vương Ma Tử chính phiền muộn đến chửi mẹ, lại bị một gã đại hán xách lấy cổ, trực tiếp dắt lấy hai chân cách mặt đất.

"Buông tay, ngươi buông tay!" Vương Ma Tử quát ầm lên, một mặt sẹo mụn nghẹn đến đỏ bừng, "Tin hay không lão tử phun một bãi nước miếng chết ngươi?!"

"Chắc hẳn người kia chính là như lời ngươi nói Thạch Đạt đi!" Nữ tử chỉ vào nơi xa phi nước đại đuổi theo Băng Khuyển mục mục Thạch Đạt bóng lưng, hướng Vương Ma Tử hỏi.

"Đúng đúng đúng, ngài đoán không lầm!" Vương Ma Tử trên mặt lộ ra nịnh nọt ý cười, thầm nghĩ cái này Thạch Đạt hôm nay xem như gặp vận rủi lớn.

Nữ tử nhẹ giọng nói, "đi đem người này cùng Băng Khuyển cùng nhau bắt đến! Cắt không thể để cho hắn thương hại đến Băng Khuyển, ta có tác dụng lớn!"

"Ây!"

Nữ tử sau lưng một tráng hán, con mắt lộ ra vẻ sùng kính, ôm quyền khom người, lập tức thân hình khê động, đạp tuyết vô ngân, thân hình cấp tốc chạy vội biến mất tại tuyết bay bên trong.

Tên tráng hán này, tu vi không tầm thường, thân pháp tuần tiếu, người qua im ắng, thân qua không dấu vết!

"Động linh cảnh đỉnh phong mười tầng vô tu!" Vương Ma Tử gặp tráng hán mờ mịt mà đi thân hình, không khỏi kinh ngạc lên tiếng.

Xong, lần này nhưng xong!

Tại động linh cảnh đỉnh phong vô tu trước mặt, hán Vương Ma Tử không cảm thấy mình có phản kháng tất yếu.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4: Người là dao thót, ta là thịt cá

Bất quá thời gian một nén nhang, tên kia tráng hán liền trở về.

Ánh mắt của hắn lạnh lùng, một tay nhấc trượt lấy Thạch Đạt, sau đó liền giồng phá bao tải đồng dạng, đem để tại cứng rắn băng lãnh trên mặt đất. Một cái khác thì là vết máu loang lổ, chính là Băng Khuyển mục mục, nàng như tuyết da lông bên trên, không còn lúc trước quang trạch, trở nên có chút âm đậm. Mà lại, mảng lớn diện tích, bị đâm mục đích máu tươi chỗ nhuộm dần.

Nhìn thấy vết thương chẳng chịt Băng Khuyển mục mục, nữ tử bên cạnh thuận chân thiếu nữ, hét lên một tiếng, lập tức liền nhếch lên miệng nhỏ.

"Đều như vậy, còn thể nào cho nãi nãi chúc thọ đâu?"

Nhìn thấy một màn này, nữ tử trên mặt lộ ra một tia bất mãn.

Kia thần sắc lạnh lùng trắng hán, thần sắc trở nên có chút kính sợ, "Đại tiểu thư, cái này Băng Khuyển, tại thuộc hạ đuổi kịp lúc, đã bị người này gây thương tích!"

Thạch Đạt trên mặt đất không ngừng mà run rẩy cùng run rẩy, khoe miệng có máu tươi đen ngòm tràn ra.

Lúc này nghe nói lời này, Thạch Đạt có chút gian nan đến ngẩng đầu, thấy được Vương Ma Tử thời điểm, thần sắc khẽ giật mình.

Vương Ma Tử mặt lộ vẻ đáng chất chi sắc, chớp mắt quãng thâm con mắt, mười phần bất đắc dĩ.

"Các người. . . Là ai? !" Thạch Đạt gian nan mở miệng, mặt lộ vẻ không hiểu thần sắc, hắn tự tin, theo hắn bình thường làm người chú ý cẩn thận, chưa hề trêu chọc qua mạnh như vậy người cùng thể gia. Hắn có chút khó hiểu, thật sự là không rõ, vì cái gì mình lại nhận mạnh như vậy người đánh giết.

Đại tiểu thư căn bản cũng không có dự định trả lời hắn!

Sắc mặt của nàng lạnh lùng như cũ, vẫn như cũ lạnh lùng, kia một đôi tuyệt mỹ con ngươi, tựa hồ không có một tia nửa điểm ám áp bộc lộ, duy chỉ có nhìn mình muội muội thời điểm, trong mắt của nàng, mới có từng tia từng tia nhu tình chi ý, chợt lóe lên.

"Đề bọn hắn biến mất!" Đại tiểu thư có chút chán ghét phải nói.

Sau lưng võ sĩ nghe đây, mặt lộ vẻ tàn nhẫn chi sắc, tên kia thần sắc lạnh lùng trắng hán vẩy tay một cái, lập tức thị vệ cùng nhau tiến lên, đem trên mặt đất Thạch Đạt dùng đao chặt thành thịt nát. Sau đó, ánh mắt hung tàn, dẫn theo mang theo máu cùng thịt nát tàn xương vỡ mảnh đao, thẳng đến Vương Ma Tử mà đi.

Vương Ma Tử hét lên một tiếng, thần hồn câu chiến, cũng không biết từ ở đâu ra dũng khí, thẳng đến đại tiểu thư muội muội mà đi.

Bất giác trước bắt vua, tróc gian muốn tại giường! Vương Ma Tử cảm thấy mình dưới mắt sống sót cơ hội duy nhất, chính là không chế thân phận kia thần bí khó lường, nhìn cao quý không tà nữ thiếu nữ, kể từ đó, chính mình mới có mấy phần cơ hội sống sót.

Kia thần sắc lạnh lùng trắng hán, con ngươi trong lúc đó co rút lại, giận quát một tiếng, trên thân xương cốt cụp bụp bụp giòn vang, thân hình càng là trong lúc đó cường tráng lớn mấy phần, trở nên như cùng một con cự hùng, gào thét bên trong nhảy lên! Hắn toàn thân khí thế, càng là trong phút chốc, đạt tới đỉnh phong động linh cảnh!

Nhìn công kênh thân hình, tốc độ kia, lại như cũ nhanh đến mức cực hạn.

Cơ hồ là trong chốc lát, liền đi tới Vương Ma Tử phía sau, trắng hán ánh mắt lạnh lùng vẫn như cũ, tay phải hung hăng vung ra.

Chẳng biết lúc nào, tay phải của hắn đã mọc ra cứng rắn sắc bén, như là lông tay tồn tại, nhưng nhìn thật kỹ, lại rõ ràng không phải móng tay, mà là hiện ra hình mũi khoan cốt chất vật thể.

Nam tử hung hăng vạch một cái, lập tức Vương Ma Tử muốn tránh cũng không được bên trong, kêu thảm một tiếng, thân thể đúng là bị trực tiếp xé vỡ thành hai mảnh.

Trong chốc lát, máu tươi tuôn ra, xanh xanh đỏ đỏ ruột càng là chảy đầy đất, nhìn cực kỳ buồn nôn.

Vương Ma Tử đã có khí tiến, không còn khí ra, hiển nhiên là chết đến mức không thể chết thêm.

Thần sắc lạnh lùng nam tử quý một gối xuống bái trên mặt đất, "Ti hạ không có chiếu cố tốt Nhị tiểu thư an toàn, xin chủ nhân trừng trị!"

Nữ tử thần sắc vẫn như cũ, "Không sao, người đi tắm một cái, tiện thể đem cái này trưởng thành Băng Khuyển, lột da rửa sạch, nếu như vẫn là không thể tìm tới cái khác Băng Khuyển, tổ mẫu sinh nhật, chỉ có thể lấy cái này Băng Khuyển bi thảo đến hiếu kính nàng lão nhân gia!"

Thanh âm của nàng lạnh lùng như cũ, con mắt căn bản cũng không có nhìn một chút, gần chết trên mặt đất Băng Khuyển mục mục.

Ở trong mắt nàng, đó bất quá là một đầu thừa thối, có chút trân quý Băng Khuyển thôi.

Chỉ là vô luận lại như thế nào trân quý khan hiếm, nói cho cùng, bất quá là một con dã thú thôi.

Hướng chỉ, ở trong mắt nàng, chân chính trân quý, chính là trên người nàng một miếng da!

Đại hán xưng ầy, ở trần, thả người nhảy lên, liền hướng phía Đại Thanh Sơn xa xa suối phun thác chảy nhảy vọt mà đi.

"Tỷ tỷ, ta nhỏ hơn Băng Khuyển!" Cảnh Mộng Dao ôm tỷ tỷ Cảnh Mộng Hi cánh tay, dùng sức đến đông đưa, nàng năm nay tám tuổi, đáng đáp thông minh đáng yêu, cùng tỷ tỷ xâm nhập đất man hoang này, chính là vì đạt được một bé đáng yêu lại thông minh nhỏ Băng Khuyển. Mặc dù Cảnh Mộng Dao thích Băng Khuyển, nhưng nàng yêu thích Băng Khuyển, là bị thuần hóa Băng Khuyển, mà không phải cùng loại Băng Khuyển mụ mụ như vậy, tại dã ngoại sinh tồn, tràn đầy hung lệ chi khí Băng Khuyển. Cho nên mặc dù sinh lòng không đành lòng, nhưng cũng tuyệt đối sẽ không đi ngăn cản, liền trực tiếp như vậy để gia nô đem Băng Khuyển mụ mụ trực tiếp lột da.

"Dao Dao đừng vội, đã mẫu khuyển ở chỗ này, chắc hẳn nó ở, nhất định cũng tại toà này Đại Thanh Sơn bên trên. Tỷ tỷ đã phái người đi tìm, đoán chừng một hồi, liền sẽ có người hồi mệnh, chắc chắn có người muốn nhỏ Băng Khuyển!" Kia toàn thân khí chất băng lãnh nữ tử, Cảnh Mộng Hi, đến gặp cả lưng, trên khuôn mặt tuấn mỹ lộ ra lệnh nhật nguyệt thất sắc ý cười, dùng trắng nõn như măng ngón tay,捏捏 Cảnh Mộng Dao khuôn mặt nhỏ nhắn, trêu đến muội muội của nàng, thỉnh thoảng phát ra cười khanh khách ý.

Cảnh Mộng Dao gấp đây, trên mặt lộ ra ý cười, nhưng trong lòng thì có chút miệng khô khốc.

Lớn như vậy Cảnh gia, tại phụ thân sau khi qua đời, không gây bọn hắn tỷ muội đất cấm dùi!

Dao Dao đi theo mình, bị bao nhiêu ủy khuất. . . Đã hoàn hảo, thời gian cuối cùng là có hi vọng.

Nếu không phải là mình may mắn nhận sự phó lột mắt xanh, mình cùng muội muội, chỉ sợ đã sớm bị gian nhân làm hại. Chi là, tự mình tu luyện công pháp này. . .

Cảnh Mộng Hi lắc lắc đầu, đem trong đầu ý nghĩ vung đi, nhìn xem tiểu muội của mình muội, rất vui vẻ.

Cũng chính là lúc này, dưới núi có nàng trung thực tùy tùng truyền đến tiếng kinh hô, xem ra là tìm tới Băng Khuyển ô!

Cảnh Mộng Dao cũng là nhảy cẫng hoan hô, dùng tràn ngập chờ mong mắt chỉ nhìn tỷ tỷ của mình.

Cảnh Mộng Hi cho nàng nắm thật chặt cổ áo, liền dẫn nàng, nhảy xuống khe núi.

Tuyết trắng mệnh mạng, thân qua không dấu vết!

Cảnh Mộng Hi mang theo muội muội nhẹ nhàng đến rơi vào chuồng chó phía trước, sớm có Cảnh gia gia nô, mặt lộ vẻ vui mừng, quỳ một gối xuống bái, hướng nàng đưa tới Băng Khuyển.

"Đại tiểu thư, tổng cộng có năm con Băng Khuyển!"

Hắn phụng đi lên cái này Băng Khuyển, mập mạp, thân hình lớn nhất, phát dục tốt nhất, chính là Nhị Cầu, Dịch Lập!

Dịch Lập tại động * trong mơ hồ nghe được tiếng kêu thảm thiết, hắn không biết xảy ra chuyện gì, qua một lát, liền có người đến, tìm được bọn hắn nơi này.

Gặp được người, nói thật, Dịch Lập nội tâm là vô cùng kích động, nhưng hắn lập tức nghĩ đến, bây giờ mình, lại là Băng Khuyển.

Mà lại, cũng vô pháp nói chuyện!

Hắn dùng một đôi mắt, quay tròn phải xem lấy những người này, hi vọng bọn họ có thể hiểu mình nội tâm ý nghĩ, nói không chừng, còn có thể giúp tự suy nghĩ một chút biện pháp, làm sao nhanh đưa mình biến thành nhân dạng. . .

Nhưng ý nghĩ của hắn, phí công.

Ánh mắt của hắn chuyển động, ở trong mắt Cảnh Mộng Dao, là linh động biểu hiện, lại thêm hắn thịt hồ hồ đáng vẽ, lập tức liền bị tiểu cô nương này thích.

"Tỷ tỷ, ta liền muốn cái này Băng Khuyển!" Hàn Mộng Dao chỉ vào Nhị Cầu, lớn tiếng nói.

Dịch Lập nội tâm thất vọng.

Chương 5: Cố nhân dài tuyệt

Bị người xem như sùng vật, đây là Dịch Lập chưa hề nghĩ tới sự tình!

Hắn phần nộ trong lòng, như là lòng đất nham tương, phát ra.

Hắn thật hồ hồ bắp chân cuồng đập, nhưng như cũ bị Cảnh Mộng Dao tại cười khanh khách âm thanh bên trong, ôm càng chặt hơn. Hắn cuồng nộ tiếng gào thét âm, phát ra tới lại là gâu gâu tiếng chó sủa âm, non nớt mà bén nhọn, lại dẫn tới Cảnh Mộng Dao cái này hoa lĩnh thiếu nữ càng lớn tiếng cười.

Cảnh Mộng Dao tinh tế đánh giá trong ngực Băng Khuyển, nó non nớt cái mũi, nhọn hàm răng nhỏ, kêu to lúc phát ra thanh âm, lộ ra bên trong hồng hồng đầu lưỡi, dẫn tới Cảnh Mộng Dao mừng rỡ không thôi! Nàng càng là không hề cố kỵ đem ngón tay của mình luồn vào Băng Khuyển miệng bên trong, trêu cợt lấy miệng hắn bên trong mềm mại đầu lưỡi, không chỗ ở cười khanh khách.

Tiếng cười kia, tại Dịch Lập trong lòng hóa thành chói tai trào phúng, như là một cây đao trong lòng của hắn, hung hăng khoét qua!

Bất quá là tám tuổi tiểu cô nương mà thôi, sao dám tại trong miệng của ta. . .

Dịch Lập trong lòng quyết tâm, hận không thể cắn một cái xuống dưới, đem trước mắt tay của thiếu nữ này chỉ cho cắn rơi!

Nhưng hắn lúc này lực cắn, thật sự là quá nhỏ, theo Cảnh Mộng Dao, như là gãi ngứa ngứa, dẫn tới nàng, càng thêm lớn âm thanh khanh khách vui cười.

"A?" Cảnh Mộng Dao tựa hồ là phát hiện cái gì, tinh tế đánh giá trong ngực nhỏ Băng Khuyển, thậm chí còn đem nó phóng tới nơi xa, đi xem.

Chỉ gặp, tại nhỏ Băng Khuyển mi tâm, có hai đạo nhân nhạ đến bộ lông màu đen, hiện tại chưa nảy nở, nhưng nếu là nhỏ Băng Khuyển lớn chút nữa, cái này hai đạo nhân nhạ màu đen đường vân, sẽ có vẻ có chút bất mắt.

"Hai. . ." Cảnh Mộng Dao nhẹ giọng đến nhắc tới.

Cái này hai đạo đường vân, như là "Hai", cho nên thiếu nữ này liền nhẹ nhàng nói ra.

Dịch Lập nghe được trong miệng nàng ni non, trong lòng dâng lên không tốt suy nghĩ.

Quả thật, thiếu nữ kia cười tùm tùm đến con mắt hạt châu đi lòng vòng, "Hi hi, liền bảo người Nhị Cầu tốt! Nhị Cầu, Nhị Cầu. . ."

Dịch Lập buồn đau đến nhắm mắt lại, thiên ý, đây là thiên ý a!

Hắn không rõ, vì cái gì thiếu nữ sẽ đem "Hai thế nào đi nữa" niệm làm "Hai", như thế, liền thật là thiên ý như thế.

Cũng được, Nhị Cầu liền Nhị Cầu!

"Nhị Cầu, người trước ngoan ngoãn, ta xem trước một chút cái khác nhỏ Băng Khuyển!" Cảnh Mộng Dao ôm Nhị Cầu không thả, đi đến bên cạnh, từ thị vệ nơi đó, nhìn xem cái khác nhỏ Băng Khuyển. Nhưng bất luận nhìn thế nào, đều cảm thấy không bằng trong ngực Nhị Cầu, mập mạp, mườì phần đáng yêu!

Nhất là con kia đang tuyệt bay bên trong đông lạnh đến đỏ bừng cái mũi nhỏ, cùng kia một đôi ánh mắt như nước long lanh. . .

Dịch Lập lúc này nghĩ đến, lại là Băng Khuyển mụ mụ.

Vô luận như thế nào, nàng đều cho mình lần thứ hai sinh mệnh, tuy nói là một con chó đi, nhưng. . . Vẫn là nàng đầu tiên gọi mình Nhị Cầu!

Đã dám người này xuất hiện ở nơi này, Dịch Lập trong lòng dâng lên dự cảm bất tường, rất có thể, Băng Khuyển mụ mụ, bị dám người này giết đi!

Vừa nghĩ tới Băng Khuyển mụ mụ, cứ như vậy chết đi, Dịch Lập tâm, có chút run rẩy!

Khi nàng còn sống lúc, mỗi ngày nghe nàng nói liên quan tới Băng Khuyển tộc sự tình, không chút khách khí mút lấy nàng sữa tươi, đem nàng cho mình hết thảy, đều trở thành chuyện đương nhiên, không cảm thấy có cái gì. . . Thế nhưng là, khi dự liệu được Băng Khuyển mụ mụ, cứ thế mà chết đi, Dịch Lập tâm, đang không ngừng run rẩy cùng đau đớn.

Không, băng tuyết mụ mụ không có chết, nàng chỉ là ra ngoài đi săn chưa có trở về thôi!

Dịch Lập nghĩ như vậy, nhưng khi ánh mắt của hắn, nhìn thấy một cái trần trụi đại hán thời điểm, thần sắc ngốc trệ. . .

Đại hán toàn bộ màu đỏ lấy nửa người trên, sương trắng lượn lờ, tựa hồ là mới từ lồng hấp bên trong nhảy ra. Tại cái này Phi Tuyết Liên Thiên mùa bên

trong, hân cũng không cảm thấy lạnh.

Tại đại hán này trong tay, bùng lấy một tấm chùng chất chinh chinh tè tè bì thảo!

Tuyết trắng lông tóc bên trên, cho dù là trải qua dòng suối thấm tấy, nhưng không có tại giá lạnh nhiệt độ hạ ngưng kết ra Hàn Băng, mà là như là đại hán, phía trên quanh quần lấy màu trắng hơi nước.

Dịch Lập một chút, liền nhìn ra trương này da, chính là Băng Khuyển mục mục. . .

Hân tâm,

Đột nhiên một nắm chặt, trong chốc lát đau đớn khó nhịn, càng là cảm giác đến mất đi vật trân quý nhất.

Tại cái này cực kỳ bị ai tâm cảnh dưới, hân thừa dịp Cảnh Mộng Dao phân thần sát na, từ trong ngực của nàng tránh ra!

Ầm!

Nho nhỏ, thịt hồ hồ thân thể đập vào trên đồng tuyết, Dịch Lập không cảm thấy đau đớn, gào thét hướng phía đại hán kia bò đi.

"Đao phủ! Buồn nôn! Súc sinh! Lão tử muốn giết ngươi. . ."

Nhưng, Dịch Lập gào thét, tại trong tai của bọn hân, bắt quả là trận trận chó sủa.

Cứ việc cái này chó sủa, có chút cực kỳ bị ai.

Dịch Lập vẫn như cũ nhúc nhích, không, hân là ngộ ngại. . . Nó thịt hồ hồ, như là côn trùng, hướng phía đại hán bò đi, thế phải cắn chết hân, hay là, nôn hân một miếng nước bọt.

"A..., Nhị Cầu, ngươi làm cái gì vậy?" Cảnh Mộng Dao hét lên một tiếng, thương tiếc đến từ dưới đất ôm lấy Nhị Cầu, càng là cẩn thận đến cho nàng lau roi trên thân đứng trên tuyết Hoa cùng bụi đất.

"Gâu gâu gâu. . . !" Dịch Lập vẫn như cũ gào thét, hân tại chửi ầm lên, mặc dù bọn hân nghe không hiểu, nhưng hân không quan tâm.

Hân nhe răng trợn mắt, hung ác bộ dáng, ở trong mắt người khác, có chút buồn cười.

Đại hán nhìn qua nhỏ Băng Khuyển ngẩn ngơ, sau đó liền cười lắc đầu, buồn cười, mình là xuất hiện ảo giác à? Làm sao vừa rồi từ cái này nho nhỏ Băng Khuyển trong ánh mắt, thấy được một tia sâu tận xương tủy hận ý?

"Quốc Phu, đem kia Băng Khuyển da, thích đáng cất kỹ đi. Hừ, cái này Băng Khuyển, không hổ nhận nhiều như vậy quý phụ nhân yêu thích, rất có linh tính. Tiểu súc sinh này, rõ ràng là bởi vì cảm giác được mẫu thân nó chết đi, cho nên mới buồn đau sủa loạn." Cảnh Mộng Hi cẩn thận đến nhìn thoáng qua Nhị Cầu, cảm thấy tiểu gia hỏa này cũng là thật thông linh tính, không uống công bạch đến như vậy một lần.

"Ây!" Quốc Phu ôm quyền xưng là.

"Muội muội, ánh mắt của ngươi không tệ, cái khác nhỏ Băng Khuyển tựa hồ cũng không bằng ngươi trong ngực cái này thông linh tính!"

"Tỷ tỷ, ta liền muốn cái này, ai cũng không thể cùng ta đoạt cái này nhỏ Băng Khuyển!" Cảnh Mộng Dao ngọt ngào phải nói.

"Yên tâm, ai cũng không thể cùng ngươi đoạt, tỷ tỷ đáp ứng ngươi, nhất định!" Cảnh Mộng Hi đáy mắt chỗ sâu, có hàn ý dâng lên.

"Quốc Phu. . ." Dịch Lập trong lòng gắt gao nhớ kỹ cái tên này, liền là tên đao phủ này, giết mẹ của mình, hân đáng chết! Không, không đúng, hân là nơi này hết thấy mọi người, đều phải chết!

Hân đang thét gào, thanh âm chính là chó nhà có tang.

Trong lòng của hân hận, không người hội biết.

Báo thù, nhất định phải báo thù! Dịch Lập đối với mình âm thầm gào thét, vô luận như thế nào, Băng Khuyển mục mục đều là danh nghĩa của mình bên trên mẫu thân, giết mẫu mỗi thù, há có thể không báo?

Nghĩ trăm phương ngàn kế, cũng muốn báo thù!

Nhưng hôm nay. . . Dịch Lập buồn đau đến hai mắt nhắm nghiền, lúc này mình, cũng không biết tiền đồ cùng tương lai, có lẽ, liền là thiếu nữ này sùng vật đi? Cái này có cực lớn khả năng!

Chỉ là kể từ đó, khoảng cách mẫu thân nói tới Huyết Nguyệt tuyền, sợ là muốn thật lâu về sau mới có thể đi! Không cách nào đi Huyết Nguyệt tuyền, không thể hóa thành hình người, như thế nào cho mẫu thân báo thù?

Hắn một bên suy tư, vừa có chút đau thương

Không, không đúng, ta mặc dù là chó thân thể, nhưng ta có tư tưởng, giết Quắc Phu, ta nhất định có thể làm được!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Lại quay đầu, nhà đã vạn dặm

Theo Cảnh gia tỷ muội hai người, mang theo chúng tôi tới rồi đi, toà này Đại Thanh Sơn, lại khôi phục trước kia bình tĩnh.

Tại đỉnh núi, lưu lại Vương Ma Tử hai đoạn thi thể, đang tuyết bay tung bay bên trong, sắp bị triệt để bao trùm.

Thế nhưng là đột nhiên, kia nửa khúc trên thi thể, ngón tay đột nhiên rất nhỏ khẽ nhấc một cái, cứ việc rất nhỏ, thế nhưng là tại cái này loại trừ băng tuyết, hết thấy đều là đứng im hoàn cảnh bên trong, căn này ngón tay run rẩy trở nên cực kỳ rõ ràng.

Ngay sau đó, nửa khúc trên thi thể dùng tay lên, trên đầu con mắt cũng là bỗng nhiên mở ra.

Đầu trên mặt đất run rẩy hai ba cái, liền đem mềm mại băng tuyết lắc mở, lộ ra một mặt mặt đỏ.

Wang Ma Zi liếm liếm trên đất tuyết, lắc đầu, thở dài một hơi, hai tay chống đỡ lấy bản thân nửa khúc trên, liền hướng phía bản thân nửa thân dưới đi đến.

Hắn cứ như vậy nhìn xem bản thân nửa thân dưới, ánh mắt lộ ra mê vờng, sau đó lại biến thành may mắn, "Nghiệp chướng a, may mắn không có dẫn tới kên kên!" Vừa nói, hắn còn vừa sửa sang lại bản thân ruột, đem bản thân ruột non, đại tràng, ruột thừa một mạch đều nhét vào trong bụng, lúc này mới chậm rãi sửa sang lại nửa người dưới của mình, nhìn hắn bộ dáng, rõ ràng là muốn đem nửa người trên của mình cùng nửa người dưới kết nối cùng một chỗ.

Mà lại, hắn thành công.

Không đầy một lát công phu, Vương Ma Tử liền giống như không có chuyện gì như thế, đứng lên.

Hắn khịt khịt mũi, tựa như ngửi thấy huyết tính vị đạo, liền thả người nhảy một cái, đi tới một cái bao trùm lấy băng tuyết dòng suối nhỏ bên cạnh.

Nơi đó, có một chi bị bóc đi da, đông kết băng khuyển, lúc này lại bị từng cái quạ đen vây quanh, nhao nhao đến cắn xé.

Gặp đây, Vương Ma Tử lại thở dài một hơi, "Đáng tiếc, còn tưởng rằng có thể ăn một bữa lẩu thịt cầy. . ."

Lắc đầu thở dài bên trong, Vương Ma Tử rời khỏi nơi này.

. . .

Thời gian bỗng nhiên lập tức đã vượt qua thật lâu.

Dễ đứng đi tới một cái hoàn cảnh lạ lẫm, tại cái này lạ lẫm mà kỳ diệu hoàn cảnh bên trong, cổ quái kỳ lạ hết thấy, để hắn sắp quên đi tên của mình. Bởi vì hắn mỗi ngày nghe được, đơn giản là "Nhị Cầu", hoặc là "Nhị Cầu Tử" dạng này xưng hô. Bất quá, như thế nào xưng hô, đối với dễ đứng tới nói, đã không trọng yếu.

Hắn có lẽ, có thể quên mất tên của mình, nhưng hắn sẽ không quên, trong lòng mình phát hạ lời thề, vì mẫu thân báo thù!

Hắn mỗi ngày mưu kế, là mệnh! Là quắc phu mệnh! Đồng dạng cũng là mạng của mình!

Có thể hắn dưới mắt, dù nói thế nào, dù sao cũng là một cái tiểu băng khuyển mà thôi. Cứ việc thời gian gần hai tháng đi qua, hắn hôm nay, đã lớn lên càng thêm cường tráng, nhưng hắn trong cơ thể, không có yêu lực.

Có lẽ nếu như băng khuyển mẹ mẹ hắn còn còn sống lời nói, chỉ sợ trắng tròn tiểu băng khuyển, sẽ bị nàng đưa đến thần bí huyết nguyệt suối tiến hành tẩy lễ, sẽ tu hành, sẽ tu luyện yêu lực, sẽ trở nên cường đại. . . Thế nhưng là, theo băng khuyển mẹ mẹ bị quắc phu bọn họ giết chết, đây hết thấy, liền trở nên không thực tế.

Đây cũng là dã ngoại sinh tồn bằng khuyến cùng nhà nuôi sủng vật bằng khuyến ở giữa, tồn tại chênh lệch. Mà lại chênh lệch này, theo thời gian trôi qua, sẽ càng lúc càng lớn, càng ngày càng trở nên không cách nào đền bù.

Dã ngoại bằng khuyến nhất tộc, có khả năng tại huyết nguyệt suối tẩy lễ thời điểm, kích phát tổ tiên bọn họ lang tính, từ nay về sau tu luyện yêu lực, trở nên cường đại, sẽ tại trên thảo nguyên ngang dọc, vô câu vô thúc!

Mà nuôi trong nhà sủng vật bằng khuyến, thì hoàn toàn biến thành ngu xuẩn, loại trừ tại nhân loại quý phụ nhân trước mặt đùa nghịch mạnh bán rẻ, đòi lấy một miếng cơm ăn, không còn cái khác sở trường.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, nuôi trong nhà sủng vật bằng khuyến, đã không phải là bằng khuyến, bọn họ, là nhân loại trong tay con rồi!

Dễ trợn mắt hạ, tựa hồ trên con đường này đi tới, nhưng, hẳn tuyệt đối không cho phép loại tình hình này duy trì.

Bởi vì con đường này, cùng hẳn hóa hình mộng tưởng, là hoàn toàn trái ngược!

Cho nên, hẳn cẩn thận từng li từng tí đến còn sống, trong lòng, lại giống như sắp phun trào dung nham đồng dạng, thời thời khắc khắc mưu kế, mưu kế quốc phu mạng của bọn hắn, cũng mưu kế, tương lai mệnh.

"Nhị Cầu,

Ngươi thế nào? Nhìn có chút không vui nha!" Ôn ền ôn ền tiểu nữ hài thanh âm, truyền vào dễ đứng trong lỗ tai.

Hắn bắt đầu đi bên trong, hai mắt nhắm nghiền.

Cái này nói chuyện tiểu nữ hài, chính là Cảnh Mộng Dao.

Những ngày qua đến nay, chính là tiểu nữ hài này, trở thành bản thân trên danh nghĩa "Chủ nhân", đương nhiên, nàng cũng là như thế tự xưng là, cứ việc dễ đứng cũng không cho rằng như vậy. Dù sao trải qua mấy ngày nay, chính là nàng một mực tại chiếu cố bản thân, mọi chuyện tự thân đi làm, cho ăn bản thân đồ ăn, cho mình bụng sữa bò, thậm chí là cho hắn tắm rửa, còn có quét dọn giường chiếu, quét sạch bụng cung trong lõi ra tới bụi bặm. . .

Đối với cái này, dễ đứng trong lòng đối với cái này tám tuổi tả hữu, béo ị, trắng nõn nà tiểu nữ hài, thậm chí là có chút cảm kích.

Thế nhưng là, có chút dễ đứng xấu hổ phải là, cái này Cảnh Mộng Dao, thường xuyên tại một thân một mình tình huống dưới, ôm tiểu bằng khuyến, khi thì gây hắn tiểu Đinh đinh, mà lại, cô bé này, rõ ràng còn lộ ra một mặt thần sắc tò mò.

Dễ đang đứng chút khinh bỉ, nhìn nàng thần tình kia, rõ ràng là cảm thấy, cái này giống đực tiểu bằng khuyến, cùng mình tựa hồ là không giống nhau lắm. . .

Cảnh Mộng Dao ôm lấy tiểu bằng khuyến, liền vuốt ve hắn chỉ thuần trắng nõn như ngọc da lông, khi thì còn muốn nắm một lần hắn màu hồng phấn cái mũi, thậm chí là còn có sờ một chút, dễ đứng không tự giác há to mồm đánh hà hơi, lộ ở bên ngoài đầu lưỡi.

Cái này khiến dễ đã phân bên ngoài tức giận, há hốc miệng, hướng phía Cảnh Mộng Dao ngón tay tấp tới, nhưng chân chính cần được thời điểm, nhưng lại cảm thấy rất không thích hợp, bản thân cũng không phải con chó? Cho nên, mỗi lần răng chạm đến thời điểm, dễ đứng liền lại cuống quýt buông ra.

Kể từ đó, liền để Cảnh Mộng Dao cảm thấy, cái này bằng khuyến, tựa hồ là cùng nàng chơi đùa đồng dạng, tràn đầy linh trí, mà lại phi thường đáng yêu.

Thế là, đối Nhị Cầu yêu thích, càng sâu vài phần.

"Nhị Cầu, đi, cùng tỷ tỷ cùng đi vườn hoa từ bên trong chơi!" Cảnh Mộng Dao đem Nhị Cầu buông xuống, toát ra, đối tiểu bằng khuyến nói.

"Chúc mừng cha ngươi có chó nhi tử!" Mỗi lần lúc này, dễ đứng liền như vậy nguyên rửa nói, chính hẳn ngược lại không sao cả, dù sao đối với mình thành một con chó, sự thật này, tuy nói không có cam lòng, nhưng là hẳn không thể không thần nhiên tiếp nhận. Có thể dạng này nguyên rửa thanh âm, tại Cảnh Mộng Dao trong tai, rõ ràng là tiểu bằng khuyến gâu gâu tiếng kêu, tiếng kêu này, tự nhiên mà vậy bị nàng xem như tiểu bằng khuyến đáp lời thanh âm. Thế là, liền càng thêm cảm thấy cái này tiểu bằng khuyến linh tính phi phạm.

Tại dễ đứng "Đáp ứng" về sau, Cảnh Mộng Dao liền đi ở phía trước.

Dễ đứng đi sát đằng sau, trên đường đi còn phải vượt qua không ít chương ngại, không có nghĩ rằng, trước kia không đáng chú ý một cái ngưỡng cửa, với hắn mà nói, hôm nay đều thành một cái đường đường chính chính "Cánh cửa".

Trước đó vài ngày ăn đến có chút béo, dễ đứng trong lòng đã có hối hận, những ngày gần đây, mỗi ngày đều phải thêm đại vận động lượng, tại lớn thân thể đồng thời, cũng muốn bảo trì bản thân dáng người cường tráng! Đáng tiếc, đối với kia yêu lực, dễ đứng trong cơ thể đối với nó một điểm cảm giác đều không có. Bằng khuyến mục mục tại lúc, từng đã nói với hắn, tu luyện yêu lực, là một loại rất thoải mái cảm giác khác thường. Cho đến tận này, dễ đứng đồng thời không có cảm giác được loại kia cảm giác rất thoải mái, nói cách khác, hẳn không cách nào tu luyện.

Chẳng lẽ, cần phải đi huyết nguyệt suối tiếp nhận tẩy lễ a?

Trải qua mấy ngày nay, thông qua mọi người giao lưu, chủ yếu là từ Cảnh Mộng Dao trong miệng, hẳn biết được không ít liên quan tới thế giới này tin tức. Chuẩn xác mà nói, là nhân loại tin tức.

Thế giới này, lấy võ vi tôn, người người tu luyện võ đạo, xưng là võ sĩ. Mà có thể tu luyện đã thú, thì là yêu thú.

Cái này tu luyện võ đạo, có tầng thứ cùng cảnh giới khác biệt, tỉ như kia quắc phu, chính là Động Linh cảnh đỉnh phong mười tầng. Mà Cảnh Mộng Dao tỷ tỷ, lại là Động Linh cảnh bảy tầng! Đến mức cái khác cảnh giới, dễ đứng cũng không biết, dù sao, tại Cảnh Mộng Dao miệng bên trong, tựa hồ Động Linh cảnh đỉnh phong mười tầng, cũng đã là cực kì khủng bố đỉnh phong cao thủ.

Chẳng qua dễ đứng lại là minh bạch, Động Linh cảnh đỉnh phong, tuyệt đối không thể nào là võ đạo đỉnh phong!

Dù sao, Động Linh cảnh đỉnh phong mười tầng quắc phu, cũng bất quá là cảnh mộng hi tùy tùng thôi.

Tại Cảnh Mộng Dao một thân một mình thời điểm, nàng thường xuyên hướng về phía Nhị Cầu ní non, cái này liền dễ dễ đứng, sơ bộ quen biết thế giới này kỳ huyền!

Liên quan tới võ đạo một chút tin tức, bắt đầu từ trong miệng của nàng nghe được, cái này khiến dễ đứng cảm thấy không thể tưởng tượng đồng thời, trong lòng lại rất là phấn chấn!

Điều này nói rõ, bằng khuyến mẫn thân nói tới, tu luyện thành yêu, có thể hóa hình, chuyện này, có thể là thực sự!

Tu yêu, võ đạo, Động Linh cảnh. . . Biết được đây hết thảy về sau, dễ đứng nội tâm, tại thấp thỏm tràn ngập bất an đồng thời, lại kiên định lòng tin của mình. Hẳn hiểu được, tương lai mình nên đi, là như thế nào một con đường. Chỉ là, tại không có phóng ra bước này thời điểm, hẳn bàng hoàng bất lực nội tâm, không có bất kỳ người nào có thể trấn an.

Nếu như bằng khuyến mẫn mục còn tại thời điểm, nàng nhất định có thể chiếu cố tốt bản thân, cũng đem bản thân đưa đến tại trên con đường kia.

Chỉ là, hôm nay quay đầu nhìn lại, hết thảy, cũng không còn tồn tại!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Phun người 1 mặt nước bọt!

Sóc Phương thành, ở vào Bắc Man biên giới chỗ một tòa cự thành. Cảnh phủ, là Sóc Phương thành nội tam lưu thế gia. Nhưng dù cho như thế, Cảnh phủ bên trong một cái vườn, nhưng cũng chiếm cứ gần ngàn mẫu thổ địa!

Trên là rét đậm mùa, chính là xem mai tốt thời tiết.

Trong vườn trồng không ít hoa mai, lúc này hoa mai điểm điểm, hừng đông hàn ngạo nhưng nộ phóng, đặc biệt một hương vị.

Cảnh Mộng Dao mang theo Nhị Cầu chạy toát ra, vui cười bên trong đi tới trong vườn.

Tại trong trí nhớ của nàng, từ nhỏ, đều không thích lắm tới này chỗ vườn, chỉ vì nàng mặc dù là Cảnh gia Nhị tiểu thư, nhưng cha mẹ của nàng tại nàng chưa lớn lên thời điểm, liền đã qua đời. Nàng cùng tỷ tỷ lẻ loi hiu quạnh, mạch này bên trong, theo các trưởng bối bề quan không quan tâm lý tục vụ, nàng cùng tỷ tỷ ở nhà đãi ngộ, có thể nghĩ.

Tuổi thơ của nàng, tràn đầy đắng chát cùng ức hiếp.

Nếu không phải tỷ tỷ được thu vào Vân Thiên đại tông, bá trưởng lão trong môn phái mây Lưu bà bà vì sư, nàng cùng tỷ tỷ trong nhà đãi ngộ, tuyệt đối cũng không khá hơn chút nào. Thậm chí, so sánh với trong tộc cái khác huyết mạch được sủng ái một chút hào nỗ ác bá, cũng có chút không bằng!

Cho nên, trước kia thời kỳ, Cảnh Mộng Dao là rất ít đi vào trong vườn, cho dù là tỷ tỷ và mình, tại trong tộc thân phận có biến hóa, nàng cũng không nguyện ý tới chỗ này trong vườn.

Nhưng theo nàng có Băng Khuyển, có Nhị Cầu, thường xuyên, Cảnh Mộng Dao mang theo nó đến trong vườn giải sầu.

"Nhị Cầu, đến nha, mau tới nha!"

Cảnh Mộng Dao ở phía trước chạy trước, cười khanh khách, khi thì còn quay đầu nhìn xem Nhị Cầu, cổ vũ hân chạy lại nhanh chút.

Đối với cái này, Dịch Lập chỉ có thể cho nàng một cái liếc mắt!

Xin nhò, ta mới bắt quá là hai tháng đồ chó con thôi, sao có thể chạy qua người cái này tám tuổi lớn tuổi cô nương?

Bắt quá, lại mấy người thời gian mấy tháng hừ hừ, người cũng chỉ có thể tại ta phía sau cái mông hít bụi!

Trong vườn, có mấy trăm trượng vuông luyện võ tràng.

Luyện võ tràng bên trong, từ tầng đá trải thành, bởi vì lâu năm năm tháng rèn luyện, trong tràng mỗi một khối đá đều bóng loáng tỏa sáng, thậm chí có một ít tầng đá, càng là mập mờ, không biết bị như thế nào đã kích, mới lại nhận như thế tàn phá.

Lúc này, trong tràng có gần trăm tên năm sáu bảy tám tuổi, tuổi tác khác nhau hài đồng, đồ mồ hôi như mưa, hừ hừ nha nha đến tại tu luyện võ đạo!

Cảnh Mộng Dao khi thì cùng Nhị Cầu Từ đùa giỡn chơi đùa, khi thì ôm Nhị Cầu Từ nhàn nhã đến dạo bước, trong lúc bất tri bất giác, đúng là đến nơi này.

Dịch Lập tại Cảnh Mộng Dao trong ngực, bị giữa sân tiếng hò hét âm cùng tiếng gào thán trụ, nội tâm của hắn có chút kích động, nhìn qua thiếu niên giữa sân bọn họ đồ mồ hôi như mưa tình hình, không khỏi hâm mộ và ước mơ, cái này. . . Chính là tu luyện võ đạo a?

Cảnh Mộng Dao cũng đang quan sát những thiếu niên này, bọn hắn đều là cảnh người trong phủ, đều là nhất tộc.

"Võ kỹ, Liệt Không Trảm!"

Trong diễn võ trường, là náo nhiệt. Có nhân tu luyện, có người tỷ thí luận bàn, lúc này có hai người luận bàn tỷ thí hấp dẫn không ít người ánh mắt, đều là xúm lại cùng một chỗ, nhìn xem hai bọn họ luận bàn võ kỹ, thỉnh thoảng lên tiếng gọi tốt.

Theo kia tuổi lớn một chút hài tử, gầm thét lối ra, sử xuất một chiêu này tên là Liệt Không Trảm võ kỹ, chỉ gặp tay phải của hắn, bỗng nhiên hiện ra nửa vòng tròn vung vẩy mà ra, như là một thanh cương đao, hướng phía kia rơi vào xu hướng suy tàn thiếu niên hung hăng một trảm, tại kia xu hướng suy tàn thiếu niên hai tay ngăn cản bên trong, ầm vang ở giữa bạo phát ra tiếng gào thán chói tai.

Liệt Không Trảm cũng không có chém xuống, mà là khoảng cách đối diện thiếu niên hai tay, nửa tắc có thừa liền ngừng lại.

Nhưng dù vậy, như đao tay phải cùng hai tay ở giữa, vẫn như cũ có tiếng nổ đùng đùng không dứt.

Ầm!

Xu hướng suy tàn thiếu niên thân thể bay ngược mà ra, ngã sấp xuống tại luyện võ tràng bên trong, sắc mặt đỏ lên, lập tức liền trở nên trắng bệch.

Hắn gian nan đến đứng lên, hướng phía thắng lợi thiếu niên ôm quyền bái nói, "đa tạ Cảnh Vinh ca ca thủ hạ lưu tình!" Dứt lời, thiếu niên có chút chán nản, lòng tin không phần chấn.

"Cảnh Khiết không cần nhụt chí, vũ kỹ của người ngày càng thành thực, võ đạo một đường, càng là tiến bộ không ít, chắc hẳn ngày sau, định thành trong tộc đại khí!" Kia thắng lợi thiếu niên,

Gánh vác lấy tay, một bộ ông cụ non bộ dáng.

"Chỉ là cùng Cảnh Vinh ca ca so sánh, lại kém xa tít tắp!" Cảnh Khiết ha ha cười nói.

Lập tức dẫn tới trong tràng đám người ha ha cười to.

Cảnh Vinh, bây giờ năm gần chín tuổi, liền đã đạt đến động linh cảnh sáu tầng, có thể nói là trong tộc thiên tài thiếu niên, tiền đồ bất khả hạn lượng!

Động linh cảnh tầng thứ sáu, chính là một đạo đường ranh giới, rất nhiều người cả một đời, đều không thể bước qua đạo khảm này, từ đây tại võ đạo một đường, phí thời gian cả đời. Có thể nói, bước qua đạo khảm này, tại võ đạo một đường, tối thiểu nhất tu vi, cũng sẽ là động linh cảnh đỉnh phong cao thủ. Nhưng tuyệt đại đa số người, không có tiếng tăm gì, cuối cùng bất quá là động linh cảnh năm tầng đỉnh phong thôi!

Cái này cũng chính là động linh cảnh, được xưng là nhất tuyến thiên nguyên nhân.

Một thành ti lệ thăng thiên, hóa mà vì rồng, chín thành ti lệ vĩnh viễnọa lạc vào phạm trần, bị người giẫm tại dưới lòng bàn chân!

Khác nhau ngay tại ở động linh cảnh năm sáu tầng ở giữa, mà Cảnh Vinh, tuổi gần chín tuổi, cũng đã bước vào động linh cảnh tầng thứ sáu.

Cảnh Mộng Dao gặp Cảnh Vinh cũng ở nơi đây, sắc mặt không quá tự nhiên, đang định ôm Nhị Cầu quay người rời đi thời điểm, phía sau của nàng, truyền đến Cảnh Vinh có chút biến âm tiếng nói, "U, cái này không phải chúng ta Cảnh phủ nổi danh phế vật điểm tâm, Cảnh Mộng Dao, Cảnh nhị tiểu thư a?"

Tại cái này lấy võ vi tôn niên đại, Cảnh Mộng Dao không cách nào tu luyện, cái này cũng có chút lúng túng.

Điểm này, cũng là nàng thân là Cảnh phủ Nhị tiểu thư, lại bị người đồng lứa ức hiếp nguyên nhân.

Nếu như nàng có thể tu luyện võ đạo, như vậy tình cảnh của nàng, tuyệt sẽ không như thế hồng bét!

Sau lưng Cảnh Vinh, đi theo một chút Cảnh phủ bên trong nữ hài tử, đều là Cảnh thị nhất tộc, dáng dấp tuy nói không nổi hoa dung nguyệt mạo, cũng là mặt mày xinh xắn, có chút động lòng người, chắc hẳn về sau, nhất định là không gì sánh được mỹ nhân. Lúc này, những nữ hài tử này, đang nghe xong Cảnh Vinh về sau, đều là che miệng cười, trong mắt lộ ra khinh thường cùng đồ kỳ thân sắc.

Hừ, nếu không phải người kia đập vận khí cắt chó tỷ tỷ. . .

Cảnh Mộng Dao thân thể mềm mại khẽ run, nện bước bộ pháp liền muốn rời khỏi, trước mặt thân ảnh nhoáng một cái, lại là Cảnh Vinh xuất hiện ở trước mặt hắn.

Cảnh Vinh trên dưới đánh giá một chút Cảnh Mộng Dao, lập tức nhìn về phía trong ngực nàng nhỏ Băng Khuyển, lộ ra tham lam thần sắc, hừ lạnh cười nói, "có thể đi, đem người trong ngực Băng Khuyển lưu lại! Con chó này, ta nhìn trúng!"

Người này ngang ngược không nói đạo lý, Dịch Lập cảm thấy người này khuôn mặt đáng ghét, ai nguyện ý đi theo bên cạnh người a?

"Ta nhờ vào!" Dịch Lập phun một bãi nước miếng ra, tại Nhị Cầu bên này, lại là ô ô gào thét bên trong, phảng phất là hắt hơi một cái, nhưng trên thực tế lại là nhờ một ngụm nước bọt, cái này nước bọt, thuận gió mà đi, trực tiếp rơi vào Cảnh Vinh trên môi.

Cảnh Vinh ngẩn ngơ, trong đám người cũng là trong phút chốc trở nên yên tĩnh một mảnh, đều là kinh ngạc phải xem lấy Cảnh Mộng Dao trong ngực nhỏ Băng Khuyển.

Nghe nói Cảnh Mộng Dao tỷ tỷ, Cảnh Mộng Hi xâm nhập man hoang chi địa, cho nàng tìm được một tổ Băng Khuyển, nói là đem kia nhất có linh tính Băng Khuyển, đưa cho Cảnh Mộng Dao. . . Nhưng hôm nay xem ra, trong ngực nàng con kia Băng Khuyển, cũng thật sự là quá có linh tính đi!

"Ta vừa mới nhìn thấy cái gì?" Một Cảnh thị thiếu niên si ngốc trạng hỏi.

"Trời ạ! Một con nhỏ Băng Khuyển, vậy mà hướng phía Cảnh Vinh đại ca nôn một mặt nước bọt, ta không có nhìn lầm a?" Một cái Cảnh thị khí ồm, vốc người hơi cường điệu quá, nói chuyện càng là khoa trương! Nho nhỏ Nhị Cầu, lại có thể phun ra bao nhiêu nước bọt? Bất quá là tại Cảnh Vinh trên môi lay dính một chút thôi, đến trong miệng của hắn, lại thành phun ra Cảnh Vinh một mặt nước bọt.

Nói thật, Dịch Lập ngược lại là hi vọng mình, thực sự có thể phun hắn một mặt nước bọt.

Thế nhưng là, ta bất quá là thằng nhãi con, còn làm không được a, chờ qua mấy tháng, hừ hừ, khẳng định phun người một mặt nước bọt, người tin hay không?

Cảnh Mộng Dao cũng có chút cảm động đến nhìn xem trong ngực Nhị Cầu, thầm nghĩ, Nhị Cầu a Nhị Cầu, thiết thời ta bình thường không có uống phí thương người!

Nhưng người, gây đại họa a!

Cảnh Vinh ngốc trệ một lát, bị những người khác tiếng nghị luận bưng bình, bị một con chó phun ra một mặt nước bọt, mặc kệ là thật là giả, truyền đi, mình mặt mũi này mặt, còn có Cảnh thị thiên kiều thiếu niên thanh danh là giữ không được!

Lập tức hấn tâm, âm trầm như nước!

Trong mắt, càng là có sát ý.

"Người cái gái điểm thú, lão tử giết người!" Cảnh Vinh gào thét một tiếng, lửa giận xông đầu, liền muốn một quyền hướng về Cảnh Mộng Dao đập tới.

Hắn thấy, rõ ràng là Cảnh Mộng Dao xúi giục.

Chỉ là, nắm đấm của hắn, lại bị một cái tay cầm cố lại.

Cùng lúc đó, càng có âm trầm thanh âm truyền ra, "Tin hay không, ta phế bỏ người? !"

Cảnh Vinh quay đầu nhìn lại, kinh ngạc lối ra, "Quắc Phu? !"

Chương 8: Sinh lòng mãnh hổ!

Cảnh Vinh phía sau đứng một trảng hán, thần sắc lạnh lùng, chính là Quắc Phu!

Lúc này hán nắm thật chặt Cảnh Vinh nắm đấm, tại hán động linh cảnh mười tầng đỉnh phong dưới thực lực, Cảnh Vinh tay, đã tàn ra, rút cuộc ngưng tụ không ra một tia lực đạo.

Cảnh Mộng Dao cũng là bỗng nhiên ngừng đầu, thấy được Quắc Phu, trong lòng thở dài một hơi.

Phát giác được Cảnh Mộng Dao biến hóa, nhìn xem Quắc Phu trong lòng cười lạnh Dịch Lập, trong lòng dần dần có thể lường cảm giác. . .

Hán coi là Cảnh Mộng Dao cùng tru diệt mẫu thân hán Quắc Phu khác biệt, nhưng trên thực tế, bọn hán rõ ràng là một nhóm. Có lẽ, đúng với sai rất khó phân biệt, nhưng đối với Dịch Lập tới nói, bọn hán giết Băng Khuyển mẫu thân, cái này là đủ rồi!

Hán tâm, lạnh dần, sát ý dần dần dày.

Cái này Quắc Phu, liền là cái thứ nhất muốn giết người!

Thế nhưng là, nên từ chỗ nào vào tay đâu? Nhị Cầu núp ở Cảnh Mộng Dao trong ngực, lâm vào trầm tư.

Theo hán bây giờ tình hình, muốn cho mẫu thân báo thù, dựa vào, không thể là vũ lực, mà là trí lực!

Tại Dịch Lập trầm tư thời điểm, bên này, Cảnh Vinh cùng Quắc Phu giữa hai người bầu không khí, đạt đến kiếm bạt nỗ trương tình trạng.

Cảnh Vinh tuân tự tại một con chó cùng Cảnh gia nô bộc trong tay, gãy mặt mũi, lúc này đã là lửa giận ngập trời, nếu không phải kiêng kị Quắc Phu thực lực, hán vô luận như thế nào đều muốn giết Cảnh Mộng Dao cái này tiện tỳ.

"Quắc Phu! Ngươi bắt quả là ta Cảnh phủ một con chó mà thôi, sao dám ra tay với ta? Ngươi buông ra cho ta, ta lệnh cho ngươi, đem lòng tay ra!" Cảnh Vinh khí cấp bại vòng đến quát ầm lên, lấy hán động linh cảnh sáu tầng tu vi, so sánh với Quắc Phu đỉnh phong động linh cảnh tu vi, thật sự là chênh lệch xa vậy, không cách nào so sánh.

Quắc Phu vẻ mặt lạnh lùng thần sắc, tóc của hán nát loạn, mà lại rất dài, Tùy Phong tùy ý trôi nổi, cho người ta một loại lãnh ý. Vài bố ráp trông coi trường bào, lại là không che giấu được người này cường tráng giống như núi nhỏ thân thể.

Hán nghe Cảnh Vinh, không chỉ có không có buông tay, mà lại, lực đạo trên tay, càng tăng thêm mấy phần.

"Ta như không buông tay, ngươi thì sao?"

Quắc Phu này người nói chuyện, thanh âm không lớn, rất là trầm thấp khàn khàn, mà lại hán nói chuyện, chữ không nhiều, lại cho người ta rất mạnh cảm giác áp bách, nói tóm lại rất có vài phần thần bí hương vị.

Nghe lời này, Cảnh Vinh nổi trận lôi đình, lấy hán Cảnh thị thiếu niên thiên kiều thân phận, lại có thể nào nhận nô lệ người khuất nhục? ! Lúc này, lửa giận xông tâm, tay phải thành trảm, hướng về Quắc Phu mi tâm vung đi.

Cảnh Vinh vóc dáng rất cao, cho dù là khách quan Quắc Phu, cũng không sai biệt nhiều.

"Liệt Không Trảm!" Cảnh thị một thiếu niên lên tiếng kinh hô!

"Đúng là lần thứ hai sử xuất Liệt Không Trảm, đây không có khả năng!" Cảnh Khiết cũng là kinh hô lối ra.

Cảnh Vinh lần nữa sử xuất hán tu luyện võ kỹ, Liệt Không Trảm, trong chớp lát, kinh diễm tứ tọa!

Liệt Không Trảm, làm Cảnh phủ bên trong cấp thấp võ học, lại không phải tốt như vậy học, mặc dù nhìn, một chiêu này võ kỹ, cũng không phải là đại khai đại hợp, lấy cương mãnh chi lực làm chủ, nhưng là một thức này Liệt Không Trảm, đối với võ sĩ tinh khí thần yêu cầu, cực kì hà khắc. Cho nên, tại động linh cảnh võ sĩ, phần lớn chỉ có thể thi triển ra một thức Liệt Không Trảm, nghĩ muốn lần nữa sử dụng, sợ là không thể.

Mà cái này Cảnh Vinh, đúng là lần nữa sử xuất Liệt Không Trảm.

Hiển nhiên, hán bỏ ra một chút đại giới, nhưng là nội tâm của hán đã điên cuồng, hoàn toàn không để ý, bị một cái nô lệ người lại nhiều lần nhục nhã, hán lúc này chỉ muốn giết Quắc Phu, rửa sạch nhục nhã!

Quốc Phu trên mặt thần sắc, cũng lộ ra ít có ngưng trọng, chỉ là vẫn như cũ lạnh lùng.

Nhìn ở trong mắt Cảnh Vinh, khiến cho hắn càng thêm nội tâm điên cuồng, tất muốn giết Quốc Phu cho thống khoái.

Liệt Không Trảm chém xuống, tại Cảnh thị thiếu niên tiếng kinh hô bên trong, chỉ gặp Cảnh Vinh cổ tay chặt những nơi đi qua, hư không tựa hồ vận vẹo, như là bị xé nứt!

Càng thêm đáng sợ chính là, cho dù là khoảng cách Cảnh Vinh mấy trượng bên ngoài, nhưng như cũ có thể cảm nhận được, tay hắn đao phong mang, sâm sâm hàn ý, theo cuồng phong từ Cảnh Vinh trên thân khuếch trương triển khai.

Nhưng chính là một chiêu như vậy đáng sợ vô kỹ, lại bị Quốc Phu tùy tiện hóa giải.

Chỉ gặp hắn đưa tay phải ra, hai ngón thành kìm, kẹp lấy Cảnh Vinh roi hạ thủ cổ tay.

Không có chút nào ba động, như là lửa giận ngập trời bị trong chốc lát dập tắt, như là vũ án sóng lớn, quý dị tiêu tán!

"Đây cũng là động linh cảnh đỉnh phong cao thủ à?"

Nhìn thấy khí diễm không ai bì nổi Cảnh Vinh, đúng là bị Quốc Phu, dễ như trở bàn tay, lấy tứ lạng bạt thiên cân chỉ lực biến thành giải, Dịch Lập nội tâm, có chút rung động. Động linh cảnh đỉnh phong cao thủ, đúng là cường đại tình trạng như thế! Hai đem so sánh, mình thật sự là quá yếu, chỉ sợ trong mắt hắn, bất quá là hơi lớn một điểm bò sát mà thôi. Kể từ đó, giết thế nào hắn?

Dịch Lập trong hai mắt có hàn khí âm u.

Cảnh Vinh bị Quốc Phu hai ngón kềm ở, cả người như là bị rót một chậu nước lạnh, trong chốc lát từ đầu đến chân, cảm thấy hàn khí bức người.

Nhất là, Quốc Phu kia lạnh lùng không lộ vẻ gì khuôn mặt, càng làm cho Cảnh Vinh thật sâu e ngại.

Mắt thấy đến Quốc Phu, đúng là còn dám xuống tay với mình, Cảnh Vinh hét lên một tiếng, "Quốc Phu, ngươi dám đả thương ta? Ta thế nhưng là Cảnh phủ thiếu niên thiên kiều!" Ý vào thân phận của mình, Cảnh Vinh lườm trước, Quốc Phu định sẽ không không quan tâm.

Nhưng kia Quốc Phu, chỉ là hơi hơi nhú mày, liền còn muốn ra tay.

"Đủ rồi!" Thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, luyện võ tràng bên trong nhảy ra một người đàn ông tuổi trung niên, ngay tại lúc đó một đạo bạch lạnh tám lụa gào thét mà ra, từ Quốc Phu trước mặt cấp tốc lướt qua. Vì tránh né đạo này bạch hàn quang mang, Quốc Phu buông lỏng ra Cảnh Vinh, thân thể ngửa ra sau, đợi ổn định thân hình, thần sắc vẫn như cũ lạnh lùng, nhìn xem người tới.

Chỉ thấy người tới nhìn gầy còm vô cùng, phảng phất một trận gió là có thể đem hắn thổi ngã giống như, cùng Quốc Phu thân thể cường tráng so sánh, càng là lộ ra như là gà con.

Nhưng sự xuất hiện của hắn, lại làm cho nơi đây kiều ngạo Cảnh thị các thiếu niên, nhao nhao cúi thấp đầu, nhao nhao hướng hắn chào.

"Lục thúc!"

"Gặp qua Lục thúc. . ."

Quốc Phu vẫn như cũ lạnh lùng, lại là khẽ vuốt cằm.

Hiển nhiên, được xưng Lục thúc người, hắn cũng có chút kiêng kỵ.

"Quốc Phu, vô luận như thế nào, Mộng Hi nàng đều là ta Cảnh phủ bên trong người. Xem ở nàng cùng ta chút tình mọn bên trên, có thể hay không buông tha Cảnh Vinh tiểu tử?"

Cảnh Vinh lúc này, đã phi nước đại đến Lục thúc phía sau, chỉ vào Quốc Phu, bén nhọn điên cuồng gào thét, "Giết hắn, Lục thúc, giúp ta giết hắn!"

Lục thúc nghe đây, quay người cho Quốc Phu một cái bạt tai.

"Sau này trở về, bé quan ba năm, không đến đỉnh phong động linh cảnh, không được xuất quan!" Lục thúc hét to lên đạo, hắn làm như vậy, rõ ràng là còn xí tươi sáng đến giữ gìn Cảnh Vinh.

Cảnh Vinh oán hận đến ngậm miệng lại, nhìn xem Quốc Phu cùng Cảnh Mộng Dao, trong mắt sát ý, như là lưỡi dao, sắp bay ra!

"Cảnh Vinh vô lễ, mạo phạm người, ta Cảnh Chiến Liệt hướng người bồi tội!" Cảnh Chiến Liệt thật sâu liền ôm quyền, đến gấp cả lưng, nhìn thành ý mui phần!

"Lục thúc? !" Cảnh thị các tiểu tử, gặp một màn này, trong lòng rất là chịu nhục, nhao nhao căm tức nhìn Quốc Phu, trong mắt dâng lên hận ý. Lục thúc là bọn hắn bước vào võ đạo người khai sáng, là bọn hắn bọn này lắng đầu tiểu tử thần tượng trong lòng! Lục thúc bây giờ đã là động linh cảnh chín tầng

đình phong, khoảng cách kia Quắc Phu, cũng bất quá là một thước xa, cần gì phải xoay người chịu nhận lỗi?

Bọn hắn không hiểu, đem trong lòng khuất nhục cùng hận ý, chuyển dời đến Quắc Phu cùng Cảnh Mộng Dao trên thân! !

Dịch Lập nhìn xem Lục thúc Cảnh Chiến Liệt sở tác sở vi, nội tâm như có điều suy nghĩ, hắn tựa hồ ngộ đến cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 09: Na di gặp càn khôn

Chương 09: Na di gặp càn khôn

Lục thúc sở tác sở vi, cho Dịch Lập rất lớn dẫn dắt.

Một nháy mắt, hắn tựa hồ ngộ đến cái gì, cho tới nay, quanh quẩn trong lòng hắn bối rối, cũng là rộng mở trong sáng. Mê vụ dần dần tản ra, lộ ra trước mặt tiền đồ tươi sáng.

Hắn thấy, Lục thúc nhìn bề ngoài là thành ý muốn phần xin lỗi tiến hành, nhưng hắn rõ ràng tại giờ tay nhắc chân, trong lúc lơ đãng, đưa tới Cảnh thị các thiếu niên cùng chung mối thù! Nguyên bản, thiếu niên có lẽ sẽ bởi vì Cảnh Vinh gặp khó, đối với Quắc Phu người này, nội tâm hội rất là kiêng kỵ. Thế nhưng là Lục thúc, xảo diệu đem bọn hắn đối Quắc Phu sợ hãi, chuyển hóa thành bọn hắn đối Quắc Phu sinh ra hận ý, càng là đem loại này hận ý, lan tràn tới Cảnh Mộng Dao trên thân.

Loại thủ đoạn này, để Dịch Lập nhận dẫn dắt đồng thời, cũng làm cho hắn đối với Cảnh Chiến Liệt người này, nội tâm có chút kiêng kỵ.

Dưới mắt, mình một lòng nghĩ như thế nào giết Quắc Phu người này, cho Băng Khuyển mẫu thân báo thù, cái này rõ ràng là là chui vào trong hẻm nhỏ, đến ngõ cụt chỗ sâu, lại cũng không nhìn thấy trời bên ngoài cùng địa! Có lẽ, mình không nên đi muốn như thế nào giết Quắc Phu, mà là hắn là cân nhắc, như thế nào để người khác giết Quắc Phu!

Bởi vì, mình dưới mắt, bất quá là đầu nhỏ Băng Khuyển, không có chút nào năng lực đi giết Quắc Phu!

Thay cái mạch suy nghĩ, hay là, đem "Giết Quắc Phu" chuyện này, từ trên người mình, chuyển dời đến trên người người khác, tựa hồ rất có triển vọng, hi vọng thành công cũng rất lớn.

Lục thúc không phải cũng là làm như thế a? Cả hai cách làm mặc dù không hoàn toàn giống nhau, nhưng lại có dị khúc đồng công chi diệu!

Không thể không nói Cảnh Chiến Liệt hành vi, dẫn dắt Dịch Lập đồng thời, cũng đem nội tâm của hắn bên trong cái kia đạo, cách trở mãnh hồ hàng rào, lặng yên mở ra, Dịch Lập trong lòng, đã có mãnh hồ.

Tại Quắc Phu bảo vệ dưới, Cảnh Mộng Dao vẫn còn nghĩ mà sợ, đi theo hắn rồi đi diễn võ trường.

Nhị Cầu ghé vào Cảnh Mộng Dao trong ngực, giả dựa lấy nhìn qua phía sau Cảnh Vinh, nhìn chăm chăm vào hắn một lúc lâu.

Lúc này Cảnh Vinh, nội tâm vô cùng sa sút tinh thần, hắn không chỉ có nhận hết Quắc Phu một giới nô lệ người khuất nhục, càng là liên lụy Lục thúc, hướng Quắc Phu chịu nhận lỗi!

"Lục thúc, ta... Thật xin lỗi!" Cảnh Vinh mặc dù tàn nhẫn, nhưng dù sao cũng là đứa bé, ngay trước Lục thúc cùng đồng đạo Cảnh thị thiếu niên trước mặt, hắn khóc, nước mắt chảy xuống.

"Lau khô người nước mắt!" Lục thúc hét to lên nói, "chúng ta Cảnh gia người, có thể nhận hết khuất nhục, nhưng tuyệt đối sẽ không roi lệ! Cảnh gia nam nhi, càng là như vậy!" Hắn gầy còm trong thân thể, ẩn chứa lệnh chư vị Cảnh thị thiếu niên run như cây sậy năng lượng.

Cảnh Vinh lau khô trên mặt mình nước mắt, cường tự để cho mình không khóc lên, kết ba nói nói, "Lục thúc, ta nhất định sẽ tự tay giết Quắc Phu, vì ngài rửa sạch cái nhục ngày hôm nay nhục!"

"Hào hời tử, Lục thúc chờ lấy ngày đó!" Cảnh Chiến Liệt cười sò lên Cảnh Vinh cái ót, lập tức phát phát tay, quay chung quanh ở một bên chư vị Cảnh thị thiếu niên liên lặng lẽ thối lui."Vinh nhi, người phải biết, người chính là ta Cảnh thị thiên kiều, là ta Cảnh thị vinh quang! Cứ việc hôm nay người thua ở Quắc Phu trên tay, nhưng người thua lại không phải tu vi, mà là tâm trí của người!"

Cảnh Vinh khom người xin nghe Lục thúc dạy bảo.

"Người thất bại, ở chỗ người không có có ý thức đến, Quắc Phu người này, cho dù là Cảnh Mộng Hi người làm, nhưng hắn cũng là động linh cảnh đỉnh cao cường giả, cường giả tôn nghiêm, há lại người có thể tùy ý chà đạp! Huống chi Quắc Phu người này, chỉ nghe từ Cảnh Mộng Hi một người chỉ lệnh, Cảnh phủ trên dưới, lại có ai có thể sai sử hắn? Cho dù là phụ thân của người, gặp Quắc Phu người này, cũng lấy cùng thể hệ đạo hữu đối đãi!"

"Nói như vậy, là Vinh nhi sai rồi?"

"Không, người không có sai! Khiêu chiến cường giả, người không có sai! Người có thể hai lần sử xuất Liệt Không Trảm vô kỹ, Lục thúc đã phi thường vui mừng, bất quá người hãy còn tuổi nhỏ, tâm trí có chút không đủ, cho nên Lục thúc để người bế quan ba năm, trong ba năm này, người khổ tu vô đạo, nhất định có thể đạt tới động linh cảnh đỉnh phong, đến lúc đó, lấy người thiên kiều chi tư, Quắc Phu, như thế nào lại là đối thủ của người?"

Cảnh Vinh hắc hắc cười lạnh, trong lòng sa sút tinh thần càng là quét sạch sành sanh, "Vẫn là Lục thúc cay độc!"

"Nghĩ thông suốt rồi? Nghĩ thông suốt rồi, kia đi chuẩn bị ngay chuẩn bị,

Bế quan ba năm, không đến động linh cảnh đỉnh phong, người đừng đi ra!"

"Vâng, hài nhi cần tuân Lục thúc dạy bảo!"

"Tốt, đi thôi!" Gãy còm Lục thúc chấp hai tay sau lưng, trán của hắn hơi đột ngột, người lộ ra rất tinh thần, cũng rất có trí tuệ. Nhìn qua Cảnh Vinh rồi đi bóng lưng, Cảnh Chiến Liệt khoe miệng lộ ra mỉm cười, Cảnh Vinh là Cảnh thị trong hậu bối, hắn coi trọng nhất, ngoại trừ tuổi còn nhỏ, tâm trí hơi không đủ bên ngoài, tu luyện vô đạo thiên tư có thể xưng hoàn mỹ. Lần này ngăn trở cùng giáo huấn, sẽ không đánh ngược lại hắn, tin tưởng ba năm sau, hắn hội trở nên càng thêm cường đại.

Về phần mình bộ xương già này, hướng về Quắc Phu người này chịu nhận lỗi, tại tầng tầng lớp lớp trước mặt người tuổi trẻ, lại có quan hệ gì đâu?

Cảnh Chiến Liệt hướng phía Quắc Phu bọn người rồi đi phương hướng nhìn lại, nhìn lấy bóng lưng của bọn hắn, hắn thấy được một đôi ánh mắt linh động, kia là một con chó, nằm sấp trong ngực Cảnh Mộng Dao một con chó!

Hắn không có cảm thấy có cái gì kỳ quái đến, một đầu nhỏ Băng Khuyển thôi, cô gái nhỏ cùng quý phụ nhân bọn họ, đối kia manh xuân đồ vật, tựa hồ không có cái gì sức chống cự, yêu thích vô cùng.

Hắn đang muốn quay người rồi đi thời điểm, thân thể chuyển một nửa, lại nganh sinh sinh đến dừng lại, như là dừng lại.

"Cặp mắt kia... Có chút kỳ quái nha!" Ngẩng lại, Cảnh Chiến Liệt tựa hồ cảm thấy đầu kia Băng Khuyển có chút khác biệt, có loại không nói được cảm giác.

Hắn xoay người lại, lần nữa nhìn lại, nhưng Cảnh Mộng Dao sớm đã rời đi, chỉ có hoa mai điểm điểm, phồn thịnh đến trán phóng.

Từ xa nhìn lại, như phun tung toé huyết hoa.

Cảnh Chiến Liệt sinh lòng không ổn, nhưng lại không nói ra được, cuối cùng là làm sao một loại cảm giác.

...

Dịch Lập tâm tư, đặt ở Cảnh Vinh trên thân.

Nếu như, Cảnh Vinh hắn đột nhiên chết, sẽ như thế nào?

Nghĩ đến khả năng đưa tới hậu quả, nằm sấp trong ngực Cảnh Mộng Dao Nhị Cầu, khoe miệng lộ ra mỉm cười rục rờ. Rất buồn cười, một đầu nhỏ Băng Khuyển trên mặt, lộ ra xán lạn ý cười, nhìn rất đáng yêu, cũng rất ấm áp.

"Quắc Phu đại ca, người tại sao lại ở chỗ này?" Cảnh Mộng Dao hỏi.

Trên người nàng, không có chút nào xem thường người khác cao ngạo, khả năng cùng nàng thuở nhỏ chịu đủ ức hiếp kinh nghiệm có quan hệ, nhưng bất kể như thế nào, lúc này Cảnh Mộng Dao tiểu cô nương này, không có ngang ngược, không có yếu ớt, chỉ là ôn tồn lễ độ.

Quắc Phu người này, vẫn như cũ lạnh lùng, lạnh lùng đến một chữ cũng không nguyện ý nói.

Hắn chỉ là ngẩng đầu, nhìn về phía mai trong bụi hoa.

Nơi đó có một tòa đình nghỉ mát, trong đình, hai người.

Một người áo trắng như tuyết, ngọc thụ lâm phong, một người áo trắng mờ mịt, tư như quế cung tiên tử.

"Tỷ tỷ, Bạch đại ca!" Cảnh Mộng Dao cao hứng hô, ôm Nhị Cầu hướng về cái đình chạy tới.

"Dao Dao, ngươi chậm một chút!" Cảnh Mộng Hi mỉm cười nói, trông tỷ như mẹ, ầm áp ý cười.

Dịch Lập ánh mắt nhìn Cảnh Mộng Dao sau lưng mặt, hắn thấy được Quắc Phu, có chút cung thân thể, nát tạp loạn tóc dài che giấu hai con ngươi, tựa hồ giống nhau ngày xưa lạnh lùng vô tình. Nhưng kia chưa từng cải biến chút nào sắc mặt, lại rõ ràng có một tia âm đạm khó tên tình cảm, tại trên mặt hắn cùng trong mắt, khẽ quét mà qua.

Lập tức, liền giống như quá khứ, ngàn năm không đổi lạnh lùng vô tình.

Dịch Lập không hiểu nhiều lắm, Quắc Phu trên thân vừa rồi phát sinh biến hóa, đến tốt cùng ý vị như thế nào. Dù sao, loại biến hóa này, chỉ trong nháy mắt, Dịch Lập thậm chí là hoài nghi, trên người Quắc Phu, tựa hồ có chưa từng xảy ra vừa rồi biến hóa.

Tiến vào trong đình, lại là Cảnh Mộng Hi cùng tên kia ngọc thụ lâm phong họ Bạch nam tử, xem mai uống rượu.

Hôm nay Cảnh Mộng Hi, cứ việc vẫn như cũ thần sắc băng lãnh, nhưng trên mặt của nàng, lại nhiều một tia tiểu nữ nhi tư thái, kia là tại mình người thương trước mặt nhỏ nhỏ câu thúc.

"A..., tỷ tỷ, Bạch đại ca, ngươi nhìn, đúng là tuyệt rồi!"

Sắc trời âm trầm xuống, tuyết bay tung bay, cùng hoa mai thuận lợi, kêu gọi kết nối với nhau, càng thêm đến mỹ lệ làm rung động lòng người.

Thiên địa này, như là một màn tốt họa.

Trời lạnh, Cảnh Mộng Hi thoát mình hắt lên áo khoác, cho muối muối của mình phủ lên, khí chất kia không tầm thường nam tử, cười cho Cảnh Mộng Hi phủ thêm..

Quắc Phu một thân một mình, tại ngoài đình, mặc cho tuyết bay rơi vào trên tóc của hắn, che đầy hắn tâm.

Không có người chú ý hắn, ngoại trừ Nhị Cửu Dịch Lập.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Làm, nghĩ đến. . .

Dịch Lập phát hiện mình thành một đầu Băng Khuyển về sau, lại còn là có ít chỗ tốt.

Đó chính là, trước kia không có cơ hội nhìn thấy người khác mặt khác, mà bây giờ lại là có bố lớn cơ hội, có thể nhìn thấy người khác mặt khác. Cái này cái gọi là mặt khác, là không giống với tại đại chúng trước mặt mình, mà là trong bóng đêm, tại người khác phía sau chính mình.

Đúng vậy, hắn quan sát được không ít người có dạng này "Mặt khác".

Tỉ như nói, Quắc Phu người này. . . Mặc dù hắn thói quen ẩn tàng rất sâu, thế nhưng là Dịch Lập, vẫn là phát hiện hắn ngẫu nhiên lúc khác biệt.

Còn có, cho dù là Cảnh Mộng Dao cái này tiểu cô nương khả ái, nàng cũng có mặt khác.

Những ngày gần đây, nàng có chút lo lắng, một thân một mình thời điểm, thường xuyên hướng Nhị Cửu thổ lộ hết, chỉ vì trong miệng nàng cái kia "Bạch đại ca". Nguyên lai, cái này tên là Bạch Trảm Không tuần lã thiếu niên, cùng Cảnh Mộng Hi giữa hai người, có hôn ước mang theo. Dao Dao rất sợ hãi, tỷ tỷ xuất giá đến Bạch phủ về sau, mình cuộc sống về sau, sợ là lại đau khổ hơn bất lực.

Dao Dao trong lòng sầu lo, lại chưa từng cùng tỷ tỷ Cảnh Mộng Hi nói, chỉ là một thân một mình, hướng Nhị Cửu thổ lộ hết.

Lúc này Dịch Lập, liền nghe nàng nhỏ giọng thổ lộ hết, trong lòng hơi có chút không kiên nhẫn, theo hôn kỳ tới gần, Dao Dao hướng hắn thổ lộ hết tàn suất cũng càng ngày càng nhiều.

Nhìn ra được, tiểu cô nương này rất bất lực, thường xuyên cống người chảy nước mắt.

Nhưng Dịch Lập bây giờ nghĩ, nhưng là như thế nào tìm phương pháp, đem Cảnh Vinh giết chết!

Cảnh Vinh nếu là lặng yên không một tiếng động phải chết về sau, chỉ sợ tất cả đầu mâu đều sẽ chỉ hướng Quốc Phu. Bởi vì trước mấy ngày, Quốc Phu cùng Cảnh Vinh tại diễn võ trường đại náo một trận, không phải hấn Quốc Phu làm, thì là ai? Kể từ đó, Quốc Phu nhất định là sẽ bị phần nộ Cảnh phủ xử tử, làm Cảnh thị thiếu niên thiên kiều, Cảnh Vinh chôn cùng. . . Dạng này, lặng yên không một tiếng động bên trong liền có thể đại thù đến báo.

Thế nhưng là, như thế nào mới có thể giết chết Cảnh Vinh? !

Dịch Lập nghĩ đến đầu sắp nổ tung, cũng không có chút điểm ý nghĩ. Hắn suy tính rất nhiều rất nhiều, giết chết Cảnh Vinh phương pháp, nhưng phần lớn là thực tế không lớn, hay là bị dưới mắt điều kiện có hạn chế! Nhưng nếu là ngay cả Cảnh Vinh đều không đánh chết, nói gì giết chết động linh cảnh đỉnh phong Quốc Phu đâu? Cho Băng Khuyển mẫu thân báo thù, cuối cùng bất quá là không cách nào thực hiện phán đoán thôi.

Nghĩ đến không cách nào cho Băng Khuyển mẫu thân báo thù, Dịch Lập tâm, rất đau.

Hắn thống hận, vì cái gì mình là con chó? Vì cái gì như thế vô năng? !

Thừa dịp Dao Dao không có chú ý, hắn chạy ra ngoài, trong đầu một đầu hỗn loạn, các loại ý nghĩ không ngừng mà hiển hiện, nhưng lại bị hắn từng cái bài trừ.

Chuyện này nhất định phải làm đến Xuất Quỷ Nhập Thần, bằng không mà nói, lấy hiện tại thực lực của mình, một khi bị phát giác may mắn dấu vết để lại, kia đợi chờ mình, sợ là tai hoạ ngập đầu.

Muru người khác mệnh người, đầu tiên muốn muru, hắn là mạng của mình.

Đây mới là "Muru" ý nghĩa.

Nếu là muru mệnh người có chút sơ xuất, cái này "Muru", liền không có chút nào ý nghĩa.

Muru mệnh, chính là muốn làm đến thiên y vô phòng.

Dịch Lập trong đầu không ngừng mà thôi diễn, mỗi một cái ý nghĩ cùng kế hoạch, ánh mắt của hắn chỗ sâu, dần dần trở nên có chút huyết hồng, đáng tiếc, hắn có thể nghĩ tới kế hoạch, trên cơ bản đều có hoặc lớn hoặc nhỏ sơ hở. Giết chết Cảnh Vinh có thể, nhưng là muốn hắn thoát thân, lại là rất khó.

Nhưng lúc này mình, dù sao cũng là một đầu nhỏ Băng Khuyển, rất khó hấp dẫn sự chú ý của người khác lực, kể từ đó, còn có tỷ lệ thành công. . . Cứ việc tâm lực lao lực quá độ, nhưng Dịch Lập cũng không tính từ bỏ, hắn cảm thấy, mình còn có một tia cơ hội đi liều, ý vào, chính là mình Băng Khuyển thân phận.

Nhưng. . .

Dịch Lập nội tâm đáng chết cười một tiếng, thôi, cùng lắm thì liền là chết, Băng Khuyển mẫu thân mạng cho ta đầu thứ hai sinh mệnh, như vậy, vì nàng báo thù mà chết, cũng coi là giải quyết xong một đoạn này thật đáng buồn đáng tiếc nhân quả.

Lúc này Dịch Lập, hắn đã hạ hắn phải chết dự định.

Hắn đã không có ý định "Muru mệnh", hắn muốn "Chơi bạc mạng", nhưng chơi bạc mạng kết quả, tốt nhất cũng là cùng Cảnh Vinh đồng quy vu tận. Nhưng như thế đến nay, thành công mượn tay người khác giết Quốc Phu xác suất hội giảm bớt đi nhiều! Vô cùng có khả năng.

Mình chết rồi, nhưng không có đạt tới kết quả mình mong muốn.

Dịch Lập trong lòng đáng chết đồng thời, cũng có chút không cam lòng.

Tạm biệt, cái này kỳ huyền thế giới!

Hắn có chút tiếc hận, dù sao, còn còn chưa tới cùng thăm dò một phen, cái này cùng hắn khi còn sống thế giới hoàn toàn khác biệt, không thể không nói, là một cái tiếc nuối.

"Trời xanh a, người đem lão tử biến thành một con chó, nhưng lại để cho ta không có nương, đây là muốn đùa chơi chết ta a?"

Dịch Lập bị phần đến ngựa mặt lên trời gào thét, gâu gâu tiếng rống giận dữ âm, tại trong vườn quanh quẩn.

Lúc này, hai đạo âm thanh ảnh như gió xuất hiện ở Dịch Lập cách đó không xa, một mặt lo lắng hải hùng thần sắc, đợi thấy được trong vườn, bất quá là một đầu nhỏ Băng Khuyển về sau, liền thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Một người trong đó, càng là cổ tay rung lên, liền muốn đem Nhị Cửu giết chết.

Lại bị bên cạnh áo trắng như tuyết nam tử, chặn lại!

Cái này áo trắng như tuyết nam tử, không là người khác, chính là cùng Dao Dao tỷ tỷ có hôn ước nam tử, Bạch Trảm Không!

Bạch Trâm Không, là Bạch phủ Tam thiếu gia, làm người anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, mặc dù Bạch gia tại Sóc Phương thành thế lực không bằng Cảnh gia, nhưng Bạch Trâm Không thân phận của người này, lại là không tầm thường.

Giống như Cảnh Mộng Hi, hần đồng dạng bá sư Văn Thiên đại tông, là Cảnh Mộng Hi sư huynh, tại trong tông muốn so Cảnh Mộng Hi địa vị, cao hơn không ít.

Cho nên, hai nhà thông gia, cũng coi là bên trên là môn đăng hộ đối.

Bạch Trâm Không bên cạnh, chính là thuở nhỏ cùng đi hần cùng nhau lớn lên gia nô Bạch Trọng, tu vi của người này thật cũng không bình thường, đúng là đạt đến động linh cảnh bảy tầng đỉnh phong, cùng Cảnh Mộng Hi không khác nhau chút nào.

Đúng là hần, thấy được tại trong vườn là hết, là một đầu Băng Khuyển, liền muốn nhấc tay giết hần!

Nhị Cầu dọa một thân mồ hôi lạnh, hần có thể cảm giác được, Bạch Trâm Không bên cạnh người kia, thật là muốn giết chết hần, nếu không phải bị Bạch Trâm Không ngăn cách, mình cái này mạng nhỏ, liền thực sự bỏ mạng lại ở đây.

Trêu ai ghẹo ai, không nói hai lời, liền bị người giết, Dịch Lập trong lòng bị phẫn, có thể nghĩ.

"Người cho lão tử chờ lấy!" Dịch Lập phiền muộn đến gào thét, kêu đi ra, tự nhiên biến thành gâu gâu tiếng kêu.

Lúc này, chỉ nghe Bạch Trâm Không nói, "Bạch Trọng người như giết súc sinh này, sợ rằng sẽ sinh thêm sự cố! Kể từ đó, ngược lại sẽ ảnh hưởng đến đại sự!"

Bạch Trọng nói, "một đầu có chút linh tính chó mà thôi, giết nó thì thế nào?!"

Dịch Lập nghe bọn hần, lập tức chửi ầm lên, có không biết xấu hổ như vậy người a? Ngay trước lão tử trước mặt, liền mắng ta, trong lòng ủy khuất a, phần nô a!"Gâu gâu gâu. . . Các người ngay cả súc vật cũng không bằng!"

Bạch Trâm Không cười, khuôn mặt như mặt trời ấm áp, hần cúi người, bắt lấy Nhị Cầu, vuốt ve, "Nhị Cầu, ngoan!"

"Ngao người Mỗ Mỗ cái miệng, Gâu Gâu!" Bị kẻ này ôm vào trong ngực, Dịch Lập trong lòng một trận ác hàn, người làm cái gì vậy? Người làm gì muốn sờ ta? Thật buồn nôn a! ! Ta Dịch Lập mặc dù nghèo rớt mùng tơi, nhưng cả đời lại là thẳng sống lưng còn sống, không nghĩ tới, thành một con chó về sau, bị người cường thế uốn cong, khổ quá.

Dịch Lập trong lòng cực kỳ bi ai, hần cả người nổi da gà lên, bắt đắc dĩ, ngay cả gào thét đều không cần thiết.

"Ha ha, người nhìn, cái này nhỏ Băng Khuyển, vẫn là rất thông linh tính mà!" Bạch Trâm Không vừa cười vừa nói, "Sở dĩ không cho người giết đầu này Băng Khuyển, là bởi vì nó là Cảnh Mộng Dao. Nếu là nó mất tích, chỉ sợ Cảnh Mộng Dao sẽ đem toàn bộ Cảnh phủ đều vén cái úp sập, đến lúc đó, đồ sinh sự đoàn, đối với chúng ta đại sự, sợ là có ảnh hưởng!"

"Chuyện này, tuyệt đối phải theo kế hoạch tiến hành, dung không được, chút nào sai lầm!" Bạch Trâm Không thần sắc trở nên băng lãnh, chậm rãi nói.

"Đi, chúng ta tiếp tục thương lượng chi tiết!" Bạch Trâm Không ôm Nhị Cầu liền muốn vào nhà.

Tình cảm, trong lúc bất tri bất giác, Nhị Cầu đúng là chạy tới Bạch Trâm Không bên này phòng ốc tới.

"Thiếu gia, đầu này Băng Khuyển. . ." Bạch Trọng nhìn xem Nhị Cầu.

Bạch Trâm Không cười cười, "Không sao, bắt quá là một con chó mà thôi." Hần nhìn xem Nhị Cầu, một bên nói, một bên cười hi hi đến đùa lấy Nhị Cầu.

Dịch Lập cố nén trong lòng khó chịu, nhưng vẫn là giả bộ như một bộ nhu thuận, xuẩn manh đáng vẽ.

Mặc dù loại về mặt này, đối với nữ nhân rất có lực sát thương, nhưng là đối nam nhân, tác dụng dù sao cũng có hạn.

Bắt quá dù vậy, nhưng cũng có thể để Bạch Trâm Không, không có có ý thức đến Nhị Cầu khác biệt.

Đúng vậy a, nhìn qua, hần vốn là một con chó nha.

Dịch Lập xem như mình bạch, hóa ra hai người này trong phòng, là đang thương lượng cái gì không thể cho ai biết chi bí mật. Hần trọng tâm không muốn nghe, nhưng lại không chịu nổi Bạch Trâm Không, quả thực là đem hần ôm vào trong nhà.

Cũng được, nghe một chút đi.

Dịch Lập bắt đắc dĩ đến thăm nghĩ, thành Băng Khuyển về sau, chỉ còn lại điểm ấy chỗ tốt rồi, chỉ là không biết, Bạch Trâm Không hai người này một mặt khác, lại sẽ là cái gì. . .

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11: 2 chó thiên phú thần thông!

Cho dù là thành một đầu nhỏ Băng Khuyển, một con chó, nhưng Dịch Lập nội tâm, chưa hề đem mình làm làm một con chó.

Nhất là tại một ít hành vi cử chỉ bên trên, có thể hiển lộ rõ ràng ra nguyên thủy động vật bản năng chi tiết, hẳn xưa nay không đi làm. Tỉ như nói, tiểu cầu cầu thích khắp nơi trong góc đi tiểu, lấy hành vi này đến cho thấy mình đối với "Lãnh địa" tuyệt đối chiếm hữu quyền! Loại này "Đi tiểu vòng địa" cách làm, Dịch Lập thời khắc khắc chế bản năng của thân thể, xưa nay không đi làm!

Thế nhưng là, hẳn hôm nay không được không làm như vậy!

Đám chó con có thể thông qua nước tiểu bên trong tin tức tổ, chưa hề có thể thu hoạch một ít tin tức, tỉ như nói, lấy nước tiểu hương vị, đến phân phân biệt đường xá tính chính xác.

Loại hành vi này, có lẽ coi là Băng Khuyển một loại "Thiên phú thần thông" đi!

Hôm nay, Nhị Cầu dùng lần thứ nhất sử dụng mình chó sinh bên trong cái thứ nhất "Thiên phú thần thông".

Nhị Cầu tại Cảnh phủ bên trong lén lút chạy chậm đến, dựa vào trong không khí lưu lại mùi cùng trên mặt đất nước tiểu hương vị, cứ như vậy bốn phía truy tìm.

Băng Khuyển cùng chó bình thường chó khác biệt, bọn hắn có cực kỳ cường đại khứu giác công năng!

...

Bạch Trảm Không cùng Bạch Trọng hai người, thẩm tra đối chiếu một phen kế hoạch chi tiết, Nhị Cầu liền tại Bạch Trảm Không trong ngực, đem kế hoạch của bọn hắn, nghe cái đại khái.

"Phích Lịch Lôi đều chuẩn bị thỏa đáng a?" Bạch Trảm Không hỏi.

"Ừm, đã đặt ở địa phương tuyệt đối an toàn." Bạch Trọng vẻ mặt nghiêm túc phải nói.

"Tốt! Bọn hắn tuyệt đối nghĩ không ra Phích Lịch Lôi uy lực, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, hắc hắc. . ." Bạch Trảm Không âm trầm cười nói, tay lại là ôn nhu chạm đến lấy Nhị Cầu da lông.

Nhị Cầu mở to con mắt, nhìn xem Bạch Trảm Không, kia một đôi tràn đầy dị dạng con mắt.

Đúng vậy, hẳn đang cười, trong mắt lại tràn đầy thâm tà hương vị, phảng phất đạt được cái gì, cùng hẳn xưa nay ở trước mặt mọi người thoát tục khí chất, rất là khác biệt.

Nhị Cầu thấy sợ ngây người.

Hắn từ không nghĩ tới, một người tính hai mặt, lại hội có như thế lớn khác biệt.

Nhưng càng là như thế, hẳn đối với người này, liền càng là đề phòng.

Đồng thời, Nhị Cầu đối kia Phích Lịch Lôi cũng hơi có chút hứng thú."Phích Lịch Lôi là cái gì, uy lực rất lớn sao?"

Phảng phất là cảm nhận được Nhị Cầu nội tâm cấp bách kêu gọi, Bạch Trọng cũng là hơi khẽ mím môi cười khẽ, "Tam thiếu gia nói đúng lắm, dù sao Phích Lịch Lôi nghiên cứu chế tạo, chính là ta Bạch phủ bí mật lớn nhất! Lần này vừa ra, sợ sẽ khiếp sợ thiên hạ, kể từ đó, ta Bạch phủ cũng không được an bình!"

"Ai, nếu không phải sư tôn ngại không dưới mặt mũi, lại có Vân Lưu lão bà tử chần nhiep, chỉ là một cái Cảnh phủ, lão nhân gia ông ta phát tay, liền đại sự có thể thành! Tội gì ngại ta, mưu đồ bí mật lâu như vậy, còn để cho ta Bạch phủ vừa mới nghiên cứu ra tới một kiện đại sát khí, đều không thể không hiển lộ ở trước mặt mọi người!" Bạch Trảm Không vẫn như cũ nhẹ vỗ về Nhị Cầu nhu thuận da lông, sắc mặt dần dần lộ ra thâm tà ánh mắt, "Bất quá cũng may, sư tôn đáp ứng, sau khi chuyện thành công, cái này Cảnh Mộng Hi nguyên âm từ ta hái, kể từ đó, ta đột phá động linh cảnh, cũng không phải không có khả năng!"

"Như thế, Bạch Trọng sớm chúc mừng Tam thiếu gia!" Bạch Trọng người này, cũng là khuôn mặt đoan chính, mày rậm mắt to, sọc râu phồn thịnh, lại là khó mà che giấu khuôn mặt tinh xảo. Nếu là thật tốt tu bổ một phen, sợ cũng là một cái khuôn mặt tươi non vẫn nhả thiếu niên.

Bạch Trảm Không cười ha ha nói, "Bạch Trọng, người ta trên danh nghĩa là chủ tớ, nhưng giữa hai người, lại là huynh đệ thù tấu chi tình. Lần này sau khi chuyện thành công, nên có chỗ tốt, không thể thiếu người!"

"Bạch Trọng, trước cảm ơn Tam thiếu gia!" Bạch Trọng mặt lộ nịnh nọt chi ý.

Cũng đúng lúc này, nơi xa truyền đến tiếng kêu âm, "Nhị Cầu, Nhị Cầu!"

Tinh tế nghe, lại là Dao Dao thanh âm.

Nhị Cầu sững sờ, ngăn người lấy lỗ tai nghe một chút, tại xác nhận là Dao Dao thanh âm về sau, nội tâm của hắn nom nớp lo sợ, lập tức lông xù xuống. Lần này, mạng nhỏ xem như không sai biệt lắm bảo vệ!

Nhưng hắn, dù sao vẫn là tại Bạch Trảm Không trong ngực, Bạch Trảm Không tay, còn đang vuốt ve lấy Nhị Cầu chi riêng thuận da lông.

Nhị Cầu không lớn cam đoan,

Cái này Bạch Trảm Không đến tốt cùng thả hay là không thả chính mình.

"Nhị Cầu, Nhị Cầu! Người ở đâu a?" Cảnh Mộng Dao thanh âm gấp rút, từ đằng xa truyền đến, lơ mơ có thể nghe nói mang theo nhẹ giọng ghen ngào, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng bên trên, đã có nước mắt, nước mắt tại trong hốc mắt đánh lấy vòng.

Bạch Trảm Không cười ha ha đến nói với Bạch Trọng, "Người nhìn, Cảnh Mộng Dao cô gái nhỏ này đều tìm tới đây rồi! Cho nên nói, không cho người giết cái này nhỏ Băng Khuyển, vẫn là chính xác mà! Dù sao cũng là một con chó, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện!" Hắn vừa nói, một bên cúi người, đem Nhị Cầu để xuống.

"Đi thôi, đi tìm chủ nhân của người đi."

Nhị Cầu không do dự nữa, hắn nghĩ nghĩ, đột nhiên nhẹ răng trợn mắt đối Bạch Trọng tê rống lên.

Bạch Trảm Không cùng Bạch Trọng hai người đưa mắt nhìn nhau. . .

"Cái này?" Bạch Trọng không hiểu.

"Vật nhỏ này, quả thật linh tính mười phần, ta đều có chút thích nó! Nó đối người gào thét, sợ là bởi vì người lúc trước dự định muốn giết nó, bị nó cho nhớ kỹ!" Bạch Trảm Không nhìn qua Nhị Cầu, mắt lộ kỳ sắc. "Đều nói Băng Khuyển linh tính mười phần, quả thật như thế. Nghe nói trước đó vài ngày, vật nhỏ này, vì giữ gìn chủ nhân của hắn, còn phun ra kia Cảnh Vinh một mặt nước bọt đâu!"

Bạch Trọng nghe đây, một mặt đáng chất ý cười.

Gào thét hai ba âm thanh, Nhị Cầu hướng phía Bạch Trọng chạy tới, giống như điên cuồng, răng nanh hung hăng lộ ra, càng là để cho âm thanh hung tàn, phảng phất là muốn đem Bạch Trọng sinh sống nuốt vào.

Bạch Trọng gặp cái này không buông tha nhỏ Băng Khuyển, mặt lộ đáng chất ý cười, lại là không nhúc nhích, lẳng lặng nhìn xem Nhị Cầu hành vi.

Trong mắt hắn, cái này nhỏ Băng Khuyển quá yếu, một chi liền có thể điểm chết.

Hắn bất động, lại là nhớ tới khi còn bé kinh nghiệm, tuổi nhỏ thời điểm, bốn phía phiêu bạt, tại trải qua cửa son nhà giàu lúc, chợt có chó xù chạy tới, nghe răng trợn mắt đối hắn gào thét, bộ dáng càng là hung tàn. Nhưng Bạch Trọng, cho dù tuổi nhỏ, lại cũng không sợ những này chó xù, bởi vì hắn biết, chỉ cần mình hướng về phía trước đột nhiên đi một bước, những này nguyên bản vẫn là rất hung tàn chó xù, chính là sẽ bị kinh hãi đến, ngo ngoe thét chói tai vang lên, hướng trong nhà chạy tới.

Dạng này trên chọc chó xù chuyện lý thú, Bạch Trọng không làm thiếu qua.

Trong mắt hắn, lúc này cái này nhỏ Băng Khuyển, cùng trước kia chó xù cây, không hề khác gì nhau.

Xúc cảnh sinh tình, Bạch Trọng nhớ tới kinh nghiệm của mình, khóe miệng lộ ra ý cười.

Nhưng trên thực tế, lại là cùng Bạch Trọng ý nghĩ, có chút khác biệt.

Chỉ gặp cái này nhỏ Băng Khuyển, phi nước đại chỉ bạch trọng bên cạnh, vung lên chân sau, lấy gần như dựng ngược tư thái, tư hắn đi tiểu!

Nước tiểu vậy ra, phun tại Bạch Trọng ống quần bên trên cùng giày bên trên.

Lập tức, kia thịt hồ hồ nhỏ Băng Khuyển, phi nước đại tuyền đường, chuyển một cái ngoặt lớn, chính là hướng phía ngoài cửa phi nước đại mà ra.

Một màn này, phát sinh cực nhanh.

Bạch Trâm Không ngăn người, chính là cười ha ha, ngay cả eo đều không thẳng lên được.

Mà Bạch Trọng, sắc mặt thần sắc, càng thêm đáng chất, lại là không nhúc nhích.

Nhị Cầu phi nước đại đến trong vườn, nghe Cảnh Mộng Dao tiếng kêu âm, hướng phía phương hướng của nàng chạy như điên.

Số ngoài trăm thước, hành lang eo man về, chuyển một cái ngoặt lớn, liền thấy được Dao Dao.

Nhị Cầu gào thét một tiếng, Cảnh Mộng Dao nghe được, quay người trở lại, đã thấy Nhị Cầu mập mạp thân thể đánh tới, liền chuyển nước mắt mỉm cười, đem Nhị Cầu gắt gao ôm vào trong ngực, "Người tiêu gia hòa này, chạy đi đâu rồi, lo lắng chết ta rồi? !"

Cũng nhưng vào lúc này, Bạch Trâm Không cùng Bạch Trọng thân hình xuất hiện ở nơi này.

Bạch Trâm Không sắc mặt bởi vì cười to, mà có chút hồng nhuận, cười tủm tỉm đến nói với Cảnh Mộng Dao, "Dao Dao, người nhưng phải coi trọng người Nhị Cầu a, vật nhỏ này, vậy mà chạy tới ta chỗ này. Nói thật, ta thật có chút không nở trả lại cho người a."

"Hừ!" Cảnh Mộng Dao cho hấn một cái liếc mắt, "Nhị Cầu, chúng ta đi!"

Bạch Trâm Không mặt lộ vẻ xấu hổ, quay đầu hướng Bạch Trọng hỏi nói, "cô gái nhỏ này, nhìn đối ta rất có ý kiến a? !"

"Sợ là bởi vì Tam thiếu gia, muốn cưới tỷ tỷ nàng nguyên nhân đi, nghe nói nàng thuở nhỏ, liền cùng Cảnh Mộng Hi sống nương tựa lẫn nhau. . ."

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Phích Lịch Lôi!

Dao Dao ôm thật chặt Nhị Cầu, sợ nó lần nữa chạy mất đi, cường độ này lớn, để Nhị Cầu cảm thấy trong lòng một trận ầm ập, cô bé này, nghiêm nhiên là coi hấn là làm trọng yếu nhất đồng bạn."Nhị Cầu, người ngay tại bên cạnh tỷ tỷ có được hay không, nếu như không có người, tỷ tỷ không biết nên làm sao bây giờ. . ."

Dao Dao sờ lấy Nhị Cầu cái mũi, trong lòng thật sự là nghĩ mà sợ.

Dịch Lập lúc này thâm nghĩ, là Bạch Trâm Không nói tới Phích Lịch Lôi, đây cũng là hấn bốc lên nguy hiểm tính mạng, trên người Bạch Trọng lưu lại dấu vết duyên cớ. Cũng may, kia Bạch Trọng đối với cái này, tựa hồ là không để ý lắm.

Cho nên, thừa dịp trời tối, Cảnh Mộng Dao ngủ thiếp đi, không có chú ý thời điểm, hấn lại chạy ra ngoài.

Phích Lịch Lôi xuất hiện, để Dịch Lập cảm thấy, giết chết Cảnh Vinh chuyện này, rất có triển vọng. Mà lại, nếu là trong lúc lơ đãng, như có như không dẫn đạo một phen, nhất định có thể đem chuyện này, kéo xuống Quắc Phu trên thân.

Đến lúc đó, bùn đất ba quãng trong đống quần, không phải phân cũng là phân.

. . .

Dựa vào mình "Thiên phú thần thông", Nhị Cầu thật hồ hồ, nhưng lại tương đối mà nói, không đáng chú ý thân hình, xuyên thẳng qua tại Cảnh phủ bên trong.

Hấn không có đi đại lộ, thì là chuyên môn tại trong bụi hoa, trong bụi cỏ xuyên thẳng qua, vì cái gì, liền là tránh đi người khác mắt.

Lúc này, sắc trời dần dần muộn, Cảnh phủ bên trong cảm đèn.

Đôi này Nhị Cầu tới nói, càng là khó được cơ hội tốt, hấn muốn bằng lấy hương vị, tại hắc ám, không hoàn cảnh quen thuộc hạ tìm tới Bạch Trọng, tìm tới, Phích Lịch Lôi!

Đoạn đường này, đông xôn tây động, mặc dù chưa nói tới bộ bộ kinh tâm, nhưng cũng là ngoài ý muốn thay nhau nổi lên.

Nhất là, tại Nhị Cầu quá trình một cái rất lớn vườn lúc, đúng là gặp một đầu Đại Hoa Mãng.

Cũng may, đầu kia Đại Hoa Mãng tựa hồ là vừa mới bị người cho ăn cơm tối, đối Nhị Cầu thân thể, không cảm thấy hứng thú, chỉ là đùa cợt nhìn Nhị Cầu một chút, liền lại cuộn thành một vòng tròn, nằm ở nơi đó, nhắm mắt lại đi ngủ đây.

Nhị Cầu dọa đến mồ hôi lạnh ứa ra, hẳn thậm chí là có thể cảm giác được Đại Hoa Mãng phun lưỡi, đã liếm tại trên mặt của mình.

Nhưng kia Đại Hoa Mãng, sâu kín ánh mắt, cuối cùng chỉ là có chút chẳng thêm ngó tới, liền rời đi.

Nhị Cầu lấy lại tinh thần, vội vàng từ bên này chạy.

Đáng chết, Bạch Trọng lưu lại hương vị, tại sao lại xuất hiện ở nơi này?

Băng Khuyển, cùng gia khuyển khác biệt, có lẽ là am hiểu Băng hệ thần thông nguyên nhân, bọn hắn nước tiểu hương vị, cũng không có như vậy gay mũi, nhưng lại có thể bị nhất tộc đồng loại phát giác được. Mà lại, Băng Khuyển khứu giác, cũng vượt qua phổ thông chó săn, mấy trăm lần. Đây cũng là Nhị Cầu có thể tại tia sáng không rõ, hoàn cảnh lạ lẫm dưới, truy tung Bạch Trọng "Thiên phú thần thông".

Sắc trời càng thêm tối xuống, Nhị Cầu cảm giác được, độc thuộc về mình hương vị, càng ngày càng đậm hơn.

Bước chân hẳn nhẹ nhàng chậm chạp, thịt hồ hồ dưới mặt bàn chân mặt, có thịt hồ hồ đệm thịt.

Thịt này đệm, có thể cảm giác được cực kỳ chấn động nhẹ nhẹ, đồng thời, càng là có thể tránh cho Nhị Cầu tại tiến lên quá trình bên trong, sinh ra khá lớn chấn động. Hẳn cứ như vậy vô thanh vô tức, truy tung lưu lại mùi, như là trong bóng tối ưu tú nhất thợ săn, truy tung đến một gian có chút heo lánh phía ngoài phòng.

Trong phòng, không có cảm đèn, Nhị Cầu lại là có thể cảm giác được, bên trong có không ít người.

Càng có tiếng bàn luận xôn xao âm, thỉnh thoảng truyền ra.

Hắn cái lắng lên lỗ tai, tinh tế nghe.

"Phía dưới, ta cho mọi người nói một chút Phích Lịch Lôi phương pháp sử dụng. . . Rất đơn giản, ném ra liền có thể bạo tạc." Bên trong truyền đến Bạch Trọng thanh âm, rất thấp rất thấp, nhưng Nhị Cầu vừa lúc nghe được. Hẳn thính giác, cũng tự nhiên không phải nhân loại có thể sánh ngang, dù sao, không phải đồng loại, nghe được thanh âm sóng ngắn cũng là khác biệt.

Dịch Lập trong lòng đáng chất, thành chó, cái này khứu giác cùng thính giác, quả thật là không giống a.

"Ngày mai sẽ là Tam thiếu gia cùng Cảnh Mộng Hi hôn sự, đại sự thành không, liền toàn dựa vào chư vị!"

"Thề sống chết vì Tam thiếu gia tận trung!" Đám người quát khê. Nơi đây là Cảnh phủ khách phòng, bình thường tới nói, có rất ít người đến bên này.

Nhưng Bạch Trọng người này, lại là cực kỳ cẩn thận,

Hắn hướng một thuộc hạ đưa mắt liếc ra ý qua một cái, liền đối với một người khác nói nói, "Mã Lưu Từ, người đi bên ngoài canh chừng!"

Nhị Cầu nghe đây, lặng yên không một tiếng động đến lui ra phía sau, ẩn nấp tại góc tường trong bóng tối.

Cửa mở, một đại hán đi ra, Mã Lưu Từ, rét đậm mùa, người này lại chỉ là mặc một bộ giáp da, toàn bộ màu đỏ lấy cánh tay, đi tại trong lối đi nhỏ, đánh giá quanh mình.

Cái này bốn phía, im ắng địa, cùng trong ngày thường, không có chút nào khác biệt.

Mã Lưu Từ đánh cái hà hoi, có chút nhàm chán đi tới đi lui, nhìn cơ cảnh đến nhìn qua bốn phía, nhưng nội tâm, kì thực rất là khinh thường.

"Hừ, Lưu Quyết Từ không phải liền là so lão tử tư lịch cao a? Luận cơ trí, luận tu vi, lão tử cái nào điểm không mạnh bằng hắn? !"

Trong phòng truyền đến Bạch Trọng tận lực đè thấp thanh âm, "Đi theo Tam thiếu gia mười năm trở lên từ sĩ, mỗi người ba cây! Năm năm đến mười năm ở giữa từ sĩ, mỗi người hai cây! Ba năm đến năm năm ở giữa, mỗi người một cây! Ba năm hướng xuống dưới, không cần phân phát! Lưu Quyết Từ người cho phân phát xuống dưới, có cái này Phích Lịch Lôi, nếu như dùng đến khi, cho dù là động linh cảnh đỉnh phong võ sĩ, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, cũng sẽ mất mạng!"

Đám người mừng rỡ, từ Lưu Quyết Từ trong tay, tiếp nhận cái gọi là Phích Lịch Lôi, yêu thích không buông tay.

Bạch Trọng giao phó một phen, tinh tế dặn dò đám người một phen, lại bàn giao xuống dưới đêm nay nghỉ ngơi dưỡng sức, chú ý Phích Lịch Lôi sự tình, liền rời khỏi nơi này.

Bạch Trọng sau khi đi, trong phòng một mảnh yên lặng.

Qua một lát, đội Mã Lư Từ đi vào về sau, thời gian dần trôi qua, có rất nhỏ tiếng thảo luận âm truyền ra.

Trong phòng một mảnh đen kịt, từ bên ngoài xem ra, tựa hồ mọi người đã thiếp đi, cho dù là thiếp trên cửa, cũng vô pháp nghe được động tĩnh bên trong.

Nhưng Nhị Cầu khác biệt, bởi vì hắn là chó, hắn là Băng Khuyển!

"Cứ như vậy một hạt châu, có thể giết chết động linh cảnh đỉnh phong cao thủ, lão tử không tin." Mã Lư Từ nói.

"Hắc hắc, đừng quên Tam thiếu gia trong nhà, là làm cái gì nghề!" Có người nhẹ giọng cười lạnh.

Bạch phủ, lấy luyện khí mà sống, cái gì binh mã đao cung, cái gì phi châm ám tiễn, sương độc mê phấn. . . Tại Sóc Phương trong thành cũng có phần có danh tiếng.

Mã Lư Từ nhìn qua trong tay người khác Phích Lịch Lôi, trong lòng cười lạnh không thôi. Hắn cảm thấy, Phích Lịch Lôi phương pháp sử dụng, tuyệt đối không phải ném ra đơn giản như vậy, chân chính phương pháp sử dụng, nhất định là tại Bạch Trảm Không cùng Bạch Trọng trong tay. Cứ như vậy một cây bóng loáng viên hạt châu, hắn cũng không tin tưởng lắm, uy lực của nó lại là có thể nổ chết một động linh cảnh đỉnh phong võ sĩ.

"Lư Quyết Từ, cũng cho ta một cây Phích Lịch Lôi!" Mã Lư Từ nói.

Lư Quyết Từ tiếng trầm nói, "Mã Lư Từ, ngươi cũng biết quy củ, ngươi trở thành Tam thiếu gia từ sĩ, thời gian còn vẫn chưa tới ba năm, cái này Phích Lịch Lôi, không thể cho ngươi!"

Mã Lư Từ có chút bất mãn, lạnh hừ một tiếng.

Bên cạnh có người vừa cười vừa nói, "Mã huynh đệ, trong lòng ngươi cũng đừng không thoải mái, chúng ta Tam thiếu gia, cũng liền cái quy củ này. Ngươi nhìn ta lão Lư, năm nay vừa theo Tam thiếu gia ba năm rưỡi, bình thường đãi ngộ, cũng thường ngày so sánh, một cái trên trời, một cái dưới đất! Mã lão đệ ngươi tu vi không tệ, đội sống qua ba năm, nhất định có thể thành Tam thiếu gia tâm phúc, đến lúc đó, mọi người vẫn phải dựa vào ngươi nha!" Mã Lư Từ bên cạnh, một cái nhìn có chút trung hậu đang hoàng đại hán, cười nhẹ vỗ vỗ Mã Lư Từ bả vai.

"Mã Lư Từ, ngươi động linh cảnh đỉnh phong tu vi, tất cả mọi người nhìn ở trong mắt! Chỉ là quy củ như thế, không thể không làm theo!" Lư Quyết Từ kêu rên nói.

Mã Lư Từ trong lòng hừ lạnh, lại là một câu không nói.

Lư Quyết Từ lại nói, "dựa theo quy củ, đêm nay cần có trạm gác ngầm Lão Lư, ngươi đi đi."

Lão Lư ầy một tiếng, liền đi ra ngoài cửa, ả núp xuống dưới.

Mã Lư Từ trong lòng cười lạnh, đi em gái ngươi quy củ, nơi đây không lưu gia tự có ở gia chỗ, lão tử cùng lắm thì đổi lại một cái đồng gia, ta cũng không tin, đời này không cách nào bước ra động linh cảnh cánh cửa! Mã Lư Từ hạ quyết tâm, nhắm mắt lại, chợp mắt.

Thời gian trôi qua rất nhanh, Nhị Cầu một mực trong bóng đêm chờ đợi, hắn đang suy tư, như thế nào đoạt được một khóa Phích Lịch Lôi, lớn như vậy được chuyện vậy. Nhưng mình, dù sao tay trái gà không chặt, quả thực không có chỗ xuống tay.

Dưới mắt, cũng chỉ có thể mạo hiểm, đi trộm một khóa.

Đêm khuya, ngay tại Nhị Cầu dự định hành động thời điểm, hắn lại ngừng lại.

Hắn cảm giác được, có người động.

Cửa, lặng yên không một tiếng động đến mở ra, Mã Lư Từ ánh mắt âm trầm, đi ra.

Đãi hắn rời đi về sau, nguyên bản ngủ Lư Quyết Từ, bỗng nhiên mở ra ánh mắt, trong lòng bụi ngủ thờ dài.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Thành sự tại thiên

Lương Mãn Độn là Bạch phủ Tam thiếu gia Bạch Trảm Không tử sĩ, hần trở thành Bạch Trảm Không tử sĩ, đã đạt ba năm rưỡi.

Trên cơ bản có thể nói, coi là Bạch tam thiếu gia hạch tâm vòng tròn bên trong nhân vật.

Bạch phủ là Sóc Phurong thành thế gia, nắm trong tay tài nguyên, tuyệt không tầm thường tán tu có thể so sánh. Cho nên, cùng loại hần như vậy xuất sinh thấp tán tu, vì thu hoạch được càng nhiều tài nguyên tu luyện, phần lớn hội gia nhập thế gia, trở thành thế gia nhân vật trọng yếu tùy tùng. Cứ như vậy, không chỉ có thể thu hoạch được không ít tài nguyên tu luyện, mà lại, cùng giang hồ gió tanh mưa máu so sánh, càng thêm an toàn.

Lương Mãn Độn cũng minh bạch, mình bất quá là động linh cảnh năm tầng võ tu, ngay cả nhất tuyến thiên đều không có vượt qua, niên kỷ cũng trưởng thành, đời này thành tựu, chỉ sợ cũng liền dừng bước nơi này.

Có thể trở thành Bạch Trảm Không thiếu gia tử sĩ, tuy là vết đao chi máu, hần lại cũng thỏa mãn.

Đối với Mã Lưu Từ tâm tư của người nọ, lão Lương cũng minh bạch.

Mã Lưu Từ trẻ tuổi nóng tính, võ tu tư chất không tầm thường, tuổi gần mà đứng, liền đã đạt đến động linh cảnh đỉnh phong! Nghĩ đến, thành tựu của hần, không chỉ như thế. Mà lại, mọi người cũng đều có thể nhìn ra Mã Lưu Từ người này kiệt ngạo bất tuân, hần trở thành Bạch Trảm Không thiếu gia tùy tùng tử sĩ, rõ ràng là vì có thể thu hoạch được đột phá động linh cảnh đỉnh phong thời cơ.

"Vẫn là tuổi trẻ a. . ." Lão Lương ản núp, vì kiệt ngạo bất tuân Mã Lưu Từ thở dài một hơi.

"Ngươi, là nói ta a?" Lão Lương phía sau, đột nhiên truyền đến âm lãnh thanh âm.

Lương Mãn Độn kinh hãi, nghe thanh âm là Mã Lưu Từ, ở thời điểm này, Mã Lưu Từ lặng yên không một tiếng động ra hiện bên cạnh hần, cho dù lão Lương lại là ngu xuẩn, cũng giật mình không ổn.

Hần còn chưa kịp động, lại phát giác đầu lâu của mình bay ra ngoài, trên mặt đất ừng ục ục lăn vài vòng, có chút không cam tâm đến nhìn phía sau Mã Lưu Từ.

"Vì cái gì?" Đầu mở miệng nói chuyện, con mắt to trừng mắt.

Mã Lưu Từ đi qua, một cước đem đầu đá bay, lạnh lùng nói, "thật quá ngu xuẩn!"

Sau đó, liền đi tới thi thể không đầu phía trên, lục lọi lên.

Qua một lát, hần cuối cùng từ lão Lương thi thể bên trên, tìm kiếm ra một cây sáng lấp lánh hạt châu, nhìn thật kỹ, không khỏi mừng rỡ.

"Đây cũng là Phích Lịch Lôi a?"

Chỉ gặp viên này Phích Lịch Lôi, sáng lấp lánh bộ dáng, nội uẩn ngũ thái huyền quang, kia huyền quang, hiện ra tia hình, lấy một loại huyền diệu vận luật quấy hòa vào nhau, đồng thời ngũ thái huyền quang còn chậm rãi rời rạc, có chút kỳ diệu.

"Cái này, chính là Phích Lịch Lôi!" Một đạo lạnh lùng đến thanh âm, chậm rãi nói.

Mã Lưu Từ bỗng nhiên quay đầu nhìn lại, đã thấy bên ngoài hơn mười trượng, đứng đấy Bạch Trảm Không, Bạch Trọng cùng Lưu Quyết Từ.

Mã Lưu Từ sắc mặt, lộ ra một tia bình tĩnh đại ngộ thần sắc, "Các ngươi, chưa hề đều không có tin tưởng qua ta!"

"Không tệ. Mà ngươi, cũng không có uống phí chúng ta đối ngươi không tín nhiệm!" Bạch Trảm Không cười tủm tỉm phải nói.

Lời này, làm sao nghe đều cảm thấy có chút cổ quái.

"Chỉ bằng ba người các ngươi, cũng muốn giữ lại ta?" Mã Lưu Từ trông mắt tại có chút rung động, trong tay hần Phích Lịch Lôi Châu Từ, như là củ khoai nóng bỏng tay, ném đi đi, không có cam lòng. Nhưng nếu là không ném đi, sợ là gặp nguy hiểm, dù sao, chân chính dẫn bạo Phích Lịch Lôi phương pháp, nhất định là tại Bạch Trảm Không trong tay. Nói cách khác, Bạch Trảm Không có thể tùy thời tùy chỗ dẫn bạo viên này Phích Lịch Lôi!

Nhưng, Mã Lưu Từ mang cầu phú quý trong nguy hiểm ý chí, hần đang đánh cược, đánh cược, chính là Bạch Trảm Không không nguyện ý dẫn bạo Phích Lịch Lôi.

Dù sao, Bạch Trảm Không ngày mai liền muốn cùng Cảnh Mộng Hi cử hành hôn lễ nghi thức, tất có mướn đồ, lúc này nếu là dẫn nổ Phích Lịch Lôi, đối với hần Bạch Trảm Không, cực kì bất lợi.

"Giữ Phích Lịch Lôi lại, đưa ngươi một con đường sống!" Bạch Trọng lạnh lùng phải nói.

Mã Lưu Từ mĩa mai cười một tiếng, "Ngươi cảm thấy, ta sẽ tin?"

Hắn xuất thân mặc dù thấp, nhưng làm người cơ cảnh giao hoạt, tâm trí càng là kiên định, há có thể hội dễ tin người khác đâm ba câu? !

"Các ngươi như bức bách ta, tin hay không, ta và các ngươi, cá chết lưới rách?" Mã Lưu Từ tay cầm Phích Lịch Lôi, từng bước một lui về phía sau.

"Thà ta đi, liên quan tới ngươi kẻ hoạch, ta tuyệt đối sẽ không quản!" Mã Lưu Từ trấn định phải nói.

Dưới mắt xem ra, rõ ràng là Bạch Trảm Không tay cầm bị Mã Lưu Từ bóp trong tay.

Bạch Trảm Không cười khê, "Không thể không nói, ngươi Mã Lưu Từ đích thật là cái nhân vật, nếu như không phải. . . Đáng tiếc!" Cũng chính là giữa sát na này, Bạch Trảm Không động! Hắn thân là Bạch phủ Tam thiếu gia, có thể nào sẽ bị chỉ là Mã Lưu Từ như vậy tiểu nhân vật áp chế? Đương nhiên, chủ yếu nhất là, Bạch Trảm Không có lòng tin, trong phút chốc, gỡ xuống Mã Lưu Từ trên cổ đầu người!

Hắn trong tay áo, bỗng nhiên kích xạ ra một đạo bạch lạnh chỉ quang, trong chớp lát, không có vào hư không, không thấy tung tích ảnh.

Mã Lưu Từ tâm, một mực treo lấy, hắn cứ việc nghe Bạch Trảm Không, nhưng trong lòng, từ chưa lười biếng chút nào.

Tại Bạch Trảm Không động sát na, một cỗ khí tức cực kỳ đáng sợ khóa chặt hắn, Mã Lưu Từ lấy hắn bình thường phổ thông thân phận, có thể sống đến bây giờ, đồng thời tu luyện tới động linh cảnh đỉnh phong tu vi, trong tay lại làm sao có thể không có chút tài năng? !

Trong nháy mắt này, hắn cảm nhận được khí tức tử vong, bao phủ chính mình.

Không chút do dự, Mã Lưu Từ lấy ra mình trân tàng đã lâu bảo mệnh pháp bảo, lại là một con tiểu Mộc thuẫn.

Cái này mộc thuẫn, tại Mã Lưu Từ xuất ra trong nháy mắt, chính là quang hoa lóe lên, hóa thành to bằng chậu rửa mặt nhỏ, bảo hộ ở Mã Lưu Từ mệnh môn!

Cái này mộc thuẫn, phía trên hiện đầy dây leo văn, trung ương là một tấm âm trầm cười mặt quỷ, nhìn có chút kinh khủng.

Phốc!

Một tiếng run rẩy, Mã Lưu Từ thân thể bỗng nhiên rung động, mộc thuẫn phía trên, thỉnh linh bị xuyên thủng một cái lỗ nhỏ, mà thân thể của hắn, cũng tại rung động về sau, trong lúc đó bị đánh bay.

Oa ~ Mã Lưu Từ lớn miệng phun ra máu tươi, cũng không tiếp tục nhìn bị đánh bay mộc thuẫn, đau lòng sau khi, bỏ mạng bỏ chạy.

"A? !" Mã Lưu Từ đúng là không chết, cái này thật sự là ngoài Bạch Trảm Không dự kiến.

Bạch Trảm Không sắc mặt hơi có vẻ tái nhợt, ngón tay một chiêu, kia bạch lạnh chỉ quang, lướt vào trong tay áo, biến mất không thấy gì nữa, cũng không biết là bảo bối gì.

"Truy!" Không đợi Bạch Trảm Không trầm giọng hạ lệnh, Bạch Trọng cùng Lưu Quyết Từ đã chạy như điên, hướng phía Mã Lưu Từ trốn vọt mà đi phương hướng, thẳng tắp đuổi theo.

Kia Bạch Trảm Không lại là không nhúc nhích, hắn đứng tại chỗ, lắng lại lấy trong cơ thể cuồng loạn linh lực.

Chỉ gặp trên đầu của hắn toát ra từng tia từng tia như là sương mù khí tức, khí tức bên trong, mơ hồ có một đạo quang hoa đang lóe lên, tiếp theo kia quang hoa lại tiêu tán không còn, phảng phất không từng xuất hiện. Nếu có cái khác võ tu ở đây, chắc chắn kinh ngạc lên tiếng, cảm thán cái này Bạch Trảm Không tu vi, quả thực là không đơn giản!

Hắn lúc này, đã không phải động linh cảnh đỉnh phong tu sĩ, mà là trong mơ hồ, hơi cao hơn một điểm, hướng về phía trước bước ra một bước.

Trên đỉnh đầu hắn, ngưng tụ mà ra một đạo quang hoa, chính là bảo hiệu!

Tu võ người, mình xét thiên địa này linh, phóng ra tu võ bước đầu tiên ban đầu giai đoạn, đây cũng là động linh cảnh. Nếu như không cách nào động linh, không cảm giác được linh khí trong thiên địa, thì căn bản là không gọi được võ tu. Động linh về sau, thì bắt đầu cô đọng tự thân tinh khí thần, đại thành về sau, sẽ có Tam Hoa Tự Đỉnh.

Cái gọi là Tam Hoa Tự Đỉnh, hoa, thông "Hoa", chính là ba hoa tự đỉnh, là chỉ tinh khí thần ngưng luyện đến đại thành lúc cảnh giới.

Lúc kia, Tam Hoa Tự Đỉnh!

Lúc này, Bạch Trảm Không trên đỉnh đầu lại có một đạo quang hoa nhợt nhạt nhợt nhạt hiện, rõ ràng là sắp bước vào Tam Hoa Tự Đỉnh, luyện tinh kỳ báo hiệu.

Bất quá hãy còn là nửa bước luyện tinh kỳ, khoảng cách chân chính luyện tinh kỳ, hãy còn có khoảng cách nửa bước.

Cái này khoảng cách nửa bước ở giữa, chính là một tầng vô hình bích chướng, muốn đột phá, vô cùng khó khăn.

"Không hổ là sư tôn ban thưởng bảo bối, muốn khống chế, đúng là hao phí nhiều như vậy nguyên linh chi lực!"

Bạch Trảm Không tự nói, đi đến trên mặt đất, nhặt lên con kia tiểu Mộc thuẫn, mặt lộ vẻ vẻ do dự, "Cái này lại là cái gì bảo bối?" Không có có mơ tưởng, Bạch Trảm Không thân thể nhảy lên, đồng dạng đuổi theo.

...

Nhị Cửu ngạc nhiên nhìn qua nơi xa phát sinh hết thấy, nhìn lấy máu tanh của bọn họ thủ đoạn, toàn bộ chó đều ngây người, toàn bộ chó càng là vô cùng khẩn trương, thậm chí khẩn trương đến, quên đi thở nạt! Hắn từ không nghĩ tới qua, đây hết thấy, lại sẽ là như thế huyết tinh, như thế tàn khốc.

Giết người, người chết, đúng là đột nhiên mà đã.

Chớ nhìn hắn cả ngày cừu hận lấy Quắc Phu bọn người, lời thề son sắt muốn giết hắn, nhưng đường đường chính chính nhìn thấy người chết, Dịch Lập thật sự là không dễ chịu. Nhất là, hắn từ kia đầu, đột nhiên bay ra, lại còn nói lời nói, để Dịch Lập vô cùng khẩn trương.

Ai cũng là cha sinh mẹ dưỡng, Dịch Lập cũng không phải biến thái, càng không phải là sinh ra liền là sát nhân cuồng, lần thứ nhất nhìn thấy giết người tràng cảnh, vẫn là ngoài dự liệu của hắn.

Hắn không có quá nhiều cảm khái, nhìn xem đầu cùng máu tươi vẩy ra tràng cảnh, có chút nhớ nhung nôn!

Nhưng hắn vẫn như cũ kiên trì. . .

Đến một lần sợ kinh động đến những sát nhân cuồng ma, thứ hai cũng coi là lịch luyện mình, dù sao, đối với mình đem để sinh tồn thế giới, hắn biết đến quá ít quá ít. Có lẽ, sinh tử, trọng tâm chính là cái này thế giới trạng thái bình thường, nếu như không quen, kia kết quả của mình, cũng không khá hơn chút nào.

Nguyên lai, mình cũng không như trong tưởng tượng như vậy kiên cường. Trong lòng của hắn, hơi có đáng chất.

Chỉ là thấy được giết người tràng cảnh, liền có chút chịu không được, ngấm lại sau đó phải cho Băng Khuyển nẫu thân báo thù, hắn một mực lòng kiên định, có chút hoài nghi cùng dao động.

Dưới mắt cái kia tàn nhẫn hắn từ rời đi, mang đi hắn bức thiết muốn có được Phích Lịch Lô, về phần nơi xa có người trong nhà bọn họ, đã bình tĩnh, lại tại trong im lặng càng thêm cảnh giác.

Xa xa, Nhị Cửu cũng nhìn thấy Phích Lịch Lô, kia là một cây nhìn sáng lấp lánh hạt châu, bên trong còn có chút nhan sắc quang hoa, cũng không biết làm sao sử dụng. . .

Trảm mặc một lát, Nhị Cửu nội tâm không còn ác tâm như vậy, mềm oặt bốn chân, cũng dần dần khôi phục một chút khí lực! Nhưng này máu tươi màu đỏ, luôn cảm thấy có chút sợ hãi cùng chói mắt.

"Được rồi, đi thôi! Bàn bạc kỹ hơn!" Nhị Cửu đối với mình có chút thất vọng.

Ngay tại hắn dự định di động thời điểm, bất ngờ xảy ra chuyện!

Một thân ảnh, thất tha thất thểu, cũng không biết từ nơi nào tới, lặng yên không một tiếng động bên trong, rơi xuống Nhị Cửu ẩn thân trong bóng tối. Khoảng cách trong bóng tối, Nhị Cửu cái mũi, cũng bắt quả là một tác xa. Hắn nếu là rơi vào tại gần một điểm, sợ rằng sẽ một cước giẫm tại Nhị Cửu trên thân!

Nhị Cửu, không nhúc nhích, nhắm lại thở nạt.

Thân ảnh kia, căn bản cũng không có nhìn thấy dưới chân trong bụi cỏ Nhị Cửu, hắn vịn vách tường, che đậy thân thể tiến vào bên cạnh mộc trong phòng.

Mộc phòng là một gian rách mướp, hở nhà kho, đặt vào chút tạp vật, cho dù là cửa, đều không cách nào quan trọng, xưa nay căn bản cũng không có người đi chú ý tới căn này mộc phòng.

Đạo thân ảnh kia, tiến vào mộc sau phòng, liền không có âm thanh.

Nhị Cửu cảm giác đến trái tim của mình, đều nhanh muốn nhảy ra ngoài!

Đạo thân ảnh kia, rõ ràng là vừa rồi chém đứt người kia đầu hắn từ, liền là hắn cầm đi Phích Lịch Lô, nói cách khác, Phích Lịch Lô trên tay hắn.

Nhưng Nhị Cửu rõ ràng nhìn thấy hắn, bản thân bị trọng thương, cầm hạt châu chạy trốn, làm sao, lại đột nhiên trở về rồi?

Chẳng lẽ lại là vì mình?

Ý nghĩ này vừa mới đọng tới, Dịch Lập liền cảm giác đến mình cả nghĩ quá rồi, hắn đều không có phát giác mình tồn tại, khẳng định là không chính xác.

Nhưng . .

Nhị Cầu đầu linh quang lóe lên, đột nhiên minh bạch, càng có chút bội phục người này.

Đây rõ ràng liền là dưới đĩa đèn thì tối a! Tục ngữ nói, chỗ nguy hiểm nhất, cũng chính là chỗ an toàn nhất, Bạch Trảm Không cùng Bạch Trọng ba người kia, chắc chắn sẽ không nghĩ đến, hán tử kia, đúng là gan lớn đến mức độ này, trực tiếp giết một cái hồi mã thương!

Dù sao, hán tử kia ân thân địa phương, sát vách xa mấy chục thước, liền là những người kia chỗ.

Nhị Cầu trong lòng đắng chát, cảm thấy mình cái gọi là "Mưu mệnh" thật sự là quá buồn cười. Những người này, mới thật sự là điên cuồng a, bọn hán tử rõ ràng là tại "Cực mệnh" !

Nhị Cầu trông mắt đi lòng vòng, hán tử lẳng lặng đợi rất lâu, cũng không có nghe được bên trong truyền đến chút nào thanh âm cùng vang động, chẳng lẽ lại, chết rồi?

Nhị Cầu đánh giá vừa rồi người kia đi qua địa phương, lại không có chút nào vết tích, càng không có nhỏ xuống vết máu!

Nhưng hán tử rõ ràng lúc trước nhìn thấy, người này bị trọng thương, thân thể bị xuyên thủng nha, máu tươi càng là hô hô cuồng phun.

Mặc dù không rõ, người này là như thế nào không để cho mình đổ máu, nhưng Nhị Cầu khế cắn môi, không do dự nữa, hán tử quyết định muốn đi vào cái này gian nhà gỗ!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 14 : Nhất điểm hoa quang cứu mạng niên

Tu võ người cùng phổ thông người bình thường, trực tiếp nhất khác biệt, ở chỗ tinh khí thần!

Khi tu võ người đem tinh khí thần cô đọng đến người bình thường mức không thể tưởng tượng nổi lúc, liền sẽ Tam Hoa Tự Đình.

Mà Bạch Trảm Không, lúc này đã có "Nhất điểm hoa quang cứu mạng niên" dấu hiệu!

Cái này tinh tinh nửa điểm dấu hiệu, thì mang ý nghĩa hán, cùng động linh cảnh Vũ Tu Giả, không giống trước.

Chính như cùng, có thể bước vào Tam Hoa Tự Đình cảnh, đạt tới "Luyện tinh kỳ" lúc, có khen ngợi "Nhất điểm hoa quang cứu mạng niên" đồng dạng, nói chính là, một khi đạt tới luyện tinh kỳ, ngưng luyện ra một đạo hào quang, như vậy thực lực của hán tử liền có thể cứu vớt những năm cuối bên trong thương sinh. Mà cái này, lại không phải động linh cảnh võ tu có thể làm được.

Đương nhiên, "Nhất điểm hoa quang cứu mạng niên", đầu này kệ tiếng nói, mặc dù nói có chút khoa trương.

Nhưng câu thơ này số, lại là biểu lộ động linh cảnh hòa luyện tinh kỳ võ tu ở giữa, chênh lệch cực lớn.

Loại này chênh lệch, là không thể vượt qua khe rãnh!

Nhưng có một chút hào quang ngưng hiện, đối võ tu trọng tâm người mà nói, tựa như cùng trong đêm đen ngọn lửa, là tuyệt đối bắt mắt, tuyệt đối vạn chúng tiêu điểm

Đây cũng là Tam Hoa Tự Đình.

Có thể nói, Bạch Trảm Không mò tới kia một cửa ải.

Lúc này hán tử truy tìm lấy tung tích đuổi đi theo, nhìn thấy Bạch Trọng cùng Lưu Quyết Từ hai người, đang tìm kiếm cái gì, nhưng không thấy Mã Lưu Từ, không khỏi hơi kinh ngạc, loại tình hình này, còn có thể để Mã Lưu Từ trốn thoát rồi?

"Tam thiếu gia, vết máu của hán, đến bên này, liền đã biến mất!" Bạch Trọng cau mày nói, hán tử không rõ ràng, kia Mã Lưu Từ đến tốt cùng là như thế nào làm đến điểm này.

"Người này, quả thật là có chút thủ đoạn. Bất quá hần cũng chạy không được bao xa, cẩn thận đuổi theo, không muốn quá nhiều đến Cảnh phủ bên trong người."

Ba người hướng phía phương hướng khác nhau đuổi theo, nhưng không ai nghĩ đến, kia Mã Lưu Từ đúng là đánh một vòng, về tới lúc trước bọn hần đại chiến sở tại địa. Cái này không chỉ so đo là tu vi, càng có lực phản ứng cùng cơ trí lực, đương nhiên, càng quan trọng hơn là, dũng khí cùng đảm lược. Nếu không phải Mã Lưu Từ người này gan to bằng trời, hần tuyệt đối không dám trở lại lúc ban đầu nguyên điểm, tại bọn hần hơi thở phía dưới, giấu kín cầu sinh!

Bất quá, Mã Lưu Từ tính sai, một đầu Băng Khuyển, thấy được chuyện đã xảy ra, càng thấy được Mã Lưu Từ sở tác sở vi.

Nhị Cầu lặng yên không một tiếng động từ khe hở bên trong chui vào nhà gỗ, tia sáng lơ mơ, Nhị Cầu tại u ám bên trong, ánh mắt tròn trĩnh lên, lại chỉ có thể nhìn thấy chút hình dáng.

Trong phòng hoàn toàn tĩnh mịch, thậm chí là liên hô hấp thanh âm đều nghe không được.

Nhị Cầu không có di động, mà là như thế, lẳng lặng ngồi xổm lấy, chờ đợi trong chốc lát, chờ đến trong phòng đầy đủ yên tĩnh, hần cuối cùng là đã nhận ra một tia thổ nạp nhịp đập thanh âm, bất quá đạo thanh âm này, rất là yếu ớt, yếu ớt đến, cơ hồ sau đó một khắc sắp liền muốn đình chỉ. Mà lại, Nhị Cầu còn cảm giác được, trong phòng bắt đầu tràn ngập ra một cỗ nhàn nhạt huyết tinh vị đạo. Mùi tanh không phải rất đậm, rất nhạt, nhưng lại cho thấy, người kia, nhất định là đang chảy máu.

Hần vẫn là không có động, thẳng đến nửa nén hương đi qua sau, xác định đối phương không có chút nào động tĩnh, Nhị Cầu cái này mới chậm rãi tới gần.

Hần nhìn thấy, người kia chính là co rúm lại trong góc ngất đi, hần tựa ở bao tải bên trên, dưới thân đã chảy một bãi máu đen, trong vũng máu, có ngã xuống bình bình lọ, đóng kín vải đỏ, bị ném ở một bên.

Những cái kia bình bình lọ tựa hồ là bình thuốc, hiển nhiên, người này tại hôn mê trước, một mạch không biết ăn vào bao nhiêu đan dược.

Nhị Cầu sát lại càng gần, hần nhìn thấy vũng máu là vô cùng đậm đặc, tại này dưới thân người, có đổ ra bột màu trắng, chính là những này bột màu trắng, đã hấp thu không ít huyết dịch, mà lại, che giấu huyết dịch mùi tanh.

Nhị Cầu trong lòng đối với người này, có chút kính nể.

Hần không gần như chỉ ở sinh tử tồn vong thời khắc, giết cái hồi mã thương, đùa nghịch cái dưới đĩa đèn thì tới, hiển lộ rõ ràng bất phẩm dũng khí cùng quyết đoán.

Mà lại, người này tại ngất đi trước một khắc, rõ ràng là làm đại lượng công tác chuẩn bị. Không chỉ có ăn vào đại lượng cứu mạng dược hoàn, mà lại, còn dưới thân thể đổ ra cái này thần bí bột màu trắng, để che dấu trên người mình chảy ra máu tươi mùi máu tươi.

Dịch Lập cảm thấy mình, từ trên người người nọ học xong rất nhiều thứ!

Bất quá, hần không có tính toán cứu tính mạng của người này, lại nói, hần cũng cứu không được người này.

Nhị Cầu ánh mắt, nhìn chăm chăm trong vũng máu một hạt châu phía trên, hạt châu này, chính là kia Phích Lịch Lôi. Mặc dù vết máu loang lổ, nhưng ngũ thái huyền quang, vẫn như cũ chậm rãi trong đó xoay tròn.

Có lẽ là người này, ở vội vàng hoảng bên trong, tìm kiếm đan dược lúc, cùng nhau mang lấy ra, còn còn chưa tới, đem viên này Phích Lịch Lôi lấy đi, liền ngất đi. Cho nên, cái này liền tiện nghi Nhị Cầu, hần ngược lại là tiết kiệm được đi tìm Phích Lịch Lôi công phu. Mà lại, nếu như người này là cất giấu trong người, Nhị Cầu hoài nghi mình, phải chăng có dũng khí từ trên người của người này xuất ra Phích Lịch Lôi.

Dù sao, nếu là đem hần bưng tỉnh, mình định là chết chắc!

Nhị Cầu chạy tới, đem viên kia quả mận lớn nhỏ Phích Lịch Lôi ngâm trong miệng, Nhị Cầu nhẹ nhàng chậm chạp đến đặt ở mình thiếp thân tiểu y bên trong.

Y phục này, là Dao Dao may, cột vào trên bụng của hần, kể từ đó, theo hạt châu bỏ vào, tròn trịa, Nhị Cầu bụng liền lòi ra đến một khối.

"Cuối cùng là đạt được Phích Lịch Lôi!" Nhị Cầu mừng rỡ trong lòng!

Hần không chút do dự liền muốn rời khỏi, ngấm lại lại cảm thấy, trước mặt cái này hôn mê người, mặc dù nhìn xem không giống như là người tốt, nhưng dù sao đối với mình tới nói, có chút có ân. Nếu không phải hần, thật đúng là không có khả năng đạt được Phích Lịch Lôi.

Cho nên, Nhị Cầu đi ra phía trước, nhìn một chút người kia mặt mày.

Cái này xem xét, kém chút đem Nhị Cầu dọa đến gần chết, người này cúi thấp đầu, mặc dù hôn mê, nhưng rõ ràng hai mắt tròn lên!

Kia con mắt, tràn ngập không cam lòng, càng có hùng hực dã tâm bộc lộ.

Mà lại, người này Nhị Cầu nhận biết, chính là lúc trước ra canh chừng canh gác người, nghe Bạch Trọng nói, người này tên là Mã Lư Từ!

"Nghĩ không ra, thế giới này, lại thật sự có trọn tròn mắt đi ngủ người!" Nhị Cầu đối với Mã Lư Từ, càng thêm bội phục, thế là liền chậm rãi thối lui ra khỏi nhà gỗ.

"Chúc người may mắn!" Nhị Cầu trong lòng mặc niệm một tiếng, nói thật ra, hẳn ngược lại là hi vọng, cái này Mã Lư Từ có thể sống sót.

Mà lại, Nhị Cầu quyết định, hẳn cũng phải rèn luyện ra trọn tròn mắt ngủ môn tuyệt kỹ này!

Tại bóng đêm che lấp lại, Nhị Cầu vẫn như cũ không dám khinh thường, hẳn sợ gặp được Bạch Trảm Không người đi đường kia, nghĩ nghĩ, hẳn dứt khoát không che giấu nữa, liền trên đại đạo đi tới đi lui, tựa hồ là đang chơi đùa.

Bởi vì Nhị Cầu phỏng đoán, Bạch Trảm Không người đi đường này, truy sát Mã Lư Từ, nhất định là vụng trộm tiến hành, tuyệt đối không dám huyền náo Mãn phủ đều biết.

Có chút thuận lợi, Nhị Cầu xuyên qua rất nhiều phòng , ấn lấy ký ức, hướng phía Cảnh Vinh chỗ phòng ốc bước đi thong thả đi.

Cảnh phủ là nhà cao cửa rộng, mấy tiến mấy ra đại viện lạc, lớn đến kinh người.

Mà Cảnh thị các thiếu niên, đến năm tuổi về sau, liền cùng phụ mẫu tách ra, thống nhất có mình chỗ cư trú, đều tụ tập tại một cái rất lớn trong sân, cái nhà này, xưng là hầu vườn. Đương nhiên, Cảnh Mộng Hi cùng Cảnh Mộng Dao cũng đều tại cái nhà này bên trong, đều có mình lầu nhỏ hương khuê.

Viện lạc tự nhiên là cực lớn, kia Cảnh Vinh chỗ, lại là tại hầu vườn phía bắc chỗ sâu thẳm.

Mỗi cái Cảnh thị thiếu niên trong phòng, đều có phòng tối, trong phòng tối, phối có một bộ tu luyện tràng địa, cho dù là Dao Dao lầu nhỏ dưới mặt đất, đều có như thế một nơi.

Bởi vậy có thể thấy được, cái này Cảnh phủ, quả thực là thế lực kinh người.

Ngày mai là Cảnh phủ cùng Bạch phủ thông gia ngày, Cảnh Vinh mặc dù cùng Cảnh Mộng Hi quan hệ chẳng ra sao cả, lại dù sao cũng là Cảnh Mộng Hi đường đệ, cho nên hẳn từ trong phòng tối đi ra, ngày mai không thể không tham gia một chút Cảnh Mộng Hi hôn lễ. Dù sao, trên danh nghĩa, hẳn Cảnh Vinh đã là thế hệ này Cảnh phủ thiếu niên thiên kiều. . . Tại không có đạt tới Tam Hoa Tụ Đỉnh cảnh giới, hẳn vẫn phải đi theo học tập trong phủ lễ nghi cùng quy củ. Cái gọi là bề quan với hần mà nói, là không thể đi ra Cảnh phủ.

Cảnh Vinh độc bá một chỗ tiểu viện, lúc này cũng là đèn đuốc sáng trưng.

Hắn tại độc rót, ánh mắt lại là âm trầm, khi thì có vẻ âm tàn bộc lộ.

"Quốc Phu, ta tất sát ngươi!" Cảnh Vinh cắn răng nghiêng lợi nói, bên cạnh hắn, càng có một kiểu mị tỳ nữ, doanh doanh hầu hạ, liền lại cho hắn rót đầy một chén. Quốc Phu sắc mặt, đã không quá tự nhiên, say khướt đáng vẻ.

"Ừng ục ục. . ." Là tảng đá đựng vào trong sân bàn đá xanh bên trên thanh âm.

"Người nào? !" Cảnh Vinh bỗng nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía trong viện, lại không có chút nào vết chân.

Nhị Cầu tại ngoài viện, hẳn chờ giây lát, có chút ngốc trệ, "Vì cái gì? Kia Phích Lịch Lôi không có bạo? !"

Hắn nghe lên Bạch Trọng lời nói, coi là Phích Lịch Lôi ném ra ngoài đi, chỉ cần đựng vào vật thể, chắc chắn bạo tạc. Nghĩ đến, có thể nổ chết động linh cảnh đỉnh phong Phích Lịch Lôi, cho dù là khoảng cách Cảnh Vinh xa một chút, tại lúc nổ, tất nhiên cũng sẽ bị tác động đến. Cho dù là bắt từ, cũng là trọng thương!

Thế nhưng là, nó vậy mà không có bạo?

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15: Bạo!

Ném đi ra Phích Lịch Lôi, đúng là không có có giống như trong dự liệu như thế bạo tạc!

Nhị Cầu nội tâm, một nháy mắt, cảm giác được rất mát mát, rất ủy khuất.

Làm nhiều như vậy, thế nhưng là, cái này Phích Lịch Lôi, đúng là không có bạo?

Không phải đã nói, ném ra, liền có thể sao?

Nhị Cầu nội tâm đối với Bạch Trọng người này, tăng hận! Cùng lúc đó, hắn cảm hận, còn có chính mình.

Là lỗi của mình, quá mức tin tưởng người khác nói lời nói.

Hành động, liền thất bại như vậy! Dưới mắt xem ra, rõ ràng là mình quá mức non nớt nguyên nhân.

Nhị Cầu trong lòng uể oải cùng thống khổ, không chỗ phát tiết, nhưng hắn, cũng không có thổ lộ hết đối tượng.

Nhị Cầu chậm rãi đến hướng về nơi xa bước đi thông thả đi, giờ khắc này, hắn rất nhớ Băng Khuyển mẫu thân ấm áp ôm ấp, cũng nghĩ niệm, Đại Thanh Sơn kia một chỗ ổ chó. Hắn nghĩ, nếu như mình tại Băng Khuyển mẫu thân trong ngực, tại Đại Thanh Sơn ổ chó, thật tốt ngủ một giấc, hết thầy thất bại và nhục chí, nhất định là hội hoàn toàn quên mất, sau đó làm lại từ đầu.

Thế nhưng là, nơi này khoảng cách man hoang chi địa, chừng vạn dặm!

Bất đắc dĩ bên trong, Nhị Cầu hướng về Cảnh Mộng Dao trong phòng nhỏ bước đi thông thả đi.

Lúc này, Cảnh Vinh lại là tại hắn viện lạc trên tường đứng vững, ánh mắt lãnh liệt, quét sạch tứ phương, hắn không có phát hiện một bóng người, phảng phất trong tay viên này sáng lấp lánh hạt châu, là từ trên trời rơi xuống. Ánh mắt của hắn chậm rãi quét mắt, như là điều hâu, lại dấu vết gì đều không có phát hiện.

Cảnh Vinh làm người cũng là có chút cẩn thận, hắn không tin trời bên trên sẽ rớt đĩa bánh!

Thế là trở lại trong phòng, thuận tay đem viên này nhìn có chút không tầm thường hạt châu, ném cho thị nữ của mình, liền uống lên rượu tới.

Thị nữ đối viên này sáng lấp lánh đồ vật, yêu thích không buông tay, một bên cho Cảnh Vinh rót rượu, một bên thừa dịp khe hở, vuốt vuốt trong tay hạt châu.

Nàng thậm chí là cầm lấy Phích Lịch Lôi, đặt ở ánh mắt của mình trước mặt, tinh tế đánh giá bên trong làn khói trắng rời rạc chi quang.

Kia rời rạc chi quang, nhìn thật kỹ, có ngũ thái chi sắc, hiện ra một loại có chút huyền diệu vận luật đang chậm rãi xoay tròn lấy.

Lúc này, thị nữ con mắt dán hạt châu nhìn lại, nàng có thể nhìn thấy bên trong, ngũ thái rời rạc huyền quang, xoay tròn bộ dáng, như cùng ở tại trong hạt châu tạo thành một phương thế giới. Dưới cái nhìn của nàng, cái khóa hạt châu này bên trong, rõ ràng là ẩn chứa một cái huyền diệu thế giới, ngũ thái huyền quang bên ngoài, càng có chút hơn điểm điểm sáng, như là đêm hè tinh không.

Chỉ bất quá, cái này đêm hè tinh không, ngoại trừ điểm sáng trạng tinh tinh, càng có lớn như vậy ngũ thái huyền quang, hiển lên tia hình, rời rạc, quấy hòa vào nhau, như cùng một cái mang theo dây lụa đĩa tại lượn vòng lấy. Cái này ngũ thái huyền quang dây lụa, pha trộn lấy dáng vẻ, là lấy một trong đó điểm, hướng ra phía ngoài lấy đường cong phương thức phức bản đi ra, mà lại, năm đầu nhan sắc dây lụa hình thành đường cong, xu thế cùng phương hướng, là nhất trí.

Bất quá, ngũ thái huyền quang không phải đứng im, bọn hắn là thuận kim đồng hồ lượn vòng lấy. . .

"Oa! Thật đẹp a!" Thị nữ thiếp mắt, nhìn qua trong hạt châu thế giới, phát ra sợ hãi than thanh âm.

Dưới cái nhìn của nàng, trong hạt châu thế giới, tựa như ngày mùa hè bầu trời đêm, càng thêm sáng chói cùng chói mắt. Nhất là kia lượn vòng lấy rời rạc huyền quang, càng thêm thần bí cùng yêu kiều.

"Hừ!" Cảnh Vinh cảm thấy không ổn, hắn cảm thấy cái khóa hạt châu này, sáng lấp lánh, nội uẩn ngũ thái huyền quang, vốn cũng không phạm, nếu như thứ này thực sự là cái bảo bối, đưa cho cái này tiện tỳ, chẳng phải là thua lỗ? Lạnh hừ một tiếng, liền đoạt lấy đến, như là thị nữ, đem hạt châu dán tại trên ánh mắt của mình, mảnh mảnh nhìn lại.

Một vừa nhìn, Cảnh Vinh miêng, cũng như lúc trước thị nữ như vậy, trương lớn lên.

Trong hạt châu thế giới, như là tinh không sáng chói, đúng là rất đẹp.

Mà lại, kia ngũ thái huyền quang, càng là lộ ra một luồng khí tức thần bí.

Cảnh Vinh dù sao chín tuổi, đối với thần bí khó lường tinh không, hắn từ nhỏ đã rất ngưỡng vọng, dù sao từng nghe Lục thúc giảng thuật qua, có người phá toái hư không mà đi, ngầm lại liền có chút kích động.

Hắn nhìn trong chốc lát, không có vọng động, đem hạt châu từ trên ánh mắt lấy xuống, một bộ vẫn chưa thỏa mãn cảm giác.

Khi Cảnh Vinh nhìn thấy tiểu thị nữ, kia một bộ khát vọng ánh mắt lúc, Cảnh Vinh nghĩ nghĩ, đem hạt châu ném cho tiểu thị nữ, "Thôi được, cho ngươi thêm nhìn một hồi!"

Kia tiểu thị nữ nội tâm có chút mừng rỡ, bưng lấy hạt châu kia, hơi có chút không bỏ tình tứ đem chơi tiếp.

Nói đến, hết thấy đều là mệnh!

Ngay tại tiểu thị nữ vuốt vuốt hạt châu thời điểm, trong nội tâm nàng, trong lúc đó "Phúc lâm tâm chí", cũng không biết vì cái gì, tiểu thị nữ cảm thấy kia lượn vòng lấy ngũ thái huyền quang, cùng thể bên trong tu luyện lúc linh lực xoay tròn lưu động tình hình, có chút tương tự. Nàng cũng không có lo ngại, liền hướng phía Phích Lịch Lôi bên trong, rót vào trong cơ thể mình một tia nguyên linh chi lực.

Tiểu thị nữ tuy nói tuổi nhỏ, cũng bất quá là động linh cảnh ba tầng đáng vẽ, nhưng nguyên linh chi lực lại là có.

Nàng cẩn thận nhìn chăm chăm hạt châu, chỉ gặp tại nàng rót vào nguyên linh chi lực về sau, trong hạt châu ngũ thái huyền quang, lúc trước lấy nhất định tốc độ lượn vòng lấy, giờ phút này lại là bỗng nhiên cuồng quay vòng lên.

Sau đó. . .

Lại nói Cảnh Vinh, tại tiểu thị nữ trong tay hạt châu phát sinh dị dạng sát na, hắn liền đột nhiên ở giữa phát giác được, linh khí bốn phía trong lúc đó bị hấp phệ trống không. Mà lại, linh khí tiêu tán địa phương, đương nhiên đó là tiểu thị nữ trong tay hạt châu chỗ. Hai bọn họ chỗ phương viên, thành chân không!

Cảnh Vinh dựa vào bản năng, phát tay liền đem tiểu thị nữ ngăn tại trước mặt mình.

Sau đó, toàn bộ thế giới, oanh! !

Một tiếng mãnh liệt bạo tạc, trong lúc đó bộc phát.

Đây hết thấy, bất quá là tại trong điện quang hỏa thạch phát sinh, cũng chính là Cảnh Vinh phản ứng nhanh một chút, bằng không mà nói, căn bản cũng không có quá nhiều thời gian, lưu cho hắn làm ra phản ứng.

Oanh ~

Mãnh liệt rung động bên trong, Cảnh Vinh chỗ viện lạc bên trong phòng, nhận xung kích, ầm vang ở giữa sụp đổ!

Mà lúc này, chán ngán thất vọng Nhị Cầu, đột nhiên nghe được cách đó không xa, có một tiếng mãnh liệt đến cực điểm tiếng nổ.

Hắn ngẩn người, sau đó mặt chó bên trên, trôi lên buồn cười biểu lộ.

"Nổ?"

Dịch Lập mừng rỡ, bỗng nhiên chạy về đi, không có mấy bước, chính là bị xông lại một trận khí lăng cho đánh sâu vào một chút.

Trận này khí lăng rất mạnh, kém chút đem Nhị Cầu cho xông bay.

Nếu không phải, Nhị Cầu khẩn cấp quan đầu bên trong, gắt gao nằm rạp trên mặt đất, nói không chừng sẽ bị cổ này xung kích khí lăng cho cuốn lại, vãi ra.

Đội khí lăng qua đi, Nhị Cầu hướng về Cảnh Vinh viện lạc phương hướng chạy như điên, chuyển qua một cái lối đi nhỏ, liền nhìn thấy Cảnh Vinh nguyên bản có chút cao lớn viện lạc, lúc này lại thành một mảnh sứt phơi phế tích. Phế tích bên trên, càng có bụi mù trôi nổi mà lên, ánh lửa càng là cháy hừng hực. . .

Nhị Cầu hơi kinh ngạc, viên kia nho nhỏ Phích Lịch Lôi, lại thật đem mảnh này kiến trúc cho oanh thành phế tích!

Như thế nói đến, cái khóa hạt châu này, thật có khả năng đem một động linh cảnh đỉnh phong nổ chết.

Nhị Cầu có chút ảo não, nếu như cái khóa hạt châu này dùng trên người Quốc Phu, kia là được rồi. Đáng tiếc, mình cũng không hiểu, cái này Phích Lịch Lôi đến tốt cùng là như thế nào nổ tung!

Hầu bên trong vườn, một tiếng này đột nhiên nổi lên tiếng nổ, kinh động đến toàn bộ Cảnh phủ.

Trong chốc lát, bóng người trùng trùng, đều từ trong nhà đi ra, hướng về hầu vườn mặt phía bắc phi nước đại mà tới.

Nhị Cầu không còn lưu thêm, thừa dịp nhiều người phức tạp, lặng yên không một tiếng động về tới Dao Dao trong phòng.

Lại nói, tại hầu vườn bên ngoài mấy dặm Lan uyển, chính là Cảnh phủ khách phòng khu vực, cũng chính là lúc này Bạch Trảm Không bọn người nghĩ

ngôi địa phương.

Theo một tiếng này tiếng bạo liệt, bên ngoài mây dậm Bạch Trâm Không cũng nghe đến.

Trong lòng hấn dâng lên một cái không tốt suy nghĩ, mí mắt nhảy lên, lao ra, chung thân nhảy lên, đi tới nóc phòng.

Hướng phía hầu vườn phượng hướng nhìn lại, chỉ gặp nơi đó ánh lửa ngút trời, một đám bụi trần!

"Phích Lịch Lôi! !" Bạch Trâm Không tâm cuồng loạn, như là bị sét đánh một chút.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Gió xoáy vân động

Cảnh phủ hầu bên trong vườn đột nhiên một tiếng vang thật lớn, đem trong lúc ngủ mơ đám người, bình tĩnh.

Dao Dao sau khi tỉnh lại, không thấy Nhị Cầu, lập tức nội tâm khẩn trương. Cho tới nay, Nhị Cầu rất ngoan, cũng chưa bao giờ trong đêm tối, chạy đi ra bên ngoài thói quen.

Lúc này, liền choàng một bộ y phục, một bên kêu to, một bên tìm lên Nhị Cầu tới.

Nàng ngẩng đầu nhìn về phía hầu vườn mặt phía bắc kia hùng hực dấy lên liệt hỏa, trong lòng không khỏi lo lắng, mặc dù mình Nhị Cầu, cùng kia đột nhiên phát sinh bạo tạc, căn bản là kéo không lên chút nào liên hệ, nhưng Dao Dao trong lòng, vẫn như cũ lo lắng. Dưới cái nhìn của nàng, Nhị Cầu bởi tiếp mình vượt qua rất nhiều điều tốt đẹp năm tháng, nếu là không có Nhị Cầu, nàng không biết mình hội thiếu đi bao nhiêu sung sướng.

"Nhị Cầu? Nhị Cầu? !" Dao Dao buông ra cuồng hống gào thét.

Hầu bên trong vườn Cảnh thị các thiếu niên nhao nhao đều chạy tới bạo tạc phát sinh địa điểm, duy chỉ có nàng, không có chút nào quan tâm, vẫn như cũ đang tìm mình Nhị Cầu.

Nhị Cầu một đường phi nước đại mà quay về, đã kia Phích Lịch Lôi phát nổ, nói rõ sự tình còn có hi.

Hắn muốn trở về thật tốt ngủ một giấc!

...

Một tiếng này tiếng nổ, lại là để Lan uyển bên trong Bạch phủ khách nhân, cả kinh ba hồn thất thiên!

Bạch Trâm Không tại nóc nhà, ngóng nhìn hầu bên trong vườn khói lửa, bình thường lắng như sao con người, lúc này lại nhiều vài tia sợ hãi.

"Sẽ không sai, nhất định là Phích Lịch Lôi!"

Bạch Trâm Không cùng Bạch Trọng bọn người, không có tìm kiếm được Mã Lưu Từ tung tích, liền ý thức được sự tình, sợ là có bại lộ khả năng.

Dưới mắt một tiếng này kịch liệt thanh âm, quả thực là để Bạch phủ đám người, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa.

Lúc này Bạch Trọng cùng Lưu Quyết Từ lặng yên không một tiếng động đến đi tới Bạch Trâm Không sau lưng, ngắm nhìn Bạch Trâm Không bóng lưng.

Chỉ cần Tam thiếu gia ra lệnh một tiếng, bọn hắn cũng sẽ không chút do dự lên núi đao, xuống biển lửa, tranh thủ để Tam thiếu gia bình yên đi ra Cảnh phủ!

"Tam thiếu gia, Âm Ảnh đã chuẩn bị xong!" Lưu Quyết Từ một bộ trung thực thật thà bộ dáng, nhưng ánh mắt của hắn, nhìn qua Bạch Trâm Không bóng lưng, lại là kiên định. Trong lòng của hắn, chỉ có trung nghĩa hai chữ, lại vô sinh chết. Chỉ vì trong lòng của hắn, đối Bạch Trâm Không, có thật sâu lòng cảm kích.

Lưu Quyết Từ trọng tình trọng nghĩa, trong lòng thời khắc cảm kích Bạch Trâm Không lúc trước ân cứu mạng, nếu không phải Bạch Trâm Không, mang theo mẫu thân bị đuổi giết Lưu Quyết Từ, sẽ liên lụy mình mẹ già, tại trên đường chạy trốn chính là hôn về mệnh mông. Chính là tại nguy cấp sống chết

trước mắt, Bạch Trâm Không cứu mẹ con bọn hán, như thế, Lư Quyết Từ lúc này mới tại về sau ngày tháng bình an bên trong, cho mình mẹ già dưỡng lão tống chung.

Tại mẹ già sau khi chết, Lư Quyết Từ cái mạng này, đã cho Bạch Trâm Không!

Lúc này Bạch Trâm Không, quá trình lúc ban đầu bối rối cùng hoảng sợ, nội tâm gọn sóng đã dần dần bình phục.

Hắn nâng lên tay trái, lại là chậm rãi rơi xuống, "Sự tình lộ ra cổ quái!"

"Tam thiếu gia, không nên do dự nữa, nếu là bị Cảnh Mộng Hi phát giác được kế hoạch của chúng ta, chỉ sợ cho dù là ngài, cũng vô pháp chạy thoát!" Bạch Trọng khò khuyên nhủ.

"Thật sao?" Bạch Trâm Không khoe miệng, lại là chậm rãi hiện lên một tia tự tin ý cười. Tiếp lấy hắn nói nói, "ta đoán, dẫn bạo Phích Lịch Lôi, tất nhiên không phải Mã Lư Từ người này! Mà lại, Cảnh phủ người, tất nhiên không có khả năng đem lần này bạo tạc cùng chúng ta liên hệ tới!"

Bạch Trọng cùng Lư Quyết Từ hai mặt nhìn nhau, bọn hán không rõ ràng lắm, Tam thiếu gia ở đâu ra tự tin, vậy mà như thế khẳng định.

"Mã Lư Từ người này xuất thân dân gian, làm người đa nghi xảo trá, tại hắn không có triệt để hiểu rõ Phích Lịch Lôi trước đó, là tuyệt đối không có khả năng nhiều chạm thử Phích Lịch Lôi, ta nghĩ, dẫn bạo Phích Lịch Lôi, tất nhiên là những người khác."

"Kia vì sao..." Bạch Trọng khẽ nhíu mày, có một cái khâu lại là không muốn thông.

"Nếu như ta không có đoán sai, Mã Lư Từ nhất định là chết tại tay người khác, chỉ là người này, lại là có chút thần bí, chỉ sợ là cùng Cảnh phủ có thù!" Bạch Trâm Không nói.

"Đừng a, chấm dứt tình một tiền uy năng, cho dù Mã Lư Từ lập tức bắt từ, chắc hắn cũng sống không qua nhất thời nửa khắc!" Bạch Trọng nói.

Lư Quyết Từ luôn luôn kiêu lời trầm tư,

Lúc này thuận Bạch Trâm Không hai người mạch suy nghĩ, chậm rãi mở miệng nói, "chắc hẳn, nhất định là người này từ Mã Lư Từ trong tay đoạt được Phích Lịch Lôi! Kể từ đó, chết tại Phích Lịch Lôi phía dưới người, bắt đầu từ Mã Lư Từ trong tay lấy được Phích Lịch Lôi."

"Không tệ, sáng sớm ngày mai liền biết, đến tốt cùng là người phương nào giết Mã Lư Từ..." Bạch Trâm Không mở miệng yếu ớt.

Bạch Trọng cùng Lư Quyết Từ, bị Bạch Trâm Không trấn định tự nhiên thần sắc lấy, nội tâm cũng dần dần bình phục xuống tới.

Chỉ nghe Bạch Trâm Không nói với Lư Quyết Từ, "Lư thúc, còn xin làm phiền người đem Âm Ảnh chư vị, dốc lòng trấn an một phen, còn đợi ngày mai, theo ta chung thành đại sự!"

Nói xong, Bạch Trâm Không sắc mặt lộ ra vẻ điên cuồng, "Cho dù phía trước là đầy trời bể khổ, ta Bạch Trâm Không cũng muốn không chút do dự nhảy đi xuống! Đại ca, mình ngày sau, chính là ta ngóc đầu trở lại thời điểm! Đến lúc đó, cái này Bạch phủ tộc trưởng kế thừa chi vị, đến cùng có phải hay không người, còn có biến số, rất lớn biến số!" Khoe miệng của hắn, lộ ra một tia tàn nhẫn, đây là đối người khác tàn nhẫn, càng là tàn nhẫn với mình! Lúc này Bạch Trâm Không, đã không có đường lui!

Hắn không rõ, trong tộc các trưởng bối đến tốt cùng nghĩ như thế nào, vì cái gì, hội để cho mình ở rể cho Cảnh phủ? !

Chẳng lẽ ta Bạch Trâm Không, là loại kia cần ở rể mới có thể tranh thủ công danh lợi lộc người a?

Không, không phải!

Vừa vặn tương phản, Bạch Trâm Không là Bạch phủ bên trong số một số hai thiên tài thiếu niên!

Những năm gần đây, thậm chí có đóng qua đại ca của hắn, Bạch phủ trưởng tử xu thế.

...

Cảnh Mộng Hi tại mình lầu nhỏ khuê các, lẳng lặng ngồi quỳ chân, trước mặt trên bàn trà là một quyển cổ thư, bên hông có một chén oánh nhuận bạch chén trà bằng sứ, một chiếc trà thơm tản ra sâu kín mùi thơm ngát.

Cái này mùi thơm ngát, tràn ngập tại nàng trong khuê các, như người nàng, đồng dạng thanh u thanh nhã.

Như ngọc mỹ nhân, đang nghe hầu bên trong vườn to lớn âm âm tiếng vang về sau, sắc mặt nàng, không dậy nổi chút nào gọn sóng. Phảng phất thiên hạ này chỉ vật, không còn chút nào nữa cái khác, có thể tiến vào nàng một loại nào đó.

Tại trên giường của nàng, chồng chất chính là chinh chinh tề tề đại hồng đại tử đồ cưới, là nàng ngày mai cử hành kết hôn lúc, cần mặc thịnh trang. Có lẽ cả đời, sẽ chỉ xuyên lần này. Nhưng Cảnh Mộng Hi, lại cùng thế gian đại đa số nữ tử, tới gần hôn lễ lúc, hoặc là kinh hi, hoặc là chờ đợi, hoặc là sợ hãi đủ loại biểu lộ, toàn cũng không giống nhau.

Sắc mặt của nàng, chỉ có một loại, cái kia chính là bình thân, bình thân đến băng lãnh vô tình tình trạng. Chính như cái này bình thân thể giới bản chất, chính là vô tình!

Như thế xem ra, người nàng, quả thực là quanh quẩn đến cực hạn.

Nhưng sắc mặt nàng, đang nghe nơi xa đi tới bộ pháp lúc, lại là tự nhiên mà vậy biến thành vui mừng như rồng mây đáng vẽ. Trong con mắt của nàng, không còn băng lãnh, mà là trở nên nhu tình vạn loại, lẳng lặng chờ đợi người tới.

Thành khẩn tiếng đập cửa nhớ tới, "Mộng Hi, ngủ rồi sao?"

"Bạch đại ca, người vào đi!"

Bạch Trảm Không đẩy cửa vào, nhìn xem xảo tiểu yên này Cảnh Mộng Hi, thở dài một hơi.

"Vừa mới nghe nói hầu vườn bên này, phát sinh một tiếng vang thật lớn, sợ người có chuyện gì, cho nên mới nhìn một chút."

Cảnh Mộng Hi cho Bạch Trảm Không bưng lên trà thơm, nở nụ cười xinh đẹp, "Hi nhi lại có thể xảy ra chuyện gì đâu? Ngược lại là làm phiền Bạch đại ca, phí công đi một lần!"

"Lời nói này đến! Gặp người không việc gì, tâm ta liền dễ dàng rất nhiều. Bất quá, kia một tiếng vang thật lớn, lại là chuyện gì?"

Cảnh Mộng Hi lắc đầu, "Ta cũng không biết."

Hai người trò chuyện một lát, Bạch Trảm Không liền cáo từ.

Cảnh Mộng Hi ngồi một mình trong khuê các, lại khôi phục lúc trước thanh lãnh chỉ sắc.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Tâm biến!

Cứ việc Cảnh Mộng Hi đối với hần vĩnh viễn cười, nhưng Bạch Trảm Không cảm thấy, Cảnh Mộng Hi cười, lại là như là một thanh lợi kiếm, hung hăng nhói nhói trong lòng của hần. Hần tình nguyện, Cảnh Mộng Hi đối với hần, là châm chọc khiêu khích, là đủ kiểu đùa cợt, thời thời khắc khắc, càng phải đem "Người ở rề" hai chữ, đặt ở bên miệng.

Nhưng, Cảnh Mộng Hi không có.

Biết được trong tộc an bài, tại Bạch Trảm Không trước mặt, Cảnh Mộng Hi thậm chí là không có nói tới qua, cùng "Người ở rề" hai chữ, gần âm đọc chữ, đối với hần, càng không có đủ kiểu đùa cợt, cũng không có châm chọc khiêu khích.

Có, chỉ là ôn nhu như mặt nước quan tâm cùng. . . Ngưỡng mộ!

Nhưng, mỗi một lần, tại Cảnh Mộng Hi xảo tiểu yên này tuyệt mỹ khuôn mặt trước, chuyện trò vui vẻ Bạch Trảm Không nội tâm, lại là có một cổ thật sâu hận ý cùng nổi giận.

Nhất là đối Cảnh Mộng Hi, hần tất muốn giết này cho thống khoái.

Chỉ vì, lần này hôn nhân, đối với Bạch Trảm Không tới nói, là cả đời này sỉ nhục lớn nhất.

Hần là Cảnh phủ người ở rề! Là Cảnh phủ ở rề con rề!

Không giết Cảnh Mộng Hi, không tàn sát Cảnh phủ toàn tộc, không chém giết Bạch phủ bên trong đã từng đã cười nhạo hần người, Bạch Trảm Không tâm, đời này khó có thể bình an!

Hần hận, hận bạc hết người trong phủ, cũng hận tận cảnh người trong phủ, thậm chí là. . . Cái này bình thân thể giới.

. . .

Đêm nay, Nhị Cầu lại là không cách nào ngủ.

Mặc dù hấn thành công nỏ chết Cảnh Vinh, chắc hấn ngày mai, bởi vì Cảnh Vinh chết, Quốc Phu hấn tất nhiên là khó thoát tội lỗi, tránh không được bị người hoài nghi là hấn hạ thủ! Có cái này một tia nửa điểm hoài nghi, cho dù hấn Quốc Phu là động linh cảnh đình phong võ tu, nhưng tại Cảnh phủ thế gia này trước mặt, lại là khó thoát khỏi cái chết!

Bất quá, Nhị Cầu lúc này trong lòng, cân nhắc, lại là mình cùng tương lai của mình.

Thành một đầu Băng Khuyển, cũng chính là một con chó, trong lòng của hấn chấp trùng, có thể nghĩ.

Hấn một lòng, chỉ muốn hóa hình thành người, thật tốt làm một lần người, dù là chỉ có hai mươi năm tuổi thọ!

Dù sao, ai muốn làm một con chó? Cho dù là, manh xuân hàm hàm Băng Khuyển, nhận phu nhân thiếu nữ yêu thích Băng Khuyển, cũng không được!

Nghĩ đến chó, có người nghĩ tới, có lẽ có thể là nhân loại bằng hữu tốt nhất. Nhưng chó, không phải cũng là cực kỳ tiện thấp đại danh từ, chẳng lẽ không phải a?

"Chó nương dưỡng, ngày chó. . ." Vừa nghĩ tới mình lúc này thân phận, Dịch Lập khóc không ra nước mắt, trong lòng nhói nhói, hấn có khả năng nghĩ tới, tất cả đều là như vậy ác độc tàn nhẫn, chửi mắng lời của người khác. Mỗi một cái từ ngữ, đều cùng chó thân phận như vậy có liên hệ. Dịch Lập cảm thấy, mình lấy chó thân phận, mỗi nhiều sống một ngày, nội tâm của hấn, đều không thoải mái! Bởi vì hấn là người, là đường đường nam nhi, càng là đỉnh thiên lập địa nam tử hán!

Trước kia cảm thấy, như là trở thành chó ngược lại là không có gì lớn, nhưng bây giờ thật thành chó, ai biết Nhị Cầu nội tâm đau đớn?

Mấy ngày nay, nội tâm của hấn "Một khi thành chó, có thể về sau, tu yêu hóa hình" tín niệm, lại là có dao động. . .

Đã từng, hấn tuyệt vọng muốn chết nội tâm, bởi vì Băng Khuyển mụ mụ nói tới, tu yêu hóa hình, mà trở nên nặng mới dấy lên hi vọng.

Bất quá cái này chút hi vọng, dưới mắt lại là theo Băng Khuyển mẩu thân chết đi, cùng những ngày này phát sinh sự tình, để Nhị Cầu nội tâm, lên dao động!

Nhất là, hấn nghĩ tới đối mặt mình kia cực kỳ bị thảm giết người trắng cảnh, nội tâm lo lắng cùng sợ hãi. Càng là bởi vậy, kia thời khắc này, nội tâm càng là thậm chí đánh mất cho Băng Khuyển mẩu thân báo thù tín niệm, hấn thống hận mình "Giả nhân giả nghĩa" cùng Thánh Mẫu hư giả! Hấn càng là hoài nghi mình, tại trong cuộc sống sau này, có thể hay không đi đến hóa hình một bước kia. . . Bởi vì, Nhị Cầu với cái thể giới này, cứ việc hiểu rõ không nhiều, nhưng nhưng cũng có chút hiểu rõ. Minh thân vì một con mảy tháng Băng Khuyển, hoàn toàn liền là kẻ như giun dế! Thậm chí, ngay cả sáu kiến cũng không bằng. Dù sao, sáu kiến tuy nhỏ, lại là không có có nhiều như vậy tàn lang hổ báo tại thời khắc thăm dò!

Hấn cảm thấy, mình nếu là không thể làm ra tương ứng cải biến, như là không thể thích ứng cái này kinh khủng thế giới, hấn cách cái chết, cũng không xa.

Mà đầu tiên muốn cải biến, là nội tâm của mình.

Dịch Lập vốn là một giới người tầm thường,

Chưa từng gặp qua đầu người sọ, đánh lấy xoáy, bị người ném bay trắng cảnh? Cho dù là đồ máu trắng cảnh, hấn sống mấy chục năm, cũng chưa từng nhìn thấy qua mấy lần.

Nhưng thế giới này tàn khốc, lại là cùng hấn đã từng có, không giống nhau lắm.

Thế giới này là băng lãnh, là tàn khốc vô tình, là nghiêm ngặt đến án chiếu lấy khôn sống mộng chết pháp tắc tiến hành. . .

Nhị Cầu trong đầu, một vài bức trắng cảnh đang không ngừng lấp lóe:

Quốc Phu mặt không biểu tình, cầm từ Băng Khuyển trên người mẩu thân lột bỏ tới da lông!

Cảnh Vinh trên mặt trào phúng, bởi vì mình cường hấn vũ lực, cười đùa, ức hiếp, lăng nhục mình đồng tộc muội muội!

Mã Lưu Từ sắc mặt hung ác nham hiểm, cười lạnh chặt xuống, kia nhìn trung thực trung hậu này đầu người sọ!

Mã Lưu Từ khinh thường cười lạnh, một cước đá bay đúng là nói ra nói đầu, đầu lâu kia, chết không nhắm mắt!

Cũng là Mã Lưu Từ, ngắt đi bên trong, kia một tấm trắng bạch mặt, cùng trần ngập không cam lòng cùng kiên định con người!

. . . Từng cảnh tượng ấy, không ngừng mà tại Nhị Cầu trong đầu hiện lên, như là hồng thủy mãnh thú, đánh thẳng vào đạo đức của hấn ranh giới cuối cùng cùng trong nội tâm còn sót lại "Giả nhân giả nghĩa" chi niệm.

Hấn không ngừng mà phản tư, cũng tại cái này nghĩ lại quá trình bên trong, làm ra cải biến.

Quá trình này, là tâm biến!

Có lẽ, hần lúc này, không thể như võ sĩ như vậy tu luyện, nhưng hần rõ ràng cũng là tại tu luyện.

Hần tu, là nhập thể quy tắc; hần luyện, là bản tâm của mình.

Hần ngộ, lại là thể giới này, cơ bản nhất tiểu đạo!

Tâm biến quá trình này là cực kỳ đáng sợ!

Một ý niệm, thành ma thành tà, tuyệt không phải hư ảo.

Có lẽ ngắn ngủi một nháy mắt, hội quyết định, hần tương lai đi con đường, đem là như thế nào.

Nhị Cầu tâm, đang không ngừng nói nói, hoài nghi, thống khổ, hi vọng, kiên nhẫn. . . Dù loại tình cảm hỗn hợp, để hần tâm, cực kỳ mệt mỏi.

Trong óc của hần, hiện lên mấy ngày qua, gặp phải mỗi người.

Cảnh gia tỷ muội, Quắc Phu, Cảnh Vinh, Bạch Trảm Không, Bạch Trọng, Mã Lưu Từ, còn có kia không biết tên trung thực người. . .

Hần thậm chí, từ mỗi trên người một người, đều thấy được tương lai của mình.

Cái này tựa hồ là ảo giác, lại lại cực kỳ chân thực!

Dù loại huyền ảnh, tại trong óc của hần không ngừng mà giao thoa, hần trong lúc trầm tư, con mắt trở nên một mảnh tinh hồng, hần cảm giác được trong cơ thể máu tươi như là sôi trào lên, có loại thiêu đốt linh hồn đâm nhói cảm giác.

Có thể nói, lúc này Nhị Cầu tâm biến đã đạt đến khẩn yếu trước mắt! Nội tâm của hần, không nhận được muốn để cho mình trở thành thể giới này, chỗ tạo nên cái chủng loại kia người đồng dạng! Vì sinh tồn mà vứt bỏ hết thảy, hoặc là sợ hãi cái chết mà hướng từ vong thỏa hiệp.

"Không!" Nhị Cầu ngửa mặt lên trời gào thét!

Cũng nhưng vào lúc này, một trận như có như không ba động truyền đến, cái này ba động cứ việc tại thường nhân nghe tới, vô thanh vô tức, nhưng Nhị Cầu lại là cảm thấy một trận như là trong núi nước suối chảy xuôi bình tĩnh!

Cổ ba động này, để Nhị Cầu tâm, dần dần bình tĩnh!

"Thể giới này mặc dù tàn khốc, nhưng ta, nhất định phải có nguyên tắc của mình!" Nhị Cầu trong lòng trầm giọng ni non.

Dưới mắt hần gặp phải người bên trong, để lại cho hần ấn tượng sâu nhất, là Mã Lưu Từ!

Hần có thể cảm giác được, tình hình của mình, cùng kia Mã Lưu Từ có một ít tình hình dưới tương tự, nếu như mình, bởi vì thể giới này tàn khốc, liền trở nên lạnh lùng vô tình, bởi vì sinh tồn giả dụ, mà chối bỏ làm người ranh giới cuối cùng. . . Như vậy, tương lai mình đáng vẽ, nhất định là cùng kia Mã Lưu Từ cùng loại.

Lạnh lùng vô tình, cỏ rác sinh mệnh, cuối cùng cũng chạy không thoát chết tại càn mạnh này tay của người bên trong.

"Nguyên tắc? Nguyên tắc. . ."

"Nhưng, cái gì lại là nguyên tắc?" Nhị Cầu vấn tâm, hần tâm từ từ chậm lại.

Nghi nghi, Nhị Cầu tự hỏi tự trả lời, "Nguyên tắc chính là lòng ta. Tu yêu hóa hình con đường, mặc dù gặp ghềnh long đong, sống chết không rõ, nhưng ta đem theo lấy lòng ta, tại dòng nước xiết bên trong phấn đấu, tại sinh tử bên trong cầu biến!"

Hần tâm, đã biến!

Trở nên, càng thêm phù hợp thể giới này tàn khốc yêu cầu, trở nên, cứng cáp hơn!

Mặc dù không phải lạnh lùng vô tình, nhưng cũng không phải giả nhân giả nghĩa cùng nhu nhược, mà là tìm kiếm chân chính bản thân kiên nghị cùng không sợ.

Tu yêu hóa hình, ta nhất định có thể!

Nhị Cầu ánh mắt kiên định, hần quyết định, mình đã lựa chọn bước lên con đường này, như vậy đầu tiên muốn tu luyện, không phải tu vi, mà là lòng của mình, chỉ có dạng này, mới có sinh tồn được điều kiện tiên quyết.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Mưu Quắc Phu!

Một đêm này suy tư cùng tâm biến, để Nhị Cầu như là ve kén Hóa Điệp, sinh ra thuế biến!

Hắn không còn mê vọng, không còn bàng hoàng, không còn e ngại, mà là tại trong trầm tĩnh, hướng phía trong lòng mình mục tiêu tiến lên, cước bộ của hắn, đem sẽ vô cùng an tâm, nội tâm của hắn, sẽ không đổi máu tươi cùng từ vong mà sợ hãi.

Sắc trời mông lung vừa minh thời điểm, Nhị Cầu lâm vào ngủ say, đối với tương lai, hắn tràn đầy lòng tin.

...

Một đêm này, bởi vì Cảnh Vinh phủ uyển phát sinh bạo tạc, Cảnh phủ, trở nên không lớn yên tĩnh.

Cảnh Vinh có thể nói là Cảnh phủ cái này một nhóm tiểu bối bên trong, xuất sắc nhất thiếu niên, có được ưu tú nhất thiên phú tu luyện, nhưng chưa từng nghĩ, đúng là tao ngộ bạo tạc bức này thảm sự. Từ phế tích bên trong đem Cảnh Vinh móc ra về sau, hắn đã máu thịt be bét, cấp tốc bị mang lên Cảnh phủ chỗ sâu, tiến hành cứu chữa. Trước mắt xem ra, lại là sinh tử chưa biết!

Đến tột cùng là ai, muốn đối đãi như vậy Cảnh Vinh? Đối đãi như vậy Cảnh phủ?

Quanh quẩn tại trong lòng mọi người nghi hoặc, vùng đi không được!

Cứ việc trong lòng còn nghi vấn, nhưng Cảnh phủ bên trong tộc trưởng, Cảnh Chiến Thiên lại là đem mọi người phân phát. Dưới mắt, tại đã thành phế tích Cảnh Vinh phủ uyển bên trên, người số không nhiều, nhưng là Cảnh phủ bên trong tuyệt đối nhân vật trọng yếu.

Lục thúc Cảnh Chiến Liệt nhìn qua phủ uyển góc đông nam, mấy cái trụ lúi hoa mai thân cành, từ ngoài tường sinh dài đến trong tường.

Những ngày qua, chính là hoa mai phồn thịnh mùa, nhưng theo vừa rồi bạo tạc, dưới mắt, những này hoa mai thân cành, đã bị đá kích cường liệt, cho xong chết rất nhiều.

Đầy đất hoa mai, rơi vào phế tích phía trên.

Kỳ quái là, những này từng mảnh hoa mai, lại là không có vỡ nứt, an tĩnh rơi trên mặt đất.

Chỉ là hoa mai điểm điểm, lại là vô cùng đỏ tươi, đỏ tươi có chút chói mắt, như là máu tươi phun tung toé ở phía trên.

Lục thúc Cảnh Chiến Liệt, nhìn qua một màn này, sửng sờ.

Hắn nhớ tới trước đó vài ngày, nhìn thấy kia một đôi Băng Khuyển con mắt, cùng đầy đất như máu điểm điểm hoa mai. Lúc kia, trong lòng của hắn, liền có một cỗ rất cảm giác xấu! Lúc ấy, hắn cũng không có cảm thấy có cái gì dị thường. Nhưng cỗ này cảm giác xấu, những ngày qua, không chỉ có không có giảm bớt, ngược lại càng thêm tăng cường.

Cho đến, tại hắn nghe nói kia một tiếng mãnh liệt tiếng nổ vang về sau, kia cỗ rất cảm giác xấu, trong lúc đó tiêu tán.

Hắn có thể rõ ràng phân biệt ra được, bạo tạc phương hướng âm thanh truyền tới, chính là Cảnh Vinh phủ uyển vị trí.

Khi đó, Cảnh Chiến Liệt tâm, liền chìm đến đáy cốc!

Cho nên khi hắn tự tay, đem Cảnh Vinh từ phế tích nát lẹ bên trong móc ra về sau, vẫn luôn có cảm giác hoảng hốt, phảng phất hắn sớm đã thấy qua, một màn này phát sinh.

"Lão Lục, suy nghĩ cái gì?" Tộc trưởng Cảnh Chiến Thiên nhìn thấy vẻ mặt hốt hoảng huynh đệ, nội tâm thở dài một hơi.

Cảnh Chiến Liệt cười khổ lắc đầu, hắn có thể hoài nghi đầu kia Băng Khuyển, thế nhưng là, loại này hoài nghi cảm giác, hắn sẽ không nói với bất kỳ ai! Dù sao, cho dù là chính hắn, đều cảm thấy có chút không thể tưởng tượng.

Vậy chỉ bất quá là một đầu hai ba tháng nhỏ Băng Khuyển thôi!

Hắn tâm tư nhất chuyện, nghĩ đến Cảnh Mộng Hi bên cạnh cái kia thần bí mà điệu thấp tùy tùng, Quắc Phu!

"Ta biết ngươi một mực đem Vinh nhi, coi là mình ra! Vinh nhi thiên phú cũng hoàn toàn chính xác không kém, là đời này bên trong, xuất sắc nhất địa, ngươi cũng dốc lòng dạy bảo, phát sinh chuyện như vậy, là ai cũng chưa từng nghĩ đến. . ." Cảnh Chiến Thiên chậm rãi phải nói nói, "lão tam còn ở bên ngoài bốn ba, nếu là để hắn biết con trai của mình phát sinh chuyện như vậy, ngươi ta ai cũng không có mặt mũi đi gặp hắn ! Bất quá, cũng may đại trưởng lão truyền đến tin tức, Vinh nhi tính mệnh, lại là bảo vệ, xem như một đầu tin tức tốt đi!"

"Đại ca, ta muốn báo thù!" Cảnh Chiến Liệt bỗng nhiên ngẩng đầu, lộ ra tinh hồng con mắt, nhìn xem Cảnh Chiến Thiên.

"Ngươi biết là ai làm?" Cảnh Chiến Thiên thanh âm, cũng là biến đến vô cùng âm lãnh!

"Tuy không chứng cứ, nhưng lại dựa vào trực giác, ta cũng có thể đoán được." Lục thúc Cảnh Chiến Liệt nhìn thần sắc băng lãnh, kì thực, hắn một mực áp chế nội tâm lửa giận. Lúc này, nghe nói Cảnh Vinh bảo vệ tính mạng của mình,

Hắn lửa giận trong lòng, trong lúc đó, bạo phát đi ra!

". . . Ta cũng nghe nói, trước đó vài ngày, Vinh nhi cùng Quắc Phu xung đột, nhưng. . . ?"

"Đại ca ngươi không cần ưu phiền, ta tự mình đi cùng Cảnh Mộng Hi muốn người! Thân là nhị ca hậu nhân, Vinh nhi phát sinh chuyện như vậy, nàng không cách nào không đếm xỉa đến!" Cảnh Chiến Liệt yếu ớt nói.

Cảnh Chiến Thiên thở dài một hơi, "Cũng tốt, nhớ kỹ cùng nàng hảo ngôn tương nói, dù sao cũng là nhị đệ hậu nhân!"

. . .

Cảnh Mộng Hi vung tắt đèn, đang định lúc nghỉ ngơi, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân nặng nề.

Nàng nhú mày, hai tay vung lên, lập tức trong phòng cửa gỗ, chính là phiêu nhiên mở ra.

Đối diện vào nàng Lục thúc, Cảnh Chiến Liệt!

"Sắc trời đã tối, không biết Lục thúc đi vào Hi nhi nơi này, thế nhưng là có chuyện quan trọng gì?" Cảnh Mộng Hi có chút phúc thân, sắc mặt không vui không buồn, chỉ là trong lòng của nàng, lại là đoán được một chút, chẳng lẽ lại, là trước đây không lâu, kia một tiếng bạo tạc mà đưa tới sự tỉnh?

Cảnh Chiến Liệt nhìn chằm chằm Cảnh Mộng Hi một chút, đau nhức vừa nói nói, "Vinh nhi, bị người phé đi!"

Cảnh Mộng Hi mặt không khác sắc, giống như đối với Cảnh Vinh sinh tử, không quan tâm chút nào.

"Thì tính sao?"

"Như thế nào?" Cảnh Chiến Liệt lạnh hừ một tiếng, "Là ngươi kia trung tâm thị vệ, Quắc Phu gây nên!" Lục thúc, dĩ thường băng lãnh, lộ ra mãnh liệt hận ý, như Quắc Phu ở đây, chắc chắn nhịn không được đem Quắc Phu người này, tự tay xé rách!

"Thật sao?" Cảnh Mộng Hi cổ này không quan hệ mình sự tình đáng vẽ, để Cảnh Chiến Liệt trong lòng rất là bất mãn, lại chỉ có thể mạnh nuốt hết lửa giận."Ta đem hắn gọi, hỏi một chút liền biết, cũng tốt để Lục thúc giải sầu."

"Hi nhi, mặc dù Tam thúc đợi ngươi tỷ muội hai người, có chút cay nghiệt, nhưng Vinh nhi, hắn dù sao chỉ là một đứa bé, hắn mới chín tuổi a! Việc này ngươi nếu không cho Lục thúc một cái công đạo, hôm nay đừng trách Lục thúc tâm ngoan thủ lạt, không để ý mặt mũi của ngươi!"

Nghe Cảnh Chiến Liệt, hắn rõ ràng là đối Cảnh Mộng Hi, có chút kiêng kị.

Cảnh Mộng Hi cười khẽ, "Lục thúc chớ buồn, Quắc Phu lập tức liền tới! "

Nàng cái này vừa nói, nhẹ nhàng lay động như sương tuyết cổ tay trắng, phía trên một cái Linh Đàng, có chút run run, lại là không có một thanh âm phát ra.

Qua mấy hơi, Quắc Phu thân ảnh, liền xuất hiện ở đình viện bên trong, hắn thân thể có chút còng xuống, đối Cảnh Mộng Hi khom người bái nói, "Quắc Phu gặp qua đại tiểu thư, còn xin đại tiểu thư phân phó!" Quắc Phu thanh âm, vẫn như cũ trầm thấp, thậm chí có thể nói, là thấp, cùng hắn thân thể hùng tráng, tạo thành chênh lệch rõ ràng! Thanh âm của hắn, như hắn người này biểu hiện, không có chút nào trương dương chỗ, để cho người ta căn bản là nghĩ không ra, như thế một đại hán, đúng là động linh cảnh đỉnh phong tu sĩ.

Có thể nói, Quắc Phu cùng Mã Lưu Từ, hai người này đều là động linh cảnh đỉnh phong võ tu, nhưng hai người biểu hiện, lại là hai thái cực!

Quắc Phu điệu thấp, như là ám áp hơi như gió, khiến người ta cảm thấy không đến hắn tồn tại.

Mà Mã Lưu Từ, thì là khác biệt! Ngang ngược càn rỡ, kiêu ngạo bất tuân, làm người càng là tràn ngập dã tâm, vì mục tiêu, không từ thủ đoạn!

"Tìm người đến, là Lục thúc có một số việc, muốn hỏi ngươi." Cảnh Mộng Hi nhàn nhạt phải nói.

Quắc Phu tựa như tại lúc này, mới nhìn đến Cảnh Chiến Liệt, khàn khàn nói, "Lục gia nếu đang có chuyện, cứ hỏi là được."

Cảnh Chiến Liệt nhìn qua Quắc Phu người này, trong lòng cười lạnh không thôi.

"Quắc Phu, người thật là lớn gan!" Cảnh Chiến Liệt gầm thét lối ra, bỗng nhiên xuất thủ!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Tranh chấp không dưới

Tại Cảnh Mộng Hi nhẹ nhàng lay động trên cổ tay trắng Linh Đang lúc, cũng chính là Nhị Cầu nội tâm khuấy động, tâm biến đến thời khắc mấu chốt nhất!

Chuông này cũng không biết là bảo bối gì, rất nhỏ im ắng chấn động, sinh ra ba động, đúng là để Nhị Cầu nội tâm, trở nên yên tĩnh. Trong lúc vô hình, cũng coi là trợ giúp Nhị Cầu tâm biến tiến trình.

Cảnh Mộng Hi đối với cái này, lại là không biết.

Chỉ vì, cái này vô âm Linh Đang, chính là nàng dùng để liên hệ Quắc Phu công cụ.

Về phần còn có cái gì dụng ý khác, Cảnh Mộng Hi đối với cái này, lại là không rõ ràng lắm.

Lại nói dưới mắt giờ phút này, Cảnh Chiến Liệt giận quát một tiếng, liền đột nhiên ở giữa hướng Quắc Phu xuất thủ!

Đừng nhìn Lục thúc dáng người gầy yếu, so với thân hình cao lớn hùng tráng Quắc Phu, càng lộ vẻ không bằng. Nhưng hắn vừa ra tay, chính là một cỗ cực kì cường hãn bá đạo khí thế, đâm ra một quyền, như là Cự Phong ở quả đấm cửa hắn ngưng hình mà ra, càng là có ô ô tiếng gào tê mình mà ra.

Cảnh Mộng Hi nhíu mày.

Quắc Phu tuy thấp lùn mà ru xuống mắt, nhưng đối với Lục thúc một quyền này, cũng không phải là không có phản ứng chút nào thời gian.

Chỉ gặp Quắc Phu, đồng dạng xuất thủ, bạch một tiếng, xông phá quyền phong, trực tiếp cảm Cảnh Chiến Liệt thiết quyền!

Thân hình của hắn, càng là bỗng nhiên lui lại mấy bước.

Hắn lui một bước, cũng không có kéo ra cùng Cảnh Chiến Liệt không gian.

Lục thúc tu được, chính là khí thế một đi không trở lại, một khi chiếm hết tiên cơ, nếu không phải thực lực sai biệt quá lớn, bằng không mà nói, sẽ từng bước tiên cơ!

Hắn đuổi theo Quắc Phu, trong tay trái càng là quang mang chớp động, bạch một tiếng, tại Quắc Phu ở giữa không trung rút lui trên đường, liền hướng Quắc Phu đập tới. Chỉ gặp Quắc Phu hai tay giao nhau, ngăn tại trước ngực, Cảnh Chiến Liệt một quyền này, hung hăng đập vào Quắc Phu trên hai tay, đem Quắc Phu hung hăng ném ra, cho đến viện lạc bên trong.

Cảnh Chiến Liệt cũng là nhảy ra, không buông tha, đuổi sát Quắc Phu mà đi.

Nhìn bộ dáng, rõ ràng là không giết Quắc Phu người này, thế không lay động dừng!

"Đù rồi!" Cảnh Mộng Hi lạnh hừ một tiếng, "Nói còn không có hỏi rõ, Lục thúc chính là động thủ, rõ ràng là cho rằng, Quắc Phu liền là mưu hại Cảnh Vinh hung thủ. Sự tình, cuối cùng phải nói rõ ràng mới là. Nếu quả như thật là Quắc Phu gây nên, không cần ngại động thủ, ta tự mình vì Vinh nhi báo thù, người thấy có được không?"

Tại nàng nói chuyện trên đường, Cảnh Chiến Liệt vẫn như cũ oanh kích lấy Quắc Phu, mà Quắc Phu cũng chỉ là cau mày làm lấy phòng ngự.

Dù sao hai người tu vi cảnh giới khác biệt, Quắc Phu nắm vững thắng lợi, Cảnh Chiến Liệt thế công mặc dù mãnh, lại cảm động linh cảnh đỉnh phong Quắc Phu, không có biện pháp quá tốt.

Cảnh Chiến Liệt dừng lại tiến công bước chân, một mặt hận ý, nhìn chăm chăm Quắc Phu, "Không phải hấn, thì là ai?"

Cảnh Mộng Hi nhẹ nhàng nhảy lên, tung bay đến trong hai người ở giữa, mồi đi mấy bước, đi tới Quắc Phu trước mặt, hỏi nói, "Cảnh Vinh sự tình, là người ra tay?"

"Cảnh Vinh sự tình, ta không biết." Quắc Phu tích chữ như vàng, chỉ nói chính hấn nghe được.

Cảnh Mộng Hi nghe đây, liền quay đầu, đối thứ sáu thúc nói nói, "việc này, không phải Quắc Phu gây nên!"

Cảnh Chiến Liệt nhìn thấy Cảnh Mộng Hi bất quá là hỏi Quắc Phu một câu, hấn chỉ là trả lời một câu không biết, liền đem trách nhiệm trốn tránh đến không còn một mảnh, lúc này tức bễ phổi, càng là nhịn không được cười lạnh cười ha ha. thanh âm thâm trầm, càng có một tia cuồng loạn cuồng nộ!

"Ai cũng biết, hấn Quắc Phu cùng Cảnh Vinh, trước đó vài ngày rất có mâu thuẫn, rất cho tới ra tay đánh nhau tình trạng! Cái này mới bất quá mấy ngày, Cảnh Vinh liền tại Cảnh phủ hầu bên trong vườn, bị như vậy giết hại! Người nói cho ta, nếu như không phải Cảnh phủ nội nhân gây nên, thì là ai? Mà Cảnh phủ bên trong, có khả năng nhất ra tay với Cảnh Vinh, ngoại trừ hấn Quắc Phu, còn có thể là ai?!"

Cảnh Chiến Liệt chỉ vào Cảnh Mộng Hi lớn tiếng gào thét!

Cảnh Mộng Hi nhàn nhạt đến hồi phục nói, "Quắc Phu đối ta trung thành tuyệt đối, càng là chưa hề từng nói láo, hấn đã không biết Vinh nhi phát sinh sự tình, như vậy... Ta tin hấn!"

Cảnh Chiến Liệt hít sâu một hơi, cường lực ngăn chặn nội tâm bị phẫn.

"Cảnh Mộng Hi, người là ta cảnh người trong phủ! Có thể nào không để ý Vinh nhi sinh tử, càng như thế tin tưởng ngoại nhân, huống chi, vẫn là một giới thân phận thấp nô lệ người?"

Cảnh Mộng Hi nhú mày,

"Hấn là nô lệ cũng được, là người ngoài cũng tốt, nhưng hấn Quắc Phu, là tùy tùng của ta! Nếu là tùy tùng của ta, ta, hấn khẳng định sẽ như thực chỗ đáp! Đã hấn nói không biết, như vậy liền thực sự không biết! Lục thúc, người làm gì như vậy cố tình gây sự đâu? Lui một vạn bước giảng, cho dù Quắc Phu là giết hại Cảnh Vinh hung thủ, nhưng ta cũng không thể chỉ nghe ngài một câu, người nói có đúng hay không?"

"Hôm nay, ta liền muốn giết người này! Hấn là, người muốn ngăn Lục thúc?" Cảnh Chiến Liệt trong mắt, đã có thật sâu sát ý.

"Lục thúc nghĩ muốn giết ta tùy tùng, không phải không thể, chỉ là cần hướng ta cảm ra chứng cứ! Như thế, Hi nhi đương nhiên sẽ không ngăn đón!"

Cảnh Chiến Liệt nghẹn lời, trong tay hấn chính là thiếu khuyết chứng cứ!

Nhưng hấn tin tưởng vững chắc, nhất định là Quắc Phu người này gây nên.

"Ta chính là chứng cứ!" Lúc này bên trong cửa viện tiến đến mấy người, một người trong đó, toàn thân đều bị vải màu trắng khóa quần lấy, phía trên càng là vết máu loang lổ, hấn không cách nào hành tẩu, lại bị người dùng giá đỡ giờ lên, chính là may mắn không chết Cảnh Vinh!

"Quắc Phu, người không nghĩ tới, ta lại còn còn sống a? A ~ ha ha!" Toàn thân trên dưới khóa quần lấy vải trắng Cảnh Vinh, cho dù là nằm tại trên cang cứu thương bị người giờ lên, nhưng cũng nghiêng đầu đến, lộ ra một đôi tình hồng con ngươi, hung tợn nhìn chăm chăm Quắc Phu, hận không thể một ngụm đem Quắc Phu sinh sinh đến nuốt vào.

Quắc Phu nhú nhú mày, vẫn là không có nói chuyện.

Giữa sân khí thế giương cung bạt kiếm, Cảnh Chiến Liệt nhìn thoáng qua Cảnh Vinh phía sau đi theo người kia, mặt lộ vẻ vui mừng, sau đó âm tàn nói nói, "hôm nay, Quắc Phu hấn phải chết!"

"Lục thúc, người tạm thời né tránh một hồi, Quắc Phu người này, giết hại ta Cảnh thị thiếu niên thiên kiều, tội lỗi đáng chém, hôm nay, liền do ta thay thế Giới Luật đường trưởng lão, áp dụng gia pháp!" Cảnh Vinh phía sau người kia, tay cầm quạt xếp, mặt hung ác chỉ sắc nhìn chăm chăm Quắc Phu, lúc này băng lãnh lên tiếng.

Hấn lời này, kì thực là hướng về phía Cảnh Mộng Dao nói tới.

"Hi nhi gấp qua tam ca, còn xin người chờ một lát một lát, đợi sự tình tường về sau, lại làm quyết đoán!"

"Hừ, giết một nô lệ người thôi, buồn cười! Ta Cảnh Điền, không cần tốn nhiều sức!" Người này là tộc trưởng Cảnh Chiến Thiên tam tử, Cảnh Điền!

Trước đó vài ngày xung kích động linh cảnh bích chương, hôm nay xuất quan, đúng lúc gặp Cảnh thị thiếu niên thiên kiều Cảnh Vinh phát sinh bực này thảm sự, nhất định phải vì huynh đệ của mình, một máu thù này, một giải tâm đầu đại hận!

"Cho nên nói, hôm nay, các người nhất định là muốn giết Quắc Phu sao?" Cảnh Mộng Hi nhẹ nhàng chậm chạp lối ra, toàn thân phát ra từng cơn ớn lạnh, nằng nặc bình thường vốn là thanh lãnh, gần đây càng là làm phiền thân thích ở giữa quan hệ máu mủ, lúc này mới cùng bọn hấn dài dòng mấy câu.

Nhưng lúc này, nàng xem như thấy rõ, những người này, cho dù Quắc Phu không có làm qua giết hại Cảnh Vinh sự tình, sợ cũng là muốn một lòng tru giết mình đắc lực nhất thuộc hạ, Quắc Phu!

"Quắc Phu giết hại Cảnh thị thiên kiều, tội lỗi đáng chém!" Cảnh Điền lạnh giọng lờ ra.

Từ đầu đến cuối, Quắc Phu đều không có phân biệt một câu, phảng phất xảy ra chuyện người, không phải hấn.

Lúc này, Quắc Phu chỉ là tỉnh táo nhìn Cảnh Mộng Hi một chút, trong mắt có hỏi thăm chi ý!

Cảnh Mộng Hi khẽ gật đầu một cái.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Chiến

Cảnh phủ chỗ sâu, một gian buồng lò sưởi bên trong, đèn đuốc lò mờ không chừng.

Cùng đêm tối ngoài phòng lạnh lẽo khác biệt, trong phòng lại là dòng nước ấm dào dạt, cho người ta cảm giác rất thoải mái.

Trong phòng chỗ sâu nhất, có một người ngồi quỳ chân tại trên giường gỗ, trước mặt là một cái tinh xảo chậu đồng, trong chậu đồng thiêu đốt lên đất đỏ không chịu nổi xương thú than củi, không chỉ có không có tràn ngập ra chút nào bụi mù, lại là có thanh nhả hương khí, theo xương thú than củi thiêu đốt, quanh quẩn ra.

Người này là cái lão giả, cầm trong tay hấn một cái kìm sắt cây, nhẹ nhàng khuấy động lấy trong chậu đồng xương thú than củi, khi thì còn vươn tay ra, tại lửa than bên trên sưởi ấm.

Trên người hấn, hắt lên một kiện trần quý hoa lệ áo khoác, cần cổ, càng có trắng noãn như tuyết bì thảo, tản ra ónh ónh như tuyết quang trạch.

Lão giả mở mắt ra, nhìn lên trước mặt nộn nóng hai người, nhàn nhạt đến mở miệng, "Tính trước làm sau! Có Cảnh Điền xuất thủ đối đầu kia Quắc Phu, hai người các ngươi lại có cái gì bất an?"

Lão giả phía trước, là thân mang hoa lệ áo khoác hai người, lúc này nghe nói lão giả lời nói, nguyên bản đi tới đi lui, nội tâm bất an bọn hấn, cũng đều tĩnh lặng lại, quỳ ngồi ở trước mặt của lão giả. Một người trong đó, chính là Cảnh phủ tộc trưởng, Cảnh Chiến Thiên. Mà một người khác, quần áo đen đỏ giao nhau huyền y, là Cảnh phủ Giới Luật đường trưởng lão Cảnh Chiến Huyền, hấn một mặt râu quai nón, khuôn mặt màu đỏ đen, làm người nhìn có chút thô kệch.

Lúc này liền là tộc trưởng Cảnh Chiến Thiên mở miệng nói chuyện, "Đại trưởng lão, như thật dẫn phát Cảnh phủ cùng Vân Thiên đại tông, trực tiếp đối kháng, phải làm sao mới ổn đây?"

Cảnh Chiến Huyền suy tư chậm rãi nói nói, "Thừa dịp Vinh nhi bị người gây thương tích một chuyện, gạt bỏ Hi nhi cánh chim, dùng cái này làm đối Vân Lưu bà bà cảnh cáo, việc này mặc dù nhìn đơn giản, nhưng người ta bọn người không thể ra mặt, vẹn vẹn dựa thế mà vì, chỉ sợ rất khó đạt tới mong muốn bên trong hiệu quả!"

Lão giả chính là Cảnh phủ trưởng lão viện đại trưởng lão, lúc này mỉm cười, ánh mắt trong suốt, "Nếu để cho các ngươi ra mặt, há không có nghĩa là, cùng Vân Lưu tiện nhân kia, trực tiếp vạch mặt rồi sao? Việc này chúng ta chỉ cần tĩnh yên lặng theo dõi kỳ biến hóa, như có cần phải, lửa đổ thêm dầu là được!"

"Cho nên, Cảnh Điền chính là đại trưởng lão tuổi đi ra đầu, không phải sao?" Cảnh Chiến Huyền cười hỏi ngược lại.

Tộc trưởng Cảnh Chiến Thiên hầy còn lo lắng, "Đại trưởng lão, Hi nhi báis nhập Vân Thiên đại tông, Vân Lưu bà bà thủ hạ, sở tu công pháp, nghĩ nhất định là Vô Tình Quyết, đối với Hi nhi, không bằng dứt khoát. . ." Cảnh Chiến Thiên khoa tay một cái chặt đầu thủ thế.

Đại trưởng lão suy nghĩ mưu tính, lắc đầu, "Không thể! Hi nhi, dù sao cũng là ta Cảnh thị."

Thân mang huyền y Cảnh Chiến Huyền, lúc này oán hận phải nói nói, "như lão nhị vẫn còn, chỉ là Vân Lưu tiện nhân, an dám mưu tính ta Cảnh thị?!"

"Ai!" Cảnh Chiến Thiên thở dài một hơi, tại đại trưởng lão trầm mặc trong im lặng, chậm rãi mở miệng, "Anh hùng khổ sở mỹ nhân nhiều! Mặc dù Dao

Dao cùng Hi nhi hai nữ, quá giống nhau mẹ của các nàng , nhưng nếu là không có lão tam ngày bình thường đối nàng hai người trách móc nặng nề, như thế nào lại để Vân Lưu đại tông nhân cơ hội mà vào!"

"Lão tam cùng lão nhị lúc trước, tình cảm sâu nhất. . ."

"Tốt, ta mệt mỏi, các người ra ngoài đi!" Đại trưởng lão nghe nói bọn hắn, trong mắt mệt mỏi chỉ sắc, hắn nhắm mắt lại, trầm giọng mở miệng. Đội Cảnh Chiến Thiên cùng Cảnh Chiến Huyền sau khi rời đi, đại trưởng lão chậm rãi mở to mắt, mắt lộ ý hối hận, chậm rãi nâng bút, dùng run run rẩy rẩy tay, chăm chú chấp bút, trên giấy viết xuống một chữ, "Chiến!"

Chiến chữ trong đồng lúa, có lẽ chỉ có hắn, mới có thể xứng với cái chữ này đi. . .

Đại trưởng lão con người, chậm rãi nhỏ xuống đục ngầu lão lệ!

Man Hoang chỗ sâu, xưa kia có Chiến tộc.

Chiến tộc vô thượng, hát vang hành khúc, một phương bá chủ Man Hoang, Man Hoang chư bộ, người nào không phục?

...

Chiến! Chiến! Chiến!

Lúc này Quắc Phu cùng Cảnh Điện, đã chiến thành một đoàn.

Hai người âm thanh ảnh, như quỷ mị giao thoa, khi thì có bén nhọn oanh minh, tại hai người tiếp xúc sát na, như tê liệt cảm giác, nổ đùng mà ra! Càng có loại hơn loại đan xen chỉ quang, bắn ra ra. Hai người giao chiến không dưới, lúc này càng có hai thân ảnh, gia nhập chiến cuộc, rõ ràng là lúc trước cùng Cảnh Vinh bọn người cùng nhau lại tới đây vô tu.

Hai người này thấy lạ mặt, nghĩ đến là Cảnh phủ những năm này thu hút khách khanh!

Có thể trở thành Cảnh phủ thượng khách khanh, tu vi yêu cầu cơ bản nhất , bình thường đều là động linh cảnh đỉnh phong. Cái khác hay là, có chỗ đặc thù.

Cảnh Chiến Liệt một bước đạp ở Cảnh Mộng Hi trước mặt, sắc mặt lạnh lùng.

"Người như động thủ, trước hết giết Lục thúc đi!"

Người trên thế gian, vì tình sở khổn.

Đối với thân tình cùng người thân, người có thể lạnh lùng, người có thể bất kính, nhưng vô luận như thế nào, một người bình thường, đều không thể đối với mình chỉ thân ra tay.

Cảnh Mộng Hi mặt không biểu tình, không có nghĩa là nội tâm của nàng, không dậy nổi chút nào cơn sóng.

Chỉ vì, đứng trước mặt chính là, nàng Lục thúc!

Lục thúc làm người, có chút nhận nàng tôn kính, để nàng động thủ, giết mình người thân nhất, lòng của nàng, như là bị đao cắt.

Cái này đêm, âm trầm xuống, chợt lãnh ý, để nơi đây thiên địa, tung bay lên điểm điểm như băng tinh Tuyết Hoa.

"Lục thúc, tại sao muốn dạng này?" Cảnh Mộng Hi trong mắt, không có chút nào tình cảm, chỉ có lãnh ý.

"Bởi vì, Cảnh Vinh là Cảnh thị nhất tộc!" Cảnh Chiến Liệt gào thét ló ra.

"Chẳng lẽ, ta không phải Cảnh thị nhất tộc tộc nhân a?" Nàng nhẹ nhàng chậm chạp mở miệng, trong lòng nói nhỏ, lại không có chút nào nước mắt chảy ra. Nàng nước mắt, sớm tại mấy năm trước liền đã chảy khô. Từ nhỏ, phụ thân biến mất, để nàng cùng muội muội có thụ trong tộc đám người, đủ loại châm chọc cùng ức hiếp! Có ai biết, một cái tiểu cô nương, mang theo muội muội của mình, là như thế nào tại từng cái rét lạnh mà trong đêm đen, sống sót?

"Vâng, thế nhưng là. . ."

"Cút!" Cảnh Mộng Hi hét lớn một tiếng, phương viên quanh mình tung bay Tuyết Hoa, bỗng nhiên ngưng tụ, sau đó ầm vang ở giữa như là nhận xung kích, nổ tung. Một tiếng này gào thét, càng làm cho nàng đầy đầu mái tóc, hướng về sau tung bay mà ra, bay là tà tuyết, mờ mịt vung vẩy mái tóc, trắng noãn mỹ lệ lại là vô tình gương mặt, một màn này Cảnh Mộng Hi, đang kinh diễm bên trong khiến người ta run sợ!

Một cỗ khí thế, để Cảnh Chiến Liệt thân thể bay ngược mà ra, để tại hạ xuống xong, bỗng nhiên lớn khục thổ huyết, chỉ là kia máu, lại trong lúc đó biến thành băng tinh.

"Chủ nhân không thể!" Quắc Phu tại triển đấu bên trong, gào thét lên tiếng!

Hắn thật sâu mình bạch, Cảnh Mộng Hi tại Cảnh phủ bên trong địa vị có chút vi diệu, rõ ràng hơn nàng từ nhỏ ở Cảnh phủ bên trong nhận cực khổ. Nhưng cái này, cũng không phải là hướng mình trưởng bối động thủ lý do.

Như là vì mình. . .

Cảnh Điền cùng hai vị khách khanh trưởng lão, gặp Quốc Phu vẻ mặt hốt hoảng, đột nhiên nổi lên!

Bị đánh bay ba người, cấp tốc tiến lên, âm thanh ảnh như gió, hướng phía Quốc Phu vội vã mà tới.

Cảnh Điền âm thầm bên trong lộ ra cười lạnh, trong tay quạt xếp bỗng nhiên bay ra, cây quạt vung vẩy bên trong, mũi nhọn hiện ra ám hắc sắc sắc bén chỉ kiếm, lóe ra yếu ớt lam quang, hiển nhiên là bồi lên kịch độc chi vật. Cái này cây quạt, xoay tròn lấy hoạch xuất ra một đường vòng cung, hướng phía Quốc Phu cổ đánh tới.

Hai vị khách khanh trưởng lão, tốc độ cực nhanh, phối hợp Cảnh Điền hành động, công kích Quốc Phu trên dưới hai đường, phanh phanh! !

Quốc Phu tiếp nhận hai vị khách khanh trưởng lão thủ đoạn, trước mắt lại là, lóe ra u lam chi quang đoạt mệnh cây quạt!

Cảnh Chiến Liệt tại tuyết màn bên trong, nhìn thấy kia đoạt mệnh cây quạt chém về phía Quốc Phu, mặt lộ vẻ vẻ đại hi.

Đây hết thảy đáng giá!

Cảnh Vinh một đôi huyết sắc mắt, càng là thẳng tắp nhìn chăm chăm Quốc Phu, "Chết, chết, chết!"

Hắn không ngừng đến chửi mắng, bức thiết hi vọng, dùng âm mưu quỷ kế hãm hại mình người, có thể chết tại Cảnh Điền trong tay.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Thần như điên

Giờ phút này, Quốc Phu trước mắt, chính là kia ám kim sắc lưỡi dao, cây quạt lượn vòng bên trong, đủ để cắt đứt đầu của hắn!

Không có gì bất ngờ xảy ra, Quốc Phu sẽ bị cảnh người trong phủ, liền như vậy chém đầu, mà Nhị Cầu, cũng sẽ đạt tới mình vì mẫu thân báo thù mục tiêu thứ nhất! Nhị Cầu mưu tính hồi lâu, chiếm hết thiên thời địa lợi nhân hoà, ngay cả trời cao cũng đang giúp hắn, như không có thành phần có vận khí ở trong đó, Nhị Cầu tuyệt đối không thể có thể đi đến một bước này.

Dù sao, theo hắn một đầu Băng Khuyển thân phận, có thể đem Quốc Phu bức đến một bước này, đã rất không dễ dàng.

Chỉ bằng vào Nhị Cầu mưu trí thiết kế Quốc Phu, là xa xa không đạt được dưới mắt trình độ này, hắn chỗ bằng vào, còn có vận may.

Có thể nói, trời cao cũng đang giúp hắn, Quốc Phu, người dựa vào cái gì bất từ? !

"Chết!" Cảnh Vinh hung dữ nhìn chăm chăm Quốc Phu, trong miệng của hắn đọc lấy, chính là một chữ như vậy.

"Quốc Phu, đi chết!" Cảnh Chiến Liệt đồng dạng là ác độc nhìn chăm chăm Quốc Phu kết cục, trong lòng hắn, chính là người này hủy đi Cảnh Vinh, đồng thời hủy đi, cũng có tâm huyết của mình. Hắn muốn Quốc Phu, đi chết!

. . .

Bắc Man có tộc, kỳ danh là chiến!

Chiến tộc vô thượng, hành khúc hát vang!

Không biết từ khi nào bắt đầu, cho dù là Cảnh Chiến Liệt đều không có chú ý tới, Cảnh Mộng Hi miệng bên trong nhẹ giọng nỉ non, nàng nỉ non, rất nhẹ rất nhẹ, như cùng ở tại yên lặng cùng trời xanh đối thoại. Nỉ non thanh âm phiêu đảng tại trên bầu trời, như như gió ô ô rung động, như vãn ô bầu trời.

Cuối cùng, cái này nỉ non nương theo lấy đầy trời Tuyết Hoa, hóa thành một khúc cổ lão ca dao.

Ngôn ngữ là tối nghĩa mà không rõ, nhưng kia ca dao, lại là như là trống trận oanh minh, trong lúc vô hình rung khắp tại trái tim của mỗi người.

Tại kia lượn vòng mà làm đến cây quạt trước mặt, muốn tránh cũng không được Quắc Phu, trên người hắn, trong lúc đó tràn ngập ra một cỗ hoang vu mà mệnh mang khí tức! Cỗ khí tức này, lại là mang theo một cỗ bá tuyệt thiên hạ cuồng ý! Cái này cuồng trúng ý, có lửa giận ngập trời, có vĩnh hằng bất khuất, thẳng tới thương khung chân trời.

Phía chân trời, xuất hiện một cái khí lưu vòng xoáy, vòng xoáy phía sau, có một cái bóng mờ, cái này hư ảnh, như là khô lâu Tử thần, lập tức mở ra một đôi mắt.

Hắn nhìn chăm chăm đại địa, trong mắt, là vô biên vô tận cuồng!

thần như điên!

Như là vĩnh hằng trong dòng sông lịch sử, hắn chưa hề hướng vận mệnh khuất phục, cặp mắt kia, liền như vậy cuồng ngạo, nhìn xem vô tình vận mệnh. Bởi vì, hắn không nhận mệnh, hắn chỉ tin tưởng mình, hắn đem mình gọi là thần, cuồng thần!

Hắn hậu đại, là nhất tộc, tu chính là thần, tên là cuồng! Là Cuồng tộc!

Đạo hư ảnh này, ngoại trừ Cảnh Mộng Hi cùng Quắc Phu, những người khác, cũng không có nhìn thấy.

Bọn hắn chỗ trông thấy, là trong lúc đó phát sinh biến hóa Quắc Phu, thần như điên, như là trong phút chốc đánh mất lý trí, kia trong mắt, là không ai bì nổi cuồng ngạo chỉ ý.

"Gào gừ!"

Quắc Phu cuồng hồng một tiếng, bộ mặt dữ tợn, khối khối xương như nấm mọc sau mưa nắng, trong lúc đó phá thể mà ra!

Tại kia lượn vòng cây quạt sắp đâm đến hắn phần cổ thời điểm, xương cốt như là hàng rào, đem cách trở.

Cây quạt vẫn tại lượn vòng, Cảnh Điền vẻ mặt nghiêm túc, giận quát một tiếng, tinh khí thần ngưng tụ, điều khiển pháp bảo của mình, kiên trì bền bỉ, liền muốn lấy Quắc Phu tính mệnh.

Nhưng kia lượn vòng cây quạt, tại xúc động Quắc Phu thần bí mà ra xương cốt bên trên lúc, lại rút cục vỡ nát.

Àm! Ô!

Vụn sắt vảy ra, hướng ra phía ngoài bắn ra bốn phía mà ra!

A!

Hai đạo rên thảm thanh âm, tại Cảnh thị khách khanh trường lão miệng bên trong phát ra, cuối cùng chôn vùi tại một mảnh phun ra trong huyết vụ.

Chỉ chớp, lúc này Quắc Phu, dung mạo đại biến, ở phía sau hắn, đứng là mọc ra một đầu như là cương cân thiết cốt cái đuôi, đầu này cái đuôi, hoàn toàn là từ xương cốt tạo thành, bày biện ra ngậm ánh sáng vàng kim lộng lẫy, như là kim là tâm thường, chính là đầu này cái đuôi, đem hai vị khách khanh trường lão quét sạch chắc chắn, sau đó ném ra ngoài.

Chỉ là tại ném ra quá trình bên trong, hai người này thân thể, rõ ràng đã đứt gãy thành hai đoạn!

Một màn này, phát sinh cực nhanh, Cảnh Điền gấp đây, một trận tim đập nhanh,

Càng không dám nhìn tới Quắc Phu lúc này đôi mắt.

Ánh mắt của hắn, như là cuồng hóa giống như dã thú, là băng lãnh kim loại sắc con ngươi, mười phần lạnh lùng vô tình.

"Rống!" Quắc Phu nhếch to miệng, như là dã thú, hướng phía Cảnh Điền gào thét.

Trận trận gió tanh, bắt đầu từ trong miệng của hắn, gào thét mà ra!

Cùng lúc đó, Quắc Phu kéo lấy mình cái đuôi to, soạt soạt soạt, hướng về Cảnh Điền phi nước đại nhảy vọt mà đi.

Cảnh Điền đang hồi hộp bên trong, có đột phá, tinh khí thần dung hội quán thông, đỉnh đầu bỗng nhiên bắn ra chói mắt một đạo hào quang!

Nhất điểm hoa quang cứu mạng niên!

Cảnh Điền như có điều suy nghĩ, hướng phía kia băng băng mà tới Quắc Phu một chỉ điểm tới.

Chỉ là tại hắn bỗng nhiên ngừng đầu thời điểm, Quắc Phu kim loại sắc con ngươi, tựa hồ có sáng bóng lưu chuyển, tại cái này quang trạch lưu chuyển bên

trong, Cảnh Điền chỉ cảm giác đến trong đầu của mình xuất hiện một đôi mắt, đôi trông mắt kia, cùng Quắc Phu con người giống nhau như đúc!

Sau đó chính là vô biên vô tận nhói nhói cùng mê huyền!

Mà lại, trong đầu, kia Quắc Phu con người, một hóa hai, nhị sinh tam, ba thành ngàn ngàn vạn vạn, trong chớp mắt, liền có hàng ngàn hàng vạn con người, tựa hồ tại hung hăng nhìn mình chăm chăm.

"A!" Cảnh Điền hét lớn một tiếng, phun ra một ngụm máu tươi, lại khi mở mắt ra, cả người khí thế, đã suy yếu đến cực hạn. Trên đỉnh đầu ngưng hiện một đạo hào quang, cũng đã tiêu tán sụp đổ.

Trên không trung nhảy nháy ra Quắc Phu, chớp đuôi bùng, như là cái đinh sắc bén, liền muốn trong phút chốc, đâm thủng Cảnh Điền đầu.

Chỉ là tại Quắc Phu cái đuôi sẽ phải đâm thủng Cảnh Điền thời điểm, Cảnh Điền trước người, xuất hiện một thân ảnh.

Hắn là một lão giả, khuôn mặt hiền hoà, lại có từng tia từng tia tái nhợt.

Toàn thân trên dưới mặc dù không có chút nào vũ tu nguyên linh chi lực bộc lộ, nhưng hắn đôi trông mắt kia, lại là mang theo một chút ma lực kỳ dị, cứ như vậy chăm chú phải xem lấy Quắc Phu con người, Quắc Phu kia ngậm con mắt màu vàng óng. Lão giả thần sắc không khác, tự nhiên không giống Cảnh Điền như vậy không chịu nổi, có thể nói, hắn không có có nhận đến mảy may Quắc Phu con người ảnh hưởng, ngược lại, trong mắt mang theo vô tận thâm thúy cơ trí cùng yên tĩnh, tại trong yên lặng, nhìn xem Quắc Phu đâm tới cái đuôi.

"Quắc Phu, dừng tay!"

Nhìn thấy xuất hiện cơ trí lão giả, Cảnh Mộng Hi bỗng nhiên mở miệng, mà Quắc Phu đối với nàng lời nói, nói gì nghe nấy, cũng là bỗng nhiên trong hư không đã ngừng lại trước đột thân hình.

Hắn chớp đuôi quả nhiên cốt thứ, khoảng cách lão giả mi tâm, bất quá một tấc.

Nhưng lão giả, lại là ngay cả lông mày đều không hề nhú một lần, con mắt càng là không có chút nào lấp lóe.

Àm!

Quắc Phu rơi trên mặt đất, như cùng một con cuồng bá ác long, hướng phía lão giả gào thét một tiếng, miệng bên trong gió tanh, đem lão giả trên cổ tuyết trắng bị thảo đều thổi bay!

Nhưng lão giả, cũng chưa hề động tới, thậm chí là trên mặt ý cười.

"Cuồng thần nhất tộc, Cuồng tộc! Thật sự là không thể tưởng tượng nổi a!" Lão giả khẽ mỉm cười.

Nét cười của ông lão, để Quắc Phu cảm thấy có chút tim đập nhanh, từ trên người lão giả, hắn rõ ràng nhìn không ra chút nào nguyên linh chi lực, cũng không phải cái gì võ tu, nhưng thể gian này, lại có người như thế! ánh mắt, cơ trí phi phàm, như là xuyên thủng thể gian hết thấy, cho dù là tại Quắc Phu thần niệm thần thông dưới, cũng không bị ảnh hưởng chút nào.

Quắc Phu tại kiêng kị bên trong, thân hình rút lui mà đi, đi tới Cảnh Mộng Hi bên người, hắn bên ngoài cơ thể cốt thứ co vào, hóa thành bình thường trạng thái, giống như quá khứ điệu thấp.

Lão giả phát phát tay, Cảnh Chiến Liệt gấp, liền kêu gọi trọng thương Cảnh Điền, cùng một chỗ giờ lên Cảnh Vinh, nhỏ giọng bên trong rời đi.

Lão giả này, chính là Cảnh phủ bên trong đại trưởng lão.

Hắn chấp nhất quái tượng đầu rồng, chậm rãi dạo bước, một bên dạo bước, một bên giống như tại tự nói, nhưng lời này, rõ ràng là nói cho Cảnh Mộng Hi nghe được.

"Man Hoang có tam tộc, Cuồng Nộ Man! Người có tam bảo, tinh khí thần! Thiên có ba hoa, Nhật Nguyệt Tinh! Thế có ba đạo, Nho Thích Đạo! Hi nhi, người có biết, thể gian này tu võ người, tu được đến tột cùng là cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Hướng Man Hoang!

Thế gian này tu võ người, tu được, đến tốt cùng là cái gì?

Vấn đề này, hiển nhiên quá mức thâm thúy, căn bản cũng không phải là lúc này Cảnh Mộng Hi có thể trả lời.

Thậm chí, nàng ngay cả trả lời vấn đề này tư cách cũng không có.

Mà đối với đại trưởng lão tới nói, bởi vì hần, cũng không phải là võ tu, cho nên ở phương diện này, xem như đụng chạm đến một tia nửa điểm biên giới, cũng coi là có trả lời một vấn đề này tư cách.

"Là người Vô Tình Quyết sao?"

Đại trưởng lão, vừa vận ra khỏi miệng, Cảnh Mộng Hi chính là bỗng nhiên ngừng đầu, gất gao nhìn xem cái này tóc trắng xoá lão đầu tử, kia một đôi mắt, phảng phất thực sự thâm nhuận hết thảy.

Đại trưởng lão lại là mỉm cười nói, "Hi nhi, người cũng không cần kinh hoảng, biết được Vân Lưu sở tu công pháp, người sở tu công pháp, cũng không khó suy đoán. Người phải biết, người sư tôn Vân Lưu, nàng sở tu, cũng là Vô Tình Quyết! Điểm này, gia gia hi vọng người thời khắc ghi nhớ trong lòng, cho dù người sư tôn nàng năm đó đối người như thế nào, nhưng người thầy chung là ta Cảnh thị thế gia người, điểm này, mãi mãi cũng sẽ không thay đổi!"

". . . Ta tự có so đo, người cần gì phải trăm phương ngàn kế, mưu toan lấy tru tâm kế sách, đến châm ngòi ta cùng sư tôn quan hệ trong đó đâu?"

"Người đã nói như vậy, kia gia gia, cũng yên lòng." Đại trưởng lão nhẹ nhẹ cười cười, đã Cảnh Mộng Hi đã ý thức được sư tôn của nàng, tu được đồng dạng là Vô Tình Quyết, như vậy hai cái tu luyện Vô Tình Quyết nữ nhân, cho dù là quan hệ thầy trò, nhưng giữa các nàng, không có mao bệnh a?

Cảnh Mộng Hi cũng sợ, nàng đã biết, mình đã là trúng kế, chỉ có thể lạnh hừ một tiếng.

"Vinh nhi trên thân phát sinh sự tình, đến cùng có phải hay không thủ hạ người gây nên, trong lòng ta đã có định luận. Chỉ là không nghĩ tới, hần đúng là Cuồng tộc, trách không được, hần hội khẳng khẳng một mực cùng sau lưng người." Đại trưởng lão chậm rãi nói.

Cảnh Mộng Hi mặt lộ vẻ nghi ngờ.

"Nên người biết thời điểm, nhất định là sẽ nói cho người biết! Sắc trời đã tối, trở về đi, hôm nay là ngày đại hi, mặc dù kia Bạch gia hài tử, là ở rể mà đến, nghĩ đến người cũng không nên đi đủ kiểu trách móc nặng nề. Thật tốt đãi hần!"

. . .

Nhị Cầu tỉnh lại sau giấc ngủ, cảm thấy thần thanh khí sảng.

Hần đang định từ trong ổ bò lúc đi ra, cảm thấy không thích hợp, nghĩ nghĩ, hần lựa chọn hai con chân sau chạm đất, mà hai cái chân trước cây không rơi xuống đất phương pháp, cái này đứng thẳng, nhảy ra ổ chó.

Một ngày mới, Nhị Cầu yêu cầu biến, không chỉ có là tâm biến, mà lại đi vì thượng, cũng muốn biến!

Trong lòng của hần, không thừa nhận mình là một đầu Băng Khuyển thân phận, cho nên tại hành vi bên trên, liền muốn học, lấy hai đầu chân chó đi đường!

Tuy nói có chút khó khăn, cũng rất mệt mỏi, nhưng từ hôm nay trở đi, hần muốn đứng thẳng hành tẩu.

Nhị Cầu vô cùng cao hứng đến đi ra ngoài, lại là có chút buồn bực đi về tối.

Quắc Phu, đúng là không có chết!

Hần từ Cảnh thị các thiếu niên trong miệng, biết được tin tức này, càng biết được, buổi tối hôm qua, tại Cảnh Mộng Hi trong nội viện phát sinh sự tình, chính thể đại khái hình dáng cùng một chút chi tiết.

Tại Cảnh thị các thiếu niên đàm luận Quắc Phu thời điểm, bọn hần thanh âm rất nhẹ, trên mặt có kiêng kỵ cùng sợ hãi.

"Cuồng Thần nhất tộc. . . Cuồng hóa!" Dạng này từ ngữ nhảy vào Nhị Cầu trong lỗ tai.

Dựa theo hần trộm nghe được tin tức, nói liền cùng nhau, không khó được đến cả sự kiện chân tướng!

Từ Cảnh Vinh tại Phích Lịch Lôi bạo tạc bên trong trọng thương về sau, như Nhị Cầu chỗ mưu đồ như vậy, Cảnh Chiến Liệt quả thật là điên cuồng, càng có Cảnh Điền như vậy Cảnh thị cao thủ thanh niên gia nhập chiến cuộc! Nhưng kia Quắc Phu thật sự là mạnh đáng sợ, tại Cảnh gia hai vị khách khanh trưởng lão cùng Cảnh Điền liên dưới tay, đúng là không có thua trận, mà lại, còn chém giết hai vị động linh cảnh đỉnh phong trưởng lão!

Hắn thực lực, thật sự là dọa người.

Nguyên nhân chủ yếu nhất, liền là bởi vì kia Quắc Phu thân phận không đơn giản, đúng là Man Hoang tam tộc bên trong Cuồng tộc!

Theo Nhị Cầu hiểu rõ, cái này Cuồng tộc, cũng gọi là Cuồng Thần nhất tộc, bá chính là Cuồng Thần, tu được cũng là thần, cái này thần, chỉ là thần niệm! Nghe nói thần niệm vô cùng đáng sợ, hôm qua tối hậu quan đầu, Cảnh Điền nửa bước bước vào Tam Hoa Tự Đình cảnh giới,

Thế nhưng là kia Quắc Phu vền vẹn một chút! Một dưới mắt, Cảnh Điền chính là thua trận, mà lại ngưng hiện nhật hoa chỉ quang, cũng là âm vang ở giữa sụp đổ tiêu tán.

Đối với võ tu cảnh giới, Nhị Cầu những ngày này tự nhiên là hiểu rõ không ít, cái gì động linh cảnh, cái gì Tam Hoa Tự Đình cảnh, Tam Hoa Tự Đình cảnh ba hoa Nhật Nguyệt Tinh, càng là phân biệt đại biểu cho luyện tinh kỳ, Hóa Khí Kỳ, Ngưng Thần kỳ! Nghe nói, chỉ có tu sĩ tinh khí thần ngưng luyện đến cực hạn, mới có thể Tam Hoa Tự Đình. Mà lại, kia Cuồng tộc Quắc Phu, tựa hồ cùng người bình thường phương thức tu luyện không giống nhau lắm, bọn hắn Cuồng tộc Cuồng Thần, nghe nói chỉ là một đạo thần niệm. . . Như mỗi một loại này tin tức, tràn ngập tại Nhị Cầu trong đầu, cái này khiến hắn mở mang nhiều hiểu biết đồng thời, nội tâm lại là có chút nhụt chí.

Cổ này nhụt chí, rất nhanh liền bị Nhị Cầu không hề để tâm.

Hắn cũng từ trong thất bại hấp thụ một chút giáo huấn, trong thế giới này, trí lực mưu tính cố nhiên rất trọng yếu, thí dụ như kia Mã Lư Tử tại tình thế cấp bách trong lúc nguy nan, cuối cùng làm ra lựa chọn, rõ ràng cho thấy cao siêu trí lực mưu tính năng lực. Nhưng nếu là không có thực lực, đây hết thấy, liền như là không có đất cơ phòng ốc cao ốc, trúc lại cao hơn, cũng sẽ âm vang ở giữa sụp đổ!

Chỉ ít, kia Mã Lư Tử là có nhất định ngành thực lực, mà Nhị Cầu, lại là một chút xíu đều không có.

Tỉ như nói, Nhị Cầu đến nay đều không nghĩ ra, kia Mã Lư Tử là như thế nào từ Bạch Trọng đám người truy tung dưới, giết cái hồi mã thương đồng thời, lại không có để lại chút nào dấu vết. . . Cái này hiển nhiên, chính là Mã Lư Tử ngành thực lực thể hiện.

Đương nhiên, bây giờ Mã Lư Tử đến tột cùng là chết hay không, Nhị Cầu tuyệt đối sẽ không quan, hắn thề, mình trong vòng một năm, tuyệt đối sẽ không lại đi bên trong tòa nhà gỗ kia!

Đơn giản tổng kết một chút, liền là ngành thực lực đặc biệt trọng yếu!

Nhị Cầu trong lòng mình tổng kết một chút, cảm thấy được lợi rất nhiều.

Hắn cảm thấy, từ khi mình thành một đầu Băng Khuyển về sau, đặc biệt thích tổng kết, mà lại, thông qua tổng kết, hắn cảm giác đến tiến bộ của mình, cũng đặc biệt nhanh. . . Đương nhiên, chính hắn còn còn không có tu yếu phương pháp, đây là trước mắt hắn gấp đống đờ giải quyết nan đề.

Nhị Cầu cảm thấy mình nên đem giết mẫu đại thù thả ở trong nội tâm, dù sao, cho dù mình hao phí nhiều như vậy tâm lực, đi mưu tính Quắc Phu mệnh, càng là dựa vào không tệ vận may, cuối cùng là làm tàn phế Cảnh Vinh, nhưng Quắc Phu cuối cùng, vẫn là không có máy may sự tình! Hắn cho là mình dưới mắt phải làm, là tăng lên mình ngành thực lực!

Tu tâm đồng thời, càng đến tu lực!

Cái này lực, là yêu lực, cùng võ tu bọn họ tu được nguyên linh chi lực tựa hồ khác biệt, đối với cái này Nhị Cầu có quá nhiều không rõ, nhưng lại không có cách nào đi giải quyết, chẳng lẽ lại, nhất định phải đi Huyết Nguyệt tuyên a?

Nhị Cầu cảm thấy, nếu như mình thật sự là tìm không thấy một đầu đường ra, như vậy không có biện pháp khác, chỉ có thể ý nghĩ nghĩ cách chạy ra Cảnh phủ, trở lại mình sở thuộc man hoang chi địa, từ đó tìm kiếm được Huyết Nguyệt tuyên. Kể từ đó, liền có thể tu luyện ra yêu lực, chờ mong tương lai, thành yêu hóa hình!

Hôm nay, Cảnh phủ bên trong khắp nơi giăng đèn kết hoa, khoác lụa hồng dạt tời, là Cảnh Mộng Hi kết hôn ngày.

Mà Nhị Cầu cũng hiểu biết Bạch Trảm Không bọn người điên cuồng kế hoạch!

Kế hoạch này, theo Nhị Cầu, rõ ràng là có loại thiêu thân lao đầu vào lửa cảm giác.

Nhưng đặt mình vào hoàn cảnh người khác ngắm lại, lấy Bạch Trảm Không khí chất cùng thực lực, đúng là lấy người ở rẻ loại này tiện thân phận, ở rẻ Cảnh phủ. Vô luận như thế nào, đối với lớn nam nhi tốt tới nói, đều là một loại nhục nhã quá lớn.

Nhưng, Bạch Trảm Không kế hoạch, định là có thể chế tạo ra một hồi hỗn loạn, mà cái này, chính là mình chạy ra Cảnh phủ, trở lại man hoang chi địa cơ hội tốt.

Nói làm, liền làm!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Người ở rẻ

Bạch Trảm Không năm nay mười tám, lễ độ mũ vải năm!

Luận hình dạng, phong lưu phóng khoáng, tiêu sái bất phàm, luận tu luyện tư chất, càng là trăm năm khó gặp. Có thể nói, Cảnh phủ bên trong thanh niên trong đồng lứa, ngoại trừ thần bí khó lường tu luyện Vô Tình Quyết Cảnh Mộng Hi, cái khác người tư chất, cũng không bằng Bạch Trảm Không! Cho dù là Cảnh phủ thanh niên trong đồng lứa người nổi bật Cảnh Điền, cũng bất quá là tại hôm qua nửa đêm, sinh tử tồn vong thời khắc, mới bước vào nửa bước Tam Hoa Tự Đình cảnh. Nghĩ đến, hôm nay Cảnh Điền là sẽ không lại hiện thân, hẳn nhất định là bế quan đi tu luyện, mưu toan bước vào luyện tinh kỳ.

Nhưng Bạch Trảm Không tự tin, hẳn Cảnh Điền làm không được!

Bởi vì chính mình, đã sớm tại nửa năm trước, liền đã nửa bước Tam Hoa Tự Đình cảnh.

Mặc dù đứng chạm đến ngưỡng cửa này biên giới, nhưng nhưng thủy chung, tìm không được đột phá tới Tam Hoa Tự Đình cảnh môn đạo.

Muốn người có người, muốn mới có mới, bây giờ, lại bị trong tộc trưởng bối, ở rẻ đến Cảnh phủ. . .

Bạch Trảm Không nội tâm thâm cười một tiếng.

Cho tới nay, hẳn đều tại đuổi theo đại ca Bạch Trảm Giác bước chân, những năm gần đây, theo tu vi tăng lên, càng thấy được tiếp cận đại ca hi vọng.

Nhưng theo mình bị ở rẻ đến Cảnh phủ, loại này chênh lệch, hóa thành vô hình!

Hắn Bạch Trảm Không, không muốn! !

Hắn thấy, trong tộc trưởng bối gây nên, rõ ràng là đem mình làm làm quân cờ, dùng cái này đem đổi lấy cùng Bạch phủ thông gia, càng có sinh ý trên trận kết minh. . . Bạch Trảm Không cảm thấy, nếu như chính mình thành người ở rẻ, sống không bằng chết. Nếu như thế, sao không hướng trong tộc biểu hiện chính mình thủ đoạn, để đám kia lão già cảm thấy, mình rõ ràng là một cây cực kỳ đáng sợ quân cờ, dạng này quân cờ, chính là Bạch phủ bảo thụ, sao có thể dùng để ở rẻ người khác? ! Liên như là đại ca loại tồn tại này, ai sẽ đem hắn ở rẻ đến người khác trong phủ?

Thế gia này đáng sợ, ngay tại ở tầng tầng lớp lớp tạo huyết năng lực.

Hôm nay, thanh niên trong đồng lứa, hẳn Bạch Trảm Không thiên tư không tầm thường, nhưng có lẽ, ngày mai, những cái kia trưởng thành thiếu niên một đời, tựa như cùng đại giang thủy triều, đuổi kịp hắn, đưa hắn đập vào trên bờ.

Cho nên, hắn muốn làm một lần lớn, dùng cái này để chứng minh thực lực của mình, hắn phải hướng trong tộc các lão đầu tử chứng minh, ta Bạch Trảm Không, là Bạch phủ thiên kiêu, tuyệt đối không thua bởi đại ca của ta, Bạch Trảm Giác!

. . .

Hôm nay, là Bạch Trảm Không cùng Cảnh Mộng Hi hôn khánh ngày đại hi.

Tân khách vắng lại, hào kiệt cũng đến!

Càng có Sóc Phương trong thành, tất cả đại thế gia đưa tới hạ lễ, trong đó không thiếu một chút truyền thừa mấy ngàn năm kinh khủng thế gia.

Nói đến buồn cười, đối với đại đa số thế gia người mà nói, không có người quan tâm Bạch Trảm Không đến cùng có phải hay không người ở rẻ thân phận. Cảnh phủ không thêm để ý, Bạch phủ các lão đầu tử cũng không thêm để ý, bọn hắn chú ý, là cái này cái cọc thông gia về sau mang tới lợi ích cùng thế gia tương lai!

Không có người, quan tâm Bạch Trảm Không cảm thụ.

Không có người, quan tâm Bạch Trảm Không kế hoạch.

Thật là như thế sao?

Tối thiểu nhất, càng thêm bình tĩnh, kì thực càng thêm điên cuồng Bạch Trảm Không, không nghĩ như vậy!

Mà đại ca của hắn, Bạch Trảm Giác, cũng tương tự không cho là như vậy.

Sóc Phuong thành Bạch phủ.

Một tòa tháp cao chi đỉnh, là một gian buồng lò sưởi.

Trong các, đứng vững một người.

Ánh mắt của hắn, trầm ổn như núi, nhìn Sóc Phuong thành Cảnh phủ phuong hướng.

Trước mặt hắn, cửa sổ là mở, tại phía trước cửa sổ, treo một chuỗi chuông gió, theo gió âm thanh thổi qua, liền có đỉnh đương đỉnh đương, thanh âm thanh thúy dễ nghe, tại bốn phía rung động. Cái này chuông gió thanh âm, để người này khóe miệng tràn ngập ra một tia đường cong ý cười, phảng phất là nhớ ra cái gì đó. Nhưng cái này ý cười, cũng rất nhanh tiêu tán.

Thiên địa một màu, mệnh mông tuyết bay, chợt có người đi đường, tựa hồ đầu bạc.

Lúc này, tháp dưới có tiếng bước chân dồn dập âm truyền đến, một gia đình ăn mặc nam tử, đi vào buồng lò sưởi, cúi người bái nói, " công tử, canh giờ không sai biệt lắm."

Phía trước cửa sổ người kia, xoay người lại, sắc mặt lãnh khốc, khẽ gật đầu.

Chỉ thấy người này, thân mang một thân màu mực áo không bầu trường sam, bên trên có tơ vàng phác họa tường vân văn, Mặc, kim giao thoa,

Lộ ra cao quý không tả nổi. Trên đầu hắn, mang theo một đỉnh Xích Kim trâm quan, trường thân ngọc lập, phong thần tuấn lãng, diện mục càng là trong mơ hồ, cùng Bạch Trảm Không hơi có chỗ tương tự. Người này, chính là Bạch Trảm Không đại ca, Bạch Trảm Giác!

Bạch Trảm Giác, người cũng như tên, một chữ "Giác" có thể hình dung một thân.

...

Bạch Trảm Không cùng Cảnh Mộng Hi, chưa thành lễ, Bạch Trảm Không liền kêu gọi đường xa mà đến khách nhân.

"Vân Thiên Tông Vân Lưu lão tiên bối đến —— tặng không tí vết bạch bích một đôi!"

Ngoài cửa có tiếp đãi Cảnh phủ gia đình, lúc này cao giọng hát nặc.

Trong đình đám người, lại là cực kì ăn ý, trong phút chốc, lặng im im ắng.

"A ~ ha ha!"

Cách mấy chục mét, đều có thể nghe được lão bà tử này cười mở tiếng cười, trôi qua sát na, một cái bóng mờ, hư hư thật thật, thực thực hư hư, như là thuận di, liền đi vào trong đình viện. Nhìn sắc mặt, lại như cùng năm mươi mốt phụ, cũng không có chút nào tuổi già sức yếu cảm giác. Một thân Tăng Thanh sắc huyền y, tay cầm bụi bặm, mờ mịt như đặc đạo người.

"Vân Lưu bà bà đại giá quang lâm, mời lên cao đường một tòa!" Bạch Trảm Không trên mặt vui mừng, đối Vân Lưu lão bà tử, ân cần nói.

Vân Lưu ánh mắt ý vị thâm trường nhìn thoáng qua Bạch Trảm Không, tùy theo cười một tiếng, liền lên cao đường.

Lúc này cũng có Cảnh phủ đại trưởng lão đi tới, đón nhận Vân Lưu, đem tiếp đãi, chiêu tiến vào cao đường bên trong.

Dù sao, lấy Vân Lưu bà bà Vân Thiên Tông trưởng lão thân phận, hoàn toàn chính xác hẳn là hưởng thụ đãi ngộ như vậy.

"Ha ha, Vân Lưu lão bà tử đều tới, ta Vân Ly thượng nhân há có thể rơi người theo gót?" Cái này trên bầu trời, bỗng nhiên xuất hiện một đạo to lớn vô cùng lão giả mặt người, nhếch to miệng cười ha ha hai tiếng, lập tức liền sụp đổ, sau đó một cái bóng mờ, nương theo lấy âm âm thanh âm xé gió, xuất hiện ở đại trưởng lão bên cạnh.

"Đồ nhĩ, ngươi không cần phải để ý đến vì sư!" Cái này Vân Ly thượng nhân, là Bạch Trảm Không sư tôn, đối Bạch Trảm Không tùy ý vẫy vẫy tay.

Ba người gặp qua, trên người Đại trưởng lão khí thế, mặc dù không giống Vân Thiên Tông hai vị này trưởng lão, nhưng hắn nói nói cười cười, lại không hề rơi xuống hạ phong một chút nào. Ba người đang định đi vào cao đường bên trong thời điểm, ngoài cửa liền lại truyền tới một đạo cao giọng tuân lệnh, "Bạch phủ công tử, Bạch Trảm Giác đến!" Thanh âm này, trong mơ hồ, đúng là mang theo vẻ run rẩy.

Theo cái này một thanh âm vang lên, Cảnh phủ bên trong trong lúc đó lặng ngắt như tờ, cây kim rơi cũng nghe tiếng.

Hắn, đúng là trở về rồi?

Cái này đều đã bao nhiêu năm!

Đã từng tất cả thế gia thanh thiếu niên, bây giờ đã trở thành tất cả thế gia trụ cột vững vàng, đang nghe Bạch Trảm Giác ba chữ này thời điểm, cũng không khỏi lộ ra đáng chất ý cười.

Bạch Trảm Giác một thân màu mực áo không bầu quần áo, tại hành tẩu quá trình bên trong, hướng về đám người gật đầu thăm hỏi.

Hắn mặc dù đã không còn tuổi nhỏ, nhưng lại là tuyệt đối phong nhã hào hoa!

Giờ này khắc này, ánh mắt mọi người tất cả đều tụ tập tại trên người hắn, cho dù là phách lối Vân Lưu bà bà, nhìn về phía Bạch Trảm Giác ánh mắt, đều ẩn hàm ba phần kiêng kị. Kia Vân Ly thượng nhân, nhìn chăm chăm Bạch Trảm Giác, như là chó dữ nhìn chăm chăm một miếng thịt, càng là toát ra âm trầm ý cười.

Bạch Trảm Giác không cần nhiều làm cái gì, đi tới chỗ nào, chính là trong đám người tuyệt đối tiêu điểm.

Chín tuổi đỉnh phong động linh cảnh, mười ba tuổi Tam Hoa Tự Đỉnh cảnh, đến tận đây về sau, đi ra ngoài lịch luyện Man Hoang, chừng hai mươi năm đi qua, bây giờ này tu vi, cũng không biết đạt đến như thế nào một loại cấp độ!

Tu vi của hắn, cho dù là Vân Lưu cùng Vân Ly hai người, cũng không dám ngông cuồng khinh thường.

"Văn bối Bạch Trảm Giác, gặp qua đại trưởng lão, Vân Lưu, Vân Ly hai vị tiền bối!"

"Hiện chất xin đứng lên!" Đại trưởng lão khẽ mỉm cười, nhưng trong lòng thì đáng chất, từng có lúc, bọn hắn Cảnh phủ, cũng có như vậy thiên chi kiêu tử, đáng tiếc kia bất hiếu tử tôn!

"Vô tu một đường, thực lực vi tôn, ở trước mặt người, ta hai người sao dám khinh thường?" Vân Lưu bà bà vừa cười vừa nói, con mắt chỗ sâu có tới nghĩa quang trạch chợt lóe lên, lạnh yên chôn vùi.

"Đúng vậy a, cũng không biết bạn người khi nào toái không mà đi?" Vân Ly thượng nhân, cũng là cười hắc hắc, âm trầm nói.

Bạch Trảm Không không nhìn thẳng hắn, nhìn về phía mình em trai Bạch Trảm Không.

"Ta rời đi lúc, người còn ngây thơ ham chơi, bây giờ ta trở về, người đã động linh đỉnh phong, không tệ."

Bạch Trảm Không nghe đại ca hắn một câu nói kia, trong lòng đáng chất, tâm tư dị dạng bách chuyển. Trong nháy mắt này, hắn cảm thấy cuồng hống khô khốc, trong lòng tất cả kế hoạch, hắn lên hoài nghi, phải chăng có tiếp tục áp dụng đi xuống tất yếu.

Hắn nghìn tính vạn tính, lại là không nghĩ tới, đại ca của hắn, đúng là đột nhiên về đến rồi! !

"Đại. . . đại ca!" Bạch Trảm Không trong lòng, có một loại sợ hãi.

Cái gì là trấn áp?

Bạch Trảm Giác đây cũng là, hắn đến nơi này một trận chiến, vô luận là Vân Lưu bà bà, vẫn là Vân Ly thượng nhân, hay là Bạch Trảm Không, trong lòng bọn họ mạch nước ngầm, lúc này đều bị Bạch Trảm Giác khí thế, chỗ trấn áp!

Nhị Cầu đứng thẳng, theo Cảnh Mộng Dao trong đám người xuyên qua, thường thường lúc này, đầu này đặc lập độc hành Băng Khuyển, liền sẽ làm người khác chú ý. Nhưng lúc này, theo Bạch Trảm Giác đến, Nhị Cầu cũng bị người này phong hoa khí độ khâm phục, kinh ngạc đứng vững. Bên cạnh hắn, một cái mập mạp tiểu nữ hài, lại là gât gao nhìn chăm chăm Nhị Cầu, mắt lộ kỳ mang, nhìn lên thần sắc, rõ ràng là hận không thể có được Nhị Cầu, một cái tay nhỏ càng là không chỗ ở dặt lẩy cha mình ống tay áo.

Nam nhân kia cũng cúi đầu nhìn thoáng qua Nhị Cầu, có chút ngạc nhiên.

Cảnh Mộng Dao lạnh hừ một tiếng, ôm lấy Nhị Cầu, liền muốn rời đi nơi này.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Người không bằng chó

Nhị Cầu bây giờ, đã không sai biệt lắm có nặng mười cân.

Đối với Dao Dao tới nói, ôm Nhị Cầu, vẫn có chút cật lực.

Nàng ôm Nhị Cầu liền muốn rời khỏi, nhưng Nhị Cầu trong ngực nàng vùng vẫy một hồi, nhảy ra ngoài, hấn, không nguyện ý rời đi!

Nhị Cầu ánh mắt, nhìn chăm chăm mặc Mặc quần áo màu vàng óng nam tử, Nhị Cầu cảm thấy người này khí độ phi phàm, cố nhiên làm hấn có chút kính ngưỡng, nhưng tại trên người của người này, Nhị Cầu đã nhận ra một tia dị dạng khí tức. Loại khí tức này, mang cho Nhị Cầu cảm giác, liền như là đứng trước mặt một con cực kỳ đáng sợ Man Hoang Thần thú!

Cổ khí tức này, thậm chí là để Nhị Cầu, tại bản năng bên trong, linh hồn không ngừng mà run rẩy.

Đúng vậy, liền là như thế một cổ cảm giác.

Mà Nhị Cầu, càng là xác định, cổ khí tức này, tuyệt đối không phải Bạch Trảm Giác!

"Yêu, đây là yêu!"

Cứ việc Nhị Cầu từ trước tới nay chưa từng gặp qua yêu thú, nhưng hấn tại cảm giác được cổ này khí tức như có như không về sau, liền kết luận, cái này Bạch Trảm Giác trên thân, nhất định là nhiễm lấy Đại Yêu khí tức. Bởi vì cổ khí tức này, cứ việc để linh hồn hấn tại run rẩy, nhưng linh hồn của hấn tại run sợ đồng thời, rõ ràng cũng là kích động đến cực hạn thể hiện, loại này linh hồn trong sự kích động, càng có vô cùng vô tận dã vọng.

"Yêu!"

Nhị Cầu cảm giác được, thân thể của mình đều là không tự chủ được run rẩy lên.

Đây không phải e ngại, mà là thật sâu kích động.

Hấn lần thứ nhất cảm giác được, mình, khoảng cách một con yêu thú, không xa.

Nhị Cầu quan sát một chút đám người, hấn cảm thấy, người khác tựa hồ cũng không có phát hiện, Bạch Trảm Giác trên người có như thế một cổ yêu thú khí tức!

Đối với Bạch Trảm Giác người này, Nhị Cầu trong lòng, vô cùng sốt ruột, hấn rất hi vọng, đi tìm hiểu một chút.

Nhưng cái này, nhưng lại thực tế không lớn.

Nhị Cầu trông mắt linh hoạt lên, hấn nguyên bản thừa dịp hôm nay sắp phát sinh bối rối, liền như vậy chạy ra Cảnh phủ, phóng tới Man Hoang, nhưng tại gặp được Bạch Trảm Giác người này về sau, Nhị Cầu nội tâm, ý nghĩ này biến mất. Hấn dưới mắt suy nghĩ, là đào móc ra Bạch Trảm Giác trên thân, mang theo Đại Yêu khí tức bí mật.

Hay là, Bạch phủ bên trong, có Đại Yêu!

Nhị Cầu đem Bạch Trảm Giác dung mạo thật sâu ấn khắc trong đầu, chính là theo Dao Dao rời đi bên này.

...

Đội đại trưởng lão chiêu đãi Vân Thiên đại tông hai vị trưởng lão, cùng Bạch Trảm Giác tiến vào công đường về sau, trong đình viện, yến hội rượu mang lên, càng có cổ nhạc sinh tiêu diễn tấu, trong lúc nhất thời, Cảnh phủ hi khí hoà thuận vui vẻ, chúc mừng đến cực điểm. Ăn uống linh đình, ba năm chén rượu ngon vào trong bụng. Sóc Phương thành nhân vật có mặt mũi, liền riêng phần mình ngồi cùng một chỗ, đàm luận đùa nở nụ cười.

Càng có bọn trẻ, xuyên thẳng qua tại tiệc rượu ở giữa, trong tay kéo lấy bóng nhảy đùi gà, làm ồn, cười đùa, chạy tới chạy lui.

Việc hiểu hi, đối với thế gia tới nói, đều là rất trọng yếu đại sự.

Giờ lành mắt nhìn thấy liền muốn tới.

Tại cái này làm ồn bên trong, một nội tâm của người, lại là an tĩnh tuyệt đối.

Hấn là Bạch Trảm Không!

Hôm nay hôn nhân đại sự nhân vật chính, Bạch phủ Tam thiếu gia, Cảnh phủ người ở rể!

Hấn tâm mặc dù tĩnh, nghe không được ngoại giới làm ồn, lại là kịch liệt ba động phập phồng.

Bởi vì Bạch Trảm Giác xuất hiện, Bạch Trảm Không đối tại kế hoạch của mình, có chần chờ.

Chỉ vì ca ca của hấn, cho tới nay, đều là hấn ngưỡng vọng cùng đuổi theo mục tiêu. Ca ca của hấn, là đúng nghĩa thiên kiêu, chín tuổi chính là động linh

cảnh đình phong, mười ba tuổi càng là bước vào Tam Hoa Tự Đình cảnh! Bây giờ tại man hoang chi địa, lịch luyện hai mươi năm, tu vi đã đạt đến cực kỳ mức đáng sợ, cho dù là sư tôn của mình, tại gặp được ca ca của mình Bạch Trảm Giác lúc, đều muốn xưng hô một tiếng nói bạn!

Theo hấn biết, sư tôn của mình, đã vượt ra khỏi Tam Hoa Tự Đình cảnh giới.

Mà đại ca của mình...

"Đại ca, ngươi... !" Bạch Trảm Không nắm thật chặt nắm đấm, móng tay đâm vào trong thịt, hấn cũng cảm giác không thấy chút nào đau đớn.

Nội tâm của hấn, nổi lên trận trận cảm giác bất lực cùng chua xót.

Bạch Trảm Không nhìn về phía công đường, cùng mình sư tôn bọn người chuyện trò vui vẻ đại ca,

Bóng lưng kia, giống như hồ đã trở thành vất ngang tại nội tâm của hấn bên trong một đạo lạch trời!

Đạo này lạch trời, tựa hồ mãi mãi cũng không cách nào vượt qua.

Bạch Trảm Không nội tâm, tựa hồ có lạc lối, hấn ở trong sợ hãi, có chút chán nản.

"Oa nha! !"

Trảm tư Bạch Trảm Không, bị hải đồng các thiếu niên tiếng kinh hô làm cho sợ hãi nhiều, cau mày nhìn về phía nơi xa, ánh mắt có chút chớp động.

Chỉ gặp, lúc này cách đó không xa bọn nhỏ kinh hô, hăm mộ nhìn xem trung ương Cảnh Mộng Dao!

Mà Cảnh Mộng Dao, cũng là một mặt dương dương đắc ý bộ dáng, tựa hồ tại hướng bọn hấn khoe khoang lấy cái gì.

Nàng chỗ khoe khoang, là bên cạnh mình một đầu nhỏ Băng Khuyển.

Đầu kia nhỏ Băng Khuyển, theo Bạch Trảm Không, có chút khác biệt.

Nó cùng tất cả Băng Khuyển đều là khác biệt, nó không phải bốn cái móng vuốt phục trên đất, mà là hai đầu chân sau trên mặt đất, hai con chân trước huyền không, đứng thẳng!

Sống lưng của nó, là thẳng!

Bộ dáng của nó, cũng không phải một bộ lấy lòng bán manh thần sắc, mà là... Tựa hồ nó vốn là cảm thấy mình, hấn là như cùng nhân loại đồng dạng, liền như vậy, đứng thẳng hành tẩu.

Cho dù là tiểu hải tử bọn họ đang hăm mộ lấy nhìn xem nó, đầu kia nhỏ Băng Khuyển, cũng là vẻ mặt lạnh lùng.

Thậm chí thần sắc, càng là có chút bất đắc dĩ.

Lúc này, đầu kia nhỏ Băng Khuyển tựa hồ đã nhận ra, người khác ánh mắt nhìn trộm, xoay đầu lại, nhìn về phía Bạch Trảm Không.

Khi nhìn đến Băng Khuyển con ngơoi thời khắc, Bạch Trảm Không thần sắc hoảng hốt một chút.

Tại loại này dị dạng Băng Khuyển ánh mắt nhìn soi mói, Bạch Trảm Không thậm chí là cảm thấy, cùng đầu kia Băng Khuyển so sánh, mình càng giống là một con chó!

"Ha ha ~" Bạch Trảm Không đáng chết đến nở nụ cười.

"Ta ngay cả một con chó cũng không bằng!" Hấn thấp giọng chú mắt lên, nhưng hấn tâm, lại như là bị xúc động cái gì, trở nên kiên định."Không, thành công hay không, đã không trọng yếu, ta cần thiết, là một lần bản thân chứng minh! Ta cần thiết, là muốn nói cho Bạch gia đám kia lão đầu tử, ta Bạch Trảm Không, không phải người ở rê!"

Bạch Trảm Không bỗng nhiên đứng dậy, ánh mắt của hấn, vô cùng kiên định, không còn có chần chờ chút nào.

"Làm!" Hấn trầm giọng nói.

Bên cạnh một mực trầm mặc Bạch Trọng, chấn động trong lòng, cuối cùng cũng bắt đầu a? Dần dần, hấn mắt lộ điên cuồng, nhìn thoáng qua công đường Vân Ly thượng nhân, lập tức liền lạng lẽ rời đi.

Bạch Trảm Không nhìn qua làm ồn đám người, trên mặt lộ ra nụ cười quỷ dị.

"Ta Bạch Trảm Không, đời này dù là liền điên cuồng như thế một lần! Nhưng ta, tuyệt không hối hận!"

Hấn ánh mắt nhìn về phía Cảnh Mộng Dao bên cạnh Nhị Cầu trên thân, mặt lộ vẻ vẻ tiếc nuối, "Đáng tiếc, nếu như ta lần này bắt tử, nhất định phải đưa

ngươi cái này linh tính mười phần Bằng Khuẩn thu làm thủ hạ, lấy bạn đối đãi!"

Lời này nếu như có thể để Nhị Cầu nghe được, Dịch Lập nhất định là hội không khách khí chút nào phun hấn một mặt nước bọt, Cách lão từ nhỏ, thật đem ta trở thành chó, cái này thật sự là quá mức phiền muộn a.

Bạch Trọng rời đi sau đó không lâu, liền đi tới Lan uyển, đối Lưu Quyết Tử yên lặng gật gật đầu.

Đám người chậm rãi, nắm chặt trong tay Phích Lịch Lôi, nhìn qua nơi xa Cảnh phủ bên trong ồn ào náo động, mặt lộ vẻ tàn nhẫn chi sắc.

Cái này đây viện ồn ào náo động cùng náo nhiệt, tại Bạch Trảm Không trong tai, lại như là ngưng kết dừng lại, hần nghe không được.

Lúc này, Bạch Trảm Không chậm rãi ngẩng đầu, hít vào một hơi thật dài, làm một lần thổ nạp.

Sắc trời dần dần tĩnh, ánh nắng có chút chói mắt, nhưng lại để cho người ta ấm áp.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Hướng vận mệnh thao qua!

Chiêng trống vang trời, tiếng người huyên náo, càng có đếm không hết pháo, theo tân nương tử được màu đỏ khăn cô dâu, đi ra sát na, bỗng nhiên nhóm lửa, lớp lớp tiếng nổ vang, để Cảnh phủ náo nhiệt, trong nháy mắt, đạt đến cao phong.

Trên mặt của mỗi một người, đều tràn đầy mỉm cười, yên lặng nhìn chăm chú lên, đi cùng một chỗ hai người, chút nào không tiếc rẻ đưa lên bọn hần chân thật nhất chúc phúc.

Thời khắc này, không có người sẽ quan tâm, tân lang Bạch Trảm Không đến cùng có phải hay không ở rể tới cửa con rể.

Nhưng hần Bạch Trảm Không, quan tâm!

Giờ này khắc này huyên náo cùng chúc phúc, phảng phất đều không có quan hệ gì với Bạch Trảm Không.

"Giờ lành đã đến, tân lang tân nương, bá thiên địa!"

Tại công đường, quan lại nghi hồng quang đầy mặt, dất cuồng hống cao giọng la lên.

Bạch Trảm Không cùng khăn cô dâu hạ Cảnh Mộng Hi, trong im lặng quỳ xuống. Bạch Trảm Không mặc dù mặt lộ vẻ vui mừng, nhưng nội tâm của hần, lại là kích động, loại này kích động, cũng là sẽ thành phu kích động khác biệt, hần chỗ kích động, là mình sắp làm ra chuyện lớn. Đối với người chủ trì dất cuồng hống la lên, hần liền cũng như đề tuyến như con rối, người khác để hần làm cái gì, hần liền làm cái gì.

Hần nghiêng lỗ tai đang chờ, đang nghe...

Cùng Bạch Trảm Không lạnh lùng vô tình khác biệt, Cảnh Mộng Hi gương mặt xinh đẹp bên trên, nổi lên là, tràn đầy hạnh phúc cùng ôn nhu.

Nàng đem tình yêu của mình, tất cả đều tập trung tại trận này hôn nhân bên trong, quá trình này, nàng cũng tại toàn tâm toàn ý trải nghiệm.

Ngồi ở vị trí đầu vị trí Văn Lưu bà bà, đối với cái này, cực kỳ hài lòng. Nàng có thể cảm giác được, mình đồ nhi tâm thần, đã hoàn toàn đắm chìm trong trong đó, rất tốt, rất tốt!

Nhập một thể nhân duyên, giết phu chứng đạo!

Dưới cái nhìn của nàng, đối với nữ nhân mà nói, cả đời này, không vòng qua được, trốn không thoát, chính là tình. Tình này, thủ đẩy tình yêu, thời thời khắc khắc, không giây phút nào, tại trở ngại lấy các nàng, tại trói buộc các nàng.

Các nàng mạch này, tu được là Vô Tình Quyết, nhập chính là Vô Tình Đạo.

Tu Vô Tình Quyết người, cần vô tình.

Nhưng tại vô tình trước, cần phải có tình.

Vân Lư bà bà đối Cảnh Mộng Hi yêu cầu chính là, nhập một thể nhân duyên, giết phu chứng đạo!

Cùng Vân Lư bà bà mặt mũi tràn đầy vui mừng khác biệt, đại trưởng lão nhìn qua cháu gái của mình, lại là lông mày cau lại.

Mà Bạch Trảm Giác, lại là không vui không buồn.

"Nhất bái thiên địa tổ tông ~ "

Cái này cúi đầu, bái chính là Hoàng Thiên Hậu Thổ, là tại trước mặt bọn hắn giám chứng; đồng thời bái, cũng là tổ tông tông miếu, là hướng bọn hắn tuyên cáo.

"Nhị bái cao đường phụ mẫu ~ "

"Ba bái vợ chồng bạch đầu giai lão!" Hai người có chút vái chào bái.

Tại kết thúc buổi lễ trong chốc lát, pháo mừng trong lúc đó oanh minh, ầm ầm tiếng vang liên miên bất tuyệt, ngay sau đó, càng có lớp lớp pháo nhóm lửa, trong lúc nhất thời, vui mừng bầu không khí nhiệt liệt đến cực hạn.

Mọi người nhao nhao chấp tay, hướng về tân nương cùng tân lang đưa lên đồ ngon đồ ngọt, các loại lời chúc phúc, liên miên bất tuyệt.

Thế nhưng vào lúc này, có người đã nhận ra dị thường.

Ầm ầm!

Mãnh liệt rung động thanh âm, vẫn tại quanh quẩn. Nhưng thanh âm này, cùng pháo mừng tiếng oanh minh âm khác biệt, mà là càng thêm cuồng bạo, trong không khí càng là ầm ầm có tên mình tiếng gào, tựa hồ muốn đem thiên địa này xé rách.

Ầm ầm!

Một cỗ khí lăng bỗng nhiên đẩy tới, đường hạ tiệc rượu, càng là tại cỗ này khí lăng bên trong, phát ra xoạt xoạt rung động thanh âm, chén ngọc đĩa nhao nhao ở giữa bạo liệt, bàn ghế cũng giống như thế.

Tại cỗ này khí lăng bên trong, các đại nhân bảo hộ lấy đứa bé, lấy tay áo che mặt, lúc này mới tránh khỏi hài đồng bọn nhỏ, bởi vì cỗ này khí lăng xung kích mà bị thương tình huống.

Đội khí lăng đi qua sau, mặt người nhao nhao nhìn về phía đình viện bên ngoài.

Cách đó không xa, bụi mù phát phối, thẳng lên Vân Tiêu, càng có thảo thiên hỏa điểm, chói hừng hực.

Đình viện bên ngoài, là địa vị khá thấp nhất đẳng các tân khách chỗ yến hội, lúc này bên kia, truyền đến chém giết thanh âm!

Trong tiếng chém giết, càng có tiếng kêu thảm cùng tiếng bạo liệt, liên tiếp, bên tai không dứt.

Đình hạ đám người, sắc mặt khẩn trương, nhao nhao nhìn về phía Cảnh phủ đại trưởng lão.

"Đại trưởng lão, chuyện gì xảy ra?"

Đại trưởng lão vững vàng ngồi, ánh mắt chậm rãi di động, đặt ở Bạch Trảm Không trên thân.

"Là người?"

Bạch Trảm Không nghe đây, trên mặt là rút cuộc không che giấu được đắc ý, nhin không được ha ha ngửa mặt lên trời cười ha hả.

Từ hắn nghe ra Phích Lịch Lôi oanh minh rung động một khắc này, trong lòng của hắn, cũng đã thư sướng vô cùng!

Đám người đồng dạng là nhìn về phía Bạch Trảm Không, giờ này khắc này, đã có người không sai biệt lắm suy nghĩ mình bạch chuyện tồn tại.

"Bạch Trảm Không kẻ này nói thế nào, cũng là Bạch phủ số một số hai thiên kiều, nghĩ đến ở rể Cảnh phủ, trong lòng xấu hổ giận dữ khó bình, cho nên diễn như thế một tuồng kịch! Đây rõ ràng là muốn để Bạch phủ cùng Cảnh phủ, cùng nhau khó xử a!"

Bạch Trảm Không là kiều ngạo, từ thực chất bên trong đều là!

Chỉ là Bạch gia tốt đẹp giáo dục, để hắn bình thường thực chất bên trong kiều ngạo, che giấu trù lên hắn thân sĩ phong độ phía dưới. Nhưng vô luận như thế nào, hắn đều là kiều ngạo. Cho dù là trong tộc các trưởng bối vì hắn làm ra quy hoạch, tại hắn kiều ngạo trong nội tâm, đều như bụi bặm! Có lẽ, chân chính có thể làm cho hắn không còn kiều ngạo, chính là lúc này trên mặt không hề bận tâm Bạch Trảm Giác, đại ca của hắn.

Thế nhưng là, trong tộc để hấn ở rể đến Cảnh phủ một chuyện, mình kính yêu đại ca, lại cũng gửi thư đáp ứng.

Khi đó, Bạch Trảm Không nội tâm là sụp đổ.

Hắn từ nhỏ đến lớn, liền cố gắng đuổi theo đại ca bước chân, hi vọng trở thành như là đại ca như vậy, dù tu Bạch phủ nam nhân. Nhưng đại ca... Lại muốn đem mình ở rể đến Cảnh phủ? !

Vì cái gì?

Không thể nghi ngờ, ở rể sự tình, dày xéo hấn sâu trong nội tâm kiêu ngạo.

Cho nên, hấn muốn phản kháng!

Hấn muốn để Bạch phủ đám kia lão đầu tử hối hận, hấn muốn để đại ca của mình cảm thấy sợ hãi!

Nhưng lúc này Bạch Trảm Giác, trên mặt không có chút nào cảm xúc biến hóa, đối với hấn em trai sờ tác sờ vi, Bạch Trảm Giác tựa hồ căn bản cũng không có để vào mắt.

Bạch Trảm Không vẫn như cũ cuồng ngạo cười lớn, giờ này khắc này, tại đại ca trước mặt, hấn rốt cục hưởng thụ vạn chúng chú mục tiêu điểm. Hấn là lúc này tuyệt đối tiêu điểm!

Cảnh Mộng Hi như là bình thường nữ tử, nhìn xem phu quân của mình, một mặt điên cuồng, trên mặt có thanh lệ chảy xuôi mà ra.

"Vì cái gì?" Nàng cảm giác được lòng của nàng tại đau nhức, nàng nhất định phải để lòng của mình, như vậy, đau đớn qua một lần.

Đau nhức qua, mới có thể nhớ kỹ! Nhớ kỹ, là vì tốt hơn quên mất!

Nàng có chút minh bạch sư tôn Vân Lưu bà bà nói đến bảo, "Nam nhân, không có một cái nào là đồ tốt!"

Nhưng lòng của nàng, vẫn tại đau!

Rõ ràng, nàng bỏ ra hết thảy, vì cái gì, cái này cái nam nhân, lại vẫn muốn làm ra điên cuồng như vậy sự tình?

"Thật xin lỗi, Hi nhi!" Bạch Trảm Không quay đầu nhìn về phía Cảnh Mộng Hi, trên mặt vẫn như cũ điên cuồng, hấn không có quá nhiều giải thích, bàn tay hóa đao, trực tiếp chém vào Cảnh Mộng Hi phần gáy, Cảnh Mộng Hi thân thể mềm nhũn, tê liệt ngã xuống tại Bạch Trảm Không trong ngực.

Đại trưởng lão vẫn như cũ không động.

Nhưng Bạch Trảm Giác, lại là động, hấn muốn ngăn cản mình cái này ngu xuẩn em trai, hấn muốn, bình định lập lại trật tự! Để hết thảy đều một lần nữa dựa theo trong kế hoạch tiến hành!

Ngay tại Bạch Trảm Giác thân thể có chút khởi thể thời điểm, ngăn cản hấn người, cũng động.

Không nghĩ tới, ngăn cản Bạch Trảm Giác người, đúng là Vân Lưu bà bà!

Trong tay nàng bụi bặm, đúng là như kiếm, vắt ngang tại Bạch Trảm Giác trước mặt.

Bạch Trảm Giác không nói lời nào, lại nghe kia Vân Lưu bà bà vừa cười vừa nói, "Kính đã lâu Bạch gia bảo thụ, chín tuổi động linh cảnh đỉnh phong, mười ba tuổi Tam Hoa Tự Đỉnh cảnh, bây giờ chắc hẳn, sợ là muốn toái không mà đi! Lão bà từ cho tới nay, rất muốn cùng người linh giáo hai chiêu, hôm nay cũng coi là ngày tốt cảnh đẹp, không ngại..."

"Cút!"

"Hi hi. . . !" Phong vận vẫn còn Vân Lưu bà bà, trong tay bụi bặm bỗng nhiên lắc một cái, chính là hướng phía Bạch Trảm Giác đánh tới.

Mà Vân Ly thượng nhân, nhìn Vân Lưu bà bà một chút, thần sắc hèn mọn liếm liếm đầu lưỡi, trong mắt chỗ sâu lại là có ngoan lệ chi sắc.

"Người muốn trở thành toàn người đồ nhi Vô Tình Đạo, ta Vân Ly, không phải là không, muốn thành toàn đồ nhi ta Cửu Âm Cửu Dương!"

Chương 26: Loạn tượng

Mãnh liệt bạo tạc, đánh thức sâu não uất ức Cảnh Chiến Liệt.

Cho tới nay, hần đều tin tưởng vững chắc, là kia Quắc Phu, phế bỏ Cảnh Vinh, cũng hủy đi mình mấy năm qua tí mĩ chăm sóc tâm huyết! Nếu không phải cái kia đáng chết Quắc Phu, Cảnh Vinh thiếu niên thiên kiều, tương lai tiền đồ, bất khả hạn lượng! Mà dưới mắt, tại một trận hủy diệt tính bạo tạc bên trong, Cảnh Vinh bị giết hại, thụ thương thân thể hầy còn có thể thông qua tu đường đến điều trị, thế nhưng là mãi mãi xa mất đi mệnh căn từ đâu?

Mệnh căn từ đánh mất, để Cảnh Vinh cả người, đều biến đến vô cùng bất thường, hơi một tí liền ra tay giết chết bên cạnh phục vụ thị nữ, tính tình càng thêm lớn, mà lại trong mắt đã từng tự tin và ngạo nghễ thần thái, đã biến mất, dưới mắt rõ ràng là bản thân trực xuất sa sút tinh thần, cùng nồng đậm đến không cách nào tan ra cừu hận.

Cảnh Vinh phế đi!

Đây hết thảy, đều là Quắc Phu gây nên, Cảnh Chiến Liệt nội tâm còn còn cho rằng như vậy, cứ việc kia Quắc Phu là Cuồng Thần nhất tộc, vô cùng cường đại, lại thêm đại trưởng lão cũng cho rằng, việc này cũng không phải là Quắc Phu gây nên, nhưng Cảnh Chiến Liệt nội tâm, lại cũng không đồng ý đại trưởng lão phán đoán.

Một ngày này, hần gắt gao chờ đợi cơ hội, hần muốn tự tay, tìm cơ hội, đem kia Quắc Phu diệt trừ.

Nhưng tại Cảnh Mộng Hi hôn lễ bên trong, từ Bạch Trảm Không bên này mưu đồ, đột nhiên đưa tới bạo tạc, lại là bỗng nhiên để sâu não uất ức Cảnh Chiến Liệt bùng tình.

"Nguyên lai, giết hại Cảnh Vinh hung thủ, đúng là Bạch phủ Bạch Trảm Không!"

Cảnh Chiến Liệt sợ mình tính sai, tự mình nhìn thoáng qua bạo tạc hiện trường, phân biệt cùng hôm qua Cảnh Vinh bạo tạc phủ uyển, không khác chút nào.

Hần trở lại liền muốn thẳng hướng Bạch Trảm Không, lại thấy người này, đúng là bất Cảnh Mộng Hi, hướng phía nơi xa chạy như điên.

"Không giết Bạch Trảm Không, ta Cảnh Chiến Liệt, uống là Cảnh Vinh này Lục thúc!"

Không nói hai lời, Cảnh Chiến Liệt cầm đầu đuổi theo.

Hần đang đuổi kích Bạch Trảm Không trên đường, thỉnh linh phát hiện ngay tại cấm đầu đuổi theo Quắc Phu!

Tình hình hơi có chút xấu hổ, Cảnh Chiến Liệt đắng chát cười một tiếng, muốn nói với Quắc Phu mấy câu, chịu nhận lỗi, nhưng cái này Quắc Phu trong mắt, chỉ có bị Bạch Trảm Không cưỡng ép mà đi Cảnh Mộng Hi, về mặt lạnh lùng, thậm chí ngay cả Cảnh Chiến Liệt, một mắt cũng không nhìn.

Cảnh Chiến Liệt trong lòng càng thêm đắng chát, đối với Quắc Phu người này, hần tính là có chút hiểu rõ.

Bên này không đề cập tới, lại nói kia phong vận vẫn còn lão phụ nhân, Vân Ly bà bà, trong tay một thanh bụi bậm, vung vẩy như cùng một mảnh loạn mây, chỉ là mảnh này mây, lại là không ngừng mà ra bên ngoài bay vút lấy lưỡi dao, chiêu chiêu tàn nhẫn mà trí mạng, tạm thời ngăn cản lại muốn bình định lập lại trật tự Bạch Trảm Giác!

Nhưng nàng, cũng chỉ có thể ngăn chặn Bạch Trảm Giác một lát.

Bạch Trảm Giác thế công, càng thêm đến lạnh lẽo!

Trong tay của hần, chỉ có một kiếm, kiếm quang tranh nhưng, như một đạo sắt thép Cự Long, ẩn ẩn tại Bạch Trảm Giác trên thân kiếm gào thét.

Mỗi một trăm, đều để Vân Ly bà bà ánh mắt hơi co lại, mỗi một trăm, cũng phải làm cho Vân Ly bà bà tình hình, trở nên càng thêm không chịu nổi.

"Lại không động thủ ngăn cản hần, ngươi đồ nhi ta tuyệt không có khả năng công thành!" Vân Ly bà bà hơi có chút chật vật, hướng phía Vân Ly thượng nhân gào thét nói.

Vân Ly lạnh giọng cười một tiếng, gia nhập chiến cuộc, "Vân Thiên Tông Vân Ly thượng nhân, đồng dạng nghĩ muốn lĩnh giáo Bạch phủ bảo thụ thủ đoạn!"

Đường dưới, đã thành ba người đại chiến nơi chốn!

Cái này đột nhiên một màn, để Dao Dao rất là hoảng sợ, cũng may bị cảnh người trong phủ vội vã mang theo rời đi bên này.

Nhưng nàng tâm lo tỷ tỷ của mình, lúc này không khỏi ôm thật chặt Nhị Cửu, khóc lớn lên.

Đối với Bạch Trâm Không kế hoạch, Dịch Lập là biết được.

Người này cũng là kiêu ngạo, xấu hổ tại ở rề Cảnh phủ, liền dứt khoát mặt nạ đáp ứng trong tộc trường bối yêu cầu, một phương diện khác, thì là âm thầm lập mưu, tại thành thân một ngày này, chơi vừa ra lớn.

Từ chính hấn áp dụng bộ phận kế hoạch, chính là cưỡng ép đi Cảnh Mộng Hi, lấy nguyên âm, tựa hồ cùng hấn sở tu công pháp, có liên hệ rất lớn.

Mà Âm Ảnh từ sĩ, một phương diện chính là chế tạo bối rối, một phương diện khác, chính là che chở lấy Bạch Trâm Không rời đi Cảnh phủ!

Àm ăm! !

Thảm liệt bạo tạc vẫn tại cách đó không xa vang lên, Nhị Cầu ngoái nhìn nhìn lại,

Xôn xao, bụi mù tràn ngập, nhưng vậy tuyệt đối nhân vật chính, hoặc là nói tuyệt đối thanh thế, lại là tới từ ba người giao thủ.

Ba người này, chính là Bạch Trâm Giác cùng Vân Thiên Tông Vân Lưu cùng Vân Ly.

Nhị Cầu thấy, là một mảnh nhẹ nhàng rớt xuống góc áo mảnh vỡ!

Màu đen như huyền, bên trên có kim sắc tường vân đường vân, nhìn có chút quý khí.

Là Bạch Trâm Giác một góc quần áo!

Nhị Cầu động tâm, hấn nhớ tới Bạch Trâm Giác trên thân, mang theo, làm hấn kích động không thôi đặc biệt mùi, kia là thuộc về yêu thú, yêu khí!

Nếu mà có được cái này một góc quần áo, tìm tới Bạch phủ, hấn định là có thể tìm kiếm đến cái gì.

Thậm chí, tìm kiếm được Đại Yêu, cũng khó nói.

Thế nhưng là hấn dưới mắt, chăm chú bị Dao Dao ôm, lại là không cách nào thoát thân.

...

Cửu Âm Cửu Dương, trong đó một âm, chính là thuần khiết ngọc nữ nguyên âm.

Còn có cái gì so Cảnh Mộng Hi nguyên âm, càng làm cho Bạch Trâm Không vì đó mê muội đây này?

Vừa nghĩ tới, mình thu được Cảnh Mộng Hi nguyên âm, liền có thể bước vào Tam Hoa Tự Đình cảnh, thậm chí luyện tinh kỳ đại thành, Bạch Trâm Không nội tâm, liền nhin không được kích động nhảy vọt!

Nhưng phía sau hấn, lại là có khiến người chán ghét Cảnh Chiến Liệt cùng Quắc Phu đuổi theo.

Đối với Cảnh Chiến Liệt hấn cũng không quan tâm, thế nhưng là kia Cuồng tộc người, Quắc Phu, Bạch Trâm Không nội tâm có chút kiêng kỵ.

Hấn nghĩ, mình lấy nửa bước Tam Hoa Tự Đình cảnh tu vi, đối đầu cuồng hóa Quắc Phu, chỉ sợ cũng là không được!

Nội tâm hơi có lo lắng, Bạch Trâm Không lộ ra âm lãnh cười một tiếng.

Lúc này, Âm Ảnh các từ sĩ, gặp được Bạch Trâm Không cưỡng ép lấy Cảnh Mộng Hi trốn thoát, liền một bên ném lấy lực sát thương kinh khủng Phích Lịch Lôi, một bên hướng về Bạch Trâm Không dựa sát vào lui lại.

"Giết bọn hấn!" Bạch Trâm Không lãnh khốc vô tình, chỉ vào Cảnh Chiến Liệt cùng Quắc Phu!

Lúc này Lưu Quyết Từ cùng Bạch Trọng, đi tới Bạch Trâm Không bên cạnh, thủ vệ hấn, ba người cùng nhau thối lui, rất nhanh, liền nhảy ra Cảnh phủ đại viện. Các từ sĩ gặp Bạch Trâm Không, thành công rời đi, lập tức liền điên cuồng, từng cái tay cầm lấy Phích Lịch Lôi tự bạo, đúng là vô cùng điên cuồng đến ngăn cản lấy truy kích mà đến Cảnh phủ võ tu.

Cái này thảm liệt máu tanh một màn, tại các từ sĩ không sợ chết mãnh ghi chép dưới, kéo dài một lát.

Này nhảy mất thời gian, cực kỳ quý giá.

Mất thấy là làm mất đi Bạch Trâm Không tung tích, Cảnh Chiến Liệt cùng Quắc Phu không chịu nổi, hai người bọn họ, ai đều không thể chịu đựng được mất đi Bạch Trâm Không tung tích mang đến hậu quả.

Quắc Phu gào thét một tiếng, toàn thân cốt thú tràn ngập, cả người như cùng một con không có dài thịt viễn cổ long, kia bạch cốt sâm sâm cái đuôi, quét ngang một mảnh, những nơi đi qua, chính là Âm Ảnh mấy người vụn thịt cùng huyết vụ nổ tung.

"Rống! !" Một ngụm gió tanh thổi đi, càn vén mấy trượng bụi mù.

Chỉ gặp cái này Quắc Phu, đang thét gào bên trong, cuồng hóa biến thân.

Tại sau lưng của hắn, lại là sinh trường ra một đôi bạch cốt cánh, bỗng nhiên vung lên, chính là xông lên trời, vượt qua Âm Ảnh từ sĩ, hướng Bạch Trảm Không đuổi theo.

Tê!

Gặp kia Quắc Phu kinh khủng một màn, Cảnh Chiến Liệt trong lòng có chút lạnh mình, cái này Cuồng tộc, quả thật là có chút biến thái.

Nhưng hắn cũng không thể thừa nhận Bạch Trảm Không cứ như vậy rời đi, trong lòng của hắn, vô cùng khó hận!

"Điều cho lão phu tránh ra!" Cái này Cảnh Chiến Liệt đuổi co vòi Cảnh phủ đệ tử võ tu, trên một người trước, tại hắn phi nước đại hướng về phía trước đồng thời, trên thân càn là có ít khối vật nặng từ trên thân phân ly rơi xuống!

Oanh! Oanh!

Những này vật nặng, mỗi một khối đều là mấy trăm cân!

Chung vào một chỗ, cái này nhìn gầy yếu Cảnh Chiến Liệt trên thân, đúng là treo gần nặng hơn một ngàn cân vật nặng.

Những này vật nặng, cũng không biết là cái gì luyện thành.

"Mặc Kim Thạch!" Cảnh phủ đệ tử đệ tử, từng cái trợn mắt hốc mồm.

"Không nghĩ tới, Lục thúc ngày bình thường, đúng là một mực mang theo loại này tảng đá."

Một khối lớn chừng hột đào Mặc Kim Thạch, liền có mấy trăm cân trọng yếu, va chạm mặt đất phát ra âm âm nổ vang vật nặng, đương nhiên đó là cái này Mặc Kim Thạch. Mà liếc nhìn lại, trên mặt đất, có mấy cái đen nhánh lớn chừng hột đào lỗ tròn, chính là kia rơi xuống Mặc Kim Thạch bố trí!

PS: Có kèm theo hồng bao, cầu phiếu đề cử ta cũng không tin cái này tà, một tám phiếu đều không có

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Cải mệnh

Nhị Cầu cảm thấy, từ trên trời phiêu nhiên rơi xuống một góc quần áo, là một cái trời ban cơ hội tốt.

Chỉ vì cái này trên quần áo, có Bạch Trảm Giác mùi, mà Bạch Trảm Giác trên thân, lại là có Đại Yêu yêu khí!

Đại Yêu! Tu yêu hóa hình!

Nghĩ đến "Yêu", Nhị Cầu nội tâm, liền cháy bỏng khó nhịn!

Hắn cảm thấy, đây là thượng thiên cho hắn cơ hội đồng thời, cũng là thượng thiên đối với hắn một lần dò xét, nếu như hắn đối cái này một góc quần áo thờ ơ, Nhị Cầu tin tưởng, về sau không còn có cơ hội như vậy. Cái gọi là cơ hội mất đi là không trở lại, liền là đạo lý như vậy, làm người cảm giác được vận may đến thời điểm, ngàn vạn không thể lùi bước, chỉ có thể hướng về phía trước, bằng không mà nói, cả đời này, đem sẽ không bao giờ lại có kỳ ngộ như thế.

Nhị Cầu tin tưởng, trời xanh là tuyệt đối công bằng, hắn sẽ dành cho mỗi người một hai lần cơ hội thay đổi số phận, nhưng cũng không phải là mỗi người (hoặc là chó) có thể cải mệnh! Đây là bởi vì, bọn hắn không có bắt lấy cơ hội như vậy, hay là bởi vì nội tâm e ngại, hoặc là ngoại giới quấy nhiễu, bọn hắn, thất bại.

Nhị Cầu nội tâm, liền là như thế này nói cho hắn biết.

Hắn đã kinh nghiệm một lần tâm biến, tâm biến kết quả, chính là phải có nguyên tắc của mình, theo lấy nội tâm của mình.

Dưới mắt, Nhị Cầu cảm thấy, nội tâm của mình yêu cầu hắn, tuyệt đối không thể thờ ơ xuống dưới.

Muốn đi làm, muốn đi biển, thậm chí muốn đi. . . Cái mệnh!

Hắn bị Dao Dao ôm chặt, bị Cảnh phủ bên trong người bảo hộ lấy cách xa đại đường,, đi tới một gian mật thất.

Mật thất tiền, đã có thật nhiều Cảnh phủ tuổi nhỏ hài tử, bị đưa đến nơi này.

Lúc này, bọn hắn cũng đều là sắc mặt hoảng sợ, kịch đều là không hiểu nhìn lên bầu trời phía trên, kia đại chiến lấy Bạch Trảm Giác ba người, trong mắt, càng có chờ mong cùng vẻ hâm mộ.

Dao Dao an toàn, Nhị Cầu nội tâm cũng hơi an, hắn tại Dao Dao trên tay nhẹ nhàng hôn một chút, cảm tạ nàng mấy tháng này đối với mình vô vi bất chi quan tâm cùng bảo vệ, liền từ trong ngực nàng, nhảy xuống. Tại mọi người sợ ngây người trong ánh mắt, Nhị Cầu chân sau đứng thẳng, hướng phía nơi xa chạy như điên.

Hắn muốn truy từ lấy nội tâm của hắn, tìm kiếm được vị kia Đại Yêu. . .

"A..., Dao tỷ tỷ, chó của người chạy!"

Dao Dao kinh hô bên trong muốn đuổi theo Nhị Cầu, lại bị Cảnh phủ bên trong một niên trưởng trưởng bối cản lại.

Lúc này Cảnh phủ nội loạn tượng xuất hiện, nếu có cái sơ xuất, vậy nhưng khó lường.

Bất quá một con chó loạn chạy, cũng không có người sẽ để ý.

Nhưng Dao Dao để ý, nàng lo lắng phải xem lấy Nhị Cầu, xông về phía trước, tại chỗ rẽ thời điểm, tựa hồ có chỗ đình trệ, quay đầu nhìn nàng một cái.

"Nhị Cầu? !"

Nhị Cầu không quay đầu lại, hắn chạy như điên.

. . .

Cảnh Chiến Liệt hung hãn không sợ chết, hướng phía Âm Ảnh tử sĩ chạy như điên, một bên phi nước đại, một bên bỏ xuống trên người Mặc Kim Thạch.

Mỗi một khối lớn chừng hột đào Mặc Kim Thạch đều có trên trăm cân!

Phụ trọng tu luyện Cảnh Chiến Liệt, lúc này người nhẹ như yến, cùng lúc đó, theo một đạo Ô Kim này mang lấp lóe, ở trong tay của hắn, thành linh xuất hiện một thanh Đại Trảm! Thanh này đen như mực, lóe ra Ô Kim sắc Đại Trảm, như đồng môn đồng dạng, rộng chừng một mét, dài tới ba trượng! Tại Cảnh Chiến Liệt trong tay, liền trên không trung vung vẩy như gió.

Sớm có Âm Ảnh tử sĩ thấy được vọt mạnh mà đến Cảnh Chiến Liệt, lại nhìn thấy trong tay hắn kinh khủng Đại Trảm về sau, một mạch ném mà đến ba cây Phích Lịch Lô!

"Bạo!"

Ầm vang ở giữa, chính là một cỗ đáng sợ bạo tạc xung kích hướng về Cảnh Chiến Liệt đánh thẳng tới.

Cỗ này xung kích, lại là khoảng cách gần như vậy, cho dù là động linh cảnh đỉnh phong võ tu, sợ cũng là sẽ bị cỗ này sóng xung kích cho chen thành mảnh vỡ!

Chỉ gặp Cảnh Chiến Liệt một cước đá hướng mình Đại Trảm!

Thanh này Đại Trảm, chính là bỗng nhiên dựng đứng, Cảnh Chiến Liệt liền trốn ở thanh này Đại Trảm thân đao đằng sau, cùng lúc đó, càng là gắt gao chống đỡ!

"A ~" theo Cảnh Chiến Liệt gào thét, nguyên bản gây yếu làm tiểu nhân hắn, toàn thân đứng là như là thổi phồng, cơ bắp phồng lên, phía trên càng là nổi gân xanh, như là con giun! Hắn cái đầu càng là tăng mạnh,

Liền như vậy, đang thét gào bên trong, hung hăng chống đỡ lấy Đại Trảm!

Đại Trảm trên thân đao, bạo xuất chói mắt ô mang, chỉ gặp Cảnh Chiến Liệt chống đỡ lấy Đại Trảm, thân thể không chỉ có không có sụp đổ, mà lại càng không có bị thổi bay. Tương phản, theo Cảnh Chiến Liệt trận trận thời điểm, cùng kia Đại Trảm phía trên bạo xuất chói mắt ô mang, thân hình của hắn, đúng là bỗng nhiên, hướng về phía trước chạy như điên.

Chớp mắt, hắn liền vọt tới Âm Ảnh tử sĩ bên trong.

"Đều cút ngay cho ta! !"

Cảnh Chiến Liệt chấp nhất mình Đại Trảm, thân hình như là như con thoi, bỗng nhiên xoay tròn, Đại Trảm những nơi đi qua, chính là kêu thảm liên miên thanh âm, máu tươi phun ra, lại là rất nhiều người bị Đại Trảm quét đến, thân thể trực tiếp bị chém thành hai nửa mà!

Đây hết thấy, phát sinh cực nhanh, nhấc tới cũng là trong điện quang hỏa thạch.

Lấy Đại Trảm ba trường chiều dài là bán kính, những nơi đi qua, tất cả đều là một mảnh bay múa huyết hoa.

Cảnh Chiến Liệt khiêng Đại Trảm, thân hình nhanh chóng chạy vội mà ra, hướng về Bạch Trảm Không biến mất phương hướng đuổi theo.

Bên này, Cảnh phủ bên trong bọn, thần sắc giật mình, liền đột nhiên ở giữa bạo phát ra ngập trời chiến ý.

Bọn hấn, nhận lấy Cảnh Chiến Liệt cực lớn cổ vũ.

Lục thúc bình thường thoát nhìn là cái làm nhỏ gầy yếu tiểu lão đầu cây, thế nhưng là không nghĩ tới, động linh cảnh chín tầng tu vi, đúng là mạnh như vậy!

Cảnh phủ võ tu, lớn thụ cổ vũ, từng cái quơ binh khí, gào thét bên trong thẳng hướng Âm Ảnh tử sĩ.

Từng đạo thảm liệt chém giết thanh âm, tại đạo xương lượn bàn chổi tai bên trong, tràn ngập ra!

Cảnh Vinh tại một gian gác cao, nhìn qua Cảnh phủ bên trong khói bụi, nhìn qua Cảnh phủ thiếu niên các đại ca chém giết la lên, nhìn qua kia bắn tung toé huyết hoa, nhìn qua Lục thúc khiêng Đại Trảm, chạy như bay thân ảnh, hấn băng lãnh tâm, dần dần đến biến âm.

"Giết!" Hấn run rẩy lên.

...

Đội Cảnh phủ bên trong chiến đấu hết thấy đều kết thúc về sau, sắp xếp thành hàng chiến binh, nện bước lệnh người nội tâm rung động bộ pháp, bước vào Cảnh phủ bên trong.

Những này chiến binh, tu vi có lẽ không cao lắm, nhưng cũng kém không nhiều gần động linh cảnh đỉnh phong, mà lại mỗi người trong mắt, đều tràn ngập huyết tinh, mỗi trên người một người, đều tràn ngập một cỗ lạnh tà khí tức! Kia là một cỗ xem nhân mạng vì cỏ rác, giết người không chớp mắt, đồng thời không có chút nào chướng ngại tâm lý khí tức. Mỗi một người bọn hấn trên tay, đều lấy dính rất nhiều nhân mạng cùng máu tươi.

Chiến binh, là thủ vệ Sóc Phương thành chiến binh, cũng là chống cự Man Hoang thú triều chiến binh!

Bọn hấn, càng là sóc Phương thành chủ chiến binh.

Cái này một đội chiến binh, người số không nhiều, tuy có tầm mười người, nhưng theo lấy bọn hấn bước vào Cảnh phủ bên trong, lập tức một cỗ so lúc trước càng thêm máu tanh mùi, tại Cảnh phủ bên trong tràn ngập ra.

Chiến binh bày trận, một thân mang huyết sắc xen lẫn ngân văn huyền y thiếu niên, tay cầm lấy quạt xếp, nhẹ lay động bên trong, cười đùa đi vào Cảnh phủ.

Hấn đến, kinh động đến một mực bất động như núi đại trưởng lão.

"Long Hóa Nguyên!" Đại trưởng lão nhìn thấy thân mang quần áo màu đỏ ngòm thiếu niên, đầu có chút nở.

"Hôm nay là ta hiền đệ Bạch Trảm Không ngày đại hi, ta Long Hóa Nguyên làm hấn kết bái đại ca, há có thể không tự mình đến tham gia hôn lễ của hấn, uống hấn một chén rượu mừng? !" Long Hóa Nguyên đối với đầy đất vết thương cùng gạch ngói vụn, làm như không thấy, đi vào trong đình viện, liền cười lớn đối bầu trời la ầm lên, "Ta kết bái tiểu đệ, Bạch Trảm Không người ở đâu? Cảnh Mộng Hi hiền muội lại ở đâu? Ra nha, ta Long Hóa Nguyên cùng các người cùng một chỗ động phòng!"

Cảnh phủ thanh niên nhìn xem Long Hóa Nguyên, từng cái nội tâm bất mãn, lại cũng không dám xuất thủ.

Cứ việc cái này Long Hóa Nguyên, là động linh cảnh sáu tầng võ tu, nhưng hấn bây giờ tuổi tác cũng đã hai mươi bảy hai mươi tám, thật sự là thiên phú! Cho dù cái này nhất tuyến thiên bích chương, cũng là hấn nuốt rất nhiều linh đan diệu dược lúc này mới đột phá.

Nhưng người ta lão cha, lại là Sóc Phương thành thành chủ!

Long gia, càng là Sóc Phương thành cửu thế trong nhà, bên trên ba nhà một trong!

Hiển hách địa vị, Sóc Phương trong thành, Long Hóa Nguyên tuyệt đối có thể đi ngang!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 28: Gió đông, thổi

Nhị Cầu rời đi Dao Dao về sau, thừa dịp loạn đi tới đại sảnh đường dưới.

Tại gạch ngói đá vụn cùng bụi bặm bên trong, có một góc mặc quần áo màu vàng óng, thật mỏng một mảnh, lúc này đã bị bụi đất bao trùm non nửa bộ phận.

Không có người quan tâm kia một góc quần áo, duy chỉ có Nhị Cầu.

Cảnh phủ võ tu tru một Âm Ảnh võ sĩ, nhưng Cảnh phủ, còn còn chưa kịp thở một cái, liền có Sóc Phương thành một đội chiến binh, gào thét mà tới. Suất lĩnh lấy cái này đội chiến binh đến đây người, chính là sóc Phương thành chủ không ra hồn tiểu nhi tử Long Hóa Nguyên! Gia hỏa này, nhìn lẳng đầu lẳng não, miệng méo mắt lác, một thân tướng mạo như là hài hòa tinh, thật sự là có chút buồn cười. Hai chòm râu, bằng thêm mấy phần khôi hài thành phần.

Tại hán kêu gào, muốn cùng tân nương tân lang cùng nhau động phòng thời điểm, Nhị Cầu thừa dịp loạn, tại gạch ngói vụn dưới, đào ra Bạch Trâm Giác một góc quần áo.

Hắn ngậm ở trong miệng, như cùng một con bình thường không có gì lạ chó con, chạy ra ngoài.

Không có người quan tâm Nhị Cầu, dù sao, hắn chỉ là một đầu chó con thôi. Huống chi, Nhị Cầu tận lực cẩn thận, thừa dịp tất cả mọi người bị Long Hóa Nguyên hấp dẫn ánh mắt, hắn rời đi, rất là thuận lợi.

Hắn rời đi thời điểm, còn đang nghe kia Long Hóa Nguyên, còn tại ồn ào, như là quạ đen.

"Nói cho các ngươi biết, hôm nay nếu là không đem Cửu Mật tàn quyền lấy ra cho ta xem một chút, ta Long Hóa Nguyên hôm nay liền không đi! "

Cửu Mật . . Còn tàn quyền? !

Cảnh phủ đám người có chút kinh ngạc, cái này Long Hóa Nguyên lúc nào thông minh như vậy, thuận miệng vừa ra, đúng là tên tuổi như thế nổi tiếng công pháp. Chỉ là, Cửu Mật tàn quyền , mặc cho đám người nghĩ đến nát óc, cũng vô pháp làm rõ ràng, miệng hắn

Bên trong nói tới Cửu Mật tàn quyền, đến tột cùng là cái gì.

Cửu Mật, chính là thượng cổ Đạo gia Cửu Tự Chân Ngôn, phân biệt là "Lâm Bình Đầu Giả Giai Liệt Trật Tại Tiên" !

Đối với tu võ lịch sử, hơi có chút hiểu rõ nhập môn người, cũng biết cái này thượng cổ Đạo gia Cửu Tự Chân Ngôn. Cái này chín chữ, mặc dù nhìn có chút mơ hồ, nhưng tu võ trong dòng sông lịch sử, vô số tuấn kiệt tiền bối đều đã đối với cái này thì

Cứu qua, lại là phát giác, cái này chín chữ, thật sự là quá mức thần bí.

Có bao nhiêu thần bí đâu?

Thần bí đến, bọn hắn phát hiện, cái này chín chữ, không có tác dụng gì. Nhưng, đây chẳng phải là hán chỗ thần bí địa phương a?

Nhưng vô luận như thế nào, nhưng cái này Cửu Mật hoàn toàn chính xác chỉ là người người đều biết, thượng cổ Đạo gia Cửu Mật (chữ) chân ngôn.

Chỉ là. . . Cửu Mật tàn quyền, đây là cái gì?

"Ta mặc kệ, ta liền muốn Cửu Mật tàn quyền!" Long Hóa Nguyên cuồng loạn gào thét nói.

Nhị Cầu nghe được Long Hóa Nguyên ồn ào về sau, hắn ngừng chạy bộ pháp, đem miệng bên trong một góc quần áo đặt ở đồ lót của mình bên trong, liền lẳng lặng nhìn chăm chăm giữa sân những người này đàm luận.

"Cửu Mật?"

Dịch Lập hắn nghe nói qua, cũng từng tận mắt thấy Đạo gia Cửu Mật chân ngôn. Kia là thiếp ở nhà một tấm bùa vàng, trên đó viết chính là cái này chín chữ. . . Đối với Đạo gia Cửu Tự Chân Ngôn, Nhị Cầu cũng biết chút thú vị sự thật lịch sử, nói

Là đảo quốc tại ghi chép thời điểm, còn đem một cái trong đó chữ "Liệt", chép thành "Nứt", cũng lời thề son sắt mà nói, cái này Cửu Tự là bọn hần. Đối với cái này, Nhị Cầu có chút khinh bỉ, không học thức, thật sự là đáng sợ a! Biết cái gì gọi là

, "Bày trận phía trước" a?

Nứt trận phía trước? Cái này lúng túng!

Giờ này khắc này, hần đứng là từ Long Hóa Nguyên miệng bên trong nghe được Cửu Mật hai chữ, không khỏi dừng bước, đây là tình huống như thế nào?

Lúc này chỉ gặp, Cảnh phủ đại trưởng lão đi ra, hướng kia Long Hóa Nguyên giải thích Cửu Mật ý nghĩa, liền tự mình nói cho hần Cửu Mật chính là thượng cổ Đạo gia Cửu Tự Chân Ngôn, chỉ là không biết, tàn quyền này lại là từ đâu nói đến đâu?

"Nói như vậy, thế gian này, là có Cửu Mật, lại là không có Cửu Mật tàn quyền?" Long Hóa Nguyên lớn trừng trừng mắt, nhìn qua Cảnh phủ đại trưởng lão.

Đại trưởng lão đầu đầy hoa râu tóc, cười đối Long Hóa Nguyên nhẹ gật đầu.

"Chỉ là không biết, Long công tử, đến tột cùng là như thế nào biết được, ta Cảnh phủ có cái này Cửu Mật tàn quyền?" Đại trưởng lão hỏi,

Mất lộ cơ trí này mang.

Long Hóa Nguyên đang muốn há miệng mắng to, lại là con người đảo một vòng, ngậm miệng không nói.

Hần cười hi hi đối với lấy đại trưởng lão nói nói, "hiểu lắm, hiểu lắm! Ta đây không phải nghĩ, hôm nay là ta hiền đệ Bạch Trâm Không cùng Cảnh Mộng Hi hiền muội ngày đại hỉ a, cho nên, đây chính là cho mọi người giảng một chuyện cười, đùa mọi người vui vẻ

Mà thôi, tuyệt đối không có ý tứ khác!"

Đại trưởng lão cũng là cười tủm tỉm đến đáp lời nói, "hôm nay Cảnh phủ bên này ra một số chuyện, cũng liền không còn mời Long công tử uống một chén rượu mừng!"

Long Hóa Nguyên nghe, cũng biết đây là người ta tiễn khách ý tứ, lúc này liền chấp tay, mang theo một đội chiến binh rời đi Cảnh phủ.

Đi ra Cảnh phủ về sau, Long Hóa Nguyên sắc mặt lập tức liền đen!

Hần càng là nghiêng răng nghiêng lợi, nghĩ linh tinh niệm phải nói nói, "Bạch Trâm Không, người hại ta ở trước mặt mọi người xấu mặt, ta chắc chắn người chém thành muôn mảnh!"

Dứt lời, hần càng là hung dữ một quyền đập vào cổng sư tử đá bên trên, chỉ là cả người hần, theo một quyền này nên xuống, lập tức liền cuộn mình.

"Đau nhức, đau nhức a! !" Long Hóa Nguyên hít vào lấy hơi lạnh, khóe mắt càng là chảy ra nước mắt.

Bên cạnh cái này một đội chiến binh đội trưởng, có chút lo lắng đến đi tới, hướng Long Hóa Nguyên xin chỉ thị, "Long thiếu, bây giờ đi đâu bên trong tuần sát?"

Sau một lúc lâu, Long Hóa Nguyên cái này mới chậm rãi đứng thẳng người, mặt hung ác chi sắc, "Ta nói cái thằng chó này Bạch Trâm Không, tại sao muốn đem Cửu Mật tàn quyền, thổi lên trời! Còn ước định hôm nay cùng đi Cảnh phủ gây sự tình, đây rõ ràng là hạ mủ để lão tử đi đến bên cạnh chui! Đồ chó hoang Bạch Trâm Không, dám lợi dụng lão tử, hừ! ! Chạy được hòa thượng chạy không được miếu, đi, đi Bạch phủ! !"

"Hôm nay Bạch Trâm Không, nếu là không đem Cửu Mật tàn quyền cho lão tử lấy ra, lão tử ngay tại Bạch phủ không đi! Lão tử ăn hần Bạch phủ, uống hần Bạch phủ, không chỉ có như thế, lão tử còn muốn chơi hần Bạch phủ. . ."

Như vậy nắng, Long Hóa Nguyên tâm tình tựa hồ là tốt hơn nhiều.

"Các huynh đệ, đi lên! Nếu là kia Bạch Trâm Không không đem Cửu Mật tàn quyền cho lão tử lấy ra, lão tử nói với các người, các người nha, gặp phải Bạch phủ nữ nhân, liền lên! Rõ chưa?"

"Minh. . . Bạch. . .!" Chiến binh có vẻ như cùng chung mối thù gào thét, nhưng trên thực tế, lại là hữu khí vô lực.

Vị này rỗng đại hoàn khổ, cũng không biết cái nào gân rút được, hôm nay nhất định phải đi trong quân phiên trực, trong thành phủ không lay chuyển được hần, liền đưa cho hần một đội chiến binh. Tinh cảm, là theo chân hần cùng đi mất mặt rồi?

Long Hóa Nguyên cũng minh bạch mình là bị Bạch Trâm Không lợi dụng, đáng hận, thua thiệt hần vẫn là lão tử thành anh em kết bái huynh đệ!

Mẹ nó, không đáng tin cậy a!

Long Hóa Nguyên nhỏ một ngụm nước bọt, phi! Cúi đầu bên trong, liền nhìn thấy cách đó không xa một con nhỏ Băng Khuyển, đúng là đứng thẳng mà

đi, như cùng một cái đũa bé, không khỏi kinh dị lên tiếng

"A? Thật sự là đụng tà, cái này chó, làm sao học người đi đường a? !"

"Cái kia ai, người đem nó cho ta bắt được!"

Nhị Cầu bị bắt đến Long Hóa Nguyên trước mặt, Long Hóa Nguyên cảm thấy hiểm lạ, nói với Nhị Cầu, "Cầu cầu, đến, tiếp tục đi hai bước!"

Nhị Cầu như hần lời nói, đi theo hần đi hai bước.

"U, ta dựa vào! Thần, cái này chó ta thích, đi, mang lên, cùng đi Bạch phủ đập phá quán đi!" Long Hóa Nguyên dương dương đắc ý, càng có Nhị Cầu ở bên cạnh chạy chậm tùy hành, tựa hồ tại mở đường.

Một màn này. . . Thật là xxx chó.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Người thế. . . Có thể dựa vào!

Long Hóa Nguyên, mang theo một đội đẳng đẳng sát khí chiến binh, một mặt phách lối cùng chuyên môn gây chuyện đáng vẽ, thẳng đến Bạch phủ mà đi.

Tại bên cạnh hần, còn có một đầu hai chân đứng thẳng mà đi Băng Khuyển, chính là Nhị Cầu!

Mặc dù hần là một đầu còn nhỏ Băng Khuyển bộ dáng, bộ dáng là đáng yêu điểm, nhưng là bởi vì đứng thẳng mà đi, lại thêm, sau lưng mặt đẳng đẳng sát khí chiến binh, cũng không có ai dám quá nhiều chú mục.

Trên đường đi, phàm là có nhận biết Long Hóa Nguyên người, vô luận là võ tu, hay là bình thường người bình thường, đều là nhao nhao cúi đầu, giả bộ như không nhìn thấy đáng vẽ. Cho dù là thấy được Long Hóa Nguyên, cũng giả giả không biết, thường thường chính là xoay người rồi đi. Luôn có mấy cái như vậy, bị Long Hóa Nguyên bắt được, liền một mặt vui cười bên trong xen lẫn thật sâu bất đắc dĩ chi tình, cùng hần chào hỏi.

Cho dù là có không biết Long Hóa Nguyên người, khi nhìn đến cái này một đội chiến binh về sau, đều là yên lặng im ắng.

Một đoàn người, liền như vậy giống trống khua chiêng đến xông về Bạch phủ.

Có người không khỏi thấp giọng than thở, "Ai, lại có người phải xui xẻo, đứng là chọc như thế một cái nhị thế tổ, gia môn bất hạnh a!"

Lúc trước, Nhị Cầu nghe được Long Hóa Nguyên, nhất là một câu kia, vô cùng bá đạo lời nói, "Lão tử ăn hần Bạch phủ, uống hần Bạch phủ, không chỉ có như thế, lão tử còn muốn chơi hần Bạch phủ. . ." Nghe được một câu nói kia sau

, Nhị Cầu trong lòng hơi động, rất rõ ràng, cái này Long Hóa Nguyên là bị Bạch Trảm Không cho lừa gạt thăm rồi, lúc này mới lừa bịp lên Bạch phủ, hiển nhiên, hần đây là muốn đi Bạch phủ đại náo một trận a!

Nhị Cầu trong lòng hơi động, quả thật hấp dẫn đến Long Hóa Nguyên lực chú ý, kể từ đó, cũng liền cùng hần một đạo, hướng Bạch phủ đánh tới!

Trong lòng của hần còn đang rầu làm sao tìm được Bạch phủ đâu, không nghĩ tới, cái này Long Hóa Nguyên đơn giản tựa như là, ngủ gật thời điểm đưa tới cái gối, quả thực là quá hài lòng!

"Đi, đi Bạch phủ!" Nhị Cầu học kia Long Hóa Nguyên ngang ngược càn rỡ, không ai bì nổi bộ dáng, gào thét nói.

Đương nhiên, Nhị Cầu tuyệt đối không phải chó cậy gần nhà, gả cậy gần chuồng đồ vật, hần lúc này, trong lòng quá mức kích động, bởi vì hần cảm thấy, lập tức liền muốn gặp được Đại Yêu, tu yêu hóa hình cho tới nay là giấc mộng của hần, không nghĩ tới, yêu, khoảng cách

Hần lại không còn là như vậy xa xôi!

. . .

Oanh!

Một đạo cường tráng như trâu thân ảnh, bị một động linh cảnh tám tầng chiến binh, một cái ném qua vai, hung hăng đập vào Bạch phủ trên cửa chính.

Hắn là Bạch phủ gác cổng Lại Bát!

Kia cường tráng như trâu gác cổng, dán tại che kín đồng đỉnh cửa son bên trên, chậm rãi tuột xuống, miệng bên trong càng là có một cổ máu tươi, không tự chủ đến phun tới, Lại Bát hất một mặt mê vòng, một mặt phần nộ, nhìn chăm chăm Long Hóa Nguyên, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng lại một chữ đều nói không nên lời.

Ngươi nha là ai a? Có biết hay không, nơi này là Bạch phủ? !

Ánh mắt của hắn vẫn như cũ hung tợn, đem trong lòng của hắn, hoàn mỹ đến biểu đạt ra.

"Phi, ngay cả lão tử cũng không nhận ra, phải bị người đánh cho gần chết!" Long Hóa Nguyên một miếng nước bọt nôn hướng Bạch phủ gác cổng, thật sự là mất bị mù, cái này Bạch phủ nhỏ nhỏ gác cổng, cho nên ngay cả lão tử Long Hóa Nguyên cũng dám can, thật sự là chán sống rồi! Ngươi xem một chút ngươi kia như đầu lợn cây, uống công kia một đôi như chuông đồng con mắt, phải bị người đánh thành đầu heo!

"Ai nha, còn dám tránh!" Long Hóa Nguyên bất thường phải gọi một tiếng, đi đến môn kia vệ trước mặt, bàn chân chính là chà đạp một trận.

Long Hóa Nguyên bởi vì bị mình bái làm huynh đệ chết sống, Bạch Trảm Không, hung hăng lừa một phiếu, lúc đầu trong lòng đối Bạch phủ người, liền không có hảo cảm, gặp cái này động linh cảnh bảy tầng tu vi võ tu, tức thì bị Long Hóa Nguyên như thể một cái bại gia tử, làm nhục như vậy!

Trong mắt, lập tức trong lòng giận dữ, để cho người trực tiếp giữ cửa vệ đánh nửa tăn.

Về sau, càng là hung tợn hướng nha nhỏ một ngụm nước bọt.

Nhưng hảo chết không chết, môn này vệ vô ý thức đến né một chút, cái này liền càng thêm chọc giận Long Hóa Nguyên.

Thảm a, đường đường động linh cảnh bảy tầng tu vi võ tu, tức thì bị Long Hóa Nguyên như thể một cái bại gia tử, làm nhục như vậy!

Phốc!

Hắn phun ra một ngụm máu,

Trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

Long Hóa Nguyên còn chưa hết giận, tại trên mặt hắn hung hăng đạp hai cước, lúc này mới bỏ qua.

Lúc này, Bạch phủ lớn cửa mở, một cái nhìn gầy yếu, ánh mắt lại là lấp lóe, nhìn có chút tinh minh tiểu lão đầu cây đi ra, bồi tiếp một mặt ý cười, "Nha, đúng là Long thiếu gia tới, mau mau cho mời!"

Long Hóa Nguyên hừ lạnh một tiếng, từ gác cổng trên thân vượt tới, đi hai bước, quay đầu lại, chỉ trên mặt đất gác cổng, đối tiểu lão đầu cây nói nói, "bản thiếu rất không thích người này, trực tiếp chặt, cho chó ăn!"

Tiểu lão đầu cây nín lấy hai phe phẩy ria mép, nghe Long Hóa Nguyên lời này, vội vàng nói, "Long thiếu nói cái gì là làm cái đó, chỉ là. . ."

"Chỉ là cái gì?" Long Hóa Nguyên đang lo nắm ở trong tay tay cầm không đủ đầu, như là sự tình này xử lý để hắn không hài lòng đi, hắn liền có càng nhiều lấy cớ, hung hăng lừa bịp một thanh Bạch phủ!

"Ai, tiểu lão nhân không dám giấu diếm ngài, người này mặc dù là ta Bạch phủ thủ vệ vệ sĩ, nhưng làm người bình thường có chút hào sảng, trọng tình nghĩa, chính là ta Bạch phủ một giới nghĩa sĩ! Nghe nói, Long thiếu gia cũng là một cái trọng tình trọng nghĩa nam nhi hảo hán, ngài cùng Lại Bát lần đầu gặp gỡ, vốn nên như huynh đệ trùng phùng, gặp nhau hận muộn a, không nghĩ tới, chắc chắn, đúng là phát sinh thảm kịch như vậy, chắc hẳn, ở trong đó sợ là có hiểu lầm gì đó a?"

Lão đầu nhi này vừa nhìn thấy Long Hóa Nguyên nhú mày, vội vàng nói, "Theo thân phận địa vị của ngài, lại có thể nào cùng hắn loại tiểu nhân vật này so đo đâu? Chẳng phải là có tổn thương ngài danh khí a? Long thiếu gia cắt không thể tức giận, càng không muốn bởi vì chuyện nhỏ này đã thương trong lòng đạo hạnh, như vậy đi, một đầu ngón tay!"

Long Hóa Nguyên nhú mày, "Ba cây!"

"Tốt, ngài đại nhân có đại lượng, thật là một cái người sáng khoái, ba cây liền ba cây, thành giao!" Tiểu lão đầu một mặt cao hứng, đem Long Hóa Nguyên nghênh tiến vào Bạch phủ, đối người đứng phía sau đưa mắt liếc ra ý qua một cái, liền có người kéo lấy ngất đi Lại Bát đi đến nơi hẻo lánh.

Giờ tay chém xuống, nương theo lấy Lại Bát một tiếng kêu thê lương thăm thiết âm, hắn tay trái ba ngón tay liền ứng thanh mà rơi.

Sớm có người dùng bố trí đón lấy, bao lên, mà Lại Bát, tại hết thảy một tiếng, lại ngất đi.

Long Hóa Nguyên mang theo chiến binh cùng Nhị Cửu, cùng nhau tiến vào Bạch phủ, tại kia tiểu lão đầu mà dẫn đầu dưới, đi về phía trước.

Không có qua một lát, liền có người cảm bị máu tươi nhiễm đỏ bố trí, đi tới, cho tiểu lão đầu mà hiển lên tới.

"Đây là ngài muốn ba ngón tay, không biết, Long thiếu có hài lòng hay không?"

Long Hóa Nguyên tùy ý nhìn thoáng qua, nhẹ gật đầu.

Tiểu lão đầu mà chuyện này làm được, thật là để cho người ta không có cách nào bắt bẻ.

Long Hóa Nguyên trong lòng khó chịu, lạnh hừ một tiếng, dạt dào đi thẳng về phía trước, như vào nhà mình đại viện, không có chút nào quy củ có thể nói.

Tiểu lão nhân gặp đây, cũng không cùng đi lên, mà là lau một vệt mồ hôi lạnh, hướng về người đứng phía sau phất phất tay, cùng nhau đi xuống.

Long Hóa Nguyên cảm thấy có chút không hiểu thấu, người a? Bạch phủ người a? Khó không chết sạch? !

Đang muốn tức miệng mắng to thời điểm, đột nhiên một trận du dương tiếng đàn leng keng rung động, càng có một đạo uyển chuyển động lòng người ngọt ngào giọng nữ, như là chim hoàng anh mà, ở trên bầu trời lượn lờ vang lên.

Thanh âm này linh hoạt kỳ ảo, giống như tiếng trời.

Tại giọng nói này dưới, Long Hóa Nguyên đang muốn tức miệng mắng to nội tâm, đúng là trở nên yên tĩnh.

Hắn phóng ra một bước, đột nhiên nhớ ra cái gì đó, vẫy vẫy tay, liền có chiến binh đội trưởng chạy tới.

Long Hóa Nguyên đối với hắn một phen bàn giao, liền cười lạnh nói, "Hừ, ta Long Hóa Nguyên, liền tại cái này Bạch phủ không đi!"

Chiến binh bọn họ rời đi, không có chút nào lo âu và e ngại, không chút do dự.

Chỉ còn lại Long Hóa Nguyên cùng Nhị Cửu.

Long Hóa Nguyên vẫn như cũ phách lối, một bước ba dao, "Đi, nghe điệu hát dân gian đi!"

Hắn lời này cũng không biết là đối ai nói, rất lâu sau đó không có ứng thanh, quay đầu, phát hiện bên người không có một cái nào tùy tùng mà, trong lòng không lớn thích ứng, liền hung tợn nói với Nhị Cửu, "Cửu cửu, về sau ta

, nếu ứng nghiệm âm thanh trả lời, biết không?"

Nhị Cửu trong lòng có chút bất đắc dĩ, cũng chỉ có thể tê kêu một tiếng, xem như đáp ứng.

"Ngoan nha, lúc này mới đối!"

...

Tiểu lão đầu bước chân vội vàng, đi tới Bạch phủ gia chủ hỏi không thiên sau lưng, khom người cúi đầu về sau, liền đứng ở một bên.

Thuận gia chủ ánh mắt nhìn, xuyên qua một chỗ u tĩnh lâm viên, mờ mờ có thể thấy được, ở phía xa cao điểm có một tòa đình các, bốn phía thông thấu, có lụa trắng màn che, mưa may theo gió. Lụa trắng bên trong, mơ hồ có một đạo tịnh ảnh ngồi quý chân tại trong đình

, đốt hương đánh đàn. Tiếng đàn mờ mờ, tiếng ca du dương, lượn lờ không dứt.

"Gia chủ, để Lục tiểu thư đi chiêu đãi kia Long Hóa Nguyên, sợ là không ổn đâu?" Bạch phủ trong nhà lão nô Bạch Phúc, chậm rãi nói ra nghi ngờ trong lòng.

"Đây là Khiết nhi nàng lựa chọn của mình. . . Ngần không được a!" Rất lâu sau đó, hỏi không thiên lúc này mới thở dài nói.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Khách quý

Tiến vào Bạch phủ về sau, Nhị Cầu lúc này thăm nghĩ đến, chính là yêu.

Yêu, cũng là hán đi theo Long Hóa Nguyên, ý vào thân phận của hán, tiến vào Bạch phủ, duy nhất nguyên nhân.

Từ Nhị Cầu cảm giác được Bạch Trảm Giác trên thân, mang theo yêu khí lúc, nội tâm của hán liền kiên định, cái này thật sâu Bạch phủ bên trong, nhất định là cùng yêu có quan hệ. Nói không chừng, còn có thể đụng phải một con tu yêu hóa hình Đại Yêu!

Mỗi nghĩ đến tu yêu hóa hình, Nhị Cầu nội tâm, chính là kích động dị thường, một trái tim, đều nhanh muốn nhảy ra ngoài.

Nhưng lúc này, bởi vì Long Hóa Nguyên đối với hán có chút chú ý, Nhị Cầu cũng không có rất tốt cơ hội tốt thoát thân. Lại thêm, lúc này hầy còn là ban ngày lang lang, đối với Nhị Cầu tới nói, không phải tốt nhất hành động thời cơ. Cho nên, Nhị Cầu tạm thời cũng không có tính toán rồi đi Long Hóa Nguyên bên người, đi Bạch phủ bên trong tinh tế điều tra một phen.

Lúc này, hầy còn có đàn âm tranh tranh nhưng, tiếng vọng không dứt, tiếng đàn này, để Nhị Cầu trong đầu cảm nghĩ trong đầu ra một câu thơ.

Côn Sơn ngọc nát Phụng Hoàng gọi, phù dung khóc lộ Hương Lan cười!

Cực kỳ tiếng đàn tuyệt vời, cùng với linh hoạt kỳ ảo sâu thăm cuống họng, một bài như oán như mộ, như khóc như tố từ khúc, liền từ xa mà đến gần mà đến, phiêu phiêu miêu miêu, như rơi thân tiên cảnh, lâm nghe tiên âm.

Tiếng đàn này, cái này hát khúc cuống họng, ai oán than tiếc, làm cho lòng người bên trong mơ màng hết bài này đến bài khác. Đàn hát này khúc người, nhất định là quốc sắc thiên hương!

Dù sao, ngay cả Long Hóa Nguyên bức này ngũ âm không hoàn toàn cầu thả người, lúc này vậy mà cũng thật sâu say mê tại khúc âm bên trong không cách nào tự kiềm chế.

Mà lại, cước bộ của hán càng là tìm âm mà đi.

Cái này không được tốt a? Dù sao nơi này là Bạch phủ, cứ như vậy đường đường nhập thất, công khai đến tại Bạch phủ bên trong đi lung tung. . .

Nhị Cầu từ tuyệt diệu âm nhạc bên trong hồi tỉnh lại, đã thấy kia Long Hóa Nguyên, đứng là như si như say, tìm âm mà đi. Hán cảm thấy có chút không ổn, giờ này khắc này, nơi này vậy mà không có một cái nào Bạch phủ bên trong người xuất hiện, cái này liền có chút không lớn bình thường.

Cái này Bạch phủ, đến tột cùng là làm cái quỷ gì? !

Nhị Cầu không có có mơ tưởng, đi theo Long Hóa Nguyên công khai đến đi vào Bạch phủ chỗ sâu, xuyên qua một mảng lớn lâm viên, từ xa nhìn lại, Nhị Cầu liền thấy được cao điểm chỗ có một gian đình các, lụa trắng màn che, Tùy Phong phát phối bên trong, mơ hồ có thể thấy được một đạo nữ tử thân ảnh, mông lung nhưng hiện.

Nhị Cầu trong lòng cười lạnh, sự tình ra Vô Thường tất có yêu a!

Nữ tử này đến tột cùng đánh chính là ý định gì? Bất quá khẳng định là cùng mình không có quan hệ, nghĩ đến là khóa chặt cái này Long Hóa Nguyên.

Đội Nhị Cầu cùng như si như say Long Hóa Nguyên, lên cao đạp vào đình các thời điểm, theo một hơi gió mát phát qua. . .

Đình các quanh mình màn che liền phát phối ra, có thể thấy rõ ràng, một nữ tử áo trắng ở trong đó đánh đàn ngâm xướng, tư như tiên nhân.

Long Hóa Nguyên giống như có lẽ đã không phát hiện được mình tồn tại, bước chân hán lặng im, trong lúc bất tri bất giác, đã đi tới đình trong các, một mảnh màn che, tại thanh phong quét bên trong, phiêu diêu tại Long Hóa Nguyên trên mặt. Chỉ gặp hán một mặt vẻ mê say, nhẹ người lụa trắng, trập trập hương khí quanh quần tại hơi thở của hán bên trong, càng thâm nhập đến nội tâm của hán.

Kia đánh đàn ngâm xướng nữ tử, đã nhận ra Long Hóa Nguyên đến, tựa hồ bởi vì Long Hóa Nguyên lỗ mũi, mà nhận lấy kinh hãi, tay hoa hơi vênh, mông lung áo trắng ông tay áo che mặt, nhưng lại tại nửa chặn nửa che bên trong quan sát đến Long Hóa Nguyên.

Sự tình ra Vô Thường, quả thật có yêu!

Không thể không nói, nữ tử này thật rất yêu, vô cùng yêu!

Nàng một bộ áo trắng, lông mày hình như có một vũng nhân nhật sầu bi, khiến cho nàng Nga Mi nhẹ chau lại, vừa vận đưa nàng, nghiêng nước nghiêng thành xinh đẹp, ẩn chứa "Diễm", che đầy bảy phần! Mặt trắng như sương, đôi mắt kia như nước, càng là có loại nhiếp nhân tâm phách mị lực. Có chút che mặt cử chỉ, như là liễu rủ trong gió, lộ ra mềm mại như nước.

Cho dù là Nhị Cầu, miệng của hán, đều đại trương, càng có nước bọt như đại xuyên, rầm rầm lưu, như là bệnh chó đại phát tác.

Nhưng nữ tử này, thật là quá đẹp!

Toàn thân mị cốt, nghiêng nước nghiêng thành dung nhan, lại là không hiện chút nào diễm tục, rõ ràng liền ở trước mặt người, lại như cùng ở tại chân trời đồng dạng!

Nàng nhìn như mềm mại, toàn thân lại có một cỗ ngạo kiều khí chất.

Loại này ngạo kiều, lại làm cho người sinh không nổi chút nào chán ghét.

Yêu, quá yêu!

Lúc này Long Hóa Nguyên, như là biến thành người khác.

Hắn không có giống Nhị Cầu như vậy không chịu nổi, nước bọt rầm rầm chảy đầm đìa, mà là nhẹ lay động quạt xếp, rất có vài phần phong lưu công tử hương vị.

"Tiểu sinh Long Hóa Nguyên, cái này toa hữu lễ!" Long Hóa Nguyên không hổ là thế gia công tử, thế gia công tử mặt ngoài kia một bộ, hẳn chơi rất trượt. Giờ này khắc này, từ Long Hóa Nguyên trên thân, căn bản là nhìn không ra mấy may hoàn khổ đệ tử không tốt tác phong. Long Hóa Nguyên thanh âm nói chuyện rất nhẹ rất nhẹ, sợ thanh âm lớn mấy may, sẽ đem trước mặt giai nhân cho hù chạy.

Hắn, ra vẻ phong lưu phóng khoáng đáng vẻ, quạt xếp nhẹ lay động bên trong, ánh mắt trông về phía xa, nhìn qua trong lâm viên Thanh Tùng, cầm tù thẳng tắp.

Lại cực kì người ở bên, trong lòng tránh không được muốn ở nhà mặt người trước biểu hiện một hai, trong bụng trầm ngâm hồi lâu, cũng nhảy không ra cái gì tốt từ câu hay đến, bất đắc dĩ bên trong, Long Hóa Nguyên bao hàm thâm tình cảm thán nói, "hảo sơn hảo thủy, còn có người tốt nha!" Ánh mắt của hắn, càng là sáng rực như lửa, nhìn chăm chăm nữ tử kia nhìn chỉ chớp lát.

Chỉ là trong lòng của hắn có chút hối hận, đáng chết, lời này, khẳng định là đường đột giai nhân á!

Quả thật, nữ tử kia tựa hồ chịu không được Long Hóa Nguyên như vậy cử chỉ, ôm đàn, nhẹ lay động Kim Liên, tựa như một trận thanh phong, như vậy vội vàng mà đi.

Nàng che mặt, khuôn mặt đỏ bừng, như là đoá đoá hoa đào, liền lại tại sát na một nháy mắt, nhìn về phía Long Hóa Nguyên, để nội tâm, như biển cả triều dâng, mãnh liệt khó bình.

Nữ tử nện bước toái bộ, ôm đàn mà đi.

Thanh phong quét, một đầu bạch quỳên, từ nữ tử trên thân bay ra, lại Tùy Phong mờ mịt bên trong, rơi vào Long Hóa Nguyên trên mặt.

Nữ tử không có phát giác, Thanh Ảnh tan biến, lưu lại nơi đây một trận mùi thơm ngát dư vị.

Nhị Cầu sống nhiều năm như vậy, làm qua người, làm qua chó, nhưng xinh đẹp như vậy nữ tử, còn là lần đầu tiên gặp.

Từ cái này trên người nữ tử từ từ bay ra chiếc khăn tay, Nhị Cầu gấp, trong lòng cũng có chút hâm mộ, hi vọng có thể đạt được!

Nhưng hắn biết được, mình nội tâm đến tốt cùng là muốn cái gì. . . Cho nên, cố nhịn xuống như vậy xúc động.

Lại nói, đầu này bạch quỳên, lại là tại Long Hóa Nguyên trong tay.

Long Hóa Nguyên chui đầu vào lụa trắng khăn tay bên trong, hít vào một hơi thật dài, "Thật là thơm a!"

"Khụ khụ! !"

Hai tiếng nhẹ giọng đến ho khan đem Long Hóa Nguyên ý dâm hèn mọn tâm cảnh đánh gãy, hắn ngẩng đầu nhìn lại, mặt lộ vẻ vui mừng, "Ai nha, nguyên lai là Bạch thúc a, ta nhớ người muốn chết!" Long Hóa Nguyên cái thẳng này, cũng không biết cao hứng cái gì sức lực, gấp giai nhân một mặt, lúc này hoàn toàn quên đi, mình là đến Bạch phủ gây chuyện!

Nhị Cầu nhìn hướng người tới, lại thấy người này, bốn mươi năm mươi tuổi đáng vẻ, trên mặt thần sắc có bệnh, có lưu râu ngắn, trâm quan phía trên cắm một cây thủy cây trâm màu xanh lục, cả người vô luận là y phục mặc, hay là râu tóc sạch sẽ, từ đầu đến chân, chỉ có "Cẩn thận tí m!" bốn chữ đề hình dung.

"Long thiếu gia đừng nói như vậy, ta Bạch Vãn Thiên có tài đức gì, sao dám làm phiền Long thiếu ghi nhớ?" Bạch Vãn Thiên hơi khẽ cười nói.

Long Hóa Nguyên tùy tiện nói nói, "ai nha, Bạch thúc ngài nói gì vậy nha, ngài là trưởng bối của ta, ta thời khắc ghi nhớ lấy ngài, còn không phải hẳn là a!"

Nhị Cầu nhìn Long Hóa Nguyên kẻ này một chút, có chút bội phục kẻ này vô sỉ hành vi.

Bạch Vãn Thiên trên mặt ý cười, cũng không nói ra, lúc này liền nghe Long Hóa Nguyên tiếp tục hỏi nói, "Long thúc, ngài nhìn thấy thiếu nữ kia rồi

sao?"

Bạch Vân Thiên hỏi nói, " cái gì thiếu nữ?"

"Ôm đàn thiếu nữ, vừa mới tại trong đình đánh đàn nữ tử, vốn định cùng nàng cùng một chỗ đàm luận đàm luận cảm kỳ thư họa, không nghĩ tới, nữ tử này có chút then thùng, đúng là trực tiếp chạy." Long Hóa Nguyên một mặt đáng tiếc bộ dáng, đồng dạng phải nói nói, " Bạch thúc ngươi cũng biết, ta tại cảm kỳ thư họa phương diện này, vẫn là rất có nghiên cứu!"

Vô sỉ! Bạch Vân Thiên trong lòng giận dữ nằng, trên mặt nhưng như cũ thần sắc không thay đổi."Không biết hiền chất, hôm nay đến ta Bạch phủ, đến tột cùng là có gì muốn làm a?"

Long Hóa Nguyên lúc này mới nghĩ đến, mình là đến Bạch phủ gây chuyện, ngưng ngưng cười khê, đầu óc cuồng chuyển, cũng nghĩ không ra có gì hay, đến trả lời vấn đề này. Từ khi hắn trông thấy thiếu nữ kia về sau, Long Hóa Nguyên cảm thấy mình, đã không có tất yếu truy cứu Bạch Trâm Không không phải. Lúc này trong lòng của hắn cùng trong đầu nghĩ đến, tất cả đều là kia không tên nữ tử một cái nhăn mày một nụ cười.

Bỗng nhiên cúi đầu nhìn lại, chính trông thấy đánh một cái hà hơi Nhị Cầu, liền đem Nhị Cầu ôm, ha ha cười nói với Bạch Vân Thiên, "Là như vậy Bạch thúc, ta nghe nói quý tộc người ta đều thích dạng này nhỏ Băng Khuyển, nhất là nữ hài tử, cho nên liền từ trong nhà mang theo một con, nhìn xem Bạch thúc phủ thượng, có không có cần gì."

"Uh, Băng Khuyển? Trong phủ bọn nhỏ, ngược lại là có chút thích vật nhỏ này, thế nhưng là ấu niên Băng Khuyển, có tiền mà không mua được nha. . ."

Bạch Vân Thiên nhẹ gạt đầu cười, cười sờ Nhị Cầu đầu chó.

Nhị Cầu một mặt bất đắc dĩ, càng phát giác cái này Long Hóa Nguyên thật là vô sỉ.

Được rồi, mình cũng coi là lợi dụng hắn một lần, lần này bị hắn lợi dụng, xem như hòa nhau.

"Đúng vậy a, liền là Băng Khuyển! !"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Cầu yêu! !

Ý vào đây đủ vô sỉ cùng không muốn mặt, cùng cường đại bối cảnh quan hệ, Long Hóa Nguyên tiến vào Bạch phủ bên trong, thành trong phủ khách quý khách nhân.

Kẻ này suy nghĩ trong lòng, tất cả đều là kia vô danh nữ tử, một cái nhăn mày một nụ cười, cũng phải làm cho Long Hóa Nguyên một thân một mình, yên lặng bật cười.

Theo lý thuyết, lấy hắn Long Hóa Nguyên thân phận địa vị, dạng gì nữ tử, hắn không có chơi qua? Nhưng hắn hôm nay, lại là thật sâu mê say tại cái kia thần bí khó dò nữ tử bên trong, không cách nào tự kiềm chế. Đương nhiên, nữ tử kia tự nhiên là tuyệt mỹ, mỹ cốt thiên thành, lại không có chút nào điểm tục cảm giác, có thể nói là khuynh quốc mà độc lập, trên đời lại vô song! Nhưng đứng xa nhìn, lại không thể khinh nhờn!

Khỏi phải nói là người, liền là một con chó, gặp nàng, đều chịu không được.

Tỉ như nói, Nhị Cầu.

Nhị Cầu nghĩ, nếu như mình là lấy người thân phận, vậy tuyệt đối khó mà ngăn cản nữ tử kia xinh đẹp, nhưng bây giờ không phải là một con chó nha, cho nên, hắn chẳng qua là cảm thấy kinh diễm, sau một lúc lâu, liền cũng bình thường trở lại.

Ngược lại là cái này Long Hóa Nguyên, lúc này có chút không có tiền đồ, đối nữ tử kia, nhớ mãi không quên.

Đương nhiên, Nhị Cầu cũng như hắn kế hoạch đồng dạng, toại nguyện tiến vào Bạch phủ!

Đêm dài thật rét, một vòng thanh lãnh bạch nguyệt dâng lên, đình hạ trung không, như một vũng ngân hồ. Quanh mình thanh tùng thúy bách, Âm Ảnh chập chờn, lộ ra có chút quỷ dị.

Đường hạ chậu than bên trong, than củi đang chậm rãi thiêu đốt lên.

Long Hóa Nguyên từ trong ngực móc ra một tích lụa trắng tía quỳ, đặt ở dưới mũi, nhẹ ngửi mấy lần, lộ ra một mặt say mê!

"Mỹ nhân! Ta Long Hóa Nguyên nhất định phải đạt được người!"

Nhị Cầu từ đồ lót của mình bên trong, cắn xé ra một góc quần áo, nhẹ ngửi một lát, mặt lộ vẻ mãnh liệt vẻ ước ao.

Yêu!

Ta đến rồi!

Nhị Cầu đi ra đường dưới, kia Long Hóa Nguyên dùng cánh tay chống đỡ mặt mình, dần dần đến cười, mắt lộ hạnh phúc chi sắc, nhìn qua trước mặt hư vô, cũng không có phát giác Nhị Cầu hành động.

Lần này đi cầu yêu hời, ta nhất định được! Nhị Cầu trong lòng, tràn đầy hi vọng.

...

Sóc Phương thành, như một con Hồng Hoang cự thú vắt ngang tại Mạn Hoang biên giới.

Ngoài thành không xa, chỗ sâu chính là đại mạc sa mạc, tại đại mạc sa mạc bên ngoài, càng có cuồng phong pháp phối gào thét, tại gò núi ở giữa như là lưỡi dao cuốn qua, liền đem gò núi từ đó cắt ra, hình thành khe rãnh có thể đạt tới trên trăm trượng sâu. Cái này khe rãnh, lan tràn uốn lượn, lút nhá lút nhít, như là quần quanh ở cùng nhau sợi tơ.

Từ trên bầu trời nhìn xuống mà xuống, chỉ gặp cái này khe rãnh, giăng khắp nơi, hiện ra vô tự trạng bài bố, như là người trong lòng bàn tay vân tay đồng dạng.

Mà Sóc Phương thành, tựa như cùng trong lòng bàn tay lớn một cái nốt ruồi, viên này nốt ruồi, cùng toàn bộ bàn tay so sánh, cũng bất quá là chừng hạt gạo.

Nhưng chính là cái này chừng hạt gạo Sóc Phương thành, chính là bàn tay này tuyệt đối trung tâm, không chỉ có bởi vì thứ nhất phiến xanh tươi, cùng chung quanh đại mạc sa mạc hình dạng mặt đất khác biệt quá nhiều, càng bởi vì, Sóc Phương thành, tòa thành này nó không phải phương, mà là tròn.

Liền như là một cây Minh Châu đồng dạng, bị bàn tay kéo lên. Chỉ là viên này Minh Châu, lại là có chút nhỏ.

Có người nói, Sóc Phương thành chỗ phiến địa vực này, là thần chỉ sau khi chết biến thành, son khẩu bên trong gào thét gió, chính là hán vài vạn năm tới oán niệm!

Nếu quả thật đến có thần, như vậy cái này thần, nhất định là tức giận, hán cái bàn tay này, liền như là từ trên nền đất vươn ra đồng dạng, dò xét hướng lên bầu trời.

Tại gò núi ở giữa khe rãnh bên trong, mấy đạo thân ảnh xuyên thẳng qua không ngừng.

Tại phía trước nhất, một nam tử nắm cả một nữ tử, hai người đều khoác Chu dất tử, một thân cách ăn mặc, như là tân lang tân nương.

Hai người này, đương nhiên đó là Bạch Trảm Không cùng Cảnh Mộng Hi.

Lãnh Nguyệt treo cao, đại mạc cát đá, như tuyết.

Bạch Trảm Không điên cuồng bỏ chạy, bên cạnh Bạch Trọng cùng Lưu Quyết Tử theo sát, đều là một mặt vẻ mặt ngưng trọng.

"Tam thiếu gia, bọn hán mau tới! !" Lưu Quyết Tử cảm giác được cái gì, trầm giọng nói.

"Ta hai người lưu lại chặn đánh bọn hán, Tam thiếu người đi trước!" Bạch Trọng âm thanh lạnh lùng nói, thân hình cùng Lưu Quyết Tử một đạo ngừng lại.

Bạch Trảm Không không nói một lời, điên cuồng chạy trốn.

"Người,

Đi không nổi!" Trong ngực hán, nắm cả nữ tử, một mặt tái nhợt, thần sắc suy yếu, lúc này nhẹ nói nói.

Bạch Trảm Không nhẹ răng cười hừ lạnh, "Lúc này ngày tốt cảnh đẹp, nên người ta đêm động phòng hoa chúc thời khắc, người không nên gấp, một hồi chính là ta Bạch Trảm Không cướp đoạt người nguyên âm, thành tựu Tam Hoa Tự Đình cảnh thời khắc! Đến lúc đó, ta tắt Tam Hoa Tự Đình, cuối cùng không có uống phí ta khổ tâm kinh doanh lâu như vậy!"

"Người là phu quân của ta, người muốn như thế nào, liền như thế nào." Cảnh Mộng Hi nhu nhu nói.

Bạch Trảm Không cười lạnh, "Đừng cho là ta không biết, Vân Ly bà bà một mạch sở tu công pháp, đều là kia Vô Tình Quyết! Hừ, điểm này, sư tôn đối

ta, sớm đã đề điểm nhiều lần! Ngươi cho rằng ta Bạch Trảm Không, sẽ trở thành ngươi tu luyện công pháp lô đỉnh a? Lúc này, ngươi mới là ta Bạch Trảm Không lô đỉnh!"

"Đến tốt cùng ai là ai lô đỉnh, cũng còn chưa biết! Ngươi nếu không phải sợ ta, như thế nào lại cho ta hạ được?" Cảnh Mộng Hi mặt lộ vẻ mỉa mai.

"Hừ!" Bạch Trảm Không lạnh hừ một tiếng, liền quay đầu nhìn lại, lạnh dưới trăng đêm, có hai thân ảnh trong hư không, gắt gao đuổi theo.

Một người trong đó, đứng là mọc ra xương cánh, mở rộng ra, dài đến ba trượng, liền như vậy quơ tại nguyệt không dưới, từ xa nhìn lại, như cùng một con Biện Bức. Người này không rên một tiếng, toàn thân khí thế lại là cuồng quyền đầy trời, gắt gao tập trung vào Bạch Trảm Không, con mắt như là đã thú, ở trong màn đêm, lóe ra yếu ớt tinh hồng chi sắc.

Một người khác, thì là đạp trên một thanh phi tốc tiến lên Đại Trảm đao, người này liền đạp ở trên thân đao, một mặt lạnh lùng.

Hắn cũng không phải là ngự kiếm phi hành, mà là mỗi đến một đoạn thời gian, theo Đại Trảm đao phi hành xu thế biến mất, người này liền dẫn theo đao rơi vào mặt đất. Chỉ là đang đến gần mặt đất trong nháy mắt, hắn bỗng nhiên đưa trong tay Đại Trảm đao ném ra ngoài, như là mũi tên, bay vút hướng hư không. Sau đó chỉ thấy người này bỗng nhiên đạp lên mặt đất, thân hình trong nháy mắt biến mất, thời điểm xuất hiện lại, đã là tại Đại Trảm trên thân đao. Mà hắn bước qua mặt đất, thì là theo trận trận ù ù trận vang, âm vang lờ.

"Âm hồn bất tán! !" Bạch Trảm Không chửi mắng một tiếng, tạt tạt tiến lên, nhìn về phía trước mặt khe rãnh bên trong, một gò núi bên trên xuất hiện một mảnh rừng đá, Bạch Trảm Không mừng rỡ trong lòng, sắp đến.

Trong lòng của hắn lúc này hơi yên ổn, may mắn đuổi theo chỉ có Quắc Phu cùng Cảnh Chiến Liệt hai người. Nếu không phải là mình sớm mưu tính Long Hóa Nguyên, chỉ sợ Cảnh phủ truy người tới, tuyệt không chỉ hai người này. Bạch Trảm Không vừa nghĩ tới, mình hao tổn tận tâm huyết chăm sóc Âm Ảnh tử sĩ, chỉ sợ đã là thương vong hầu như không còn, trong lòng liền lại là từng đợt nhỏ máu!

"Đáng giá!" Nhìn thấy Cảnh Mộng Hi ở bên cạnh, nghĩ đến mình sắp bước vào Tam Hoa Tự Đình cảnh giới, Bạch Trảm Không nội tâm, cái này mới thoáng thư thân chút.

Hắn ngăn đón Cảnh Mộng Hi, thân hình rất nhanh liền biến mất gò núi cùng khe rãnh ở giữa,

Sau lưng, là Bạch Trảm Không tùy tùng, Bạch Trọng cùng Lưu Quyết Từ!

Lúc này hai người thân hình đã định, Bạch Trọng một mặt lạnh lùng, nhìn qua tạt nhanh chóng truy đuổi tới hai người, "Hai chọn một, ngươi chọn một cái!"

Lưu Quyết Từ nhàn nhạt nói, " người chim kia đi!"

"Tốt!" Bạch Trọng vẻ mặt nghiêm túc, trong lòng không vui không buồn, yên lặng, từ trong ngực xuất ra một cây bịt lại hộp gỗ, hắn trong im lặng nhắc lên trên cái hộp mặt phong đê lấy bùa vàng, lập tức có trận trận ba động từ trong hộp gỗ dâng xuất.

Lưu Quyết Từ gấp đây, tâm thần lạnh lùng, ngóng nhìn trên bầu trời chấn động xương cánh Quắc Phu.

"Cuồng tộc. . ."

!!!!!!!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Tam hóa đan

Người có tam bảo, tinh khí thần.

Tinh khí thần, chính là người này tam nguyên.

Nguyên, bắt đầu vậy. Cổ hữu Nguyên Thủy nói chuyện.

...

Bạch Trọng nhìn qua gào thét mà tới Cảnh Chiến Liệt, cầm trong tay hộp gỗ, nhìn như bình tĩnh, nhưng trong lòng thì có vẻ khổ sở, thế nhưng là cái này về khổ sở, theo hần nghĩ tới mình những năm này nhận qua Tam thiếu gia ân tình, liền sụp đổ tiêu tán. Bạch Trọng cầm thật chặt hộp gỗ, nhìn thấy kia đập trên Đại Trảm mà đến Cảnh Chiến Liệt, thân hình càng lúc càng gần. Hần không chút do dự động, rút ra phía sau Lãnh Nguyệt Dao, thả người nhảy lên, chính là hướng phía gào thét mà tới Cảnh Chiến Liệt một đao chém xuống.

"Cút ngay!" Cảnh Chiến Liệt trong mắt lộ ra hận ý, nhìn về phía Bạch Trọng, lộ ra khinh thường một trận chiến chỉ ý.

Hần một tiếng gào thét, trong miệng liền có cuồng phong trận trận, cuốn về phía Bạch Trọng lười đao.

Cảnh Chiến Liệt là nhận biết Bạch Trọng, trong lòng hần, lại là chưa hề đem Bạch Trảm Không bên cạnh người này nhìn ở trong mắt, chỉ vì Bạch Trọng tu vi, bất quá là động linh cảnh bảy tầng mà thôi! Tại cái này lấy vô vi tôn thế giới, động linh cảnh bảy tầng, cùng Cảnh Chiến Liệt động linh cảnh chín tầng tu vi, có không thể vượt qua khe rãnh.

Hần cảm thấy, Bạch Trọng tu vi, trước mặt mình, như là kiến càng lay cây thôi. Mà cùng Bạch Trọng một trận chiến, càng là mình si nhục. Tại hần nghĩ đến, chém giết Bạch Trọng, không cần tốn nhiều sức, chỉ cần mấy tức, liền có thể lần nữa truy kích Bạch Trảm Không. Mà giết Bạch Trảm Không, mới là mình lần này dưới ánh trăng trắng đêm truy sát mục tiêu.

Nhưng Bạch Trọng một đao, đúng là trực tiếp bổ ra Cảnh Chiến Liệt trên thân bao phủ cương phong chỉ riêng tầng.

Cảnh Chiến Liệt mất lộ ra vẻ kinh ngạc, cánh tay giao nhau thẳng cản Lãnh Nguyệt Dao phong!

Chỉ gặp trong chớp lát, một tiếng ầm ầm nổ vang, càng có gai hơn mắt kim quang bắn ra, hóa thành lăm ta lăm tám kim quang hóa hoa, lập tức liền tiêu tán tại trong hư vô.

Chỉ gặp Cảnh Chiến Liệt trên cổ tay, một đạo đồng vòng, bỗng nhiên sụp đổ. Chính là cái này đồng vòng, chống nổi Bạch Trọng một cái đao chém!

Mà Bạch Trọng, cũng là bị lực phản chấn, chấn động đến thân hình ngược lại lùi lại mấy bước. Trong lòng đáng chất đồng thời, Bạch Trọng bỗng nhiên xuất ra hộp gỗ, xuất ra trong đó một cây huyết sắc viên đan dược, ném vào miệng bên trong.

Cảnh Chiến Liệt ở trong lòng kinh ngạc đồng thời, không có cho Bạch Trọng lưu lại chút nào phản ứng thời gian. Hần bỗng nhiên đập mạnh chân mình hạ Đại Trảm, lập tức Đại Trảm liền hóa thành một đạo hàn quang, bỗng nhiên chém về phía Bạch Trọng.

Mà Bạch Trọng, ngang nhiên mà lên, lui không thể lui!

Lười đao tương hướng, tại một tiếng đan xen thứ mình âm thanh bên trong, bắn ra chói mắt chói mắt chi quang.

Tại Đại Trảm cùng Lãnh Nguyệt Dao tương hướng oanh kích thời khắc, kia Bạch Trọng trên thân, bắn ra đi ngược dòng nước vô số đạo huyết sắc tinh quang, vạn đạo tinh quang, đều là huyết sắc, cái này khiến Bạch Trọng cả người đều bao phủ tại một tầng trong huyết quang, tại huyết quang này bên trong, Bạch Trọng ánh mắt, đều là huyết sắc. Hần rõ ràng, trên thân tựa hồ thừa nhận khó có thể tưởng tượng kích thích, răng ngà cắn nát, miệng bên trong tràn ngập máu tươi.

"Mô !!"

Oanh!

Nương theo lấy gầm lên giận dữ, cùng Lãnh Nguyệt Dao hình thể cực không phù hợp Đại Trảm, đúng là bị mẻ bay!

Suru suru, oanh! Đại Trảm thân đao rơi xuống đất, cắm vào khắp mặt đất, lấy thân đao phương viên mấy trượng, đại địa sụp đổ tạo thành một trong đó lỗ hổng to.

Cảnh Chiến Liệt thân hình cuốn ngược mà đi, thân thể trên không trung lật ngược lẫn lộn mấy vòng, lập tức mới ngồi xổm rơi vào Đại Trảm trên chuôi đao, ánh mắt lạnh lùng, nhìn về phía Bạch Trọng, trong mắt có kinh ngạc kỳ quang.

Chỉ gặp, Bạch Trọng đao trong tay, đúng là bộc phát ra chói mắt huyết mang, mà tại Bạch Trọng trên thân, từng đạo huyết sắc tinh quang, đi ngược dòng nước, tại đến hần đỉnh đầu thời điểm, biến mất chôn vùi trên không trung. Cảnh Chiến Liệt một chút liền nhìn ra trong đó cổ quái, này huyết sắc ngược dòng tinh quang, rõ ràng là Bạch Trọng trong cơ thể nguyên tinh đạt đến một cái cực kỳ đáng sợ tình trạng, lúc này mới sinh ra hiện tượng.

Nguyên tinh đại viên mãn ngược dòng, nhưng không có ngày hoa ngưng hiện, mà Bạch Trọng lại là động linh cảnh bảy tầng tu vi, không khó đạt được, cái này Bạch Trọng lúc này rất là cổ quái.

Cảnh Chiến Liệt nhớ tới Bạch Trọng lúc trước, tựa hồ là đập hạ một cây huyết sắc viên đan dược.

Cảnh Chiến Liệt khóe mắt nhảy lên, hần nhớ tới một loại thuốc, có thể làm cho động linh cảnh võ tu,

Ẩn về sau, liền có thể nguyên tinh trong nháy mắt đạt đến đại viên đầy tình trạng. Chỉ là, cái này đại viên mãn, cũng không phải thật sự là đại viên mãn tình trạng, mà là lấy tiêu hao mình đại lượng thọ nguyên, mới làm được.

Mà như thế nghịch thiên hiệu quả, chỉ có "Tam Hóa Đan" mới có thể làm đến!

Tam Hóa Đan, Hóa Thần hóa nhân hóa quỷ, nói là cái này Tam Hóa Đan, nuốt vào về sau, như là thần đồng dạng, nhưng cuối cùng, lại là khó thoát khỏi cái chết.

Cái này Tam Hóa Đan, cũng không phải là chỉ có một cây, mà là có ba cây.

Mỗi nuốt vào một cây, thân thể cùng linh hồn đều phải thừa nhận khó mà muốn thống khổ, đồng thời, cũng sẽ để tu vi mang đến chất tăng lên! Tam Hóa Đan, theo thứ tự là hóa tinh đan, Hóa Khí Đan, Hóa Thần Đan, nghĩ đến, vừa rồi Bạch Trọng nuốt vào viên kia viên thuốc đỏ ngầu, chính là Tam Hóa Đan bên trong thứ nhất, hóa tinh đan. Tam Hóa Đan bên trong, "Hóa" này hàm nghĩa, không phải biến hóa, mà là hòa tan!

Cái này Tam Hóa Đan ác độc, trừ phi là sinh tử tồn vong thời khắc, nếu không tuyệt sẽ không có người ăn vào cái này Tam Hóa Đan bên trong, trong đó tùy ý một cây. Dù sao, cho dù là nuốt vào hóa tinh đan tu sĩ, cũng là khó thoát khỏi cái chết. Cho nên, ăn vào Tam Hóa Đan tu sĩ, không chết không thời.

Cái này Bạch Trọng. . . Đúng là nuốt vào Tam Hóa Đan!

Cảnh Chiến Liệt nội tâm trở nên ngưng trọng dị thường, không còn có chút nào khinh thường, hắn từ Đại Trảm trên chuỗi đao nhảy xuống, rút ra Đại Trảm, về mặt nghiêm túc.

Cái này Bạch Trọng bắt quả là ăn vào một cây Tam Hóa Đan, hắn thực lực không sai biệt lắm tăng lên gấp trăm lần có thừa, tu vi đạt đến động linh cảnh tám tầng đỉnh phong tình trạng, nếu là tại nuốt vào một cây. . . Cảnh Chiến Liệt ngẫm lại, trong lòng hơi có hoảng sợ, mà lại, cái này Bạch Trọng đao trong tay của người nọ, lại cũng không phải phàm phẩm.

"Lãnh Nguyệt Đao!"

Bạch phủ tại Sóc Phương thành lấy luyện khí mà sống, mấy trăm năm trước, Bạch phủ ra đời một vị luyện khí đại sư, tại trắng tròn chỉ sắc, đoán tạo một thanh loan đao, đao này được mệnh danh là Lãnh Nguyệt Đao, lạnh dưới ánh trăng, đao này uy lực tăng thêm gấp mười!

"Bạch Trọng!" Cảnh Chiến Liệt nghiêm túc nhớ kỹ cái tên này.

Hắn xách ngược lấy Đại Trảm, hướng phía Bạch Trọng chạy như điên, đây là mấy năm qua, hắn lần thứ nhất trịnh trọng như vậy đến, đối đãi một động linh cảnh bảy tầng địch nhân.

Hai người thân ảnh trong phút chốc trùng điệp, trong nháy mắt liền giết đến khó phân thắng bại!

Một phương thân hình cứ việc gãy yếu, nhưng thể nội ẩn chứa lực lượng, lại là như cùng một con Hồng Hoang mãnh thú. Ở trong tay của hắn, thì là một thanh kinh khủng đến cực điểm Đại Trảm, nặng đến mấy trăm cân có thừa, mỗi một trảm, đều là lực lượng quyết đấu, mỗi một trảm, đều là bấp thịch va chạm. Mà thanh này kinh khủng Đại Trảm, ở trong tay của hắn, đúng là thành thạo điều luyện.

Còn bên kia, thì là toàn thân huyết sắc tinh quang ngược dòng, rõ ràng là hóa tinh chiêu mộ!

Giờ khắc này Bạch Trọng, hắn thực lực siêu quần, một thanh Lãnh Nguyệt loan đao, giết ra ngập trời huyết quang.

Oanh!

Hai người thân hình tách ra, Cảnh Chiến Liệt một thân chặt vật, thân hình bay ngược bên trong, âm vang rơi trên mặt đất, bước chân lao đảo, cái này mới đứng vững.

Mà một bên khác Bạch Trọng thì là hơi có không chịu nổi, oa một tiếng, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Càng thâm hơn chính là, hắn cảm giác được toàn thân đau đớn, tựa hồ đạt đến cực hạn!

Mỗi một cái hô hấp, đều thậm chí là để hắn mỗi một tế bào tại run rẩy đến run rẩy.

Hắn nhục thân cường độ, rất khó tiếp nhận Tam Hóa Đan mang tới bạo tạc tính chất lực lượng tăng cảm.

"Tam hóa. . . Hóa tinh. . ." Theo thời gian xói mòn, Bạch Trọng cảm giác được, trong cơ thể của mình, có cái gì tại biến mất, trong lòng của hắn đáng chất, lại là rõ ràng rõ ràng, kia là nguyên tinh tại dần dần đến tiêu diệt hầu như không còn. . . Điểm này, Bạch Trảm Không sư tôn, Văn Ly thượng nhân đem Tam Hóa Đan giao cho mình thời điểm, đã giảng được rõ ràng.

Nhưng Bạch Trọng không hối hận, hắn toàn thân đau đớn, nhưng như cũ tại đau đớn bên trong, xuất ra hộp gỗ, đập hạ một cây toàn thân xích kim sắc Tam Hóa Đan.

Hóa Khí Đan.

Theo Tam Hóa Đan cửa vào, Bạch Trọng trên người chết khí tiêu tán không còn, khí thể của hắn, bỗng nhiên tăng đến cực kỳ đáng sợ tình trạng, đúng là đạt đến động linh cảnh chín tầng đỉnh phong! Hắn toàn thân huyết khí, càng là như cùng một cái cuồng long, tại quần quanh lấy hắn, không ngừng mà im

áng gào thét.

Bạch Trọng trên nhục thể, mỗi một cái lỗ chân lông đều rịn ra máu tươi.

Hắn buồn bã cười một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Cảnh Chiến Liệt, lộ ra nòng đậm chiến ý.

"Giết! !"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Nghĩa

Cùng sinh ra liền là Cuồng tộc Quốc Phu so sánh, Luru Quyết Từ liền là một cái bình thường người bình thường.

Cả một đời, không làm tốt sự tình, tựa hồ cũng chưa làm qua bao lớn chuyện xấu.

Chỉ có một lần, xuất thủ chiếm một viên linh đan, lại thu nhận đại họa, chỉ có chính hắn cộng mẹ già cùng nhau trốn thoát, đối mặt với cừu gia truy sát, thời khắc mấu chốt, là Bạch Trảm Không cứu được hắn, để hắn tại mẫu thân dưới gối tận hiếu, thẳng đến mẫu thân qua đời. Hắn dựa vào kia viên linh đan, đúng là đột phá nhất tuyến thiên bích chương, tu luyện về sau, đúng là xuôi gió xuôi nước, bây giờ, lại đã là động linh cảnh đại viên mãn.

Mặt đối với sinh tử, hắn thấy rất nhạt.

Trong lòng của hắn, chỉ có Bạch Trảm Không ân tình không bỏ xuống được, đời này không báo ân tình, hắn xấu hổ tại dưới cừu tuyền, đối mặt phụ mẫu song thân.

Luru Quyết Từ giải khai trong tay quần quanh lấy vài trắng, vài bên trên, vết máu loang lổ, lập tức bị hắn ném xuống đất. . .

"Người không phải là đối thủ của ta, cắt ngay!" Cho dù là nói "Cắt ngay" hai chữ, Quốc Phu thanh âm, vẫn như cũ là nhẹ như vậy hơi, không có chút nào cuồng ngạo, hắn vẫn như cũ là vẻ mặt lạnh lùng, có nát loạn tóc đen, che một con mắt, cái này một con mắt, trong đó tựa hồ có màu xám linh hồn hỏa điểm đang nhảy vọt, có chút lãnh khốc.

"Muốn hướng về phía trước, nhất định chỉ có thể từ ta trên thi thể bước qua đi!" Luru Quyết Từ một mặt chất phác thần sắc, tùy ý cười một tiếng.

Hắn cảm thấy, mình cùng tên này để lại Cuồng tộc người, cũng không thù hận.

Chỉ là hắn muốn đi làm hắn cho rằng đúng sự tình.

Quốc Phu lạnh lùng, cũng không tiếp tục nói một chữ.

Hắn xuyên thấu qua nát loạn tóc đen khoảng cách, nhìn chăm chăm Luru Quyết Từ, cứ như vậy nhìn chăm chăm, lại là cũng không có làm gì.

Mà Luru Quyết Từ, vẫn như cũ là một mặt mỉm cười thần sắc, trên mặt cũng không có chút nào vẻ sợ hãi.

Bỗng nhiên, cái này trong hư không, ần ần có hiện tượng quỷ dị phát sinh!

Có lẽ vèn vèn hoa mắt, thấy được ảo giác, chỉ gặp trong hư không có như vậy một sát na, có một đạo trong suốt tinh thể, ngưng hiện trong hư không, hiện ra chùy hình, một tay chiều dài. Nhưng cái này trong suốt chùy hình tinh thể, tại xuất hiện sát na, bỗng nhiên tiêu tán trong hư không. Tựa hồ, chưa hề xuất hiện qua, Luru Quyết Từ chỗ nhìn, vèn vèn ảo giác thôi.

Mà về sau cái nào đó sát na, Luru Quyết Từ trong đầu, bỗng nhiên rung động!

Một cổ nhói nhói linh hồn đau đớn, tại đầu của hắn bên trong vỡ ra, cổ này đau đớn, quá mức đáng sợ, liền như là bị người dùng một cây châm, một châm đâm vào tủy não bên trong.

Đau nhức, đau nhức a!

Tùy theo nương theo mà đến là, Luru Quyết Từ một tiếng thảm liệt kêu rên, chỉ gặp hắn ôm đầu, mắt nổi đom đóm, thất khiếu bên trong, càng là ần ần có

vết máu lan tràn ra, thân thể tại lao đảo bên trong, ngửa về đằng sau thiên nga sắp xuống.

Mà Quắc Phu, vẫn như cũ lạnh lùng, nhìn thoáng qua Luru Quyết Từ, liền muốn ly khai.

Chỉ là tại hán đi vài chục bước về sau, kia đã ngã xuống Luru Quyết Từ, vốn nên không có khả năng đứng lên lần nữa, nhưng hán, lại là đứng lên!

"Ta nói, ngươi muốn đi, chỉ có tú ta trên thi thể bước qua đi!" Luru Quyết Từ tại một mặt ý cười bên trong, giãy dụa lấy đứng lên, chỉ là nương theo lấy hán thất khiếu chảy ra vết máu, nụ cười của hán, lại là lộ ra hết sức dữ tợn cùng thảm liệt.

Quắc Phu trong lòng, cũng có một tia lo nghĩ.

Động linh cảnh bên trong, từ không có người tại hán một thức này thần thông dưới, đứng lên lần nữa!

Một thức này thần thông, cùng võ kỹ khác biệt, nó sở tu, là thần thức, chính là Cuồng tộc thiên phú thần thông.

Cuồng Thần tu thần, cái này thần, chỉ là thần thức, Cuồng tộc cũng giống như thế.

"Đây là thần thông gì?" Luru Quyết Từ buồn bã cười một tiếng, lúc nói chuyện, có máu tươi, từ khóe miệng tràn ra.

"Thần Diễn Thứ." Quắc Phu lạnh lùng trả lời, hán vẫn như cũ tích chữ như vàng.

"Thần Diễn Thứ? Tốt một thức Thần Diễn Thứ, thụ giáo." Luru Quyết Từ vẫn như cũ mỉm cười, nụ cười của hán, có chút ánh nắng, cho dù là tại thất khiếu chảy máu thời khắc. . .

Quắc Phu nhíu mày, lạnh lùng bên trong tay giơ lên, liền muốn giết Luru Quyết Từ.

Luru Quyết Từ lại là ha ha cười nói, "chờ một chút, cho ta vài giây đồng hồ!"

Quắc Phu lông mày khóa càng chặt hơn,

Nâng tay lên, lại buông xuống, lại là tại trong bình tĩnh lạnh lùng vô tình phải xem lấy Luru Quyết Từ.

Luru Quyết Từ chất phác cười một tiếng, "Đa tạ!"

Sau đó, chỉ gặp hán hai ngón thành kiếm, tại cánh tay trái của mình chỗ xẹt qua, lập tức liền đem da thịt của mình mở ra, cốt cốt máu tươi chảy ra. Hán mở ra mình cánh tay trái địa phương, nơi này có từng nét bùa chú, hiện ra hình vòng tròn, hướng ra phía ngoài phóng xạ, ước chừng có đậu phộng hạt tròn kích cỡ tương đương. Tại máu thịt bên trong, nơi đó rõ ràng có một cây màu nâu viên đan dược, không sai biệt lắm có như hạt đậu nành. Chỉ gặp Luru Quyết Từ không chút hoang mang, từ máu thịt bên trong lấy ra viên đan dược, đem ném bỏ vào miệng bên trong.

Lúc này mới ngừng đầu, đối Quắc Phu cảm kích cười một tiếng, "Được rồi!"

Quắc Phu đã sớm chờ đến không kiên nhẫn được nữa, nếu không phải Luru Quyết Từ người này cử chỉ hành vi, có chút hợp hán khẩu vị, hán vô luận như thế nào, cũng sẽ không hoa thời gian dài như vậy trên người Luru Quyết Từ. Càng là nhìn tận mắt hán, xuất ra cổ quái viên đan dược, ném vào miệng bên trong. Đang nhìn hán đến, cái này Luru Quyết Từ biết rõ hán phải chết nhưng vẫn là thắng tiến không lùi ngăn trở mình, rõ ràng là người trọng tình trọng nghĩa, dưới mắt, vẫn là mau chóng đem hán giết chết, đuổi kịp kia Bạch Trảm Không, mới là chính sự.

Lúc này, chính là gầm lên giận dữ, hướng phía Luru Quyết Từ phi nước đại mà tới.

Thần Diễn Thứ tiêu hao rất nặng, cho dù là Quắc Phu, lấy trước mắt hán tu vi, cũng vô pháp nhiều lần sử dụng ra chiêu này thần thông.

Quắc Phu chân đạp ở trên mặt đất, bạch cốt sấm sấm cái đuôi, quét ngang mà tới.

Người này, hai tròng mắt, theo cuồng hóa, hiện ra như kim loại quang trạch, như cùng một cái phi nước đại lấy bạo long.

Trận trận gió tanh, hướng về Luru Quyết Từ cuốn tới.

Luru Quyết Từ mất lộ kỳ mang, nhìn xem Quắc Phu quét ngang mà tới xương đuôi, đột nhiên xông về phía trước!

Cái này xông lên phía dưới, cả người hán đều như là hoá khí, thành trắng phau phau sương mù, kia xương đuôi quét ngang mà qua, lại là trực tiếp đảo qua Luru Quyết Từ hoá khí thân thể, không có thương tổn đến hán mây may. Mà Luru Quyết Từ thể xông không giảm, trong chốc lát, tựa như cùng một đạo khí lưu, âm âm ở giữa, đối tới Quắc Phu trước mặt!

Trắng phau phau sương mù, chính là Luru Quyết Từ biến thành, lúc này, tại Quắc Phu trên thân, hóa thành từng đạo vòng xoáy, đem Quắc Phu quán quanh chắc chắn.

Mà cái này trắng phau phau sương mù, lúc này cũng có ngưng thực xu thế, không còn như lúc trước như thế, như là sương mù, mà là hiện ra tia hình, từng tia từng sợi, đem Quắc Phu quán quanh chắc chắn.

Chỉ là trong nháy mắt, khi sương trắng tán loạn thời điểm, trước mắt chỗ hiện ra, lại là một con kén lớn.

Kén lớn một người cao, hiện ra toa hình. Bên trong vây khốn, chính là Quắc Phu.

Quắc Phu bị trói buộc tại kén lớn bên trong, hai tay chống, muốn đem kén lớn chống ra, đã thấy kia kén lớn, đúng là tự động co vào.

Càng ngày càng gấp, càng ngày càng gấp, cho đến hình thành kén lớn màu trắng sợi tơ, đem Quắc Phu hoàn toàn dán vào ở, khiến cho Quắc Phu, rốt cuộc không thể di động mây may.

Lưu Quyết Tử hơi có vẻ thanh âm một mỗi, từ kén lớn bên trong truyền ra.

"Đây là Thiên Tâm Biến, vốn là ta dự định tại sinh tử thời khắc, mượn xác hoàn hồn thủ đoạn. Đáng tiếc, không nghĩ tới, lại là gặp Cường Thần nhất tộc. ."

Thanh âm của hấn tiêu tán không còn, phảng phất liền như vậy chết đi.

Mà Quắc Phu, bị màu trắng sợi tơ, hoàn toàn bao lấy, không có cách nào nói ra miệng, chỉ có thể phát ra thanh âm ô ô, cái này kén lớn, càng là theo Quắc Phu ở bên trong không ngừng đến gần dựa, không ngừng đến lặc lư, thế nhưng lại không có chút nào dấu hiệu hồng mất.

Quắc Phu hai mắt xích hồng, trong lòng đối cái này Lưu Quyết Tử, đã là hận muốn chết!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 34: Sĩ

Nhiệt huyết đang thiêu đốt!

Theo nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly một trận chiến, linh hồn cùng nhục thân tại thiêu đốt trong đau đớn, tựa hồ bị Bạch Trọng quên đi.

Oanh! !

Lãnh Nguyệt Dao lóe ra hàn quang xẹt qua hư không, hiện ra một đạo duyên dáng đường vòng cung, như là tàn nguyệt.

Nhưng ưu mỹ này bên trong, lại mang theo kinh khủng đến cực điểm lực lượng va chạm

Theo điểm điểm ánh trắng, chiếu xuống trên thân đao, Bạch Trọng tựa hồ cảm thấy, mình cùng cây đao này tan hợp lại cùng nhau. Lãnh Nguyệt Dao tại Âm Huyết, từng ngum từng ngum đến Âm Huyết, máu này, là Bạch Trọng, là trong cơ thể hấn thiêu đốt mà ra huyết khí. Huyết khí như rồng, quán quanh ở trên thân đao, tại thanh lãnh ánh trắng dưới, tựa hồ tại im lặng gào thét cùng gầm thét.

Lãnh Nguyệt Dao, đập bay Đại Trảm, đập bay nắm chặt Đại Trảm Cảnh Chiến Liệt!

Cảnh Chiến Liệt phun ra một ngụm máu về sau, hấn tâm, lúc này đã vô cùng nặng nề. Hấn cảm thấy nhẹ nhẹ sợ hãi, tại nỗi sợ hãi này bên trong, hấn nhớ kỹ "Bạch Trọng" hai chữ. Giờ này khắc này, hấn cầm Đại Trảm tay, tại rất nhỏ run rẩy cùng run rẩy, đây là không tự chủ được run rẩy, là cơ bắp bởi vì nặng nề phụ tải mà không tự chủ được run rẩy.

Trước đó hai người đan xen thác thân sát na, bốn mắt nhìn nhau, từ Bạch Trọng trong mắt, Cảnh Chiến Liệt thấy được vẻ điên cuồng, tại kia điên cuồng bên trong, càng có một cỗ vui vẻ!

Hấn có thể cảm giác được, nuốt vào Tam Hóa Đan thứ hai, Hóa Khí Đan Bạch Trọng, vô luận là nhục thân phương diện thực lực, hay là tư tưởng phương diện tinh thần, đều có chất đề cao.

Thực lực của hấn, có thể so với động linh cảnh chín tầng đỉnh phong. Mà lại, hấn trong chiến đấu, càng đánh càng hăng, tinh thần tựa hồ đang thăng hoa!

Tiếp tục như vậy, tuyệt đối không được! !

Cảnh Chiến Liệt cảm thấy sợ hãi, hấn biết được, nếu như tại tiếp tục như vậy, mình sẽ... Không địch lại, sẽ chết đi.

Nhưng nỗi sợ hãi này, theo khóe miệng của hắn hiện ra mỉm cười, lại là rất nhanh tiêu tán.

Trong lòng của hắn, cũng cảm nhận được một tia trước nay chưa từng có thoải mái cùng vui vẻ.

Nói thật, thật lâu không có như vậy sướng đâu nhưc đánh một trận!

"Bạch Trọng, người có tư cách, nhìn thấy mạnh nhất ta!" Cảnh Chiến Liệt cười, từ dưới đất rút ra mình Đại Trảm, đem cao cao quăng lên, ầm vang một tiếng, thanh này Đại Trảm dựng đứng tại Cảnh Chiến Liệt trước mặt.

Thanh này Đại Trảm, hiện ra mặc kim sắc hàn quang, rộng chừng một mét, dài ba trượng, như là sắt thép cánh cửa.

Cảnh Chiến Liệt cắn nát đầu lưỡi của mình, điểm điểm máu tươi, phun rơi vào Đại Trảm phía trên.

"La Sâm! !" Hắn gào thét một tiếng, nguyên bản liền rất khô gầy thân thể, trong phút chốc, trở nên gầy như que củi, tinh khí thần như là trong phút chốc, bị rút khô.

...

Bạch Trọng toàn thân huyết khí quán quanh, tại ăn vào Tam Hóa Đan thứ hai Hóa Khí Đan về sau, cả người hắn nguyên khí, đều rất giống đang thiêu đốt, linh khí bốn phía càng là theo hắn bản mệnh nguyên khí thiêu đốt, bị hắn không ngừng mà hấp thụ. Máu tươi từ trên da chảy ra, hóa thành huyết khí, huyết khí quán quanh, như là từng đạo Thương Long, đi ngược dòng nước, thẳng lên Hư Thiên.

Từng đạo huyết khí Thương Long, tại im lặng gào thét, đang gầm thét!

Cái này khiến Bạch Trọng, cả người toàn thân bao phủ tại một tầng đi ngược dòng nước huyết khí bên trong, nhìn, như là Tu La sứ giả.

Cái kia một đôi ánh mắt, càng là lóe ra tinh hồng!

Thế nhưng là lúc này Bạch Trọng, thần chí xuất hiện mơ hồ, thân thể của hắn, như là bị nướng khét, mỗi một tắc da thịt, đều chảy ra huyết châu cây, nhưng rất nhanh, máu này hạt châu, đều đi ngược dòng nước bị bốc hơi, hóa thành huyết khí! Nhưng nội tâm của hắn, lại rõ ràng là vô cùng vui vẻ.

Bạch Trọng cảm nhận được mình cường đại trước nay chưa từng có, một chiêu một thức bên trong, tựa hồ có loại có thể xé rách thương khung lực lượng, cái này khiến tinh thần của hắn, cảm nhận được trước nay chưa từng có thoải mái, trước nay chưa từng có nhanh dảm. Loại cảm giác này, giống như là thủy triều, tựa hồ che mất linh hồn hắn cùng nhục thân thiêu đốt thiêu đốt đau đớn.

Hắn mỗi một lần khẽ nhúc nhích, đều có thể cảm nhận được cuồng loạn đau đớn, nhưng Bạch Trọng, lại là cười.

Có thể cùng Cảnh Chiến Liệt dạng này động linh cảnh chín tầng cao thủ đứng thành ngang tay, Bạch Trọng chưa hề nghĩ tới.

Việc đã đến nước này, Bạch Trọng đã sắp gặp tử vong, trong lòng không vui không buồn, chưa nói tới cái gì đáng không đáng... Chỉ là có chút đồ vật, nhất định phải đi kiên trì, cho dù là đã mất đi tính mệnh, cũng không chối từ. Trong im lặng, hắn đưa ra cầm tay trái, nơi đó có một cây màu trắng như ngọc viên đan dược, Hóa Thần Đan!

Không do dự, Bạch Trọng đem ném vào miệng bên trong.

Oanh! ! Tựa hồ có cái gì nổ tung, Bạch Trọng cả người đang run rẩy, run rẩy bên trong, hắn lập tức quỳ trên mặt đất. Toàn bộ mặt đất, theo hắn một gói một quỳ, ầm vang ở giữa sụp đổ, càng có một tầng sóng xung kích động cùng giống mạng nhện khe hở, dọc theo mặt đất, hướng bốn phía lan tràn mà đi.

Trong im lặng, Bạch Trọng đang run rẩy bên trong đứng lên, cả người hắn, tựa hồ có triệt để khác biệt.

Bạch Trọng nhìn về phía Cảnh Chiến Liệt, chỉ gặp hắn đứng phía trên Đại Trảm, nguyên bản gầy yếu thân hình, trở nên càng thêm gầy còm, cả người, chiều cao của hắn, cũng là đang biến hóa bên trong, hạ thấp rất nhiều. Cả người, như là sinh sinh đến co lại nhỏ một vòng.

Cảnh Chiến Liệt dưới chân Đại Trảm, có có chút linh quang ba động.

Sau đó, Đại Trảm phía trên xảy ra biến hóa, loại biến hóa này, là rất tự nhiên. Thanh này Đại Trảm, từ kim thạch đúc thành, nhưng lúc này, đúng là như là chất lỏng, Đại Trảm phía trên có cái gì tại xoay tròn trung thành vòng xoáy, chung quanh càng là đang ngo ngoáy bên trong, hóa thành vết rì pha tạp vách đá. Trong chớp mắt, thanh này Đại Trảm, dựng đứng ở trên mặt đất, đúng là như là một cánh cửa sắt, chung quanh vết rì loang lổ... Kia xoay tròn lấy vòng xoáy, chậm rãi ngưng thực, xuất hiện một đôi mắt.

Con mắt là tinh hồng, chớp chớp, như cùng sống vật, lập tức liền nghiêng nhìn hướng lên phía trên Cảnh Chiến Liệt.

Tại con mắt này phía dưới, là một tấm màu xanh răng nanh miệng rộng, giống như là ác quỷ.

Sau một khắc, cái này há to mồm đúng là truyền ra thanh âm.

"Lão Lục, cái gì vậy?"

Cảnh Chiến Liệt không nói lời nào, ánh mắt nhìn về phía phía trước xa xa Bạch Trọng, nuốt vào ba cây Tam Hóa Đan Bạch Trọng!

"Ừm, thú vị! Đúng là Tam Hóa Đan!" La Sâm trên cửa lệ quý miệng, chậm rãi nói ra thanh âm.

Tình hình có chút cổ quái...

Nuốt vào Hóa Thần Đan Bạch Trọng, không còn giống như lúc trước nguyên tinh cùng nguyên khí ngược dòng, đây hết thấy, đều đã tiêu tán, hần bình thường không có gì lạ đến đứng ở nơi đó, như là người bình thường. Chỉ là, tại Bạch Trọng thân thể quanh mình, có từng đạo vô hình ba động, dẫn đến hư không vận vẹo, hư vô như là bị xé nứt, càng là có từng đạo màu đen khe hở, xuất hiện lại biến mất, rất quý dị.

Giờ khắc này Bạch Trọng, đứng ở nơi đó, liền như là thiên thần đồng dạng.

ánh mắt, sáng ngời nóng bỏng, trong tay Lãnh Nguyệt Dao, bổ ngang chém thẳng mà xuống, lập tức, nương theo lấy âm âm tiếng vang, một đạo huyết khí, hiện ra hình chữ thập hình, hướng về xa xa Đại Trảm âm vang mà đi.

Oanh! !

Dao khí trảm tại La Sâm trên cửa, theo yếu ớt thanh mang lấp lóe, dao khí chôn vùi vô tung, nhưng kia hóa thành quý dị đại môn Đại Trảm, lại là âm âm ma sát mặt đất, bị đánh lui mấy trượng, trên mặt đất, càng là lưu lại một đạo dấu vết rất sâu.

La Sâm trên cửa, tấm kia lệ quý miệng rộng, càng là chỉ lấy răng toét miệng, tựa hồ có chút đau đớn bộ dáng.

"La Sâm, xem nguoi rồi!" Cảnh Chiến Liệt ngồi xếp bằng, mở miệng nói ra, chỉ là cả người, khí thể suy yếu dị thường.

"Không dễ làm a!" La Sâm cửa u nhiên mở miệng.

Cảnh Chiến Liệt im lặng im ắng, lại là một điểm cánh tay trái của mình, âm vang một tiếng, cánh tay trái nổ tung, tinh huyết như là mưa rào tầm tã, vung vãi tại La Sâm trên cửa, vết máu quý dị tiêu tán, lệ quý miệng rộng ợ một cái, tại sâm nhiên cười một tiếng bên trong nói, "cái này không là tốt rồi làm!"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: La Sâm?

Cao tới ba trượng La Sâm Môn, trên đó mặt quý lộ ra thỏa mãn thần sắc, lập tức đối xa xa Bạch Trọng sâm nhiên cười một tiếng, liền đột nhiên ở giữa há to miệng.

"Hút!"

Mặt xanh nanh vàng mặt quý, gào thét một tiếng, theo to lớn miệng há mở, lập tức một cổ đáng sợ hấp lực, bắt đầu từ bên trong gào thét mà ra.

Tại La Sâm miệng bên trong, càng là có vô số chỉ màu xám hồn phách, tại hình vòng xoáy màu xám khí cách bên trong thê lương kêu thảm. Sau đó, từng từng màu xám mặt mũi từ trong miệng của nó tràn ra, tựa hồ nghĩ phải thoát đi kia kinh khủng thế giới, nhưng lại, không có một con hồn phách có thể rời đi. Kia từng từng hoảng sợ cùng oán độc mặt mũi, chung quy là hóa thành một mảnh màu xám khí cách, từ La Sâm miệng bên trong quét sạch mà ra, hóa thành một con già thiên cái địa bàn tay lớn màu xám.

Bàn tay này bỗng nhiên hướng về Bạch Trọng một trào, càng có vô số oán độc mặt mũi, từ màu xám khí cách phân tích ra được, hướng phía Bạch Trọng cán xé mà đi, theo sau chính là hung hăng, kéo một phát!

"Thu!" La Sâm sâm nhiên cười một tiếng, giống như điên cuồng, gào thét nói.

Thế nhưng là, sắc mặt của hắn, lại là sau đó một khắc, trong lúc đó ngưng kết, lập tức càng là lộ ra thê lương chi sắc.

Bởi vì kia bàn tay lớn màu xám, tại bắt hướng Bạch Trọng thời điểm, nhìn như bắt lấy, nhưng lại không có cái gì bắt lấy!

Bạch Trọng vẫn như cũ là đứng ở nơi đó, sắc mặt không vui không buồn, hần hít vào một hơi thật dài, tựa hồ tại cảm thụ được thế gian này, cuối cùng một sợi khí tức. Lập tức, thân hình của hắn, chính là tại trong im lặng tiêu tán, lưu lại một đạo nhân hình thần niệm. Đạo này thần niệm, diện mục rõ ràng

nhưng biện, rõ ràng là Bạch Trọng, chỉ bắt quá hiện ra trong suốt trạng thôi.

Mà lại, kia bàn tay lớn màu xám, tại bỗng nhiên kéo một phát thời điểm, lại là trong lúc đó từ đốt lên, toát ra điểm điểm ngọn lửa màu đen, cuối cùng bàn tay lớn màu xám bị thiêu tận!

La Sâm Môn bên trên, gọi là làm La Sâm mặt quỷ, ánh mắt trong phút chốc, liền trở nên âm phai nhạt, thần sắc càng là già nua.

"Đáng chết! Hồn phách của ta!" Hân thê lương quý khiếu một tiếng, ánh mắt lộ ra mỗi một cảm giác, thanh âm càng là khàn khàn nói nói, "không có ý tứ, lão Lục. . ."

"La Sâm? !" Cảnh Chiến Liệt nổi giận gầm lên một tiếng, nhưng lại không cách nào tỉnh lại La Sâm, mắt của nó da càng thêm nặng nề, cuối cùng vẫn khép lại, theo từng đạo linh ba vòng xoáy, La Sâm Môn bên trên hai mắt, biến mất không thấy gì nữa. Mà La Sâm Môn, cũng là trong phút chốc, khôi phục Đại Trảm bộ dáng.

Cảnh Chiến Liệt ánh mắt tinh hồng, trong lúc đó nhìn về phía Bạch Trọng!

Giờ này khắc này, nội tâm của hắn, đã không còn có chút nào chiến ý. Không nghĩ tới, cho dù là La Sâm, đều không làm gì được nuốt vào Hóa Thần Đan Bạch Trọng! Đáng chết, Tam Hóa Đan, sao sẽ như thế nghịch thiên? !

Không nói hai lời, Cảnh Chiến Liệt kéo lại lấy Đại Trảm, chính là hướng phía phương hướng ngược bỏ chạy mà đi, cánh tay trái của hắn, đã té hiển tặc cho La Sâm, toàn thân một phần ba tinh khí thần, tại tỉnh lại La Sâm lúc sau đã bị hấp thu, dưới mắt chạy tốc độ, xa kém xa lúc trước.

Mồ hôi lạnh, thuận Cảnh Chiến Liệt cái trán tuột xuống.

"Đây cũng là Hóa Thần Đan a?" Nhìn xem Cảnh Chiến Liệt bỏ chạy bóng lưng, Bạch Trọng không có đi truy, ngược lại là ngẩng đầu nhìn về phía thương khung, tựa hồ là cảm ngộ đến cái gì."Ta coi là, Tam Hóa Đan bên trong, Hóa Thần Đan, cùng hóa tinh đan, Hóa Khí Đan không hề có sự khác biệt, nhưng. . . Loại này vì thương thiên chỗ không dung cảm giác, vì sao như thế? Có lẽ. . . Thần?"

Hắn một mình nhẹ giọng ni non, cảm thấy mình trước nay chưa từng có, vô cùng cường đại, tựa hồ, chỉ cần một chỉ, liền có thể dễ như trở bàn tay đến giết Cảnh Chiến Liệt! Hay là, vền vẹn một đạo thần niệm, cũng có thể dễ Cảnh Chiến Liệt thân hình sụp đổ! Đồng thời, Bạch Trọng cũng cảm nhận được mình, di lưu thời gian đã là không nhiều lắm. Hắn không còn cảm khái, nhìn qua Cảnh Chiến Liệt bỏ chạy bóng lưng, xa xa một chỉ!

Một chỉ này phía dưới, thương khung biến sắc, càng có một đạo trong suốt tinh thể, trong lúc vô hình ngưng hiện, nhưng lại tại trong lúc vô hình tiêu tán!

Tinh thể hiện ra chùy hình, cùng lúc trước Quắc Phu sử xuất "Thần Diễn Thứ" không khác nhau chút nào, chỉ là uy lực này, lại không phải Quắc Phu có thể so sánh.

Chỉ chớp, ở phía xa điện cuồng bỏ chạy Cảnh Chiến Liệt, tâm thần đều chấn, tựa hồ dự cảm được cái gì, hắn không dám quay đầu,

Càng thêm bỏ mạng chạy, nhưng cuối cùng nương theo lấy một tiếng thê lương kêu rên, Cảnh Chiến Liệt thân thể, bỗng nhiên dừng lại, thất khiếu chảy máu bên trong, thân hình trong lúc đó sụp đổ, oanh một tiếng, nổ thành huyết vụ.

"Tạm biệt, Tam thiếu. . ." Một đạo thần niệm truyền ra, chỉ chớp Bạch Trọng, vẫn như cũ là xa xa một chỉ đáng vẻ, nhưng hắn, lại là càng thêm trong suốt, cuối cùng tiêu tán ở trong thiên địa, phảng phất căn bản cũng không từng đi vào qua thế gian này.

Trên mặt đất, lưu lại một thanh Lãnh Nguyệt loan đao, nghiêng cắm trên mặt đất!

Cái này một mảnh hoang mạc đại địa bên trên, tại Lãnh Nguyệt ánh sáng chiếu rọi xuống, càng thêm thanh lãnh.

Đang tràn ngập lấy máu tanh mùi vị bên trong, độc hữu một con màu tuyết trắng kén lớn, ở nơi đó lác lác, nương theo lấy trận trận ngọt ngào gào thét, từ trong đó truyền ra.

Nơi đây, lộ ra càng thêm yêu dị.

Cuối chân trời, tại thanh lãnh dưới ánh trắng, xuất hiện một điểm đen, cái điểm đen này, nhưng lại là trong phút chốc, xuất hiện ở Cảnh Chiến Liệt thân hình sụp đổ chỗ, thân ảnh màu đen đem cái kia thanh Đại Trảm, nhắc lên.

Ánh trắng chiếu vào trên thân, hiển lộ ra hơi có vẻ hèn mọn già nua khuôn mặt, trên khuôn mặt, càng có sọc mụn điểm điểm, chỉ thấy người này mặc một thân cũ nát đạo bào, nhắc lên Đại Trảm về sau, mặt lộ vẻ vẻ mừng rỡ, thở ra một hơi, liền dùng ống tay áo hung hăng xoa xoa phía trên huyết nhục, cười nói, "hi hi, không tệ, là cái bảo bối, lại có thể bán cái giá tốt!"

Người này, đương nhiên đó là Vương Ma Tử!

Wương Ma Tử thân hình lóe lên, lại đem trên mặt đất nghiêng cắm Lãnh Nguyệt Đao nhắc lên, "Ừm, không tệ, lại có một đạo tàn linh ở trong đó, cũng coi là Đạo Linh! Không tệ, xem như cái bảo bối, cũng có thể bán cái giá tốt!"

Ánh mắt của hắn nhìn phía màu tuyết trắng kén lớn, lập tức chính là đầm ngực đậm chân, "Cái gì? Đúng là Thiên Tâm Biến? Cứ như vậy dùng? Nghiệp chương a!" Hắn thương tiếc đầm ngực, con người đảo một vòng, "Được rồi, cũng coi là cái bảo bối đi, động động mồm mấp, chỉ sợ cũng có thể bán cái

giả tốt."

Vương Ma Từ lấy đi những vật này về sau, con mắt hướng phía bốn phía đi lòng vòng, vuốt vuốt cái mũi, đánh cái hà hơi, "Lại đi nơi khác đi dạo, nói không chừng, còn có thể nhặt được đồ tốt, bán cái giá tốt."

...

Cùng một mảnh dưới ánh trăng, khác biệt địa điểm, diễn ra khác biệt phần kịch.

Nhị Cầu thừa dịp Long Hóa Nguyên một thân một mình hoa si thời điểm, liền lặng lẽ rời đi bên cạnh hắn, tại Bạch phủ bên trong lén lút đi tới đi lui.

Đương nhiên, Nhị Cầu tận lực để cho mình nhìn chẳng phải lén lút.

Hắn tận lực giả trang ra một bộ đi lung tung đáng vẻ. . .

Hắn thấy, Long Hóa Nguyên thân ở Bạch phủ, sợ là có không ít người tại giám thị bí mật lấy hắn, mình mặc dù là một con chó thân phận, nhưng nếu là không cẩn thận, sợ cũng sẽ phải gánh chịu đến tai bay vạ gió, mọi chuyện còn cần cẩn thận.

Cho nên, Nhị Cầu đầu tiên là không có mục đích, tại Bạch phủ bên trong hồi hải ngược xuôi, tựa hồ bướng bỉnh chó con đang chơi đùa, đợi cho sau nửa đêm về sau, tinh thần hắn chấn động, lúc này mới trong không khí tìm kiếm lấy quen thuộc mùi. Nếu như có thể nói, có rất lớn tỉ lệ, tìm tới kia yêu khí nơi phát ra.

Đáng tiếc, cái này Bạch phủ bên trong, đúng là không có chút nào yêu mùi.

Mà nghĩ muốn tìm đến Bạch Trảm Giác mùi, tựa hồ cũng không có đơn giản như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Thuận thế

Nhị Cầu coi là, đến sau nửa đêm, cái này Bạch phủ bên trong, sợ là lâm vào yên lặng.

Thật không nghĩ đến, theo Nhị Cầu bắt tri bắt giác đi vào một gian biệt viện, lại gặp được một phen khó coi loạn tượng.

Một nhìn bất quá là mười ba mười bốn tuổi thiếu niên, tại một tỷ nữ cách ăn mặc lấy thiếu nữ trên thân, ra sức gào thét!

Hai người tại trong đường trên giường gào thét đang đưa, bất quá cửa nhưng không có quan, đường hạ trong chậu đồng, có tốt nhất than xương thiêu đốt lên, tản ra trận trận mùi thơm. . . Nhị Cầu đi ngang qua thời điểm, nghe được chút âm thanh kỳ quái, nhìn lớn cửa mở ra, liền cũng tiến vào, vừa rào bước tiến lên cánh cửa, liền nghe đến thiếu niên gào thét cùng thiếu nữ thở gấp thanh âm, lập tức Nhị Cầu liền cũng minh bạch, tình cảm hai người này là tại phóng túng hình hài.

Hắn đáng chất cười một tiếng, liền muốn rời khỏi, lại nghe thiếu niên kia một bên gào thét, một bên tức giận quát khế, "Bạch Khiết Nhi nguoi cái lăng lợ, nguoi là của ta, sao dám hướng kia Long Hóa Nguyên tao thủ lộng tư? ! Một ngày nào đó, ta Bạch Nghị nhất định phải đạt được nguoi! Long Hóa Nguyên đúng không? Lão tử muốn làm đất nguoi, vạt nguoi gân, lột nguoi da, gọt nguoi xương!"

Thiếu niên này tại leo lên lấy đỉnh phong, Nhị Cầu cũng không muốn làm liên quan, nhưng lúc này nghe xong, hắn đúng là đang mừng Long Hóa Nguyên, lập tức liền tinh thần tỉnh táo, lặng yên không một tiếng động đến đứng ở nơi đó, nhìn qua gọi là làm Bạch Nghị thiếu niên, nhún nhún trắng bóng cái móng cây.

Hơi tưởng tượng, cái này Bạch Nghị cùng Long Hóa Nguyên kết thù, chỉ sợ là bởi vì cái này gọi là Bạch Khiết Nhi nữ hài tử.

Thế nhưng là. . . Bạch Khiết Nhi? Nhị Cầu bưng tỉnh đại ngộ, nhớ tới hôm nay tại Bạch phủ lâm viên bên trong, nhìn thấy đánh đàn nữ tử, vừa nghĩ tới nàng tuyệt mỹ dung nhan, tại cái này đêm trăng tròn, Nhị Cầu cảm thấy mình trong cơ thể, đúng là thiêu đốt lên một mối lửa.

Hắn hít một hơi, nhìn thấy Bạch Nghị run run mấy lần, liền ngửa mặt nằm ở trên giường, thế là liền lặng yên không một tiếng động đến rời khỏi, đứng ở dưới cửa.

Lại nghe được, kia Bạch Nghị thật sâu thở ra một hơi, thét to lên nói, "cút, ngươi cái người quái dị! !"

Tiếp lấy liền có tất tất tác tác thanh âm truyền ra, kia tỳ nữ bộ dáng nữ tử, nhẹ giọng nước nở chạy ra, ngay cả phía dưới cửa sổ Nhị Cầu cũng không có thấy.

Nhị Cầu trong lòng không cam lòng, cảm thấy cái này Bạch Nghị, quả thực là cái Vương Bát Đản, xong việc về sau ngại người ta xấu, còn có thiên lý hay không?

"Long Hóa Nguyên! !!" Trong phòng, Bạch Nghị cắn răng giọng căm hận nói, tròng mắt cuồng chuyển, bỗng nhiên linh quang lóe lên, nghĩ tới điều gì. Chỉ nghe hần cười hắc hắc hai tiếng, "Vô thanh vô tức diệt trừ Long Hóa Nguyên cũng không phải là không thể được, chuyện này, có lẽ có thể kiểm tra! Đã Bạch tam thiếu gia có thể. . . Hắc hắc, ta Bạch Nghị vì cái gì không. . ."

Hần bên này nói, liền sột sột soạt soạt đến mặc quần áo vào, qua một lát, liền mặc quần áo đi ra.

Người này có chút nhạy cảm, bỗng nhiên quay đầu, thấy được hướng nơi xa đi tới Nhị Cầu, nhũu mảy, "Long Hóa Nguyên chó, làm sao chạy đến nơi đây?" Hần tròng mắt khẽ động, như thế cái có thể tiếp cận Long Hóa Nguyên cơ hội tốt!

"Thật sự là ngủ gật thời điểm, trên trời rơi cái gối, thoải mái!"

Thân hình hần khẽ động, trong chớp lát, liền đi tới Nhị Cầu sau lưng.

Nhị Cầu xoay người lại, trong lòng đau khổ, nghe rằng tròng mắt đối Bạch Nghị tê rống lên, nhưng kia Bạch Nghị, lại là một mặt ý cười, tựa hồ đang trêu chọc làm Nhị Cầu, "Cầu cầu ngoan, đến, ôm một cái!"

Nhị Cầu buồn nôn muốn ói, bất quá trong lòng lại là chậm thở ra một hơi.

Vừa mới nghe được cái này Bạch Nghị nói về đến Bạch tam thiếu gia Bạch Trảm Không, Nhị Cầu liền nghĩ đến nghĩ, cũng là mình bạch trong đó Logic.

Chỉ sợ hiện tại, tất cả mọi người cho rằng, là Bạch Trảm Không đem Cảnh Vinh cho nổ tàn phế a?

Dù sao, Bạch Trảm Không Ám Ảnh tử sĩ, tại hôm qua có thể nói là đại xuất danh tiếng, nhất là trong tay bọn họ ám khí, quăng ra liền bạo, cho dù là động linh cảnh đỉnh phong vô tu, sợ ý một chút, cũng có thể bị nổ chết!

Phích Lịch Lôi! Cái này Bạch Nghị, nghĩ đến là muốn dùng Phích Lịch Lôi ám toán Long Hóa Nguyên.

Nghĩ thông suốt điểm này, Nhị Cầu liền muốn rời khỏi, lúc này chính là kia Bạch Nghị đi ra khỏi phòng sát na, Nhị Cầu quả quyết, hướng phía tương phản phương hướng ngược đi đến, giả bộ như chơi đùa đáng vẻ.

Hiện tại xem ra, cái này Bạch Nghị tựa hồ là không có giết tính toán của mình,

Nhưng cũng không thể phớt lờ!

Nhị Cầu gào thét, kia Bạch Nghị vẫn như cũ cười, đem Nhị Cầu bắt được, ôm vào trong lòng, lạnh giọng cười nói, "hừ, ngươi tên oắt con này, chạy loạn cái gì? ! Đợi đến ngày mai, mượn cơ hội đem ngươi trả lại cho Long Hóa Nguyên thời điểm, cho hần dâng lên Phích Lịch Lôi, hắc hắc ~" người này lạnh lùng cười một tiếng, liền ôm Nhị Cầu, hướng phía nơi xa đi đến.

"Ngươi nếu dám gọi, giết ngươi ăn lẩu thịt cày!" Bạch Nghị đối Nhị Cầu đe dọa nói.

Nhìn thấy nhỏ Băng Khuyển bị mình dọa sợ, núp ở trong ngực của mình không nói lời nào, Bạch Nghị cười hắc hắc.

Nhị Cầu giả bộ như một bộ tội nghiệp đáng vẻ, lại thêm còn nhỏ Băng Khuyển, vốn là một bộ xuẩn manh đáng vẻ, hết sức hấp dẫn người khác ái tâm. Trong lòng của hần thầm nghĩ, cái này cái mạng nhỏ, cuối cùng là bảo vệ! Bất quá tưởng tượng, Bạch Nghị người này, ngày mai tựa hồ liền muốn ám toán Long Hóa Nguyên, mình sợ là còn có một kiếp, thật sự là gặp xui xẻo.

Qua một lát, Bạch Nghị liền ôm Nhị Cầu, lén lén lút lút đi tới một tòa cực kì không lồ bên ngoài viện.

Trong nhà này, đen kịt một màu, có sâm nhiên chi ý, thoạt nhìn không có người nào tại trấn giữ, nhưng lại cho Nhị Cầu một cỗ lãnh ý. Mà lại, tại cỗ này lãnh ý bên trong, cho Nhị Cầu một cỗ có chút quen thuộc uy áp.

Yêu! ! Nhị Cầu tinh thần đại tác, nguyên lai là ở chỗ này!

Bạch Nghị lại là không sợ, "Đây cũng là thi công xưởng, hừ, kia Phích Lịch Lôi, nhất định là ở trong đó."

Bạch Nghị không có tùy tiện tiến vào thi công xưởng, mà là tại trong ngực vuốt ve cái gì, qua một lát, xuất ra một cái túi, phía trên may lấy một cái "Trùng" chữ. Chỉ gặp hần từ trong xuất ra một con sâu nhỏ, để dưới đất, lập tức cái này tiểu trùng, liền cấp tốc đến hướng về phương xa bỏ đi, trong chớp lát, biến mất trong bóng đêm.

Mà Bạch Nghị, thì là nhắm mắt lại.

Qua một lát, trong nhà này, trong bóng tối liền có bóng người lấp lóe, truyền tới một đạo thanh âm rất nhỏ, "Xuân tiêu nhất khắc thiên kim!"

Bạch Nghị mặt lộ vui mừng, nhẹ giọng nói, "tuyệt biết việc này muốn tự mình thực hành!"

"Thiếu gia, là người sao?"

"Lão Hồ, là ta!"

Đón lấy, liền từ trong bóng tối đi tới một thân ảnh, khom lưng, một mặt cẩn thận.

Bạch Nghị thấy rõ ràng người kia khuôn mặt, "Lão Hồ, người cẩn thận như vậy, sợ cái gì?"

Lão Hồ nhất thời liền nhỏ giọng nói, "ái chà chà, ta tiểu thiếu gia, chuyện này cũng không thể không cẩn thận a, bị người ta phát hiện, sợ là muốn mất đầu nha!"

"Hừ, không nói, phía trước dẫn đường!" Bạch Nghị lạnh hừ một tiếng.

Lão Hồ cẩn thận hỏi, "thiếu gia, Phích Lịch Lô, Bạch phủ bên này người nhìn cực kỳ, người nhiều nhất chỉ có thể cầm một cây, nhiều, lại là không được!" Hắn nhìn thoáng qua Bạch Nghị trong ngực Nhị Cửu, cau mày hỏi, "con chó này?"

"Đừng nói nhảm, đi, mang ta đi vào!"

Lão Hồ mang theo Bạch Nghị hướng về nơi xa trong bóng tối đi đến, tìm một cái thấp bé chuông chó, hai người lúc này mới bò lên đi vào.

Cùng lúc đó, tại Bạch phủ một gian tinh xảo trong lầu các, đèn đuốc sáng trưng, lại có một cái tuyệt mỹ giai nhân, che miệng đánh cái hà hơi, lập tức liền đưa nàng mềm mại đường cong, hiển lộ rõ ràng phát huy vô cùng tinh tế. Đây là một cái tuyệt mỹ mỹ nhân, nhìn không được đến, muốn để cho người ta một ngụm nuốt vào!

Nàng này đương nhiên đó là Bạch Khiết Nhi.

Trước mặt của nàng, thỉnh thoảng một dung mạo không tỳ nữ, nhìn khuôn mặt, lại cùng Bạch Khiết Nhi cũng có ba phần chỗ tương tự.

"Hắn nói thế nào?" Bạch Khiết Nhi yếu ớt nói.

"Biểu thiếu gia hẳn quả thật đối Long Hóa Nguyên thiếu gia, một bộ căn răng nghiêng lợi bộ đáng!" Tiểu tỷ nữ chỉ tiết nói.

"Liên quan tới Bạch tam thiếu gia sự tình, người ban ngày nhưng đã nói với hắn rồi?"

"Nói qua, nô tỳ cũng chỉ là thuận thế nói một chút."

"Tốt, ta đã biết, người lui ra đi." Bạch Khiết Nhi ngọc thủ nhẹ lay động, nhìn qua ngoài cửa sổ bóng đêm, khóe miệng lộ ra một vũng cười yếu ớt. Cái này giống như cười mà không phải cười thần sắc, bằng thêm mấy phần tuyệt mỹ hương vị, nếu để cho Long Hóa Nguyên nhìn thấy, sợ là muốn hồn bay lên trời.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Cứu ta, cứu ta!

Hồ lão thực mang theo Bạch Nghị cùng Nhị Cửu, thông qua một đạo thấp bé chuông chó, tiến vào thi công xưởng.

Thi công xưởng chiếm cứ viện lạc cực lớn, hai người rẽ trái rẽ phải, né tránh không ít tuần tra võ sĩ, đi hồi lâu, cái này mới đi đến được một tòa cực kì cao ngất không lồ kiến trúc trước mặt. Kết kết, theo lão Hồ đẩy ra đại môn, trước mắt một màn hiện lên hiện ở trước mặt bọn họ, để Bạch Nghị cùng Nhị Cửu đều là há to miệng. Chỉ gặp, tại đen nhánh không lồ công xưởng bên trong, trước mắt là một cái nhìn cực kì tinh tế khí giới, cái này khí giới, theo bánh răng chuyển động, đang thông thả vận chuyển.

Trước mặt là đặc thù bằng da chế tạo mà thành bằng chuyển, bằng chuyển phía trên, là từng khóa nhan sắc khác nhau hạt châu!

Cái này từng khóa hạt châu, theo băng chuyền vận chuyển, tại băng chuyền hai bên, đứng đầy lần lượt từng thân ảnh, chính đang bận rộn.

Lúc này theo lấy bọn hắn đến, đứng là không ai quăng tới ánh mắt, vẫn như cũ một bộ hết sức chuyên chú bộ dáng, đang làm việc bận rộn.

Bạch Nghị chỗ sợ hãi than, là cái này từ các loại cơ quan nhanh nhẹn linh hoạt tạo thành khổng lồ khí giới, mà Nhị Cầu chỗ sợ hãi than, thì là băng chuyền phía trên từng khóa hạt châu.

Những này hạt châu, nhìn quen mắt, rõ ràng cùng Phích Lịch Lô có chút tương tự.

Nghĩ đến, những này hạt châu, chính là chế tạo Phích Lịch Lô nguyên liệu đi!

Hồ lão thực quay người đem cửa gỗ chậm rãi đóng lại về sau, lập tức trong phòng liền đen kịt một màu. Theo hần xúc động cái nào đó cơ quan, lập tức cái này khổng lồ công xưởng bên trong, lập tức sáng như ban ngày, lại là có từng chiếc từng chiếc khổng lồ ngọn đèn nhóm lửa, đem toàn bộ đại sảnh đều chiếu sáng.

Hồ lão thở dài một hơi, tại cái này trong phòng, hẳn là tuyệt đối chúa tể!

Ngày bình thường, ngoại trừ Bạch Trảm Giác mấy người Bạch gia nhân vật trọng yếu, cũng có rất ít người có thể đến bên này.

Nhị Cầu thấy rõ ràng bên trong hết thấy tất cả về sau, giống như Bạch Nghị, đều cũng nhìn không được hít vào một ngụm khí lạnh.

Chỉ gặp cái này to lớn trong phòng, hiện đầy từng cái to to nhỏ nhỏ bánh răng, còn có dây cốt loại hình khí giới, danh mục này phong phú, để cho người ta hoa mắt, nhưng đây hết thấy, lại là tại đều đều vào đây vận hành, nhìn thấy người tròn mắt hốc mồm. Cái này cái cự đại phòng ỡ, rõ ràng là một cái cự đại máy móc!

Trung ương chỗ chính là kia một đầu băng chuyền, bằng da dây lưng phía trên, có từng khóa hạt châu, hai bên đứng đầy người, tại xử lý lấy những cái kia nhan sắc khác nhau hạt châu.

Nhị Cầu mảnh mảnh nhìn thoáng qua, hạt châu tổng cộng có năm loại nhan sắc, cùng Phích Lịch Lô ẩn chứa ngũ thái quang mang, lại là giống nhau như đúc, rõ ràng là kim này kim sắc, mộc này màu nâu, thủy chi màu lam, hỏa chi màu đỏ, thổ chi màu vàng!

Lúc này chỉ nghe kia Bạch Nghị nói, "đây cũng là chế tạo Phích Lịch Lô công xưởng sao?"

Lão Hồ đắc ý gật đầu, "Thiếu gia đoán không có sai."

Bạch Nghị đem Nhị Cầu để dưới đất, đi đến kia băng chuyền trước, nhìn xem kia từng cái công tác người, có mười mấy cái nhiều, lại là dung mạo tương tự, hai mắt vô thần, máy móc di động tới cánh tay, lại là vừa lúc đem quay lại đây hạt châu, mỗi năm cái khác biệt nhan sắc, đặt ở một cái móc trong mâm, sau đó tái diễn động tác như vậy."Đây là... Khôi lỗi?"

Hồ thành thật một chút gật đầu, "Không tệ, lão hủ công việc, chính là điều khiển những khôi lỗi này, đồng thời, còn phải xem quản những này khí giới!" Hồ lão thực là Bạch phủ bên trong đại tượng, phụ trách thi công xưởng bên này khí giới. Mà khôi lỗi cùng cái này cái cự đại khí giới, chính là Hồ lão thực dựa vào hần thông tuệ đầu cùng thực lực không tầm thường, luyện chế ra tới!

Nhìn qua cái này tòa cự đại khí giới cùng vòng tới vòng lui bánh răng, Nhị Cầu đầu choáng váng mắt trợn bên trong, có chút hoảng hốt, hẳn tựa hồ là trở lại đến khi còn sống, tại trong nhà xưởng bận rộn thời gian, tranh thủ thời gian lẩn đầu, cái này mới tốt nữa một điểm.

Lúc này, lại nghe lão Hồ nói, "Thiếu gia khả năng không biết, toà này đặc dị công xưởng lại là cùng thủ công của hần tác phường khác biệt! ! Lão hủ sở dĩ có thể luyện chế ra dạng này công xưởng khí giới, lại là may mắn mà có Bạch Trảm Giác thiếu gia trợ giúp."

Bạch Nghị trong lòng đã đối lão Hồ có chút kính nể, không còn có lúc trước kia cổ cao ngạo giá từ, lúc này lại nghe lão Hồ nói đến mình thần tượng trong lòng, Bạch Trảm Giác đại ca, lập tức liền tới nhiệt tình, "Hồ lão, nói thế nào?" Hần cũng không gọi Hồ lão thực lão Hồ,

Mà gọi Hồ lão, cái này trình tự biến đổi, hương vị lại là khác biệt quá nhiều.

Hồ lão thực cười nói, "Bạch Trảm Giác thiếu gia tại Man Hoang lịch lúc luyện, tại một chỗ cổ lão trong di tích, tìm kiếm đến chút cổ lão khắc đá, phía trên hình vẽ chính là cùng luyện khí có quan hệ, lão hủ suy nghĩ hồi lâu, lại tham khảo lấy khắc đá phía trên nguyên lý, chế tạo toà này công xưởng, thế nào, coi như không tệ a?"

Bạch Nghị duỗi ra ngón tay cái, từ đáy lòng đến tán thưởng, "Hồ lão quả thật đại tài, nếu không phải gia phụ đối người có ân, chỉ sợ ta Bạch Nghị đời này đều không nhìn thấy, bực này xảo đoạt thiên công khí cụ!"

"Ai, phụ thân người chết sớm, nếu không phải năm đó hần... Được rồi, không nói, chỉ cần người tại Bạch phủ thời gian trôi qua thoải mái, so cái gì đều mạnh! Đúng, cái này Phích Lịch Lô, ta chỉ cho người mở một lần cửa sau, về sau tuyệt đối sẽ không cho người thêm, người bà ngoại đều đem người cho làm hư!" Lão Hồ có vẻ như nghiêm khắc phải nói.

Bạch Nghị cười hắc hắc, chạy đến băng chuyền phía trên, cầm lên một cái mâm gỗ cây.

"Đây cũng là Hồ lão người luyện chế sao?"

Cái này mâm gỗ nhìn qua có chút không tầm thường, bên trong lõm cung trên mặt, có sáu cái nhỏ bé bên trong vòng cung mặt. Trong đó bên ngoài là năm cái cung mặt, bên trong là một cái cung mặt, lại là so bên ngoài năm cái, đều muốn lớn hơn một vòng!

Kìa năm cây nhan sắc khác nhau hạt châu, chính là sắp xếp ở ngoại vi năm cái nhỏ bé bên trong vòng cung mặt bên trong. Mà lại, tại đĩa phía trên, hiện đầy lít nha lít nhít màu đen hoa văn, tương tự ngũ hành bát quái.

"Không tệ, lão hủ xưng là Ngũ Hành bàn, không có gì lớn tác dụng, liền là có chút không đáng giá nhắc tới xảo dùng mà thôi." Lão Hồ cười ha ha, hân hân là động lĩnh cảnh năm tầng đỉnh phong thực lực, đời này trên võ đạo mặt là không có cái gì truy cầu, chỉ là ưa thích luyện chế một chút nhanh nhẹn linh hoạt khí giới, ngày bình thường sống được thực sự, cũng là thích thú.

"Đi thôi, ta mang các người nhìn xem phía sau quá trình, đến cũng có chút thú vị."

Hai người còn có Nhị Cầu, theo truyền tống phương hướng đi đến, liền đi tới một gian ngăn cách tới trong phòng.

Trong phòng, là bắt mắt nhất chính là một cái cự đại kim loại viên cầu!

Lão Hồ cũng không có giải thích cái gì, tiếp tục đi tới đích, chỉ gặp, Ngũ Hành bàn bên trong năm cây viên hạt châu, khi tiến vào cái này cái cự đại kim loại viên cầu về sau, liền trở thành một cây ngũ thái quang mang hạt châu, thỉnh linh cùng Phích Lịch Lôi không khác nhau chút nào.

Bạch Nghị trong lòng có chút kích động, liền muốn đưa tay đi sờ hạt châu kia, lại bị Hồ lão thực nghiêm nghị uống nói, "không muốn sờ!"

Bạch Nghị cuống quýt dừng tay, một mặt không hiểu đến thần sắc nhìn về phía Hồ lão, "Làm sao vậy, Hồ lão? Chẳng lẽ, đây không phải Phích Lịch Lôi sao?"

Hồ lão nghĩ mà sợ đến thở dài một hơi, "Là Phích Lịch Lôi không sai, nhưng cái này, lại là chưa thành phẩm Phích Lịch Lôi. Mà lại, lúc này Phích Lịch Lôi, cực kỳ không ổn định, có chút xúc động, cái này Phích Lịch Lôi liền sẽ ầm vang bạo tạc. Đến, bên này!"

Bạch Nghị mang theo Nhị Cầu đi thẳng về phía trước, quả thật nhìn thấy, từng khóa chưa thành phẩm Phích Lịch Lôi, theo đĩa, bình ổn đến cực điểm hướng về phía trước truyền tống, liền đến kế tiếp thần bí trong phòng.

Hai người trở ra, liền nhìn thấy trung ương chỗ, là một con thanh đồng đầu thú.

Từng đạo phích lịch chi quang, thỉnh thoảng tính đến từ thanh đồng đầu thú miệng bên trong phun ra, sau đó cái này phích lịch chi quang, liền phun tại chưa thành phẩm Phích Lịch Lôi Châu Tử phía trên.

Nhắc tới cũng kỳ, Phích Lịch Lôi Châu Tử quay tít một vòng, cũng không có bạo tạc.

Hồ lão liền chỉ vào bị sét đánh qua hạt châu, cười nói, "đây mới thật sự là Phích Lịch Lôi!"

Cái này lôi quang nhìn uy lực không lớn, cũng nhìn không ra có cái gì kì lạ, tựa hồ cái này thanh đồng đầu thú liền là một kiện pháp khí thôi, không có gì chỗ kỳ lạ! Cùng lúc đó, Nhị Cầu tại gặp được cái này thanh đồng đầu thú thời điểm, nội tâm lại là thật lạnh thật lạnh đến! Bởi vì hân từ cái này thanh đồng đầu thú phía trên, cảm nhận được một cỗ nồng đậm yêu khí!

Cái này, chính là yêu? !

Nhị Cầu trong lòng, nổi lên mãnh liệt vẻ khó sờ!

Phí hết tâm tư, đau khổ truy tìm yêu, lại là một kiện thanh đồng khí? Không khỏi, Nhị Cầu muốn khóc.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 38: Yêu ngôn. . . Nghi ngờ chúng!

Nhị Cầu nội tâm sống rất khổ.

Hắn thấy, mình đích thật thực có chút nghĩ đương nhiên. Bạch Trảm Giác trên thân nhiễm lấy yêu khí, cũng không thể mang ý nghĩa hắn ở lại chỗ liền có yêu, cũng rất có thể, là một kiện. . . Thanh đồng khí! Há? Thanh đồng khí vì sao lại tràn ngập nồng đậm yêu khí, chẳng lẽ lại, cái này thanh đồng khí là cái gọi là yêu khí? Nhị Cửu như vậy suy nghĩ nói, hắn thấy, yêu khí tự nhiên là Đại Yêu chỗ pháp bảo sử dụng, cho nên pháp bảo này lấy dính Đại Yêu khí tức.

Ai, ta Dịch Lập số khổ a!

Nhưng lại tại Nhị Cửu từ ngái hồi tiếc thời điểm, bỗng nhiên trong đầu của hắn nhớ tới một thanh âm.

"Bóp bóp, bóp bóp! (cứu ta! Cứu ta! !) "

Nhị Cửu bị giật nảy mình, lập tức liền giật mình, mảnh lắng nghe thanh âm nơi phát ra. Nhưng kia thanh âm cổ quái, lại là biến mất, đang lúc Nhị Cửu coi là, là lỗi tai của mình xuất hiện nghe nhầm thời điểm, kia thanh âm cổ quái vang lên lần nữa.

"Bóp bóp, bóp bóp!"

Nhị Cửu nhìn bên trái một chút, phải ngó ngó, nhìn kia Hồ lão thực cùng Bạch Nghị, cùng bình thường đồng dạng, ngược lại cũng không có cái gì kì lạ địa phương, tựa hồ, hai bọn họ căn bản cũng không có nghe được kia thanh âm cổ quái.

Nhị Cửu trong lòng cảm thấy cổ quái, bốn phía nhìn lại.

Bên trong nhà này. Bất mắt nhất chính là, kia tràn ngập nồng đậm yêu khí thanh đồng đầu thú, cho nên Nhị Cửu lần đầu tiên liền nhìn về phía kia thanh đồng đầu thú.

Theo hắn nhìn về phía thanh đồng đầu thú, kia thanh âm cổ quái vang lên, Nhị Cửu nghe, lại là cảm thấy thanh âm này, tựa hồ mang theo một chút tâm tình kích động.

Nhị Cửu mất lộ ra cảnh giác, thanh âm, bắt đầu từ thanh đồng đầu thú bên trong truyền đến!

Thế nhưng là , mặc cho Nhị Cửu làm sao nghe, hắn cũng đều không hiểu, thanh âm này đến tột cùng là có ý gì.

Thanh âm kia vẫn như cũ truyền đến, tựa hồ mang theo lo nghĩ, bóp bóp bóp bóp tê rỏ lên không ngừng, về sau, thanh âm càng là liên thành một mảnh, Nhị Cửu mặc dù không rõ thanh âm này đến tột cùng đại biểu cho có ý tứ gì, thế nhưng là từ thanh âm này phần nộ ngữ khí tới nói, tựa hồ là đang chửi ầm lên, đơn giản là những cái này dơ bẩn hạ lưu uế tiết từ ngữ.

Không biết tại sao, Nhị Cửu liền là mình bạch, thanh âm kia chính là như vậy mắng lấy hắn!

"Ta ngày (ba tiếng) người tổ tiên!" Nhị Cửu cũng nổi giận, gâu gâu gào thét.

Nhắc tới cũng kỳ, theo Nhị Cửu gào thét, kia thanh đồng đầu thú cũng không có âm thanh.

Bất quá, Nhị Cửu tiếng gào thét âm, cũng đem Bạch Nghị cùng Hồ lão thực kinh động đến, bọn hắn nhìn thấy nhỏ Băng Khuyển đối kia thanh đồng đầu thú, nghe rằng tròn mắt đến gào thét, Hồ lão thực lại không cảm thấy ngoài ý muốn, mỉm cười, đối Bạch Nghị giải thích nói nói, " nghe đại ca người nói, cái này thanh đồng đầu thú hắn khi lấy được thời điểm, liền cảm giác có chút bất phạm, về sau theo thăm dò, liền phát giác món pháp bảo này cái này công dụng!"

Hồ lão thực còn nói nói, " có thể nói, không có cái này thanh đồng đầu thú, chúng ta Bạch phủ, tuyệt đối không thể có thể luyện chế ra Phích Lịch Lôi!"

"Nhất định là Băng Khuyển vật nhỏ này, rất có linh tính, cảm thấy phía trên cổ quái, cho nên lúc này mới gào thét!"

Tại hai người bọn họ lúc nói chuyện, Dịch Lập trong lòng đau khổ bị thương, người không may, biến thành chó không nói, ngay cả một kiện thanh đồng khí pháp bảo đều khi dễ chó! Thương thiên a, người làm gì còn để cho ta Dịch Lập còn sống, dứt khoát một đạo lôi, đánh chết ta tốt!

Tốt, ta đáp ứng người! Trong cõi u minh, tựa hồ lão thiên nói một câu nói như vậy.

Ngay tại Nhị Cửu trong lòng có như vậy suy nghĩ sát na, không hề có điềm báo trước, món kia thanh đồng đầu thú phía trên, lại là phun xuống tới một đạo không giống đích lôi mang.

Cái này tia lôi dẫn, cùng nó lúc trước, thỉnh thoảng tính phun tại Phích Lịch Lôi Châu Từ phía trên lôi điện, khác biệt. So sánh với những cái kia, lại là càng thêm thô to, chủ yếu nhất là, đạo này lôi, lại là trong hư không ngoặt một cái, như là chân chính quanh co lôi điện, mà không phải trước lúc trước cái loại này thẳng tắp điện mang. Lại nói đạo này tia lôi dẫn, lại là vừa vọt bỏ vào Nhị Cửu trên thân.

Nhị Cửu toàn thân run lên, ngã trên mặt đất, kít kệt kệt buồn rỏ lên không ngừng, toàn thân càng là không tự chủ được co quắp.

Hắn toàn thân lông tóc, tức thì bị nướng cháy, một cổ khói đen tràn ngập ra, nhìn mười phần đến chật vật.

Theo cái này một tia chớp đi qua, kia thanh đồng đầu thú, rốt cuộc phun không ra một đạo lôi.

"A? Pháp bảo này, hôm nay lại là ra trực trặc? Trước kia chưa từng có nha!" Hồ lão thực sững sờ, đôi cái này thanh đồng đầu thú, hẳn cũng không làm rõ ràng được, đến tốt cùng là xảy ra chuyện gì tình trạng. Phía trước vẫn như cũ là có từng cái mộc bàn tử truyền đưa tới, lại là bởi vì không có thanh đồng đầu thú phun ra lời điện, cho nên hình thành Phích Lịch Lôi đều là bán thành phẩm, cũng không có luyện chế hoàn thành.

Hồ lão thực trong lòng kinh nghi không chừng, lại là không chút hoang mang, đi đến bên tường, đem một cái chất gỗ chốt mở nắm tay kéo xuống, nương theo lấy oanh thanh âm ừng ừng, toàn bộ khí giới chính là ngừng lại. Xem ra, đối với khả năng phát sinh tình hình, Hồ lão thực trước kia liền thôi diễn qua rất nhiều lần, cho nên ngoài ý muốn phát sinh thời điểm, sớm có dự phòng.

Hồ lão thực buồn bực, đi qua nhìn trong chốc lát thanh đồng đầu thú, lại là không có tra ra cái gì mao bệnh, dứt khoát, đi ra ngoài phòng, từ đầu căn thận kiểm tra mỗi một chi tiết nhỏ.

Bạch Nghị cũng theo Hồ lão thực bên trong đi.

Nhị Cầu trên mặt đất co quắp hai lần, lại là bỗng nhiên mờ mắt!

Hắn bị sét đánh bên trong thời điểm, chẳng qua là cảm thấy toàn thân tê tê, gân cốt không tự chủ được run rẩy, không phải do hắn, nhưng hắn không có cảm thấy quá lớn đau đớn. Tương phản, theo dòng điện, tựa như trong thân thể đi một vòng, Nhị Cầu cảm thấy mình, đứng là trong phút chốc, trở nên không đồng dạng. Phảng phất, tầm mắt lập tức mở rộng, trong đầu càng là hiểu rõ những thứ gì. Loại cảm giác này, Nhị Cầu nói không ra, đến tốt cùng là cảm giác gì, chẳng qua là cảm thấy có chút thống khoái.

Liền như là bế tắc lỗ mũi, bỗng nhiên lập tức thông khí, cổ này thống khoái cảm giác, thật sự là rất thoải mái!

Hắn cảm thấy không giống, còn có thiên địa này.

Hắn hít một hơi thật sâu, đã nhận ra khí tức khác biệt. . .

"Thế nào, thoải mái sao?" Bốp bốp bốp bốp thanh âm truyền đến, nhưng Nhị Cầu, đứng là minh bạch ý tứ của những lời này! !

Hắn không rõ đây là vì cái gì, nhưng đột nhiên tới câu nói này, lại là để Nhị Cầu, rung mình!

Tình huống như thế nào? Cái này thanh đồng đầu thú nói lời mình đúng là nghe hiểu.

Nhị Cầu ánh mắt ngưng tụ tại thanh đồng đầu thú bên trên, trong đầu, đồng dạng cũng là loại kia có chút âm điệu cổ quái nói ra ngoài.

Nhưng hắn, cũng minh bạch mình ý tứ của những lời này.

"Ngươi là ai?" Đây là Nhị Cầu nói đến.

Nhị Cầu rất buồn bực, hắn cảm thấy loại này bốp bốp bốp bốp âm điệu, hẳn là một loại ngôn ngữ. Mà mình, bị thanh đồng đầu thú một đạo sét đánh về sau, đúng là học xong một môn ngôn ngữ cổ quái.

"Lão phu là ai?" Thanh âm này để lộ ra một cỗ già nua cùng mỏi mệt, "Nói ngươi cũng không biết! Vẫn là nói một chút trước mắt ngươi biết a. . ."

Cái này thanh đồng đầu thú bên trong thanh âm, lộ ra có chút suy yếu. Cái này khiến Nhị Cầu nội tâm sợ hãi, giảm bớt mấy phần.

"Như thế nào, lão phu tặng cho ngươi lần này cơ duyên, như thế nào?"

"Cơ duyên?" Nhị Cầu ngây ngốc đáng vẽ, có chút không hiểu. Cơ duyên? Ở đâu ra cơ duyên? Minh những năm này đủ xui xẻo!

Thanh đồng đầu thú bên trong thanh âm có chút bất đắc dĩ, có chút chịu không được Nhị Cầu phản ứng, lập tức liền chửi ầm lên, "Ngươi đầu này xuân chó, rõ ràng trời sinh liền khai linh trí, làm sao ngay cả yêu ngôn cũng không biết? Nhà ngươi đại cầu đầu? Không có chó dạy ngươi a? ! Cái này yêu ngôn, chính là lão phu hao phí lưu lại không nhiều yêu lực truyền thụ cho ngươi! Còn có, ngươi cái đồ chó con, cảm thụ một chút thiên địa này, có phải hay không cảm thấy không đồng dạng? A? ! Có hay không có thể thổ nạp? Có cảm giác hay không đến thiên địa linh lực? A? ! Ngươi nói chuyện a?"

Nhị Cầu bị hắn một trận nói mắng có chút quá sức, trong lòng càng là buồn bực, yêu ngôn?

Thế giới này còn có yêu ngôn?

Hắn nghe nói qua yêu ngôn hoặc chúng, lại là không nghĩ tới, thế giới này lại thật là có yêu ngôn!

Bất quá khi hắn nghe nói, mình lại là có thể thổ nạp tu luyện yêu lực, lập tức mừng rỡ trong lòng, xem ra, lần này tới đến Bạch phủ cuối cùng là không có uổng phí đến! Nguyên lai, trong mắt hắn, trong thiên địa này khác biệt, lại là bởi vì hắn lại là có thể cảm nhận được thiên địa linh lực!

Thì ra là thế, Nhị Cầu vui mừng quá đổi, tâm thần cảm nhận được thiên địa, tràn đầy sinh cơ linh lực, chính là bỗng nhiên khê hấp.

Chỉ là theo hắn cái này khê hấp, linh khí nhập thể, lập tức tựa như cùng hồng thủy, tại trong kinh mạch của hắn loạn chuyển, trực tiếp để hắn đau đớn khó nhịn, co quắp hai lần, ngã trên mặt đất.

Kia thanh đồng đầu thú bên trong, truyền ra một đạo thật dài thờ dài, "Ai ~ thật sự là ngã ba đường gặp được quý, làm sao đừng phải ngại như thế thẳng ngu!"

Nhị Cầu cắn răng đứng lên, xấu hổ đến cười một tiếng, đối thanh đồng đầu thú khom người chào, liền quay người rời đi!

Cuối cùng, là có thể tu yêu! !

"Trở về, ngại trở về! ! Chó gia, chó gia, lời còn chưa nói hết, ngại làm gì?" Kia thanh đồng đầu thú bên trong thanh âm, gấp rút phải nói.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 39: Lôi Phong? Lôi Chấn Tử? Lôi Chấn Thiên!

Nhị Cầu cho kia thần bí thanh đồng đầu thú, khom người chào, liền muốn rời khỏi.

Hắn thật cao hứng, thực sự, nhiều như vậy thời gian đến nay, hắn cuối cùng là cảm nhận được thiên địa linh khí, dựa theo võ tu thuyết pháp, chính là động linh cảnh, kể từ đó, Nhị Cầu liền có thể tu yêu! !

Đi đi!

"Chớ đi, ngại đừng đi! !"

Sau lưng thanh đồng đầu thú bên trong tiếng gào thét âm, tràn ngập bất đắc dĩ, nó sống lâu như vậy, liền chưa thấy qua như thế vô tình. . . Chó!

"Ngươi không có tu yêu công pháp, sao có thể tu yêu? !" Thanh đồng đầu thú bên trong linh cơ khẽ động, vội vàng hô.

"Đừng a! !" Nhị Cầu từ trong giấc mộng tỉnh dậy, lại đi đến thanh đồng đầu thú trước mặt. "Ai, đúng, ngại tìm ta, đến tốt cùng là có chuyện gì?"

Thanh đồng đầu thú bên trong, tràn ngập cảm giác hạnh phúc, trời a, đầu này xuân chó, cuối cùng là nhìn bình thường một chút.

Thế là, nó liền tận lực dùng ôn hòa đến thanh âm, lấy thương lượng giọng điệu nói với Nhị Cầu, "Kỳ thật đâu, ta hao hết trong cơ thể lưu lại yêu lực, đem yêu ngôn truyền thụ cho ngươi, càng làm cho ngươi cảm ngộ đến thiên địa linh lực, có thể nói là đưa cho ngươi thiên đại tạo hóa. . ."

"Ta đi." Nhị Cầu khô cần đến nói một tiếng, xoay người rời đi.

Nhị Cầu tuyệt đối không giống nhìn bề ngoài như vậy xuân manh, kì thực, trong lòng của hắn tính toán nhỏ nhất đánh cho dôm dốp rung động. Hừ, cái này thanh đồng đầu thú, vô duyên vô cớ cùng mình liên hệ, càng là đưa mình như thế một trận cơ duyên tạo hóa, rõ ràng là có thể có lợi! Chỉ là cái này lợi, Nhị Cầu lại là không muốn tính toán, trên người mình đến tốt cùng là có cái gì lợi.

Hắn còn không có xoay người sang chỗ khác, kia thanh đồng đầu thú thanh âm, liền trở nên gấp rút, thậm chí là mang theo một chút cầu khẩn, "Chó gia! !"

Nhị Cầu xoay người lại, tinh tế nhìn xem kia thanh đồng đầu thú, cuối cùng là thấy rõ ràng hình dáng, có vẻ như một con cóc nhếch to miệng!

"Có chuyện gì, ngại liền mau nói." Nhị Cầu thần nhiên nói.

"Là như vậy, cứu ta, ngại được cứu ta a! !" Thanh đồng đầu thú truyền âm nói.

"Cứu ngươi?" Nhị Cầu buồn bực, "Ngươi có ân với ta, ta có thể cứu ngươi, thế nhưng là, ta làm sao cứu ngươi?"

Thanh đồng đầu thú cảm thấy, đem một chuyện đơn giản, cùng một con xuân manh Băng Khuyển nói rõ ràng, tuyệt không phải một chuyện đơn giản. Hắn ngăn chặn nội tâm nộ khí, nhanh chóng nói nói, "sau lưng ta có bảy cái thái sắc điểm, trong đó sáu cái, đã bị ta bức đi ra, còn có một cái, lại là khảm vào ở bên trong, chỉ cần ngại nhẹ nhàng đem cái kia từ sắc điểm lấy ra một điểm, ta liền có thể chạy trốn!"

Nhị Cầu bò lên, quả thật nhìn thấy to bằng chậu rửa mặt tiểu nhân thanh đồng đầu thú phía sau, đúng là có bảy cái nhan sắc cái đinh, trong đó sáu cái đã nhả ra ngoài, mà cái cuối cùng từ sắc, lại là khảm vào ở trong đó. Nhưng nhìn bộ dáng, nhưng cũng là buông lỏng rất nhiều.

Nhị Cầu dùng miệng khẽ cắn, lập tức cây kia từ sắc cái đỉnh, chính là rút ra một điểm.

Hắn cơ hồ ngay cả một chút khí lực cũng không có dùng, có thể nói là đơn giản vô cùng.

Rút ra về sau, kia thanh đồng đầu thú cũng không có gì thay đổi, Nhị Cầu buồn bực, "Uy, người ở đâu đâu? Ra đã đến rồi sao?"

Đáng tiếc, lại là thanh âm gì đều không có truyền tới.

Bên này Hồ lão thực cùng Bạch Nghị bước chân tới gần, đã thấy từ thanh đồng đầu thú miệng bên trong, leo ra một cái ngón cái bụng lớn nhỏ đồ vật, như là cóc, thả người nhảy lên, liền nhảy tới Nhị Cầu trên thân, sột sột soạt soạt, chui vào hắc tóc quần bên trong, giấu đi.

"Không cần quan, chứa làm không có cái gì phát sinh đồng dạng!" Nhị Cầu cảm giác được, có một đoàn sền sệt đồ vật, rơi vào trên người mình, dự định quay đầu thời điểm, trong đầu vang lên như là thanh đồng đầu thú thanh âm. Nhị Cầu liền không quay đầu lại, chứa làm không có cái gì phát sinh bộ dáng.

Lúc này chỉ nghe kia Hồ lão thực buồn bực đến cực điểm phải nói nói, "thật sự là gặp quỷ, cho tới nay đều tốt, làm sao lại đột nhiên mất linh nữa nha!"

Hồ lão thực tỉ mỉ nhìn xem thanh đồng đầu thú, quan sát được phía sau, lại là có từ sắc điểm nhô lên, hắn nhíu mày, "Đây là cái gì cơ quan? Chẳng lẽ lại không phải phá giải về sau,

Mới có thể sử dụng a?" Hồ lão thực nghĩ phức tạp, coi là cái này bảy cái điểm, lại là từ một cái phức tạp dị thường bộ cơ quan thành, mà lại, mỗi qua một đoạn thời gian, sẽ còn biến ảo trận cuộc!

"Được rồi, vẫn là trước cùng Bạch đại thiếu gia bảo đảm một tiếng mới là, cái này dù sao không là chuyện nhỏ."

"Hồ lão, vậy ta viên kia Phích Lịch Lôi đâu?" Bạch Nghị vội vàng nói, đêm nay hắn tới đây, chính là vì Phích Lịch Lôi!

"Chỉ có thể cho người một khóa, nhiều tuyệt đối không được!" Hồ lão lúc này có chút tâm loạn, cho Bạch Nghị một khóa Phích Lịch Lôi, liền tiếp theo nghiên cứu hắc khí giới.

Bạch Nghị cảm thấy đội ở chỗ này, chung quy là có chút không ổn, liền dẫn Nhị Cầu cùng nhau rời khỏi nơi này.

Sắc trời đã là một mảnh đen kịt, là loại kia đưa tay không thấy được năm ngón hắc.

Mặt trăng lặn về sau, chính là như thế.

Đội trở lại Bạch Nghị đình viện về sau, Nhị Cầu mấy người đều là thở dài một hơi.

Kia Bạch Nghị, vượt ve Phích Lịch Lôi, tại ánh đèn làm nổi bật dưới, sắc mặt lộ hiện ra vẻ dữ tợn.

"Hừ, Long Hóa Nguyên, ngày mai chính là tử kỳ của người! !" Đang khi nói chuyện, Bạch Nghị một mặt dữ tợn nhìn về phía Nhị Cầu.

Hắn một phát bắt được Nhị Cầu, bóp lấy má của hắn dám, trực tiếp đem Phích Lịch Lôi nhét vào Nhị Cầu trong bụng.

"Hắc hắc, ha ha ha! !" Bạch Nghị bỗng nhiên phá lên cười!

"Kể từ đó, đem chó trả lại cho Long Hóa Nguyên thời điểm, về sau liền có thể thần không biết quỷ không hay đến, để hắn bạo chết! !" Bạch Nghị cười lạnh nói xong, giữ cửa cấm ở, lạnh lùng nhìn thoáng qua Nhị Cầu, đối Nhị Cầu thì thầm nói nói, "thật tốt ngủ một giấc đi, ngày mai liền tiễn người lên đường!"

Nhị Cầu tại nuốt vào Phích Lịch Lôi thời điểm, cũng đã sắc mặt tái nhợt!

Nhưng sắc mặt, cũng là bị lông chó che cái cực kỳ chặt chẽ, tự nhiên nhìn không ra cái gì tái nhợt.

Hắn toàn thân đều sợ hãi đến run rẩy, càng là hoảng hốt không được, không được, đến ngày mai, chết chắc, dưới mắt nhất định phải chạy ra Bạch phủ!

Khỏi phải nói là chạy ra Bạch phủ, cho dù là căn phòng này, Nhị Cầu đều đi ra không được.

Thân thể của hắn mềm nhũn, co quắp ngồi ở chỗ đó.

"Ai, tuổi quá trẻ chó con, cứ như vậy chết chắc, chà chà! Đáng tiếc a! !"

Từ Nhị Cầu phía sau tóc quần đồng bên trong, nhảy ra đến một con ngón cái bụng lớn nhỏ con cóc, nhảy lên liền đi tới Nhị Cầu trên chóp mũi.

Nhị Cầu nhìn xem hắn, lập tức liền vừa ý.

Lại thêm hắn một mặt ngốc manh thần sắc, lập tức kia cóc liền hai chân đứng vững, ôm bụng, cười lên ha ha.

Cho dù là cười to, thanh âm của hắn cũng là như là con muỗi vù vù, không đáng giá nhắc tới.

Nhị Cầu đáng chết cười một tiếng, nguyên lai . . Đúng là một con cóc! !

Nhưng nghĩ lại, lại là không đúng. Cái này con cóc, mặc dù chỉ có ngón cái bụng lớn nhỏ, lấy ra nhét kẽ răng đều cảm thấy nhỏ, nhưng lai lịch của hắn cổ quái a, mà lại, hắn là Đại Yêu!

Vừa nghĩ đến điểm này, Nhị Cầu tinh mạch nội tâm, lập tức liền dấy lên hừng hực ngọn lửa hi vọng.

"Cóc lão đại, cứu mạng a! !"

Nhị Cầu gào thét.

Thanh âm này bị Bạch Nghị nghe được, kẻ này trên giường chuyển thân thể, khòe miệng lộ ra ngoan độc ý cười, lại là thoải mái mười phần, lại say sưa thiếp đi, như cùng chết heo!

"Cóc? Cả nhà các ngươi đều là cóc! !" Kia cóc đứng tại Nhị Cầu trên mũi, đối hắn quát ầm lên, càng có chút hơn điểm nước bọt, phun tại Nhị Cầu trên sống mũi, bất quá lại là ít đến thương cảm "Nói cho ngươi, lão phu năm đó lúc còn trẻ, chính là Lôi Oa trong tộc nổi tiếng soái ca, lúc kia, tất cả mọi người gọi ta Thanh Oa vương tử! Thanh Oa vương tử, biết không ngươi? !" Thanh Oa đây vẻ khinh bỉ đáng vẻ, nhìn xem Nhị Cầu, mặc dù hắn đáng đáp rất xấu, thế nhưng là hắn rất có lòng tin!

Cóc cũng tốt, Thanh Oa cũng được, Nhị Cầu lại là không quan tâm, hắn khẩn cầu nói, " Thanh Oa vương tử, ta biết ngài pháp lực vô biên, xem ở ta vừa mới cứu mạng của ngươi, cầu ngài cứu mạng a!"

"Hừ!" Thanh Oa vương tử hừ một tiếng, lại là trên mặt vẻ hưởng thụ, hiển nhiên bởi vì Nhị Cầu gọi hắn Thanh Oa vương tử, hắn có chút hưởng thụ."Lão phu nguyên danh gọi Lôi Diên, tuổi rất cao, ngươi gọi ta Thanh Oa vương tử cũng không thích hợp, như vậy đi, về sau xưng hô lão phu Lôi lão đại đi, dạng này lộ ra bá khí! !"

Nghe được tên Thanh Oa, Nhị Cầu như là bị sét đánh đến, "Lôi Phong? Thanh Oa? Đây là cái quỷ gì? ?" Hắn trong lòng có chút mê loạn, Lôi Phong thế nhưng là thần tượng của hắn a, thế nhưng là một con Thanh Oa yêu thú gọi là Lôi Phong, Nhị Cầu trong lòng thật sự là không tiếp thụ được, thế là liền cẩn thận từng li từng tí đến thương lượng nói nói, " Lôi lão đại, khụ khụ, là như vậy, tiểu đệ ta cảm thấy ngươi cái này Lôi Phong danh hào, thật sự là không đủ vang dội a, mà lại, Lôi lão đại nghe, lại là có chút thô bỉ! !"

"Ừm?" Lôi Oa híp mắt lại, miệng bên trong mơ hồ trong đó, xuất hiện tia lóe dẫn.

"Khụ khụ, tiểu đệ cảm thấy, theo ngài như vậy, anh tuấn tiêu sái, phong lưu phóng khoáng, mạo so Phan An, tương tự Tống Ngọc nhân vật, sao có thể gọi Lôi Phong như thế bình thường phổ thông danh tự đâu?" Nhị Cầu đập gối mình con ếch mông ngựa đến, lại là ngay cả một chữ đều không mang theo đình trệ, có thứ tự vô cùng.

"Theo ngươi đến xem đâu?" Lôi Oa liếc mắt nhìn.

"Lôi Chấn Tử, chỉ có Lôi Chấn Tử dạng này danh hào, mới có thể xứng với ngài thân phận cao quý cùng không gì sánh kịp địa vị! Nghe ngài Lôi Chấn Tử danh hào, Nhị Cầu ta đối với ngài khâm phục, kia thật là giống như sông đại giang chảy về đông, thao thao bất tuyệt! Ngươi danh hào này, tuyệt đối trang nghiêm túc mục, có hay không?"

"Ừm! Đồ chó con, ngươi rất có đạo lý mà! !" Lôi Oa cũng cảm thấy mình trước kia lòi bị diên danh hào, thật sự là không đủ vang dội. Hắn càng xem Nhị Cầu, càng cảm thấy cái này nhỏ Bạng Khuyển, không chỉ có thể yêu, trọng yếu nhất là, chó cơ linh!"Lôi Chấn Tử, ủa, lão phu không thích cái này Tử, cái kia Tử, lại sửa đổi một chút! !" Lôi Oa trong lòng khinh bỉ, nhớ chuyện xưa, cái gì cái gì Tử, bị mình giết rất nhiều, mình gọi Lôi Chấn Tử, lộ ra bối phận thấp kém, tốt nhất là kêu cái gì cái gì gia!

Dạng này, mới đủ đủ vang dội mà!

Nhị Cầu trầm tư suy nghĩ, vừa gỡ đầu, có, "Ngài nhìn Lôi Chấn Thiên thế nào? Đủ lòi a?"

"Tốt! ! Tốt một cái Lôi Chấn Thiên, lão phu thích! !" Lôi Oa cười to, cực kỳ đắc ý!

"Vậy ngươi xem, cái này Phích Lịch Lôi. . ." Nhị Cầu đề mi thuận nhãn, hận không thể một ngụm đem cái này Lôi Oa nuốt vào bụng bên trong.

"Ừm, Lôi Chấn Thiên nói cho ngươi, cái này Phích Lịch Lôi, hoàn toàn là không cần sợ mà!"

Chương 40: Ngũ hành nội đan

Lôi Oa thanh âm già nua, cũng không biết sống bao nhiêu năm.

Nhị Cửu đối thân phận của hắn, có chút hoài nghi, ẩn lý thuyết, tu thành Đại Yêu Lôi Oa, lẫn vào lại thế nào thậm, cũng không thể nào là như vậy cái đầu. Nhỏ, thật sự là quá nhỏ, liền như là ngón cái bụng, đều không đủ nhét kê răng! Lôi Oa như vậy hình thể, để Dịch Lập nhớ tới khi còn bé, mỗi khi mưa lớn qua đi, liền có thể tại góc tường tìm kiếm được một chút cóc, đều rất nhỏ, như là hạt đậu tương, nhảy nhót nhảy nhót. . .

Lôi Oa, cứ như vậy nhỏ, để Nhị Cửu đối với hắn Đại Yêu thân phận, có chút hoài nghi.

Nhưng lúc này Lôi Oa nói cho hắn biết, không cần đi e ngại Phích Lịch Lôi, Nhị Cửu trong lòng, tự nhiên là có chút không tin lắm.

Phích Lịch Lôi uy lực, hẳn là gặp qua, có thể đem một tòa biệt viện nhỏ đánh thành tro!

Cảnh Vinh, không phải liền là bị cái này Phích Lịch Lôi nổ một chút a? Mặc dù bất tử, nhưng cũng phế đi!

Mạng nhỏ quan trọng, Nhị Cửu nhất định phải hỏi thăm rõ ràng.

Lôi Oa đối với mình Uy Chấn Thiên danh hào thích đến gấp, "Lão phu Lôi Chấn Thiên, không đều đã nói cho ngươi rõ ràng rồi sao? Ngươi hoàn toàn không cần sợ kia Phích Lịch Lôi mà! Hừ, nhìn qua là Bạch phủ những thứ ngu xuẩn kia luyện chế Phích Lịch Lôi, nhưng nếu như không có lão phu, bọn hắn có thể luyện thành cái rắm!"

Nhị Cửu tưởng tượng, luyện chế Phích Lịch Lôi mấu chốt, nghĩ nhất định là cái này Lôi Oa, nghĩ đến, hắn định là có thể khống chế Phích Lịch Lôi bạo tạc!

"Lôi Oa lão đại, ngươi nhìn tiểu đệ thân thể như vậy yếu đuối, không bằng cho tiểu đệ luyện chế mấy khóa Phích Lịch Lôi dùng để phòng thân, ngươi xem coi thể nào?"

Lôi Oa liếc mắt nhìn nhìn chăm chăm Nhị Cửu, phun một bãi nước miếng tại Nhị Cửu trên mũi, Nhị Cửu cũng không nhìn thấy, "Hừ, về sau ngươi đừng ở lão phu Lôi Chấn Thiên trước mặt xách Phích Lịch Lôi, bằng không mà nói, lão phu Lôi Chấn Thiên trở mặt với ngươi! !"

Vừa nghĩ tới luyện chế Phích Lịch Lôi, Lôi Oa liền toàn thân đến khó chịu.

"Đáng chết Bạch Trảm Giác, nếu không phải lão phu bị thất tuyệt đỉnh vây khốn, làm sao lại bị ngươi lợi dụng, đến luyện chế cái này thật quá ngu xuẩn Phích Lịch Lôi!"

Nhị Cửu không nhắc lại Phích Lịch Lôi sự tình, nhưng trong lòng thực sự có quá nhiều nghi vấn, muốn hướng Lôi Oa trung cầu ý kiến.

Những vấn đề này, nếu như Băng Khuyển mẫu thân không có chết, chắc hẳn nàng đều hội nói với mình!

Vừa nghĩ tới Băng Khuyển mẫu thân, Nhị Cửu nội tâm, đối kia Quắc Phu, liền hận muốn chết! ! !

"Lôi Oa lão đại, linh thú nên như thế nào thổ nạp, nên như thế nào tu yêu a? Vì cái gì tiểu đệ ta khê hấp thu thiên địa linh khí, trong cơ thể liền đau đớn khó nhịn?"

Lôi Oa miệng ngập ngừng, lại là một chữ đều chưa hề nói.

Sau đó, Lôi Oa bùng giá đỡ, trầm giọng nói: "Lão phu Lôi Chấn Thiên mệt mỏi, hôm nay cứ như vậy, ngày mai rồi nói sau!"

Nhị Cửu gấp, rất nhiều chuyện hắn đều không có làm rõ ràng, trong lòng từ đầu đến cuối không nở, "Lôi Oa lão đại, vạn nhất ngày mai trong bụng ta Phích Lịch Lôi thực sự phát nổ, ngươi ta liền đều chết chắc, ngươi như thế nào cam đoan không cho nó bạo tạc đâu?"

Như thế nào để Phích Lịch Lôi bạo tạc, Nhị Cửu vẫn luôn không rõ.

Thế nhưng là Bạch Nghị minh bạch a, trong miệng hắn tùy tiện niệm cái khẩu quyết, vậy mình trong bụng Phích Lịch Lôi phát nổ, chẳng phải triệt để xong đời?

"Lôi Oa lão đại, cái này Phích Lịch Lôi bạo tạc nguyên lý, đến tốt cùng là cái gì a?"

"Lôi Oa lão đại, ngươi có thể hay không đem trong bụng ta Phích Lịch Lôi, lấy ra a?"

Lôi Oa, bỗng nhiên mở mắt ra, một mặt ghét bỏ cùng tức giận.

"Đồng dài, phiền chết! !" Cái này Lôi Oa không nói hai lời, trong mồm trực tiếp phun ra một tia điện, trực tiếp bỏ vào Nhị Cầu trên mũi, lập tức liền để Nhị Cầu, toàn thân co quắp, một cổ nhói nhói tràn ngập tại Nhị Cầu toàn thân.

Bất quá nhất làm cho Nhị Cầu cảm thấy sợ hãi chính là, trong bụng Phích Lịch Lôi lại bởi vậy mà bạo tạc...

Nhìn thấy Nhị Cầu Câm Mồm, Lôi Oa hài lòng đến phát ra cọt cọt thanh âm.

Lôi Oa nhắm mắt lại, gật gù đắc ý, "Thiên địa Ngũ Hành, mộc lửa thổ kim thủy, tương sinh tương khắc! Thiên có linh, cho nên diễn vạn vật." Hắn đột nhiên mở to mắt, nhìn về phía Nhị Cầu, "Ngươi, hiểu không?"

Nhị Cầu theo bản năng gật gật đầu, Lôi Oa liền lại nhắm mắt lại, hài lòng đến cực điểm đến điều đầu hoảng não.

Hắn nói mỗi một chữ,

Đều rất chậm, rất chậm, tựa hồ mỗi một cái đều rất trọng yếu, rất trọng yếu.

"Vạn vật theo đạo mà sinh, theo đạo mà dài." Cái này đơn giản mười cái yêu ngôn, Lôi Oa nói cơ hồ có mười phút đồng hồ.

Nhị Cầu gần như sắp muốn ngủ thiếp đi, nhưng vẫn là tận lực đi tìm hiểu cái này Lôi Oa lời nói.

Hắn thấy, đạo lý tựa hồ không khó, đơn giản tới nói, liền là vạn vật thuận Thiên đạo sinh trưởng, bất quá, cái này cùng Phích Lịch Lôi, đến tốt cùng có quan hệ gì?

Ngược lại là thiên địa Ngũ Hành, mộc lửa thổ kim thủy, lại là cùng Phích Lịch Lôi luyện chế nguyên liệu có chút quan hệ!

Nhị Cầu lúc này trong đầu, liền nhớ tới kia năm loại nhan sắc sáng tỏ hạt châu.

Tại Nhị Cầu một mặt ngưng trọng, trầm tư thời điểm, một mặt trang nghiêm nhắm mắt lại Lôi Oa, lại là lặng yên ở giữa mở ra một con mắt, trông thấy Nhị Cầu vẫn như cũ trầm tư không thể tự kèm chế, trong lòng thoải mái lật ra, làm người sư cảm giác, ân, không tệ! Tranh thủ thời gian lại nhắm mắt lại, điều đầu hoảng não, nhưng tiếp tục hướng xuống dưới biên thời điểm, Lôi Oa phát giác mình thật sự là không có từ.

Thần sắc hắn không thay đổi, lại là tại chậm chạp bên trong mở mắt, trong mắt, có một cổ cảm giác cao thâm khó lường.

"Ngươi, hiểu rồi sao?" Lôi Oa lại một lần nữa nhìn về phía Nhị Cầu.

Nhị Cầu suy tư một lát, gật gật đầu, "Mặc dù không phải toàn minh bạch, bất quá, lại là đoán được một chút đại khái."

Lôi Oa sững sờ, hắn cảm giác mình tin tức gì đều không có tiết lộ cho Nhị Cầu, làm sao hắn liền hiểu một chút đại khái, thế là gật gật đầu, giả bộ như một bộ lão nghị ngờ vui mừng bộ dáng. "Nhị Cầu, vậy ngươi nói một chút lý của ngươi giải..."

"Lôi Oa lão đại, ngươi nói là Phích Lịch Lôi luyện chế nguyên lý, cùng Ngũ Hành có quan hệ đi."

Lôi Oa gật gật đầu, "Đúng là như thế, tiếp tục..."

"Hắc hắc, tiểu đệ ta cũng chỉ có thể suy đoán đến nước này. Dù sao, kia Phích Lịch Lôi nguyên lý, tiểu đệ thật sự là không cách nào đoán ra."

"Ừm, không tệ, ngươi cũng không phải ngu đến mức không có thuốc chữa!" Lôi Oa tổn hại nói tổn hại tiếng nói.

"Hắc hắc..." Thật thà Nhị Cầu sờ lên đầu của mình, như là bị lão sư khích lệ học sinh.

"Ngươi phải biết một cái đạo lý, Ngũ Hành tương sinh, Ngũ Hành tương khắc! ! Phích Lịch Lôi, liền đem thiên địa Ngũ Hành Nguyên Tố, hỗn hợp với nhau kết tinh! Cái này kết tinh bên trong, Ngũ Hành Nguyên Tố đạt đến, một cái hướng tới ổn định cùng sụp đổ ở giữa điểm tới hạn. Muốn làm đến điểm này, đối với thế gian này, đại đa số xuẩn người mà nói, vô cùng khó khăn! Thế nhưng là, đối với lão phu Lôi Chấn Thiên tới nói, lại là tiện tay bóp tới." Nói đến đây, Lôi Oa trên mặt, rốt cuộc chứa không ra mảy may khó hiểu dáng vẻ, mà là một bộ dương dương đắc ý.

"Hừ, không có lão tử, liền Bạch phủ những người ngu này, bọn hắn muốn đem Ngũ Hành nguyên tố yêu thú nội đan dung hợp lại cùng nhau, quả thực là nằm mơ!" Lôi Oa lớn niệng liệt liệt nói.

Nhị Cầu nghe xong Lôi Oa thối qua ngu bức, trong lòng đối với Phích Lịch Lôi luyện chế nguyên lý, có cái đại khái hiểu rõ.

Đầu tiên cần chính là, luyện chế Phích Lịch Lôi nguyên vật liệu, yêu thú nội đan.

Nội đan có cơ bản năm loại, theo thứ tự là khác biệt Ngũ Hành nguyên tố nội đan.

Sau đó, đem cái này năm cây ẩn chứa năng lượng khổng lồ, khác biệt Ngũ Hành nguyên tố nội đan, dung hợp lại cùng nhau!

Chỉ là, lúc này hình thành Phích Lịch Lôi, lại là ở vào một cái vi diệu điểm tới hạn, vừa chạm vào liền sẽ bạo tạc.

Mà Lôi Oa tồn tại, liền đem lúc nào cũng có thể hội bạo tạc Phích Lịch Lôi, xử lý thành ổn định Phích Lịch Lôi.

Nhị Cầu lúc này minh bạch, trách không được cái này Phích Lịch Lôi uy năng, lại sẽ là khủng bố như thế. Truy bản tổ nguyên, bản chất là năm khóa khác biệt Ngũ Hành nguyên tố yêu thú nội đan, ngấm lại đã cảm thấy đáng sợ...

Nhị Cầu nghĩ, cái này Phích Lịch Lôi uy năng, sợ là có sự khác biệt.

Nếu là từ tương đương kinh khủng yêu thú nội đan, luyện chế mà ra Phích Lịch Lôi, uy năng, lại có thể nào hội là bình thường Phích Lịch Lôi có thể sánh ngang? !

Thứ này, là cái bảo bối a!

"Muốn Phích Lịch Lôi bạo tạc, rất đơn giản, chỉ cần hơi động một chút, để Phích Lịch Lôi Châu Tử bên trong cân bằng điểm tới hạn sụp đổ, tùy theo, Phích Lịch Lôi liền sẽ ầm vang bạo tạc! !" Lôi Oa một mặt âm trầm đến cười, "Thế nào? Ngấm lại, đã cảm thấy rất không tệ a? Hừ, đây là lão phu khổ tâm mình tưởng làm ra đồ tốt, xem như tiện nghi kia ngu xuẩn Bạch Trảm Giác, còn tưởng rằng là hần tự mình phát hiện..."

Nhị Cầu cười khổ không thôi, cái này Lôi Oa, có chút xấu bụng a.

Chỉ nghe Lôi Oa lại nói, " cho nên, lão phu Lôi Chấn Thiên cùng ngươi cam đoan, ngươi hoàn toàn không cần sợ hãi, có lão phu tại, cái này Phích Lịch Lôi, hoàn toàn chính là của ngươi cơ duyên mà! !"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 41: Không có lý do a!

Ngày thứ hai, Bạch Nghị dậy thật sớm, liền ôm Nhị Cầu tiếp Long Hóa Nguyên đi.

Đêm nay, đối với một người cả đời thời gian tới nói, rất ngắn. Nhưng là đối với Nhị Cầu tới nói, cái này ngắn ngủi một đêm, với hắn có khác biệt ý nghĩa, hần chó sinh, từ đêm nay, sẽ có một cái khởi đầu hoàn toàn mới!

Giờ này khắc này, Bạch Nghị cũng tuyệt đối không biết, Nhị Cầu trong cơ thể Phích Lịch Lôi Châu Tử, đã bị Lôi Oa đã làm một ít tay chân, quả quyết không có khả năng lại có bạo tạc khả năng. Nói cho cùng, Phích Lịch Lôi bản chất, chính là ẩn chứa cuồng bạo năng lượng linh thú nội đan. Nếu như ẩn chứa trong đó cuồng bạo linh lực, bị Nhị Cầu hấp thu, tu vi của hắn, đem sẽ đạt tới một mức độ đáng sợ.

Bất quá đáng tiếc là, Nhị Cầu căn bản liền sẽ không tu luyện, cũng sẽ không thổ nạp, tại Lôi Oa tối hôm qua, dẫn dắt đến hần hấp thu Phích Lịch Lôi năng lượng thời điểm, có hơn phân nửa mà linh lực tiết ra ngoài ra ngoài, bị Lôi Oa thôn phệ, còn có một phần nhỏ, thì là dung nhập Nhị Cầu gân cốt trong thân thể. Cho nên, lúc này Nhị Cầu, lại là muốn so thường ngày, lớn hơn một vòng.

Nhị Cầu cũng có thể cảm giác được một cách rõ ràng, tứ chi của mình càng thêm cường kiện hữu lực, mình Khuyển Nha càng thêm tráng kiện cùng sắc bén, mà mình màu trắng như tuyết da lông, lúc này thuận hoạt đến cũng như nước. Chính yếu nhất chính là, Nhị Cầu cảm giác được thể bên trong ẩn chứa lấy một cỗ lực lượng, cỗ lực lượng này, mà Nhị Cầu cảm thấy, hần hiện tại có thể làm một chút, trước kia không thể nào làm được sự tình.

Đối với cái này, Nhị Cầu vừa lòng thỏa ý, càng đối Lôi Oa lão đại, sinh lòng kính nể!

...

Long Hóa Nguyên ngủ nông hai ba canh giờ, trời mới vừa tờ mờ sáng thời điểm, liền từ trên giường vọt lên.

Hắn đêm nay, trong đầu nghĩ đến tất cả đều là bạch y nữ tử kia, một cái nhãn mày một nụ cười, giờ tay nhắc chân, ai cũng để Long Hóa Nguyên tâm thần thật sâu mê say. Gần tờ mờ sáng thời điểm, Long Hóa Nguyên cuối cùng là tại trong suy tưởng ngủ thiếp đi, nhưng trong mộng, vẫn như cũ là kia vô danh nữ tử áo trắng. Hắn mơ tới, kia là dưới trời chiều hoàng hôn, hắn cùng trong mộng nữ thần, chạy tại mệnh mông bát ngát Man Hoang thảo nguyên.

Nhưng cũng không lâu lắm, lại là tỉnh, Long Hóa Nguyên tại tiếc hận đồng thời, đã không kịp chờ đợi đến muốn, trịnh trọng bái phỏng Bạch phủ gia chủ Bạch Văn Thiên!

Đương nhiên, Long Hóa Nguyên mục đích thật sự, tự nhiên là vì thấy kia không tên nữ tử phương dung. Nếu là có thể thám thính đến... Nữ thần phương danh, hắc hắc, vậy liền chuyển đi này không tệ! Về phần cái gọi là bị Bạch Trảm Không bày một đạo ân oán, ai, điểm ấy hiềm khích, tại Bạch phủ giai

nhân trước mặt, không cần phải nói. Nếu thật là tính toán chi li, chẳng phải là lộ ra ta Long Hóa Nguyên hẹp hòi, hừ!

Long Hóa Nguyên rửa mặt hoàn tất, sửa sang lại quần áo, loay hoay một chút kiểu tóc, đang định đứng dậy rời đi thời điểm, bên này cửa phòng mở.

Đón lấy, chính là một đạo vô cùng nhiệt tình thanh âm. Thanh âm này, hiển nhiên là ở vào biến âm thanh kỳ thanh thiếu niên đặc hữu, khàn giọng bên trong mang theo gờ rấp, như là vệt đục.

"Long đại ca, đã dậy chưa? Tiểu đệ Bạch Nghị, chuyên tới đề trả lại người yêu sủng." Bạch Nghị trong ngực ôm Nhị Cầu, quát âm lên.

Nhưng hán đái mắt chỗ sâu, lại là có nồng đậm hận ý, cái này hận ý chợt lóe lên, lập tức Bạch Nghị trong mắt, liền lộ ra cực kì nhiệt tình thần sắc.

Long Hóa Nguyên sững sờ, nhìn chung quanh một lần quả thật không có Nhị Cầu thân ảnh, liền mở cửa.

Chỉ gặp đứng ở cửa một cái quần áo hoa lệ thiếu niên, Phong Thần sáng sủa, bên hông roi lấy một viên màu xanh hình rồng ngọc bội, ngọc bội xanh biếc, như một vũng u tuyền.

"Long đại ca, tiểu đệ là Bạch Nghị, tối hôm qua người ái khuyến chạy tới ta biệt uyển, sợ người nghỉ ngơi sớm, cho nên trì hoãn một đêm, lúc này mới cho người trả lại, mong rằng Long đại ca đừng nên trách!" Bạch Nghị ha ha cười.

Long Hóa Nguyên tiếp nhận Nhị Cầu, ôm vào trong ngực, "Hiền đệ ngược lại là có lòng!"

"Đại ca chê cười, chỉ là việc nhỏ, không cần phải nói!" Bạch Nghị mừng rỡ trong lòng, gặp Nhị Cầu tại Long Hóa Nguyên trong ngực, lúc này liền là trình trọng liền ôm quyền, liền muốn hướng Long Hóa Nguyên từ biệt.

Ai ngờ Long Hóa Nguyên trong lòng có quý, lại là không chịu thả hán đi.

"Hiền đệ người trước không muốn đi, tiến đến uống chén trà lại nói! Ngu huynh, còn có chút vấn đề muốn cùng người thỉnh giáo! !" Long Hóa Nguyên liền tục khuôn mặt tươi cười mời,

Đem Bạch Nghị kéo vào trong nhà, hai người ngồi tại trước bàn, sớm có phục vụ nha hoàn bưng tới trà thơm.

Bạch Nghị trong lòng âm tình bất định, cũng rất khó điều chỉnh tốt tâm tính. "Hừ, Long Hóa Nguyên, tạm thời để người sống lâu cái một thời ba khắc! !"

Lúc này lại nghe Long Hóa Nguyên cười hi hi phải nói, " có một vấn đề không biết nên hỏi không nên hỏi, hiền đệ năm nay bao nhiêu tuổi?"

Bạch Nghị sững sờ, nhưng trong lòng thì suy nghĩ minh bạch, cái này Long Hóa Nguyên dự định, sợ là muốn từ trong miệng của mình, moi ra tên Bạch Khiết Nhi!" "Tiểu đệ năm nay mười bốn!"

"Uh, vậy mà đã có mười bốn!" Long Hóa Nguyên ha ha cười cười, đổi đề tài, "Không biết hiền đệ là phủ nhận biết, tại Bạch phủ bên trong một nữ tử? Nhìn nàng này hình dạng, sợ là cùng người tuổi tác tương tự!"

Bạch Nghị trong lòng lạnh lùng cười một tiếng, trong lòng đối Long Hóa Nguyên càng thêm đến căm hận, trong lòng hán, đã sớm đem biểu tỷ Bạch Khiết Nhi xem là mình độc chiếm, sao có thể khoan nhượng người khác nhúng chân! Đáng hận Bạch Khiết Nhi cái kia lăng ló, đúng là tại hôm qua, chủ động hướng Long Hóa Nguyên tao thủ lộng tư, câu dẫn hán, dẫn dụ hán!" "Gián phu hán nì non đến thấp giọng mắng,

"A? !" Long Hóa Nguyên sững sờ, hán cũng không có nghe rõ Bạch Nghị, chỉ là gặp hán lại là cần rằng nghiêng lợi bộ dáng, tựa hồ là đang mắng cái gì.

"Uh, tiểu đệ nói là, tiểu đệ không biết người nói đến tốt cùng là ai, dù sao cái này Bạch phủ rộng lớn như vậy, nghĩ muốn tìm một cùng ta tuổi tác không sai biệt lắm nữ tử, lại là quá khó khăn. Dù sao, ta Bạch phủ bên trong, nha hoàn ngàn ngàn vạn vạn, tiểu đệ thật sự là không biết huynh trưởng nói đến, đến tốt cùng là người phương nào..." Bạch Nghị đắng chát cười một tiếng, nhìn như mặt mũi tràn đầy áy náy, nhưng trong lòng của hán, cũng đã đối Long Hóa Nguyên hận muốn chết.

"Long Hóa Nguyên a, Long Hóa Nguyên, muốn cùng ta Bạch Nghị đoạt nữ nhân, người người đi chết đi! !" Trong lòng của hán căm hận mắng, cảm thấy lại cũng khó có thể, cùng một kẻ hấp hối sắp chết nói nhiều như vậy lời nói, lúc này đứng lên, chấp tay hướng về Long Hóa Nguyên cáo từ, "Tiểu đệ cáo từ! !"

"Ai?" Long Hóa Nguyên còn không có hỏi rõ ràng nữ tử áo trắng danh tự, trong lòng không cam lòng, nhưng kia Bạch Nghị tựa hồ là thần sắc khó chịu, đúng là hất lên ống tay áo, đóng sập cửa mà đi. "Ta mẹ nó trêu chọc người, đối lão tử hóa khí như thế lớn. Cái này nếu là đặt trước kia, đánh không chết người!" Hán tựa hồ là nghĩ đến cái gì, thần sắc dữ tợn, lập tức một bên, trở nên một bộ hiền hoà đáng vẻ.

"Sai lầm, sai lầm, tại nữ thần tử ty trong nhà, vẫn là phải có lễ phép. . ."

Lại nói lúc này Bạch Nghị, đã là một mặt dữ tợn đi ra ngoài viện, càng là chạy bốn năm mươi bước, liền dựa theo Hồ lão giao cho hán phương pháp, tâm niệm vừa động, liền dẫn nổ Phích Lịch Lôi.

Chỉ là, cái kia một mặt dữ tợn khoái cảm, lại là theo thời gian trôi qua, mà từ từ biến thành nghi hoặc.

"Thế nào, không có bạo?"

Trong tưởng tượng, vang động trời oanh minh không có phát ra tiếng.

"Chẳng lẽ lại, là có thời gian trì hoãn?" Bạch Nghi chưa từ bỏ ý định, lại đợi mấy giây.

"Làm sao không bạo? Làm sao có thể! Không có lý do gì a! Hồ lao như thế nào gạt ta? !" Bạch Nghi thanh âm nỉ non, giống như điên cuồng.

"Nghi nhi, người ở chỗ này làm gì?" Gắt gao nhìn chăm chăm tạm trú viện Bạch Nghi, sau người, đột nhiên truyền đến một tiếng nhu nhu thanh âm. Thanh âm này đem Bạch Nghi giật nảy mình, quay đầu, lại là Bạch Khiết Nhi! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 42: Không dám Xung Kinh Đạo Điện!

Khi Bạch Nghi rời đi về sau, Nhi Cầu trong lòng như theo tảng đá lớn.

Hắn thậm chí có thể cảm giác được, thân thể của mình, vẫn tại lo lắng bên trong, khăn trương run rẩy.

Mặc dù biết, trong cơ thể Phích Lịch Lôi, tại Lôi Oa trợ giúp dưới, đã đem này hấp thu. Đương nhiên, Phích Lịch Lôi năng lượng ẩn chứa bên trong đầu to, cũng là bị Lôi Oa nuốt chửng lấy hấp thu. Lôi Oa ngủ say sưa một đêm, mà Nhi Cầu thì là tại kích động cùng rung động bên trong, vượt qua một buổi tối!

Lúc này, Nhi Cầu cảm thấy mình bụng không có bạo, hắn nổi lòng lo lắng, cuối cùng là dần dần khôi phục bình tĩnh.

Này cũng không thể trách Nhi Cầu đối Lôi Oa không tín nhiệm, chủ yếu là Nhi Cầu làm vì một người địa cầu, linh lực a, Ngũ Hành nội đan loại vật này hắn chưa từng tiếp xúc qua, bỗng nhiên đi tới cái này kỳ diệu thế giới, thật là có điểm không thích ứng, bất quá cuối cùng là tốt lên rất nhiều.

"Ai! !" Lôi Oa yêu ngôn, tại Nhi Cầu trong đầu nhớ tới, "Lão phu Lôi Chấn Thiên, nghĩ nhất định là tại ngã ba đường gặp quý, làm sao lại gặp gỡ người như thế cái, ngộ tính thấp, là gan lại nhỏ xuẩn chó? !" !"

Nhi Cầu nghe vậy khó chịu, "Hừ, không nên quên là ai cứu được ngươi! !" !"

"U a, dám cùng lão phu Lôi Chấn Thiên mạnh miệng, tin hay không lão phu một cái lời nổ chết ngươi? !" !"

Nhi Cầu mặc kệ hắn, trầm nghĩ, người Lôi Chấn Thiên danh hào, vẫn là ta đầu này xuẩn chó cho ngươi lên a, ngươi cái con cóc!

"Lôi Oa lão đại, có không thể tu yêu tâm pháp?" Nhi Cầu nghĩ đến chuyện khẩn yếu.

Lôi Oa tựa hồ liếc mắt nhìn, một bộ cuồng ngạo xấu thiên thần bộ dáng, "Cầu ta? Cầu ta, ta liền cho ngươi! ! Khỏi phải nói là bước đầu tiên tu yêu tâm pháp, cho dù là bước thứ ba, bước thứ tư, hừ, ta Lôi Chấn Thiên đều có! !" !"

Nhi Cầu đang định cùng cóc nói tốt hơn lời nói, nhưng nghĩ lại, lạnh hừ một tiếng, "Rác rưởi, toàn. . . Đều là rác rưởi! !" !"

Lôi Oa nghe xong, lập tức tròn mắt liền trợn thật lớn, "Ngươi nói cái gì? Ngươi một đầu cấp thấp Băng Khuyến yêu thú, lại dám nói ta Lôi Oa tộc tu yêu chi pháp, là rác rưởi? !" !"

"Hừ, kia là tự nhiên! !" !"

Lôi Oa hừ hừ cười lạnh, "Tốt, lão phu Lôi Chấn Thiên ngược lại muốn nghe một chút, ngươi có gì tốt tâm pháp!" !"

Nhi Cầu trong lòng cười lạnh, "Dịch Cân Kinh, đã từng nghe nói chưa?" !"

Lôi Oa ngây ngẩn cả người, trôi qua một lát, lúc này mới ấp a ấp úng nói nói, " cái này. . . " !"

Nhi Cầu cảm thấy buồn cười, cái này cóc thật sự là ngu xuẩn đến đáng yêu.

Không nghĩ tới, tùy tiện nói một bản hòa thượng đọc kinh sách, đúng là đem cái này Lôi Oa trấn trụ.

Lúc này lại là nghe Lôi Oa một mặt ngưng trọng nói nói, "ta Lôi Oa nhất tộc tu luyện tâm pháp, có thể nói là yêu pháp bên trong cực phẩm, lại là cũng không dám xưng Kinh Đạo Điển!"

"Cái gì cái gì. . . Xưng Kinh Đạo Điển?" Nhị Cửu một mặt mê mẩn.

Lôi Oa nổi giận, phun nước bọt lớn mồm, "ngươi ngay cả kinh điển cũng không biết, sao có thể biết Dịch Cân Kinh dạng này danh tự kinh văn? Nói, Dịch Cân Kinh đến tốt cùng là cái gì?"

Cái này Lôi Oa có rất ít chứng chắc chắn hoàng thời điểm, lúc này biểu hiện lại là để Nhị Cửu có chút không hiểu.

"Cái này. . . Dịch Cân Kinh, quả thật ta bịa đặt! !"

Lôi Oa nghe xong, càng nổi giận hơn, lớn miệng đem Nhị Cửu giận mắng một trận.

"Nghe, về sau tâm pháp, tuyệt đối không thể tùy tiện xưng Kinh Đạo Điển. . . Trải qua, điển hai chữ, chỉ có chứng đạo để quân, Yêu Hoàng, Ma Tôn bọn người sáng tạo phương pháp tu luyện, mới có thể gọi là kinh, mới có thể xưng là điển!" Lôi Oa trịnh trọng nói, "Bằng không mà nói, chính là đối để quân đám người khinh nhờn!"

Nhị Cửu đối với mấy cái này không có chút nào khái niệm, nghĩ đến, để quân, Yêu Hoàng, Ma Tôn các loại, đều là thế giới này đỉnh tiêm cao thủ đi, lại lại nhận bức này tôn sùng cùng gửi lời chào, cái này khiến Nhị Cửu có chút nhiệt huyết dâng trào, "Lôi Oa lão đại, nói cho ta nghe một chút đi, đều có thứ gì kinh điển đâu?"

"Ài. . ." Lôi Oa thở dài một hơi.

"Lão phu nghĩ nhất định là tại ngã ba đường gặp gặp quý! !" Nhị Cửu cướp, đem hắc nói một hơi! ! Không biết vì cái gì, Nhị Cửu nói xong lời này, trong đầu đúng là hiện ra một lão nông thân ảnh, vòng quanh ông quần cây, nhiễm lấy bùn,

Quất lấy một túi thuốc lá sợi, cau mày, ánh mắt sáng ngời, tựa như đang nhìn hắc. Lập tức, người lão nông này phu dùng trong tay tẩu hút thuốc lá, bang bang đến gõ gõ Nhị Cửu đầu!

"Ngươi làm gì học ta nói chuyện? Dạng này thật không tốt! !" Lôi Oa cau mày, một mặt cổ quái phải xem lấy Nhị Cửu.

"Thế nào? Ngươi cũng nhìn thấy kia lớp người quê mùa rồi?" Lôi Oa một mặt cười trên nỗi đau của người khác, "Năm đó lão phu Lôi Chấn Thiên, bất quá là đối hắc hắc hơi một cái, liền bị hắc kếm chút dùng tẩu hút thuốc lá gõ chết! Từ đó về sau, mỗi ngày đều dạng này, không tự chủ được nói một câu nói như vậy! Câu nói này, khẳng định là kia lớp người quê mùa!"

Nhị Cửu tim đập nhanh, cái này người nào a, một câu thuận mồm, lại là có thể để hắc sinh ra ảo giác, đáng sợ, thật sự là đáng sợ!

"Hội không lại. . . Là cái gì để quân loại hình?" Nhị Cửu hiếu kỳ đến hỏi.

"Không biết, chỉ sợ nhanh đi." Lôi Oa bất đắc dĩ phải nói.

Nhị Cửu trầm nghĩ, cái này Lôi Oa năm đó một nháy mắt, chỉ sợ cũng không đơn giản.

Thế là liền trịnh trọng hướng hắc cầu dạy đều có thứ gì kinh điển, miễn được bản thân quá mức cô lậu quả văn.

"Yêu điển ngươi cuối cùng phải biết a?" Lôi Oa nói.

Nhị Cửu lắc đầu.

"Bại hoại, đáng xấu hổ! Yêu tộc bại hoại, Băng Huyền nhất tộc sỉ nhục! ! Thân là yêu, ngươi vậy mà không biết yêu điển? !" Lôi Oa thần sắc có chút xúc động phẫn nộ, bất quá cũng khó trách, Yêu tộc bên trong, cũng cứ như vậy một bộ kinh điển, gọi yêu điển, Nhị Cửu thân là bất nhập lưu tiêu yêu thú, ngay cả yêu điển cũng không biết, cái này cũng có chút không nên.

"Tốt a, lão phu Lôi Chấn Thiên giới thiệu cho ngươi giới thiệu. . ."

Nhị Cửu nghe được say sưa ngon lành, cái này yêu điển, tại Lôi Oa trong miệng, là lợi hại không được a! Còn có, lợi hại không chỉ có là yêu điển, càng có Ma Kinh! ! Trừ đó ra, còn có Thiên Đế, có tổ, có nhân quần. . . Cái này khiến Nhị Cửu tâm thần hướng tới, không khỏi bồi ngùi mãi thôi, "Nếu như có thể tu luyện yêu điển, thật là tốt biết bao a! !"

"Chớ nằm mộng ban ngày!" Lôi Oa liếc mắt nhìn nhìn hắc một cái, "Xem ở ngươi ta hữu duyên, ngươi không bằng liền tu hành ta Lôi Oa nhất tộc tâm pháp a?"

"Có thể chứ?"

"Đương nhiên ngươi có thể, bất quá. . . Hắc hắc hắc, chuyện này dễ thương lượng a! Tối thiểu nhất, ngươi đến có thể cảm được nhượng lại ta động lòng điều kiện!" Lôi Oa nói.

Hắn bên này vừa mới dứt lời, lập tức liền vang lên tiếng đập cửa, truyền đến một đạo giọng nữ, thanh âm tựa như tiếng trời, "Long đại ca ở đó không?"

Nguyên bản một mặt phiền muộn Long Hóa Nguyên, đang nghe được cái này một thanh âm về sau, chạy như bay, bước ra một bước, thân hình hóa thành một cái bóng mờ, như là cuồng long quần quanh, lại xuất hiện lúc, lại là xuất hiện ở trước cửa, một mặt phong độ nhẹ nhàng đáng vẻ, mở cửa.

Sau khi cửa mở, lại là Bạch Khiết Nhi, cũng chính là Long Hóa Nguyên thời khắc nhớ thương nữ tử áo trắng.

Nàng tuyệt mỹ dung nhan, để không khí cũng vì đó trì trệ!

"Tiểu thư, chuyện gì?" Long Hóa Nguyên bụng, khuôn mặt tươi cười hỏi.

Mà lúc này, Nhị Cửu rõ ràng cảm giác được, tại hắn lông tóc bên trong cất giấu Lôi Oa, nhịp tim, lại như cùng nổi trống.

Nhị Cửu trong lòng hiểu rõ! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43: Nhân quân tạo chữ, 2 thế nào đi nữa vì 2!

Nguyên lai, là Bạch Vãn Thiên để Bạch Khiết Nhi tới mời Long Hóa Nguyên, cùng một chỗ tiến về Bạch phủ trong tộc đại sảnh, hưởng dụng bữa sáng!

Long Hóa Nguyên cái thẳng này, đã mặt mày hớn hờ, thỉnh thoảng địa, còn muốn tại Bạch Khiết Nhi trước mặt bụng thân phận, một bộ ta là quân tử đáng vẻ, dạng này Long Hóa Nguyên để Nhị Cửu gặp, muốn ỏi. Hắn vẫn tương đối quen thuộc cái kia ngang ngược can rõ, không ai bì nổi Long Hóa Nguyên!

Hai người gặp mặt, tương hồ chào, thông báo tính danh, xem như quen biết.

"Hôm qua đường đột giai nhân, Long mỗ bên này hướng người bồi tội!" Long Hóa Nguyên nhẹ lay động quạt xếp, mở miệng nói ra.

Bạch Khiết Nhi che đập môi khẽ cười, "Khiết nhi vụng về cầm kỹ, sợ là để Long đại ca chê cười!"

Cười một tiếng, bách hoa như là nộ phóng, Long Hóa Nguyên lập tức cũng cảm giác được mùa xuân hương vị.

Hắn vội vàng hào sảng cười to, "Chỗ nào, ở đâu! !"

Nhị Cửu ở bên kia có chút ngơ ngác, hắn từ không nghĩ tới, một người biến hóa, đúng là to lớn như thế. Hắn thấy, hôm qua trước đó Long Hóa Nguyên, là thô bỉ vô sỉ, nhưng hôm nay Long Hóa Nguyên, lại là trở nên hình tượng sáng sủa. Biến hóa này, hoàn toàn là bởi vì một nữ nhân! Cái này khiến Nhị Cửu có chút khó tin, hắn cảm thấy thâm ảo nhất nan đề, chính là tâm tư của nữ nhân! Nhưng nhưng lại chưa bao giờ nghĩ đến, một cái mỹ nữ, đúng là để Long Hóa Nguyên thay đổi thần thái lang lang, tựa hồ, kia một cỗ bí khinh nhòn khí chất, cũng hoàn toàn biến mất không thấy.

Mà Bạch Khiết Nhi phía sau, thì là một mặt âm trầm Bạch Nghi.

Hắn gắt gao nhìn chăm chăm Nhị Cửu, thật sự là nghĩ mãi mà không rõ... Vì cái gì, Phích Lịch Lôi không có bạo tạc đâu?

"Nhị Cửu, đi! !" Long Hóa Nguyên hô quát một tiếng, liền theo Bạch Khiết Nhi cùng nhau rời đi.

Nhị Cửu vẫn như cũ đứng thẳng, lộ ra đặc lập độc hành, hơn người!

Bạch Khiết Nhi cũng là hiếu kì nhìn thoáng qua Nhị Cửu.

Mị nhãn như nước, để Nhị Cửu trong lòng, nhìn không được phù phù cuồng loạn. Mà Lôi Oa, thì càng là không chịu nổi, té ngựa về phía sau, như là bị điện giật hôn mê bất tỉnh.

Bất quá Nhị Cửu trong đầu của hắn, lại cảm thấy có chút khó tin, "Vì cái gì, vì cái gì! ! Mỗi người gặp ta đều gọi ta Nhị Cửu? !" Nhị Cửu trong lòng gào thét, kia nằm xuống, nhưng lại ngồi xuống Lôi Oa, tựa hồ cảm thấy Nhị Cửu nghi vấn, hip-hop cười, dùng yêu ngôn ở trong đầu hắn truyền âm, "Người, chẳng lẽ không biết gáy của người bên trên, dài hai nếp nhăn lý, chính là 'Hai' a?"

Nhị Cửu càng thấy nghi ngờ, "Vì cái gì, hai thể nào đi nữa chính là hai đầu?"

Nhị Cửu cảm thấy quý dị, không có lý do a, nơi này cũng không phải Địa Cửu, không có khả năng nơi này dùng chính là chữ Hán, đúng không?

Ai ngờ, kia Lôi Oa lại là khi dễ nói nói, "không học thức, thật đáng sợ! Nhân quân tạo chữ, ngày đó, chữ thành lúc, thiên địa thất sắc, nhân quân đứng là bằng này nhất cử chứng đạo, tài hoa siêu thiên, đứng hàng nhân quân chi vị! Lưu truyền xuống vạn tự, chính là nhân quân chỗ tạo, hai thể nào đi nữa chính là hai, ngươi có ý kiến a?"

Lời nói này thôi, theo Bạch Khiết Nhi đi ở phía trước động, Lôi Oa liền sốt ruột bận bịu hoảng nhìn trộm, Bạch Khiết Nhi tròn vo cái miệng nhỏ, mỗi một lần vận vẹo, liền muốn để Lôi Oa tìm đập rộn lên, như là nổi trống. Mà lại, Lôi Oa đầu lưỡi đỏ thắm càng là thỉnh thoảng vuron đi ra, mò về hư không.

Liền như là, đồng ruộng bên trong Thanh Oa, gặp được phi trùng, sau đó vèo một tiếng, lưỡi đem quán vào trong bụng.

Lôi Oa làm, không khác chút nào.

Bắt quả hần le đầu lưỡi, lại là vòng quanh trong hư không... Mùi.

"Thật là thơm a! !" Lôi Oa miệng lưu nước bọt, Nhị Cửu cảm giác được, trên đỉnh đầu của mình có một phần nhỏ lông tóc, tựa hồ bị thấm ướt.

Bắt quả Nhị Cửu lúc này suy nghĩ, lại là Lôi Oa nói tới nhân quân tạo chữ sự tình, cái này khiến Nhị Cửu rất ngạc nhiên, cái gì? Tạo chữ cũng có thể chứng đạo? Ta Nhị Cửu cũng có thể tạo chữ a! ! Quét ngang là một, hai khoảng hai, ba thể nào đi nữa chính là ba!

Nhưng lời này, hần vô luận như thế nào, đều nói không ra miệng.

Không phải là trùng hợp a?

...

Trong lòng còn nghi vấn, Nhị Cửu đem dứt bỏ, vẫn là đem tâm tư đặt ở Lôi Oa nói tới Lôi Oa nhất tộc tâm pháp phía trên.

Nếu là có thể để cái này Lôi Oa đem tâm pháp truyền thụ cho mình,

Chẳng lẽ có thể đường hoàng tu luyện?

Nhị Cửu mừng rỡ trong lòng, cảm thấy hi vọng đang ở trước mắt.

Mặc dù, cái này Lôi Oa, nói là muốn để cho mình xuất ra động tâm điều kiện đến đổi, nhưng Nhị Cửu cảm thấy mình, sợ đã là nghĩ đến, tuyệt đối có thể để cho cái này Lôi Oa động tâm điều kiện.

Hừ hừ! Nhị Cửu trong lòng đắc ý, đã thấy cái này Lôi Oa, dùng mình rộng lượng đầu lưỡi, như là như rắn, dò xét lấy không khí, qua một lát, càng là phần phật lập tức, dùng đầu lưỡi liếm láp lấy mình tròn mắt. Nhị Cửu đối với cái này có chút không rõ, âm thầm quan sát một lát, nguyên lai cái này Lôi Oa, nhìn chăm chăm Bạch Khiết Nhi cái miệng không thả, trong mắt lại là bài tiết ra cổ quái chất lỏng.

Cái này khiến Nhị Cửu lúng túng đồng thời, cũng cảm thấy có chút buồn nôn.

"Ai, Lôi Oa lão đại..."

"Làm gì?" Lôi Oa một mặt không nài, thanh âm càng là mang theo bất mãn mãnh liệt, tựa hồ bởi vì Nhị Cửu thanh âm, quấy rầy hăng hái của hắn.

"Lôi Oa lão đại, còn xin ngươi chú ý điểm ẩn nấp, nếu là bị người phát hiện, ngươi ta liền đều xong đời!" Hai chó chớp mắt, nhỏ giọng nói, thanh âm như là hơi thở.

"Ừm, ngươi nói rất có đạo lý." Lôi Oa ánh mắt, vẫn như cũ nhìn chăm chăm phía trước Bạch Khiết Nhi tròn vo cái miệng.

"... Cái này cóc, rõ ràng là rất háo sắc..." Nhị Cửu nghĩ thầm, liền đối với Lôi Oa nhỏ giọng nói nói, "Lôi Chấn Thiên lão đại, ta dùng ba nghìn mỹ nữ, đổi lấy ngươi Lôi Oa nhất tộc tu luyện tâm pháp, như thế nào?"

"Giai lệ là cái gì? Lão phu Lôi Chấn Thiên không có thèm! !" Lôi Oa chém đinh chặt sắt phải nói, nhưng nhưng như cũ thẳng tắp nhìn về phía Bạch Khiết Nhi tròn trịa cái miệng.

Nhị Cửu trong lòng rất nghi hoặc, làm sao... Chẳng lẽ cái này cóc, thích không phải nữ nhân?

"Giai lệ liền là nữ nhân, cùng phía trước nữ nhân này rất giống! Rất giống!" Nhị Cửu tiếp tục dẫn dụ.

"Ồ? !" Lôi Oa truyền vào Nhị Cửu trong đầu thanh âm mang theo chút run rẩy, "Đều là có giống nàng như thể tròn cái miệng a?"

"Đương nhiên!" Nhị Cửu không chút do dự trả lời.

Oa nha! ! Nhị Cầu trong lòng thán phục một tiếng, cái này Lôi Oa, chân chính thích... Lại là cái mông!

Lúc này Nhị Cầu trong đầu, chợt nhớ tới một câu, "Cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga" .

Trong lòng của hắn tính toán lớp bớp đến gỗ đi lên, vì cái gì con cóc, muốn ăn thịt thiên nga?

Có đôi khi, hỏi nhiều mấy cái vì cái gì, có lợi cho đào thiếu biểu tượng phía dưới bản chất.

Nhưng nếu là muốn trả lời vấn đề này, hiển nhiên không thể dùng bình thường mạch suy nghĩ đi suy nghĩ...

Thiên nga, nó trên bản chất liền là một con nga, bay rất cao, đáng đáp vẫn được.

"Nga nga nga, khúc hạc hướng lên trời ca..." Nhị Cầu liền tưởng đến bài thơ này từ, lúc này nga, hắn là trong nước, "Lông trắng phù nước biếc, thuận lợi bàn tay phát sóng xanh..." . Giả thiết cái này nga, là thiên nga, ừ, thiên nga cũng là hội bơi, cho nên cóc cùng thiên nga, lần đầu tiên gặp nhau, nên vào lúc này nơi đây.

Thiên nga trắng, khúc hạc hướng lên trời ca thời điểm, một bên lưu động, một bên ca hát...

Mà mặt nước Hà Hoa dưới, lại là che giấu một con cóc, thần sắc hèn mọn đến nhìn trộm lấy thiên nga trắng, hắn muốn ăn thiên nga, tuyệt không phải là bởi vì thịt thiên nga ăn ngon, bởi vì cóc làm sao có thể nếm qua thịt thiên nga? Cho nên, hắn sở dĩ muốn ăn thịt thiên nga, hoàn toàn là bởi vì thiên nga bên trên cái nào đó đặc chất, thật sâu xúc động cóc, để hắn đối với thiên nga, trong lòng có tham lam chi ý.

Cái này tham lam chi ý, rất đậm rất đậm, thậm chí là hận không thể đem nàng nuốt vào bụng bên trong!

Liền như là, Lôi Oa lúc này nhìn chăm chăm Bạch Khiết Nhi cái mông, trong ánh mắt kia, đồng dạng là... Tham lam cùng hèn mọn!

Mặc dù hắn là Đại Yêu, nhưng trong lúc vô tình, Lôi Oa vẫn là bộc lộ ra hắn bản năng. Lại nói, lúc này Lôi Oa, đến cùng có phải hay không bản thể của hắn, còn rất khó nói...

Như vậy, cái này Bạch Khiết Nhi cái mông cùng thiên nga ở giữa, đến tột cùng có liên quan gì đâu?

Hai mắt chó trực câu câu đến nhìn chăm chăm Bạch Khiết Nhi cái mông, lại không phải bị ỏi thần sắc, mà là một mặt thâm trầm

Lôi Oa cúi đầu nhìn thấy Nhị Cầu, đồng dạng là trực câu câu con mắt, cao hứng vỗ Nhị Cầu đầu.

"Người trong đồng đạo a, ngươi cũng thích nàng tròn trịa cái mông? !"

Câu nói này, lại là để Nhị Cầu linh quang lóe lên, ánh mắt của hắn tựa như xuyên thấu Bạch Khiết Nhi áo trắng, nhìn chăm chăm Bạch Khiết Nhi lúc ẩn lúc hiện cái mông, chẳng lẽ lại, cái này Lôi Oa, thích chính là, đã có nhục cảm, lại có sống động đồ vật?

Nữ nhân cái mông, cùng thiên nga chính thể sống động thân hình , có vẻ như phù hợp hai điểm này a!

"Đúng vậy a, ta cũng thích, khục khục..." Nhị Cầu trong lòng cảm thấy, cuối cùng là bắt lấy Lôi Oa G điểm!

Cổ tượng điểm, chính là nữ nhân tròn trịa cái mông, cùng thiên nga...

"Hắc hắc, Lôi Oa lão đại, ta không chỉ có sẽ vì ngươi tìm đến ba nghìn mỹ nữ, càng có ba trăm thiên nga trắng, ngươi cảm thấy thế nào?"

Lời kia vừa thốt ra, quả thật kia Lôi Oa cả thân thể tựa hồ run lên, "Thiên nga? Thiên nga tốt, ta thích, cốt cốt ~! !"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44: Chiến tộc. . . Tam Hoang? !

Lôi Oa hưng phấn đến tại Nhị Cầu trên đầu nhảy tới nhảy lui, càng là không tự chủ được phát ra cốt cốt thanh âm

Thanh âm này, cứ việc không lớn, nhưng là cùng Lôi Oa bình thường cùng Nhị Cầu câu thông lúc khác biệt, bình thường, Lôi Oa có thể dùng yêu ngôn, lấy ý niệm hình thức tại Nhị Cầu trong đầu vang lên, thế nhưng là, giờ này khắc này, Lôi Oa có lẽ là bởi vì, nghe được Nhị Cầu hứa hẹn cho hắn ba trăm thiên nga trắng, quá mức hưng phấn duyên cớ, đúng là trực tiếp phát ra thanh âm.

"Ở đâu ra cóc gọi?"

Một mực trong lòng còn có lo nghĩ, vụng trộm dòm ngó Nhị Cầu Bạch Nghị, bỗng nhiên quay đầu, thấy được tại Nhị Cầu trên đầu nằm sấp lấy Lôi Oa, thân sắc khẽ giật mình.

Cóc?

Nhị Cầu kinh hãi! !

Lôi Oa lại là bình tĩnh, cốt cốt vừa gọi, bắt đầu từ Nhị Cầu trên đầu nhảy ra, nhảy tới trên mặt đất, lại nhảy mấy lần, liền biến mất ở trong bụi cỏ.

Bạch Nghị nhú mày, cảm giác không nói được quỷ dị.

"Nghị nhi, thế nào?" Bạch Nghị đột nhiên dừng lại bước chân, để Bạch Khiết Nhi cùng Long Hóa Nguyên, đồng dạng là dừng bước, quay đầu nhìn xem hắn.

"Uh, không có gì!" Bạch Nghị vẻ mặt vô cùng nghi hoặc, sờ lên sau gáy của mình muối.

Giữa mùa đông, từ đâu tới cóc? !

Bạch Nghị bỗng nhiên ý thức được điểm này, bỗng nhiên lại nhìn đi, đã thấy Nhị Cầu hai chân đứng thẳng, mạo như vô sự, hướng về phía trước chạy như điên. Mà Lôi Oa, thì là sớm đã trở lại trên người hắn, giấu kín tại lồng của hắn phát bên trong, tại Nhị Cầu tức giận giận mắng bên trong, còn tại dư vị Bạch Khiết Nhi tròn vo cái miệng.

"Đầu này Băng Khuyển, có chút linh trí, Khiết nhi cô nương như là ưa thích, cứ việc cầm đi liền tốt." Long Hóa Nguyên, phong độ nhẹ nhàng đối Bạch Khiết Nhi lấy lòng.

Nhị Cầu nghe được Long Hóa Nguyên câu nói này, trong lòng giận mắng một tiếng, dâng lên rồi đi Bạch phủ tâm tư.

Mà Bạch Khiết Nhi còn vẫn không nói gì, Bạch Nghị lại là đoạt trước một bước, "Tỷ, ta muốn! !"

Bạch Khiết Nhi sững sờ, nhìn thoáng qua Bạch Nghị, đối Bạch Nghị nàng vẫn là hiểu rất rõ, bình thường đối mèo mèo chó chó, không phải đánh liền là đá, chưa nói tới yêu thích, làm sao hôm nay đột nhiên chủ động muốn một đầu Băng Khuyển đây? Nàng cười nhẹ, đối Long Hóa Nguyên, nói nói, "kìa. . . Tốt a! Long đại ca, mời tới bên này!"

"Mời!" Long Hóa Nguyên trong lòng đẹp lật ra.

Mà Bạch Khiết Nhi mang theo ý cười trên mặt, lại là có chút nghi hoặc, Bạch Nghị trộm cầm viên kia Phích Lịch Lôi, đến tốt cùng phải dùng đến địa phương nào đâu? Nàng nhìn như tại Long Hóa Nguyên trước mặt đoan trang có lễ, vụng trộm kì thực chú ý Bạch Nghị cử động. Nếu như dựa theo nàng tính toán tính toán, tại nàng tiến đến trước đó, Bạch Nghị cũng đã dùng Phích Lịch Lôi nổ chết Long Hóa Nguyên. Thế nhưng là, vì cái gì trong tưởng tượng, bạo tạc tình hình, cũng chưa từng xuất hiện?

Ai, nghìn tính vạn tính, chung quy là có lỗ thủng.

Bạch Khiết Nhi không còn xoắn xuýt, ánh mắt như nước có chút đối Long Hóa Nguyên cười một tiếng, liền để Long Hóa Nguyên tâm thần cuồng loạn.

. . .

Bạch Khiết Nhi mang theo Long Hóa Nguyên đám người đi tới Bạch phủ phòng phía trên, sớm có thịnh yến chuẩn bị tốt, người bên trong cũng so với nhiều, thượng thủ một người chính là Bạch phủ chủ Bạch Văn Thiên.

Nhị Cầu tại Long Hóa Nguyên hai người đằng sau, thỉnh thoảng phải xem hướng Bạch Nghị.

Giờ này khắc này, Bạch Nghị nhìn chăm chăm Nhị Cầu, càng phát giác cổ quái.

Nhất là xuất hiện qua con kia ngón cái bụng lớn nhỏ cóc, càng làm cho Bạch Nghị sinh lòng lo nghĩ, mùa đông, cóc không đều ngủ đông rồi sao? Điểm này, cực kì không hợp lý. Huống hồ, Bạch Nghị từ con cóc này trên thân, lại là không tự chủ được liên tưởng đến, chế tác trong phùng con kia thanh đồng đầu thú. Món kia thanh đồng đầu thú, chính là cóc đầu.

Chẳng lẽ lại, hai người này hội có quan hệ gì?

Cũng liền tại Nhị Cầu tại Bạch Nghị nhìn chăm chăm phía dưới, toàn thân khó chịu thời điểm, đột nhiên, một đạo thê lương thanh âm, mang theo tiếng khóc nức nở, truyền đến. "Nhị Cầu? ! !"

Nhị Cầu còn không có thấy rõ ràng thời điểm, liền gặp một đạo thân ảnh kiêu tiểu, như như gió cuốn qua, thẳng đến Nhị Cầu mà đến, đưa hán gát gao ôm vào trong lòng!

Nhị Cầu không có giấy dựa, không có cự tuyệt.

Bởi vì, người tới đúng là Dao Dao!

Nghe cái này quen thuộc mùi, Nhị Cầu khoe miệng một phát, đối kia Bạch Nghị,

Lộ ra cô quái ý cười.

Bạch Nghị sững sờ, con người cơ rụt lại.

Hắn rõ ràng từ Nhị Cầu trong mắt, thấy được một tia ý trào phúng, càng hấp dẫn hơn làm.

Bạch Nghị trong lòng giận dữ, hắn mặc dù không biết Phích Lịch Lôi vì cái gì không có bạo tạc, nhưng dưới mắt đầu này Băng Khuyển, nhất định là có gì đó quái lạ!

Lúc này, chính là thân hình khẽ động, hướng phía Dao Dao trong ngực Nhị Cầu chộp tới.

Lúc này, Dao Dao bỗng nhiên quay đầu, một đôi mắt, nhìn chăm chăm Bạch Nghị một chút, lại làm cho người này, thân hình bỗng nhiên trì trệ, trong chốc lát, thất hồn lạc phách, như rơi xuống hầm băng. Hắn không hề động, cũng không dám động, bởi vì hắn cảm thấy, nếu là mình tay, thực sự chộp tới Nhị Cầu, chỉ sợ trong phút chốc, mình cái tay này, hội bị phế sạch.

Bạch Nghị cảm thấy một cỗ sợ hãi trước đó chưa từng có, tay của hắn, theo sợ hãi của hắn, bản năng hướng về sau lùi về.

Chỉ là, đây hết thảy, vẫn như cũ là chậm!

Tay của hắn, tại trước mắt bao người, như là trong phút chốc đã mất đi tinh huyết, đúng là trở nên một mảnh khô cạn đen nhánh!

Liền như là, quá trình đốt cháy.

"A!" Thảm liệt đến gào thét, từ Bạch Nghị miệng bên trong kêu thảm mà ra.

Bạch phủ bên trong người, gặp đây, thân hình nhao nhao đứng lên, một mặt tức giận.

Đã thấy Bạch Văn Thiên cau mày uống nói, "tất cả lui ra!"

Lúc này, sớm có công đường khép lại mục đích lão giả tóc trắng, thân hình khẽ động, hóa thành một mảnh tàn ảnh, đi tới Dao Dao bên cạnh, ánh mắt lạnh lùng phải xem lấy Bạch Nghị. Người này không vui không buồn, đối Bạch Nghị kia quá trình đốt cháy tay phải, lại là không nhìn một chút, mà là đi tới Dao Dao phía sau, đem trong cơ thể nguyên lực chuyển vận đến Dao Dao trong cơ thể.

"Giết nàng, giết nàng! Giết yêu nữ này! !" Bạch Nghị thảm liệt gào thét bên trong rút lui, dùng đen nhánh tay khô héo chỉ vào Dao Dao, bởi vì kịch liệt đau nhức, hắn đã sắc mặt tái nhợt, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa, càng là không nhịn được run rẩy.

Nhưng Bạch phủ, không có người phục tùng mệnh lệnh của hắn, chỉ vì thượng thủ Bạch phủ Phủ chủ, Bạch Văn Thiên đã lên tiếng.

"Cửu cửu, cửu cửu! ! Giúp ta giết nàng, giết hắn! !" Đang đau nhức bên trong, Bạch Nghị giống như điên cuồng.

Cảnh Mộng Dao sau lưng lão giả, lạnh lùng phải xem Bạch Nghị một chút.

"Cảnh lão không cần thiết động thủ! !" Bạch Văn Thiên đứng dậy, đối dưới tay hai người đưa mắt liếc ra ý qua một cái, "Hai người các ngươi, đem hắn mang đi! !" Bạch Văn Thiên đi vào ngoài viện, đối lão giả cười ôm quyền, "Cảnh lão không cần thiết động thủ, đứa bé này, hắn là muối muối ta con độc nhất, là Lâm Tiêu huyết mạch duy nhất, xem ở Lâm Tiêu trên mặt, còn xin Cảnh lão, thủ hạ lưu tình!" Đang khi nói chuyện, Bạch Văn Thiên nhìn thoáng qua, nhắm mắt lại ôm Nhị Cầu Dao Dao, thần sắc trong lúc đó đại biến.

Dao Dao sau lưng Cảnh lão, mắt sáng lên, "Hắn là, Lâm Tiêu chi tử? !"

Bạch Văn Thiên gật đầu, nhìn về phía Dao Dao, đáng chết cười một tiếng, "Đúng là Cảnh gia lão nhị Long Nữ, thất kính thất kính, lão phu thay Bạch Nghị xin lỗi người! !"

"Đừng nói kia bất hiếu từ tôn! !" Cảnh lão lạnh hừ một tiếng.

Bạch Văn Thiên ánh mắt, tại Dao Dao mi tâm bên trên nhìn lại, hơi kinh ngạc.

"Quả thật là. . . Chiến! Chẳng lẽ lại, đây cũng là Tam Hoang?" Bạch Văn Thiên ánh mắt, nhìn về phía Cảnh lão, lộ ra thần sắc sợ hãi.

Cảnh lão khẽ gật đầu, mặt lộ vẻ ngao ý.

"Không nghĩ tới, nàng đúng là muốn so Cảnh Mộng Hi, sớm hơn thức tỉnh Chiến tộc huyết mạch, đây thật là Cảnh phủ may mắn, cũng là ta Bạch phủ may mắn a!" Bạch Vãn Thiên ha ha cười nói.

Cảnh lão tại lạnh lùng trông được hướng Bạch Vãn Thiên, "Nếu không phải người Bạch phủ thiên chi kiều tử Bạch Trầm Không, chỉ sợ Dao Dao, sẽ không ở đâu mất tỷ tỷ và ái khuyến cực kỳ bị ai bên trong, thức tỉnh Chiến tộc huyết mạch, hừ! ! Đáng chết Chiến tộc huyết mạch, nàng hẳn là thức tỉnh, là lão nhị Chân Hoàng huyết mạch!"

Bạch Vãn Thiên ngưng ngưng đến ngậm miệng lại.

Lúc này lại nghe Cảnh lão lạnh lùng nói, " các người những bọn tiểu bối này, làm việc liền là không bền chắc, một kiện hôn lễ, quả thực là bị làm thành cục diện này, chúng ta bất quá là bề quan mấy ngày, cái này làm cho gà bay chó chạy, hừ! ! Nếu là Bạch Trầm Không tiểu tử cùng Hi nhi, nhưng có một người xảy ra ngoài ý muốn, người Bạch Vãn Thiên, lại có gì diện mục đi gặp phụ thân người tiền nhân?"

"Cảnh lão dạy phải! !"

"Ta đem chuyện xấu nói trước, nếu là kia Bạch Trầm Không tiểu tử, thực sự đem Hi nhi thế nào, ta liền thực sự phết đi hẳn!" Cảnh lão lạnh lùng bên trong, vẫn như cũ hướng Dao Dao chuyển vận lấy nguyên lực, qua một lát, Dao Dao liền yếu ớt tỉnh dậy. Chỉ nghe Cảnh lão, tại lạnh lùng bên trong nói, " Dao Dao, về sau nếu không phải sinh tử tồn vong thời khắc, cắt không có thể tùy ý sử dụng Tam Hoang chi lực, người niên kỷ còn nhỏ, cho dù là đã thức tỉnh Chiến tộc huyết mạch, tu vi cũng không được! Một hồi sau khi trở về, liền bề quan, không đạt Tam Hoa Tự Đỉnh cảnh, không thể ra ngoài!"

Dao Dao gật gật đầu, ni tâm bên trên, lóe ra tinh quang đường vân, lặng yên biến mất.

Gập đây, Cảnh lão liền dẫn Dao Dao muốn đi.

Bạch Vãn Thiên vội vàng khuyên ở, "Cảnh lão, còn xin mời ngồi, ăn bữa chuyện thường ngày lại đi!"

"Ăn cái rắm! Tranh thủ thời gian phái người đi đem Bạch Trầm Không cùng Hi nhi tìm trở về! !" Lão giả nộ khí không giảm.

"Đứng đứng đứng, trăm giác nhiều ngày chưa về, chính là đi tìm, chắc hẳn, nhiều chút thời gian, liền có thể mang về hai bọn họ!" Bạch Vãn Thiên khúm núm đến cười theo.

"Hừ, tốt nhất là đều có thể trở về! !"

"Đứng đứng đứng, kia là nhất định! !" Bạch Vãn Thiên cười cúi đầu khom lưng, đem Cảnh lão đưa tiễn, lúc này mới giãn ra thở ra một hơi.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Thế có 3 đạo, Nho Thích Đạo!

Tại Cảnh lão mang theo Dao Dao cùng Nhị Cầu sau khi đi, Long Hóa Nguyên bị Bạch Khiết Nhi cùng Bạch Vãn Thiên mời đến công đường, cùng hưởng cơm canh.

Long Hóa Nguyên thân phận khác biệt, cứ việc không phải Bạch phủ quý khách, nhưng nên có cấp bậc lễ nghĩa, còn có muốn làm toàn diện.

Bởi vì, đều là thế gia.

"Bạch thúc, cái gì là Tam Hoang a?" Long Hóa Nguyên trên vô đạo, mặc dù không có hứng thú gì, thế nhưng là đối trên phổ tiểu đạo lưu truyền nghe đồn chuyện lý thú, lại là có chút chú ý. Nhất là, vừa rồi phát sinh một màn, quả thực là để Long Hóa Nguyên trong lòng lạnh mình, nếu không phải giai nhân Bạch Khiết Nhi liền ở bên cạnh, chỉ sợ Long Hóa Nguyên sớm đã sợ đến tè ra quần.

Kia ôm Bạng Khuyến tiểu nữ hài, nhìn như nhu thuận đáng yêu, kì thực quý dị dị thường, nàng cái nhìn kia, lại là để Long Hóa Nguyên cảm giác được sâm sâm hàn ý.

Cái nhìn kia phía dưới, Bạch Nghị tay, đúng là quý dị quá trình đốt cháy!

Cho dù là nhìn xem Bạch Nghị thống khổ đáng vẻ, Long Hóa Nguyên cũng có thể cảm giác được, kia cổ như là linh hồn bị thiêu đốt đau đớn!

Hắn đang nghe, Bạch Vãn Thiên tại nhìn thoáng qua, cô bé kia về sau, liền kinh ngạc đặt được miệng, nói ra "Tam Hoang" hai chữ, trong lòng liền sớm đã ghi khắc, chỉ là lúc trước Cảnh phủ Tam lão đầu cây tại, hắn Long Hóa Nguyên thật sự là không dám mở miệng.

Long Hóa Nguyên cửa ra vào, cũng làm cho đường bên trong, rất nhiều Bạch phủ thiếu niên, đều lộ ra ánh mắt tò mò, tập trung tại Bạch Vãn Thiên trên thân.

Bạch Vãn Thiên dứt khoát, buông xuống đôi đũa trong tay cùng chén cháo, nghĩ đến Tam Hoang, nhú mồm.

"Nói lên Tam Hoang chi lực, vậy liền không thể không xách Man Hoang Chiến tộc!"

"Chiến tộc? Không phải nói, Man Hoang có tam tộc, theo thứ tự là Cuồng Nộ Man a?" Bạch Khiết Nhi linh động mở miệng.

"Vâng, Khiết nhi người nói không sai! Cuồng Nộ Man đích thật là Man Hoang tam tộc, nhưng lúc trước, lại là chỉ có nhất tộc, Chiến tộc! Tại Chiến tộc trước mặt, Cuồng Nộ Man còn kém xa lắm! Man Hoang chỗ sâu, xưa kia có Chiến tộc. Chiến tộc vô thượng, hát vang hành khúc, một phương bá chủ Man Hoang! Man Hoang chư bộ, người nào không phục?"

Bạch Vãn Thiên chậm rãi ngâm xướng, như là một bài cổ lão ca dao, mang theo kỳ dị vận luật. "Vào niên đại đó, Man Hoang Chiến tộc là tuyệt đối tồn tại, tại Chiến tộc thủ lĩnh, chiến thần dẫn đầu dưới, Man Hoang chư bộ trăm vạn hùng binh, gần bức đại hán đô thành trung hoàng thành! Tại bên trong ngoài hoàng thành Xích Thủy một bên, bức bách đại hán Thiên Tử ký xuống nhục nước mất chủ quyền Xích Thủy chi minh!"

"Nhưng, dù vậy huy hoàng chiến uy, cũng không thể để chiến thần hùng tâm tráng chí tiêu tán mây may, nửa năm sau, chiến thần ngao nghể xé bỏ Xích Thủy minh sách, bình lâm bên trong dưới hoàng thành, trong lúc nhất thời, thiên địa thất sắc, Trung Thổ đại hán, cả nước lòng người bàng hoàng, không chịu nổi một ngày!" Bạch Vãn Thiên chậm rãi nói, cho dù hắn không phải Man Hoang chư bộ người, nhưng lại cũng không ảnh hưởng, trong lòng của hắn, đối với chiến thần kính ngưỡng.

Cho đến ngày nay, Sóc Phương thành rất nhiều thế gia, tại cho hậu bối tử đệ đặt tên thời điểm, hội lấy một "Chiến" chữ, cái này chiến, chỉ chính là Man Hoang Chiến tộc.

"Sau đó thì sao?" Bạch Khiết Nhi dò hỏi, mắt lộ linh quang, linh khí bức người.

"Về sau. . ." Bạch Vãn Thiên lộ ra hướng về, "Chính là gần vạn năm qua, duy nhất tốt nhất thánh nhân, Không phu tử xuất thủ! Chỉ vì khi đó, chiến thần kế tục Tam Bảo đạo nhân Cửu Hoa Đế Quân kinh pháp, Tam Bảo Cửu Hoa Kinh! Tu vi đã là nửa bước chứng đạo đỉnh phong, chiến lực vô song! Trong thiên hạ, không có người nào có thể là đối thủ của hắn, cho dù là Đại Hán cao tổ, Long khí quốc vận mang theo, lại cũng không được! Tại chiến thần trước mặt, sống không qua mấy chiêu! Chiến thần người, sớm đã là bị coi như, vài vạn năm đến, Cửu Hoa Đế Quân về sau, duy nhất có khả năng chứng đạo người!"

"Ngay tại tất cả mọi người coi là, Trung Thổ đại hán sẽ phải không có thời điểm, tại Hàn Lâm viện viết thư Không Khâu xuất thủ! "

"Không Trọng Ni khi đó bất quá là một nho sĩ, toàn thân đoạn không ta mấy người võ tu chi sĩ như vậy, nguyên linh chi lực! Nhưng hắn lập địa thành thánh, đốn ngộ thiên hạ văn khí, tụ tập một thân, thành tựu thánh nhân chi vị! Là kế Đại Chu Hoàng tộc Chu Công Đán về sau, lại một vị nhân quân thánh nhân! Nhưng tu được, cùng nhân quân Chu Công Đán các loại, lại là khác biệt quá nhiều!"

"Nghe nói, Không lão phu tử lấy thiên hạ văn khí chứng đạo ngày đó, thiên địa thất sắc, dị tượng thoải mái. Vô luận là lúc trước nhân quân Chu Công Đán chứng đạo thời điểm,

Hay là tiếp xuống Cửu Hoa Đế Quân Tam Bảo đạo nhân chứng đạo lúc, hai người này trời sinh dị tượng, cùng Không Khâu so sánh, đều là không đáng giá nhắc tới! "

"Về sau, Không Khâu nâng bút, từ Hàn Lâm viện đi ra, đi vào Xích Thủy, ở trên bầu trời viết xuống minh kinh điển, Luận Ngữ, nhất bút nhất hoa, như kiếm, đại chiến chiến thần! Cho dù chiến thần tu được là Cửu Hoa Đế Quân Cửu Hoa Kinh, nhưng Không phu tử lập địa thành thánh, khai sáng, lại là minh kinh điển! Chiến thần bại, ngã xuống Xích Thủy!"

"Cái này Không lão phu tử, quả thật là không tầm thường! Tấn quanh thân tài hoa ba ngàn, khai tông lập phái, thành tựu Nho Đạo, về sau mờ mịt mà đi!" Bạch Vãn Thiên hít vào một hơi, ánh mắt lộ ra cuồng nhiệt, mặc dù hắn tu chính là đạo, không phải Nho, nhưng đối với Không Khâu, không có cách nào không khâm phục.

"Cái này Nho Đạo, chính là thế gian ba đạo, Nho Thích Đạo bên trong 'Nho' a?" Long Hóa Nguyên cau mày nói như vậy nói.

"Không tệ, theo bây giờ Hán Vũ đại đế trực xuất Bách gia, độc tôn Nho Đạo đến nay, thế gian này ba đạo, đúng là lấy Nho cầm đầu! Không lão phu tử cố nhiên vĩ đại, hừ, nhưng ta Bạch Vãn Thiên, lại là có chút không tán đồng dạng này sắp xếp pháp! Cần biết, trọng ni du lịch thiên hạ lúc, từng bái Lý Đàm vi sư, Lý Đàm, chính là Đạo Môn lão tử phạm trần hóa thân, điểm hóa Không lão phu tử, hiện tại ngược lại tốt, ta Đạo Môn đúng là xếp hạng cuối cùng! " Bạch Vãn Thiên hàm hừ phải nói nói, "bất quá, chúng ta võ sĩ, người tu đạo, lại là nhân số đông đảo, dù sao, thiên hạ này, là lấy võ vi tôn! Những Hàn Lâm viện kia tu luyện mới tức giận nho sinh, lại có thể có mấy cái? Ngược lại là Tây Mạt những cái này con lừa trọc, từng cái đầu trụ lùi, hết sức sáng mù người mắt, vô thanh vô tức, đúng là xếp hạng thứ hai!"

Cho đến ngày nay, thế gian ba đạo, Nho Thích Đạo, đã bị thế nhân biết, đối với Nho Đạo, mọi người cũng đều nhận biết là Không lão phu tử khai sáng, nhưng lão nhân gia ông ta đúng là tự tay chém Man Hoang chiến thần, cái này cổ sự, lại là hiếm ai biết.

"Việc này đã vạn năm, các ngươi không biết, tình có thể hiểu!" Bạch Ván Thiên đắc ý đến khoát khoát tay, kỳ thật, hắn cũng là từ tiền bối nơi đó truyền miệng nghe được, dù sao, bây giờ Man Hoang, chỉ có tam tộc, Cuồng Nộ Man. Mà cái này tam tộc, tại những năm này ở giữa, tại Hán Vũ đại đế đã kích xuống, sợ là cũng nên biến mất hầu như không còn. . .

Kia Chiến tộc cùng chiến thần, trong lòng mọi người càng là như là truyền thuyết.

"Chiến thần vẫn lạc tại Xích Thủy về sau, dưới trướng tam đại chiến tướng, Cuồng Thần Cuồng chiến sĩ, Nộ Thần nộ chiến sĩ, Man Thần man chiến sĩ, chung quy là sụp đổ, tất cả sáng tạo nhất tộc, sở tu chỉ pháp, đều là bắt nguồn từ Tam Bảo đạo nhân Cửu Hoa Đế Quân Tam Bảo Cửu Hoa Kinh!! Bất quá, bọn hắn tam tộc, mỗi một tộc đoạt được, lại chỉ là Cửu Hoa Kinh một bộ phận, cho nên tam tộc đường hướng tu luyện đã là khác biệt! Thực lực, càng là kém xa tít tắp, kể tục một bản Cửu Hoa Kinh Chiến tộc! Mà Tam Hoang chi lực, thì là Chiến tộc đặc hữu năng lực! Cuồng Nộ Man cái này tam tộc hậu nhân, đều không có."

"Chiến thần hậu nhân, Chiến tộc đã tan biến đến không sai biệt lắm, cô bé kia Cảnh Mộng Dao, chính là Chiến tộc hậu nhân. . . Cho nên nàng đang thức tỉnh Chiến tộc huyết mạch về sau, hội Tam Hoang chi lực, không phải cái gì kì lạ. Mà cái này Tam Hoang chi lực, lại là bắt nguồn từ Cửu Hoa Kinh công pháp, lại gọi Tam Hoang chi pháp. Tam Hoang, là Thiên Địa Nhân Tam Hoang tên gọi tắt, nghe nói là Cửu Hoa Kinh bên trong ba thức thần thông diễn biến mà đến, cái này ba thức thần thông, theo thứ tự là Thiên Hoang, Lão, Nhân Tịch. . ."

Đường hạ im ắng địa, có lẽ, đây là những hài tử này, lần thứ nhất biết được, thiên, đúng là như thế lớn!

Chứng đạo người, đúng là kinh khủng như vậy.

Cho dù là Cửu Hoa Đế Quân Tam Bảo đạo nhân lưu lại một bản Cửu Hoa Kinh, cũng đủ để thành tựu một cái Chiến tộc huy hoàng!

Mà hòng Cửu Hoa Kinh, đúng là để Cuồng Nộ Man tam tộc, cũng thành Man Hoang đại địa bên trên truyền kỳ tông tộc.

Bất quá, vô luận là Chiến tộc, hoặc là về sau Cuồng Nộ Man tam tộc, tựa hồ vận may cũng không lớn tốt.

Chiến thần bị lập địa thành thánh Không lão phu tử cho chém giết, Cuồng Nộ Man tam tộc, trăm năm ở giữa, bị thiên cổ nhất đế Hán Vũ đại đế, tại cái này Man Hoang đại địa bên trên, truy cái mộng nước tiểu lưu, mà người thời nay mới khó khăn, mai danh ẩn tích, qua không được mấy trăm năm, đoán chừng liền sẽ tiêu tán tại thời gian trường hà bên trong đi.

Chỉ là không biết, Cửu Hoa Đế Quân cùng nhân quần Không phu tử thánh nhân so sánh, không biết ai mạnh ai yếu?

Nghĩ đến, Cửu Hoa Đế Quân là không bằng thánh nhân Không phu tử.

Dù sao, Không lão phu tử lập địa thành thánh không nói, còn khai sáng Đạo Môn, Phật giáo về sau, cái thứ ba phương pháp tu đạo, Nho!

Từ Không thánh nhân về sau, mới có, thế có ba đạo, Nho Thích Đạo, kiểu nói này.

Tại Bạch phủ những người thiếu niên này trong mắt, Không lão phu tử là ngư bực không được, trong lòng đã là đối Không lão phu tử kính ngưỡng không được.

Bạch Ván Thiên nhìn ra những hài tử này tâm tư, hừ lạnh một tiếng, "Đều nghĩ gì thế? Nói cho các ngươi biết, Không lão phu tử dạng này thánh nhân, vài vạn năm đến mới ra như thế một người, hừ, bọn hắn những Nho gia sinh, tu chính là cái gì tài hoa! Tài hoa, há có thể là người bình thường có khả năng tu được?"

Không lão phu tử, có thể nói là khoảng cách hiện tại, chứng đạo người bên trong, gần nhất một cái, so Cửu Hoa Đế Quân, phải sớm bên trên hơn một vạn năm, lại thêm lão nhân gia ông ta lại khai sáng một cái nho giáo!

Mà lại theo gần trăm năm nay, Hán Vũ đại đế độc tôn học thuật nho gia, học thuật nho gia, có thể nói là phong quang vô cùng.

Nhưng, vài vạn năm đến, Không lão phu tử về sau, lại là lại không chứng đạo thánh nhân, nghĩ đến. . . Sợ là lão nhân gia ông ta một người, liền hao hết thiên địa tài hoa, cho dù là tán quanh thân ba ngàn tài hoa, nhưng theo thượng trung nhân người Mạnh Tử, Khuất Nguyên, Ngư Phụ, Phì Nghĩ, Lỗ Trọng Liên, Lạn Tương Như, Tôn Khanh, Đồng Trọng Thư, các lĩnh mấy trăm năm phong tao chi hậu, nho gia, lại là không có người nào đạt tới Không thánh nhân năm đó tình trạng.

Cho dù là thượng trung nhân người, Á Thánh cấp bậc, cũng là càng ngày càng ít. . .

Mà tu Nho, hạ hạ người ngu, lại là càng ngày càng nhiều. . . Từng cái nhìn như khảng khái phân trần, sôi sục văn tự, chỉ thiên luận đạo, nhưng nhưng bây giờ là thật quá ngu xuẩn! Mà những này hạ hạ người ngu, vừa gặp bên trên không hợp mình tâm ý quan điểm cái nhìn, liền khua môi múa mép, ngoài miệng miệng đầy chí, hồ, già, đã, nhưng trong lòng thì một bụng nam đạo nữ xướng!

Mà Trung Thổ đại hán Hán Vũ đại đế, mặt ngoài độc tôn học thuật nho gia, nhưng lại cùng Pháp Gia, lại là quan hệ mập mờ.

Bây giờ trung hoàng thành, tam đại pháp chế tọa trấn kinh sư, nho gia thượng trung nhân người Đồng Trọng Thư, tránh trong núi viết sách lập truyền, Hán Lâm viện bên trong, bất quá là một chút đọc sách đến bạc đầu toan nho. . . Tại dưới tình hình như vậy, Nho Thích Đạo, nho gia xếp hạng thứ nhất, liền có vẻ hơi buồn cười.

PS: Một chương này, nhất định phải giải thích một chút.

Trước nói chính thể khung đi, Nhị Cầu trong sách, có rất nhiều liên quan tới "ba" dàn khung.

Chiến tộc về sau, Man Hoang tam tộc, Cuồng Nộ Man; người có tam bảo, tinh khí thần; mà võ tu chỉ số cái thứ hai cảnh giới, Tam Hoa Tụ Đỉnh cảnh, càng là chia làm luyện tinh kỳ, Hóa Khí Kỳ, Ngưng Thần kỳ; lại đến, thiên có ba hoa, Nhật Nguyệt Tinh, ngày hoa, ánh trăng, tinh hoa, càng là cùng Tam Hoa Tụ Đỉnh bên trong "Ba hoa" đem đối ứng. Tam Bảo đạo nhân, sau khi chứng đạo, cũng chính là cái gọi là Cửu Hoa Đế Quân. . . Tóm lại, không phải ba, liền là chín, khổ mọi người. Nhị Cầu, cũng có chút choáng. . . Uh, đúng, còn có Tam Hoang chi pháp, cũng chính là Thiên Địa Nhân Tam Hoang chi lực, cái này ở phía sau hội nâng lên. . . Tóm lại đâu, hi vọng mọi người thứ lỗi đi. Ta cũng không nghĩ tới, mình làm nhiều như vậy ba, cười khổ không thôi a.

Cuối cùng, thể có ba đạo, Nho Thích Đạo.

Chủ yếu, chính là cái này nho gia dàn khung. Mọi người cũng đã nhìn ra, Nhị Cầu vô si đến tham khảo một vị nào đó đại thần sách, trong đó một chút dàn khung, tuy có giống nhau, lại có khác biệt, hi vọng mọi người vẫn là đem ánh mắt tụ tập tại chỗ khác biệt đi.

Phật giáo? Càng không cần phải nói, Phật vốn là đạo mà!

Đạo, võ đạo, yêu đạo, ma nói. . . Chính là hiện tại viết thể hệ.

Hi vọng mọi người thứ lỗi, Nhị Cầu lập tức ném ra nhiều đồ như vậy, lúc đi học đầu óc tinh tường một điểm, không muốn quán choáng, mặc dù Nhị Cầu đã đều choáng!

Thứ lỗi, thứ lỗi!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Tu yêu, thông linh!

Nhị Cầu lại bị mang về Cảnh phủ.

Hắn từ Lôi Oa bên này, cũng tương tự hiểu được cái gọi là Thiên Địa Nhân Tam Hoang chi pháp, cũng hiểu được Dao Dao huyết mạch! !

Ghé gần a, nàng lão cha Cảnh Chiến Hoàng thức tỉnh là chân long huyết mạch, mẹ nàng là Chiến tộc sau cùng công chúa, là chiến thần huyết mạch! Năm đó, nàng lão cha vì cùng mẹ nàng cùng một chỗ, cùng Cảnh phủ trưởng bối, làm cho đầy bụi đất, dưới con nóng giận, đi man hoang chi địa.

Đều là bối cảnh đáng sợ tồn tại a.

Nhị Cầu thể mới biết, nguyên lai Dao Dao đều, đúng là như thế thô!

Hắn cũng biết, Khổng lão phu tử lập địa thành thánh sự tình, còn có Trung Thổ đại hán, còn có Hán Vũ đại đế, còn có Nho Thích Đạo. . . Lôi Oa nói xong cái này một chút thời điểm, Nhị Cầu trong gió lộn xộn, Khổng lão phu tử tập thiên địa tài hoa, lập địa thành thánh, đúng là chứng đạo rồi? Hán Vũ đại đế ngu bức hồng hồng, cũng là không tầm thường, cái này trăm năm ở giữa, kém chút đem Cuồng Nộ Man tam tộc đều giết sạch, cuối cùng là ôm gia cừu quốc hận. Năm đó Hán cao tổ tại Xích Thủy minh ước về sau, cùng chiến thần một trận chiến, mặc dù bắt tử, nhưng lại cuối cùng là buồn bức sâu não mà chết.

Cũng may, về sau Trung Thổ đại hán ra cái Hán Vũ đại đế Lưu Triệt, quét qua đại hán suy sụp tinh thần quốc vận, Long khí gia thân, xua bình chém về phía Man Hoang!

Đánh bại Cuồng Nộ Man tam tộc về sau, càng là tại Man Hoang biên giới, trúc Sóc Phương thành, chính là bây giờ này Sóc Phương.

Nhị Cầu trong lòng đáng ghét, thể giới này, thật là rất điên cuồng a, cùng hắn chỗ nhận biết, có tương tự cái bóng, nhưng càng nhiều, xác thực khác biệt!

Khi hắn lần đầu tiên tới Sóc Phương thành thời điểm, nhìn thấy trên cửa thành, thật to "Sóc Phương" hai chữ, hắn không muốn quá nhiều, thể nhưng là, cái này Sóc Phương thành, lại cũng là Hán Vũ Đế chế tạo. . . Cùng hắn sở tại địa cầu lịch sử, giống nhau y hệt a.

Lộn xộn chỉ chốc lát, Nhị Cầu cuối cùng là tại cười khổ tiếp nhận hiện thực.

"Thế có ba đạo, Nho Thích Đạo." Nhị Cầu trong lòng nỉ non, đối với Nho Thích Đạo, hẳn đã là hiểu rõ, lại vừa xa lạ.

Nho, đã không phải là lúc trước cái kia nho gia.

Nho gia, tu tài hoa, vậy mà cũng có cảnh giới này khác nhau.

Chính như, tu luyện nguyên linh chi lực những này võ tu, có động linh cảnh, Tam Hoa Tự Đình cảnh khác nhau.

Nho gia cảnh giới phân chia, nghe Lôi Oa nói, có thánh nhân mà nói, Không lão phu tử chính là lập địa thành thánh, trở thành tốt nhất thánh nhân.

Thánh nhân phía dưới, chính là thượng trung nhân người, là Á Thánh cấp bậc.

Tại Không Khâu về sau, lại không một thánh nhân, cho đến ngày nay, Á Thánh cấp bậc, chính là đại hán nho sĩ Đồng Trọng Thư.

Thượng trung nhân người phía dưới, chính là trên dưới trí người, Bán Thánh.

Đón lấy, chính là trung thượng, trung trung, trung hạ, đều là thường nhân.

Càng có hạ lên người tầm thường, hạ trung người tầm thường, hạ hạ người ngu.

Cho nên, nho giáo cảnh giới, thượng trung hạ ba loại, ba loại bên trong, đều có tam đẳng, này này vị ba loại cửu đẳng!

Mỗi một loại, mỗi một các loại, tự nhiên không phải cố định, mà là thông qua tu thiên địa tài hoa, từ mà lên cấp.

...

Trở lại Cảnh phủ về sau, Dao Dao liền tại Cảnh phủ Tam lão gia tử, sắc mặt không chút thay đổi yêu cầu dưới, tiến hành bế quan.

"Nhị Cầu nha Nhị Cầu, tỷ tỷ muốn bế quan, ngươi phải ngoan a, cũng không thể lại chạy loạn, nếu không có người nhìn thấy ngươi, đi theo kia Long gia thiếu gia, chỉ sợ cũng sẽ không còn được gặp lại ngươi!"

"Được rồi, Dao Dao, con chó này, Tam gia gia cho ngươi chiếu cố, ngươi chỉ cần bế quan tu luyện, nếu có tỷ tỷ ngươi tin tức, Tam gia gia tử sẽ thông báo cho ngươi!" Tóc trắng xóa lão đầu tử, thần tình nghiêm túc nói.

Dao Dao liền tại một bước vừa quay đầu lại bên trong, tiến vào mật thất.

Lão đầu kia, nhìn Nhị Cầu một chút, liền lạnh hừ một tiếng, trực tiếp ngồi xếp bằng tại cửa ra vào, nhắm mắt lại.

Nhị Cầu cảm thấy cái này Cảnh phủ bên trong người, đơn giản đều là lãnh huyết vô tình hạng người, nếu không phải Dao Dao đã thức tỉnh Chiến tộc huyết mạch, hừ, có thể có đãi ngộ như vậy a? Lại nói, Dao Dao bất quá là hồn nhiên ngây thơ tiểu nữ hài, cần phải vừa về nhà liền phải bế quan a? Nhị Cầu nhe răng trợn mắt, nhìn xem Cảnh phủ Tam lão gia tử.

Lão nhân này, một mặt phong kinh vân đạm, tựa hồ bởi vì Nhị Cầu trăm muện gào thét, chọc giận hẳn,

Lập tức, thanh phát ổng tay áo, một cỗ gió mạnh, liền cuốn sạch lấy Nhị Cầu, bay ra ngoài tường.

Nhị Cầu thân thể không cách nào cân bằng, nặng nề đến ném xuống đất.

"Ô, đau chết! !" Tại lão nhân này trước mặt, Nhị Cầu không có chút nào đến sức hoàn thủ.

"Lôi Oa lão đại, ta muốn tu yêu, ta muốn tu yêu a! !" Nhị Cầu trong lòng khua nhục, đối Lôi Oa gào thét nói.

Lôi Oa từ lỗ tai bên trong chui ra ngoài, hai chân đứng thẳng, lại là che miệng đánh cái hà hơi.

"Vừa ngủ cái hồi lung giác, liền bị ngươi đánh thức!" Lôi Oa một mặt không kiên nhẫn, gào thét.

"Bốn trăm thiên nga trắng! !" Nhị Cầu trầm giọng nói.

Lôi Oa nghe, trên mặt không kiên nhẫn thần sắc, lập tức tiêu tán mây tạnh, hẳn mặt mày hơn hờ phải nói nói, "tốt, Lôi Oa nhất tộc tu yêu công pháp, cái này liền cho ngươi! !"

Lôi Oa tự nhiên sẽ không đem tất cả công pháp, đều cho Nhị Cầu, mà là, chỉ cho hẳn một chút xiu.

Chỉ gặp Lôi Oa tại ý cười đầy mặt bên trong, miệng thổi phồng nâng lên, trong chốc lát, chính là như là to bằng chậu rửa mặt nhỏ.

Lôi Oa nhỏ gầy thân thể, tại gương mặt này tròn lớn nhỏ dưới miệng mặt, cơ hồ có thể không cần tính. Nhưng hẳn tựa hồ không có cái gì khó chịu chỗ,

oa một tiếng, miệng đại trượng bên trong, liền từ bên trong vươn ra một cây tinh hồng lười dài đầu, dài trên đầu lười mặt, càng là vòng quanh một đạo cổ lão quyền trục.

Lôi Oa đầu lười giãn ra, đem bên trong quyền trục vút cho Nhị Cầu.

"Chúng ta yêu thú tu yêu, cửa thứ nhất hạm chính là thông linh. Người nếu có thể thông linh, vậy liền mở ra tu yêu bước đầu tiên. Đây là ta Lôi Oa nhất tộc thông linh chi pháp, người cầm lấy đi cảm ngộ, nếu có thể thông thiên địa này linh, liền có cơ hội tu luyện!" Lôi Oa chậm rãi phải nói, giải thích cho hẳn một lần thông linh cảnh tầng thứ nhất tâm pháp.

Nhị Cầu ghi nhớ trong lòng, tìm hẻm lánh, liền im ắng địa, cảm ngộ thông linh phương pháp.

Lôi Oa buồn bực ngăn ngấm, nhảy nhót lấy rời đi.

Cái gọi là thông linh cảnh, theo Nhị Cầu, sợ là cùng người tu đạo động linh cảnh cùng loại, đều là lấy cảm ngộ thiên địa linh khí là mục đích chủ yếu, tại cảm ngộ đến thiên địa linh lực về sau, liền có thể thổ nạp tu luyện.

Nhị Cầu lúc trước, tại gặp được Lôi Oa, liền bị hẳn truyền thụ yêu ngôn, cũng đã có thể cảm ngộ đến thiên địa này linh, cho nên hẳn thuận lý thành chương đến luyện thành thông linh cảnh tầng thứ nhất, dựa theo Lôi Oa truyền thụ cho tâm pháp, thử nghiệm phun ra nuốt vào thiên địa linh khí, tu luyện trong cơ thể mình linh mạch.

Thế nhưng là, chuyện độ khó, lại là vượt xa khỏi Nhị Cầu tưởng tượng.

Trong cơ thể linh mạch vận chuyển, như là hải đồng đi tiểu, luôn luôn cho người ta một loại trệ tăng không thích cảm giác.

Nhị Cầu hiểu, phun ra nuốt vào thiên hạ linh khí, nên như sông đại giang chảy về đông, ào ra đại dương mênh mông!

Nhị Cầu không biết cái khác Băng Khuẩn, nếu như cũng có thể tu yêu, phải chăng cũng là như thế này. . .

Cái này cũng đưa đến, hẳn tiến triển, rất chậm chạp.

Tu vi tăng lên, cơ hồ có thể không cần tính.

Lôi Oa những ngày này qua mấy lần, mỗi lần tới, liền nhìn thấy Nhị Cầu trình trọng việc đến, thổ nạp, nhưng cảm giác được Nhị Cầu tu vi, trệ tăng không tiến lúc, liền lắc đầu rời đi.

"Yêu thú, là đối khát cùng dục vọng sản phẩm, là trên thảo nguyên chạy sói! Ở trên người của người, lão phu Lôi Chấn Thiên không nhìn thấy điểm này!"

Nửa đêm, một vòng trăng tròn treo cao, Lôi Oa tới, đối có chút nhân cách hóa, ngồi xếp bằng Nhị Cầu, nói như vậy nói.

Nhị Cầu mở to mắt, ánh mắt u lục.

Nhưng tại nhìn về phía Lôi Oa thời điểm, Nhị Cầu ánh mắt, hóa thành kinh hãi.

"Cho nên, lão phu Lôi Chấn Thiên, cố ý cho người tìm đồng bọn! !" Lôi Oa cười đùa, ngồi chồm hóm ở một đầu Đại Hoa Mãng trên đầu. Đầu này Đại Hoa Mãng, so cái bát lại là muốn lớn một vòng, có hai ba mươi centimet phẩm chất, một đôi mắt yếu ớt, bất thiện đến nhìn chăm chăm Nhị Cầu. Cùng lúc đó, một đầu tinh hồng lười rắn, trên không trung tùy ý bất động. Lôi Oa liền ngồi tại Đại Hoa Mãng hai mắt ở giữa, đầu này Đại Hoa Mãng, lại là không có một chút xiu ý kiến.

"Lôi Oa lão đại, người không phải đang đùa thật đến à?" Nhị Cầu nhìn xem đầu này Đại Hoa Mãng.

"Cái gì thật hay giả, nói cho người, Tiểu Hoa nhưng không có cao cỡ nào linh trí, nếu là lão phu không cẩn thận vong khuyển nhũ, Tiểu Hoa đem người nuốt, người cũng đừng trách lão phu nha!" Lôi Oa vui cười bên trong, nằm ở Đại Hoa Mãng giữa lông mày, "Ừm, lão phu trước ngủ một giấc. Tiểu Hoa a, nếu như người có thể đem con chó này nuốt, vậy lão phu liền truyền thụ cho người yêu ngôn! !"

Đại Hoa Mãng nghe, nhìn chăm chăm Nhị Cầu con mắt, lộ ra mãnh liệt chờ mong!

Đầu này Đại Hoa Mãng, Nhị Cầu lúc trước gặp qua, lúc ấy kém chút đem hẳn hù chết. Mà lại, cái này Đại Hoa Mãng, hiển nhiên cũng là mở ra linh trí yêu thú, chỉ bất quá đẳng cấp khá thấp, không sai biệt lắm tương đương với nhất tuyến thiên ở giữa võ tu thôi.

Nhưng đối với Nhị Cầu tới nói, lại là như là đối mặt với quái vật.

"Uy, Lôi Oa lão đại, người không thể tàn nhẫn như vậy à?"

Lôi Oa miệng bên trong, tiếng ngáy dần dần lên, quý dị chính là, một cái bong bóng nước mũi từ Lôi Oa trong lỗ mũi thổi lên, so Đại Hoa Mãng đầu đều lớn!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Ta, không có ngày mai!

Lôi Oa tuyệt đối là rất tàn nhẫn.

Nhị Cầu mặc dù không rõ, Lôi Oa đến tốt cùng là từ đâu toát ra bong bóng nước mũi tới, nhưng lúc này, hiển nhiên không có thời gian, để Nhị Cầu suy nghĩ sâu xa. Trước mắt, đầu này gọi là "Tiểu Hoa" Đại Hoa Mãng, nhìn chăm chăm đáng vẻ, trong con người có khát máu cùng lạnh lùng, càng có mãnh liệt chờ mong.

Nó tuyệt đối phải so Lôi Oa rất tàn nhẫn, ở trong mắt nó, nó cũng mặc kệ, đầu này nhỏ Băng Khuyển, phải chăng đáng đáp rất đáng yêu.

Suru!

Đại Hoa Mãng sát mặt đất, như mũi tên, hướng về Nhị Cầu cuồng cuốn tới.

Hoa mãng mở ra huyết bồn đại khẩu, lộ ra kia một đôi bén nhọn răng nanh, càng có trợn trợn gió tanh, nhào tới trước mặt.

Hoa mãng miệng, như là thùng nước, Nhị Cầu cảm thấy, mình nếu như bị kẻ này khốn trụ, khẳng định sẽ bị một ngụm nuốt vào trong bụng.

Tại gió tanh đại tác thời điểm, Nhị Cầu liền hai chân đứng thẳng, chạy như điên.

"Tiểu Hoa, chuyện gì cũng từ từ, chuyện gì cũng từ từ! !"

Nhị Cầu gào thét, phát ra huyền thuyên bóp bóp thanh âm, đây là yêu ngôn!

Thế nhưng là, Tiểu Hoa nghe không hiểu. Nó cũng nghe đến hai trong mồm chó yêu ngôn, ánh mắt lộ ra hâm mộ, càng là muốn quyết định, một ngụm đem Nhị Cầu nuốt, dạng này mới có thể từ Lôi Chấn Thiên đại nhân nơi này, đạt được yêu ngôn truyền thụ. Nó, mặc dù là một đầu hoa mãng, thế nhưng nghĩ có quyền lực nói chuyện, nhất là đầu này ngu xuẩn Băng Khuyển, vậy mà cũng có thể nói yêu ngôn. Chắc hẳn, là từ Lôi Chấn Thiên đại nhân nơi này đòi lấy a.

Hoa mãng có nhất tuyến thiên võ tu thực lực, đó chính là động linh cảnh sáu tầng võ tu thực lực, có thể nói rất khủng bố.

Đêm trăng tròn, lúc này ánh trăng bị mây bay che khuất, nửa thâu nửa lộ, lộ ra có chút quỷ quyết.

Lôi Oa vững vàng tại Tiểu Hoa giữa mi tâm ngũ, tiếng ngáy khò khè.

Nhị Cầu hai chân phi nước đại, chỉ vì trong lòng có của hắn tia chút sợ hãi, càng có tia hơn tia nghi hoặc cùng may mắn, Lôi Oa lão đại, nghĩ nhất định là nhìn xem biểu hiện của ta a? Đúng vậy, hắn nhất định đang không chế đầu này hoa mãng.

Nhưng, Nhị Cầu nghĩ sai.

Lôi Oa thật là ngủ thiếp đi! !

Dưới mắt, hắn bất quá là thông linh cảnh một tầng, lại có thể nào địch nổi thông linh cảnh sáu tầng hoa mãng?

Vô luận là tốc độ, hay là lực lượng, căn bản cũng không như.

Suru!

Nhị Cầu cảm giác được bóng đen phô thiên cái địa mà đến, trong chớp lát, liền bị hoa mãng tron ướm thân thể, cho quần lấy!

Hoa này mãng thể xông không giảm, vòng quanh Nhị Cầu, trực tiếp đâm vào trên tường đá, cái này va chạm phía dưới, Nhị Cầu choáng váng, mềm cả người! ! Trong vườn mặt đất, tức thì bị hoa mãng, vượt trên một đạo thật sâu vết tích, những nơi đi qua, suy cỏ tin phục, tảng đá bắn bay.

Hoa mãng vòng quanh Nhị Cầu, đầu rấn đến đây, mở ra huyết bồn đại khẩu, trực tiếp đem Nhị Cầu nửa người nuốt vào.

"Thảm rồi, đùa thật a!" Nhị Cầu tại choáng váng bên trong ý thức được điểm này, lập tức gào thét không thôi, "Lôi Oa lão đại, cứu mạng!"

Thanh âm của hân, từ hoa mãng miệng bên trong phát ra, có chút ngọt ngào.

Bất quá thanh âm này, chung quy là tiêu tán tại hoa mãng miệng bên trong.

Nhị Cầu cả thân thể, bị nuốt vào hoa mãng trong bụng! Thân thể của hân, tại xuyên qua hoa mãng miệng lúc, da lông bị dịch nhờn thấm ướt, càng bị kẻ này sắc bén răng quệt làm bị thương, có máu tươi chảy ra.

Đại Mãng, liền là nuốt sống! !

Tại mình nửa người bị nuốt xuống thời điểm, Nhị Cầu gấp đóng chặt lại mắt, hân cảm giác được mình sắp hít thở không thông, trái tim càng là phanh đến cuồng loạn, trơn ướt dịch nhờn, bao phủ bao trùm chính mình. Càng có trận trận tanh ác mùi thối xông vào mũi, hoa mãng chưa tiêu hóa sạch sẽ thịt bằm, xương vụn, tất cả đều đem Nhị Cầu bao trùm.

Cổ nén trong bụng khó chịu, Nhị Cầu từ từ nhắm hai mắt, ngậm miệng, nhắm thổ nạp, cảm thấy chính mình... Trượt vào hoa mãng trong dạ dày.

Chết chắc...

Nhị Cầu tại ngạt thở bên trong, hôn mê bất tỉnh.

Hân có thể cảm giác được một cách rõ ràng, hoa mãng dạ dày bích nhúc nhích, mỗi một lần nhúc nhích, liền có chua không kéo mấy dịch nhờn tuôn ra, để Nhị Cầu vô cùng đầm nhối. Nhưng cái này nhói nhói, đã từ từ theo mình ý thức tiêu tán, mà dần dần đến chôn vùi...

Lôi Oa tại Tiểu Hoa giữa mi tâm,

Mở mắt, duỗi lưng một cái.

"Oa, thật thoải mái a, lão phu Lôi Chấn Thiên, không sai biệt lắm ngủ mấy hơi a?"

Hân thả người nhảy lên, liền nhìn thấy bị nuốt tiến Tiểu Hoa trong bụng Nhị Cầu, lúc này đã đem Tiểu Hoa phía trước phần bụng, chống lên một cái nhỏ nhỏ viên cầu.

"Hừ, cho nên ngay cả nửa nén hương đều không có chịu đựng được! !" Lôi Oa nhảy đến Tiểu Hoa đuôi rắn ba đẳng sau, vươn mình chi trên, nắm vào Tiểu Hoa cái đuôi bên trên. Nếu như có thể nhìn thấy một màn quỷ dị này, nhất định là hội kinh ngạc không thôi, bởi vì Lôi Oa chi trên, tại vươn đi ra trên đường, liền phát sinh quỷ dị biến hóa, như đồng hóa hình, biến thành bàn tay màu xanh lục, bàn tay này, duỗi ra hai ngón tay, nắm vào Tiểu Hoa cái đuôi bên trên.

Một màn này, rất là nhỏ bé. Bởi vì Lôi Oa cái đầu, thật sự là rất rất nhỏ.

Nuốt Nhị Cầu Tiểu Hoa, lúc này rất thoải mái nhắm mắt lại, theo Lôi Oa nắm vào cái đuôi của nó bên trên, lập tức toàn thân run lên, mở to mắt, càng là con người co rụt lại.

Tiểu Hoa còn còn không có làm làm phản ứng gì thời điểm, chỉ thấy nó dài chừng một trượng thân thể, đúng là bị ngón cái bụng lớn nhỏ Lôi Oa, trên không trung vung qua vung lại! Lôi Oa thần sắc vui vẻ, như là vung lấy roi đồng dạng, càng là tại Tiểu Hoa đầu bộ vị, rút dầm không khí, phát ra đồm độp rung động thanh thúy thanh âm.

Một màn này, liền như là người chấn cừu quơ roi trong tay, trên không trung vung ra cây roi bông hoa.

Lôi Oa cũng vung ra cây roi hoa, chỉ bất quá hân trong tay "Roi" nhìn liền có chút làm người ta sợ hãi, đúng là gần cỡ thùng nước hoa mãng xà!

Tiểu Hoa bị quăng thất điên bát đảo, hoa mắt chóng mặt bên trong, càng là cảm thấy trận trận buồn nôn, oa một tiếng, trực tiếp đem Nhị Cầu phun ra.

Nhị Cầu trực tiếp bị phun tại trên vách đá, ầm vang một tiếng, đụng vào tường!

Hân lúc này đã ngất đi, trên thân vết thương chồng chất không nói, càng là buồn nôn muốn chết, treo đầy thịt bằm cặn bã.

Lôi Oa đem Tiểu Hoa ném ra ngoài đi, vung trên mặt đất.

Tiểu Hoa một mặt ủy khuất, ngoái nhìn nhìn về phía Lôi Oa, trong mắt lại là mang theo điểm điểm lệ quang.

Chỉ là, chỉ gặp Lôi Oa lão đại ầm ầm nhảy lên, lại có ba trượng, "Oa! !" Hân cũng nôn, chỉ bất quá phun ra lại là một mảnh đại dương màu xanh lam, mảnh này đại dương mệnh mỏng, quét sạch Nhị Cầu mà đi, trực tiếp xối tại Nhị Cầu trên thân.

Chỉ gặp Nhị Cầu thương thế trên người, tại cái này một mảnh chất lỏng màu xanh lam thấm xối bên trong, lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khôi phục.

Những cái kia uế vật, cũng là hết thấy biến mất không thấy gì nữa.

Nhị Cầu từ trong hôn mê tỉnh dậy, nhìn một chút mình toàn thân trên dưới, đúng là không có một chút xiu vết thương. Hân tại kinh ngạc thời điểm, nghe

được Lôi Oa lão đại yêu ngôn, "Ngày mai tiếp tục! Lần sau, lão phu hi vọng người kiên trì thời gian, lâu một chút!"

Lôi Oa lão đại, ngồi ngay ngắn ở Tiểu Hoa lông mày bên trên, tại Tiểu Hoa ai oán ánh mắt bên trong gào thét mà đi, lưu lại Nhị Cầu tại rét lạnh bên trong lộn xộn.

"Là Lôi Oa lão đại đã cứu ta à? !" Nhị Cầu trong lòng còn có cảm kích, nhưng nội tâm của hắn, lại là thề, cũng không tiếp tục muốn để đầu kia buồn nôn rần, đem mình nuốt vào bụng bên trong!

"Yêu thú, là đói khát cùng dục vọng sản phẩm, là chạy tại thảo nguyên sói! !" Lôi Oa lúc trước thanh âm, tại Nhị Cầu trong đầu tiếng vọng.

"Đúng vậy, ta không phải Băng Khuyển, ta hẳn là sói! !" Nhị Cầu nội tâm kiên định!

Hắn vung đi trên người vụn băng, từ trong vườn đi ra!

Ngày mai tiếp tục? Hắn nhớ tới Lôi Oa.

Không, sẽ không, ta là một đầu chạy tại thảo nguyên sói, ta, không có ngày mai! ! ,,,,,

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Khổ tu

Nhị Cầu một mình đi ra Sóc Phương thành.

Trong óc của hắn, nghĩ đến chính là Lôi Oa đã nói.

"Yêu thú, là đói khát cùng dục vọng sản phẩm! Là chạy tại thảo nguyên sói!"

Hắn không rõ, Lôi Oa nói ra câu nói này dụng ý, nhưng Nhị Cầu chính mình, lại là tại bị Tiểu Hoa nuốt vào trong bụng về sau, thời khắc sinh tử, linh ngộ được cái gì.

Quay đầu nhìn về phía Sóc Phương thành, thành lũy um tùm, như một con Hồng Hoang cự thú.

Nó, cùng thân ở Sóc Phương trong thành Cảnh phủ, cùng Cảnh phủ bên trong Dao Dao, bảo vệ mình.

Nhưng những này, lại cũng như một con lồng giam.

"Dao Dao. . ." Mặc dù dứt bỏ không được, nhưng Nhị Cầu chung quy là xoay người lần nữa, hắn lần này quay người, trong lòng rất nhẹ nhàng, như là cái gì, bị triệt để cắt đứt.

"Ta là một con chó, ta không có gì cả! Nhưng đây cũng không có nghĩa là, ta nên ăn nhờ ở đậu, sống tại người khác ô dù hạ! Ta nên đuổi theo, đi cắn xé, đi chém giết, đi vì con mồi mà dùng hết tất cả tâm tư! Ta nên giống tổ tiên của ta đồng dạng, gào thét tại sa mạc hoang dã!"

Nhị Cầu đối với mình nội tâm nói, quay người mở ra bộ pháp, hướng về nơi xa chạy như điên.

"Này, muốn lên xe à?" Chẳng biết lúc nào, tại Nhị Cầu bên người, có sần sật âm thanh âm vang lên, lại là một con Đại Hoa Mãng, đứng thẳng lấy gần nửa người, cấp tốc Xà Hình, chính là Tiểu Hoa. Còn nói ra yêu ngôn, chính là tại Tiểu Hoa hai đầu lông mày, bắt chéo hai chân nằm Lôi Oa Lôi Chấn Thiên.

"Lôi Oa lão đại? !" Nhị Cầu có chút kích động, hắn để hoà hợp lão đại cứ như vậy tách ra.

"Nghĩ thông suốt? Nghĩ rõ ràng vậy liền lên xe đi! !" Lôi Oa cười.

"Được rồi!" Nhị Cầu toét miệng cười, liền muốn hướng Tiểu Hoa đi đến.

Nhưng hắn đi hai bước, đã thấy Tiểu Hoa đôi mắt bên trong có một tia lãnh ý, lúc này thân thể khẽ động.

"Àm! !" Một đạo phong nhận, chém về phía Nhị Cầu nguyên lai vị trí.

"Liên người, hiện tại còn chưa đủ tư cách!" Lôi Oa lười lười nói nói, "Tiểu Hoa, phun chết hắn, phun chết hắn, lão phu Lôi Chấn Thiên dạy người nhận kế tiếp yêu chủ!"

Tiểu Hoa trong mắt, lộ ra nét mừng, lập tức khề nhếch miệng, một đạo phong nhận, không lưu tình chút nào, trảm tại Nhị Cầu trên thân.

"Gào gù! !" Nhị Cầu kêu thảm một tiếng, cũng không đứng thẳng mà đi, bốn vó roi xuống đất, vắt chân lên cổ liền chạy.

Tiểu Hoa ánh mắt vẫn như cũ âm tàn độc ác, Xà Hình mà đi, không thể so với Nhị Cầu tốc độ kém bao nhiêu.

Nhị Cầu phi nước đại, thời khắc còn phải chú ý sau lưng gào thét Phong Nhận! !

"Gào gù, người chờ, cuối cùng có một ngày, ta Nhị Cầu hội lột da của người ra, nuốt người phong nguyên tố nội đan! !"

Sóc Phương thành trên tường thành, nhìn qua chạy mà đi, đi hướng Man Hoang chỗ sâu Nhị Cầu, cùng Đại Hoa Mãng, Cảnh phủ Tam lão gia tử, lau một cái mồ hôi lạnh trên trán.

"Con cóc kia, đến tột cùng là tồn tại gì?"

...

Từ nửa đêm ánh trăng bên trong, Nhị Cầu một mực phi nước đại đến ban ngày sáng sớm hi dưới.

Hắn toàn thân chảy máu tươi, bị đánh không biết bao nhiêu Phong Nhận, càng có trận trận khói đen, từ đỉnh đầu toát ra.

Hắn mệt mỏi không sai biệt lắm phải chết, mà sau lưng Tiểu Hoa, đồng dạng cũng không khá hơn chút nào.

"Không được, người nuốt ta đi, ta không sống được. . ." Nhị Cầu bước chân lao đảo, nhìn thoáng qua sau lưng Tiểu Hoa.

Tiểu Hoa đầu lưỡi cúi ở bên ngoài, rốt cuộc phun không ra một đạo phong nhận, lại là ngay cả há miệng khí lực cũng không có.

"A ô! !" Lôi Oa đuổi lưng một cái, từ hoa mãng giữa lông mày ngồi xuống.

Hắn nhìn thoáng qua giống như chó chết Nhị Cầu, đắc ý gật đầu, "Ừm, huấn luyện hiệu quả vẫn phải có! Như thế nào, lão phu Lôi Chấn Thiên, đem Tiểu Hoa yêu lực không chế tại thông linh cảnh hai tầng tả hữu, đúng là không có giết chết người, xem ra hôm nay đến tầng lên một cấp, thông linh cảnh ba tầng đi!"

Nhị Cầu "Cảm kích" đến nhìn thoáng qua Lôi Oa lão đại, nằm rạp trên mặt đất, không có chút nào khí lực.

"Nhị Cầu, lão phu Lôi Chấn Thiên đói bụng, muốn ăn điểm tâm, đi săn đi! !"

Lôi Oa lười biếng nằm tại Tiểu Hoa giữa lông mày, như vậy phân phó nói, nhưng Nhị Cầu toàn thân bất lực,

Thật sự là không có chút nào khí lực di động, hắn toàn thân, càng là đau nhức.

"Nhanh đi!" Lôi Oa gào thét một tiếng, một chỉ Nhị Cầu, lập tức trong hư không tự động xuất hiện một đạo tia lôi dẫn, quanh quẩn tại Nhị Cầu trên thân, để hắn đứng là tại điện mang kích thích dưới, liền như vậy không tự chủ được thẳng tắp, đứng lên.

Đại Hoa Mãng mặt mày hớn hở đến nhìn thấy Nhị Cầu rời đi, lại là vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, đồng dạng là lọt vào sét đánh, cái này lôi, lại là muốn so Nhị Cầu mãnh liệt nhiều! !

Àm! !

Trắng bóng dưới ánh mặt trời, tự động xuất hiện một đạo lớn bằng cánh tay từ sắc tia lôi dẫn, bỏ vào Tiểu Hoa trên thân thể.

Cái này một bỏ phía dưới, lập tức dài ba mét hoa mãng, vèo một cái cây, dựng thẳng đứng trên mặt đất, sau đó lung lay, hung hăng ngã ở cát vàng bên trong.

"Ai, lão phu bây giờ, chỉ có phân thân một phần vạn thực lực, già, già rồi. . ." Lôi Oa nằm, thổi một ngụm, tiêu sái nói.

...

Đây là Nhị Cầu, lần thứ nhất đi săn!

Dựa vào không tề thiên phú, hắn từ hạt cát bên trong đào ra một con bọ cạp. Cái này bọ cạp, có to bằng miệng chén, toàn thân đen như mực, nhưng lại thông thấu, ần ần có thể trông thấy hào quang màu trắng chất thật, càng có huyết mạch đường vân. Thế nhưng là hấp dẫn người ta nhất ánh mắt, chính là cái này con bọ cạp mọc ngược, đúng là như là vàng, lóe ra kim loại sáng bóng.

"Gào gù! !" Nhị Cầu kêu thẳm một tiếng.

Hắn bị cái này con bọ cạp đốt một ngum, lập tức trên mũi tựa như cùng thổi phồng đồng dạng, lên cái bao lớn, mơ hồ có thể thấy được bên trong tràn ngập chất độc.

Bọ cạp như đậu con mắt, quý dị phải xem Nhị Cầu một chút, mơ hồ mang theo trào hươc thần sắc, quay người chui vào trong đất cát, biến mất không thấy gì nữa.

"Cái quái gì?" Nhị Cầu tức giận đến giận mắng, chỉ có thể lần nữa tìm kiếm con mồi.

Một lát sau, hắn thấy được một con toàn thân tuyết trắng con thỏ, hình thể gần giống như hắn.

Gấp đây, Nhị Cầu lén lén lút lút đuổi theo, tại nhào lên sát vậy, vậy chỉ thỏ tuyết đã nhận ra hắn, hai con móng sau cây, cao cao giơ lên, đem Nhị Cầu đập bay. Nhị Cầu có thể nào từ bỏ, gào thét liền hướng thỏ tuyết truy sát mà đi.

Cái này đáng chết con thỏ, chạy tốc độ, lại cũng thật nhanh!

Một lát sau, Nhị Cầu đuổi tới một tòa mô đất, toà này mô đất, mấp mô, có lít nha lít nhít cỡ khoảng cái chén ăn cơm động, đen nhánh! Nhị Cầu mừng rỡ, đây là thỏ hang ồ a, một ngum bung, chắc hẳn thu hoạch không ít. Nhị Cầu dừng bước, hắn truy đuổi con thỏ, ở phía trước cũng dừng bước. Xoay người lại, con thỏ vậy mà mất lộ ý cười, tê tê phải gọi hai tiếng.

"Ha ha, thật sự là buồn bực!" Nhị Cầu trong lòng nghi hoặc, lúc nào, ngay cả con thỏ đều phách lối như vậy rồi?

Nhưng hắn nghi ngờ trong lòng, theo từ lít nha lít nhít trong động, chui ra ngoài từng cái con thỏ, không còn sót lại chút gì!

Những này con thỏ bắt phàm, đều thông linh, từng cái ánh mắt đỏ như máu, nhìn chăm chăm Nhị Cầu, không có hảo ý phải xem, như là nhìn xem con mồi.

"Hiểu lắm, một đợt hiểu lắm!" Nhị Cầu truyền ra yêu ngôn, cẩn thận lui về.

Yêu ngôn hoặc chúng! !

Con thỏ bọn họ, tạm thời lâm vào trầm mê, Nhị Cầu vất chân lên cổ mà chạy!

Hắn sử xuất bú sữa thoải mái, cuối cùng là đem sau lưng con thỏ bọn họ hất ra.

Trong lòng của hắn bi thương, nhưng nhưng không có thất vọng! !

"Có! !" Nhị Cầu nhìn thấy cái trước động.

Một lát sau, Nhị Cầu mang theo hắn con mồi, về tới Lôi Oa cùng hoa mĩng nơi ở.

"Đây chính là người định cho lão phu làm bữa sáng? ?" Lôi Oa liếc mắt nhìn, nhìn trên mặt đất nằm, sáu con to mọng chuột đồng, nhìn chăm chăm Nhị Cầu, thần sắc bất thiện.

Trong mơ hồ, Nhị Cầu phát giác thân thể chung quanh sóng linh khí chập trùng có chút lớn, tựa hồ có tia lôi dẫn lóe sáng.

"Lôi Oa lão đại, đây là thể gian ít có mỹ thực nha, tuyệt đối có thể thoải mái lật đầu lưỡi của ngươi! !" Nhị Cầu vội vàng gào thét.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 49: Quái thiêu đốt

Thiên ba động linh lực, khôi phục bình tĩnh.

Lôi Oa Lôi Chấn Thiên lạnh hừ một tiếng, nghiêng chân nằm ở Tiểu Hoa hai đầu lông mày, "Hừ, lão phu ngược lại muốn xem xem, người cảm chỉ là năm,

sáu con chuột đồng, làm sao đem lão phu đầu lười thoải mái lật!"

Nhị Cầu cười hắc hắc, "Ăn một chuột, khi ba gà! Lôi Oa lão đại ngài liền đợi đến đi!"

"Ừm!" Lôi Oa nặng nề đến nhẹ gạt đầu.

Nhị Cầu bận bịu hồ.

"Lôi Oa lão đại, ta cần củi!" Nhị Cầu quát âm lên.

"Ừm, Tiểu Hoa ngươi đi!"

"Ta cần muối ăn..."

"Tiểu Hoa ngươi đi."

"Ta cần hương liệu."

"Tiểu Hoa?" Lôi Oa gầm rú.

Bên này Nhị Cầu, thừa dịp hoa măng rồi ren thời điểm, hắn cũng không có nhàn rồi, mà là trực tiếp đem năm con to mộng chuột đồng, từng cái lột rửa sạch sẽ, khử trừ chuột đồng đầu cùng ngũ tạng lục phủ, trong đó khó khăn cùng không tiện, lúc này cũng liền bất tiện nói thêm. Đợi rửa sạch sạch sẽ về sau, Nhị Cầu đem năm con chuột đồng, từng cái dùng âm ướt sống cây gỗ chống đỡ thành "Phong" hình chữ hình.

Tiểu Hoa mệt mỏi gần chết, tìm kiếm đến không ít củi khô, càng có một đồng lớn đất bị nhiễm mặn bên trên, đắng chát muối ăn, về phần hương liệu lại là không có, chỉ có bảy tám phiến tàn ra kỳ dị mùi thơm khô cạn lá cây.

Nhị Cầu ném ném muối ăn, đắng chát không được, nhưng cũng không có biện pháp tốt hơn.

Thế là dựng lên lửa đến, nướng lên chuột đồng tới.

To mộng chuột đồng, cái đầu không thể bảo là không nhỏ, đều nhanh gấp phải thỏ cái đầu. Lúc này ở trên lửa bị nướng toàn thân kim hoàng, đầu nhỏ rơi xuống nước tại trong lửa, phát ra đom đóp thanh âm. Nhị Cầu đem muối ăn, một lần một lần xoa đang nướng thịt bên trên, lại dùng tàn ra kỳ dị mùi thơm lá cây, từng lần một lau sạch lấy thịt mềm.

Dần dần, mùi thơm tán phát ra, Nhị Cầu mặt không đổi sắc, hoa măng thì là ánh mắt sáng ngời, trông mắt cũng không nhúc nhích.

Mà Lôi Oa lão đại, thì là chấp hai tay sau lưng, híp lại con mắt.

"Xong rồi! !" Nhị Cầu xem lửa đợi không sai biệt lắm, liền đem thịt nướng lấy xuống.

Ông trời phù hộ a, hi vọng Lôi Oa lão đại có thể hài lòng.

Lôi Oa đưa tay ra, hắn chỉ trên tay dưới ra thời điểm, liền quý dị phát sinh biến hóa, như đồng hóa hình, mà lại như là thổi phồng, biến lớn. Lôi Oa lão đại cầm một miếng thịt, ăn vào miệng bên trong, nhai nhai, lại nhai nhai. Hắn không gạt đầu, cũng không có nổi giận, mà là tại khó hiểu bên trong, chậm chậm nói ra miệng, "Ngươi thịt nướng lúc dùng đến hương lá, đây là Đoạn Trường thảo, các ngươi tu vi quá thấp, cái này ai cũng thích thịt chuột, các ngươi không thể ăn!"

Hắn thở dài một hơi, tựa hồ đang vì Nhị Cầu cùng Tiểu Hoa, không thể ăn thịt chuột mà thở dài.

Chỉ gặp, Lôi Oa lão đại động, hắn nhảy lên, lấy mắt thường không tốc độ rõ rệt, tại thịt xiên bên trên hóa thành một mảnh tàn ảnh.

Khi tàn ảnh rơi xuống đất, Lôi Oa lão đại rơi trên mặt đất, miệng của hắn bị chống lên thành một cái viên cầu, mà viên cầu phía dưới, thì là lão nhân gia ông ta có thể bỏ qua không tính thân thể.

"Ừm, vẫn được!" Thịt bị Lôi Oa lão đại, quý dị đến nuốt vào trong bụng.

Tiểu Hoa cũng nghĩ ăn, thế nhưng là tại Lôi Oa lão đại trước mặt, hắn một ngụm không ăn được, chỉ có thể vụng trộm nuốt nước bọt.

Nhị Cầu rất đói, nhưng ánh mắt của hắn, lại là tụ tập tại Lôi Oa lão đại hóa hình trên cánh tay, ánh mắt sáng ngời, tràn đầy hâm mộ.

Đợi Lôi Oa lão đại ăn no về sau, Nhị Cầu mới hỏi nói, "Lôi Oa lão đại, vì cái gì không hóa thành hình người đâu?"

Lôi Oa vỗ vỗ bụng, lau lau miệng, thần sắc hài lòng đến cực điểm, cảm thán nói, "lão phu Lôi Chấn Thiên sau khi biến hóa, quá đẹp rồi! Phong thái bức người, dẫn động vô số ngàn vạn thiếu nữ mỹ phụ, đều đối lão phu ôm ấp yêu thương, ai, lão phu một hóa hình, liền trở thành giữa thiên địa, tất cả giống đực động vật tình địch! ! Mặc dù lão phu Lôi Chấn Thiên cũng không sợ bọn họ, đúng không? Thế nhưng không chịu nổi nhiều người a, chỉ có thể không hoá hình!"

Đối với Lôi Oa lão đại thời phòng lên ngư bức, Tiểu Hoa trên mặt nghi hoặc, mà Nhị Cầu khác biệt, hấn vỗ tay!

"Lão đại ngư bức! !" Nhị Cầu chẳng biết xấu hổ đến vỗ Lôi Oa lão đại mông ngựa, nhưng trong lòng thì nghĩ, người một cái con cóc, nếu là hóa hình, Chỉ sợ cũng là xấu không muốn không muốn a? Hắc hắc...

Bữa sáng qua đi, Nhị Cầu cùng Tiểu Hoa đều là đói bụng, Nhị Cầu vô thanh vô tức bên trong, ngồi xếp bằng, bắt đầu thổ nạp thiên địa linh khí.

Tiểu Hoa thì bàn vòng tại trên một tảng đá xanh lớn mặt, uể oải đến phơi nắng.

Lôi Oa đồng dạng cũng là như thế.

Phóng tầm mắt nhìn tới, Man Hoang đại địa một mảnh mênh mông, là màu vàng nâu, có gió nghen ngào, thấu xương như đao, nhưng Nhị Cầu, lại cảm nhận được trước nay chưa từng có nhẹ nhàng. Trong lòng của hắn, đối Dao Dao, vẫn như cũ cảm kích, nhưng lại không lưu luyến nữa!

"Yêu thú, là đói khát cùng dục vọng sản phẩm, là chạy tại thảo nguyên sói! Chỉ có trải qua giá lạnh mùa đông, may mắn còn sống sót sói, mới thật sự là yêu, mới có thể hóa hình!"

Giờ này khắc này, hắn thổ nạp lấy thiên địa linh khí, tại lúc trước trệ tăng khác biệt.

Tại Sóc Phương trong thành, thổ nạp linh khí tốc độ, giống như hải đồng đi tiểu, từng li từng tí, thật sự là khó chịu.

Giờ này khắc này, Nhị Cầu cuối cùng là cảm thấy trong cơ thể, mặc dù ngàn vạn mệt mỏi cảm giác thống khổ, thế nhưng là thu nạp linh khí, cô đọng nguyên lực tốc độ, lại như là sông đại giang chảy về đông, phát triển mạnh mẽ. Tại đầu nhức trong thân thể, Nhị Cầu cảm thấy vô cùng thoải mái.

Rất nhanh, ngày kế về sau, Nhị Cầu tu vi, đúng là đạt đến thông linh cảnh tầng thứ nhất đỉnh phong! !

"Xuất phát!" Sắc trời dần dần tối sầm lại, Lôi Oa lão đại nằm ngựa tại Tiểu Hoa giữa mi tâm, phát phát tay.

"Quy củ không thay đổi, Tiểu Hoa người đến cổ lên a!" Lôi Oa một điểm hoa mĩ mi tâm, lập tức Tiểu Hoa cảm nhận được trong cơ thể bị phong bế lấy tu vi, lại tựa như như nước suối đã tuôn ra không ít, đạt đến thông linh cảnh ba tầng.

Nó không nói hai lời, mắt lộ ra hung tàn, hướng phía Nhị Cầu cắn xé mà đi.

...

Cuộc sống ngày ngày như vậy đi qua, Nhị Cầu rất khổ, Nhị Cầu rất mệt mỏi, nhưng hắn, tất cả đều là trước nay chưa từng có thoải mái.

Ban đêm, hắn phi nước đại tại Man Hoang đại địa bên trên, ban ngày liền thổ nạp tu luyện.

Từng ngày trôi qua, tu vi của hắn, đúng là đạt đến thông linh cảnh ba tầng.

Bọn hắn đồ ăn, cũng từ chuột đồng, biến thành con thỏ, thậm chí còn có dê vàng!

Nhị Cầu trưởng thành rất nhanh, hình thể từ lúc trước mập mập thấp bé, rỗng rã trưởng thành vài vòng, trên người hắn, không còn có dư thừa thịt thừa, toàn thân tinh luyện, tứ chi càng là trắng kiện hữu lực, dần dần, răng nanh sinh trưởng. Mặt mũi của hắn, không còn có lúc trước xuẩn manh chỉ sắc, mà là tăng thêm mấy phần hùng lệ chi khí. Toàn thân lông tóc, càng là như tuyết trắng men, gió nhẹ lướt qua lông của hắn phát, hắn mềm mại thuận dài lông tóc, phía trên liền đánh lấy xoáy, như hồ nước.

Hắn lúc này, đã có dài năm mươi centimet, bỏ nhào về phía trước phía dưới, một con thỏ, bị sẽ bị hắn xé rách.

"Gào gừ! !" Nhị Cầu hưng phấn gào thét, thanh âm như là Lang Khiếu.

"Nhị Cầu!" Hoàng hôn hôm ấy, Lôi Oa kêu dừng gào thét không thôi Nhị Cầu, để vừa mới đạt tới thông linh cảnh ba tầng Nhị Cầu, có chút hưng phấn.

"Lôi Oa lão đại, lại muốn bắt đầu huấn luyện a? Tới đi, ta đã đợi không kịp!" Nhị Cầu đứng thẳng mà đi, như là chuột túi toát ra, thậm chí còn trên không trung đánh mấy quyền, một mặt bất thiện đến nhìn chăm chăm Tiểu Hoa!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Phích Lịch Cửu Quyết

"Nhị Cửu, ngươi phải biết, ngươi sở tu, chính là ta Lôi Oa nhất tộc tâm pháp, phương pháp này tên là phích lịch! Bởi vì ta Lôi Oa nhất tộc, từ không có người đạt tới chứng đạo đỉnh phong, cho nên, Phích Lịch Tâm Pháp, không dám ở thế gian Xưng Kinh Đạo Điện. Đây là lẽ thường! Bây giờ, ngươi đã có thể tu luyện tới thông linh cảnh ba tầng, nói rõ ngươi tại Lôi hệ Nguyên Tổ phương diện, nhiều ít vẫn là có chút thiên phú." Lôi Oa lão đại, quét qua trải qua mấy ngày nay cuồng ngao không bị trời buộc, thần sắc trang nghiêm phải nói.

Nhị Cửu lắng lắng, chờ đợi lấy Lôi Oa lão đại nói tiếp.

"Lôi, chính là từ trong ngũ hành, một nguyên tố diễn hóa mà đến, ngươi tu luyện ta Lôi Oa nhất tộc Phích Lịch Tâm Pháp, chỉ cần thời thời khắc khắc, đem này ghi nhớ trong lòng! Nếu có một ngày, chỉ cần truy bản tố nguyên, tu Ngũ Hành Mộc Chi Bản Nguyên, có lẽ, cái này mới có thể đem ta phích lịch chi pháp tu luyện tới, tùy ngươi chứng đạo tình trạng!" Lôi Oa khẽ cười nói.

"Phía dưới, lão phu Lôi Chấn Thiên đem phích lịch truyền thụ cho ngươi. Phích lịch, cũng gọi Phích Lịch Cửu Quyết, Cửu Quyết, phân biệt từ một chữ vì tổng cương. Cái này chín chữ, Nhị Cửu ngươi muốn gặt gao nhớ ở trong lòng. Phích Lịch Lôi Đình Tể Hàn Tiêu. Ngươi, nhớ kỹ?" Lôi Oa mỉm cười, như là hiền hoà lão nhân.

"Nhị Cửu nhớ kỹ!"

Lôi Oa hài lòng đến nhẹ gật đầu, thả người nhảy lên, đi tới Nhị Cửu mi tâm trước, duỗi ra một chỉ điểm tại mi tâm của hắn.

Lập tức, một cỗ bễ bộn tin tức, như là thủy triều đem Nhị Cửu chôn vùi!

Cái này khiến Nhị Cửu cảm giác được vô cùng nặng nề, mắt của hắn da, dần dần đến bế hợp lại.

"Nhị Cửu, ngươi là khác biệt, lão phu ở trên người của ngươi, không nhìn thấy tương lai! Nhưng cái này không phải là không một loại biến số? Ngươi ta nếu có duyên, không chừng có thể gặp lại!" Lôi Oa duỗi ra tay chỉ, chậm rãi thu hồi, Nhị Cửu thân thể mềm nhũn, buông mình ngã xuống đất.

Lôi Oa trên không trung chậm rãi phiêu động, đi vào hoa mãng trước mặt, một chỉ điểm tại hoa mãng mi tâm.

"Hẩn ý niệm, nhưng quyết ngươi sinh tử, hai người các ngươi, tự giải quyết cho tốt!"

Sau khi làm xong, Lôi Oa thở dài một hơi, nhìn về phía thương khung, thả người nhảy lên, trong chớp lát, biến mất tại hư vô.

"Nếu có duyên, các ngươi liền có thể tìm tới kia phiên bản!"

...

Nhị Cửu trong đầu, tựa hồ có vô số đoạn ngắn cùng thân ảnh, đang không ngừng lấp lóe!

Càng có từng cái quỹ dị chữ, tại trong đầu của hắn hiển hiện, cái này tươi đẹp quý dị biến ảo, để hắn đầu vầng mắt hoa, thực sự không thể chịu đựng được thời điểm, hắn bỗng nhiên bừng tỉnh, trên trán đã là một mảnh mồ hôi lạnh.

"Lôi Oa lão đại đâu?" Nhị Cửu kinh hô một tiếng, nhìn bốn phía, nhưng không có nhìn thấy Lôi Oa lão đại âm thanh ảnh.

Chỉ có nhìn lên bầu trời hoa mãng, trong ánh mắt hàn ý, theo nó nhìn về phía Nhị Cửu, để Nhị Cửu cảm thấy lạnh buốt.

"Đi!" Hoa mãng giật giật miệng, nói ra yêu ngôn.

Nhị Cửu ngơ ngác im ắng, "Đi rồi? Cứ đi như thế?!"

Lúc này, phức tạp tin tức trong chớp lát, tại Nhị Cửu trong đầu bùng lên, phù một tiếng, hai mũi chó bên trong phun máu, để hắn đứng vững thân thể, một cái lao đảo.

"A..., ngươi chảy máu!!"

Nhị Cửu lúc này mới nghe được, hoa này mãng thanh âm, liền như là nữ nhân.

"Không sao, không sao cả!!"

Lại là Lôi Oa lão đại, đem Phích Lịch Tâm Pháp truyền thụ cho hắn. Trừ cái đó ra, càng có Lôi Oa lão đại một chút huấn thị cùng cảnh cáo tin tức.

Cho dù lượng tin tức không nhiều, nhưng lại cũng làm cho Nhị Cửu ăn không tiêu!

Giờ này khắc này, hoa mãng âm tàn độc ác trong ánh mắt, toát ra một tia quyết tuyệt.

Nó thân hình bỗng nhiên khẽ động, hướng về Nhị Cầu phi tốc đánh tới, miệng bên trong răng nanh, càn là lóe ra the lạnh chi quang.

Nhị Cầu nhìn qua nó cười lạnh.

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, tại hoa mãng giữa mi tâm, trong lúc đó hiển hiện một điểm đen, cái điểm đen này, trong chốc lát, tràn ngập tại toàn thân. Lập tức, trong hư không chính là xuất hiện vô số đạo phích lịch chi quang, lớp lớp hung hăng quất vào hoa mãng trên thân.

The lương thét lên cùng tê mình, từ hoa mãng miệng bên trong phát ra, nó dài chừng một trượng thân thể, không ngừng mà vận vẹo, nhưng lại không làm nên chuyện gì.

Cho đến ba phút trôi qua về sau, lúc này hoa mãng đã thoi thóp, nhìn về phía Nhị Cầu, trong ánh mắt lộ ra mãnh liệt hận ý.

"Như có lần sau, ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ! !" Nhị Cầu chậm rãi ló ra, nhìn xem đầu này Đại Hoa Mãng.

Sau đó, Nhị Cầu liền ngồi xếp bằng, cảm thụ gỡ mình con ếch lão đại, ở ở trong đầu hấn tin tức.

Phích Lịch Cửu Quyết. . .

Lôi Oa lão đại không chỉ có truyền thụ hấn Phích Lịch Tâm Pháp, càn có một ít huấn thị.

Những này huấn thị, lấy mơ hồ hình ảnh cùng thanh âm, hiện ra tại Nhị Cầu trong đầu, hấn thử cảm thụ một chút, lại có một ít, thấy không rõ ràng lắm.

Khi Nhị Cầu trong đầu nhìn thấy một màn thời điểm, trong óc của hấn, xuất hiện Lôi Oa lão đại thanh âm.

"Nếu ngươi gặp được người này, tuyệt đối không thể trêu chọc, nhớ kỹ!"

Họa màn bên trong, kia là một mảnh biển, biển trên không, là oanh triệt thiên địa lôi điện, mà tại kia trong sấm sét, chính là có một thân ảnh, từ trong đó đi ra.

Hắn một thân áo trắng, đầy đầu tóc trắng, tại tùy ý phát phối, thần sắc lạnh lùng vô tình, bỗng nhiên, tựa hồ hướng phía Nhị Cầu nhìn bên này tới.

Về sau sát na, Nhị Cầu trong đầu oanh minh, hình ảnh hoàn toàn sụp đổ.

Nhưng kia vô tình lãnh khốc hai con ngươi cùng người này dung nhan, lại làm cho Nhị Cầu gất gao ghi tạc trong đầu.

"Ngay cả Lôi Oa lão đại đều nói không thể trêu người, vậy tuyệt đối không thể gây! !" Nhị Cầu trong lòng nói, nhưng theo sau chính là đắng chát cười một tiếng, mình bây giờ, có vẻ như ai cũng không thể gây a? Dù sao chỉ là thông linh cảnh ba tầng mà thôi.

"Tiểu Hoa, đi thôi! ! Đêm nay, tiếp tục theo giúp ta tu luyện!" Nhị Cầu nhàn nhạt phải nói.

Hắn cảm thấy, dưới mắt mục tiêu của mình, liền đem đầu này hoa mãng đánh bại!

Về sau, báo thù!

. . .

Nhị Cầu đem mình tất cả tâm tư, hoàn toàn tập trung tại trong tu luyện.

Mỗi một ngày, Đại Hoa Mãng đều hung hăng cuồng loạn lấy Nhị Cầu, mỗi một lần cắn xé cùng chặt trên người Nhị Cầu Phong Nhận, đều sẽ để tiểu hoa tâm bên trong, vô cùng thư sướng! ! Nhưng nếu là nàng có chút lòng phản nghịch, chỉ cần Nhị Cầu tâm niệm vừa động, hoa mãng trên thân, đều sẽ hiện ra quỷ dị phù văn, bị quanh mình tự động xuất hiện tia lôi dẫn, vô tình quật!

Đối với Lôi Oa lão đại đưa cho Nhị Cầu lễ vật, hấn cảm thấy có chút thích!

Đồng đi xuân tới, xuân đi thu đến!

Thời gian như sông đại giang chảy về đông, Nhị Cầu dấn dáp, càn thêm hùng vĩ, đột nhiên nhìn lại, thậm chí còn mang theo một chút hưng lệ.

Hắn lúc này, thân thể đã có một mét.

Mà tu vi của hấn, bây giờ cũng đã ma luyện đến thông linh cảnh tầng thứ năm!

Hắn cùng hoa mãng ban ngày nằm đêm ra, né tránh không ít nhân loại vô tu, hơn nửa năm đó, đúng là chưa bao giờ gặp một lần vô tu, cho nên, Nhị Cầu trên thân, trừ của mình máu, còn không có nhiễm đến những người khác máu tươi.

Mà hoa mãng, nửa năm qua này, đúng là tại thông linh cảnh sáu tầng đỉnh phong, bồi hồi lâu, không còn có mấy may tiến triển.

Cái này khiến Nhị Cầu trong lòng có chút thư sướng!

Nhị Cầu thư sướng đồng thời, tên là "Tiểu Hoa" hoa mẫn, tính tình của nàng, lại là một ngày so một ngày tăng vọt, cùng Nhị Cầu so chiều thời điểm, cuối cùng sẽ trăm phượng ngàn kếp, hung hăng ngược đãi Nhị Cầu.

Nhưng Nhị Cầu, cho dù là bị đánh đến đầu roi máu chảy, hắn cũng muốn đứng lên! !

Cái này khiến Tiểu Hoa coi là, đầu này xuân chó, tựa hồ hữu thụ ngược khuynh hướng.

Hai thú cũng đều lạnh lùng, tại hơn nửa năm đó thời gian bên trong, đã tạo thành ấn ý, chỉ cần một ánh mắt, liền sẽ ra tay đánh nhau.

Nhưng, Tiểu Hoa cuồng loạn Nhị Cầu số lần, theo Nhị Cầu tu vi ma luyện đến tầng thứ năm, trên phạm vi lớn đến thấp xuống.

Nhị Cầu ánh mắt càng thêm đến hung ác, răng nanh như điện, cái đuôi như roi thép, bốn vó càng là trắng kiện như mộc!

Nhất làm cho Tiểu Hoa cảm thấy buồn bực là, đầu này xuân chó cho tới nay đều là đứng vững, như cùng nhân loại võ tu đồng dạng.

Như là từ xa nhìn lại, còn tưởng rằng là một thân xuyên quần áo màu trắng vô tu, cùng một con đại mãng xà giác đầu đầu!

Sắc trời dần tối, một vầng loan nguyệt dâng lên thời điểm, Nhị Cầu bỗng nhiên nhìn về phía hoa mẫn.

Mà kia hoa mẫn, gần nửa người lơ lửng, phun ra tinh hồng lưỡi rắn, ánh mắt càng là âm tàn độc ác, nhìn chăm chăm Nhị Cầu. Nàng răng nanh khi thì hiển lộ, cùng lúc trước khác biệt, bây giờ lại là có chút phát xanh.

Đối với cái này, Nhị Cầu trong lòng cười lạnh.

Đầu này hoa mẫn, tựa hồ đã thức tỉnh thiên phú của mình thần thông, nàng cặp kia răng, theo Nhị Cầu, đã có biến hóa vi diệu.

Lúc trước, kia là một đôi trắng nõn không độc răng nanh, thế nhưng là, bây giờ. . .

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 51: Lão phu, không có lừa ngươi a?

Một vầng loan nguyệt, treo ở không trung!

Bóng đêm đen nhánh bên trong, có đầy sao lấp lóe, ủa quần tại trắng khuyết chung quanh.

Ánh trăng lộ ra rất nhu hòa, vung vãi ở trên mặt đất, để phiến đại địa này, tại đen nhánh bên trong, lại dẫn một chút ngân huy, có chút thanh lãnh.

Khe núi bên trong, là một mảnh rộng lớn hoang nguyên. Gò núi chỗ, một tảng đá xanh lớn đằng sau, che giấu ba người, ánh mắt sáng ngời, nhìn chăm chăm gò núi phía dưới giằng co Băng Khuyển cùng một đầu Đại Hoa Mãng.

"Thế nào, lão phu không có lừa các ngươi a?" Trong ba người, là một mặc rách rưới đạo bào rượu rãnh cái mũi lão đầu, tóc rối bời, búi tóc dùng một cái cây trầm gỗ xuyên qua, có vẻ hơi nghèo túng. Lão đầu rượu rãnh cái mũi bên cạnh, hơi hơi lồm gương mặt, phía trên là sẹo mụn điểm điểm.

Lão đạo này, chính là Vương Ma Tử!

"Nhìn xem con kia Băng Khuyển, chắc chắn, da lông thuận hoạt liền như là tốt nhất tơ lụa! ! Tuyệt bạch tuyệt bạch, liền như là thiếu nữ oánh nhuận cái mộng, để cho người ta không nhận được muốn đi lên hôn một phen nha!" Vương Ma Tử chắc chắn tán dương.

Lập tức Vương Ma Tử giới thiệu: "Lại nhìn đầu kia hoa mẫn, chính là phẩm giai không tầm thường Tam Hoa Mẫn, nếu là đem nội đan nuốt vào, chắc hẳn hai vị thiên kiều nhân vật, ngày sau bước vào Tam Hoa Tự Đình cảnh, chẳng phải là ở trong tầm tay? Nghe nói, Sóc Phượng trong thành, Cảnh phủ thế gia liền nuôi như vậy một đầu Tam Hoa Mẫn, đáng giá ngàn vàng nha!"

"Lão phu, không có lừa các ngươi a?" Vừa nói, Vương Ma Tử ngửa dựa vào tảng đá xanh bên trên, tay trái tay phải phân biệt vờn hướng hai người. "Đều lúc này, lão phu cũng nên thu chút thù lao đi?"

Vương Ma Tử bên cạnh tả hữu hai người, nhìn dung mạo có chút rất giống, đáng người càng là hơi có chút gầy còm, trên người bọn họ mặc Hồ Báo váy da giáp da, con mắt sắc bén, một trong tay người chấp nhất một thanh cái nĩa, một người khác trong tay, thì cầm một thanh Khai Sơn Dao, phía trên mặc động, roi lấy lớn vòng đồng, nhìn bá khí mười phần, sát ý nghiêm nghị.

Hai người lạnh hừ một tiếng, có phần có chút bất mãn, nhưng vẫn là từ trong ngực móc ra một viên ngân tệ, ném cho Vương Ma Tử.

"Ha ha, Vương Ma Tử cảm ơn hai vị gia!" Hắn cười đùa, con buôn mười phần, đem hai khối ngân tệ đặt ở bên miệng, bỗng nhiên thối, sau đó thả ở bên tai nghe.

Hai vị thợ săn ăn mặc hán tử, khom lưng, thừa dịp bóng đêm, hướng về phía trước phủ phục tiến lên.

"Hai vị Cung gia cẩn thận nha!" Vương Ma Tử hạ giọng, sau khi nói xong, liền lại quay người lại cây, vuốt ve đánh giá trong tay ngân tệ, một bộ hết sức vui mừng đáng vẽ, "Hắc hắc, đêm nay thu hoạch không tệ, lại kiếm hai cái tiền xu!" Hắn đem ngân tệ đặt ở thiếp thân trong túi về sau, động tác lại là bỗng nhiên trì trệ, sau đó tựa như cùng gặp sét đánh, cả người giật mình.

Chỉ là tại ngẩng đầu thời điểm, Vương Ma Tử mang cho người ta cảm giác, lại là khác biệt quá nhiều.

Ánh mắt của hắn, tối tăm mà thâm thúy, toàn thân khí chất, tản ra một cỗ băng lãnh, để cho người ta gặp, liền không nhịn được toàn thân run rẩy.

Chỉ là cái này ánh mắt thâm thúy, tại nhìn về phía hoàn cảnh chung quanh về sau, lại là lộ ra một tia mê vờng.

Vương Ma Tử quay đầu, nhìn về phía cách đó không xa khe núi bên trong, nơi đó, đã chiến thành một mảnh.

...

Nhị Cầu cùng Tiểu Hoa, đánh nhau, thanh thế có chút to lớn.

"Oanh!" Từng đạo Phong Nhận, kích xoáy, bỏ về phía Nhị Cầu.

Chỉ là, bây giờ đã đạt đến thông linh cảnh năm tầng Nhị Cầu, đối mặt Đại Hoa Mãng tạt Trảm Phong lưỡi đao, hắn cũng không tiếp tục giống lúc trước như vậy, muốn đang phi nước đại bên trong mới có thể né tránh. Bây giờ, đứng thẳng mà đi Nhị Cầu, linh hoạt như cùng một con viên hầu, thân hình xoay tròn ở giữa, có thể tại tạt Trảm Phong lưỡi đao trong khe hở, trùng hợp né tránh.

Nếu là lấy tứ chi hành tẩu thói quen, lại là vô luận như thế nào đều không làm được đến mức này.

"Phích Thiên Cừ Thức, Cừ Đoạn Sơn!" Hai trong mồm chó gào thét, thần sắc giống như điên cuồng.

Tại Tiểu Hoa nghe được Nhị Cầu gào thét sát na, thần sắc lộ ra ngưng trọng, Nhị Cầu một năm qua này, khổ tu Phích Lịch Cừ Quyết, cái này Cừ Tự tổng cương thứ nhất chữ sấm sét, nội uẩn thần thông Phích Thiên Cừ Thức, thức thứ nhất, chính là cái này Cừ Đoạn Sơn!

Chỉ gặp Nhị Cầu, hai chân đứng thẳng lúc, một cái chân chó cây, vậy mà uốn lượn, dán vào tại chân trái của mình bên trên, mà hất trái chân trước,

Như đồng đạo sĩ dựng thẳng lên đơn chương hành lễ, hắn phải chân trước, thì là đưa về phía trên bầu trời. Phải chân trước chó phía trên móng vuốt, là sắc bén lợi trào, lúc này ở một cây trên lợi trào mặt, ngưng hiện phích lịch rít lên, có trận trận thứ mình âm thanh tại hai vuốt chó không khí chung quanh bên trong, tê mình!

Tia lôi dẫn chột hiện, Nhị Cầu trong tay, ngưng hiện một đạo hồ quang điện!

"Đi!" Hắn lợi trào, bỗng nhiên hướng về Tiểu Hoa một điểm.

Trên vuốt hồ quang điện, chính là kích xạ hướng Đại Hoa Mãng.

Đây hết thầy, lại là tại trong chốc lát, kích phát!

Nhỏ mắt viễn thị co rút lại, thân thể trì trệ, lại là tại có thể tránh thoát trên tình hình, sinh sinh có ăn Nhị Cầu một thức Phích Thiên Cừ Thức thần thông.

Ầm ầm, dài chừng một trượng Đại Hoa Mãng, thân thể nặng nề ngã ở trong đất bùn, tạo nên trận trận bụi đất.

Nhị Cầu rơi xuống đất, đặc ý thối thối mình móng vuốt, gào gừ một tiếng, đối Mặt Trăng tê rống lên.

Tầm phục tại chỗ trứng chỗ Cung Lôi, Cung Hồ nhị huynh đệ, lúc này nhìn nhau, tâm ý đã là tương thông, lúc này liền không chút do dự giết ra!

"Bọ ngựa bắt ve" Cung Lôi nhếch to miệng, rống giận, trong tay xiên thép, bỗng nhiên ném mạnh hướng Nhị Cầu.

"Hoàng trước tại hậu!" Cung Hồ cười ha ha, thả người nhảy lên, mấy cái lấp lóe, liền từ ngoài mấy trăm trượng, phi nước đại mà tới!

trong tay khai sơn đại đao, theo hắn đột nhiên hạ xuống thân thể, ầm vang một tiếng, đem trên mặt đất Đại Hoa Mãng chém thành hai đoạn.

Chỉ là theo hấn một đao kia chém đi xuống, trên mặt đất Đại Hoa Mãng, lại là âm vang ở giữa đứt thành từng khúc.

"Lột xác? !"

Nhị Cầu tránh thoát ném bay mà đến xiên thép, thân hình tránh lui lại mấy bước, nơi này lúc bỗng nhiên hét lớn, "Tiểu Hoa! !"

Đương nhiên, cái này yêu ngôn, đối với Cung Lôi cùng Cung Hồ tới nói, tự nhiên nghe là bốp bốp bốp bốp, mười phần khó nghe.

Âm vang!

Đại địa chấn chiến, tại trong chốc lát sụp đổ, mặt đất đột nhiên hạ xuống!

Tay cầm lấy cương đao Cung Hồ cùng chấp nhất xiên thép Cung Lôi, không hện mà cùng, thân hình nhao nhao khẽ động, mượn sụp đổ đất đá, đột nhiên phát lực, thân hình đều là bay vọt lên.

Chỉ là, tại bọn hấn bay ra bao phủ bay lên bụi đất sát na, lại bỗng nhiên phát hiện, trên đỉnh đầu, xuất hiện một mảnh ước chừng một trượng phương viên mây đen, trong đó phong lôi trận trện!

"Sấm sét thiên, Cừu Đoạn Sơn! !"

Nhị Cầu tại lôi vân trước lơ lửng, lợi trào nhọn dẫn động lôi điện, tại trước mặt, xuất hiện một đạo tia lôi dẫn quán quanh mà thành búa lớn.

Lôi Phủ sắc bén đầu, dài đến một mét, cán búa dài đến hai mét, đều là tia lôi dẫn quán quanh mà thành hư hình, nhưng kia lôi, lại là thật sự.

Cái này Lôi Phủ, tại Cung Lôi cùng Cung Hồ xuất hiện sát na, bỗng nhiên tại không khí tê mình bên trong sấm sét dưới.

Cung Lôi cùng Cung Hồ, hai người kịch đều là bước ra nhất tuyến thiên tu sĩ, đều là đỉnh phong, cùng Tiểu Hoa tu vi tương tự. Lúc này, hai người ánh mắt lộ ra hàn mang, trong lòng càng là rung động, cái này hai con yêu thú, rõ ràng là rất sớm đã phát hiện bọn hấn, mà lại linh trí như yêu, lúc trước giằng co cùng đấu đá, rõ ràng là cho hai người bọn họ diễn vừa ra trò hay!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Vương Ma Tử?

Tia lôi dẫn quán quanh mà hình thành Lôi Phủ, tại không khí tê mình bên trong, bỗng nhiên chém xuống.

Một thức này thần thông, chính là Phích Lịch Cửu Quyết bên trong, Phích Thiên Cửu Thức bên trong thức thứ nhất, Cừu Đoạn Sơn. Uy lực của nó, nhưng đoạn sơn!

Lôi Phủ phong bế Cung Lôi cùng Cung Hồ hai người bên trên vọt tiến lên con đường, mà dưới chân của bọn hấn, thì là sụp đổ đại địa.

Cùng lúc đó, càng có Tiểu Hoa thân hình, từ mất tinh thần bụi bặm bên trong xông ra, mở ra bốn máu miệng rộng, hướng phía Cung Lôi hai người nuốt đi.

Cái này một nuốt, cùng phổ thông thôn phệ khác biệt, Tiểu Hoa miệng bên trong, ần ần xuất hiện hắc ám u quang, làm nằng huyết bốn đại khẩu, lộ ra thâm thúy mà quỷ dị, tựa hồ một nuốt phía dưới, có thể thôn thiên nạp biển!

Không tiến không lui!

Cung Lôi cùng Cung Hồ hai người, không hện mà cùng, sử xuất toàn thân lực đạo, huy động xiên thép cùng Khai Sơn Đao, bỗng nhiên hướng về kích xạ mà đến Lôi Phủ oanh kích mà đi, chỉ là cái này Lôi Phủ, đúng là tại chưa chạm tới hai bọn họ thời điểm, cũng đã kích xạ ra hai đạo tia lôi dẫn, hai người này tựa như cùng giống như bị chạm điện, không tự chủ được bỏ bình khí của mình.

Hai người này thân hình quán quanh lấy tia lôi dẫn, theo hai tiếng trầm muộn gầm thét, tia lôi dẫn hóa đi.

Cung Lôi Cung Hồ hai người, tựa hồ đối với tình hình này, cũng không kinh ngạc.

Tại hai tiếng gầm nhẹ bên trong, hai người này ánh mắt mơ hồ có chút quý dị, càng có trợn trợn cuồng phong tại trên thân hai người quét sạch mà ra.

Chỉ là đảo mắt sát na, cái này trên thân hai người chung quanh một vòng, liền tạo thành một đạo Cự Phong, như là cuồng long, cuốn sạch lấy hai người thân hình, từ tia lóe bên trong quét sạch mà ra.

"Lưỡng Nghi quy nguyên, nộ hải sóng lớn!"

Cung Lôi cùng Cung Hồ thanh âm, phân biệt đọc lên bốn chữ, từ Cự Phong bên trong gào thét mà ra.

Đạo này Cự Phong, như là từ trên mặt đất dâng lên, xoay tròn lấy đưa về phía bầu trời, lúc này càng là tại trong chớp mắt, tịch cuốn về phía Nhị Cửu!

"Gào gừ, phốc! !"

Nhị Cửu hét dài một tiếng, bước chân đạp hư, mưu toan từ đạo này Cự Phong bên trong xuyên qua.

Nhưng, đạo này Cự Phong, mang theo sức hấp dẫn mãnh liệt, đem Nhị Cửu hấp dẫn mà đi, lập tức trong gió, có ngàn vạn Phong Nhận trong phút chốc chém qua!

"Phốc!" Nhị Cửu uống huyết Trường Không, thân hình lập tức bị hung hăng vung ra, thân hình trong phút chốc, vết máu loang lổ, ầm vang một tiếng, oanh kích tiến vào khắp mặt đất, va chạm đại địa sát na, mặt đất tức thì bị Nhị Cửu thân thể, va chạm ra một đạo hố to. Cái này cũng may mắn Nhị Cửu bây giờ tu vi là thông linh cảnh năm tầng đỉnh phong, cái này muốn đặt tại dĩ vãng, chỉ sợ tại cái kia đạo Cự Phong quét sạch mà qua thời điểm, liền đã bị như đạo Phong Nhận, cho cắt chém thành khối vụn.

Nhị Cửu toàn thân đau đớn, co quắp ngã trên mặt đất, không chỗ ở nghẹn ngào, giống như chó chết.

Tiểu Hoa tự nhiên cũng chạy không thoát.

Nàng vốn là nuốt đi lên, nhưng lại bị cơn lốc kia vòng quanh, như là một đạo dây gai, trong gió phiêu diêu, trên thân tức thì bị ngàn vạn như đạo Phong Nhận, chà sát một lần. Lập tức, liền bị cuồng phong cuốn cuộn, quăng về phía phương xa.

Ầm ầm! Lớn run rẩy một chút.

Nhị Cửu cười khổ, tại Man Hoang đại địa bên trên, không phải sinh liền là chết, có thể sống đến bây giờ, không chỉ dựa vào là vận may, còn có thực lực.

Hắn cùng Tiểu Hoa, liền nghiêm trọng đánh giá thấp Cung Lôi cùng Cung Hồ, hai cái vị này thợ săn ăn mặc võ tu.

Ai có thể nghĩ, hai người này thời khắc ngàn cân treo sợi tóc sử xuất thần thông, đúng là đáng sợ đến trình độ như vậy!

Nhị Cửu trong lòng đắng chát, cho dù là mình Phích Thiên Cửu Thức, Cửu Đoạn Sơn, vậy mà cũng khó có thể phá vỡ hai người này thần thông.

Xong, chết chắc. Nhị Cửu tại toàn thân run rẩy, đau từng cơn bên trong, như vậy trầm nghĩ.

Tiểu Hoa cũng bị đánh cho tàn phế, cũng không nhúc nhích, cũng không gấp tiếp xuống phản kháng.

...

Gió tĩnh, Cự Phong tiêu tán đi qua, một đạo cổ quái thân ảnh, từ đầy trời cát vàng bụi bặm bên trong, chậm rãi đi ra.

"Nếu là bình thường nhất tuyến thiên võ tu, tại hai người các ngươi sức sinh mưu tính dưới, chỉ sợ hẳn phải chết không nghi ngờ!"

Thân hình chậm rãi đi ra, chỉ có một thân ảnh, thế nhưng là tại ánh trăng ngân huy dưới, thình lình trông thấy, đạo thân ảnh này trên bờ vai, khiêng hai cái đầu. Cái này hai cái đầu, phá vỡ rất giống, đột nhiên xem xét,

Sẽ cảm thấy giống nhau như đúc. Nhưng tinh tế dò xét, liền có thể phát giác cái này hai cái đầu mặt mũi dung mạo chênh lệch.

Một cái đầu lâu, chính là Cung Lôi, mà khác một cái đầu lâu, lại là Cung Hồ.

Một thân song sọ, quái tai!

Nói chuyện chính là một cái đầu lâu, chính là Cung Lôi, thần sắc trang nghiêm, khoe miệng mang máu, hiển nhiên Nhị Cửu một thức Cửu Đoạn Sơn, cũng cho hắn tạo thành một chút thương thế.

Lúc này mặt khác một cái đầu lâu, thì là cười đùa, "Bất quá, hai người các ngươi sức sinh, có thể nhìn thấy ta huynh đệ hai người, Lưỡng Nghi quy nguyên thần thông, nhưng cũng không uống công đời này! Nhớ kỹ, tại lục đạo luân hồi bên trong, thật tốt đầu thai, kiếp sau, vừa cắt chớ gặp được huynh đệ của ta hai người nha!" Người này cười hi hi, thanh âm có chút lạnh lạnh, chính là Cung Hồ.

"Hắc hắc hắc ~!" "Ha ha ha!" Cung Hồ cùng Cung Lô hai sọ đồng thời ngửa mặt lên trời cười to.

Một tấm cực phẩm Băng Khuyển da lông, một đầu Tam Hoa Mãng, chuyện này không giả!

"Đồng!" Một tiếng vang giòn, lại là song sọ người phía sau, có một thân ảnh, một chỉ điểm tại đầu của bọn hắn bên trên.

"Ách! !" Cung Lô cùng Cung Hồ, miệng bên trong phát ra trầm muộn thanh âm, xoay người lại, nhìn hướng phía sau, gõ hai bọn họ đầu, chính là Vương Ma Tử.

"Vương Ma Tử, ngươi?"

"Đồng!" Vương Ma Tử tại khác một cái đầu bên trên, lại là một điểm, lập tức cái này một thân song sọ quái vật, liền mềm nhũn đến ngã trên mặt đất.

Đoán chừng giờ này khắc này, Cung Lô cùng Cung Hồ trong lòng đại hận, vì cái gì hai cái đầu, không phải một trái một phải, mà không phải một trước một sau đâu?

"Hắc hắc. . ." Vương Ma Tử lão đạo, mặc một thân cũ nát đạo bào, trên đầu búi tóc cũng có chút tán loạn, giờ này khắc này, ánh mắt có chút âm lãnh, miệng bên trong càng là phát ra quỷ quyết tiếng cười.

Lúc này, cái kia một mặt tức sát trên mặt, lại là không tự chủ được hiển lộ ra một tia tươi cười đắc ý. Trong tiêu dung này, có một tia nghi hoặc cùng hoảng hốt, nhưng cái này nghi hoặc cùng hoảng hốt thần sắc, lại là khi nhìn đến nằm trên đất song sọ quái nhân về sau, hóa thành mừng rỡ."Có cái hai đầu này quái vật, lại thêm Băng Khuyển, Tam Hoa Mãng, hắc hắc, nhất định là có thể bán cái giá tốt!"

Vương Ma Tử nói xong câu đó về sau, thần sắc hoảng hốt, trên mặt lại là khắp nơi đóng băng lạnh lẽo, ánh mắt càng là tràn ngập lạnh lùng, như là vạn năm không thay đổi huyền băng. Hắn nhìn bốn phía, nhíu mày, "Cái này. . . Là nơi nào? Vương Ma Tử. . . Là ai?"

Đầu hắn lắc lư một cái, tựa hồ là bởi vì kịch liệt đau nhức, thần sắc trên mặt có chút vặn vẹo.

Lúc này, Nhị Cầu từ thần trong hăm, nâng trọng thương thân thể, miễn cưỡng leo lên.

Hắn chống đỡ thổ địa, miễn cưỡng đem đầu chó đưa ra ngoài, thấy được trước mặt, trên mặt đất không biết sống chết song đầu sọ quái vật, mà ở nơi đó, càng có một đạo còng lưng bóng lưng, đang thấp giọng lầm bầm cái gì.

Cái này đột nhiên phát sinh một màn, để Nhị Cầu cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Xem ra tại Man Hoang đại địa bên trên có thể còn sống, không chỉ có đến có thực lực, ngẫu nhiên, còn cần vận may.

Lúc này, Nhị Cầu cũng đã hiểu, lúc này đưa lưng về phía hắn lão đạo kia, đầu tựa hồ là không rõ lắm tình, giờ này khắc này, càng là ở nơi đó một người thì thào, có chút ngơ ngẩn vui vẻ.

Thừa này cơ hội tốt, Nhị Cầu từ trong hố lớn leo ra, tốt nhất là có thể trốn bao xa trốn bao xa!

Đoán chừng là Nhị Cầu kéo lấy thân thể tàn phế, ma sát thổ địa, sinh ra tiếng vang đã quấy rầy lão đạo, lão đạo này Vương Ma Tử, bỗng nhiên quay người trở lại, con mắt lạnh lùng tức sát, nhìn về phía Nhị Cầu.

Dưới cái liếc mắt ấy, Nhị Cầu cảm thấy mình thân thể triệt để bị đóng băng, huyết dịch trong nháy mắt, càng là động lại.

Hắn cũng miễn cưỡng ngẩng đầu nhìn về phía Vương Ma Tử lão đạo, đến tốt cùng là phương nào nhân sĩ, nhưng cái nhìn này xem tiếp đi, Nhị Cầu kém chút dọa đến gần chết.

"Ngươi? Là ngươi? !" Nhị Cầu nhìn xem người này, con mắt trừng đến tặc kéo hồ căng tròn!

"Làm sao có thể, cái này sao có thể? !" Nhị Cầu gào thét, trong lòng băng lãnh tê lương, cầu sinh ý niệm không còn sót lại chút gì! !

Hắn nói là yêu ngôn, nhưng Vương Ma Tử, đúng là nghe hiểu!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 53: Đại ca, đại ca! !

Vương Ma Từ hoảng hốt ánh mắt, lộ ra một vẻ vui mừng!

"Người biết ta? Người biết ta là ai? !" Vương Ma Từ mừng rỡ, thân hình khẽ động, trong chớp lát, liền đi tới Nhị Cầu trước mặt, một tay lấy Nhị Cầu nhắc lên.

Cái này một động tác, lực đạo có chút trọng yếu, dẫn động Nhị Cầu thương thế bên trong cơ thể, để hắn không khỏi phun một ngụm máu.

Toàn thân mặc dù đau đớn, nhưng Nhị Cầu nội tâm, lại là kinh ngạc.

Lão đạo này, đúng là hội yêu ngôn?

Vương Ma Từ miệng bên trong bô bô, người bình thường nghe, nhất định là hội cảm giác được mê hoặc, thậm chí là suy nghĩ bị kéo vào hư vô. Cái này, chính là nghi ngờ chúng yêu ngôn!

Người, làm sao cũng sẽ nói yêu ngôn? Nhị Cầu lại nhìn không được phun một ngụm máu, nhìn có chút suy yếu. Bất quá trầm tư một chút, cũng là sáng tỏ, tu yêu có thể hóa hình, trình độ nhất định, có thể tu tập đến yêu ngôn. Như vậy trái lại, võ tu chi sĩ, cũng hoàn toàn có thể học tập yêu ngôn, cũng không có gì đặc biệt.

Vương Ma Từ lúc này gấp, đúng là đem trong cơ thể nguyên linh chi lực, không chút do dự quán chú đến Nhị Cầu trong cơ thể.

Nhị Cầu thương thế bên trong cơ thể, nhận chấn thương gân mạch, nếu là lấy chính hắn đến an dưỡng, nói thế nào cũng phải hao phí mấy tháng thời gian, bây giờ, tại Vương Ma Từ quán chú ôn hòa nguyên linh chi lực, cuộn cuộn không dứt đến trị liệu vết thương của hắn, qua một lát, Nhị Cầu sinh cơ chuyển biến tốt đẹp, khí tức kéo dài. Mà sơ hở của hắn da thịt, khắp nơi ngứa, cảm máu thịt tươi!

Vương Ma Từ ánh mắt sáng ngời, gắt gao nhìn chăm chăm trước mặt đầu này Băng Khuyển.

Hắn thấy, đầu này Băng Khuyển thật sự là quá yếu, một cái ý niệm trong đầu, liền có thể để hắn hồn phi phách tán!

Nhưng... Đầu này Băng Khuyển đúng là biết mình thân phận!

Nhị Cầu từ nhắm mắt chữa thương thổ nạp bên trong, tỉnh dậy.

Lúc trước hắn, mặc dù nhắm mắt lại chữa thương, nhưng trong lòng lại là sợ hãi cùng hồi hộp!

Chỉ vì, trước mặt cái này Vương Ma Từ lão đạo, Nhị Cầu vững tin, mình đích thật là gặp qua hắn.

Lôi Oa lão đại rời đi lúc, ở ở trong đầu hắn huấn thị, trong đó bàn giao hắn tuyệt đối không thể lấy đi trêu chọc nhân vật, trong đó một màn, chính là một mảnh mênh mông biển rộng vô bờ, trên biển, Phích Lịch Lôi đình, khí thế vạn quân, tràn ngập ở trên biển, khiến cho cái này biển, ở đâu là cái gì trả, rõ ràng là lôi điện biến cả. Mà có một thân ảnh, bắt đầu từ vạn quân lôi đình bên trong đi ra!

Người này, dung mạo cùng lúc này Vương Ma Từ, đúng là cực kì rất giống!

Ngoại trừ dưới mắt Vương Ma Từ, dung mạo già nua một chút, trạng thái mất tinh thần dờ dáy một chút, trên mặt nhiều chút sẹo mụn, cái khác chỗ, hoàn toàn giống nhau như đúc. Nhất là rất giống, thuộc về lúc này Vương Ma Từ kia lạnh lùng vô tình ánh mắt.

Tia mắt kia, lúc trước Nhị Cầu đang nhìn đồng thời, liền tim đập nhanh đến không được, như là bị cắt một đao.

Giờ này khắc này, Nhị Cầu từ Vương Ma Từ trong ánh mắt, lại có loại cảm giác này.

Nhìn qua Vương Ma Từ lạnh lùng mang theo ánh mắt nghi ngờ, Nhị Cầu trong lòng đáng chất, vốn cho là, mình cùng bức này nhân vật, chỉ sợ đời này cũng khó có thể gặp nhau, thế nhưng là ai có thể nghĩ, cái này bất quá thời gian một năm, đúng là gặp.

Bất quá, tựa hồ, cái này Vương Ma Từ, cùng lúc trước tình hình, có chút khác biệt a.

Đồng thời, đầu óc của hắn, càng là điên cuồng vận chuyển.

Nhị Cầu càng phát ra khẳng định, cái này Vương Ma Từ hoảng hốt thần chí, liền là nói rõ người này, chẳng biết tại sao, đúng là mất trí nhớ. Dù sao, giờ này khắc này Vương Ma Từ, đúng là ngay cả chính hắn cũng không biết mình là ai... Kể từ đó, Nhị Cầu cảm thấy mình, tại trước mặt người này, có lẽ còn có một số tỷ lệ sinh tồn.

"Ta... Đến tốt cùng là ai? !" Vương Ma Từ nhìn chăm chăm Nhị Cầu, thần sắc không còn hoảng hốt, mà là có chút chờ mong phải xem lấy Nhị Cầu, lại một lần cấp bách đến hỏi.

Hắn không rõ, vì cái gì mình hội không biết thân phận của mình rồi!

Nhị Cầu tại Vương Ma Từ lạnh lùng ánh mắt mong chờ dưới, tròn mắt hơi động một chút, trong hốc mắt chảy xuống một hạt nước mắt!

"Đại ca, đại ca a! Ngươi làm sao thành dạng này rồi? A? !" Nhị Cầu bỗng nhiên tiến về phía trước một bước, hai con vuốt chó, chăm chú nắm lấy Vương Ma Từ cánh tay, hốc mắt ướt át, "Đại ca, ai đem ngươi làm thành như vậy, ngươi nói? Nhị đệ ta báo thù cho ngươi đi! !"

Khuôn mặt lạnh lùng Vương Ma Từ,

Vô ý thức đến liền muốn rút ra chính mình tay.

Ánh mắt của hắn, càng trở nên mờ mịt. Tình huống như thế nào? Làm sao một đầu Băng Khuyển vậy mà hô đại ca của mình? !

Chẳng lẽ lại, ta... Là một con chó? !

Vương Ma Từ trong lòng cười nhạt cười một tiếng, nhưng hắn phát hiện tay của mình, đúng là bị Nhị Cầu gắt gao nắm lấy, mà Nhị Cầu, trên mặt ánh mắt, đúng là vô cùng chân thành tha thiết. Cổ này chân tình bộc lộ, liền như là thất lạc nhiều năm huynh đệ, giờ này khắc này, hai tay của người, chăm chú nắm ở cùng nhau.

Nhị Cầu chân thành tha thiết ánh mắt, tựa hồ tại nói với Vương Ma Từ:

Huynh đệ, đường phía trước cùng đi!

...

"Ta, là Lôi Quân?"

Vương Ma Từ đang nghe xong Nhị Cầu thao thao bất tuyệt sau khi giải thích, lại vô luận như thế nào đều nghĩ không ra, mình trước kia thân là Lôi Quân thời gian, trong lòng mờ mịt cùng thống khổ, càng thêm đến lẳng lẽ.

Nhị Cầu đầu óc điên cuồng vận chuyển, hắn đã sớm cho cái này đã mất đi ký ức, có nghiêm trọng nhân cách phân liệt chứng Vương Ma Từ, làm ra một bộ hoàn mỹ người bố trí!

Căn cứ Nhị Cầu biết được không nhiều tin tức, người này trước kia cực kỳ cường đại, tại đây trời lôi điện phích lịch bên trong, người này mái đầu bạc trắng bay múa, hai mắt lạnh lùng, từ trên mặt biển đi ra. Cho dù là đây trời thần lôi, người này đều thờ ơ! Cho dù là một ánh mắt, người này phong thái, đều đủ để bề ngỗ thương khung.

Tu vi cường đại, đôi lôi điện phích lịch nhìn như không thấy, ngay cả Lôi Oa lão đại đối với người này kiêng kỵ muốn chết, cho nên, Nhị Cầu liền cho hắn an một cái nổi tiếng tên tuổi, Lôi Quân!

Mà Nhị Cầu, thì là Lôi Quân kết bái huynh đệ, năm đó cũng là quát tháo phong vân nhân vật, bất đắc dĩ, đùa giỡn Nguyệt Cung bên trong Hằng Nga tỷ tỷ, bị ăn dấm Ngọc Đế ca ca, dưới cơn nóng giận, đánh hạ phạm trần, lại là không cẩn thận ném sai chó thai. Kết quả là, liền trở thành hôm nay bộ dáng như vậy.

Cái này cố sự bị Nhị Cầu biên chính là thiên hoa loạn trụ, trong đó Logic tính cùng khả thi, hoàn toàn không tại Nhị Cầu suy nghĩ trong phạm vi.

Lúc này Nhị Cầu suy nghĩ, chính là suy nghĩ, làm sao từ Vương Ma Từ bên này nhặt về một cái mạng.

"Đúng vậy a, đại ca! Ngươi vọng sao? Năm đó, ngươi vì cứu ta, vượt biển lâm hư mà tới, mặc cho đầy trời thần lôi ở bên cạnh gào thét, nhưng ngươi lại thờ ơ! Ngươi trắng bệch, tại phong lôi trận bên trong, không bị trời bức đến phát phổi, ánh mắt của ngươi, là lạnh lùng mà vô tình, toàn thân trên dưới, càng là tràn ngập nồng đậm huyết tính! Khỏe miệng của ngươi, mang theo một tia khinh thường giễu cợt! ! Đại ca ngươi, liền như vậy, từ trên lôi hải đi ra! Chẳng lẽ, một màn này, ngươi đã quên a?" Nhị Cầu thần tình kích động, gào thét, cuồng loạn... Tận lực đem Lôi Oa lão đại để lại cho hắn một màn kia họa màn, lấy ngôn ngữ hình thức bày biện ra đến, bất đắc dĩ, từ nghèo, chỉ có thể làm gào thét, biểu lộ lại là rất đúng chỗ.

"Thần lôi... ?"

"Đúng vậy a, liền là thần lôi!" Nhị Cầu lời thề son sắt nói nói, " cho dù là đại ca ngươi đã quên quá khứ của ngươi, nhưng tiểu đệ, lại vĩnh viễn cũng sẽ không quên, lúc trước đại ca ngươi không màng sống chết, cứu tiểu đệ sinh mệnh! Mặc dù trải qua bách chuyển Luân Hồi, nhưng tiểu đệ, nhưng trong lòng chưa từng dám quên mất!"

Vương Ma Từ tại Nhị Cầu nhắc nhở dưới, tựa hồ nghĩ đến quá khứ kia phá thành mảnh nhỏ một màn.

Nhưng đầu của hắn, lại là vào lúc này, bỗng nhiên kịch liệt đau đau, gào thét lớn, thống khổ.

Nhị Cầu khẩn trương đến nhìn xem Vương Ma Từ, thật hi vọng cái thằng này tốt nhất là không nhớ được, nhưng lại vừa lúc có thể nhớ kỹ một chút xiu, cứ như vậy, liền thật quá tốt rồi!

Lúc này, kéo lấy thân thể tàn phế bại thể, bò qua tới Tiểu Hoa, lại là kinh động đến Vương Ma Từ.

Ngón tay một điểm, liền muốn đánh tới.

"Đại ca, đại ca, chó muốn động thủ, cái này là bằng hữu ta!" Hoàng đến Nhị Cầu vội vàng ngăn cản Vương Ma Tử.

Vương Ma Tử chuyển tốt một điểm, "Lão phu, tựa hồ thực sự nhớ tới kia phong lôi trận trận biển cả, kia biển, rất lớn, rất lớn..."

"Đúng vậy a! " Nhị Cầu mừng rỡ, nhớ tới tốt.

"Đúng rồi, huynh đệ ngươi tên gì? Đáng hận ca ca bây giờ ta quên đi quá khứ, lại ngay cả tên của ngươi cũng không có nhớ kỹ!" Vương Ma Tử thực sự coi Nhị Cầu là làm hân nhĩ đệ, ánh mắt lạnh lùng bên trong, có chút nhu tình.

"Không sao cả! Đại ca, tiểu đệ tên là Dịch Lập, chữ Nhị Cầu, ngươi bình thường gọi ta Nhị Cầu là được!" Nhị Cầu mừng thầm, cái này cái mạng nhỏ cuối cùng là lại bảo vệ. Nhìn Vương Ma Tử ánh mắt lạnh lùng nhìn về phía Tiểu Hoa, Nhị Cầu liền vừa cười nói, " cái này là bằng hữu ta, họ..."

"Tiểu Hoa ngươi họ cái gì?" Nhị Cầu nhìn về phía Đại Hoa Mãng.

Tiểu Hoa tại Vương Ma Tử ánh mắt dưới, lắp bắp nói, "Trương..."

"Uh, đại ca, đầu này cái gọi là Tam Hoa Mãng Trương Tiểu Hoa, liền là bằng hữu của ta!"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Thu đại ca, làm tiểu đệ!

Đêm rất lạnh, đông lửa dấy lên, Nhị Cầu bận rộn đến nướng một con dê vàng. Kim hoàng sắc dầu nhỏ, tại hỏa diễm làm nổi bật bên trong, óng ánh đến như là châu ngọc, lóe ra hào quang óng ánh. Có cùng loại quang trạch, còn có Tiểu Hoa con mắt, nàng kinh ngạc phải xem, Nhị Cầu bận rộn thân ảnh, trong lòng cảm thấy có chút cô quái.

Cái này sẹo mụn lão đầu, hiển nhiên không phải người tầm thường, một chỉ phía dưới, liền rách Cung Lôi cùng Cung Hồ hai người, Lưỡng Nghi quy nguyên quỹ quyết thần thông.

Mà lại, lão đầu tử này ánh mắt, rõ ràng để nàng cảm thấy hãi đến hoảng!

Làm sao Nhị Cầu, chỉ chớp mắt, đúng là cùng cái này sẹo mụn lão đầu xưng huynh đạo đệ?

Tiểu Hoa không nghĩ ra, nàng nghĩ như thế nào đều không nghĩ ra.

Đã không nghĩ ra, như vậy dứt khoát liền không nghĩ, Tiểu Hoa nhìn xem đã thành tiêu màu vàng thịt dê, lặng yên nuốt xuống từng ngụm từng ngụm nước.

Chỉ bằng cái này nướng thịt dê công phu, cái này Nhị Cầu, vẫn là nhiều để hân sống mấy ngày này đi.

Mà lúc này Vương Ma Tử, thì là một mặt vui mừng, nhìn xem Nhị Cầu bận rộn thân ảnh, dùng yêu ngôn nói nói, " không nghĩ tới nhĩ đệ, tại nấu thiêu đốt một đạo bên trên, lại có như thế thành tích! Cái này dê vàng, cho dù là nhìn xem, liền cảm giác miệng lưỡi nước miếng. . ."

Nhị Cầu cười hắc hắc, "Đại ca lời nói, thật sự là xấu hổ mà chết tiểu đệ! Đến, đại ca, cái này dê vàng nướng đã là không sai biệt lắm, ngươi ném thử!" Nhị Cầu chặt dưới một cây nhan sắc khô vàng, bên ngoài xốp giòn trong mềm đùi dê, đưa cho Vương Ma Tử.

Vương Ma Tử tinh tế nhắm nháp một phen, không chỗ ở gât đầu, "Nhĩ đệ tại nấu thiêu đốt một đạo, quả thật xảo đoạt thiên công!"

Nhị Cầu cầm một cây đùi dê, miệng lớn cắn xuống, "Đại ca nếu là cảm thấy ăn ngon, Nhị Cầu về sau mỗi ngày đều nướng cho ngươi ăn!" Hắn cười hắc hắc, có chút tiếc nuối phải nói nói, " đáng tiếc lúc này, có thịt không rượu, thật sự là khó chịu!"

"Uh, nhĩ đệ cũng tốt cái này một ngụm?" Vương Ma Tử cười, như là ảo thuật, trong tay đúng là xuất hiện một cái túi da, bên trong ồm ọp ồm, đựng không ít chất lỏng. Vương Ma Tử mở ra túi rượu, lập tức một cổ gay mũi mùi rượu, liền xông vào mũi. "Rượu này chính là Bách Linh Túy, mặc dù không biết vì cái gì, rượu này mỗi ngày đều không tại cùng một vị trí đợi, nhưng lão phu cho dù là nhắm mắt lại, cũng có thể tìm tới cái này Bách Linh Túy!"

Nhị Cầu không hiểu nó ý, lại hít vào một hơi thật dài, hét lớn nói, " rượu ngon! !"

Vương Ma Tử đem rượu túi vớt cho Nhị Cửu, Nhị Cửu cắn mở cái nắp, trâu hóp một cái, lập tức liền gào gừ điên cuồng gào thét một tiếng, như là sói hoang.

"Rượu ngon, rượu ngon a! !" Nhị Cửu nhìn không được trong bụng hừng hực thiêu đốt cảm giác, rít lên, "Trách không được, trách không được! ! Uống rượu, liền uống thể gian rượu mạnh nhất, chơi cô nàng, liền chơi, nhất cay cô nàng! Quả nhiên, tuyệt diệu! !"

Vương Ma Tử nghe, một mực trang nghiêm trên mặt, lộ ra một tia hèn mọn ý cười, "Ha ha, nhị đệ quả thật hào phóng! Tốt một câu, uống rượu mạnh nhất, chơi nhất cay cô nàng! Đến, làm đi! !"

Hai người tất cả chấp nhất túi rượu, bên trong rượu ngon cam thuần, để cho người ta uống như là phiêu diêu tại đám mây.

Không chỉ có như thế, Nhị Cửu càng cảm thấy trong cơ thể, nóng hừng hực, kinh mạch bên trong vận chuyển nguyên linh chi lực, so bình thường, muốn mau hơn không ít. Một ngụm rượu ngon vào bụng, bên trong ả chứa linh lực, có thể so với một ngày khổ tu thổ nạp.

Vương Ma Tử rượu ngon, lại có thể nào hội là phạm phạm!

Qua ba lần rượu, Nhị Cửu say khướt, đã là đứng không vững, hấn chấp nhất túi rượu, bước chân lảo đảo, "Rượu ngon vì độc, rượu kị uống nhiều; quá ba Thương, say hú sinh loạn nha!"

"Ha ha, uống, làm!"

Phù phù hai tiếng, lại là Nhị Cửu cùng Vương Ma Tử, cùng nhau mới ngã xuống đất, say khướt đáng vẽ, say sưa ngủ say.

Tiểu Hoa vòng quanh hơn phân nửa chỉ dê vàng. Nhìn thấy Nhị Cửu cùng Vương Ma Tử, vậy mà như vậy liền say ngã, thật sự là có chút không hiểu. Nàng trông mắt bên trong, có hân mang lấp lóe, chỉ là đang nhìn hướng Vương Ma Tử thời điểm, lại là kiêng kị. Nghe nói lấy hai người phản phật phản phật ngáy thanh âm, Tiểu Hoa lắc đầu, thôn phệ lên thuộc về mình kia bộ phận dê vàng.

...

"A!"

Tại một tiếng gào thét thâm thiết bên trong, Nhị Cửu bị bừng tỉnh.

Một đêm say rượu, đầu hấn có chút đau nhức,

Mở ra cặp mắt mông lung, liền gặp Vương Ma Tử trên mặt đất điên cuồng đến lục lọi y phục của mình, mỗi một cái góc hấn đều tìm một lần, tựa hồ tại tầm thường cái gì, nhưng vô luận như thế nào, lại đều không có tìm được.

"Đi đâu rồi, đi đâu rồi? !" Vương Ma Tử thấp giọng ní non, lặp lại lặp lại, lại một lần nữa, thần sắc như điên.

"Đại ca?" Nhị Cửu cảm thấy lúc này Vương Ma Tử có chút không đúng, cùng tối hôm qua cùng một chỗ nâng ly Vương Ma Tử, tựa hồ không phải một người.

Hấn Vương Ma Tử cả người đều có chút cử chỉ điên rồ, lục lọi, tìm kiếm lấy cái gì, sau đó càng là nằm rạp trên mặt đất, tại thu thảo bên trong tìm kiếm lấy cái gì. Trong miệng của hấn, càng là không ngừng nhỏ giọng ní non, thần sắc càng là ngưng trọng, phảng phất thất lạc mình nhất là bảo vật trân quý.

Hấn búi tóc tán loạn, cũ nát đạo bào, càng là tàn ra, nhưng hai mắt, lại là sáng ngời có thần, chăm chăm trên mặt đất mỗi một tác đất, mỗi một tác thu thảo khoảng cách. Vương Ma Tử ngưng trọng mà cẩn thận thần sắc, để Nhị Cửu có chút kinh ngạc, đây là tối hôm qua, cùng hấn cùng nhau uống thả cửa đại ca a?

"Đại ca, ngươi đang tìm cái gì?" Nhị Cửu có chút lo lắng, bởi vì Vương Ma Tử như vào ma.

Nhưng Vương Ma Tử phảng phất như không nghe thấy, vẫn tại trong cỏ tung bay, tìm kiếm. .

"Tìm được!" Vương Ma Tử kinh hi lên tiếng, từ dưới đất bò dậy, trong tay nắm vuốt sáng lấp lánh đồ vật.

Tại sáng sớm hi chỉ quang dưới, trong tay hấn đồ vật, lóe ra ngân mang, nhìn thật kỹ, lại là hai cái ngân tệ.

Vương Ma Tử vui vô cùng, đem một viên ngân tệ đặt ở bên miệng, bỗng nhiên thổi, sau đó lại thả ở bên tai, tỉnh tề nghe chỉ chốc lát, trên mặt cái này mới lộ ra hải lòng mà về mặt nhẹ nhõm.

Đối với mặt khác một viên tiền xu, Vương Ma Tử làm giống nhau làm động.

Hấn tại làm những động tác này thời điểm, rất chậm chạp, rất chậm chạp, trên mặt thần sắc, lại là rất hưởng thụ, rất hưởng thụ.

Vương Ma Tử bộ mặt cơ bắp giãn ra, lộ ra nét mừng, chỉ là kia vui mừng, theo ánh mắt của hấn, ngưng tụ trên mặt đất, tán loạn một con túi rượu về sau, bỗng nhiên ngưng kết.

Hắn cất kỹ ngân tệ, bỗng nhiên nhanh đi mấy bước, bịch một tiếng, quỳ rạp xuống đất, đem trên mặt đất tán loạn lấy túi rượu chậm rãi nâng lên đến, thần sắc thương tiếc, muốn nói lại thôi, trong mắt rung rung, đau đến không muốn sống. . . Rất lâu rất lâu, hắn mới đột nhiên ở giữa phát ra một tiếng kêu rên, "Trời đánh a, ai đem lão phu Bách Linh Túy ủ lâu năm cho uống trộm a? !"

"Đại ca? !" Nhị Cầu nghi hoặc phải xem hướng Vương Ma Tử, "Đại ca người vong sao, tối hôm qua người ta cùng uống a!"

Nhị Cầu đưa trong tay một cái khác túi rượu, hiện ra cho Vương Ma Tử.

Vương Ma Tử con mắt tròn tròn, Uh ô một tiếng, thân thể ngã về phía sau.

"Đại ca?" Nhị Cầu vội vàng chạy tới.

Vương Ma Tử trừng mắt bầu trời, hai mắt tựa hồ vô thần, qua rất lâu, cái này mới tỉnh hồn lại.

"Lão phu thiên tân vạn khổ, sản xuất Bách Linh Túy, làm sao ngủ một giấc, liền lại bị uống hai túi? Lão phu rõ ràng đem Bách Linh Túy giấu phải hảo hảo, vì cái gì? Đây là vì cái gì?" Vương Ma Tử gào thét, nước bọt phun tung tóe, giống như điên cuồng.

Nhị Cầu lặng lẽ về sau đi hai bước, nhìn tới. . . Vương Ma Tử nhân cách phân liệt chứng, thật đúng là không nhẹ!

Buổi tối hắn, cùng ban ngày hắn, hoàn toàn không phải một người a!

"Người cho lão phu dừng lại! !" Vương Ma Tử gào thét, dùng yêu ngôn, từng chữ nói ra nói nói, "người phải bồi thường lão phu tổn thất! !"

Nhị Cầu cảm thấy có chút oan uổng, "Đại ca, người yên tâm, tiểu đệ tại bên cạnh người, mỗi ngày cho người nướng thịt dê, dùng cái này giải nộ, người cảm thấy thế nào?"

Nướng thịt dê? Vương Ma Tử nghĩ nghĩ, trong lòng lúc này mới dễ chịu một điểm.

Hắn nghi hoặc phải xem hướng Nhị Cầu, "Người, thật sự là ta nhị đệ?"

Nhị Cầu vỗ ngực một cái, thâm nghĩ, làm sao một người biến hóa, lại hội không lộ như thế?

"Không thể giả được! !" Nhị Cầu lời thề son sắt nói.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 55: Thần Mộ

Tại mảnh này Man Hoang đại địa bên trên, không vài vạn năm đến, vô số sinh linh sinh sinh tử tử, tử tử sinh sinh, Xuân Thu giao thế, Luân Hồi bách chuyển.

Sau khi chết, có lẽ bọn hắn trực tiếp nằm trên mặt đất, không ai đi quản, sau đó hóa thành cặn bã bụi đất, quay về phiến đại địa này.

Hay là bị vùi sâu vào trong đất, tu thành một mộ phần, sẽ có tử tôn hậu nhân trước để tế điện.

Đương nhiên, cuối cùng đều trốn không thoát hóa thành một nắm đất vàng vụn mệnh.

Có như thế một chút cường đại người, cho dù bọn hắn là cái tinh cầu này đỉnh đỉnh phong võ tu, cuối cùng cũng khó có thể đào thoát tiến vào phần mộ vụn mệnh bi thảm. Dù sao, trên đời ai bất tử? Trường sinh một đường, bất quá truyền thuyết mà thôi.

Cho dù là thiên kiều tung hoành, sau khi chết, cũng bất quá là thấp bé một tòa mộ đất.

Tại Man Hoang đại địa bên trên, như thế tương tự mộ đất, qua không được một chút thời gian, liền sẽ bị dã thú chà đạp thành một nắm đất vàng.

Duy chỉ có. . .

Vô danh chỗ đại địa bên trên, có như thế một tòa mô đất, nó là một ngôi mộ.

Nó rất không đáng chú ý, chỉ có mười mấy centimet, quanh mình mọc đầy cỏ dại, duy chỉ có mộ phần bên trên, lại là rỗng tuếch.

Trong bụi cỏ dại, như thế một ngôi mộ, tựa hồ không có gì.

Nhưng nó, lại là tồn tại thời gian rất dài, đã mấy trăm năm lâu.

Mấy trăm năm trước, kia là Man Hoang đại địa đao qua cao chót vót niên đại, Hán Vũ đại đế khai cương thác thổ, điều động Đại tướng Hoắc Khứ Bệnh Bắc thượng Man Hoang, trăm Cuồng Nộ Man tam tộc vô số kẻ!

Cho dù là Cuồng Nộ Man tam tộc thủ lĩnh, Cuồng Nộ Man ba thần, cũng bị thiếu niên thiên kiêu Hoắc Khứ Bệnh, trăm hạ đầu lâu.

Về sau, Võ Đế điều động Trung Thổ đại hán tướng quân Tô Kiến, ở chỗ này xây dựng Sóc Phương thành.

Thời gian như nước, nhoáng một cái trăm năm.

...

Sóc Phương thành, cô treo ở trung thổ đại hán này bắc. Chuẩn xác mà nói, Sóc Phương thành mặc dù thuộc về đại hán biên cương, cũng đã không còn là Trung Thổ Cửu Châu cương vực.

Sóc Phương thành đi về phía nam hai ngàn dặm, là bốn tòa thần phong!

Mỗi một tòa thần phong, đều có ngột lồi đứng thẳng, xuyên thẳng đám mây, không biết đến tột cùng cao bao nhiêu. Cái này bốn tòa thần phong, phảng phất chống trời bốn cây cột, xuyên thẳng Vân Tiêu về sau, không thấy đỉnh.

Phi cầm bay bất quá, tàu thú khó mà leo trèo.

Cũng may, cái này bốn tòa thần phong là lẫn nhau cô lập, cho nên cái này mới không có hình thành một đồng tường, đem Sóc Phương thành cùng Trung Thổ Cửu Châu cương vực, hoàn toàn ngăn cách!

Bốn tòa thần phong ở giữa khoảng cách, vốn phải là thẳng tới Trung Thổ Cửu Châu cương vực ba đầu đường cái. . . Nhưng cái này vốn hẳn nên tồn tại ba đầu đường cái, tại cái này bốn tòa thần phong dương diện, lại là trong lúc đó đoạn tuyệt biến mất, tạo thành một đạo không biết bao sâu lạch trời! Ngày này hồ mặc dù bất quá là trăm mét rộng hẹp, nhưng lại cực kỳ sâu u, như thông Cửu U chi địa. Đầu này lạch trời, đem bốn tòa thần phong cùng thần phong ở giữa vốn hẳn nên tồn tại con đường, hoàn toàn đoạn tuyệt. Bây giờ, thay thế ba đầu đường cái, là ba đạo khóa sắt cầu tàu.

Chính là đây bất quá là rộng mấy chục thước ba tòa cầu tàu, trao đổi Sóc Phương thành cùng Trung Thổ cương vực.

Sóc Phương thành đến tây, là mệnh môn bát ngát man hoang chi địa, lại tại cực tây chi địa, như cũ có một đạo lạch trời.

Đạo này lạch trời, cùng Sóc Phương thành nam mặt lạch trời, là nối liền, lạch trời phía trên, lâu dài nồng vụ tràn ngập, quỷ khóc sói gào.

Sóc Phương thành đến bắc, vẫn như cũ như thế, vẫn như cũ là một đạo lạch trời.

Mà Sóc Phương thành đến đông, ngoại trừ có một tòa đột ngột thần phong bên ngoài, thần phong phía đông, vẫn như cũ là lạch trời, không biết bao sâu!

Kể từ đó, toàn bộ Sóc Phương thành, kì thực là bị một đạo lạch trời, ngăn cách ở trong đó.

Nơi đây phong thủy hình dạng mặt đất, nếu như từ vũ nội chân trời nhìn xuống mà xuống, liền sẽ phát giác, cái này Sóc Phương thành gần vạn dặm phương viên, đúng là như cùng một con nắm ngón tay mở ra bàn tay.

Phía đông một tòa thần phong, cùng Sóc Phương thành nam mặt bốn tòa thần phong, thỉnh linh có thể xem là bàn tay nắm ngón tay.

Mà trong lòng bàn tay, cũng là rãnh sâu vạn khe, như là vân tay.

Chỉ bất quá, cái bàn tay này, cùng chung quanh thổ địa, lại là đoạn tuyệt.

Chung quanh hẳn, có một đạo đen nhánh rãnh sâu, tạo thành lạch trời, ngày này hồ, quá sâu quá sâu. . .

Nhưng bỗng nhiên lại xem xét,

Lại phát hiện, cái bàn tay này. . . Đúng là như là từ mặt đất chỗ sâu, trực tiếp vươn ra!

Cái bàn tay này, từ lòng đất duỗi ra, bỗng nhiên bắt hướng lên bầu trời !

Chỉ bất quá không biết vì sao, cái tay này không cách nào lại động một bước, như ngừng lại nơi đó. Theo thời gian xói mòn, nơi này bị bụi bặm bao phủ, tạo thành đại địa, có cỏ cây núi đá sinh trưởng ra, biến thành bây giờ bộ dáng.

Có người nói, phiên đại địa này là thần chi sau khi chết biến thành. . .

Chẳng bằng nói, thiên địa này như là phần mộ, mai táng thần chi, cái bàn tay này, chính là thần chi không cam lòng chết đi, tức giận đưa tay từ mộ phần trong đất đuổi ra!

. . .

Gió nghen ngào, cuốn qua thấp bé mộ đất.

Tại mệnh mang đại địa bên trên, nơi này hết thấy, có vẻ hơi hoang vu.

Nhưng vô thanh vô tức, tại thổ trong mộ, lại là nương theo lấy nghen ngào gió, bỗng nhiên truyền ra một đạo trầm muộn thanh âm.

"Tam Hoang ngược dòng, cùng trời đồng thọ!"

Cái này bất tự nói ra, lập tức thiên địa biến đổi, trong lúc đó, sắc trời tối sầm lại, càng có phong lôi trận trận, ở trên bầu trời truyền vang.

Lúc này, mây đen tràn ngập, lôi điện lấp lóe, đúng là chậm rãi giáng lâm, bao phủ tại đại địa phía trên.

Ầm ầm !

Phích Lịch Lôi đình rung động, một tia điện phích lịch, như là cờ thùng nước, lại là toàn thân tử mạng, bỗng nhiên đánh vào thổ trên đồi.

Xoạt xoạt!

Thổ địa rạn nứt, khe hở lan tràn ra.

Ầm!

Một con tái nhọt xương tay, bỗng nhiên từ mồ mã bên trong đuổi ra.

Ngay sau đó, nương theo lấy rạn nứt đại địa, một bộ bạch cốt âm u, chậm chạp đến leo ra ngoài mồ mã!

"Tam Hoang ngược dòng, cùng cùng nguyên!"

Bạch cốt đi ra mồ mã, sắc trời mây đen quý dị xoay tròn tiêu tán, trong chớp lát, liền lại khôi phục lúc trước ánh nắng tươi sáng đáng vẽ. Phảng phất, hết thấy đều chưa từng phát sinh qua.

Mà đại địa, thì là tại oanh thanh âm ừng ừng bên trong, rạn nứt mặt đất, hình thành khe hở, đúng là quý dị đến khép lại!

Như là, đại địa chưa từng bị oanh mờ qua.

"Tam Hoang ngược dòng, bạch cốt sinh nhục!"

Bạch cốt hài cốt, trên mặt đất cát xoa cát xoa gian nan đi lại, không biết từ chỗ nào, phát ra như vậy thanh âm.

Chi gập, hần mỗi phóng ra một bước, bạch cốt hài cốt bên trên, ban đầu huyết sắc ngưng hiện, mà hậu sinh gân tạo thịt, đúng là bạch cốt sinh nhục, thành linh cùng người tầm thường làn da, không có bao nhiêu khác biệt.

Nhưng nếu là có người ở đây, nhất định là sẽ cảm thấy không khí của nơi này, thật sự là quý dị!

Chỉ vì, cái này bạch cốt hài cốt, cho dù là bạch cốt sinh nhục, cùng thường nhân không khác, nhưng hần. . . Lại là không có đầu! !

Đúng vậy, không có đầu!

Từ mồ mã bên trong bò ra tới, chính là một bộ không có khô lâu bạch cốt hài cốt, cho dù là bạch cốt sinh nhục, vẫn như trước là không có đầu.

Có thể nhìn thấy, cổ này không đầu "Thi thể", trên cổ của hần, to chừng miệng chén sọ. Thế nhưng là vết thương, lại là cực kỳ vuông vức, như là bị một thanh sắc bén bảo kiếm, chém xuống một kiếm, trực tiếp đem đầu cho bỏ xuống.

Không đầu người đi hai bước, thanh âm từ trong bụng truyền ra:

"Quý sách. . . Diệt Thiên Hình Giả!"

Thân thể của hần, bỗng nhiên cũng bị chậm lại, "Cuồng. . . hương vị!"

Hần đi thẳng về phía trước, thân hình chỗ có sóng chấn động hiện lên, mấy bước bước ra về sau, thân hình biến mất tại nơi này. Thời điểm xuất hiện lại,

trước mặt hắn cách đó không xa, rõ ràng là một đầu Băng Khuyển cùng một đầu Tam Hoa Mãng, còn có một uể oải lão đạo, đang ở nơi đó lén lút lút phải tính lấy mình ngân tệ, khi thì mặt lộ vẻ hèn mọn ý cười.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 56: Khí, Hư Hỏa!

Ban ngày thì thời gian tu luyện, Nhị Cầu cùng Tiểu Hoa, cùng một chỗ đang chém giết lẫn nhau bên trong tu luyện, đang chém giết lẫn nhau bên trong ma luyện thần thông của mình.

Mà Vương Ma Tử đối với cái này, thì là vẻ mặt khinh thường.

Hắn nhìn trong chốc lát Nhị Cầu cùng Tiểu Hoa đánh nhau, cảm thấy có chút không thú vị, liền công Nhị Cầu cùng Tiểu Hoa, bụng một người, ngồi dưới đất, xuất ra một cái túi da, trên mặt vui mừng, đưa tay duỗi đi vào. Mà lấy ra, thì là một đồng sáng lóng lánh lóe ra ngân mang ngân tệ!

Vương Ma Tử nhìn qua xếp giống như núi nhỏ ngân tệ, mặt lộ vẻ vui mừng, con mắt híp lại thành một đường nhỏ, nhìn về phía mỗi một mai ngân tệ, Vương Ma Tử đều cảm giác đến tựa như con của mình, hết sức dễ thân! Hắn hoặc là đem ngân tệ cầm lên, thổi một hơi, thả ở bên tai cẩn thận lắng nghe thanh thúy chấn động thanh âm, hay là đem ngân tệ thả ở trong miệng, hung hăng cắn một cái, phía trên nếu như xuất hiện ở lợi, Vương Ma Tử liền ngừng đầu lên, ngốc cười a a.

Hắn đem ngân tệ ngã trên mặt đất, sau đó lại một viên một viên thả lại trong túi da.

Lại thả lại thời điểm, trong lòng thì là yên lặng đếm lấy...

Theo con số một chút xiu gia tăng, Vương Ma Tử cảm thấy mình, hạnh phúc tới cực điểm.

Bỗng nhiên, sắc trời đại biến.

Vương Ma Tử thần sắc đại biến, tay áo hất lên, lập tức đem trên mặt đất tất cả ngân tệ, nhận được mình trong túi da.

Nơi xa sắc trời trắng đen giao thế, lúc này tia lóe dẫn lấp lóe, trong mơ hồ, từ đằng xa truyền đến âm âm tiếng vang.

Nhưng một màn này, kéo dài thời gian rất ngắn, chỉ là chỉ chớp mắt, sắc trời liền lại khôi phục lúc trước sáng sủa trạng thái.

Này quỷ dị biến hóa, xuất hiện mà lại biến mất, Nhị Cầu cùng Tiểu Hoa hai mặt nhìn nhau, đều hoài nghi mình, có phải là hay không ánh mắt của mình xảy ra vấn đề. Nhưng lại đều từ đối diện con mắt ra, nhìn ra nghi hoặc cùng không hiểu.

Cũng may, đón lấy bên trong một lát, cũng không có cái gì chuyện quỷ dị phát sinh.

Nhị Cầu cùng Tiểu Hoa, tiếp tục đánh nhau ma luyện tu vi của mình cùng võ kỹ, mà Vương Ma Tử, tại vẫn như cũ một mặt thỏa mãn đáng vẻ, một lần nữa đếm lấy mình túi da ngân tệ.

...

Mà khi không đầu người bỗng nhiên ra hiện tại bọn hắn trước mặt thời điểm, Nhị Cầu cùng Tiểu Hoa đều là khê giật mình.

Vương Ma Tử tự nhiên cũng đã nhận ra, một lần nữa thu ngân tệ, quay người lại cây, thần sắc tại nhìn thấy không đầu người lúc, lộ ra nghi hoặc.

Đây là, tình huống như thế nào?

Tĩnh nhạt lang lang, lại có yêu nghiệt quỷ quái quấy phá!

Một cái không đầu thi thể, liền như vậy im lặng xuất hiện ở trước mặt của bọn hắn.

"Nhị đệ, tới! !"

Cứ việc kia không đầu người đứng đấy bất động, vô thanh vô tức, nhưng chính là cái này không đầu người, để Vương Ma Tử đều cảm thấy hãi đến

hoảng!

Nhưng lúc này Vương Ma Tử, cùng ban đêm thời điểm Vương Ma Tử, hoàn toàn không phải một người.

Lúc này Vương Ma Tử, khí thế trên người cùng tu vi, nhìn qua cũng liền động linh năm tầng đáng vẻ, cùng Nhị Cầu tu vi không có gì khác biệt. Nhị Cầu cảm thấy, tại Vương Ma Tử bên cạnh, tựa hồ cũng không phải là cái gì tốt ý nghĩ.

Bởi vì, cái kia quý dị không đầu người, hẳn, chính là đối mặt với Vương Ma Tử.

Nếu như hẳn có đầu, ánh mắt của hẳn, như vậy lúc này nhất định là nhìn xem Vương Ma Tử.

Nhị Cầu không có ý định đến Vương Ma Tử bên cạnh, lúc này ánh mắt hẳn đi lòng vòng, nhìn về phía cái kia quý dị không đầu người, trong lòng lên một cái ý niệm trong đầu, chẳng lẽ vừa rồi kia một đạo sét đánh đến trong phần mộ, để thi thể xác chết vùng dậy rồi?

Lúc này không đầu người, cho người cảm giác, không có chút nào nguyên linh chi lực ba động, như là một giới tử thi.

Nhị Cầu đối với hẳn, không có chút nào sợ hãi.

Hừ, không phải liền là xác chết vùng dậy rồi sao? Bây giờ ta Dịch Lập, khổ tu đến thông linh cảnh năm tầng đỉnh phong, lại có Lôi Oa lão đại truyền thụ cho Phích Lịch Cửu Quyết tâm pháp, người mang Phích Thiên Cửu Thức thức thứ nhất thần thông, Cửu Đoạn Sơn! Một giới chi là tử thi, cần gì tiếc nuối? !

Nhị Cầu nhảy ra ngoài, "Này! Yêu nghiệt phương nào, làm loạn nhân gian, còn không nhanh một lần nữa nằm lại phần mộ?"

Vương Ma Tử nói ra suy nghĩ của mình, Nhị Cầu hiện ngang lăm liết đến đưa tay ra, "Đại ca ngươi không nên động, cái này khu khu thi thể không đầu, liền để ta tới xử lý!" Nhị Cầu đi đến không đầu mặt người trước,

Nhe răng cười một tiếng, nghiêm nghị uống nói, " yêu nghiệt, còn không nhanh tự chui đầu vào rọ, một lần nữa nằm xuống!"

Theo Nhị Cầu, cái này thi thể không đầu, rõ ràng liền là xác chết vùng dậy, lúc này lại là ban ngày sáng sủa, đỉnh đầu thanh thiên bá ngày, lượng hẳn cũng không dám như thế nào quấy phá.

Cho nên, Nhị Cầu nghĩ thầm, vẫn phải tại Vương Ma Tử trước mặt biểu hiện biểu hiện, dù sao mình "Đại ca" nói không chừng, còn tại Vương Ma Tử trong cơ thể nhìn xem. Lúc này, không phải là cùng đại ca lôi kéo làm quen, thể hiện giao tình a? Nếu có biến cố, đương nhiên, tự nhiên muốn chuẩn mất, bảo mệnh quan trọng.

Ai có thể nghĩ, cái này không đầu người trong bụng, đúng là truyền đến một đạo tiếng cười.

"Hắc hắc, ngươi bắt quá là ta Man Hoang, một cái nhỏ nhỏ Băng Khuyển linh thú, lại có bản lĩnh gì, dám ở bản thân trước mặt, nghe răng trợn mắt? Lại có tư cách gì, để bản thân tự chui đầu vào rọ?"

Không đầu người, tự nhiên là Nhị Cầu giật nảy mình.

Oa xoa! Thi thể đúng là nói chuyện, thế giới này, đúng là điên cuồng!

Nhị Cầu dọa đến kém chút giờ chân, hẳn ổn ổn tâm thần, nhìn thấy thi thể này, tựa hồ cũng không có động thủ dự định, liền hét lớn một tiếng, "Không đầu quý người hãy nghe cho kỹ đi, ta chính là Man Hoang Nhị Cầu, tương lai Man Hoang Lang Thần! ! Đã từng sư tòng Lôi Oa nhất tộc Thái tử, Lôi Chấn Thiên! Lại có ta kết bối đại ca, Vương Ma Tử, ta hỏi ngươi, ngươi có sợ hay không? !" Nhị Cầu đem hẳn cảm thấy có chút nhân vật lợi hại, Lôi Oa cùng Vương Ma Tử cùng nhau nói ra!

Kia không đầu người trong bụng cười ha ha, tay bỗng nhiên một chiêu, lập tức một cổ mãnh liệt hấp lực, liền đem Nhị Cầu hút tới.

Không đầu người đem Nhị Cầu ôm vào trong ngực, tay không ngừng mà vuốt ve, cứ việc Nhị Cầu cảm thấy nhiệt độ, nhưng như cũ là rung mình!

"Ta Man Hoang, có ngươi như vậy linh thú, thật sự là hoài niệm a! !" Không đầu người trong bụng, truyền đến thờ dài thanh âm "Bây giờ, khoảng cách bị Phiêu Kỵ Thần Tướng chém giết đầu, đã đã mấy trăm năm đi, tại sao lại hội một lần nữa trở lại trong nhân thế? Trong cơ thể cổ này mãnh liệt oán niệm cùng chấp niệm, vì cái gì đem ta thao túng... Quý sách, tại sao muốn lấy được quý sách?" Cái này không đầu người yên lặng thấp giọng thờ dài, sau đó liền lại đem Nhị Cầu thả trên mặt đất.

"Thật tốt tu luyện, nói không chừng, tương lai ngày nào, ngươi cuối cùng sẽ là ta Man Hoang Lang Thần!" Không đầu người nhẹ giọng cười.

Nhị Cầu tràn đầy nghi hoặc, hẳn sợ hãi đến tâm bình phục xuống tới, xem ra, cái này không đầu quý, đối với mình cũng không có ác ý a! Nghe hẳn hai lần đề cập "Ta Man Hoang", chẳng lẽ lại, cái này không đầu quý, khi còn sống cũng là Man Hoang người?

Bị Phiêu Kỵ tướng quân chém xuống đầu... Phiêu Kỵ tướng quân là Trung Thổ đại hán Thần Tướng, năm đó truy kích, phong sói cư tư, càng là chặt xuống Man Hoang đại địa bên trên, Cuồng Nộ Man ba thân đầu! !

Chẳng lẽ lại, dưới mắt cái này không đầu người, đúng là Cuồng Nộ Man ba thân chi một?

Như vậy, hần là Cuồng Thần đâu? Hoặc là Nộ Thần? Hay là Man Thần?

Không đầu người lại là lần nữa nhìn về phía Vương Ma Tử.

"Vì sao trên người ngươi, có ta Man Hoang Cuồng Thần huyết mạch mùi?"

Vương Ma Tử dọa đến tay chân run lên, nước mũi đều chảy xuống, hần nghe lời này, bỗng nhiên oạch khẽ hấp nước mũi, trong đầu có chút mơ hồ, cái gì Cuồng Thần huyết mạch mùi, lão phu không biết nha!

"Cái gì?" Vương Ma Tử hỏi.

"Đáng chết nha! !" Không đầu người giận dữ, hần đối với Vương Ma Tử, cũng không giống như đối Nhị Cửu ôn nhu như vậy! Lúc này, ngón tay một điểm Vương Ma Tử, lập tức Vương Ma Tử trên thân, có một luồng khí nóng bốc hơi, trong chốc lát, liệt điểm thiêu thân, đem Vương Ma Tử triệt để bao phủ ở bên trong.

"A! !" Liệt điểm thiêu đốt tại Vương Ma Tử trên thân, để hần đau đến không muốn sống. Thiêu đốt hai lần, liền ngã trên mặt đất.

Nhị Cửu gấp đây, rất là giật mình.

Cái này không đầu quỷ làm sao nói trở mặt liền trở mặt rồi?

Lúc này, Nhị Cửu bỗng nhiên nhảy lên, Phích Thiên Cừ Thức, Cừ Đoạn Sơn! !

Tùy theo nhảy lên một cái, càng có vô số đích lôi mạng, lập tức một đạo búa ánh, theo tia lôi dẫn quán quanh hình thành, hung hăng chém về phía kia người không đầu.

Người kia xoay người lại, đối hư không một điểm, "Khí, Hư Hỏa!"

Tại Nhị Cửu trợn mắt hốc mồm bên trong, trước mặt hần hư không, trong lúc đó có cực nóng cảm giác tràn ngập, cái này khiến hần vọt lên vọt tới trước thân hình, đột nhiên trì trệ, lui về phía sau.

Mà chém về phía không đầu người búa ánh, thì là thiêu đốt ra màu trắng liệt điểm, biến mất không còn tăm tích.

"Không tệ thân thông! !" Không đầu người tựa hồ tại đối Nhị Cửu, thâm nhiên cười một tiếng.

"Ngươi, ngươi, ngươi..." Nhị Cửu bối rối lui lại, cái này không đầu người, rất cổ quái, mạnh lớn đến đáng sợ! ! Vừa mới thu đại ca Vương Ma Tử, đúng là liền như vậy bị hần một điểm, liền thiêu chết! !

Không đầu người không tiếp tục điểm hướng Nhị Cửu, lại là trong bụng truyền xuất ra thanh âm, "Như có một ngày, ngươi dám ở Man Hoang xưng Lang Thần, nhưng đến Trung Thổ đại hần hoàng thành tìm ta, ta chính là Nộ Phong!"

Cái này không đầu người xoay qua chỗ khác, kinh ngạc đến, tựa hồ đang ngược nhìn thương khung! !

"Thương thiên sống tạm bợ, Sâm La Vạn Tượng, ta Nộ Phong, tất tìm về ta này đâu! !" Cái này không đầu người rống giận, đập hư mà đi, thân hình thoảng qua biến mất không thấy gì nữa.

"Nộ Phong? ? Nộ Thần! !" Nhị Cửu giật nảy cả mình, lại nhìn về phía trên mặt đất thiêu đốt lên Vương Ma Tử, lập tức trong lòng bi thương, vừa thu đại ca, cứ như vậy bị đốt thành than đen, ả, cứ không được mệnh của hần nha! Nhị Cửu có chút cảm thán đến, lắc đầu.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Vạn Tượng

Thương thiên sống tạm bợ, Sâm La Vạn Tượng!

Tại thấp bé trong phần mộ, có "Tam Hoang ngược dòng, cùng trời đồng thọ" bát tự quát khê ra miệng thời điểm, tới sử xuất, là Tam Hoang nghịch lưu

thần thông!

Tam Hoang chi thuật, chính là Tam Bảo Cửu Hoa Kinh bên trong bí thuật!

Lúc trước, chiến thần kế tục Tam Bảo đạo nhân, Cửu Hoa Đế Quân kinh pháp, tu luyện Cửu Hoa Kinh, vắn đỉnh thiên hạ, suất lĩnh Man Hoang chư bộ uống ngựa Xích Thủy, bức bách Trung Thổ Đại Hán cao tổ, ký xuống sỉ nhục Xích Thủy minh ước! Hạnh Không phụ tử lập địa thành thánh, chém giết chiến thần, lúc này mới cứu vãn đại hán hoàng triều.

Dù vậy, cũng tuyệt không thể coi thường Cửu Hoa Kinh!

Chỉ vì, Cửu Hoa Kinh cái này ba chữ bên trong, có "Kinh" cái này một chữ!

Thế gian ngàn vạn tâm pháp, không có chứng đạo, ai dám Xưng Kinh Đạo Điện?

. . .

Mà kiếp này ở giữa, chỉ có Chiến tộc di dân, mới có thể có cơ hội tu luyện tới Tam Hoang chi thuật.

Mà Tam Hoang nghịch lưu chi thuật, thì lộ ra rất có không gian tưởng tượng!

Này thuật có thể xưng quỷ quyết, thương thiên sống tạm bợ, la sâm vạn tượng, can khôn nghịch chuyển, kinh vĩ mất cân bằng, âm dương không chừng!

Cho nên, Nộ Thần trùng sinh, quấy loạn thiên hạ.

. . .

Một gò núi bên trong, trận pháp vận chuyển bình thường, cảm chế hữu hiệu tiềm ẩn.

Giờ này khắc này, khoảng cách lúc trước Bạch Trảm Không đào hôn, cưỡng ép lấy Cảnh Mộng Hi rời đi, gần có một năm thời gian.

Gần một năm thời gian, không dài không ngắn, không ngắn không dài, lại đủ để sinh ra rất nhiều, thế nhân khó có thể tưởng tượng biến hóa.

Tại núi này đồi trong mật thất, có một đạo tượng tự lò luyện đan lò, cái này lò, lại không phải đan lò, mà là lò luyện. Lò luyện, dung chính là võ tu gân cốt, luyện chính là võ tu tâm thần.

Lò luyện hạ có hùng hực dục hỏa thiêu đốt!

Trong lò, ngồi xếp bằng chính là hai thân ảnh.

Cái này hai thân ảnh, chính là mất đi tung tích, đạt chừng một năm Bạch Trảm Không cùng Cảnh Mộng Hi.

Trên danh nghĩa, bọn hắn là vợ chồng.

Mà giờ này khắc này, bọn hắn đi, cũng là vợ chồng này thực.

Hai người khoanh chân ngồi đối diện nhau, đều là xích quả lấy thân thể, tại trên người của bọn hắn, quanh quẩn lấy từng đạo quang hoa khí cách. Từ trên thân Cảnh Mộng Hi, lan tràn ra chính là nguyên âm chi khí, cái này nguyên âm, sau đó liền bị ngồi tại đối diện nàng Bạch Trảm Không, nuốt vào!

Bạch Trảm Không sắc mặt ónh nhuận như ngọc, hần sở tu công pháp, chính là Cửu Âm Cửu Dương Thần Công, thu nạp thiên địa Cửu Âm Cửu Dương, thành tựu bất hủ thần công. Dưới mắt, hần thu nạp, chính là người này âm, thuần khiết xử nữ nguyên âm!

Bạch Trảm Không nhắm mắt tu pháp, mà Cảnh Mộng Hi, cũng giống như thế.

Nàng sở tu, là Vô Tình Đạo.

Nếu muốn vô tình, chỉ cần nhập tình, như thế, mới có thể đoạn tình, mới có thể vô tình.

Nhập một thể nhân duyên, giết phụ chứng đạo.

Giờ này khắc này, tại trong đầu của nàng, là mặt khác một bức tranh: Nàng cùng Bạch Trảm Không giống nhau phạm trần tục thể nam nữ, kết hôn dục cây, vui vẻ hòa thuận. . . Cho nên, khóe miệng của nàng, mang theo một chút bình giữa phạm thể nữ tử, hạnh phúc ý cười.

Hai bọn họ lúc này, khó phân cao thấp thắng bại, đến tốt cùng ai là ai lộ đỉnh, cũng còn chưa biết! !

Nhưng nhưng vào lúc này, thiên địa âm dương không chừng, kinh vĩ mất cân bằng, can khôn nghịch chuyển, đang luyện công hai người, đều là trong phút chốc, bị công pháp phản phệ!

Phốc! !

Hai người đều là phun ra một ngụm máu tươi, chậm rãi mờ to mắt, Bạch Trảm Không một mặt không thể tưởng tượng nổi cùng thống khổ, Cảnh Mộng Hi thì là một mặt nhu tình, Vô Tình Đạo nàng, hoàn toàn thất bại. Mà Bạch Trảm Không Cửu Âm Cửu Dương Thần Công, lúc này ở trong cơ thể trong gân mạch công pháp ngược dòng, lập tức thâm biến phát sinh.

"A! !" Bạch Trảm Không một mặt đau đớn, hần như ngọc sắc mặt, thì là âm dương không chừng, có hai màu đen trắng, tại bộ mặt tả hữu lấp loé không yên, chính là trong cơ thể dương khí cùng âm khí, khó mà cân bằng không chừng.

Giờ này khắc này, lò luyện cũng là phát ra xoạt xoạt thanh âm

Sau một khắc, thì là âm vang một tiếng, lò luyện nổ tung, hai thân ảnh gào thét mà ra.

Quang mang lóe lên, trên thân hai người, đã có quần áo phù thân.

"Phu quân! !" Cảnh Mộng Hi nhìn xem Bạch Trảm Không,

Nhu tình bách chuyển, nàng Vô Tình Đạo phá pháp, vô tình cực đoan, đó chính là trên đời lớn nhất si tình.

Bạch Trảm Không luyện công thất bại, tẩu hỏa nhập ma, đẩy ra Cảnh Mộng Hi, trong thân thể hai màu đen trắng khí cách đi ngược dòng nước, âm vang một tiếng, phá tan gò núi bên trong trận pháp cấm chế, bay ra gò núi, thân hình trong nháy mắt đã không còn thấy đâu nữa.

Cảnh Mộng Hi vội vã đuổi theo, không rời.

...

Cảnh Mộng Hi chiều có Bạch Trảm Không, lại bị hấn đẩy ra, "Cút ngay! !"

Bạch Trảm Không bước chân lao đảo, hần luyện công tu pháp thất bại, theo trong thân thể hai màu đen trắng khí cách đi ngược dòng nước, lúc này trong cơ thể không gây một đỉnh nửa điểm nguyên linh chi lực, cùng một cái phế vật không có chút nào khác nhau.

Nhưng tu Vô Tình Đạo thất bại Cảnh Mộng Hi, lại là quán quýt si mê không dứt, thời khắc chăm sóc ở bên.

Bạch Trảm Không lao đảo bước chân, đi vào bờ sông, nhìn qua trong nước sông cái bóng của mình, bỗng nhiên một quyền nện tại trong nước sông.

"Phu quân, ngươi sao phải khổ vậy chứ?"

"Ha ha, ta Bạch Trảm Không không cần ngươi tới đỡ dành ta! !" Bạch Trảm Không ngửa mặt lên trời cười to, thanh âm bên trong lại có từng tia từng tia điên cuồng cùng bi thương."Bây giờ ta Bạch Trảm Không, luyện công tu pháp thất bại, tẩu hỏa nhập ma không nói, mặt mũi này mặt biến thành bộ dáng như vậy, lại có gì diện mục hành tẩu ở trong nhân thế, ngươi cút, ngươi mau cút! !" Bạch Trảm Không bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Cảnh Mộng Hi!

Chỉ gặp lúc này Bạch Trảm Không, nguyên bản như ngọc khuôn mặt, đúng là trở nên. . . Chợt nhìn, có chút kinh khủng!

Mặt của hần, một nửa là khiết trắng như ngọc, mà một nửa khác, thì là đen như mực.

Một nửa là bạch, một nửa là hắc, hắc bạch phân minh!

Cảnh Mộng Hi không thêm để ý chút nào, nàng thanh âm ôn nhu, "Cái này lại có cái gì đâu? Lại nói, phu quân bây giờ như vậy, nhưng cũng có dị dạng phong độ!"

"Tiện nhân, tiện nhân! !" Bạch Trảm Không buồn bã giận mắng. "Ta Bạch Trảm Không rơi tình cảnh như thế, tuy là gieo gió gặt bão, nhưng có thể nào thụ người tiện nhân khuất nhục, ngươi cút, ngươi mau cút! Ta Bạch Trảm Không, không muốn lại nhìn thấy ngươi!"

Cảnh Mộng Hi không cút, nguyên bản băng lãnh dị thường băng sơn mỹ nhân, đúng là ôn nhu như nước, "Gà cho gà thì theo gà gả cho chó thì theo chó, Hi nhi nếu là thê tử của ngươi, có thể nào tại lúc này rời bỏ ngươi?"

Bạch Trảm Không im lặng, thần sắc lại lại đột nhiên trở nên điên điên khùng khùng, "Ha ha ha, ta Bạch Trảm Không, bây giờ thành như vậy dung mạo, như là chết, lại có gì diện mục đi gặp dưới cửu tuyền liệt tổ liệt tông! Từ hôm nay cơ, ta không còn dám họ Bạch, ta chính là, Hắc Bạch lang quân! !"

"Luôn có một ngày, ta muốn để Hắc Bạch lang quân danh hào, chấn kinh thiên hạ!"

"Hi nhi bởi tiếp phu quân, nhìn thấy ngài quân lâm thiên hạ phong thái!"

...

Tam Hoang nghịch lưu chi thuật, cải biến không chỉ có người, có vật, càng có đại địa dung mạo.

Tam Hoang nghịch lưu chi thuật thi hành về sau, sau ba ngày, Man Hoang đại địa bên trên, đột nhiên, có đại địa chấn chiến, như Cự Long xoay người, toàn bộ Sóc Phương thành, bởi vì lần này rung động, sứt phôi hồng mắt một nửa, trong lúc nhất thời tiếng kêu than dậy khắp trời đất, dân chúng lâm than.

Tại Sóc Phương này bắc, bên ngoài năm ngàn dặm, là đại địa chấn chiến đầu nguồn.

Lúc này, nơi này đại địa đã sụp đổ tan tành, tạo thành một cái hố to vực sâu, đen nhánh không thấy đáy, như thông u minh chi địa!

Mà quý dị chính là, tại trong hố lớn ương, thì là có phương viên vài dặm phẩm chất thổ địa, đúng là không có sụp đổ!

Như là, một chiếc đũa, cắm ở trong chén!

Tại kia hoàn hảo thổ địa bên trên, có một tòa tháp cao, đứng vững chân trời, tháp bên trên minh bài khắc chữ, rồng bay phượng múa, Tam Hoàng tháp!
!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Nhất tuyến thiên, bích chương!

"Đại ca, người chết được thăm nha!"

Nhị Cầu đánh lấy đại địa, khóc rờn rờn.

Đáng thương Vương Ma Tử, không phải ban đêm cái kia đáng sợ Vương Ma Tử, trên người tu vi khí thế, bất quá là động linh cảnh năm tầng đỉnh phong, cùng Nhị Cầu cũng kém không nhiều. Tại Nộ Thần lâm hư một chỉ điểm ra, trên thân chính là có lửa giận thiêu đốt, giờ này khắc này, lửa dập tắt, Vương Ma Tử trên thân vẫn là bốc lên khói đặc, nhìn qua, biến thành một khối đại hắc than!

"Đại ca chết được thăm nha! !" Nhị Cầu khóc thiên đập đất, vừa thu như thế một cái đại ca, có buổi tối Vương Ma Tử tại, tiểu ngạo Man Hoang chưa nói tới, nhưng tự vệ, sợ là dư xài.

Có ai nghĩ được, một mồi lửa, đốt thành than đen.

"Thăm đây này. . ." Nhị Cầu lời này, dạt một tiếng, im bất mà dừng, đã thấy vậy được than đen Vương Ma Tử, nguyên bản sớm hẳn là chết đến mức không thể chết thêm, lúc này cặp mắt kia, lại là mở ra. Mặt của hắn đen sì sì, chỉ có một đôi mắt bạch nhân, lộ ra tương đối đột xuất.

Bất quá Vương Ma Tử lại là đang sững sờ, "Lão phu. . . Vương Ma Tử? !"

Hắn chậm rãi mở miệng, tình hình có chút quỷ dị, Nhị Cầu vô ý thức hướng lui về phía sau đi mấy bước.

Nhị Cầu kinh động đến Vương Ma Tử, Vương Ma Tử chỉ ngậy ngốc đến quay đầu nhìn về phía Nhị Cầu, "A? Còn nhỏ Băng Huyền!" Kẻ này trông mất cuồng chuyên, vô ý thức phải nói nói, " bán cho phu nhân các tiểu thư, sợ là có thể kiếm không ít ngân tệ a!"

Nhị Cầu giật nảy cả mình, thăm nghĩ cái này Vương Ma Tử trên thân quả thật là có gì đó quái lạ, khỏi từ hoàn sinh vốn là quá mức không thể tưởng tượng nổi huyền nghi sự kiện, lúc này tỉnh về sau, càng là ngay cả chính mình cái này "Nhị đệ" đều quên hết.

"Đại ca, đại ca a! ! Người sao có thể đem tiểu đệ vong nữa nha a?" Nhị Cầu chạy vọt về phía trước đi mấy bước, liền muốn chấp nhất Vương Ma Tử tay, thật tốt cùng hắn luận luận giao tình.

Thế nhưng là Nhị Cầu tay, tại chạm tới Vương Ma Tử đen sì sì "Cacbon tay" lúc, Nhị Cầu bỗng nhiên như như giật điện thu hồi.

"Đại ca, trên người người làm sao như thế bỏng đâu?" Nhị Cầu âm thầm lú lười, cái này Nộ Thần thần thông, thật sự là đáng sợ! ! Đến bây giờ, Vương Ma Tử trên thân, đều là thiêu đốt cảm giác khó nhịn. Mà quý dị nhất chính là, cổ này thiêu đốt cảm giác, cũng không có chút nào nhiệt lượng truyền tới.

Không có nhiệt lượng, cũng rất bỏng. . .

Đương nhiên, Nhị Cầu cảm giác đến đại ca của mình Vương Ma Tử, cũng là quý dị khó lường ngưu nhân.

"Đại ca?" Vương Ma Tử vẫn có thể nghe hiểu được yêu ngôn, xem ra, đây là thiên phú của hắn.

"Đúng vậy a đại ca! Người ta huynh đệ hai người, kết nghĩa kim lan, nói xong cùng một chỗ đánh thiên hạ, nhưng. . . Ai có thể nghĩ, người đứng là bị

Cuồng Nộ Man ba thân bên trong Nộ Thần một chỉ điểm ra, toàn thân bắt đầu cháy rừng rực! Bất quá còn tốt, đại ca người dưới mắt không có chuyện liên tới!" Nhị Cửu nhìn qua Vương Ma Tử, trong lòng cảm thấy mình có chút buồn nôn. Hắn nghĩ lại, cái này Vương Ma Tử thật là không đơn giản a, có thể hay không, cùng lão nhân gia ông ta học được chút pháp tuyệt thương thiên công pháp, liền muốn nhìn mình lười rục rở hoa sen bản sự.

Nghĩ tới đây, Nhị Cửu trong lòng đắng chát. Ai, hắn vốn là một cái bất thiện ngôn từ người, có ai nghĩ được, bây giờ vì sinh tồn, không thể không dùng hết mưu trí, hết lời ngon ngọt, mới có thể kết giao với cùng loại Vương Ma Tử bực này quỷ quyết người.

Vẫn là quá yếu, vẫn là quá yếu nguyên nhân a! !

Vương Ma Tử tựa hồ nhớ tới thứ gì, "Nhị đệ người cho ta chậm rãi, chờ một lúc, trí nhớ của ta liền không sai biệt lắm trở về. Ai, bị người giết số lần có chút nhiều, hiện tại trong óc của ta có chút mông, người để cho ta chậm rãi, chờ một ngụm!"

Vương Ma Tử từ dưới đất lồm, vịn trán của mình cảm thán nói.

Cái gì? Ta không nghe lầm chứ? !

Nhị Cửu kinh diệu cảm của mình, cái gì gọi là, bị người giết số lần có chút nhiều? ?

Chẳng lẽ lại, Vương Ma Tử hắn luôn luôn bị người giết?

Nhị Cửu gãi gãi sau gáy của mình muối, chẳng lẽ lại, ta nhận một cái giả đại ca?

. . .

Sắc trời dần dần muộn thời điểm, Vương Ma Tử đã là khôi phục mình nguyên bản bộ dáng.

Vẫn là bộ kia dùm dó, mấy chục năm chưa giặt nói toạc ra, tán phát bụi tóc bị cây trầm gỗ tùy ý đến cài lấy, lúc này tùy ý đến ngồi trên đồng cỏ,

Trước mặt là một con cũ nát túi da, ngay tại số mình ngân tệ.

Dưới ánh lửa làm nổi bật lên, Vương Ma Tử mang theo ý cười trên mặt, thấy thế nào, đều có mấy phần quý dị.

Chỉ là ngẫu nhiên, Vương Ma Tử nhớ tới Nộ Thần thời điểm, lúc này mới mang theo một chút tức giận, "Hừ, nguyên lai là tam man bên trong Nộ Thần, trách không được cảm thấy kia không đầu người có chút quen thuộc, lần sau gặp hắn, nhất định phải đưa hắn thiên!"

Theo đem mấy ngàn mai ngân tệ, từng cái đếm xong, Vương Ma Tử ánh mắt, nhìn về phía xa xa Nhị Cửu cùng Tiểu Hoa.

Cái này hai con linh thú cả lúc trời tối chém giết, dùng cái này tới tu luyện, theo Vương Ma Tử, hắn chỉ có thể lác đầu.

Đêm dài đằng đẵng, có chút không thú vị.

Vương Ma Tử đánh một ợ no nê, liền tại cười hắc hắc âm thanh bên trong, lại lấy ra một cái túi da, tinh tế đến vuốt ve lên, kia túi da, bởi vì lâu năm, bị vuốt ve đến, có chút run rẩy ó vàng. . .

Trôi qua một lát, có chút vui vẻ Vương Ma Tử bỗng nhiên ngừng đầu nhìn lại, đã thấy Nhị Cửu có chút phiền muộn đến đi tới, không một lời nói, liền nhắm mắt lại bắt đầu thổ nạp tu luyện.

Vương Ma Tử tròn mắt đi lòng vòng, lập tức liền thâm trầm mở miệng.

"Nhị Cửu oa, thế nhưng là tu luyện gặp được bình chương, không cách nào đột phá?"

Nhắm mắt thổ nạp Nhị Cửu, mở mắt, nhìn về phía Vương Ma Tử, nhẹ gật đầu, "Đại ca nói không sai! Bây giờ ta đột phá tới thông linh cảnh năm tầng, đã có hơn ba tháng, tu vi mặc dù sớm đã liền đạt đến năm tầng đỉnh phong. Nhưng, muốn tiến thêm một bước, lại là không thể nào." Nhị Cửu đắng chát cười một tiếng, "Cho dù là lại thổ nạp bồi dưỡng, trong cơ thể trong gân mạch, lại là không có ngưng tụ ra càng nhiều nguyên linh chi lực."

"Ừm." Vương Ma Tử chậm rãi gật gật đầu."Người loại tình huống này, lão phu minh bạch! Dùng võ tu chi sĩ tới nói, động linh cảnh năm tầng đỉnh phong cùng động linh cảnh sáu tầng, trong lúc này bích chương, xưng là nhất tuyến thiên. Cái này nhất tuyến thiên, qua, trước mặt đại đạo mong muốn, mà qua không được, chỉ có thể cả một đời động linh cảnh năm tầng đỉnh phong, tại võ đạo một đường, rốt cuộc không thể có chút tăng lên! Thực lực như vậy, tại trong thế tục phẩm trật, mặc dù có thể xưng cao thủ! Thế nhưng là đối võ đạo cao thủ tới nói, bất quá là sâu kiến mà thôi!"

"Vậy theo đại ca đến xem, đến tốt cùng như thế nào mới có thể vượt qua cái này nhất tuyến thiên? !"

Nhất tuyến thiên, nhất tuyến thiên! !

Thiên quân vạn mã xông đến nhất tuyến thiên, có thể đi qua nhất tuyến thiên, có thể có bao nhiêu?

Nhị Cửu trong lòng, có sầu lo cùng nôn nóng, nếu như đời này tu vi gồng cùm xiềng xích tại thông linh cảnh năm tầng, kia. . . Xong! ! Chỉ có thể chết đi.

"Ủm." Vương Ma Từ không tiêu không khô, "Lão phu mình bạch ngươi loại tâm tình này. Theo lão phu đến xem, lúc này ngươi phải làm, không phải chịu khổ gân cốt, cũng không phải thổ nạp tu luyện, mà là. . . Tán!"

"Tán?" Nhị Cầu hơi sững sốt, làm sao cái "Tán" pháp?

Vương Ma Từ không có trả lời Nhị Cầu nghi hoặc, mà là cười nói, "ngươi nhìn thể gian này, rộn rộn ràng ràng, đều là lợi lai, đều là lợi đến! ! Truy tên trục lợi, đây là trong thế tục phàm trần người không thể tránh khỏi chấp niệm, bởi vì có loại này chấp niệm, phàm trần tục thế cuộc sống bình thường mới có ý nghĩa, mới sẽ có vẻ càng thêm đặc sắc!"

"Nhưng nếu là, cái này chấp niệm quá sâu, nhưng cũng không phải chuyện gì tốt. . ."

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Đi, lão phu dẫn ngươi đi buông lỏng!

"Chấp niệm quá sâu, cũng không phải chuyện gì tốt!" Vương Ma Từ lời nói thâm thía đến thờ dài nói.

Nhị Cầu trong lòng kiến thức nửa vơi, nếu như "Tán" có thể làm cho hắn đột phá nhất tuyến thiên, vậy liền tán!

Thế nhưng là, tán, đến tốt cùng là thế nào cái tán pháp?

Nhị Cầu nhìn về phía Vương Ma Từ, vẻ mặt nghi hoặc.

"Tuổi trẻ chó, chấp niệm không nên quá trọng yếu, bằng không mà nói, bắt lợi cho đạo tâm tu luyện! Ngươi biết dưới mắt ngươi phải làm nhất, là cái gì không?" Vương Ma Từ cười tùm tùm phải xem hướng Nhị Cầu, một mặt hiền hoà.

Nhị Cầu lắc đầu.

"Đơn giản một chữ, liền là tán! ! Dưới mắt tôi nói, bởi vì ngươi tuổi nhỏ, con đường tu luyện, đối với ngươi mà nói, tự nhiên là cứ khinh nhược trọng. Nhưng, tu luyện đối lão phu bây giờ cảnh giới tôi nói, đã là cứ trọng nhược khinh! Ngươi không thể nhìn lão phu mặt ngoài, là động linh cảnh năm tầng tu sĩ, nhưng lão phu động linh cảnh năm tầng tu vi, đã không phải phổ thông động linh cảnh năm tầng tu vi!"

Vương Ma Từ gặp Nhị Cầu một mặt mê vờ, liền đắc ý nói, "không hiểu không quan hệ, lão phu có thể dạy ngươi! ! Cái này tán tầng thứ nhất hàm nghĩa, chính là buông lỏng! Không sai, tuổi quá trẻ đồ chó con, chấp niệm không nên quá sâu, là ngươi chung quy là ngươi, không phải ngươi cũng không thể nhớ mãi không quên, cho nên phải học được buông lỏng!"

"Đi, lão phu dẫn ngươi đi buông lỏng!" Vương Ma Từ tay khê vẫy, nói với Nhị Cầu.

Vương Ma Từ cùng Nhị Cầu, vút xuống Tiểu Hoa, hai người đi hướng trong bóng tối.

"Hắc hắc, loại này buông lỏng chỉ đạo, ngươi nhất định sẽ thích!"

. . .

Trăng khuyết treo chéch không trung, cuối thu khí sáng, ban đêm thời gian, nhiều chút ý lạnh.

Vương Ma Từ mang theo Nhị Cầu ra khỏi núi thung lũng, leo lên một tòa mô đất, liếc xéo lấy xa xa mệnh mang Tùng Lâm, nơi đó đã là đen kịt một màu, rộng lớn Lão Lâm bên trong, không có lộ ra chút điểm tiếng vang, có vẻ hơi đáng sợ.

"Nhị Cầu, tại buông lỏng trước đó đâu, lão phu muốn dạy ngươi một chiêu thần thông!" Vương Ma Từ chấp hai tay sau lưng, thần tình trên mặt không nói được vui mừng.

Thần thông? Nhị Cầu nghe đây, trong lòng tự nhiên mừng rỡ, thần thông nhiều không ép thân nha!

"Đây là tiểu đạo bên tai!" Vương Ma Từ lại là trước rót một chậu nước lạnh, "Bất quá, hắc hắc. . . Lão phu cảm thấy, ngươi nếu là học xong, rất có ích!"

"Nhị Cầu, ngơoi nhìn kỹ!" Vương Ma Tử lật lên tay áo của mình, nắm lấy Nhị Cầu móng vuốt, một bước phóng ra. Một bước này phóng ra về sau, Nhị Cầu chợt cảm thấy dưới chân như là mặt hồ tạo nên gọn sóng, bên tai càng có tiếng gió vun vút, trước mặt hư không càng là vụn vụn, những gì nhìn thấy trước mắt, càng là vụn vụn mê mang, cái gì cũng đều nhìn không rõ ràng lắm. Trong đầu càng là không chịu nổi, có choáng váng liên hồi cảm giác buồn nôn.

Đội trước mặt thấy trong sáng lên, Nhị Cầu giật nảy mình.

"Đây là nơi nào?" Trước mặt thùy mộc mệnh mang, Lâm Hải mệnh mộng.

"Cái này vong rồi sao? Hôm nay ngơoi bắt đến con kia hươu bào, không phải ở chỗ này a?" Vương Ma Tử cười đắc ý, tay phải chậm rãi tiến vào mình trong tay áo trái, ẩn giấu những thứ gì.

"Cái này?" Nhị Cầu giật nảy cả mình, mảnh này Lâm Hải, cùng bọn hắn tạm thời nghỉ chân khe núi, chừng khoảng mười dặm! ! Mà vừa mới, bắt quá là một cái chớp mắt, lại là vượt qua mười dặm không gian khoảng cách! Cái này. . . Đến tột cùng là cái gì thần thông?

Thần thông như vậy, khó lường a!

Nhị Cầu ánh mắt lộ ra cực nóng thần sắc, mười dặm một nháy mắt, cho dù là mình phi nước đại, cũng phải nhỏ trong phiên khác, "Công pháp này, ta nhất định phải học!"

Vương Ma Tử cười hắc hắc, "Thế nào? Thần thông như vậy, khó lường a? Thoáng qua trăm dặm có thể đạt tới!"

"Đại ca quả thật là lợi hại! Cái này thần thông, ta nhất định phải học!" Nhị Cầu trong lòng cực nóng!

"Khục! Muốn luyện thành thần thông như vậy, không phải một lát công phu, ngơoi không nên gấp! Nhưng là hôm nay lão phu dẫn ngơoi đi buông lòng, lại là gấp đón đỡ cần ngơoi có thần thông như vậy bằng thân, bằng không mà nói, nếu ngơoi ta khó giữ được cái mạng nhỏ này, coi như không đẹp!" Vương Ma Tử bình thần không có gì phải nói.

Cái này khiến Nhị Cầu trong lòng sững sờ, dạng gì buông lòng, sẽ còn khó giữ được cái mạng nhỏ này? !

Tựa hồ nhìn ra Nhị Cầu trong lòng lo lắng âm thầm, Vương Ma Tử cười sờ Nhị Cầu đầu chó,

"Nhị Cầu a, đại ca đối đãi nhị đệ của mình, tự nhiên là cho ngơoi thủ đoạn bảo mệnh. Đến, căn này bảo bối, ngơoi cầm!"

Đang khi nói chuyện, Vương Ma Tử đưa cho Nhị Cầu một cây cương tiên.

Cương tiên bất quá là lớn bằng ngón cái, băng lãnh đến xúc cảm, màu sắc phiếm hắc, nắm tay chỗ, có tinh mịn đường vân, cây roi trên khuôn mặt, càng là có quý dị vân da. . . Nhị Cầu nhìn qua căn này bất quá là một thước cương tiên, cảm thấy đánh người, dạng này roi, có phải hay không có chút ngắn a?

"Nhị Cầu, cái này roi, gọi là Súc Địa Tiên! Có cây roi này, ngơoi liền có thể giống như vừa rồi như vậy đồng dạng, thoáng qua mười dặm thuần di, thậm chí là nảy trăm dặm thuần di! !" Vương Ma Tử cười ha hả phải nói.

Nhị Cầu luôn cảm thấy hôm nay Vương Ma Tử có chút cổ quái, nhưng lại nói không nên lời, hẳn nơi đó có chút cổ quái.

"Vậy cái này tâm pháp?"

"Yên tâm, hôm nay ngơoi buông lòng đi qua sau, lão phu liền truyền thụ cho ngơoi tâm pháp! Bất quá nghĩ phải học được loại này Súc Địa Thành Thốn thần thông, không phải một ngày hai ngày liền có thể học được, chiều này thần thông, ngơoi không nên gấp, lão phu nhất định sẽ giao cho ngơoi." Vương Ma Tử an ủi Nhị Cầu, "Đến, Nhị Cầu, lão phu trước giáo hội ngơoi cái này Súc Địa Tiên sử dụng tâm pháp!"

"Đi ngơoi!" Vương Ma Tử cầm Súc Địa Tiên, nắm lấy Nhị Cầu, miệng lẩm bẩm, quay người ở giữa, hai người liền biến mất ở nơi đây, xâm nhập trong rừng cây.

Nhị Cầu trước mặt hư không vụn vụn mà hoảng hốt, bất quá cũng may chỉ là một cái chớp mắt, hai người liền đi tới trong rừng cây.

Nơi này núi cao rừng rậm, ngẩng đầu nhìn lại, tinh mang điểm điểm, thực sự để cho người ta cảm thấy có chút hoa mắt.

Nhị Cầu không biết nơi này đến tột cùng là nơi nào, nhưng tựa hồ, Vương Ma Tử đối với nơi này, có chút quen thuộc.

Hắn mang theo Nhị Cầu đi một đoạn thời gian, hai người liền đi tới một cái đại thụ cọc trước mặt. Nơi xa liền có thể trông thấy có một tòa núi nhỏ, dưới núi là thấp bé lùm cây, trên núi thì là có chút hoang vu, có kỳ dị hào quang màu trắng, ngẫu nhiên chiếu xạ ánh trắng này hoa, cũng chỉ là một cái thoáng mà qua.

Vương Ma Tử đem Súc Địa Tiên giao cho Nhị Cầu, "Nhị Cầu, cái này Súc Địa Tiên tâm pháp, sẽ dùng đi?"

Gặp Nhị Cầu gật gật đầu, Vương Ma Tử liền lại bàn giao lên, "Ngơoi nhìn ngọn núi kia!"

Nhị Cầu thuận Vương Ma Tử chỉ hướng nhìn lại, thấy được toà kia không có gì đặc điểm núi.

"Cái này, chính là lão phu để ngươi buông lỏng phương pháp, Nhị Cầu, đi thôi, leo lên ngọn núi này, tìm tới một cái hang đá, bên trong có thứ ngươi muốn." Vương Ma Tử mặt lộ vẻ thần bí, "Nhớ kỹ, lấy ngươi lúc trước tu vi, cái này Súc Địa Tiên, cũng nhiều lắm là có thể sử dụng ba lần!"

"Đi thôi, đi thôi! ! Nhớ kỹ, ngươi bây giờ cần có, không phải chịu khổ gân cốt, không phải thổ nạp tu luyện, mà là. . . Tán!" Gặp Nhị Cầu vừa đi, một bên quay đầu, Vương Ma Tử một bên phát tay, như là đuổi con ruồi đồng dạng, một bên đề thấp lấy thanh âm đối Nhị Cầu căn dặn.

Nhị Cầu nghĩ, Vương Ma Tử nói đến. . . Tán, hẳn là đúng.

Hắn nện bước kiên định bộ pháp, ngẩng đầu nhìn một chút xa xa ngọn núi nhỏ màu trắng, mắt lộ ra vẻ kiên định.

. . .

Tán, chính là vứt bỏ chấp niệm trong lòng, nhìn qua tầng tầng quan hệ lợi hại, trực chỉ bản nguyên!

Muốn đạt tới dạng này mục tiêu, đơn giản nhất cách làm, chính là buông lỏng tâm thần.

Dù sao, có lúc, nhất muội phải đi phần đầu, hội đánh mất rất nhiều nguyên bản nên có niềm vui thú.

Nhị Cầu trong lòng cảm ngộ Vương Ma Tử nói đến lời nói, một bên đi lên, đây là một cái dốc cao, đạp vào dốc cao, có thể nhìn ra xa xa Tiểu Bạch núi!

Nhị Cầu quay đầu nhìn lại, đã thấy Vương Ma Tử vẫn tại sườn núi hạ đối mặt hắn phát tay, giống như tại nói với hắn, buông lỏng đi thôi!

Nhị Cầu nắm chặt Súc Địa Cương Tiên, trong lòng ngược lại là bình tĩnh lại.

. . .

Nhị Cầu càng đi càng cảm thấy đến không thích hợp, không khí nơi này tràn ngập một cỗ huyết tinh.

Đừng nói là Băng Khuyển nhất tộc Linh thú, cho dù là một cái viêm mũi người bệnh, sợ là cũng có thể cảm nhận được cái này trong không khí tràn ngập huyết tinh, cũng không khí bản thân ngưng trệ.

Nhị Cầu không muốn quá nhiều, nơi này hoang vắng vô cùng, không có chút nào dã thú hoạt động vết tích.

Hắn đi tới Tiểu Bạch dưới núi, lại không nghĩ rằng, ngọn núi này, vẫn tương đối đột ngột thẳng tắp, có hai ba trăm mét độ cao, chân núi là lùm cây rừng, giữa sườn núi, là loạn thạch đá lóm chóm, trên đỉnh núi, chính là đá trắng xếp, cho nên, ở phía xa, núi này thoát nhìn là màu trắng. Như là, đỉnh núi bao trùm một tầng tuyết.

Nhị Cầu đi tại giữa sườn núi, nhìn thấy trên mặt đất có thừa thớt ném loạn màu trắng xương cốt. . .

Đây đều là có chút năm tháng xương cốt, một móng vuốt đạp lên, liền trở thành bột phấn.

Nhị Cầu nhìn về phía đỉnh núi kia bên trên đá trắng, cảm thấy cùng bạch cốt, ngược lại là rất giống.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Trộm thảo

Toà này phương viên mấy trăm trượng núi nhỏ, cao tới hai ba trăm mét, ánh mắt cấp độ rõ ràng, đỉnh là màu trắng, sườn núi cùng dưới núi, thì là lục sắc thâm thực vật.

Nhị Cầu trong lòng còn nghi vấn, hơi thở bên trong tràn ngập huyết tinh vị đạo, hướng về trên núi trèo lên đi.

Đội khoảng cách kia màu trắng có khoảng cách mấy chục mét, Nhị Cầu mơ hồ cảm thấy không thích hợp, trên núi, lúc này khắp nơi có thể thấy được màu trắng xương cốt, ở phía xa nhìn lại, như là màu trắng hòn đá, ở dưới ánh trắng, không được tốt phân biệt.

Kìa "Tuyết trắng mệnh mạng" đỉnh núi. . .

Nhị Cầu không dám suy nghĩ, nhưng rất rõ ràng, sự thật chứng thực, đỉnh núi xếp, là một vài bức màu trắng hài cốt, có nhân hình, có thú hình. . . Bạch cốt cặm bả khắp nơi trên đất, khô lâu khắp nơi, bạch cốt tầng dưới, thì là như là bột đá bột xương, nhìn đến thời gian lâu, đã bị phong hóa. Mà bột xương phía trên, thì là một bộ bộ hài cốt! !

Nhị Cầu toàn thân run rẩy, cảm thấy mình thân ở mười tám tầng Địa Ngục! !

Nồng đậm huyết tinh vị đạo, từ những này hài cốt phía trên lan tràn ra.

Gió lớn cuồng dã, lại vô luận như thế nào cũng thôi không tan cái này mùi máu tanh.

Chẳng lẽ lại, trong núi lớn này, có mãnh thú?

Nhưng cái này mãnh thú khẩu vị, cũng thật sự là quá kinh khủng a? !

Cả đỉnh núi, lại thành bạch cốt!

Phóng tầm mắt nhìn tới, bạch cốt thành rừng, một chút thân thể không lồ hài cốt bạch cốt, Nhị Cầu có thể nhẹ nhõm xuyên thẳng qua.

"Vương Ma Tử làm cái quỷ gì, đây chính là hắc nói tới buông lỏng?" Nhị Cầu trong lòng bắt đầu sinh chuyển dời, bắt quá tay bên trong trĩu nặng, còn có một cái pháp bảo Súc Địa Tiên, cho hắc một chút lòng tin. Có bảo bối này, chớp mắt thuận đi hơn mười dặm, tuyệt đối có thể đào thoát, Nhị Cầu tại gặp cái này bạch cốt rừng về sau, lúc này xem như mình bạch, Vương Ma Tử vì sao lại cho hắc căn này Súc Địa Cương Tiên.

Nhị Cầu sửng sốt, ngăn người lấy lỗ tai, xuyên thẳng qua tại bạch cốt trong rừng, trong tay càng là chăm chú nắm lấy Súc Địa Tiên, nhưng có gió thổi cỏ lay, hắc liền định trực tiếp xúc động cái này Súc Địa Tiên, rồi đi nơi này.

"Tê a!" Một đạo cổ quái tiếng kêu âm thũng bầu trời, nghe thanh âm, là một loại nào đó phi cầm, tựa hồ tại đỉnh núi không trung xoay quanh.

Giờ này khắc này có cuồng phong đột khởi, đỉnh núi một đạo hắc ảnh nhảy lên!

Bóng đen này, thân hình không lồ, như cùng một gian nhà, cao ngất mà nhanh nhẹn, hóa thành một đạo hắc ảnh, từ đỉnh núi nhảy lên!

"Rống! !" Theo nhảy lên, càng có một đạo hót vang này tiếng nổ lớn, như là phản nộ.

Nhị Cầu không nhúc nhích, may mắn thân hình không lớn, lại da lông tuyết trắng, hắc thấp thoáng tại bạch cốt trong rừng, lại là không có bị bóng đen kia phát giác. Nhị Cầu ngẩng đầu lặng yên nhìn lại, chỉ gặp dưới ánh sao, bóng đen kia hai mắt như là đèn lồng, lại là lóe ra tinh hồng chỉ sắc, thả người nhảy lên, cực kì nhanh nhẹn, theo găm thét cuồng gáy, chính là nhảy đến hư không.

thân ảnh, ở trong mắt Nhị Cầu, uyển như cuồng mã, đen kịt một mảnh!

"Đây là cái gì hung thú?" Nhị Cầu trong lòng lưu luyến.

Dát! !

Không trung truyền đến buồn đau đến tê mình, nhưng nhưng cũng là im bất mà dừng!

Kìa không hiểu phi cầm, cũng là bị bóng đen trong lúc đó bắt lấy, đột nhiên xé ra, thân hình liền trở thành hai nửa.

Trong chốc lát, đầy trời mưa máu từ không trung hạ xuống, cả đỉnh núi, gió tanh mưa máu đại tác.

Mặc cho huyết vũ điểm điểm, ở tại trên người mình, Nhị Cầu vẫn như cũ không nhúc nhích.

Ầm ầm! !

Cái kia không lồ thú ảnh rơi vào đỉnh núi, hưng phấn nện động lên bộ ngực của mình, phanh phanh thanh âm truyền đến, hư không rung động, như là nổi trống. Càng có con thú này tê hô tê hô hơi thở thổi qua, như là như cuồng phong. Chỉ gặp con thú này, trong tay nắm lấy máu tanh một vật, nhét vào trong miệng của mình, nhai nhai nhấm nuốt hai ba cái, liền nuốt vào trong bụng, nghĩ đến là thú vật chim bay nội đan một loại vật đại bổ.

Vèo vèo! Tiếng xé gió đại tác, lại là kia thú ảnh, đem trên mặt đất hai đoạn thú vật chim bay thi thể ném ra ngoài, từ Nhị Cầu trên đầu đảo qua, Nhị Cầu nhìn lại, cái này phi cầm tự nhiên là chết được đã không thể chết lại, thế nhưng là thân hình này lớn, lại là vượt ra khỏi tưởng tượng của hắc. Cho dù cánh lông vũ chưa triển khai, cái này thú vật chim bay thân thể, chính là như là voi!

Mà lại,

Đây là mỗi một nửa thể tích.

Nếu là cái này phi cầm, triển khai cánh, đây chẳng phải là che khuất bầu trời?

Nhưng chính là như thế một con cầm thú, liền là bị trên đỉnh núi thú ảnh, xé thành hai nửa mà!

Nhị Cầu cách kia cự thú, bất quá là hơn ba mươi mét, may mắn có bạch cốt rừng thấp thoáng, bằng không mà nói. . .

Nương theo lấy phanh phanh đến hai tiếng, phi cầm thi thể, nện vào bạch cốt bên trong, tạo nên trận trận bột xương.

Trên đỉnh núi, cái kia không lồ thú ảnh, lại là biến mất trong bóng đêm.

. . .

Chờ đợi thời gian rất dài, Nhị Cầu lúc này mới hạ quyết tâm tiếp tục hướng bên trên đi đến.

Cái kia không lồ thú ảnh, như là ác mộng khiến người sợ hãi.

Nhưng Vương Ma Tử nói, tìm tới một cái hang đá, bên trong sẽ có vật mình muốn. . . Chẳng lẽ lại, là đột phá nhất tuyến thiên đan được linh thảo?

Nghĩ tới đây, Nhị Cầu cảm thấy, cái nguy hiểm này, vẫn là đáng giá đi bóc lên.

Xuyên qua nặng nề bạch cốt, Nhị Cầu cuối cùng là lên núi đỉnh. Bạch cốt rừng, càng đi đỉnh núi, liền càng là huyết tinh, thậm chí là một chút tàn thi thối nát, tại mặt đất núi ném loạn. Một màn này, nhìn Nhị Cầu là kinh tâm động phách. Hắn nghĩ nghĩ, tìm chút tươi mới vết máu, không để ý mùi tanh, bới lên tại trên người mình, miễn cho lộ mình sinh khí.

Đỉnh núi, đúng là một cái phương viên mấy chục trượng bên trong lõm bồn địa, ở giữa là một cái tối tăm hang động, trong đó có hồ hồ khí lưu, từ động phun ra.

Có chút làm cho người chú mục là, tại hang động cách đó không xa, một khối phương viên chừng một mét xanh biếc như nước trên ngọc thạch mặt, lẻ loi trơ trọi đến lớn một cây cỏ, tản ra nhàn nhạt đến thanh u mùi thơm. Mùi vị kia, ngữ, để Nhị Cầu nội tâm có chút kích động, linh lực trong cơ thể, đứng là không tự chủ được tại thể nội trong gân mạch vận chuyển, tu vi càng là tùy theo âm âm có đột phá dấu hiệu.

Bảo bối, đây là bảo bối! !

Nhị Cầu ánh mắt sáng rực nhìn về phía góc kia sinh trường tại trên ngọc thạch mặt linh thảo. . .

Hắn không có hành động thiếu suy nghĩ, giờ này khắc này, trong động truyền tới chấn thiên khò khè tiếng vang, hiển nhiên là kia cự thú đã lâm vào ngủ say.

Nhị Cầu cân nhắc một chút lợi và hại, quyết định xả thân thủ lợi! !

Bất quá tay bên trong trĩu nặng, có Súc Địa Tiên tại, Nhị Cầu không cảm thấy mình. . .

Động * kia cự thú trở mình cây, núi này đỉnh chính là một trận mãnh liệt lác lác, thừa này thời khắc, Nhị Cầu bỗng nhiên thúc động trong tay Súc Địa Tiên, thân hình của hắn, theo mặt đất tạo nên gọn sóng, trong nháy mắt liền xuất hiện ở ngọc thạch trước mặt.

Nhưng, chính là tại hắn thôi động Súc Địa Tiên thời điểm, động cự thú, đã là phát giác!

Nghĩ đến con thú này, chờ đợi ở chỗ này, định cũng không phải ngủ say, Nhị Cầu thôi động Súc Địa Tiên sóng linh khí, đúng là đem bùng tình!

"Rống! !" Trầm muộn gầm thét từ cự thú miệng bên trong phun ra, một tòa núi cao tại Nhị Cầu cách đó không xa đứng lên.

Con thú này trong tiếng gầm rống tức giận, một quyền đánh tới hướng Nhị Cầu, mang theo gió tanh mưa máu.

Nhị Cầu không có chút nào do dự, cứ việc cảm nhận được sau đầu gió tanh, nhưng tay của hắn, đã là chộp vào trên ngọc thạch mặt linh thảo, ra sức vỗ một cái, lập tức linh thảo này chính là bị Nhị Cầu bẻ gãy.

Cùng lúc đó, hắn đã sớm lần nữa xúc động Súc Địa Tiên, tại cự thú nắm đấm khó khăn lướt qua Nhị Cầu đầu thời điểm, thân thể của hắn, đã là hóa thành một mảnh tàn ảnh!

Nhị Cầu trước mặt hư không vận vẹo, rồi đi sát na, hắn ngoái nhìn nhìn thoáng qua kia cự thú.

Vừa lúc, cự thú tinh hồng hai mắt, cũng là gắt gao nhìn chăm chăm Nhị Cầu! !

Nhìn qua kia giống như núi nhỏ cự thú, Nhị Cầu nội tâm có chút kinh ngạc. Đây là một con trọn mắt kim cương thú, tay nhưng xé rách sơn nhạc, toàn thân gân cốt như sắt thép, lực lớn vô cùng, bạt núi Trích Tinh, mười phần tàn nhẫn.

Bất quá, cũng may mình rời đi. . .

Nhị Cầu thâm nghĩ trong lòng may mắn, thân hình thời điểm xuất hiện lại, đã là tại Vương Ma Tử trước mặt.

Vương Ma Tử nhìn xem hai vuốt chó bên trong cầm linh thảo, gật gật đầu, "Thế nào? Cảm thấy buông lỏng a?"

Nhị Cửu hung hăng ngửi một ngum linh thảo tản ra mùi thơm, "Buông lỏng cực kỳ!"

Vương Ma Tử cười hắc hắc, "Người dùng vội, kế tiếp còn có cang buông lỏng, ái chà chà, lão phu đi trước! !"

Nhị Cửu quay đầu nhìn lại, chỉ gặp bên ngoài mây đậm trên ngọn núi nhỏ kia mặt, một lộ yên trần, cang có cự mộc tùy theo đứt gãy, phát ra cát xoa cát xoa thanh âm, nương theo lấy trọn mắt kim cương thú gầm thét, cùng nhau hướng về Nhị Cửu bên này truyền đến.

"Hóng, kẻ này đuổi tới! ! Đại ca?" Nhị Cửu lại quay đầu, đã không thấy Vương Ma Tử thân ảnh, đúng là sớm đã bỏ chạy.

Hắn cũng không dám tại trì hoãn, vội vã hướng ra phía ngoài cuồng động!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: 3 Hoang Tháp!

"Nhị Cửu, chạy mau oa!" Vương Ma Tử thanh âm, không biết ở trong rừng nơi nào truyền đến!

Nhị Cửu chỗ nào còn cần hắn nói nhảm, sớm đã là cuồng động, ám đạo cái này Vương Ma Tử đi đường cũng không biết túm mình một thanh, thật sự là ghê tởm! Giờ này khắc này, trong cơ thể hắn nguyên linh chi lực không nhiều, nhiều lắm là còn có thể sử dụng một lần Súc Địa Tiên, chỉ khi nào sử dụng về sau, sợ rằng sẽ kiệt lực, đến lúc đó, thân thể không cách nào động đậy, chỉ có thể chờ đợi chết rồi. Loại phương pháp này, Nhị Cửu không chút suy nghĩ, trực tiếp phủ định.

"Nhị Cửu, người trước buông lỏng. . . Lão phu cũng đi tán tán công, buông lỏng một chút!"

"Đại ca, đại ca? ?" Trong rừng lại không Vương Ma Tử thanh âm, Nhị Cửu trong lòng thầm hận, cái này đại ca, thật sự là không đáng tin cậy!

Sau lưng bên ngoài mây đậm, cuồng phong gào thét, có trọn mắt Kim Cương Thú phần nộ tiếng gào thét âm truyền đến!

Tùy theo cang có đại địa rung động, con thú này mỗi một lần chạy nhảy vọt, đều sẽ để đại địa hung hăng chấn động, cho dù là Nhị Cửu, cũng có thể cảm giác được một cách rõ ràng đại địa rung động.

Con thú này tiếng rống giận dữ, để Nhị Cửu trong lòng run sợ một hồi.

Con thú này, rõ ràng là muốn đem mình hoàn toàn xé rách, mới có thể một giải mối hận trong lòng nha!

Nhị Cửu nói thầm một tiếng khổ quá, thân thể đứng thẳng, hình người mà đi.

. . .

Trọn mắt Kim Cương Thú phần nộ, vượt ra khỏi Nhị Cửu tưởng tượng!

Theo đại địa phanh phanh rung động tàn sát, Nhị Cửu trong lòng đã là sợ hãi đến cực hạn, nếu là bị con kia Cự Viên bắt được, khẳng định hội bị xé vờ thành hai mảnh mà! Một con trọn mắt Kim Cương Thú, có thể so với một ngọn núi đá, lực lớn vô cùng không nói, nhìn cái này cự thú, tu vi, chỉ sợ đã không phải là thông linh cảnh yêu lực, mà là đã nhập huyền kính!

Linh thú tu yêu, nếu có thể thông linh, chính là bước ra bước đầu tiên.

Thông linh đại thành về sau, chính là nhập huyền!

Nhập huyền kính, huyền này lại huyền, huyền, không thể nói!

Cảnh giới này, có thể so với võ tu chi sĩ Tam Hoa Tự Đình cảnh, có chút vi diệu cảnh giới.

Con kia trọn mắt Kim Cương Thú tại tu vi thượng, còn cao hơn Nhị Cửu ra trọn vẹn một cái đại cảnh giới, thực sự không phải Nhị Cửu có thể lực

không. . .

Nhị Cầu có thể cảm giác được Cự Viên đã tới gần, ngẫu nhiên quay đầu nhìn lại, liền có thể nhìn thấy trọn mắt Kim Cương Thú tình hồng hai con người tại sau lưng trên bầu trời, như là treo hai con đèn lồng. Trừ cái đó ra, càng có trận trận gió tanh, tại trọn mắt kim cương miệng bên trong gào thét mà ra!

Cự Viên gào thét, rung động toàn bộ sơn lâm, những nơi đi qua, cự mộc đứt gãy, bụi bặm tràn ngập.

Bất luận cái gì thú nhỏ giống như có thể cảm nhận được trọn mắt Kim Cương Thú trên thân tràn ngập khí tức, để toàn bộ sơn lâm cái khác chỗ, lại không cái gì đến thanh âm, tĩnh mịch đến có chút quỷ dị.

"Rống! !"

Cái này trọn mắt Kim Cương Thú tựa hồ sẽ không nói ra yêu ngôn, lúc này nương theo lấy gầm lên giận dữ, khóa chặt Nhị Cầu thân ảnh cuồng động phương hướng, hai mắt lóe ra hung lệ khí tức.

"Két ~!" Sau lưng truyền đến xé rách hư không khí tức, toàn bộ linh khí trong thiên địa, cũng tựa hồ là đang một nháy mắt tiêu tán trống không.

Một màn quỷ dị này để Nhị Cầu quay đầu nhìn lại, lại là để hấn sợ vỡ mật! !

"Đây là thần thông gì? !"

Chỉ gặp tại trọn mắt Kim Cương Thú miệng rộng răng nanh ở giữa, tạo thành một cái viên cầu.

Quả cầu này, bên trong có Cự Phong gào thét, như là một phát đại pháo, ầm vang một tiếng, từ đây thú miệng bên trong phun ra.

Ầm!

Phá không thanh âm, ầm ầm không dứt!

Hai chó trông mắt hơi híp, hấn thấy rõ không khí Cự Phong đại pháo gào thét mà tới, những nơi đi qua, quét ngang hết thảy, cành lá đứt gãy, cự mộc cát xoa đứt gãy.

Cái này không khí Cự Phong hình thành đại pháo, phun ra về sau, đường kính lại có mấy trăm trượng, uy lực quá mức đáng sợ.

Nhị Cầu hai mắt nhắm lại, nhìn về phía trong tay linh thảo.

Hấn không biết đây là cái gì linh thảo, nhưng bụi linh thảo này, sinh trưởng tại bích ngọc phía trên, bị con thú này cẩn thận che chở lấy, bất kỳ cái gì yêu thú cũng không thể xâm phạm, hiển nhiên bụi linh thảo này, không phải phổ thông linh thảo.

Nhị Cầu không do dự, một ngụm đem bụi linh thảo này nuốt vào trong bụng, cảm giác hơi thanh lương, thanh lương bên trong lại dẫn một chút ý nghĩ ngọt ngào, vào trong bụng, lại là như là nuốt vào một chén nguyên bản tương.

Nóng bỏng. Toàn thân trong gân mạch, nguyên linh chi lực gào thét, như thoát cương ngựa hoang,, lại như hồng thủy mãnh thú, gấp đón đỡ tìm kiếm một chỗ chỗ tháo nước!

"A! !!" Nhị Cầu cảm giác được toàn thân đau đớn, hấn không có để ý quá nhiều, nghe rằng trọn mắt bên trong, nắm chặt Súc Địa Tiên, thôi phát bảo vật này, trong cơ thể cuộn cuộn không dứt nguyên linh chi lực quán chú tại pháp bảo bên trong, trong chốc lát, hư không vạn vật.

"Đi người!"

Ầm! !

Cùng lúc đó, kia phát pháo không khí cũng là đánh vào hư giữa không trung, tạo thành xung kích, có một phần trăm dư uy đánh vào Nhị Cầu phần lưng.

"Oa! !!" Nhị Cầu trong hư không phun ra một ngụm máu, tiếp theo một cái chớp mắt, lại là xuất hiện ở một cái địa phương hoàn toàn xa lạ.

Hấn còn còn đến không kịp nhìn nhiều, trước mắt liền biến thành màu đen, mắt thấy là phải hôn mê!

Nhị Cầu bỗng nhiên cắn đầu lưỡi một cái, nhói nhói làm cho suy yếu trọng thương hấn, trong ý nghĩ thanh tĩnh một lát, hấn nhìn quanh hạ bốn phía, sắc mặt hơi sững sờ, lại là không có có mơ tưởng, tựa ở trên thân tháp, lâm vào hôn mê! Giờ này khắc này, Nhị Cầu trong lòng chợt nhớ tới, ban đầu ở Cảnh phủ gặp phải Mã Lưu Từ, hấn làm hết thảy, chính là từ trên thân Mã Lưu Từ học được.

Đáng tiếc, mình không có một viên thuốc, chỉ là lúc trước thôn phệ một gốc linh thảo, lúc này trong cơ thể, lại là lại không cổ này nóng bỏng cảm giác.

...

Gió đêm mang theo một chút ý lạnh, quét tại Nhị Cầu trên mặt, để hấn chậm rãi mở mắt.

Hắn trong bóng đêm chậm rãi mở to mắt, nhìn lên trước mắt đêm tối, ánh mắt như mặt nước trong suốt. Gió đêm khẽ vuốt bên trong, để hắn đầy người bộ lông màu trắng, như hồ nước đánh lấy xoáy, vô cùng chỉ riêng thuận hoà mềm nhẵn. Chỉ là, bộ lông màu trắng phía trên, lúc này lấy dính vết máu đỏ tươi, nhìn có chút nhìn thấy mà giật mình.

Nhị Cầu trước mặt, là đen nhánh vực sâu, trong đó tiếng gió rít gào, phát ra thanh âm ô ô, như là ghen ngào.

Tại vực sâu hắc ám phía trên, từ tám cái cỡ thùng nước xích sắt, ngang qua, một đầu quán xuyên trần ngập nồng vụ, mà đầu này, lại là liên tiếp tại Nhị Cầu dựa lưng vào đỉnh tháp nhọn.

"Tam Hoang tháp. . ." Nhị Cầu như nước ánh mắt có chút lấp lóe.

Hắn tại hôn mê trước đó, liền nhìn thoáng qua tòa tháp này.

Nơi đây tình hình thật sự là quỷ dị, tòa tháp này nơi ở, bốn phía tám mặt đều là vực sâu, cùng vực sâu so sánh, tòa tháp này chỗ đại địa, thật sự là vừa mảnh vừa dài, thật sâu đâm vào màu đen trong vực sâu. Theo tiếng gió gào thét, có xích sắt chưa rằng kết âm thanh âm vang lên, mơ hồ có thể thấy được xích sắt cái bóng, tại trong sương mù dày đặc lay động, để Nhị Cầu không khỏi sinh ra thị giác sai cảm giác, tựa hồ, tòa này Tam Hoang tháp chỗ đại địa, cũng tại theo gió lớn lay động.

Nhị Cầu hít vào ngum khí lạnh, cảm thấy trong cơ thể dễ chịu không ít.

"A?"

Nhị Cầu phát giác được kinh ngạc chỗ, lập tức liền gào gừ một tiếng, đôi bóng đêm điên cuồng gào thét, để bày tỏ đạt trong lòng ý vui mừng.

Vậy mà đột phá nhất tuyến thiên! !

Giờ này khắc này, Nhị Cầu rõ ràng đến cảm giác được trong cơ thể gân mạch cùng trong đan điền ẩn chứa nguyên linh chi lực, muốn so lúc trước nhiều hơn mấy lần! Còn nếu là đem đan điền ví von thành ao nước, lúc này cái ao này dung tích, rõ ràng là muốn so lúc trước nhiều hơn mấy lần!

Nhất tuyến thiên, nhất tuyến thiên! ! Cuối cùng là bước qua nhất tuyến thiên! !

Nhị Cầu giờ này khắc này, có chút minh bạch, Vương Ma Tử nói tới "Tán" hàm nghĩa!

Hắn lúc trước, nhận kia trọn mắt Kim Cương Thủ một thức thần thông, như là bị đại pháo đánh bắn ra, giờ này khắc này, thương thế trên người chuyển biến tốt đẹp, sợ là lúc trước thôn phệ kia một gốc linh thảo diệu dụng a? Nhị Cầu ẩn ẩn càng là cảm thấy, nếu là không có bị trọn mắt Kim Cương Thủ kia một thức thần thông, đánh vào phần lưng, chỉ sợ mình còn không tốt tiêu hóa nuốt vào kia một gốc linh thảo!

Nhị Cầu hãy còn có thể cảm giác được, trong cơ thể trong gân mạch còn sót lại linh thảo chi lực, còn còn không có bị triệt để luyện hóa! !

Mà hắn lúc này tu vi, bởi vì thôn phệ bụi linh thảo này, không chỉ có đột phá nhất tuyến thiên, mà lại đạt đến thông linh cảnh sáu tầng đỉnh phong.

Cảm thụ được trong cơ thể tràn ngập lực lượng, cùng gân cốt ngang ngược chi lực, Nhị Cầu giờ này khắc này, cái này mới cảm giác được, lúc này mình, cuối cùng là ở cái thế giới này, có một tia sức tự vệ!

Nhị Cầu đem Súc Địa Tiên thu tại mình thiếp thân áo da bên trong, liền chuyển cái này Tam Hoang tháp lượn quanh một vòng.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 62: Giao long di chuyển uyên

"Tam Hoang tháp?" Vòng quanh tòa tháp này, Nhị Cầu đi một vòng.

Đề cập Tam Hoang, Nhị Cầu liền nhớ tới Chiến tộc Tam Hoang chi pháp, Thiên Hoang, Lão, Nhân Tịch!

Chẳng lẽ lại, cái này Tam Hoang tháp, cùng Cửu Hoa Đế Quân có quan hệ?

Tháp, hiện ra chính hình bát giác hình, có trăm trượng phương viên, cao. . . Thì là đứng vững chân trời, thẳng vào đen ngịt bên trên bầu trời, chỉ gặp một

điểm đen, không thấy đỉnh!

Thật cao a!

Nhị Cầu trong lòng âm thầm liú lười, tòa tháp này, làm gì, cũng phải mấy trăm mét, sợ là gần ngàn mét!

Đêm nay còn là đêm trăng tròn, một khay bạc treo cao chân trời, dạ mình sáng sủa.

Tháp chính diện hướng nam, tầng thứ nhất có cao chín trượng, trên đó có lơ lửng một tấm minh bài, Cổ Mộc bất hủ, bên trên có ba chữ, rồng bay phượng múa, chính là cổ triện, thượng thư "Tam Hoang tháp".

Nhị Cầu không biết đây là nơi nào, Tam Hoang tháp cửa tháp sâm nhiên đóng chặt, không cách nào đi vào, mà phía đại địa này bên ngoài, lại là vô tận vực sâu, lại nhìn kia tám sợi xích sắt, từng cây kết nối lấy nồng vụ bên ngoài, không biết đến tột cùng dài bao nhiêu, tại trong sương mù dày đặc, bị trong thâm uyên lạnh gió lay động, không ngừng mà lắc lư!

Nhị Cầu cảm thấy, lấy mình dưới mắt tu vi, nếu là muốn đi qua cái này tám sợi xích sắt, thật sự là một loại vọng tưởng!

Giờ này khắc này, Nhị Cầu không đường có thể đi.

Nhưng hắn đem trong lòng lo nghĩ đặt ở chỗ sâu, mà là cau mày, ngồi xếp bằng tại cửa tháp trước đó, bắt đầu thổ nạp cùng tu luyện!

Trong cơ thể hắn hãy còn có còn sót lại linh thảo linh uy, nếu có thể đem linh thảo ẩn chứa được lực hoàn toàn luyện hóa, chắc hắn tu vi định là có thể tăng lên không ít. Đã đi không ra, nơi đây cũng là một chỗ không tệ chỗ tu luyện.

...

Ba ngày trước, Man Hoang đại địa truyền đến mãnh liệt chấn động, như địa long xoay người, cho dù là ở ngoài ngàn dặm, còn có thể cảm giác được!

Nhị Cầu cũng cảm thấy, nhưng khi đó, còn tại Vương Ma Tử bị Nộ Thần thiêu chết cực kỳ bi ai bên trong, cũng không cảm thấy cái gì, giờ này khắc này, bị vây ở Tam Hoang tháp bên cạnh tu luyện, cũng không có suy nghĩ nhiều.

Mà Bắc Man đại địa, Sóc Phương trong thành, thì là bởi vì lần này mãnh liệt chấn động, trong thành nhà dân sứt phôi hơn phân nửa, đè chết ép người bị thương, vô số kẻ. Trong lúc nhất thời, Man Hoang đại địa, dân chúng lâm than, Sóc Phương thành nội, dân sinh khó khăn, như là gặp một lần thú triều mãnh liệt xung kích!

Tại cái này ba ngày bên trong, trời sinh dị tượng, có Hải Thị Thận Lâu trong thành trên bầu trời hiển hiện, là kia Bắc Man đại địa bên trên, xuất hiện một tòa tháp cao, đứng sừng sững ở trong vực sâu, như là quý.

Trong lúc nhất thời, võ tu chi sĩ từng cái cùng xúc động, trời sinh dị tượng, địa long xoay người, tất có trọng bảo xuất thế!

Có tán tu, có thế gia, triệu tập nhân mã, một phương diện tại Sóc Phương thành vì bách tính xây phòng phát lương, một phương diện triệu tập dũng mãnh chi sĩ xâm nhập Bắc Man, muốn tại trời đông giá rét sắp tiến đến, đi săn kiếm ăn, vì Sóc Phương thành bách tính qua mùa đông, làm lấy đầy đủ chuẩn bị.

Mà đối thành bên ngoài một trong mục tiêu, thì là thăm dò Bắc Man lớn xuất hiện dị tượng duyên cớ!

Sau đó không lâu, liền có tin tức truyền vào Sóc Phương thành: Bắc Man năm ngàn dặm chỗ, có trọng bảo xuất thế, rõ ràng là kia Hải Thị Thận Lâu bên trong tháp cao, trấn áp Bắc Man.

Võ tu chi sĩ, tất cả đều xôn xao, thích võ đấu dũng hạng người, cầm cung cầm kiếm, tri đến Man Hoang chỗ sâu.

...

Trung Nguyên Hán thổ, Trung Hoàng thành!

Vị Ương đại cung, Võ Đế tào triều, đầu đội tử kim quan, tay cầm Thiên Long kiếm, một thân Long khí rù xuồng treo phía trước, rồng cất cao hô bộ, đi đến long ý, sau khi ngồi xuống, lão nhân gia ông ta trong tay chỉ thiên long kiếm, đặt ở trước án, ần ần có rồng ngâm hồ gằm tại trong đình, một đạo Ngũ Trảo Kim Long hư ảnh, hiện lên ở Thiên Long kiếm bên trên.

Đại đường phía dưới, bách quan quỳ sát!

Bây giờ này Võ Đế, lão nhân gia ông ta đã gần đến ba trăm tuổi tuổi, thương nhan tóc trắng, phá trông có vẻ già thái, nhưng một đôi mắt, lại là tinh quang bốn phía, như có thể bước ra chứng đạo một bước cuối cùng, định là có thể kéo dài tuổi thọ. . . Bây giờ Võ Đế, sợ cũng có thể sống cái hai trăm năm, cũng không là vấn đề.

"Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế! !" Bách quan quỳ sát triều bái, vô luận là nho gia đại nho, hay là Pháp Gia cao đồ, tại Võ Đế trước mặt, cũng không thể không quỳ lạy.

Võ Đế không chỉ là Đại Hán hoàng tộc,

Càng là nửa bước nhân quân tu vi! !

Thế gian này, chưa từng chứng đạo, dám xưng hoàng đạo đế, chỉ có Đại Hán hoàng tộc Lưu Triệt!

Thế gian này, ngoại trừ chứng đạo người, còn vẫn chưa có người nào dám cùng Hán Vũ đại đế bình khởi bình tọa, cho dù là thượng trung nhân người, bây giờ đại nho Đồng Trọng Thụ, tại Hán Vũ đại đế trước mặt, đều không được! Lấy Đồng Trọng Thụ tu vi, tại Võ Đế trước mặt, cũng nhiều nhất chỉ có thể miễn đi quỷ lạy, cải thành cúi đầu thăm viếng.

Hôm nay trên triều đình, còn có ba người, không có hướng Võ Đế đi quỷ lạy này lễ, làm được, lại là cúi đầu này lễ.

Ba người này quần áo, cùng loại đạo bào, lại cùng đạo bào có phần có khác biệt, bào phục phía trên, có màu lam sọc tơ tung hoành, như thiên địa kinh vĩ, ba người này trước ngực, đều có một cái cổ triện, "Pháp" chữ!

Ba người này làm được là cúi đầu này lễ, điều này nói rõ, ba người này, đúng là cùng Đồng Trọng Thụ địa vị cùng loại!

Cái này nhưng khó lường! !

Cho đến ngày nay, Võ Đế trực xuất Bách gia, độc tôn học thuật nho gia, Nho Đạo địa vị, xưa đâu bằng nay!

Trước năm trăm năm có đại nho sĩ giả nghị, một thiên « Quá Tàn luận », độc chiếm thiên hạ tài hoa tám đầu, thành tựu thượng trung nhân người địa vị! Sau năm trăm năm có Đồng Trọng Thụ, người này có thể xưng nghị Võ Đế độc tôn học thuật nho gia, trực xuất thiên hạ Bách gia, thật sự rất cao minh. Bây giờ, nho gia đệ tử, không bằng Không phu tử lúc trước, nhưng cũng bằng lớn. . . Đậu Anh, Điền Phần, Hàn Yên, Nghiêm Trọng, Chu Mãi Thần, Chu Phụ Yến, Đông Phương Sóc, Hoắc Quang. . .

Nhưng hôm nay, cái này trên đại sảnh, lại có ba người, địa vị siêu nhiên, có thể so với Đồng Trọng Thụ!

Ba người này, là tổ Pháp Gia chi đồ, chính là bây giờ bên trong thổ, tiếng tăm lừng lẫy Thiên Địa Nhân ba pháp chế! !

tổ chứng đạo, giúp đỡ thiên địa chính đạo, bày ngay ngắn thiên địa kinh vĩ, lập nên vô lượng công đức! Càng có Pháp Gia cao đồ, Hàn Phi Tử Thương Ương Lý Tư hạng người, trợ Vị Thủy Tàn quốc quét ngang sáu nước, nhất thống thiên hạ!

Ba pháp chế sau lưng, càng có đương đại Pháp Gia danh sĩ, nịnh (thà) thành, chất đều, trượng canh. . .

Ngoại trừ Nho pháp hai nhà bên ngoài, vẫn còn hai người địa vị siêu nhiên!

Hai người này, chính là võ tu chi sĩ, cũng là binh pháp đại gia, chính là Võ Đế một khi tiếng tăm lừng lẫy Đại Tư Mã, Vệ Thanh, Hoắc Khứ Bệnh! Về sau càng có Tô Kiến, Tô Vũ, Triệu Phá Nô các chư vị Thần Tướng, từng cái hùng tráng khôi ngô, trong mắt tinh quang bốn phía, tu vi cũng đều không tầm thường! Chính là như thế một chút Đại Tư Mã, Thần Tướng tồn tại, giết đến Bắc Man Cuồng Nộ Man tam tộc bốn phía lưu xuyên, chặt vật không chịu nổi!

Trong đó, Cuồng Nộ Man ba thân đầu, tức thì bị lúc ấy vẫn là Thần Tướng Hoắc Khứ Bệnh, từng cái trảm hạ đầu lâu! ! Cái này. . . Quả thực là không cách nào tưởng tượng chiến lực! !

Nếu bàn về chiến lực, thuộc về võ tu chi sĩ!

Đạo thống một mạch, tự nhiên là Bách gia cự phách!

Không chỉ có hoàng đạo chính thống, không chế Bách gia phía trên, càng có võ đạo chi sĩ, chiến công rêu rao thiên hạ, mà lại thiên hạ này, hãy còn có yêu ma quỷ ba đạo, đều là đạo thống một mạch mật lưu chi nhánh! Nhưng lại không cách nào coi thường, chi vì trong đó, yêu ma quỷ ba đạo, đều là có kinh điển thủ hộ đạo thống! Trong đó, yêu có yêu điển, ma có Ma Kinh, quỷ có quỷ sách, đều là chứng đạo kinh điển công pháp! Ai dám khinh thường?

"Bình thân!" Võ Đế phát tay, về sau hạ lệnh, phái Bách gia ưu tú từ đệ, tiến về Sóc Phương, tìm tòi Bắc Man biến số này đến tận cùng.

Sau đó có tạp, Pháp Gia ẩn sĩ, quan bá Thái Sử lệnh Tư Mã Thiên đi ra, đối Võ Đế quỷ lạy nói, " thần, Tư Mã Thiên nói ra suy nghĩ của mình!"

"Vi thần đêm xem thiên tượng, chỉ gặp ngũ tinh phân thiên chỉ bên trong, tích tại phương đông, tinh cảnh này, trăm năm khó gặp!"

"Tốt, trăm đêm nay nhưng tiến về Quan Tinh đài, đi xem một chút cái này thịnh cảnh! Ngũ tinh ra phương đông, lợi trung quốc a! Nghĩ đến, Bắc Man này biến số, cũng là ta Đại Hán chuyện may mắn!"

. . .

Võ Đế nói tới Bắc Man biến số, Nhị Cửu không biết.

Trời tối người yên bên trong, Nhị Cửu tại khổ tu bên trong bỗng nhiên mở mắt.

Cách đó không xa trong vực sâu, có gào thét tiếng long ngâm trầm trầm, có chút quỷ dị, lại như có Bách Quỷ Dạ Hành, kim binh giao qua, càng có xích

sát nộ mã tê mình. . . Một màn quỷ dị này, để khổ tu luyện Hóa Linh Thảo còn sót lại được lực Nhị Cầu, bỗng nhiên mở mắt.

Hắn đi đến vực sâu một bên, nhìn xuống dưới.

Vực sâu đen nhánh, hàn phong trận trận, quỷ khóc sói gào. . .

"Gào thét!" Cuồng nộ một tiếng vang thật lớn, Nhị Cầu mơ hồ có thể thấy được, trong vực sâu, có quang mang vạn trượng! !

Trong chốc lát, một đầu kim sắc giao long di chuyển uyên mà lên!

Này rồng là đại địa Long khí biến thành, ngẩng đầu vẫy đuôi, không ai bì nổi, trong mắt có vạn trượng kim quang bắn ra, nhất phi trùng thiên!

Xoạt xoạt xoạt xoạt. . .

Chói tai xích sắt như là trăm năm Lão đưa chưa đồng dạng, vền vền là nghe được, là có thể đem răng toan điệu!

Ầm ầm, tại xích sắt trên không, nòng vụ tràn ngập bên trong, gào thét lên tràn ngập ra một đạo pháp võng!

Pháp võng giương nanh múa vuốt, giăng khắp nơi, như là kinh vĩ, trong mơ hồ, có vạn quân lực, càng có vàng bạc chi quang tại dây lưới ở giữa kích xạ.

"Rồng! !"

Pháp võng xuyên thấu Long khí biến thành giao long, kia giao long hoàn toàn sụp đổ, hóa thành điểm điểm tinh quang, biến mất tại trong vực sâu.

"Có Long khí? !" Nhị Cầu lộ ra tinh quang.

Nếu có thể đem Long khí thôn phệ hết, tu vi tăng nhiều! !

Cái này Man Hoang đại địa, đúng là có Long khí?

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 63: Nhìn trộm công chúa tắm rửa!

Hoàng đạo, tu Long khí!

Long khí, chính là Long Mạch chi khí, là thiên địa tinh túy.

Cùng linh khí so sánh, hoàng đạo Long khí muốn so linh khí tinh túy mấy cấp bậc, phối hợp thêm đặc hữu hoàng đạo tu luyện tâm pháp, chính là là chân chính chính đạo. Đương nhiên, cho dù là không có đặc hữu hoàng đạo tu luyện tâm pháp, phổ thông võ tu chi sĩ, nếu là có thể thôn phệ hết Long khí, cũng là đại bổ, đối tu vi của mình rèn luyện, có lợi ích to lớn.

Dưới mắt, trong vực sâu, nhảy mà ra một con giao long, hoàn toàn là trong vực sâu Long khí biến thành, Nhị Cầu trong lòng, không khỏi dật hứng thú thuyên bay, mơ màng nhẹ nhàng.

Nếu có thể thôn phệ chút Long khí, chắc chắn...

Nhưng Nhị Cầu lại cảm thấy cái này vực sâu, thật sự là thâm bất khả trắc, quỷ quyết biến hóa.

Nhưng, tận dụng thời cơ, mắt rồi sẽ không trở lại a!

Nhị Cầu tại vực sâu bên cạnh đi tới đi lui, lẹ đi lẹ lại cân nhắc lợi và hại, nghĩ thầm như liền như vậy một thân một mình xuống dưới, sợ là không ổn.

"Có ai không? Đại ca? !" Nhị Cầu hướng phía vực sâu bờ bên kia gọi lên, cũng không biết thanh âm này, có thể hay không xuyên thấu nòng vụ.

Nhị Cầu đột nhiên mò tới trong ngực Súc Địa Tiên, "Súc Địa Tiên? Đúng đúng đúng! !"

Nhị Cầu mừng rỡ, chậm rãi thôi động bảo vật này, chỉ gặp linh quang lóe lên, trên mặt đất tạo nên một tầng gợn sóng, trước mặt hư không, lại là không có vận vẹo.

Đợi một lát sau, thân hình của hắn, vẫn như cũ là tại nguyên chỗ, không có nhúc nhích.

"Chuyện gì xảy ra?" Nhị Cầu lại thúc giục một lần Súc Địa Tiên, phát giác Súc Địa Tiên công hiệu, ở chỗ này mất hiệu lực.

"A!" Nhị Cầu nổi giận gầm lên một tiếng, một quyền hung hăng đánh tới hướng mặt đất, chỉ nghe thấy bịch một tiếng, mặt đất phát ra kim thạch đụng vào thanh âm, một quyền này của hắn đập xuống, thậm chí là có hoả tinh bắn tung toé!"Khá lắm, đất này mặt, đúng là cứng rắn đến trình độ như vậy?!"

Thế này sao lại là cái gì phổ thông thổ địa, rõ ràng muốn so tăng đá đều còn cứng hơn.

Vậy cái này địa, sợ là co lại không xong rồi!

Nhị Cầu thích đáng hào hào thu về Súc Địa Tiên, chỉ có thể ngồi xếp bằng, trong lòng thì là cân nhắc.

Nếu như Vương Ma Tử cùng Tiểu Hoa ở chỗ này, ngược lại là có thể nghe nghe ý kiến của bọn hắn!

Bất đắc dĩ bên trong, Nhị Cầu chỉ có thể tĩnh tâm tu luyện.

...

Vương Ma Tử rất nhẹ nhàng!

Phi thường nhẹ nhõm.

Nồng đậm cây lá to nhánh bên trong, che giấu Vương Ma Tử thân ảnh, xuyên thấu qua mặt lá khe hở, Vương Ma Tử hí mắt, nhìn xem dưới cây cách đó không xa cảnh đẹp.

Đẹp, thật đẹp!

Trắng bóng một đầu thân thể, tại đầm trong suối, như nhân ngư, ở trong nước bơi qua bơi lại!

Dáng người tinh tế mà ôn nhu, làn da tuyết trắng, tại vốn cũng không sâu đắm trong suối bơi qua bơi lại, cách đó không xa một đạo thác nước lưu, khinh mạn mà thư giãn, non xanh nước biếc thấp thoáng ở trong đó. Tại hoa này tốt Nguyệt Nhi tròn mỹ cảnh bên trong, còn có cái gì, so nhìn trộm mỹ nữ tắm rửa còn muốn sáng khoái đâu?

Đương nhiên, nếu là nhìn trộm tắm rửa đối tượng là bác gái, mà không phải xanh thắm sức sống thiếu nữ, một màn này, sợ sẽ là có chút quái dị.

Không thể không nói, Vương Ma Tử am hiểu sâu đạo này.

Hắn che dấu trên tàng cây, thân thể không nhúc nhích, con mắt hạt châu không nhúc nhích, chỉ là trong lỗ mũi, cuộn cuộn sóng ngầm, chậm rãi, liền có máu mũi chảy ra.

"Chắc chắn, vóc người này, thật sự là không có người nào!"

Vương Ma Tử không thể không dùng củ nát đạo bào, xoa xoa máu mũi của mình.

Sàn sạt...

Theo nhánh cây rất nhỏ lắc lư, Vương Ma Tử bên này phát ra tiếng động rất nhỏ, như là gió nhẹ lay động lấy cành lá, nhưng tại võ tu chi sĩ trong tai, cái này thanh âm rất nhỏ, lại là hòa phong thổi cành lá tạo thành thanh âm, khác biệt quá nhiều!

"Người nào?" Trong khe nước, kia ngay tại nghịch nước nữ tử, bỗng nhiên hướng Vương Ma Tử nhìn bên này tới. Hai tay càng là che giấu bộ ngực của mình! Nàng mặc áo mỏng, đã sớm bị nước thấm ướt, trong con mòng lung, nhưng cảm giác được nàng kia bộ ngực cao vút, cùng áo mỏng không cách nào che giấu cổ tay trắng! Nữ tử tóc còn ướt, có rù xuống giọt nước, thanh âm tuy là quát chói tai ló ra, nhưng trên khuôn mặt, lại là có sợ hãi cùng khủng hoảng, như là nai con bị hoảng sợ, ánh mắt ngây thơ... Tình cảnh này, thật là làm cho miệng lưỡi khô không khóc.

Vương Ma Tử không nhúc nhích, hai mắt càng là sáng ngời, chỉ là cả người hắn, lại là như là liệt điểm phản thân, kia trong mũi, có chất lỏng chảy xuôi, xùy một tiếng, máu mũi phun ra cách xa hơn một mét.

"A!" Vương Ma Tử đầu vàng mắt hoa, kinh hô một tiếng, run chân đứng không vững, từ trên cây té xuống, ầm vang một tiếng, hung hăng ngã vào trong bụi cây.

Mà trong khe nước nữ tử, thì là thả người nhảy lên, đi vào trên bờ, phủ thêm quần áo của mình, trong mắt mang theo tức giận, nhìn về phía Vương Ma Tử bên này.

"Người tới nha! !" Nữ tử đem miệng một vênh lên, âm thanh kêu lên.

Ngay sau đó, trong rừng thân ảnh gào thét mà tới, nhưng đều là giáp trụ mang theo, nhanh như gió, trong chốc lát, liền đi tới nữ tử trước mặt. Những người này, không dám ngăn đầu, đều là một chân quỳ xuống, "Ti chúc khấu kiến Cửu công chúa!"

Đây là chút chiến binh thị vệ, là Cửu công chúa theo hầu!

"Các người bọn này cầu nô tài, chuyện gì xảy ra, con mắt đều mù sao? Một đám rác rưởi, phế vật! !" Nữ hài tử này, dáng dấp linh lung dục tú, chỉ là lúc này giận dữ, chửi ầm lên. Nàng tùy thân thị vệ, đều là cúi đầu, không dám lên tiếng.

Người cầm đầu, chính là thiết huyết thị vệ thủ lĩnh, quan bái thiếu lang tướng!

Chỉ là hần lúc này, quỳ lạy tại Cửu công chúa trước mặt, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm Cửu công chúa xích quả chân ngọc, lại là cũng đã không thể dời.

"Còn đứng ngây đó làm gì, còn không nhanh đưa hần cho ta bắt tới! !" Cửu công chúa chỉ vào trong bụi cỏ ai nha ai nha gào thét Vương Ma Tử.

Thiếu lang tướng Vương Trác bỗng nhiên ngẩng đầu, đáy mắt chỗ sâu, càng là có huyết hồng này mang lướt qua, nhìn về phía Vương Ma Tử, oán hận phải nói nói, "bắt lấy hần, mang đến qua!"

Chiến binh gào thét mà đi, qua một lát, liền đem Vương Ma Tử mang đi qua!

Vương Ma Tử ngược lại là không có phản kháng, chỉ là vội vàng xé rách đạo bào của mình, cuộn lại nhét vào mũi của mình bên trong, đến cầm máu.

Hần một mặt hèn mọn chỉ sắc, trong ánh mắt, càng là có bởi vì bị bắt lấy né tránh.

Cửu công chúa Lưu linh gặp Vương Ma Tử hình tượng, nguyên bản tràn ngập lửa giận nội tâm, chẳng biết tại sao, đứng là lập tức vui vẻ, gặp Vương Ma Tử, càng là không tự chủ được cười ra tiếng.

"Nói, người là thế nào trốn qua bọn thị vệ pháp nhãn?" Cửu công chúa giả bộ tức giận, nhìn lên trước mặt cái này hèn mọn lão đầu tử!

"A?" Vương Ma Tử cầm máu, ánh mắt liền lại tại Cửu công chúa thân bản khoắn, căn bản cũng không từng đem Cửu công chúa tra hỏi, nghe vào! Lúc này không khỏi a nhưng lên tiếng, một mặt mê mang, càng có si say chỉ sắc!

Cửu công chúa sau lưng bọn thị vệ, từng cái máu đỏ hồng mắt, nhìn chăm chăm Vương Ma Tử, hận không thể, đưa hần róc xương lóc thịt!

"Thật là lớn gan chó!" Cửu công chúa yêu kiều một tiếng, gầm thét nói, "người tới a, đem trông mắt của hần móc ra! !"

Vương Ma Tử nào có nửa điểm nam nhi khí khái!

Phù phù một tiếng, trực tiếp liền cho quỳ xuống, chấp tay thờ dài, "Tha mạng a, tha mạng a! Ta cái gì cũng không thấy được, ta thực sự cái gì cũng không thấy được! !"

"Người còn nói? !" Cửu công chúa khó thở, "Các người còn đứng ngây đó làm gì? Dem bí mật trên người hần tìm cho ta ra, sau đó lại đem ánh mắt của hần cho ta móc ra!"

"Chậm đã!" Vương Ma Tử bỗng nhiên vung tay lên, bỗng nhiên đứng lên, trên mặt vẻ mặt ngưng trọng.

"Cô nương, lão phu nhìn người căn cốt kỳ giai, trên thân càng có thiên linh khí tràn ngập, không biết người sư từ phương nào? Cái gì? Nho tướng Đậu Anh? ! Chưa từng nghe qua, như vậy đi, nếu như người bái lão phu làm thầy, như vậy lão phu liền đem kia thần bí thuật pháp truyền thụ cho người? Người xem coi thế nào? !"

Đối Vương Ma Tử cái này thiên mã hành không chuyển biến, Cửu công chúa Lưu linh không có nửa điểm không thích ứng, dù sao tại Trung Hoàng thành thời điểm, nàng liền lấy cổ linh tinh quái có tiếng, lúc này Cửu công chúa chớp mắt, đối Vương Ma Tử ngòn ngọt cười, "Tốt lắm!"

Vương Ma Tử toàn thân xương cốt đều xóp gòn, "Tốt, tốt! !" Cười đến lộ ra miệng đầy răng vàng khè, con mắt càng là híp lại thành một đường nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Kim thủ chỉ?

Trên vực sâu tràn ngập nồng vụ, tựa hồ mãi mãi cũng sẽ không tán đi.

Tám sợi xích sắt, theo gió thu trận trận, tại trên vực sâu tới lui, kéo dài đến trong sương mù dày đặc, không thấy tung tích dấu vết.

Tại Tam Hoang tháp dưới, Nhị Cầu nhìn không thấy vực sâu đối diện, hắn cảm thấy mình như là bị vây ở đảo hoang bên trên đồng dạng! May mắn trong cơ thể hầy còn có linh thảo bên trong ẩn chứa được lực, trong lúc nhất thời Nhị Cầu ngược lại cũng không cần lo lắng nhét đầy cái bao tử vấn đề, chỉ là thời gian dài, tiếp tục như vậy, sợ là không được.

Lại một buổi tối, dưới vực sâu, giao long di chuyển uyển, gào thét lên xông ra, cũng là bị pháp võng cắt nát, sụp đổ!

Đây là Nhị Cầu lần thứ hai trông thấy Long khí biến thành giao long, lần này, hắn không có quá mức kích động, mà là trong bình tĩnh nhìn xem vô tận vực sâu, trong lòng không có chút rung động nào.

Rầm rầm! !

Xích sắt đang không ngừng lay động, trong sương mù dày đặc, nơi xa xuất hiện một thân ảnh!

Có người đến? ! Nhị Cầu giật mình, đây là hắn tại những ngày gần đây, nhìn thấy cái thứ nhất sinh mệnh!

"Ha ha ha, cái này Tam Hoang tháp chung quy là bị ta tìm được!" Hưng phấn gào thét tại xích sắt bên trên thân ảnh bên trên truyền đến. Người này đáp tại lớn bằng cánh tay xích sắt bên trên, Tùy Phong mà động, từng bước một đi qua vực sâu, xuyên qua nồng vụ, xuất hiện ở Nhị Cầu thị giác bên trong.

Người kia, lại là không nhìn thấy Nhị Cầu, ánh mắt của hắn, nhìn chăm chú Tam Hoang tháp, lộ ra nồng đậm muốn chiếm thành của mình dục niệm.

"Tam Hoang tháp, mỗi ba trăm năm tất hiện giữa thiên địa, trong đó bên trong có đại cơ duyên! Man Hoang đại địa, mỗi ba trăm năm tất có vương giả ra, mà ta Trần Lưu, thì sẽ là lần này Man Hoang đại địa vương giả!" Thân ảnh từ trong sương mù dày đặc đi ra, diện mục dần dần trong sáng, chỉ là ánh mắt của hắn có chút điên cuồng, nhìn chăm chú nơi xa đứng vững đám mây Tam Hoang tháp.

"Ta Trần Lưu, quả thật là có người có đại khí vận!" Người này ngửa đầu cười ha ha, trên thân khí thế có chút cuồng bá không bị trời buộc!"Tam Hoang tháp, quả thật không giả, không hồ là Cửu Hoa Đế Quân pháp bảo! ! Mà ta Trần Lưu, cô quái kỳ lạ đến sau khi đi tới thế giới này, liền tùy thân mang theo kim thủ chỉ, hừ, bây giờ ta khí vận gia thân, muốn gió được gió, muốn mưa được mưa, từ xưa đến nay, thiên hạ chưa hề cũng có! Thánh nhân gì Không Tử? ! Cái gì tổ nhân quân? Cái gì đế thiên? Cái này giang hồ, từ đó về sau, chỉ có ta Trần Lưu đại đế, mới là truyền thuyết vĩnh hằng! !"

Nhị Cầu chẳng hề nói một câu, lẳng lặng nhìn phía xa, đi hướng Tam Hoang tháp, tên là Trần Lưu thiếu niên.

Người này, có bị bệnh không?

Có lẽ, giống như Vương Ma Tử, đều là có nghiêm trọng nhân cách phân liệt chứng người bệnh?

Ân, không giống! Nhìn, cái này Trần Lưu, tựa hồ là có cuồng tưởng chứng, giữa ban ngày, liền làm lấy nằm mơ ban ngày, mà lại, còn chưa hề tỉnh lại!

Nhị Cầu lắc đầu, một thân một mình, tiếp tục xem trên vực sâu tràn ngập nồng vụ.

Trên vực sâu nồng vụ trọng tâm cũng quá mức tại dày đặc, Nhị Cầu thân thể hơn phân nửa mà bị nồng vụ che giấu, lại thêm lúc này là ban đêm, rất dễ dàng, Nhị Cầu liền sẽ bị xem nhẹ.

Dù sao, ai có thể nghĩ tới, nơi này, đúng là có một đầu Băng Khuyển tại?

Nhị Cầu vốn là quen thuộc tại cô độc, không rên một tiếng, một thân một mình có thể đứng mấy canh giờ.

Kia Trần Lưu lúc này từ một chỗ khác xích sắt đi tới, không nhìn thấy xa xa Nhị Cầu, cũng liền hợp tình hợp lý.

Theo Nhị Cầu, cái này Trần Lưu quả thực là có bệnh, tu vi bất quá là động linh cảnh sáu tầng sơ kỳ, lúc này càng là nói không đứng đắn, thần sắc điên cuồng . .

"Ừm? Kim thủ chỉ? Cái gì là kim thủ chỉ?" Nhị Cầu vô luận là khừu giác, hay là thính giác, vốn cũng không phạm, lại thêm kia Trần Lưu ha ha cuồng tiếu, cuồng bá không bị trời buộc, hắn, Nhị Cầu tự nhiên là nghe được rõ ràng "Cô quái kỳ lạ đi vào thế giới này?" Nhị Cầu ngăn người, cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Nhị Cầu cảm thấy cái này Trần Lưu, vẫn còn có chút thần bí, quay người trở lại, liền gặp kia Trần Lưu, đã thần tình kích động lấy vọt tới Tam Hoang tháp trước, một mặt kích động.

"Tam Bảo đạo nhân, sau khi chứng đạo tôn xưng Cửu Hoa Đế Quân, có kinh điển truyền thế, vì Tam Bảo Cửu Hoa Kinh, cũng làm Cửu Hoa Kinh! Càng có đạo binh còn sót lại ở trong nhân thế, là vì Tam Hoang tháp! Trần áp Bắc Man! Mỗi ba trăm năm hiện thế, Man Hoang tất có người có được truyền thừa,

Thành tựu vô thượng đạo duyên! Lăn trước từ Tam Hoang trong tháp đi ra, còn là chiến thần! ! Bây giờ, ta Trần Lưu, liền muốn thu hoạch được Cửu Hoa Đế Quân truyền thừa, tu Cửu Hoa Kinh, độc bá Man Hoang! !" Trần Lưu hưng phấn lắm lắm, nhìn qua Tam Hoang tháp bên trên cổ triện, sắc mặt ửng đỏ!

Hắn quá mức hưng phấn, nếu có được đến Cửu Hoa Đế Quân truyền thừa, nhất phi trùng thiên! !

"Ta Trần Lưu, là có người có đại khí vận! May mắn có kim thủ chỉ, nếu không ta Trần Lưu, chỉ là chút tu vi ấy, làm sao có thể cái thứ nhất đi vào cái này Tam Hoang tháp trước? Ai, thôi thôi thôi, mấy ngày nữa, chắc hẳn liền có người muốn tới, khi đó, lại lấy đi cái này Tam Hoang tháp liền an toàn không lớn!" Trần Lưu nhìn qua to lớn đứng vững Tam Hoang tháp một mình nỉ non.

Nhị Cửu nghe hắn, cảm thấy có chút mộng, "Cái gì? Người này đúng là muốn thu đi Tam Hoang tháp?"

Tuyệt không có khả năng này! !

Nhị Cửu nhìn về phía cái này đứng vững to lớn Tam Hoang tháp, gần ngàn mét độ cao, chỉ là động linh cảnh sáu tầng võ tu, làm sao có thể lấy đi Tam Hoang tháp?

Nhị Cửu bất động thanh sắc, phục trên đất, lắng lắng nghe kia Trần Lưu một thân một mình ở nơi đó nỉ non.

"Ta Trần Lưu, có đại khí vận gia thân, nhất định có thể!"

Từ phía sau nhìn lại, cái này Trần Lưu, bình thường không có gì lạ, búi tóc chái một tia không đủ, trâm quan là phổ thông đến cực điểm, ăn mặc một thân khoan bào đại tỳ, cũng không có cái gì đặc sắc. . . Nói tóm lại, Nhị Cửu cũng không cảm thấy xa xa Trần Lưu, là có đại khí vận gia thân người.

Bất quá, Nhị Cửu nghĩ đến người này nói tới "Kim thủ chỉ. . . Cùng cổ quái kỳ lạ được đến đến thế giới này", Nhị Cửu liền cảm giác sự tình có chút quý dị.

"Người này lúc trước nói, đến tốt cùng là có ý gì? Kim thủ chỉ, lại là cái gì?"

Nhị Cửu cảm thấy người này, tựa hồ bao phủ một tầng áo mỏng, có chút thần bí, thế là càng thêm cảnh giác, thậm chí là giấu kín thân hình.

Chỉ gặp kia Trần Lưu, thần sắc lên lên lút lút đến nhìn thoáng qua bốn phía, khoe môi vênh lên, liền xoay người lại, từ trong ngực lấy ra một đồng vàng hình thức bàn tay! !

Cái tay này, toàn thân lóe ra kim mang! !

Trần Lưu nắm lấy bàn tay màu vàng óng, đối Mặt Trăng, tận lực để ánh trăng chỉ quang chiếu rọi bàn tay vàng bên trên.

Nhị Cửu mắt sắc, cách khá xa, đẩy ra trước mắt tràn ngập sương mù, nhìn thấy kia Trần Lưu từ trong ngực xuất ra vàng, hình dạng có chút quý dị: Bàn tay nắm tay, ngón tay cái nhô lên thật cao, như là tán thương, chỉ bất quá bàn tay từ chỗ cổ tay nơi đó cũng đã là cắt ra. Toàn thân kim quang rạng rỡ, nhất là trên nắm tay điểm tán ngón tay cái, càng là quang huy rạng rỡ, ngón tay cái bụng làm làm nhếch lên, tựa hồ muốn đi chút gì.

"Đây cũng là kim thủ chỉ?" Nhị Cửu trong lòng cảm thấy cổ quái.

Cái này Trần Lưu thật là một cái quái nhân, trong tay khối kia vàng, ngược lại là giá trị chút tiền, hình dạng liền là có chút cổ quái, ai như thế ác thú vị, vậy mà dùng vàng rèn đúc như thế một cái điểm tán kim thủ chỉ? Xác thực nói, đây là một cái bàn tay vàng, đương nhiên, gọi nó kim thủ chỉ ngược lại cũng không sao.

Theo Trần Lưu đem kim thủ chỉ thả ở dưới ánh trăng, ánh trăng thanh huy vẩy trên kim thủ chỉ, lập tức trên đó, tràn ngập ra trận trận gọn sóng. Cái này gọn sóng, hiện ra trong suốt thủy tinh hình, một quyền một vòng, từ Trần Lưu trong tay cầm kim thủ chỉ bên trên, tán ra. Xác thực nói, là từ kim trên ngón tay ngón tay cái trên bụng, một vòng một vòng lan tràn ra, ước chừng một mét phương viên, trong suốt thủy tinh trạng gọn sóng liền tiêu tán trong hư không.

"Kim thủ chỉ, khí vận gia thân!" Trần Lưu cổ quái cười một tiếng, cầm lấy trong tay kim thủ chỉ, liền điên cuồng hướng lấy mình trán điểm tới.

Nhảy nhảy nhảy!

Kim thủ chỉ điểm tán ngón tay cái bụng, một lần lại một lần điểm tại Trần Lưu trán ấn đường phía trên.

"Khí vận gia thân! !" Trần Lưu lại là một tiếng gào thét, theo hắn động tác tần suất càng thêm đến tăng lên, kim thủ chỉ ngón tay cái bụng bên trên, lại có hay không trong suốt gọn sóng tràn ngập ra.

Oanh! !

Kia Trần Lưu xác thực không đồng dạng, cả người tản ra thánh khiết quang huy, như là từ trong thiên đường đi ra thiên sứ.

Trần Lưu lau vệt mồ hôi, đem kim thủ chỉ cất kỹ, liền quay đầu, nhìn về phía Tam Hoang tháp.

"Ai, Tam Hoang tháp quá cao, thấp điểm, điểm nhỏ, thuận tiện!"

Ầm ầm, chẳng biết tại sao, Tam Hoang tháp chấn động lên, đúng là tại mắt trần có thể thấy phạm vi bên trong, rút nhỏ một phần mười!

"Lại thấp điểm, lại điểm nhỏ! !" Trần Lưu cười ha ha, liền mở miệng lần nữa.

Chỉ là lần này, Tam Hoang tháp thu nhỏ phạm vi, lại là so với một lần trước, muốn thiếu quá nhiều!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 65: Lệ quỷ phụ thân!

Theo Trần Lưu mỗi một lần mở miệng, Tam Hoang tháp vậy mà đang không ngừng thu nhỏ lại thế tích! !

Một màn này, thấy Nhị Cầu hai mắt đột nhiên co rút lại, trái tim càng là phốc phốc đến cuồng loạn lên.

Kìa kim thủ chỉ, đến tột cùng là cái gì? ! Lại sẽ như thế nghịch thiên? !

Nhị Cầu không tin, thế gian này lại có khủng bố như vậy. . . Là pháp bảo sao? Nhị Cầu không cách nào làm ra phán đoán, nếu như cây kia kim thủ chỉ là pháp bảo, như vậy pháp bảo này, quả thực là quá nghịch thiên đi?

Nhị Cầu nhìn tận mắt Trần Lưu sử dụng kim thủ chỉ, tại mình ẩn đường bên trên, bỗng nhiên điểm rất nhiều lần, sau đó cả người liền có khí vận gia thân, vận khí tốt ghê gớm, có thể nói, quả thực là khí vận nghịch thiên! Theo Trần Lưu mỗi một lần mở miệng, "Lại thấp điểm, lại điểm nhỏ", toà kia đứng vững đột ngột mà to lớn Tam Hoang tháp, đúng là tại một chút xiu thu nhỏ!

Cái này. . . Nhị Cầu im lặng, thậm chí quên đi thở nạt! !

Đây cũng là kim thủ chỉ a? Điểm tại mình ẩn đường bên trên, vậy mà khí vận gia thân, vận khí tốt đến quả thực là muốn nghịch thiên!

Nhị Cầu ánh mắt trong lúc đó nhìn về phía Trần Lưu trong ngực! !

Điểm này tán kim thủ chỉ, liền tại trong ngực, Nhị Cầu ánh mắt dần dần lộ ra vẻ tham lam.

Cái này Trần Lưu, vận may quả thực là tốt đến cực hạn, lại có bọc này bảo bối nghịch thiên! !

Tê. . . Nhị Cầu hít vào một hơi thật dài, kích động trong lòng, đơn giản khó mà dùng ngôn ngữ cho thấy, như là lần đầu tiên mới tình đầu, vuốt ve khác phái tay, mang đến loại kia rung động.

"Giết Trần Lưu, giết Trần Lưu! !" !

Nhị Cầu nhìn về phía Trần Lưu, ánh mắt lộ ra sát ý, đây là hấn sống nhiều năm như vậy, lần thứ nhất vô duyên vô cớ muốn giết một người như vậy! !

Thất phu vô tội hoài bích kỳ tội! !

Kìa kim thủ chỉ, là ta Nhị Cầu! !

Nhị Cầu mất lộ tinh mạng, nếu có cây kia kim thủ chỉ tại, nghĩ đến chính mình khí vận, định là có thể cải biến không ít, cũng không trở thành thành một con chó, nói không chừng, có kim thủ chỉ, khí vận nghịch thiên, lập tức hóa thành hình người, cũng không phải là không được.

Hắn hít vào một hơi thật dài, toàn thân mỗi một cây gân, đều tại trong sự kích động run rẩy!

Trời ban tạo hóa a, tạo hóa a!

. . .

Như là sẵn mỗi báo sẵn, càng là trước khi động thủ, báo sẵn liền càng là bảo trì bình thân, ẩn núp, lẳng lặng chờ đợi thời cơ tốt nhất!

Một kích không phát thì đã, như phát, thì tất trúng!

Lúc này Nhị Cầu chính là như thế, hẳn cứ việc trong lòng kích động muốn Lang Khiếu một tiếng, nhưng hẳn vẫn như cũ, không nhúc nhích, thậm chí là trong ánh mắt sát khí, đều thấp xuống mấy phần. Liền như vậy, lẳng lặng chờ đợi thời cơ tốt nhất đến!

Nơi xa Trần Lưu tu vi, bước qua nhất tuyến thiên, là động linh cảnh sáu tầng tu vi, mặc dù không đến đỉnh phong, nhưng là cùng thông linh cảnh sáu tầng đỉnh phong Nhị Cầu, chênh lệch sẽ không quá nhiều. Lại thêm, Trần Lưu người này, người mang kim thủ chỉ, khí vận thật sự là nghịch thiên, nếu là một khi hành động thiếu suy nghĩ, không chừng hội có cái gì ngoài ý muốn phát sinh. Cho nên Nhị Cầu, lúc này không nhúc nhích.

Giờ phút này, một động không bằng một tĩnh.

Nhị Cầu bất động, thì là trong lòng còn nghi vấn, cái này thương thiên, vòng qua ai? ! Cho dù thiên chi kiều tử, cũng không nên như Trần Lưu như vậy, khí vận như thế nghịch thiên a? !

Cho nên, Nhị Cầu tin tưởng, Trần Lưu tuyệt đối không thể có thể như thế một mực khí vận gia thân.

Cho dù là một mực khí vận không tầm thường, vậy cũng có cao phong cùng thung lũng khác nhau, Nhị Cầu tại tĩnh trung quan sát, chính là muốn tìm ra Trần Lưu người này, trên thân khí vận thấp nhất cốc thời khắc.

Khi đó, nếu là động thủ, một kích được như ý tỷ lệ sẽ rất cao!

Nhị Cầu sở dĩ như thế chắc chắn, cùng dưới mắt phát sinh sự tình có quan hệ.

Trần Lưu tại sử dụng kim thủ chỉ, điểm vào trán của mình ấn đường bên trên về sau, Tam Hoang tháp lần đầu tiên biến hóa, là rút nhỏ một phần mười! Mà Tam Hoang tháp lần thứ hai biến hóa, thì là không sai biệt lắm lần thứ nhất biến hóa về sau một phần trăm! ! Lần thứ ba biến hóa, thì là một phần ngàn. . . Phía sau, thì là bé nhỏ đến mức không thể nhìn thấy.

Cứ việc Trần Lưu trên thân, vẫn như cũ khí vận gia thân, toàn thân thánh khiết chi quang tràn ngập, chiếu sáng rạng rỡ, như là thiên sứ!

Nhưng Tam Hoang tháp,

Tựa hồ có kháng tính virus, đối dưới mắt thuốc, lại là không có phản ứng!

"Hừ! !" Nơi xa, Trần Lưu lạnh hừ một tiếng, "Không hồ là Cửu Hoa Đế Quân pháp bảo! !"

"Nhưng ta Trần Lưu, là có người có đại khí vận, người mang kim thủ chỉ, đừng nói là người Cửu Hoa Đế Quân để lại pháp bảo, cho dù là Cửu Hoa Đế Quân đứng tại ta Trần Lưu trước mặt, ta cũng không sợ!" Trần Lưu đối Tam Hoang tháp lạnh lùng cười một tiếng."Cho thêm ta mấy ngày, nương tựa theo kim thủ chỉ, ta Trần Lưu, nhất định có thể đem bảo vật này thu!"

Trần Lưu cười lạnh, khoanh chân ngồi xuống!

Nhị Cầu nghe được rõ ràng, âm thầm lú lười, người này, thật sự là kiêu ngạo, bất quá cũng xác thực có tư cách kiêu ngạo, người mang kim thủ chỉ, khí vận gia thân, quả thực là nghịch thiên!

Đối Nhị Cầu hẳn tới nói, đừng nói là thu Tam Hoang tháp, cho dù là tại Tam Hoang tháp hạ tu hành, đều là một loại khó khăn khảo nghiệm! Bảo vật này, có linh uy trận trận, nếu là tại hạ tu luyện lâu, linh khư huyết vị, hội mười phần bị đè nén, thậm chí là đau đớn! Nếu như lại cưỡng ép kiên trì, sợ rằng sẽ tâm kinh rối loạn, toàn thân bạo tạc mà chết.

Kia Trần Lưu tựa hồ là bắt đầu thổ nạp tu luyện, Nhị Cầu lại là phục trên đất, cảm thụ được Trần Lưu trên người rạng rỡ quang huy.

...

Tầng sáng chi tiên, trước ánh bình minh, vạn vật thuộc về một mảnh như vực sâu hắc trong bóng tối! !

Giờ này khắc này, là trong vòng một ngày, dương khí suy yếu nhất thời điểm, cũng là phổ thông người tầm thường, dễ nhất mệt rã rồi thời điểm, cho dù là gác đêm, vào giờ phút này, cũng hầu như là không tự chủ được muốn chìm vào giấc ngủ! Cho dù cưỡng bách không ngủ, trong đầu nhưng cũng là một mảnh ngơ ngác.

Chỉ vì lúc này, là trong vòng một ngày, âm khí sắc bén nhất thời khắc, có thể nói âm khí bức người.

Trong thế tục phạm trần quỷ dị sự tình, cũng thường thường ở thời điểm này phát sinh.

Lúc này, cho dù là đối võ tu tới nói, đều là cực kì buồn ngủ, nhất là cùng loại Nhị Cầu cùng Trần Lưu như vậy, bất quá là thông linh cảnh sáu tầng linh thú cùng động linh cảnh sáu tầng võ tu!

Mặc dù vượt qua phạm nhân, cũng cũng có thể cảm giác được cơ thể buồn ngủ.

Giờ này khắc này, Nhị Cầu lòng có sở thuộc, tự nhiên không có cảm giác được buồn ngủ.

Mà Trần Lưu, lúc này thì là một mặt cẩn thận, nhưng cũng không có chút nào mệt mỏi cảm giác.

Ô ô! !

Không khí ma sát, phát ra quỷ dị tiếng gào, như là Quỷ Khốc, nghe được da đầu trận trận run lên.

Cái này trong bóng tối thanh âm, Nhị Cầu cũng nghe đến, trên thân thật sự là hãi đến hoảng.

Phanh phanh! Ô! Lau lau. . .

Thanh âm như là nghiêng răng nghiêng lợi, kéo kẹt kéo kẹt truyền đến, mười phần khiến người sợ hãi, không khỏi, để cho người ta liên tưởng đến đáng sợ sự tình, trong đầu, càng là có ác quỷ lịch tượng không tự chủ được hiển hiện!

Ô! !

Trong lúc đó, tiếng xé gió truyền đến, trong bóng tối, một đạo lóe ra đen nhánh hàn mang xích sắt, gào thét bên trong, từ gào thét bên trong phá xuất, hướng về Trần Lưu bay tới.

"Diêm Vương để người ba canh chết, sao dám ở người đến canh năm? !"

Trong bóng tối, có màu xám quỷ ảnh nhảy vọt, hai mắt quỷ khí âm trầm, nhìn xem Trần Lưu, trong mắt tựa hồ có ngọn lửa hi vọng nhảy vọt.

"Lê quỷ phụ thân, đại đạo khả kỳ!" Quỷ ảnh bên trong, truyền đến quỷ dị tiếng cười.

"Hừ!" Trần Lưu mắt lộ ra khinh thường, lạnh lùng cười một tiếng, "Một đám uống mạng đã quỷ, cũng dám ở ta Trần Lưu đại đế trước mặt, gương nanh múa vuốt, quả thực là không biết sống chết! !"

Trần Lưu thân thể tại xích sắt xoắn tới thời điểm, xoay tròn mà lên!

Chỉ là tại hấn động thời điểm, trên thân thể nguyên bản khí vận gia thân hiện tượng, không còn sót lại chút gì.

Nguyên lai, lúc trước hấn khí vận gia thân, là giả tượng!

Nhị Cầu nhìn qua một màn này, nhắm mắt lại, lâm vào trầm tư.

Cái này Trần Lưu khí vận, quả thật không có khả năng một mực là đỉnh phong. . . Như vậy, lúc này chính là hấn khí vận thung lũng! Mà lại chẳng biết tại sao, cái này Trần Lưu giờ này khắc này, đúng là trêu chọc đến nhiều như vậy quỷ mị chi vật. . . Những này quỷ mị chi vật, cùng phổ thông du hồn đã quỷ không giống, mà là tu được là quỷ đạo, trên thân, âm khí bức người, cũng có thần thông tu vi.

Nhị Cầu nín hơi nhắm mắt, đem trong thân thể nhiệt lượng tán đi, dần dần đến, cả người hấn, như là tảng đá, chăm chú nằm sấp ở trên mặt đất, nhìn qua cùng quỷ mị chi vật, đứng thành một đoàn Trần Lưu.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Nghịch thiên chỉ tư!

Ba canh không bắt quỷ, chớ đừng nói chi là, âm thịnh dương hư đến cực hạn thời điểm.

Cũng chính là giờ này khắc này, trong bóng tối, quỷ mị chi vật xuất hiện, muốn phụ thân Trần Lưu, đoạt đạo thể.

Trần Lưu người này, như hấn lời nói, có đại khí vận!

Như thế khí vận, để mắt tới hấn, không chỉ là biết được hấn bí mật Nhị Cầu, còn có hắc ám bên trong quỷ mị. Lúc này, quỷ mị chi vật khí thịnh, cho nên mới dám vào giờ phút này, xuất hiện tại Trần Lưu trước mặt, đoạt đạo thể, thành liền tự mình vô thượng Quỷ Đạo!

Cái này Trần Lưu là có người có đại khí vận, khí vận nghịch thiên không nói, ngay cả quý mị đều thăm dò!

Quý mị chi vật, giờ này khắc này xuất hiện, nói rõ Trần Lưu khí vận của người này, vào lúc này, là trong vòng một ngày thấp nhất cốc.

Nhị Cầu im lặng đề tâm, thờ ơ lạnh nhạt.

Ô! !

Bén nhọn lịch rít gào trong hư không phá xuất, một cây màu trắng cây gỗ, từ trong sương mù dày đặc vùng vẫy mà ra!

Cây gỗ hiện ra màu trắng, chính là phía trên kê cận rất nhiều bạch tề đại giấy tuệ, trong gió lẫn lẫn mà động, dâng ra trập trập không tầm thường linh ba uy áp!

"Có thể so với thông linh cảnh bảy tầng đỉnh phong!" Nhị Cầu tại lạnh lùng bên trong ẩn núp, lúc này trong lòng hơi động, cảm nhận được cây gậy gỗ này phía trên truyền đến linh uy.

Cây gậy gỗ này, bản thể đen nhánh, là bị đại hỏa đốt cháy về sau hiện ra quá trình đốt cháy trạng thái, nhưng lại vô cùng cứng rắn, lại thêm phía trên kê cận màu trắng giấy mảnh. . . Này bỗng, thấy Nhị Cầu là một trận hoa mắt. Cái này bỗng, tên là đưa ma bỗng! Chính là người chết đưa ma lúc, ba ăn vào bên trong hiểu từ hiểu tôn mỗi người nhân thủ một cây côn bỗng, dài ước chừng hai thước, thô hện một tấc, tượng trưng cho gia tộc hậu nhân từ tôn căn!

Giờ này khắc này, quý vật cũng thật sự là gấp, đúng là đem mình một phần "Từ tôn căn" luyện hóa, thành tựu một thể, uy lực càng là không tầm thường.

"Ông! !"

Hư Thiên rung động, bên trên bầu trời, nguyên bản là một mảnh đen kịt, lúc này lại có màu xanh ô mang lấp lóe, ngẩng đầu nhìn lại, đã thấy một mảnh rách rưới vài lẽ treo tại bên trên bầu trời, như là lưới lớn, bao trùm mà xuống.

Miếng vải này, tràn ngập trọng áp, hung hăng treo ở Trần Lưu đỉnh đầu hư không, chậm rãi trấn áp mà xuống.

Càng thêm đáng sợ chính là, từ khối này nát bố trí trên đầu, tràn ngập ra trập trập tanh hôi. . .

Cổ này mùi thối, nghe được về sau, liền choáng đầu hoa mắt, muốn nôn mửa, thậm chí tam hồn lục phách, đều như là muốn ly thể mà ra.

"Thi khí? Quần vải liệm! !"

Nhị Cầu lạnh cả tim, nín hơi nhìn chăm chú! !

Quần vải liệm đen ngịt áp xuống tới, đưa ma bỗng quét ngang mà ra, đều là quý đạo bên trong, tà ác đến cực điểm pháp bảo, nếu là bị đánh trúng, không chỉ có thân thể có việc gì, hồn thể càng là gấp nặn!

Trần Lưu không dám khinh thường, cùng những này quý vật giao thủ, tại âm thịnh dương hư rạng sáng hắc ám nhất bên trong, lại là hấn khí vận thung lũng thời khắc, cho nên Trần Lưu, lấy động linh cảnh sáu tầng tu vi, có không nhỏ áp lực.

Nhưng hấn cũng không phải phổ thông võ tu!

Hấn Trần Lưu, dám đem mình gọi Trần Lưu đại đế, khí vận nghịch thiên bên ngoài, trên thân càng là có mang trọng bảo!

Ầm ầm!

Trần Lưu đỉnh đầu hiển hiện một cây phích lịch châm, lóe ra trập trập tia lôi dẫn, một đạo phích lịch, từ trong gào thét mà ra, trực kích Hư Thiên phía trên, trấn áp mà xuống quần vải liệm!

Trần Lưu lúc này càng là cười lạnh, trong tay quang mang lóe lên, trong tay xuất hiện một cây kim mang lấp lóe gây sát, cỡ khoảng cái chén ăn cơm, đón đưa ma bỗng đảo qua mà đến gió tanh, chính là hung hăng ném ra.

Căn này gây sát, khó lường!

Toàn thân Xích Kim, lóe ra quang mang, quét ngang mà qua, phương viên trong vòng mấy trượng trong bóng tối, quý mị chi vật, xấu xí mà diện mục dữ tợn, từng cái nhưng hiện!

Nhìn xem những này dữ tợn quý đạo chi vật, Nhị Cầu mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng cảm thấy kinh khủng.

Kìa Trần Lưu, chắc là gấp nhiều, lúc này trên mặt, đúng là mang theo nhẹ nhàng vui vẻ lâm ly ý cười.

Đông! !

Xích Kim gây sát như là đập vào trên núi đá, phát ra kim thạch thanh âm, càng có hỏa hoa văng khắp nơi, trong bóng tối, đưa ma bỗng rút lui mà đi.

Cái này Trần Lưu, đúng là toàn thân bảo bối? ! Nhị Cửu thấy cực kỳ hâm mộ, nhưng trong lòng không thể làm gì.

Quý mị chi vật,

Chưa từng thối lui, lại té ra trọng bảo, muốn đem Trần Lưu hoàn toàn giao sát!

Uyech uyech! !

Âm phong trận trong trận, một đạo quý cờ chậm rãi triển khai, tung bay theo gió, càng có trận trận, quý mị thanh âm, hướng về Trần Lưu bay tới.

Đối với cái này Trần Lưu cười lạnh một tiếng, "Chiêu Hồn Phiến? Vẫn là những thứ này nhưng không thú thủ đoạn a?"

Trần Lưu đem trong tay Xích Kim gây sát, bịch một tiếng, cắm vào trong lòng đất, sau đó thả người nhảy lên, một chân đạp ở gây sát đỉnh, liền như vậy, lấy quý dị đáng người ngồi xếp bằng, hần nhắm mắt lại, miệng bên trong lại là nói lầm bầm, bắt đầu đọc Cổ Kinh! ! !

Đúng vậy, liền là Cổ Kinh! ! !

Trên đời này, ba ngàn đại đạo tu luyện công pháp, chưa từng chứng đạo trước, ai dám Xưng Kinh Đạo Điện?

Mà Trần Lưu lúc này miệng bên trong niệm đến, đúng là Cổ Kinh thanh âm!

Cổ Kinh thanh âm, từ Trần Lưu miệng bên trong phát ra, quý dị âm điệu, như là pháp theo mà đi, Trần Lưu quanh mình, tràn ngập ra từng đạo thánh khiết kim quang, kim quang thành hình cầu hình, đem Trần Lưu bao phủ bảo hộ ở trong đó.

Chiêu Hồn Phiến đẳng xuất quý dị ba động, trận kia trận chiêu hồn thanh âm, cũng không còn cách nào dẫn ra Trần Lưu tam hồn lục phách!

Cổ Kinh thanh âm, thật sự là quá mức kinh khủng, bách tà bất xâm!

Trần Lưu liền như vậy niệm kinh, trên đầu càng có hư ảnh khoanh chân hiển hiện, diện mục hiển hoá, đầu trục trục não, mang theo chuỗi hạt, thân mang thiên y.

Phật giáo. . . Phật Đà đại đế hư ảnh?

Nho Thích Đạo tam giáo bên trong, Nho Đạo nhập thế tu luyện, ở trước mặt người đời phóng khoáng tự do! Đạo gia ẩn nấp sơn lâm, vô vi mà trị, nhất là Phật giáo, cực kỳ thần bí! Nhất là tại Bắc Man cùng Trung Thổ đại địa bên trên mặt, chưa có Phật giáo đệ tử. . .

Giờ này khắc này, Trần Lưu trên đầu có Phật giáo đại đế hư ảnh hiển hóa, bảo hộ lấy hần, bách tà bất xâm!

Cuộc chiến này, còn thế nào đánh?

Quý khiêu ô ô, gió lạnh lẽo, Chiêu Hồn Phiến tại âm phong trận bên trong, bay phát phối! !

Có thể đối Trần Lưu, lại không thể làm gì!

Không thể không nói, cái này Trần Lưu không hổ như hần lời nói, là có người có đại khí vận, đúng là có chứng đạo người thủ hộ!

Nhị Cửu gặp một màn này, trong lòng đã là một mảnh mờ mịt.

Cái này Trần Lưu. . . Quả thực là nghịch thiên chi tư! !

Giờ này khắc này, càng có Chiêu Hồn Phiến quý dị thần thông, Nhị Cửu cảm giác được, linh hồn của mình, như là muốn bị câu dẫn, mà lại, trong óc, càng là từng đợt buồn nôn lóa mắt cảm giác, hần không thể, muốn trái tim của mình đều phun ra, như thế, mới sẽ cảm thấy khá hơn một chút.

Nhị Cửu không rên một tiếng, hần tại nhẫn! !

Cùng Trần Lưu so sánh, hần không có cái gì, chỉ có thể nhẫn! !

Mà lại, Lôi Oa lão đại lưu lại Phích Lịch Cửu Quyết, mặc dù là những này tà mị chi vật khác tinh, nhưng Nhị Cửu, nhưng cũng không dám tại trong gân mạch vận chuyển. Hần sợ, có chút linh ba chấn động, sẽ để cho Trần Lưu phát giác. Cho nên, Nhị Cửu chỉ có thể nhẫn. . . May mắn, đây cũng là hần am hiểu.

Làm người không có cái gì thời điểm, không cảm thân thể của mình đi kháng, khôn khiếp cái gì?

Chiêu Hồn Phiến liệt liệt rung động, Nhị Cửu sắc mặt, đã là một mảnh xanh xám, hai mắt càng là tràn ngập một mảnh tơ máu, hần đã nhanh muốn duy trì không được.

Hần cảm giác được mình hồn phách rời rạc, sắp liền muốn phá thể mà đi! !

Ông! !

Giờ này khắc này, âm khí nồng vụ, lại là cũng đã không thể kiên trì, giống như là thủy triều, thối lui.

Trong chớp mắt, liền tiêu tán tại vực sâu bên trong trong bóng tối.

Mà theo Chiêu Hồn Phiến cùng quỷ vật tiêu tán, Nhị Cầu trong đầu, cuối cùng là tốt hơn rất nhiều, trong đầu thanh lương rất nhiều.

Cũng là vào lúc này, chân trời, sáng sớm hi chi quang, như là lợi kiếm, đâm rách thương khung! !

"Hừ, các ngươi những này gian tà chi vật, còn dám mưu toan thăm dò Thần khí sao?"

Trần Lưu chậm rãi mở mắt, sáng sớm hi vậy ở trên người hắn, như là Thánh tử!

Giờ này khắc này, Trần Lưu khoe miệng, càng là mang theo một tia khinh thường đùa cợt chi ý, nhìn qua quét sạch mà đi, lui vào vực sâu màu đen âm tà nồng vụ.

Nồng vụ tán đi về sau, trên vực sâu, vẫn như cũ là nồng vụ trập trập, chỉ là cái này sương mù, rất rõ ràng cùng âm vụ khác biệt, mà là màu ngà sữa, như là lụa mỏng.

Trần Lưu, nghe vào Nhị Cầu trong tai, để hắn mờ mịt mà thống khổ tâm, bỗng nhiên trầm xuống! !

Đứng nha, Trần Lưu người này, là có người có đại khí vận, đêm nay bên trên hiện ra thần thông cùng thủ đoạn, càng là thần tư loá mắt, sáng chói chói mắt!

Như thế quý mị tà vật, đúng là nại hắn không được!

Nhị Cầu thử hỏi, nếu là mình, sợ đã sớm bị đưa ra bồng cho đập chết đi?

Trong lòng của hắn, không chỉ có đáng ghét, càng có thống khổ cùng mờ mịt. . . Khi Trần ngập tự tin nội tâm, tại sự thực đáng sợ trước mặt, tại Trần Lưu lời đing thủ đoạn thực lực trước mặt, bị oanh kích phá thành mảnh nhỏ, ngoại trừ nồng đậm không cam tâm cùng thống khổ, ngoại trừ nhẫn nại, Nhị Cầu không biết mình dưới mắt tương lai. . . Hội đi về phương nào? !

Tâm cảnh của hắn, lâm vào thung lũng.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Phiền muộn, ảm mà không phát!

Sáng sớm hi, hàn lộ ngưng kết, Nhị Cầu lại là không nhúc nhích, tán tại vực sâu biên giới bên trong trong sương mù dày đặc.

Cùng ban đêm khác biệt, hắn lúc này, càng là không có chút nào khả năng lại động một cái.

Cứ việc, lúc này Trần Lưu đang nhắm mắt thổ nạp, tu dưỡng âm thanh.

Nhưng Nhị Cầu lúc này, cũng không dự định xuất thủ.

Vừa đến, Trần Lưu là có người có đại khí vận, cùng thời khắc hắc ám nhất, khí vận ở vào thấp nhất cốc tình hình khác biệt, lúc này Trần Lưu, người mang kim thủ chỉ, khí vận gia thân. Nhị Cầu sẽ không ở thời khắc như vậy, lựa chọn xuất thủ.

Thứ hai, thì là Nhị Cầu chính mình vấn đề.

Tâm tình của hắn, nổ!

Thấy được Trần Lưu nghịch thiên chi tư, thấy được Trần Lưu khí vận gia thân, thấy được Trần Lưu kinh khủng thủ đoạn, thấy được Trần Lưu người mang trọng bảo. . .

Hắn sợ! Hắn e ngại! ! Hắn mê mang! ! !

Bởi vì, rất có thể, một khi động thủ, hắn đem thất bại, hắn sẽ bị giết!

"Từ bỏ đi, nguoi, thực sự không được!"

Phục trên đất Nhị Cầu, ánh mắt lộ ra mê mang, trong lòng, tựa hồ có một thanh âm, như vậy nói với hắn. Thanh âm này truyền đến, để hắn thân thể lâm vào lười nhác, rất muốn cứ thế từ bỏ.

"Trần Lưu là cường đại, hắn khí vận nghịch thiên, người mang kim thủ chỉ, vì thượng thiên chỗ chiếu cố! ! Mà nguoi, nguoi thì là thành một con chó, hoặc là nói, nguoi vốn là một đầu ti tiện chó! Thậm chí, chẳng bằng con chó! !"

"Xoay nguoi sang chỗ khác, phía dưới liền là vực sâu, nhảy đi xuống, liền là giải thoát. . ."

Nhị Cầu tâm, tại bản thân lạc lối!

Tại cự tồn thất nặng nề cùng tuyệt vọng trước mặt, tâm hắn động. . . Đạo, rất khó khăn! Rất khó khăn!

Hắn, cũng quá mệt mỏi!

Đã nói xong kiên trì, đã nói xong tu yêu hóa hình, kỳ thật chân chính đi làm thời điểm, lại cảm thấy trong đó gian nan. . . Thế sự gian nan, tại mơ ước trên đường, lại là đi lại duy gian, hết thấy cùng mình suy nghĩ, hoàn toàn trái ngược! Trước mắt, tựa hồ là không nhìn thấy quang minh hắc ám.

Tại Trần Lưu trước mặt, Nhị Cầu đột nhiên, rất muốn chết đi.

. . .

"Ai? Ai ở đâu?" Nơi xa, Trần Lưu bỗng nhiên quát lạnh một tiếng!

. . .

Tục ngữ nói, người so với người, tức chết người!

Nhị Cầu càng là suy nghĩ, càng là cảm thấy không thích hợp, tính tế cùng Trần Lưu người này so đo, khổ sở đến muốn chết đi! Nguoi nhìn, theo kia Trần Lưu chính mình nói, vô duyên vô cớ đi vào thế giới này về sau, chính là người mang trọng bảo kim thủ chỉ, khí vận nghịch thiên! Mà mình đâu? Quý dị đến nơi này, thành một con chó. . . Một con chó a! !

Nhị Cầu lúc trước suy nghĩ, nếu là có thể từ Trần Lưu trong tay người này, đem kia kim thủ chỉ đoạt lại, đoán chừng. . . Sau này mình khí vận, sợ là sẽ phải tốt hơn nhiều.

Thế nhưng là, lúc sáng sớm đợi, Trần Lưu tại đối mặt cường đại hơn mình mấy lần quý vật trước mặt, không cần tốn nhiều sức, liền đem đánh lui!

Mà lại, Trần Lưu người này, khí vận thật sự là nghịch thiên, có đại để hư ảnh, vì đó thù hận!

Cái này. . . Nói ra, ai mà tin?

Như mỗi một loại này, để Nhị Cầu tuyệt vọng, người so với người, thực sự hội tức chết.

Nhị Cầu như chết đi, trong đầu lại là sóng to gió lớn, suy nghĩ lung tung.

Nhưng, lúc này lại nghe kia Trần Lưu bỗng nhiên vừa quát.

"Là ai? Ai ở đâu? Mau ra đây! Nếu không ta Trần Lưu giết nguoi! !"

Nhị Cầu trong lòng sững sờ, bị phát hiện, không có khả năng a!

Hắn không hề động!

"Hắc hắc, vẫn là không ra đúng không?" Trần Lưu cười lạnh, con mắt hướng phía Tam Hoang tháp trống rỗng nhìn bốn phía, hắn một bên nhìn, một bên hét to nói nói, "ra đi, tại ta Trần Lưu trước mặt, làm gì trốn trốn tránh tránh? Ta cho nguoi ba giây, bằng không mà nói, chết!"

Nhị Cầu không nhúc nhích, cảm thụ một chút sau lưng trong vực sâu hàn phong, nghĩ thầm, đánh chết cũng không thể động, càng không thể đi ra ngoài.

Trần Lưu cười lạnh nói, "Ba!"

Hắn lạnh lùng đến nhìn qua bốn phía xa xa nồng vụ, khoe miệng cười lạnh, đối với mình cảm giác, hắn một mực tin tưởng vững chắc không nghi ngờ, lúc trước, rõ ràng là tại trong sương mù dày đặc,

Cảm nhận được một tia linh động.

"Hài!" Trần Lưu ánh mắt lạnh lùng đến quét vào trong sương mù dày đặc.

"Hắc hắc. . ." Trong sương mù dày đặc, đột nhiên truyền đến một tiếng khắc khắc quỷ tiểu thanh âm.

"Ai? Ra! !" Trần Lưu ánh mắt trong lúc đó co rụt lại.

Làm sao có thể? Làm sao có người nhanh như vậy đã tìm được Tam Hoàng tháp chỗ? !

Nhị Cầu lúc này thì là trong lòng thờ dài một hơi, xem ra, chung quy là lại có người đến nơi này. Với hắn mà nói, đây là biến số, có biến số, thì mang ý nghĩa, hết thảy, tựa hồ còn có chút khả năng!

Nhị Cầu vẫn như cũ không nhúc nhích, nhin đến tính tình.

Trong sương mù dày đặc, đi tới một đạo thân mang Hắc Bào người, Hắc Bào đằng sau, càng là có đầu bông, gắn vào trên đầu người nọ, một mảnh đen kịt, thấy không rõ mặt mũi người nọ.

"Ta còn tưởng rằng, ta là cái thứ nhất xuất hiện ở đây. Không nghĩ tới, lại có người so Cẩm Y Vệ còn phải sớm hơn!"

Trầm mà chìm nặng, từ người áo đen trên thân chậm rãi nói ra, tại hắn trên hắc bào, có thể nào đi nữa tung sợi tơ, như là thiên địa tinh giữa không trung kinh vĩ, có chút thần bí.

Trần Lưu khoe miệng mỉa mai cười một tiếng, nhìn về phía người này, "Ngươi là Trung Thổ Đại Hán, người của Cẩm y vệ?"

"Không tệ, Cẩm Y Vệ pháp làm mạnh đông!" Người mặc pháp bào nam tử, chậm rãi đem đầu bông xóc lên, lộ ra một tấm hình đáng rõ ràng mặt, gương mặt chỗ, lại là có một đạo mặt sẹo, khiến cho hắn thanh tú khuôn mặt, nhiều chút tang thương, lộ ra càng thêm thành thực.

"Cút! !" Trần Lưu nhàn nhạt mở miệng, lại là xoay người sang chỗ khác, ngừng đầu nhìn về phía Tam Hoàng tháp.

Tháp này, hắn nhất định phải được, pháp làm xuất hiện ở đây, nói rõ rất nhanh liền sẽ có, Trung Thổ Đại Hán hoàng triều thế lực xuất hiện, đến lúc đó, sợ là xong! Cho dù là hắn Trần Lưu là có người có đại khí vận, thế nhưng là cùng Đại Hán hoàng triều, như thế một cái Cự Vô Phách vật cổ tay, không khác muốn chết! Hắn còn chưa trưởng thành, dưới mắt, không thể liều mạng. Nhưng đại hán này hoàng triều pháp làm, lại là nhất định phải ở lại chỗ này! ! Bằng không mà nói, tiết lộ tin tức, không cách nào vận dụng kim thủ chỉ, khó mà lấy đi toà này Tam Hoàng tháp.

Thời gian, quá mức gấp gáp!

Mạnh đông sắc mặt, trong lúc đó trở nên âm hàn, hắn nhìn về phía Trần Lưu, bất quá là động linh cảnh sáu tầng tu vi, như thế nào lại ngông cuồng như thế? Chẳng lẽ lại, người này, là Bắc Hoàng cửu thế nhà đệ tử?

"Trần Lưu đạo hữu, tại hạ gánh vác hoàng mệnh, lại có ba pháp chế pháp lệnh, ngươi nhìn, còn xin dàn xếp một hai!"

Mạnh đông vừa nói, một bên chậm rãi lui hai bước, cùng lúc đó, càng là từ trong ngực lấy ra một đạo sắt lệnh bài màu đen, tại nắng sớm bên trong, lóe ra hàn mang.

Trên lệnh bài triện chữ cổ, pháp! !

Hàn mang lấp lóe, lúc này càng là tại mạnh đông trong tay quay tít một vòng, vèo một tiếng, bỗng nhiên mở rộng, gào thét lên, hướng về Trần Lưu phong ấn mà đi.

Trần Lưu tuy là đưa lưng về phía mạnh đông, khoe miệng lại là cười lạnh.

Hắn không biết từ nơi nào, trong lúc đó té ra pháp bảo của mình, là cây kia đại phát thần uy xích kim sắc gậy sắt, gào thét lên, chính là hướng về hàn thiết lệnh bài đập tới.

Đông! !

Tia lửa tung tóe , lệnh bài bỗng nhiên hướng về sau ầm vang bay đi, tại mạnh đông trước mặt, lại là bỗng nhiên nhất chuyển, đình trệ tại hư không! !

"Ta hảo tâm để ngươi xem xét lệnh bài, nhưng ngươi. . . Lại đánh nện lệnh bài, khiêu khích ta Đại Hán hoàng triều tôn nghiêm, càng đưa pháp lý tại không đề ý! ! Hôm nay, ta mạnh đông, mặc kệ ngươi là cửu thế nhà ai tử đệ, không phải do, muốn dẫn ngươi đi Trung Hoàng thành tư pháp lệnh đi một lần!"

"Hừ, muốn đánh muốn giết, làm gì đông dài? Ta Trần Lưu là có người có đại khí vận, sao lại sợ ngươi một giới chỉ là pháp làm? Cho dù là đại pháp thống ở trước mặt ta, ta cũng không sợ! !"

"Cuồng đồ, thụ pháp! !" Mạnh đông ánh mắt trong lúc đó lẫm lẫm, người này, thật sự là cuồng vọng, không biết sống chết, không đem pháp chế để ở trong mắt! ! Cho dù là đương kim đệ hạ, đối với tam đại pháp chế, nhưng cũng là lấy lễ để tiếp đón! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Pháp sử xuất thủ!

Pháp sử Mạnh Đông xuất thủ! !

Tu vi của hắn, đã đạt đến động linh cảnh mười tầng đỉnh phong, vốn có thể thoải mái mà nghiền ép động linh cảnh sáu tầng Trần Lưu.

Khả trấn ở khác biệt, hắn là Trần Lưu đại đế! !

Cứ việc tự xưng làm đại đế, nhưng Trần Lưu, hoàn toàn chính xác có không giống bình thường chỗ. Đối với cái này, Nhị Cầu rất tán thành, dưới mắt một màn trò hay trình diễn, cuối cùng là đem nội tâm của hắn bên trong, nghĩ muốn tìm cái chết suy nghĩ hòa tan không ít.

"Pháp sử Mạnh Đông, xem bộ dáng là Pháp Gia nhân mã của Cẩm y vệ, sư thừa thiên địa người ba pháp chế một mạch, bây giờ tu vi, càng là mười tầng đỉnh phong, cho dù cái này Trần Lưu khí vận nghịch thiên, có thể miễn cưỡng giết Mạnh Đông! ! Nhưng chính hắn, chắc hắn cũng sẽ là bản thân bị trọng thương, khi đó, chính là ta Nhị Cầu xuất mã thời điểm! !" Nhị Cầu hai mắt nhấp nháy sắc bén, dứt khoát không muốn lại nhìn, mà là đem mặt chôn vào trong đất.

"Trần Lưu, ngươi chờ! !" Nhị Cầu nghiêng răng nghiêng lợi đến ở trong lòng giận mắng, nói thật, hắn nhớ tới lúc trước tâm lý của mình hoạt động, cảm thấy có chút mất mặt!

Bị một cái động linh cảnh sáu tầng Trần Lưu, đánh muốn đi chết, cái này. . . May mắn người khác không biết a.

Lúc này, Mạnh Đông bỗng nhiên đẩy trước mặt huyền thiết lệnh bài!

Huyền thiết trên lệnh bài, huyền quang bắn ra bốn phía, một đạo hư lưới, giao thoa tung hoành, móc sắt ngân hoạch, lóe ra quang mang, hướng về Trần Lưu bao phủ tới.

"Pháp Gia thần thông? !" Trần Lưu con mắt nhắm lại, nhìn lên bầu trời bên trong ngưng kết pháp vòng.

. . .

Pháp Gia, tu được là pháp, là ba ngàn đại đạo một trong, không phải lấy lực chứng đạo, cũng không phải lấy công đức chứng đạo, mà là lấy pháp. Pháp có phân chia lớn nhỏ, đại pháp có thiên địa trật tự quy tắc, là đạo luật thể hiện! Tiểu pháp là trong nhân thế giai cấp thống trị lợi ích thể hiện. Vô luận là đại pháp vẫn là tiểu pháp, đều là quy tắc. Cho nên Pháp Gia tu pháp, tu được cũng chính là quy tắc cùng trật tự chi lực!

Xưa kia có tổ xuất thế, chính vào thiên hạ đại loạn, nổi sóng gió, yêu tà quỷ mị giương nanh múa vuốt, gian ác xấu xí phủ thiên cái địa! Trong lúc nhất thời, thiên địa loạn, âm dương hỗn, phương viên không chừng!

Kia là tối tăm nhất lịch sử! !

Trăm họ lầm than, vạn vật khó khăn, gian tà quỷ mị đương đạo, yêu ma quỷ quái hoành hành! !

Năm trăm năm tất có vương giả hưng thú! !

tổ xuất thế, như mặt trời đỏ thăng thiên, cuối cùng bày định thiên hạ, tu chính kinh vĩ, làm vạn vật có thứ tự, âm dương có luật, Xuân Thu giao thế, vạn vật hài hòa.

Bởi vì vô thượng công đức, tổ có thể chứng đạo, sáng tạo thiên hạ pháp môn, tu quy tắc chi lực, truyền thừa đến nay.

Trong lúc đó, Pháp Gia một mạch, chấp trùng lên xuống, nặng nề tự nhiên, bây giờ nhưng cũng không tầm thường, có tam đại pháp chế xuất thế, trợ Hán Vũ đại đế bên trong phủ bách tính an cư lạc nghiệp, bên ngoài cướp đi Dịch uy chấn tứ phương! !

Võ Đế mặt ngoài là độc tôn học thuật nho gia, nhưng đạo pháp thủ đoạn, lộn xộn cùng tồn tại.

Đây là hoàng đạo! !

Hoàng đạo vương, Bách gia không thể không thần phục.

Cho nên, thiên hạ tam giáo, Nho Thích Đạo, lại là không có Pháp Gia địa vị.

...

Chỉ là một cái chớp mắt, trong hư không liền có từ huyền thiết pháp lệnh bên trong ngưng kết ra pháp võng.

Pháp võng tại hư không rung động, nổi lên trận trận ba động, chính là gào thét bên trong, hướng về Trần Lưu bao phủ tới.

Cùng lúc đó, pháp sư Mạnh Đông càng là phát tay xuất ra ba viên pháp châu, trôi nổi trong hư không, lấy tốc độ cực nhanh xoát ra ba đạo pháp lệnh quang mang, pháp lệnh như điện quang, kích xạ hướng Trần Lưu. Trên đường, quang mang lấp lóe giao thoa, ẩn ẩn thành hình, như là trật tự dây chuyền, trong chốc lát, liền đem Trần Lưu gắt gao cuốn lấy.

"Pháp liên, tù phạm!"

"Pháp võng, kết!"

Trong hư không pháp võng, trong lúc đó hạ xuống, trong chốc lát, xuất hiện tại Trần Lưu trên thân, đem hoàn toàn bao phủ!

Đây hết thảy, nhìn như dài đằng dặc, kì thực là tại trong điện quang hỏa thạch phát sinh.

Thậm chí Trần Lưu, liền thi triển tương ứng thủ đoạn khe hở, đều không có! !

Pháp tu này sĩ thần thông, quý quyết xảo trá! !

Càng có loại hơn loại pháp bảo hộ thân, mười phần khó chơi.

Cho dù Trần Lưu tự xưng là Trần Lưu đại đế, là có người có đại khí vận, nhưng đối mặt thần bí khó lường, quý quyết xảo trá pháp tu này sĩ, đột nhiên bên trong,

Cũng là ăn phải cái lỗ vốn.

Giờ này khắc này, Trần Lưu tức thì bị Mạnh Đông trực tiếp vây khốn! !

"Đây cũng là Pháp Gia thần thông sao?" Trần Lưu nỉ non tự nói, trên người hắn bị một đạo trật tự chi lực ngưng kết trật tự dây chuyền buộc chặt, càng có pháp võng bao phủ, trong lúc nhất thời, khó mà đào thoát. Vô luận là từ trật tự dây chuyền, hay là ngưng kết pháp võng, hắn đều cảm nhận được một loại trật tự chi lực, kiên cường mà uy mãnh, có thứ tự mà vô tư.

Tựa hồ, bị trật tự chi lực trói buộc, lại cũng khó có thể chạy ra cái này pháp võng.

Trong tâm thần, càng là ẩn ẩn nhận lấy pháp võng ảnh hưởng.

Như tâm tồn hổ thẹn, như muốn nhận tội! !

Pháp võng tuy thừa, nhưng mà khó lọt! !

"Mạo phạm Hoàng uy, tội một!" Mạnh Đông trước mặt linh sáng hạo đăng, trong mơ hồ, có một đạo linh sáng như quán, chậm rãi trải rộng ra đến, Mạnh Đông người này như là phán quan, thiết diện vô tư, đồng rỗng cương nha, thanh âm sáng sủa, hướng thượng thiên nói Trần Lưu tội trạng.

"Miệt thị pháp sư, tội hai!"

"Đập nện pháp lệnh, tội ba! !"

Theo Mạnh Đông âm vang hữu lực, một vầng rơi xuống, ở trước mặt hắn, như quán linh sáng, có linh sáng viết liền cổ triện chữ nhỏ, chậm rãi hiển hiện, kim quang sáng chói, như là sóng nước.

"Tội thành, Thâm Phán! !" Mạnh Đông màu đậm trang nghiêm, tay phải hóa bàn tay, hung hăng hướng lên trước mặt linh sáng pháp quán vỗ tới! !

Tay phải của hắn, trong nháy mắt, lóe ra huyết mang chi quang, trong lòng bàn tay, vân tay biến mất, thay vào đó thì là ấn ký. Cái này ấn ký, như là hoàng đế bệ hạ quốc tỹ, chẳng qua là lấy chữ chìm hình thức câu hóa, giờ này khắc này, Mạnh Đông bỗng nhiên hướng về linh sáng pháp quán vỗ, trên đó xuất hiện một đạo đại ấn chương văn!

"Pháp Sư ấn! !"

Ầm ầm, bầu trời tiếng vang, tại Mạnh Đông trước mặt linh sáng pháp quán, thu hồi, biến mất ở trong thiên địa, bên trên bầu trời, truyền đến một đạo tiếng vang nặng nề.

Xoạt xoạt! !

Lôi điện oanh minh, bên trên bầu trời, mây đen trong lúc đó dày đặc, mây đen cuộn cuộn bên trong, có một viên to lớn tròn mắt xuyên thấu qua tầng tầng nùng vãn, nhìn xuống tới.

Tròng mắt ánh mắt, càng giống như hơn như máu đồng dạng, huyết mang từ thương thiên phía trên, thẳng tới đại địa, nhìn chăm chú Trần Lưu! !

"Tội thành, hình phạt! !"

Viên kia máu con người màu đỏ cây, trong đó truyền đến âm âm ngọt ngào thanh âm.

Xoạt xoạt một đạo phích lịch từ tròng mắt bên trong hạ xuống, sắc trời trong nháy mắt như máu.

"Pháp Gia chỉ bảo, nửa bước Đạo Binh, Hình Phạt Thiên Nhân!" Trần Lưu bỗng nhiên nhìn về phía thương thiên phía trên, khóe miệng lại là lộ ra một tia giọng mỉa mai chỉ ý.

"Đây cũng là Pháp Gia à? Hừ! !" Trần Lưu lạnh hừ một tiếng, liền miệng bên trong niệm lên pháp quyết, theo thương thiên bên trên hạ xuống phích lịch mà xuống, Trần Lưu đỉnh đầu hiển hiện một đạo phích lịch châm, răng rắc, huyết sắc phích lịch đáp xuống phích lịch châm phía trên, đúng là biến mất vô tồn!

"Ta Trần Lưu là có người có đại khí vận, là chân chính thiên chi kiêu tử! Thương thiên đợi ta, như thân tử, người chỉ là Pháp Gia pháp sử, cũng dám đối ta Thẩm Phán hình phạt?" Mặc dù là bị pháp liên cùng pháp vòng trời buộc, khả trần ở, lại là cười lạnh nhìn xem Mạnh Đông.

Thương thiên mây đen bên trong, một đạo hình phạt phích lịch hạ xuống về sau, viên kia con người màu đỏ ngòm cây liền tán vào trong mây, theo mây đen sắp tiêu tán.

"Muốn đi? Pháp Gia chỉ bảo, Hình Phạt Thiên Nhân, từ đó về sau, thuộc về ta! !" Trần Lưu mặc niệm Cổ Kinh, trên người pháp liên cùng pháp vòng âm vang ở giữa sụp đổ, sau đó thân hình đập mạnh, sau lưng mọc lên cánh lông vũ, như là tiến quang, xuyên nhập trong mây xanh.

"Chạy đâu! !" Hư giữa không trung, truyền đến Trần Lưu cười ha ha kiêu căng thanh âm.

Mà Mạnh Đông, theo pháp liên cùng pháp vòng bị Trần Lưu phá vỡ, hấn tâm thần bị hao tổn, phun ra một ngụm máu tươi, thân thể lung lay sắp đổ, lúc này sắc mặt càng là trắng lóa như tuyết, nhìn hướng bên trên bầu trời, chạy về phía Mặt Trời Trần Lưu bóng lưng, trong mắt có vẻ hoảng sợ hiển hiện.

"Người này. . . Là muốn lưu lại Hình Phạt Thiên Nhân? !"

Mạnh Đông trong lòng sợ hãi, khóe miệng lại là có một tia đùa cợt, "Không có khả năng, đây tuyệt đối không có khả năng, ngoại trừ Thiên Địa Nhân tam đại pháp chế, không có người có thể lấy đi Pháp Gia chỉ bảo, Hình Phạt Thiên Nhân! Người, không khác tự tìm đường chết! !"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Tạo hóa, đại tạo hóa! !

Ở trong mắt Mạnh Đông, cái này Trần Lưu mặc dù quý dị đến phá vỡ mình pháp thuật, nhưng. . . Hẳn nếu là dám can đảm xâm phạm Hình Phạt Thiên Nhân, không khác, tự tìm đường chết! Hình Phạt Thiên Nhân, nửa bước Đạo Binh, biến mất ở thiên địa đạo luật bên trong, là tổ luyện hóa, di trạch hậu nhân. Hình Phạt Thiên Nhân, hình phạt giữa thiên địa, là Pháp Gia đệ tử Thẩm Phán sau, dựa theo đạo luật thi pháp hình cụ! Bây giờ, trong thiên hạ, cũng chỉ có Thiên Địa Nhân tam pháp chế, mới có thể miễn cưỡng quấy nhiễu Hình Phạt Thiên Nhân quỹ tích.

Mà Trần Lưu, vậy mà mưu toan đem Hình Phạt Thiên Nhân, thu nhập mình trong túi!

Đây không phải, muốn chết à?

Àm âm!

Thiên địa chấn động, chỉ gặp Trần Lưu thân hình, tại thiên ở giữa trong mây mù, lúc ẩn lúc hiện, trong tay kim quang sáng chói, Mạnh Đông tự nhiên không biết, kia đến tốt cùng là vật gì.

Thế nhưng là, Nhị Cầu biết được, hần đã sớm bị giữa thiên địa cự động làm chấn kinh, càng là đối với lúc trước trên bầu trời xuất hiện máu con người màu đỏ cây, sợ hãi không thôi. Trông mắt toàn thân tràn ngập cường hần uy áp, trận trận quy tắc chi lực, áp sập hư không, tại viên này to lớn trông mắt xuất hiện thời điểm, Nhị Cầu liền đã sợ đến toàn thân run rẩy.

Đây là linh thú đối với thiên địa uy áp, một loại tự nhiên kính sợ!

Giờ này khắc này, Trần Lưu, lại là muốn lưu lại cái này con người, Hình Phật Thiên Nhân! !

"Ngựa gãy lông dài, người nghèo ghi chép ngắn nha!" Nhị Cầu trong lòng vì chính mình cảm thán một tiếng, như trong tay mình có kim thủ chỉ, khí vận gia thân, cũng sẽ như là Trần Lưu như vậy kiêu căng không cách nào, dù sao, thiên chi kiêu từ! !

"Ta Trần Lưu, chính là thiên kiêu chi từ, thành ta pháp bảo, tan ta một thân, có gì không thể? Từ đó về sau, ta này vinh quang, chính là người này vinh quang! !" Trần Lưu trong tay, kim quang tràn ngập, đúng là đem trông mắt huyết mạng, thời gian dần qua che giấu.

Nùng vân bên trong, kia con người trong lúc đó vừa tăng, tăng lên gấp mấy trăm lần, trong chớp lát, giữa thiên địa, xuất hiện một viên máu con người màu đỏ cây.

Vạn trượng huyết mạng, từ trông mắt bên trong bắn ra mà ra, xen lẫn tung hoành, kích xạ hướng Trần Lưu.

Mỗi một đạo huyết mạng, đều là phích lịch Thiên Hình! !

Trần Lưu mặc niệm Cô Kinh, có Phật giáo đại để hư ảnh thủ hộ, lại có kim thủ chỉ, khí vận gia thân, toàn thân kim mang!

Hình Phật Thiên Nhân, đúng là đối với hần, không thể làm gì!

Một màn này, nhìn Mạnh Đông là giảm lớn con mắt.

"Cái gì? Hình Phật Thiên Nhân, đúng là nại hần không được?"

Mạnh Đông một mặt kinh dị, quét chân tản bộ, bỗng nhiên lớn miệng phun ra máu tươi.

"Đây không có khả năng! !" !

Trên bầu trời, truyền đến Trần Lưu kiêu căng thanh âm, "Ha ha, ta này vinh quang, chính là người này vinh quang, người nhưng nguyện thần phục dưới trướng của ta?"

Ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp viên kia to lớn trông mắt, trong đó hiện đầy tơ máu, gắt gao nhìn chăm chăm Trần Lưu, như là phần nộ, lại không thể làm gì, khó mà đào thoát, chỉ có thể thừa nhận lớn lao khuất nhục.

Hần là, thiên địa đạo luật thể hiện, bây giờ, cũng là bị Trần Lưu nhục nhê! !

Ầm! !

Không hề có điềm báo trước đến, bên trên bầu trời, kia trông mắt trong lúc đó sụp đổ! !

Hần này sụp đổ, cũng không có chút nào uy thế quán ra, mà là bình tĩnh, như là bắn nổ không khí, lại là biến mất giữa thiên địa, hoà vào đại đạo bên trong.

Hình Phật Thiên Nhân, vốn là đạo luật điều phát hiện, giờ này khắc này, sụp đổ tiêu tán, quay về thiên địa đại đạo.

"Đáng tiếc! !" Trần Lưu thở dài một hơi, bỗng nhiên nhìn về phía trên đất Mạnh Đông.

Khỏe miệng của hần giọng mỉa mai cười một tiếng, phía sau màu trắng cánh lông vũ bỗng nhiên vung lên, thân hình như là hư ảnh, trong chớp lát tiêu tán.

Mà Mạnh Đông sớm đã nhanh chân phi nước đại mà đi, thân hình như bay, không chút do dự xông vào trong sương mù dày đặc, đập ở phiêu diêu không chừng xích sắt bên trên, hướng về bên ngoài chạy như điên.

"Đáng chết, cuối cùng là chuyện gì xảy ra? Trần Lưu, người này sao có thể làm cho Hình Phật Thiên Nhân sụp đổ tại thiên địa bên trong?" Mạnh Đông một bên phi nước đại, trong lòng một bên âm thầm suy nghĩ, quá quý đi, quá quý đi, người này việc này, nhất định phải nhanh chóng bẩm báo tam pháp chế! !

Đáng tiếc. . .

Trần Lưu thân hình, thời điểm xuất hiện lại, đã là hóa thành một mảnh tàn ảnh xuất hiện ở trước mặt hần, ngón tay bỗng nhiên điểm hướng Mạnh Đông.

Ầm ầm! !

Mạnh Đông nhếch to miệng, trong mắt tràn ngập hoảng sợ cùng sợ hãi, trong cơ thể của hần, lại là có chói mắt kim quang tràn ngập, Mạnh Đông thân

thể, như là trong suốt trang giấy, mà kim quang kia như là lưỡi dao, từ trong cơ thể của hấn bắn ra.

Xuy xuy! !

Mạnh Đông hoàn toàn sụp đổ, bụi đất như xám, theo gió đăng vào trong vực sâu.

Trần Lưu không còn nhìn nhiều, Mạnh Đông với hấn, chỉ là cường tráng sâu kiến thôi! !

...

Trần Lưu bay về phía Tam Hoàng tháp, tùy ý nhìn một cái, lại thấy trên mặt đất lồi thấp chỗ, theo nồng vụ tháp thoáng, nằm sấp một đầu màu trắng linh thú.

Ánh mắt của hấn, bỗng nhiên co rụt lại! !

Trong chớp lát, thân hình liền xuất hiện ở Nhị Cầu sau lưng.

"Băng Khuyển? Hừ, một đầu Băng Khuyển mà thôi! !" Trong lời nói, Trần Lưu lòng có sát khí, nơi đây làm sao lại xuất hiện một đầu Băng Khuyển yêu thú? Vì sao mình lúc trước chưa từng phát giác? Chẳng lẽ lại, đầu này Băng Khuyển, là tại mình trước đó, cũng đã xuất hiện ở đây rồi?

Trần Lưu nhìn về phía Nhị Cầu, lúc này đúng là nhìn không ra chút nào sinh cơ, cũng không có chút nào khí tức tràn ngập.

"Không có khả năng a, chẳng lẽ lại ta vừa rồi nhìn lầm rồi?" Trần Lưu lúc trước nhìn về phía Nhị Cầu thời điểm, rõ ràng là cảm thấy đầu này Băng Khuyển, mang theo sinh chi khí tức, làm sao chỉ chớp mắt, cũng đã ngòm củ tỏi rồi? !

Trần Lưu trong tay xuất hiện một đầu xích kim sắc gậy sắt, cau mày, nhìn thoáng qua Nhị Cầu.

Gậy sắt chậm rãi nâng lên Nhị Cầu, Trần Lưu nhìn lại, chỉ gặp con chó này, màu trắng da dưới lông thân thể, đã là hoàn toàn hư thối, càng có màu trắng giòn bọ, ở nơi đó nhúc nhích, thấy Trần Lưu một hồi tê cả da đầu.

"Ách, thật buồn nôn! !" Trần Lưu thân thể tê dại một hồi, thuận tay đem gậy sắt bên trên Nhị Cầu, nhảy lên, ném ra trong vực sâu. "Mẹ nó, thật là xui xẻo! !" Trần Lưu hướng về gậy sắt thôi ngậm khí, lúc này mới thu pháp bảo của mình, trở lại Tam Hoàng tháp dưới, bắt đầu thổ nạp.

Chỉ là hấn lại chưa từng phát hiện, kia Băng Khuyển thi thể, theo hấn rồi đi về sau, lại là lặng yên không một tiếng động, lần nữa đi ngược dòng nước, nổi lơ lửng, một lần nữa về tới trước kia nằm sấp địa vị, như cùng chết đi, lần nữa lặng yên không một tiếng động.

...

Nhị Cầu mộng! !

Từ đầu đến cuối, hấn đang giả chết, hấn cũng không dám đem con mắt mở ra, mà lại, càng là nhắm hơi thở, một chút xú tiếng vang cũng không dám phát ra.

Khi hấn cảm giác được băng lãnh huyền thiết bỗng, chạm đến mình thời điểm, Nhị Cầu trong đầu tranh đấu, đã là đạt đến cực hạn! ! Khi đó, hấn còn còn đang do dự, phải chăng bỗng nhiên xuất thủ, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, sợ là có thể đem Trần Lưu giết!

Thế nhưng là, Trần Lưu lời kế tiếp, lại là để Nhị Cầu bỗng nhiên sững sờ.

"Ách, thật buồn nôn?"

Trần Lưu lời này, nói đến Nhị Cầu trong lòng là có chút mờ mịt, không đến mức a? Chỗ nào buồn nôn rồi? Chưa thấy qua nhà người hai Cầu gia gia như thế uy mãnh gậy sắt a? Hắc hắc!

Trong điện quang hóa thạch, Nhị Cầu trong đầu khẽ động, hấn cường tự không để cho tự mình động thủ.

Mà sau đó, đúng là bị Trần Lưu ném ra vực sâu! !

Nhị Cầu thân thể tại gào thét bên trong, mãnh liệt hạ xuống! !

Hấn mở mắt, nhìn xem đen nhánh trong vực sâu nồng vụ, chậm rãi mở miệng.

"Người, đến tốt cùng là ai? Vì cái gì giúp ta? !" Nhị Cầu tại rơi xuống bên trong, bày ngay ngắn thân hình, đối như thế trước mặt hư vô, chậm rãi mở miệng.

Đương nhiên, trước mặt hấn hư vô, tự nhiên là trống rỗng! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Nguyên lai là cái phế vật! !

"Người đến tốt cùng là ai? Vì cái gì cứu ta?" Nhị Cầu nằm rạp trên mặt đất, một điểm tiếng vang cũng không có động.

Nơi xa, Tam Hoang tháp dưới, Trần Lưu tại thổ nạp tu luyện, tựa hồ, lúc trước một trận chiến, cũng làm cho hấn hao tổn không ít. Dưới mắt Trần Lưu, cũng không có sử dụng mình Kim Thủ Chỉ, cũng không có vội vã đi thu Tam Hoang tháp.

Mà Nhị Cầu, thì là trong lòng bất an.

Nhị Cầu lúc trước tại trong thâm uyên rơi xuống, một màn quý dị, theo hấn mở miệng, phát sinh! !

Thân hình của hấn, đúng là trái với mọi người thường thức, nghịch hư mà lên!

Nhị Cầu có thể rõ ràng cảm giác được, chung quanh hư không quy tắc, tựa hồ phát sinh quý dị biến hóa, mà dưới chân hấn hư không, càng là có một cỗ nghịch hư mà lên lực, kéo lấy Nhị Cầu hướng lên trời nổi mà đi.

Về sau, càng làm cho Nhị Cầu vô thanh vô tức, về tới nguyên lai nằm sắp địa phương.

"Im lặng! !"

Nhị Cầu trong đầu, xuất hiện một đạo thanh âm cổ quái, để Nhị Cầu giật nảy mình.

"Người là ai? Chạy thế nào tiến trong thân thể ta đi?" Nhị Cầu giật nảy cả mình, hấn chưa hề trải qua như vậy cổ quái sự tình, giờ này khắc này, đúng là có cái khác thanh âm của người, ra hiện trong cơ thể hấn, tại trong óc của hấn vang lên, tựa hồ, cái này cái gọi là "Những người khác", đã là thành Nhị Cầu thân thể một bộ phận.

"Đồ đàn, người lúc trước gặp qua ta, ta cũng thấy được người, đừng tưởng rằng người che giấu, người khác nhìn không thấy, ta Hình Phật Thiên Nhân cũng nhìn không thấy! !" Nhị Cầu trong đầu thanh âm, vang lên một đạo hải đồng bén nhọn thanh âm.

"Hình Phật Thiên Nhân?" Nhị Cầu sửng sốt, nhớ tới trên bầu trời kia huyết hồng sắc phần nộ to lớn tròn mắt.

"Cái gì? ! Đúng là Hình Phật Thiên Nhân, chạy thế nào đến trong cơ thể ta rồi?" Kia Hình Phật Thiên Nhân, lúc trước bị Trần Lưu Kim Thủ Chỉ thần thông vây khốn, không chịu nhục nổi, rõ ràng tự bạo, làm sao. . .

"Sai, xác thực nói, bản tôn thân là khốc huyền điều tạc thiên Hình Phật Thiên Nhân, cũng không có chạy đến trong cơ thể của người!" Hải đồng bén nhọn thanh âm, cùng thanh âm hấn bên trong cuồng ngạo, lấy "Bản tôn" tự xưng, tạo thành chênh lệch rõ ràng, để Nhị Cầu cảm giác được, có chút buồn cười.

"Không tại trong cơ thể ta, vậy người đến tốt cùng ở đâu?"

"Đàn! Bản tôn tại trong ánh mắt của người! Người nhìn kỹ một chút, có hay không phát giác được, trong thiên địa này, tựa hồ khác biệt rồi? Có đi! Đây là bởi vì ta! Người có hay không phát giác được, cái này linh lực mức độ đậm đặc, nhìn một cái, đúng là có thể thấy rõ ràng? Có đi! Còn là bởi vì ta! Người có hay không. . ." Hình Phật Thiên Nhân nói hải đồng thanh âm, để Nhị Cầu trong đầu một trận choáng váng, như là ngàn vạn con ruồi, ở trong đầu hấn ong ong loạn chuyển.

"Đi! Người không được âm ỉ! Để cho ta tỉnh táo trải nghiệm thể lại. . ." Nhị Cầu ở trong lòng quát chói tai.

"Đàn! !" Hải đồng thanh âm nói.

Nhị Cầu con mắt, nhìn thật kỹ, bây giờ thật có chút vi diệu khác biệt, cái kia đen nhánh thâm thúy trong con người, bây giờ chính giữa, đúng là xuất hiện một cái huyết hồng chấm tròn, cái này khiến ánh mắt của hấn, nếu như tỉnh táo đi nhìn, hội cảm giác được nhẹ nhàng quý dị.

Dù sao, như máu con mắt, nhìn, làm sao đều có chút yêu dị.

Thế nhưng là Nhị Cầu tỉnh táo cảm thụ thể hội một lát, nhưng không có phát giác được, lúc này ánh mắt của mình, cùng trước kia, có cái gì khác biệt.

Giống nhau lúc trước như thế.

"Đàn nha! ! Đây là bản tôn đưa cho ngươi đại tạo hóa, đại tạo hóa! Nhưng ngươi đầu này ngu xuẩn Băng Khuyển, đúng là không sẽ sử dụng, có hay không? Bản tôn bây giờ dung nhập con mắt của ngươi, nói một cách khác, ngươi bây giờ con mắt, có thể nói là Hình Phật Thiên Nhân cũng không đủ, có hay không? Nhưng ngươi ngươi ngươi. . . Thật sự là quá đần quá ngu, đúng là, ài! Được rồi, bản tôn cho ngươi đại tạo hóa, nhưng ngươi không biết dùng, vậy liền thật sự là trách không được bản tôn không từ tế!" Hình Phật Thiên Nhân than thở, tựa hồ lòng tràn đầy vì Nhị Cửu dự định đáng về.

Nhưng Nhị Cửu lại cảm thấy không thích hợp! !

"Ngươi nói ta có ngươi Hình Phật Thiên Nhân thiên phú, đúng không? Tốt, để cho ta mở mắt một chút, đến nha, ngươi đến nha! !"

Hình Phật Thiên Nhân không nói, sau một lúc lâu, lúc này mới có một đạo hải đồng thanh âm chậm rãi nói nói, " ăi, bản tôn này thiên phú,

Cần ngươi đi lĩnh ngộ! Không nói, bây giờ bản tôn vừa mới tự bạo, thật sự là quá mức suy yếu, ngay tại ngươi nơi này, trước điều dường một hồi lại nói! !"

Nhị Cửu lạnh hừ một tiếng, "Hừ, sợ chính là bởi vì ngươi quá mức hư nhược duyên cớ, cho nên con mắt của ta, mới không thể như như lời ngươi nói như thế, đúng hay không?"

"Dát? . . . Chắc chắn chắc, bản tôn cho là ngươi bất quá là một đầu ngu xuẩn Băng Khuyển thôi, không nghĩ tới, còn có thể nhìn ra điểm này. Được rồi, bản tôn cũng không so đo ngươi đối bản tôn bất kính! Nhưng ngươi phải biết, bản tôn như không phải là vì cứu ngươi, hao phí còn sót lại lực lượng, thay ngươi thi triển một cái vô thượng chương nhân pháp, lừa gạt được kia Trần Lưu tiểu tử, ngươi đã sớm chết vĩnh viễn lên vĩnh viễn!"

Nhị Cửu một suy nghĩ, Hình Phật Thiên Nhân nói đến cũng có lý.

"Nói như vậy, dưới mắt ngươi một điểm năng lực cũng không có?" Nhị Cửu hỏi.

"Đúng nha, nhất định phải nghỉ một hồi, mới có thể khôi phục bản tôn Hình Phật Thiên Nhân một chút năng lực! Bất quá ngươi cũng biết, bản tôn tự bạo một lần, muốn khôi phục lại nguyên bản cảnh giới, sợ là không có cái mấy ngàn năm, chỉ sợ là không làm được!" Hình Phật Thiên Nhân thanh âm non nớt nói.

Nhị Cửu trong lòng một mực âm thầm suy nghĩ, "Ngươi. . . Đến tột cùng là tồn tại gì?" Nhị Cửu nhớ tới viên này Hình Phật Thiên Nhân, viên này huyết hồng trong mắt, thật sự là quá mức quý dị.

Là pháp bảo a? Thế nhưng là cũng quá thông minh a?

"Linh vậy! ! Nói ngươi cũng không hiểu, a ô, vậy chết, không nói, Bảo Bảo buồn ngủ! Trong lúc này, ngươi nhưng ngàn vạn không thể chết a, ngươi chết, bản tôn cũng chết chắc rồi!" Hình Phật Thiên Nhân đánh lầy hà hơi.

"Đem con mắt ta móc xuống tới, ngươi có thể hay không chết a?" Nhị Cửu không để ý tới hắc, lại là đột nhiên như vậy hỏi.

"Ngươi? ! ! Ngươi. . . Làm sao hỏi như vậy?" Hình Phật Thiên Nhân có chút khản trương, thanh âm non nớt để lộ ra nhè nhẹ kinh hoàng.

Nhị Cửu trong lòng hiểu rõ, "Không có chuyện, ngươi ngủ đi, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ không chết! !"

Trôi qua một lát, Nhị Cửu cảm thấy con mắt trước mặt tựa hồ hoảng hốt một chút, hắc trong con ngươi huyết sắc chấm tròn, tiêu tán vô tung, Nhị Cửu thì là rơi vào trầm tư.

"Mẹ nó, nguyên lai tưởng rằng trận đại tạo hóa, xem ra lại cao hứng hực một trận! ! Cái này Hình Phật Thiên Nhân, quá trình một lần tự bạo, rõ ràng thương tới tự thân Khí Linh tinh khí thần, nếu không phải dung nhập ta Nhị Cửu trong mắt, chỉ sợ sớm đã tiêu tán ở trong thiên địa này, hừ! !!" Nhị Cửu thở dài một hơi, "Dưới mắt cái này Hình Phật Thiên Nhân, vô luận hắc khẩu khí như thế nào cuồng vọng, rõ ràng liền là một cái phế vật, tại ta, sợ là không có tác dụng gì! !"

"Huống hồ, cái này Hình Phật Thiên Nhân dung nhập vào trong mắt của ta, không biết về sau, sẽ hay không sinh xảy ra chuyện. . ."

Nhị Cửu lắc lắc đầu, tạm thời mặc kệ cái này Hình Phật Thiên Nhân sự tình, mà là tiếp tục ẩn núp đi.

Cái này Trần Lưu cường đại, thật sự là vượt ra khỏi tưởng tượng của hắc, rất rất nhiều! !

Không nói những cái khác, đúng là để Hình Phật Thiên Nhân tự bạo, cái này khó lường!

Nhị Cửu cũng minh bạch, Trần Lưu sở dĩ có thể làm đến điểm này, hoàn toàn là khí vận gia thân, trên thân pháp bảo đồng đạo duyên cớ! !

Mà hết thảy này, sợ cũng là cùng hắc có, cây kia điểm tán Kim Thủ Chi có quan hệ.

"Ta cũng không tin, cái này Trần Lưu rõ ràng là dựa vào Kim Thủ Chi, cái này tài hoa vận nghịch thiên! Điều này nói rõ, hắc căn bản cũng không phải là cái gì thiên chi kiêu tử, chỉ là bởi vì Kim Thủ Chi nguyên nhân, cho nên cái này tài hoa vận gia thân!"

"Ông trời a, chẳng lẽ ngươi mặc kệ quần a?"

Trong nháy mắt, Nhị Cầu ẩn núp bảy ngày! !

Mỗi một ngày rạng sáng, là hắc ám nhất thời điểm, đều sẽ có quỷ vật xuất hiện, thề phải đoạt được Trần Lưu đạo thể!

Tại quỷ mị tà vật xuất hiện lần nữa thời điểm, Nhị Cầu con người bỗng nhiên co rụt lại, trong đầu của hắn ông ông tác hưởng, tựa hồ, suy nghĩ mình bạch cái gì! !

Những này quỷ mị tà vật, không phải liền là lão thiên đối Trần Lưu trừng trị a?

Trần Lưu quá mức nghịch thiên, thương thiên lại vòng qua ai? Một mực quần quanh ở Trần Lưu bên cạnh quỷ mị tà vật, không phải liền là thương thiên vô hình thủ đoạn sao?

Đúng đúng đúng, nhất định là như vậy! !

Ban ngày, cái này Trần Lưu liền vận dụng Kim Thủ Chỉ, thề phải thu Tam Hoang tháp, ban đêm, hắn ngăn người nghỉ ngơi, liền cùng trong bóng tối quỷ mị tà vật chém giết!

Cuộc sống như vậy, một mực kéo dài bảy ngày!

Trong bảy ngày, Trần Lưu trên người khí vận, càng ngày càng mất tinh thần!

Bảy ngày sau rạng sáng.

Lúc này, là Trần Lưu trên thân khí vận thấp nhất mê thời khắc!

Quá trình gần một canh giờ khổ chiến, Trần Lưu đem trong bóng tối quần thân quỷ mị tà vật, lần nữa xua đuổi, nghênh đón quang minh. Hắn đã mười phần mỗi một cùng mất tinh thần, khí vận không còn lúc trước thần thái sáng láng, khả trần ở, khóe miệng lại là lộ ra mỉm cười.

Trước mặt cách đó không xa Tam Hoang tháp, bây giờ, bất quá là gần trăm mét độ cao! !

Khách quan lúc trước Tam Hoang tháp không lồ, bây giờ đã là rút nhỏ rất rất nhiều!

"Thời gian trì hoãn quá lâu, qua ít ngày, định thời gian sẽ có người tới đến bên này! ! Không thể kéo dài được nữa! Nhất định phải sử dụng Kim Thủ Chỉ, tăng thêm tốc độ, đem cái này Tam Hoang tháp hoàn toàn thu!" Trần Lưu trong lòng suy nghĩ, hắn không có tính tọa thủ nạp, mà là trực tiếp tể ra mình Kim Thủ Chỉ pháp bảo!

Cùng lúc đó, Nhị Cầu con mắt có chút run run, hắn quyết định chắc chắn, quyết định động thủ!

Người chết xâu chỉ lên trời, bắt từ vạn vạn năm! Lại không động thủ, không thể nào nói nổi! !

Nhị Cầu không phải là không quả quyết hạng người, đã quyết định muốn xuất thủ, vậy liền hành động! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 71: Phản tổ, thề tất phải giết!

"Kim Thủ Chỉ, khí vận gia thân!"

Trần Lưu gào thét, sắc mặt hơi có tái nhợt, gân xanh băng lên, trong mơ hồ, cái trán có thể thấy được mồ hôi ngưng hiện.

Theo hắn gào thét, Trần Lưu lần nữa tể ra pháp bảo của mình, chính là kia nắm tay điểm tán Kim Thủ Chỉ! !

Trên đó, ngón tay cái nhô lên thật cao, như là điểm tán.

Giờ này khắc này, theo Trần Lưu thôi động Kim Thủ Chỉ, lập tức trên đó, kim quang sáng chói. Tại điểm tán ngón tay cái trên bụng, càng là có một vòng một vòng gọn sóng lan tràn ra, ước chừng một mét phương viên.

Trần Lưu thân thể tựa hồ là lão đạo một chút, nếu là có thể thấy cẩn thận nhập vi, liền sẽ phát hiện, lúc này Trần Lưu trong đầu tóc, có như vậy một cây, biến thành xám trắng âm đạm, như cùng chết đi. Căn này mái tóc màu xám tro, cùng bình thường lão nhân tóc trắng cũng có chút khác biệt.

Tinh thần nhấp nháy các lão nhân tóc, cứ việc hoa râm, nhưng lại giàu có sáng bóng, điều này nói rõ lão nhân gia tinh khí thần vẫn như cũ sung mãn, nhưng lúc này, Trần Lưu trên đầu xuất hiện như thế một cọng, lại là âm đạm

"Bằng nhờ ánh trăng này hoa, miễn cưỡng có thể tế ra bảo vật này, nhưng tấp nập sử dụng bảo vật này, lại là quá mức hao phí tinh khí thần. . . Tam Bảo đạo nhân Cửu Hoa Kinh, ta nhất định muốn chiếm được! !" Trần Lưu thấp giọng nỉ non, ánh mắt bên trong nếu như điên cuồng.

Nhị Cầu cũng đã nhận ra, lúc này bài trí có để lại chút khác biệt.

Cứ việc vẫn như cũ khí vận gia thân, nhưng bản thân của hắn khí sắc, lại là chênh lệch không ít.

Hai mắt chó nhắm lại, trong lòng có chỗ so đo, quả nhiên, cái này thương thiên vòng qua ai! ! Hà? !

Ta Nhị Cầu cũng không tin, thiên hạ này, có Trần Lưu như vậy nghịch thiên người, hắn chỗ y tồn, chính là điểm này tán Kim Thủ Chi! ! Hừ, dưới mắt xem ra, cái này Trần Lưu, nếu là muốn tế ra điểm ấy tán Kim Thủ Chi, món pháp bảo này, rõ ràng là có chỗ hao tổn.

Dưới mắt xem ra, nghĩ nhất định là. . . Tinh khí thần!

Nhị Cầu chính mình dựa theo hắn biết tin tức, thôi diễn một bước, trong đầu, mơ hồ minh bạch cái gì.

Đại đạo mệnh môn, người tu đạo tư chất, giảng cứu năm cách tam tài, cái này tam tài, theo thứ tự là Thiên Địa Nhân.

Nói cách khác, tam tài theo thứ tự là thiên tài, mới, nhân tài! !

Cái này tam tài, tuy có cao thấp phân biệt giàu nghèo, nhưng đồng đều có thể chứng đạo .

Ti như có Thiên Đế, tổ, nhân quân chờ chứng đạo người.

Mà có một loại thuyết pháp, cùng tam tài thuyết pháp nhìn có chút liên hệ.

Thiên có tam bảo, Nhật Nguyệt Tinh.

có tam bảo, thủy hòa gió.

Người có tam bảo, tinh khí thần! !

Tam bảo! Nhật Nguyệt Tinh, thủy hòa gió, tinh khí thần. . . Chín! !

Không nên quên, Tam Bảo đạo nhân cùng Cửu Hoa để quân, kì thực là chứng đạo trước sau xưng hô khác biệt thôi!

Dưới mắt xem ra, Trần Lưu tế ra điểm này tán Kim Thủ Chi, chỗ hao tổn trong mắt, chính là hắn tinh khí trong cơ thể thần! !

Dưới mắt Trần Lưu tu vi, bất quá là động linh cảnh sáu tầng, ngay cả Tam Hoa Tự Đình cảnh giới đều không phải là.

Cho nên, trong cơ thể hắn tinh khí thần tu luyện, là rất yếu.

Cho nên, theo người này nhiều lần tấp nập sử dụng Kim Thủ Chi, hắn tinh khí thần hao tổn rất lớn! !

Nhị Cầu âm thầm thôi diễn, võ tu này sĩ, cảnh giới tu luyện, cấp độ thứ nhất, động linh cảnh, cấp độ thứ hai, Tam Hoa Tự Đình cảnh! ! Trong đó Tam Hoa Tự Đình cảnh, lại có ba tầng, theo thứ tự là luyện tinh kỳ, hóa khí kỳ, ngưng thần kỳ.

Mà Tam Hoa Tự Đình cảnh võ tu này sĩ, đỉnh đầu sẽ có ba hoa chi quang ngưng hiện.

Cái này ba hoa chi quang, tức thì bị gọi ngày hoa, ánh trăng, tinh hoa! !

Tinh khí thần, Nhật Nguyệt Tinh! !

Nhị Cầu đầu âm âm tiếng vang, Tam Bảo đạo nhân, chứng đạo về sau, là vì Cửu Hoa để quân, mà hắn kinh thư, là Cửu Hoa Kinh, cũng chính là tam bảo Cửu Hoa Kinh!

Ở trong đó. . .

Rõ ràng là có loại không hiểu liên hệ! !

Nếu như Nhị Cầu đoán không lầm, Cửu Hoa Kinh, hắn là tu luyện tinh khí thần, tốt nhất kinh pháp! !

Mà luyện tinh kỳ, hóa khí kỳ, ngưng thần kỳ, chính là Tam Hoa Tự Đình cảnh.

Nói một cách khác, chỉ có tu luyện Cửu Hoa Kinh, như vậy Trần Lưu tại sử dụng Kim Thủ Chỉ cái này pháp bảo nghịch thiên,

Mới sẽ không có chỗ cớ kị! !

Cửu Hoa Kinh, chính là kinh điển! ! Là chứng đạo Tam Bảo đạo nhân, Cửu Hoa để quân kinh thư! !

Như Cửu Hoa Kinh là tu luyện Tam Hoa Tự Đình cảnh tốt nhất tâm pháp, đồng thời bị Trần Lưu toại nguyện đoạt được, kia Trần Lưu tại Tam Hoa Tự Đình cảnh nội, tuyệt đối sẽ là cùng cấp vô địch hạng người.

Lại thêm, có Cửu Hoa Kinh tâm pháp, không hạn chế sử dụng nghịch thiên Kim Thủ Chỉ. . .

Cho dù là ngấm lại, Nhị Cầu đã cảm thấy toàn thân run rẩy! !

"Trách không được, trách không được! Cái này Trần Lưu như giống như điên, hao phí cái giá cực lớn, cũng muốn đem Tam Hoang tháp cho thu, đây rõ ràng là vì đạt được Cửu Hoa Kinh! !"

Nghĩ thông suốt điểm này, Nhị Cầu mất lộ về điên cuồng, tuyệt đối không thể để cho cái này Trần Lưu đạt được Cửu Hoa Kinh, càng không thể để hấn tu Cửu Hoa Kinh, bằng không mà nói, từ đó về sau, trong thiên hạ, có ai có thể trấn được cái này Trần Lưu? ?

Mà Nhị Cầu, cũng tuyệt đối không có chút nào khả năng, đạt được kia Kim Thủ Chỉ!

"Không, không! !" Nhị Cầu tuyệt không cho phép tình hình như vậy phát sinh! !

Hai mắt chó, lập tức tinh hồng!

Loại này tinh hồng, cùng lúc trước, Hình Phật Thiên Nhãn thức tinh lúc, hấn con người huyết hồng khác biệt.

Lúc này loại này tinh hồng, mang theo một loại cuồng dã cùng huyết tinh!

Tại áp lực cực lớn cùng đầu chí trước mặt, ánh mắt của hấn, trở nên cùng lúc trước, không giống trước!

Nhiều, là một loại sắc bén cảm giác!

Là một loại, để cho người ta nhìn một chút, liền cảm giác đáng sợ sắc bén!

Không có loại kia hàm hàm nhu tình chi sắc, mà là một loại lạnh lùng bên trong sắc bén! !

Khác biệt, còn có Nhị Cầu thể cốt đờ! !

Cái đuôi của hấn, không còn như lúc trước như vậy dựng thẳng, mà là rũ xuống, cùng sắp chạy vội chém giết sói, giống nhau như đúc!

Mà lỗ tai của hấn, cũng không còn là lúc trước như vậy mềm oặt rũ cụp lấy, mà là cùng mặt đất thẳng đứng lấy! ! Mà lại, loại này thẳng đứng trạng thái, rốt cuộc không thể cải biến! Bởi vì, đây là một loại thuộc về sói bản năng! ! Tại sinh tồn trong vùng hoang dã sói, nhất định phải thời thời khắc khắc, cảnh giác! ! Nhất định phải thời thời khắc khắc đứng thẳng lấy lỗ tai, chuẩn bị. Mà Nhị Cầu, lúc này, hoàn toàn cùng sói giống nhau như đúc.

Cải biến, còn có nụ hôn của hấn! Nụ hôn dài, tăng trưởng! Miệng của hấn trở nên rộng lớn, Lão Nha lộ ra ngoài, có chút dữ tợn kinh khủng!

Cùng lúc đó, Nhị Cầu bộ ngực, lông tóc lấm liệt, tăng trưởng, bộ ngực của hấn khung xương, càng là mở rộng ra! Dạng này là vì, tại cấp tốc chạy bên trong, có càng lớn lượng hô hấp! !

Phản tổ, đúng là phản tổ! !

Lúc này Nhị Cầu, thay đổi, hết thay cũng thay đổi! !

Tóm lại, lúc này Nhị Cầu, cũng không tiếp tục là một đầu Băng Khuyển, tại hướng vận mệnh tiến quân mãnh liệt, tại vận mệnh bên trong gãy dựa Nhị Cầu, hấn làm được bước đầu phản tổ, thành một đầu chân chính sói! Từ đó về sau, hấn Nhị Cầu sẽ không còn là một đầu Băng Khuyển, mà là một con sói!

Một con, gào thét tại Man Hoang đại địa sói!

Cho dù ai nhìn đến lúc này Nhị Cầu, cũng tuyệt đối sẽ không đem hấn nhận làm là một đầu Băng Khuyển, mà là một con sói! !

Một con đến từ phương bắc Man Hoang đại địa sói!

Một con ánh mắt sắc bén, liền hội khiến người ta cảm thấy e ngại sói! !

Nhị Cầu đã nhận ra mình cải biến, hẳn không có quá nhiều kích động, trong lòng chỉ là yên lặng đối mình nói một câu nói: Từ đó về sau, ta sẽ lấy ta hành vi, hướng cái này thương thiên mình bày ra, ta Nhị Cầu, không, ta Nhị Lang, sẽ là cái này Bắc Man đại địa một con sói! Một ngày nào đó, ta muốn gào thét tại Man Hoang đại địa bên trên, trở thành phiến đại địa này, vĩnh hằng thần!

Khi đó, ta không còn là Nhị Cầu, mà là. . . Nhị Lang Thần!

. . .

"Ai? !" Trần Lưu nghe được thanh âm, bỗng nhiên quay đầu, thấy được Nhị Cầu.

Nhị Cầu phản tổ, tự nhiên không thể nào là thật yên lặng, tối thiểu nhất, hẳn xương cốt dần khung cải biến, để hẳn toàn thân đều phát ra cốt ca cốt kết thanh âm

Cái này, tự nhiên kinh động đến Trần Lưu! !

Trần Lưu nhìn về phía Nhị Cầu, mặt lộ vẻ nghi hoặc, nhưng hẳn, vẫn như cũ là từ trước mặt cái này, thần sắc tàn nhẫn thân sói bên trên, thấy được lúc trước Băng Khuyển cái bóng.

Trần Lưu nhíu mày, "Chuyện gì xảy ra? Bảy ngày trước, đem người ném vực sâu, chẳng lẽ lại để người một đầu Băng Khuyển, đúng là đạt được cơ duyên, phản tổ rồi? !" Trần Lưu cũng không ngờ, lúc này hẳn một chút liền nhìn ra, lúc này Nhị Cầu, rõ ràng là phản tổ, thành một con sói, hung ác sói!

Khả trấn ở nhưng như cũ cười lạnh, "Ta Trần Lưu mặc kệ ở trên thân thể người xảy ra chuyện gì, người cho dù là biến thành một con sói, nhưng người đã một ngày là con chó, như vậy, cả một đời cũng chính là con chó! ! Cho dù người từ trong thâm uyên bò lên, vậy ta Trần Lưu, cũng sẽ lần nữa đem người đưa vào trong thâm uyên! !"

Nhị Cầu hai mắt băng lãnh, nhìn chằm chằm Trần Lưu, gào gừ hét dài một tiếng, thả người nhảy lên, mạnh mẽ thân thể hướng phía Trần Lưu chạy như điên.

Trần Lưu cười lạnh, thu hồi Kim Thủ Chỉ, "Hừ, đối phó người một con chó, nếu là vận dụng thần thông, đây là đối ta Trần Lưu, to lớn vũ nhục! !" Trần Lưu mắt có vẻ coi thường, khoe miệng càng là mang theo giọng mỉa mai ý cười.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: 3 thi trọng địa 【thượng】

Hàn phong gào thét bên trong, Nhị Cầu chạy tốc độ quỹ dị!

Oanh!

Gió bạo thanh âm đập vào mặt.

Đối mặt với Trần Lưu, Nhị Cầu thân hình như cung, bỗng nhiên nhảy lên, lại là hướng về Trần Lưu hung hăng đến bỏ nhào về phía trước mà đi.

"Hừ, súc sinh, chung quy là súc sinh! !" Trần Lưu cười lạnh. "Cho dù là có chút linh trí, tiến công thủ đoạn nhưng cũng là đơn nhất, không phải tê, liền là cắn!" Trần Lưu né người sang một bên, né tránh Nhị Cầu bỏ nhào về phía trước, mặt lộ vẻ vẻ châm chọc.

Nhưng sau một khắc, hẳn sắc mặt đại biến, Nhị Cầu đúng là đứng thẳng mà đi, vượt sói cây vô cùng sắc bén, bỗng nhiên hướng về Trần Lưu hung hăng đến xé ra!

Xoẹt! !

Trần Lưu trên cánh tay tay áo, hỏa hoa bắn tung toé!

Đây là hẳn giao nhau lấy hai tay, cản trở mặt của mình, đang điên cuồng lui lại bên trong, nhưng như cũ bị Nhị Cầu vượt sói cây hung hăng đến bắt được! !

Nhị Cầu móng vuốt, cứng rắn như như tinh cương, theo hẳn động linh cảnh đỉnh phong sáu tầng tu vi, lại thêm lực đạo của hẳn, lúc này hẳn một trào, cho

dù là một cây đại thụ, cũng nhất định phải trong nháy mắt, cùng nhau bị hấn xé rách. Nhưng lúc này hấn cái này xé ra, trảm tại Trần Luru trên cánh tay tay áo, thế nhưng là tại cái này tay áo bên trên, lại là phát ra kim thạch đan xen thanh âm, càng có hỏa hoa bắn ra.

Nhị Cầu cái này xé ra, như là trảm tại trên tảng đá đồng dạng.

"Hừ, ta Trần Luru, cho dù là trên người áo bào, cũng không phải phạm phạm, chính là. . ."

Tê lạp, chạy bằng khí, Trần Luru một góc quần áo, theo gió mà rơi!

Cái này khiến Trần Luru ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, trong miệng cuồng vọng lời nói, cũng là bỗng nhiên trì trệ, mắt lộ ra thần sắc bất khả tư nghị, nhìn chăm chăm mình trên quần áo chính tê vết cắt, liền như là bị cắt bỏ.

Mà lại, tại Trần Luru trắng nõn da thịt bên trên, có vết máu chậm rãi tràn ra, máu tươi chảy ra.

Cái này đạo vết thương, mặc dù không sâu, nhưng lại thật sự tại Trần Luru trên thân, lưu lại vết tích! !

Trần Luru người này, cỡ nào tự ngạo, tu vi bất quá là động linh cảnh sáu tầng, lại là dám tự khoe là Trần Luru đại đế, bằng đến, liền là hấn nghịch thiên khí vận, bằng đến, liền là hấn nghịch thiên Kim Thủ Chi! Hấn khí vận, cho dù là chứng đạo người tới, chỉ sợ cũng có chút nóng mắt. Dạng này khí vận, để Trần Luru người này, tự ngạo vô biên.

Mà lúc này, Nhị Cầu tại trên cánh tay của hấn, lưu lại không sâu không cạn năm đạo vết máu.

Mặc dù không phải cỡ nào nghịch thiên kiêu nhân chiến tích, nhưng lại cũng nói Nhị Cầu đã tính!

Nhị Cầu thật dài mồm sói bên trên, có nụ cười quỷ dị, nhìn ở trong mắt Trần Luru, để hấn cảm thấy có chút kỳ dị.

"Yêu nghiệt, dám làm tổn thương ta! !" Trần Luru trắng bệch sắc mặt, nổi lên trận trận xấu hổ chỉ ý, hấn song quyền nắm chặt, bỗng nhiên hướng về Nhị Cầu vọt tới.

Nhưng, Trần Luru bất quá là động linh cảnh sáu tầng võ tu, tại Nhị Cầu thông linh cảnh sáu tầng đỉnh phong yêu thú trước mặt, không chiếm được chút nào chỗ tốt. Luận gân cốt rắn chắc trình độ, Trần Luru kém xa tít tắp, mà hấn lúc trước lại cuồng vọng đến lựa chọn không sử dụng pháp bảo, lựa chọn cận thân cùng Nhị Cầu thiếp thân cận chiến. Không thể không nói, cái này Trần Luru, cuồng ngạo đến có chút vô não! !

Lúc này Trần Luru, không có tu luyện đoán thể chi thuật, lại có thể nào là Nhị Cầu đối thủ?

Mấy hiệp xuống dưới, Trần Luru trên thân, lại nhiều chút Nhị Cầu vuốt sói phía dưới vết máu!

Trên mặt quần áo, càng là rách tung toé.

"Đáng chết, súc sinh chết tiệt! !" Oanh một tiếng, Trần Luru bị Nhị Cầu một quyền đập bay, thân thể lao đảo, từ đất vàng bụi bặm bên trong đứng lên, nhìn về phía Nhị Cầu, nhưng mắt tối sầm lại, Nhị Cầu thân hình đã tới! Có thể nói, Nhị Cầu mỗi một lần xuất thủ, đều là sát tâm đem lấy Trần Luru tính mệnh!

Trần Luru người này có đại khí vận, Nhị Cầu mục đích, là lấy tính mệnh, đoạt trọng bảo, Kim Thủ Chi!

Nhưng lúc này Trần Luru, cho dù là tại không sử dụng pháp bảo thần thông tình huống dưới, Nhị Cầu muốn lấy tính mệnh, vẫn như cũ gian nan.

Cái này Trần Luru, tu có không tầm thường thân pháp, bước chân quỷ mị loạn vũ, tại Nhị Cầu răng nhọn móng sắc cuồng oanh loạn tạc phía dưới, Trần Luru hoặc là khó khăn lắm né tránh, cho dù là không cách nào né tránh, nhưng Nhị Cầu đoạt mệnh chi thế, nhưng cũng bị Trần Luru hóa giải, vên vên có thể đối với hấn tạo thành một chút vết thương nhẹ!

Đây hết thấy,

Đều bởi vì Trần Luru người này, bởi vì không tầm thường khí vận, đạt được tất cả loại thủ đoạn thần thông, đều là không tầm thường, cho dù là người mang thân pháp, cũng có chút quý mị.

Lúc này, Trần Luru bị Nhị Cầu oanh đến trên mặt đất!

Hai mắt chó co rụt lại, đây là cơ hội tốt vô cùng!

"Phích Thiên Cừ Thử, Cừ Đoạn Sơn! !" Nhị Cầu toàn thân lãnh mang lấp lóe, trong tay nắm lấy một thanh tia lôi dẫn quán quanh hình thành búa lớn, bỗng nhiên hướng phía Trần Luru hung hăng đến chém xuống!

"Cút ngay! !" !

Lúc này Trần Luru, cũng đã nhận ra, lúc này trước mặt, yêu thú này, đúng là sử xuất một thức uy thế không tầm thường thần thông, nghĩ nhất định là áp đáy hòm công phu, lại là lựa chọn tại như thế một cái thời cơ thích hợp, trong lúc đó xuất thủ. Một thức này thần thông, có thể nói, cho Trần Luru tạo thành rất sâu rung động!

Hắn không nghĩ tới, cái này Bằng hệ Bằng Khuyển linh thú, phản tổ về sau, đúng là sẽ có Lôi hệ thần thông! !

Mà lại, cái này thần thông, uy thế cực kỳ bá đạo! !

Nếu như mình, không sử dụng thần thông, hoặc là pháp bảo, tại một thức này thần thông dưới, sợ là sẽ phải ngã xuống!

Tình hình nguy cấp phía dưới, Trần Lưu đem mình mới vừa nói qua, trở thành một cái rầm, theo gió mà đi.

Hắn nổi giận một tiếng, tề ra mình hai kiện pháp bảo!

Đỉnh đầu một đạo Phích Lịch Châm, trong tay một vệt kim quang lờ lờ Xích Kim Thiết Bổng, bịch một tiếng, đập vào Nhị Cầu đối diện chặt xuống đích lôi mang quần quanh hình thành búa lớn phía trên.

Búa lớn như là ngưng thực, chống đỡ tại Xích Kim Thiết Bổng phía trên, trợn trợn tia lôi dẫn, càng là quần quanh gây sát, đến Trần Lưu trên thân.

Khả trần ở, lại đỉnh đầu Phích Lịch Châm, tia lôi dẫn với hắn, hoàn toàn không có tác dụng!

Tia lôi dẫn búa lớn tiêu tán, Trần Lưu cười lạnh một tiếng, quơ trong tay Xích Kim Thiết Bổng, hắc hắc múa, cuồng phong gào thét bên trong, hướng về Nhị Cầu quét ngang mà tới.

Côn pháp bách biến, thần thông từ hiện!

Nhị Cầu đã từng thấy qua Trần Lưu sử dụng căn này côn bổng, như là quơ Như Ý Kim Cô Bổng đồng dạng, cùng trong bóng tối tà ác xấu xí chỉ vật đại chiến, Thần Uy không tầm thường, có nghịch thiên chi tư.

Lúc này, Nhị Cầu tự mình đối mặt Trần Lưu, sử dụng căn này gây sát, nội tâm ám đạo khổ quá.

Cho dù là hắn như xương đồng da sắt đồ bê tông thân thể cánh tay, tại cùng căn này gây sát giằng co thời điểm, cũng cảm giác được bị đau!

Giờ này khắc này, Nhị Cầu mới cảm giác được, chính mình thủ đoạn, quả thực là ít đến thương cảm, cho dù là tiện tay binh khí, cũng không có.

Nhị Cầu trong lòng mặc niệm phích lịch tâm pháp, trong lòng yên lặng diễn hóa Phích Thiên Cửu Thức thức thứ hai, Hận Như Hải! !

Phích lịch tâm pháp, tu được chính là lôi!

Tổng cộng có Cửu Tự, phân biệt là Phích Lịch Lôi Đỉnh Tể Hàn Tiêu.

Trong đó, sấm sét chữ tâm pháp, tổng cộng có chín thức thần thông.

Thứ nhất, Cửu Đoạn Sơn, thứ hai, Hận Như Hải! !

Nhị Cầu trong mắt, như là có tia lôi dẫn lấp lóe, tại Xích Kim Thiết Bổng trước mặt, hắn như lâm núi lở chi thế, trong lòng phích lịch tâm pháp tu luyện được cực nhanh, hiểu thật lâu thức thứ hai thần thông, tự nhiên mà vậy, chính là sử xuất.

Hận Như Hải! !

Nhị Cầu song trào thành bàn tay, thành sấm sét hạ chi thế!

Trên bàn tay, lại là quần quanh lấy trợn trợn đích lôi mang, cái này tia lôi dẫn không lớn, không có quá nhiều uy mãnh chi thế, lại là tại quần quanh đích lôi mang bên trong, tạo thành một cỗ bén nhọn cảm giác. Mà lại, hắn tia lôi dẫn khí thế triển miên không dứt, khi thì như là nước biển sóng lớn, bỗng nhiên phách thiên cái địa, khi thì lại như dòng suối nhỏ, si hận không dứt, quần triển miên miên!

Hận Như Hải, một thức này, cùng Cửu Đoạn Sơn hoàn toàn khác biệt, Cửu Đoạn Sơn một thức, uy mãnh chí cương, một thức đoạn sơn! Mà Hận Như Hải, đã có biển cả mãnh liệt vỗ bờ, lại có nước biển kéo dài quần quýt si mê, giằng co chính là, tại uy mãnh chí cương khí thế bên trong, tìm kiếm một loại kéo dài không dứt khí thế.

Kéo dài quần quýt si mê, chính là Hận Như Hải, một thức này thần thông tinh túy! !

Hóa chí cương chí mãnh tại một điểm, hình thành sắc bén chi thế, đã có cực mạnh uy lực, nhưng cũng có thể tại có hạn nguyên linh chi lực dưới, hình thành kéo dài chi thế.

Chương 73: 3 thi trọng địa 【 trung 】

Sấm sét như bò!

Phích Lịch Cửu Quyết tâm pháp, Phích Lịch Lôi Đình Tề Hân Tiêu, sấm sét chữ nhất quyết, giáng cứu chính là một chữ, bỏ!

Ngự lôi mà đi, đem lôi điện chi uy, hình thành bỏ chi thể!

Nhị Cửu vượt sói phía trên, tia lôi dẫn quán quanh, mặc dù không nhiều, từng tia từng sợi, nhưng hấn thành đánh cho chưởng đao bên trên, lại là tạo thành một cỗ chói mắt bén nhọn cảm giác. Tại con dao của hấn dưới, hình thành tia lôi dẫn, như là ngưng thật, có thể ngăn cách Trần Lưu vung vẩy mà tới Xích Kim Thiết Bồng.

Đồng!

Xoẹt!

Nhị Cửu cổ tay chặt trầm tại Trần Lưu Xích Kim Thiết Bồng phía trên, theo bắn tung toé hóa hoa, phát ra kim thạch đan xen thanh âm!

Lúc này Nhị Cửu vận chuyển Phích Thiên Cửu Thức thứ hai, Hận Như Hải thần thông, cổ tay chặt bên trên quán quanh lấy đích lôi mang, làm bàn tay của hấn hình thành đao thể, như là thép tinh rèn đúc bảo đao, cứng rắn vô biên! Mà lại, Trần Lưu Xích Kim Thiết Bồng, mặc dù nặng hơn ngàn cân, nhưng lại không cách nào xúc động đến Nhị Cửu vượt sói. Chỉ vì, tay của hấn, như đao, trên đó từng tia từng sợi đích lôi mang, đã xem vung vẩy mà tới gây sát, ngăn cách.

Kể từ đó, Nhị Cửu cho dù là không có tùy thân binh khí, cũng không sao!

Trần Lưu ánh mắt có chút ngưng tụ, thân hình theo bị Nhị Cửu đánh bay, gắt gao nhìn chăm chăm Nhị Cửu cổ tay chặt.

Yêu thú này thần thông, bất phàm! !

Lúc trước kia một thức thần thông, như là đoạn sơn Liệt Địa búa lớn, chí cương uy mãnh, mà trước mắt một thức này thần thông, lại là như là tay cầm một thanh tiêu xảo lại vô cùng sắc bén tiểu đao, mặc dù không có lúc trước như vậy đoạn sơn Liệt Địa khí thế, nhưng lại có một cỗ vô cùng sắc bén âm hàn cảm giác, phẳng phát như rắn độc, tùy thời có thể lấy tại trên cổ họng, hung hăng về lên một đao.

"Ta Trần Lưu, khinh thường ngươi! !" Trần Lưu thầm nghĩ trong lòng, nhìn lên trước mặt, đứng thẳng mà đi, như là tu sĩ yêu thú, liền càng phát giác trong lòng bị đè nén, tâm nói, " yêu thú này ý vào mình da dày thịt béo, lại có cái kia quý dị cỗ tay chặt thần thông, sắc bén vô cùng, kể từ đó, huyền thiết nung tẩn, như pháp phát huy ra lớn nhất uy năng! Dưới mắt xem ra, cái này con chó săn yêu thú, rõ ràng là mười phần am hiểu cận thân tác chiến, hấn chỗ dựa vào, chính là nhục thân."

Trần Lưu cùng Nhị Cửu lạnh lùng giằng co, lúc này đều là lẫn nhau lạnh lùng quan sát đến, một động không bằng một tĩnh.

Hàn phong nghẹn ngào bên trong, bụi đất pháp phối, tràn ngập tại trong hai người.

Nhị Cửu vận chuyển thần thông, Hận Như Hải, cần thiết linh lực cực nhỏ, cho nên có thể duy trì lấy, như mặt nước kéo dài không dứt, cho nên lúc này Nhị Cửu, không có sợ hãi. Nhưng hấn cũng không có dám đối cái này Trần Lưu có chút khinh thường, Trần Lưu người này, không nói những cái khác, vền vẹn là khí vận chi thuật, liền cực kỳ đáng sợ.

Cho nên, dưới mắt mình phải làm, chính là giải quyết dứt khoát! Có chút vận chuyển phích lịch tâm pháp, Nhị Cửu tay trên đao, tia lôi dẫn lấp lóe, hấn không do dự, xông tới!

Hận Như Hải một thức, chỉ có khoảng cách gần vật lộn, mới có thể phát huy lớn nhất uy thế.

Trần Lưu khoe miệng cười lạnh, tại Nhị Cửu thân hình quý dị, phi nước đại như ánh đèn đến đây thời điểm, hấn đem trên đỉnh đầu treo Phích Lịch Châm, gỡ xuống! Theo Trần Lưu cầm cán này màu bạc châm hình pháp bảo, cả người hấn, toàn thân đều tràn ngập tia lôi dẫn, như là lôi thần đồng dạng.

Trần Lưu miệng lẩm bẩm, đem trong tay phích lịch ngân châm, bỗng nhiên đảo ngược!

Vốn là đứng trước, dưới mắt lại là dựng ngược!

Bỗng nhiên, từ ngân châm bên trong, từng đạo gào thét mà ra đích lôi mang, như là nhận lấy một loại nào đó dẫn dắt, hướng về Nhị Cửu gào thét mà tới!

Cho dù Nhị Cửu chạy tốc độ cực nhanh, nhưng từ phích lịch trên ngân châm đổ xuống mà ra lôi uy, lại là khóa chặt hấn, ầm vang hướng về Nhị Cửu bôn

lời mà tới.

Nhị Cầu trước mặt, xuất hiện đầy trời lời điện như tơ, từng đạo hóa thành rắn trườn! !

Trong tay hắn có chút tia lời dẫn lấp lóe, bén nhọn âm hàn hình thành, giờ tay chém xuống, giờ tay chém xuống! Từng đạo lời điện như tơ rắn trườn, bị hắn chặt đứt, nhưng cái này đầy trời lời điện chi uy, lại cũng không từng tiêu tán, tại bị hắn chặt đứt về sau, lại là quỷ dị ngưng tụ, một lần nữa huyền hóa, kể từ đó, đầy trời tia lời dẫn, tạo thành một cái viên cầu, đem Nhị Cầu hung hăng vây quanh về sau, ầm vang một tiếng, đem đánh bay!

Trần Lưu cười lạnh, cầm trong tay dựng ngược phích lịch ngân châm cất kỹ,

Trên đó cũng đã không còn lời điện gào thét mà ra, "Thu nạp gần nửa năm lời uy, coi như là một món lễ lớn, tặng cho ngươi! Lần này, cho dù là bất tử, nhưng cũng là nửa tàn phế!"

Oanh! !

Tia lời dẫn tại Nhị Cầu trên thân nổ tung, đem đánh bay mấy trăm trượng xa.

Nhị Cầu phun máu phè phè, trước mắt hắn, lại là trận trận biến thành màu đen, tựa hồ muốn hôn mê.

Nhị Cầu bỗng nhiên cắn đầu lưỡi một cái, đau nhức nhưng bình tĩnh, mà hắn đục trên khuôn mặt, vẫn như cũ có tia lời dẫn lấp lóe, càng không ngừng nổ tung! Cái này khiến Nhị Cầu thân thể, theo tia lời dẫn mỗi một lần lấp lóe cùng bạo liệt, đều muốn nhịn không được đến run rẩy cùng run rẩy, theo xả sức cùng run rẩy, trên người hắn da lông, đều muốn có máu tươi lan tràn ra, nguyên bản tuyết trắng da lông, lúc này đã là bị máu tươi, hoàn toàn nhuộm dần.

"Đây là pháp bảo gì? !" Nhị Cầu ánh mắt lạnh lùng, Trần Lưu người này, thật sự là. . . Không lời nào để nói!

Nhị Cầu coi là, Trần Lưu đỉnh đầu lơ lửng phích lịch ngân châm, là có thu nạp Lời hệ thần thông tác dụng, thật không nghĩ đến, theo Trần Lưu đem bảo bối này đảo ngược dựng ngược, đúng là dâng lên mà ra như là biển đích lời mang! !

"A, còn chưa có chết?" Trần Lưu đi tới, thấy được trên mặt đất trợn tròn mắt yêu thú."Thật sự là quật cường! Ta nói qua, mặc kệ ngươi là như thế nào từ trong thâm uyên bò lên, ta Trần Lưu, vẫn như cũ còn sẽ đích thân đem ngươi ném tới dưới vực sâu!"

"Ngươi ta ở giữa, như là trời và đất! Tại ta Trần Lưu trước mặt, ngươi có thể nào bất tử?" Trần Lưu ha ha cuồng tiếu, nắm lấy Nhị Cầu một cái chân, xé rách ngược, hướng về vực sâu đi đến.

Nhị Cầu ánh mắt lạnh lùng bên trong có vẻ bị thương, "Phải chết à? Chung quy là không cách nào chiến thắng cái này Trần Lưu. . ."

Nhưng Nhị Cầu lúc này trong mắt, lại là không có hối hận.

Hắn không hối hận mình đứng ra, hướng Trần Lưu một trận chiến!

Tuy là hướng Trần Lưu một trận chiến, nhưng ở trong mắt Nhị Cầu, lần này chiến đấu, lại mang ý nghĩa rất nhiều.

Hắn chiến, không phải Trần Lưu, mà là thê thảm vận mệnh!

Hắn tại hướng vận mệnh tiến quân mãnh liệt, hắn muốn thu hoạch được Kim Thủ Chi, hắn phải thay đổi mình khí vận, hắn muốn. . . Cái mệnh!

Cứ việc thất bại, nhưng Nhị Cầu, không hối hận!

Mặc dù vẫn như cũ lạnh lùng ánh mắt bên trong, tràn ngập không cam lòng, nhưng hắn tràn ngập ra máu tươi khoe miệng, lại là có mỉm cười.

Cái này tựa hồ là lão tử. . . Lần thứ nhất phản kháng cái này bất công lão thiên a?

Ha ha, cùng cái này Trần Lưu chênh lệch, thật đúng là không tầm thường lớn a!

Nhị Cầu cười khò, nghe Trần Lưu lời nói, hắn quỷ dị đi vào thế giới này, liền có Kim Thủ Chi, chính là khí vận gia thân, mười phần nghịch thiên! ! Tùy theo, càng là người mang đủ loại trọng bảo.

Mà mình đâu? Thành một con chó! !

May mắn, một trận chiến này cũng không phải là không có chỗ tốt, tối thiểu nhất, lão tử sơ bộ phân tổ, thành một con sói. . . Khả năng không còn có gào thét Man Hoang khả năng a?

Nhưng, đây hết thảy đều không hối hận! !

Hàn phong thổi lật phát Nhị Cầu toàn thân lông tóc, huyết dịch thấm ướt lông tóc, không còn uy phong凛冽, không còn theo gió mà động, Nhị Cầu lúc này, trước mắt trận trận biến thành màu đen, càng là có chút hữu khí vô lực. Hàn phong quét, để hắn cảm giác được có chút rét lạnh.

"Phải chết sao?" Nhị Cầu đặng chất lắc đầu, nhắm mắt lại.

Trần Lưu lạnh hừ một tiếng, nắm chắc tay, bỗng nhiên buông ra!

Nhị Cầu thân hình, như đá, rơi xuống phía dưới, lọt vào trong sường mù dày đặc, chớp mắt biến mất không thấy gì nữa.

"Ta Trần Lưu là có người có đại khí vận, như luận người như thế nào phản kháng, tại ta thiên chi kiêu tử trước mặt, lại là không được!"

"Thiên này, người phản kháng rồi sao?"

Nhị Cầu, chết tại xuất thân chưa nhanh trước đó.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: 3 thi trọng địa 【 hạ 】

Đen nhánh vực sâu, quanh năm nồng vụ tràn ngập.

Ai từng để ý, một con yêu thú, bị ném ra trong thâm uyên, chớp mắt, chui vào nồng vụ, biến mất không thấy gì nữa.

Ai từng để ý? Ti tiện sinh mệnh, sắp như vậy chết đi?

Không có người, không có người! !

Nhị Cầu phảng phất hèn mọn bụi đất, vốn cũng không hẳn là cát ở đây thế gian!

Băng lãnh thấu xương gió, thổi tới Nhị Cầu trên thân.

Hắn mở mắt, trong mắt không vui không buồn, lại là có một cổ chết lặng.

"Cứ như vậy đi, không có ngày mai, cũng không có bản thân. . ." Trong lòng của hắn vẫn nỉ non, chậm rãi nhắm mắt lại, lại là chẳng biết tại sao, khóe mắt có ba giọt tròng mắt, trượt xuống.

Nghĩ đến không thể được, người nại đời người gì?

Bất quá tôi thiếu nhất, phần đầu qua, cũng đầu qua.

Cuối cùng là kết cục như vậy, nhìn, tựa hồ không có gì tốt đáng tiếc.

. . .

Cấp tốc rơi xuống bên trong, Nhị Cầu còn có thể cảm giác được bên tai phong thanh, ô ô, tựa như mãng hoàng nơi đó mùa đông, không nói lý thời tiết, không nói lý gió bắc, xen lẫn tuyết bay, như dao, quét ngang lấy thiên địa mệnh mông.

Khóe miệng của hắn, ngưng tụ mỉm cười, tại trong bình tĩnh chờ đợi từ vong.

Hàn phong mặc dù lạnh, lúc này Nhị Cầu, nhưng trong lòng thì ấm áp, hắn phảng phất lại về tới, Man Hoang đại địa cái kia hang đá, cái kia có thể gọi là nhà hang đá.

Bên ngoài Phi Tuyết Liên Thiên, nhưng là mẫu thân ôm ấp, vẫn như cũ ấm áp!

Mẫu thân * vẫn như cũ thơm ngọt! !

Có lẽ, mẫu thân còn ở đó, sẽ ở trong bình tĩnh trưởng thành, mà không phải như như vậy. . .

Đáng tiếc, không có nếu như.

Nhị Cầu là cô nhi, như thế ấm áp, dễ hẳn cảm thấy rất dễ chịu.

Hắn lúc này, phảng phất lại là tại mẫu thân trong lòng ngực.

...

"Thực sự, cứ như vậy sao? Ngươi thật, cam tâm a?" Đột nhiên, một đạo lạnh lùng đến thanh âm, tại Nhị Cầu bên tai nổ lên, cái này khiến hắn bỗng nhiên mở mắt ra, trước mắt, lại là bóng tối vô tận, mà thân thể. . . Hắn cảm giác không thấy thân thể của mình, lại là có thể cảm giác được mình tồn tại.

"Ài?" Nhị Cầu không có quá mức ngạc nhiên, hắn chậm rãi mở miệng.

"Ngẫm lại ngươi chết đi mẫu thân, suy nghĩ lại một chút giết chết mẫu thân ngươi hung thủ, bọn hắn sống rất khá, đều rất không tệ, tối thiểu nhất, so với ngươi còn mạnh hơn." Trong bóng tối, âm thanh kia mang theo một loại nào đó thần bí vận luật, chậm rãi mở miệng.

Nhị Cầu mí mắt buông xuống, trầm mặc.

"Ngẫm lại Trần Lưu, nhìn nhìn lại ngươi." Trong bóng tối, thanh âm cười cười, "Trần Lưu cùng ngươi không có gì khác biệt, hắn cũng là quý đệ đến nơi này, thế nhưng là từ khi lại tới đây, chính là người mang Kim Thủ Chỉ, khí vận gia thân, thuận buồm xuôi gió thuận dòng! Mà ngươi, nhìn nhìn lại ngươi, đồng dạng quý đệ đến đến nơi này, nhưng ngươi đây? Không có cái gì, hoàn thành một con chó!"

"Thành một con chó về sau đâu? Ngươi có cái gì? Không có cái gì! Mẹ của ngươi, huynh đệ của ngươi, chết rồi, đều đã chết! !"

Lời này, như là kinh thiên phích lịch đồng dạng, ầm ầm rung khắp tại Nhị Cầu trong đầu.

"Từ ngươi ở ngoài, tựa hồ những người khác, đều sống được so ngươi tốt, hắc hắc, ngươi. . . Thật sự là thật đáng buồn a!" Trong bóng tối, thanh âm đùa cợt nói.

"Ta. . . Ta thì phải làm thế nào đây?" Nhị Cầu thống khổ đang lúc mờ mịt, hướng phía hắc ám gào thét.

"Tin ta, được chứ? Tin ta, ngươi có thể đạt được ngươi muốn hết thảy! Tin ta, ngươi thậm chí có thể vĩnh sinh!" Trong bóng tối thanh âm, mang theo mỉa mai hoặc.

"Ta, tại sao muốn tin ngươi?" Nhị Cầu thần sắc nhất chuyển, trong lúc đó cánh giác, trở nên lạnh lùng.

Trong bóng tối, có ba đạo mơ hồ hư ảnh, chợt lóe lên, lập tức hắc hắc đến quý đệ tiếng cười liên truyền đến, "Bởi vì, ngươi có thể cảm giác được lực lượng của ta! !"

"Lực lượng này, ta có thể cho ngươi, chỉ cần ngươi tin ta, chỉ cần ngươi thề, trở thành quý tử, trở thành ở nhân gian hành tẩu Địa Ngục ác khuyến Atula, lo liệu chạp đất ngục ý niệm, vì ta chém giết, vì ta xé rách trên đường hết thảy chướng ngại, tìm kiếm được quý sách. . . Lực lượng này hết thảy,

Đều có thể cho ngươi!"

"Ngươi, là ai?"

"Ta? Ha ha ha, ta chính là ngươi, ngươi chẳng lẽ cảm giác không thấy a? Ta cũng là Tam Thi đạo nhân! Thời gian của ngươi không nhiều lắm, ngẫm lại, cho lão phu một cái hứa hẹn, hoặc là chết, hoặc là. . . Vĩnh quang đến vĩnh sinh!"

...

"Ta, đáp ứng!"

"Tốt, thành giao."

...

Trong bóng tối, âm trầm nồng vụ đang không ngừng ngưng tụ co vào, tình hình quý đệ, lại cũng bất quá là kéo dài một nháy mắt, âm vụ sạch sành sanh không còn, tại Nhị Cầu trước trán, tạo thành một viên hình thoi màu mực băng tinh, cái này màu mực băng tinh, lóe ra sáng chói yếu đệ quang mang, lập tức, liền quý đệ chui vào Nhị Cầu trên trán, biến mất không thấy gì nữa.

Nhị Cầu bỗng nhiên mở mắt, chỉ là ánh mắt của hắn, lại là đen kịt một màu! !

Hắn lúc này, thân trong bóng đêm, nhưng cái này hắc ám, ở trước mặt hắn, lại là rõ ràng.

Hải cốt khắp nơi trên đất, khô lâu xếp, hắn lúc này, đứng là ngồi xếp bằng tại một đạo trên tấm bia đá.

Nhị Cầu đi xuống bia đá, nhìn hướng phía sau, là một ngôi mộ mộ, trên tấm bia đá khắc:

Tam Thi đạo nhân chi mộ.

"Lựa chọn đi." Trên tấm bia đá, truyền tới một đạo thần niệm.

Nhị Cầu giẫm lên hài cốt khô lâu, đi thẳng về phía trước, cách đó không xa, hắn thấy được một tấm to lớn trên lưới nhện, quần quanh lấy hai người. Một người trong đó, phong thái yếu điệu, dung nhan tuyệt thế, chỉ là lông mày đóng chặt, bị dính tại trên lưới nhện, không thể nhúc nhích.

"Nàng, vì một tấm bì thảo, giết mẫu thân ngươi!"

Lúc này trên lưới nhện, nữ tử kia chậm rãi mở mắt, nhìn về phía Nhị Cầu thời điểm, hơi sững sờ.

Mà một bên, trên lưới nhện kề cận một người nam tử, mặt phân âm dương, một nửa là hắc, một nửa là bạch, có chút quỷ dị, chính nhìn chăm chú Nhị Cầu động tác.

"Cảnh Mộng Hi, Bạch Trảm Không. . ." Nhị Cầu đối hai người này, đều đều biết.

Hắn không nghĩ tới, đúng là có thể ở chỗ này gặp thấy hai người.

"Vì cái gì không giết nàng?!"

Theo đạo này thần niệm truyền ra, lập tức nơi đây khắp nơi trên đất hài cốt phía trên truyền ra kéo kẹt kéo kẹt thanh âm, mà từng cái khô lâu trống rỗng trong hốc mắt, bốc cháy lên quỷ hỏa! Từ chỗ nào cốt ca cốt kết cắn vào đầu lâu trong mồm, truyền tới trợn trợn chói tai thanh âm, "Giết nàng, giết nàng!!"

Tay trái gà không chặt nhuộc nữ tử. . .

Nhị Cầu hơi sững sờ bên trong, chẳng biết lúc nào, trên mặt đất đứng lên một bộ hài cốt, cầm lên trên đất một cái khô lâu nhấc tại trên đầu của mình, đi tới Nhị Cầu bên cạnh, crack một tiếng, kẻ này từ xương cốt của mình bên trên, chết dưới một cây xương cốt, đưa cho Nhị Cầu.

Khô lâu miệng bên trong, phát ra như lúc trước thần niệm thanh âm, mệnh lệnh Nhị Cầu, "Giết nàng!!"

Nhị Cầu cầm cốt mâu, nhìn Cảnh Mộng Hi một chút, giết mẫu mối thù không đội trời chung, hắn một tiếng không phát, lạnh lùng vô tình, trong tay cốt mâu nắm chặt, đi hướng Cảnh Mộng Hi.

Xoẹt! !

Cốt mâu đâm vào Cảnh Mộng Hi trong bụng, trong chốc lát, máu tươi lan tràn ra.

Cảnh Mộng Hi nhếch to miệng, lộ ra một mặt không thể tin thần sắc, nhìn lên trước mặt cái này đứng thẳng yêu thú. Từ trường này lang thú trên mặt, nàng lơ mơ nhìn ra chút rất nhiều năm đó Dao Dao bên cạnh, kia bé đáng yêu Băng Khuyển cái bóng, cũng nhớ tới năm đó, tại nàng dưới chân thoải thóp Băng Khuyển mẫu thân.

Xoẹt, Nhị Cầu trên tay dính đầy máu tươi, đem cốt mâu rút ra!

"Ồ ô! !!"

Mạng nhện một bên khác, kia trắng đen âm dương mặt Bạch Trảm Không, ô ô điên cuồng gào thét, nhưng miệng, lại là không phát ra được thanh âm nào, khóe mắt của hắn, lộ ra huyết lệ, nhìn chăm chú Nhị Cầu, hận không thể đem Nhị Cầu hoàn toàn thôn phệ hết!

"Hắn hận ngươi, giết hắn!"

Nhị Cầu bên cạnh hài cốt, đối Nhị Cầu cười hi hi nói.

"Hận ta? Cái này là được rồi, thả hắn, ta chờ hắn đến báo thù! !" Nhị Cầu ném ra trong tay mạng máu cốt mâu, đối bên cạnh hài cốt nói.

"Ta nghe ngài!" Hài cốt cười tùm tùm phải nói nói, "từ nay về sau, ngài chính là ta Quỷ Đạo quý tử, Địa Ngục ác khuyển Atula đại nhân!"

Nhị Cầu xoay người lại, nhìn xem cái này hài cốt, mỉm cười, lại là bỗng nhiên nắm kẻ này phần cổ, crack một tiếng, đem đầu bóp xuống tới, ném ở dưới chân, một cước đạp nát!

"Ta là Lang Thần, không phải cái gì chó! !"

Trong hư không, truyền đến cái kia đạo thần niệm, "Nhớ kỹ ngươi thân phận, quý tử! Từ nay về sau, ngươi chính là ta Quỷ Đạo quý tử, Atula! ! Lo liệu chúng ta chấp niệm, vì ta tìm tới quý sách, vì bọn ta, mở ra cái này Địa Ngục Chi Môn!"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 75: Có thể hay không, nghịch tập?

Giả giả thật thật, thật thật giả giả, có lúc, lại là không có quá lớn ý nghĩa.

Khi hần tỉnh lại thời điểm, phát giác mình vẫn như cũ là tại chỗ cũ, nằm sắp... Cùng lúc trước ả núp đáng vẻ, không hề khác gì nhau. Tình cảnh này, để Nhị Cửu có chút mờ mịt!

Phảng phất, đây hết thấy, giống như là trong giấc mộng.

Hay là, thời gian ngược dòng, hần lại về tới lúc trước, do dự, phải chăng muốn động thủ nguyên điểm.

Chỉ là, Nhị Cửu đã nhận ra biến hóa của mình, giờ mới hiểu được, đây hết thấy không phải là mộng.

Mà là thật sự phát sinh cố sự.

"Dưới vực sâu, có ngôi mộ, Tam Thi đạo nhân chi mộ, Quý Đạo..." Nhị Cửu trầm nghĩ trong lòng, hần sờ một cái mi tâm, lập tức mi tâm nơi đó, hiện ra một đạo tinh điểm, cái này tinh điểm, lại là một cái đen như mực tinh thể, hiện ra hình thoi, như là thủy tinh.

"Quý Đạo... Quý tử! !" Cái này hình thoi thủy tinh, là hần thân phận tượng trưng, Nhị Cửu không biết, Quý Đạo quý tử đến tốt cùng sẽ có bao nhiêu, chỉ cần cái này linh tính thủy tinh ở trong cơ thể hần, hần liền vĩnh viễn là Quý Đạo quý tử, bị Quý Đạo chỗ điều khiển, vì Quý Đạo chỗ phục vụ.

Chính như Tam Thi đạo nhân nói, là tới từ địa ngục ác quỷ, Atula!

...

Tại Nhị Cửu trầm tư thời điểm, mi tâm của hần chỗ, hình thoi thủy tinh bên trong có một đạo thần niệm truyền vào Nhị Cửu trong đầu."Chuẩn bị động thủ, lão phu có thể điều khiển thiên địa này hư không một lát, tại này nhảy mất bên trong, người nhất định phải giết Trần Lư, bằng không mà nói, người đi không ra toà này Tam Hoang tháp!"

Nhị Cửu chậm rãi đứng lên, nhìn về phía xa xa Tam Hoang tháp.

Lúc này Trần Lư, ngồi xếp bằng tại Tam Hoang tháp dưới, sắc mặt dữ tợn, sắc mặt tái nhợt dị thường, cầm trong tay điểm tán Kim Thủ Chi, điên cuồng đến điểm tại mi tâm của mình bên trên, "Vì cái gì? Vì cái gì? ! Ta Trần Lư chính là thiên chi kiêu tử, có đại khí vận, cho dù là Cửu Hoa để quân pháp bảo, cũng không thể không nhận ta Trần Lư khí vận ảnh hưởng, nhưng bây giờ, vì cái gì, không thu nhỏ hơn nữa đây?"

Lúc này Tam Hoang tháp, cao có ba mươi trượng, trên đó càng là truyền đến trận trận uy áp!

Cổ uy áp này, cực kỳ đáng sợ, phảng phất hết thấy, đều sẽ bị hần nghiền nát.

Trần Lư khác biệt, hần toàn thân kim quang sáng chói, có khí vận gia thân, tại cổ uy áp này dưới, ngồi xếp bằng, giống như không bị ảnh hưởng.

Chỉ là lúc này, hần cũng rốt cuộc không thu được Tam Hoang tháp!

Nhị Cửu mi tâm tinh điểm chỗ, có thần niệm truyền ra, Tam Thi đạo nhân lạnh hừ một tiếng, "Hừ, Tam Hoang tháp chính là Cửu Hoa để quân Đạo Bình, vô luận như thế nào, lại há có thể là hần có thể lấy đi? Chỉ là tiểu tử này khí vận thật sự là nghịch thiên, bằng không mà nói, sớm đã bị Đạo Bình cho đè chết rồi!"

"Tiểu tử này trời sinh đạo thể, nếu như bị ta Quý Đạo bắt, nhất định là tu luyện cực giai tốt túi da! !"

Nhị Cửu im lặng, sau đó chậm rãi mở miệng, "Bắt đầu đi!"

Hần lúc này, có thể cảm giác được rõ ràng mình cường đại, đâm ra một quyền, sợ là có thể xé rách thiên địa này.

Nếu như lúc này mình, còn còn không thể đem Trần Lư giết chết, kia...

Không cách nào bàn giao! !

"Tốt! !"

Nhị Cầu mi tâm tinh điểm xoay tròn, hình thoi thủy tinh bay ra biến mất không thấy gì nữa, dung nhập vào giữa thiên địa, sát na, thiên địa này, trong lúc đó tối đen, như là thân ở quỷ vực! Chỉ gặp, đầy trời phía trên, là mây đen Quý Vực cuộn cuộn, che khuất bầu trời, lúc này cái này đại địa, cũng là hiện đầy hải cốt bạch cốt, càng có vô số khô lâu, xếp như núi! Đen ngịt quạ đen phi cầm, tại màu đen trên nhánh cây oác oác kêu thảm, ngẫu nhiên rơi xuống đất, liền găm nuốt trên mặt đất xác thối.

Thiên địa này trong lúc đó biến hóa, để một mặt buồn rầu phần uất Trần Lưu, thần sắc kinh hãi, hấn đứng dậy quay đầu nhìn lại, chỉ gặp bạch cốt khô lâu khắp nơi trên đất cuối cùng, đứng đấy Nhị Cầu.

Phía sau hấn, quỷ khí âm trầm, từng cái quỷ vật, Quỷ Tướng âm binh từ quỷ khí âm trong sương mù đi ra, cùng sau lưng Nhị Cầu, hướng về Trần Lưu đi tới.

"Là người? Người làm sao còn chưa có chết? Đây không có khả năng! !" Trần Lưu thuận tay đem trong tay điểm tán Kim Thủ Chỉ lấy đi, nhìn xem Nhị Cầu, một mặt không thể tin! Hấn có thể cảm giác được rõ ràng, lúc này trước mặt con yêu thú này,

trên người tu vi, hấn đứng là nhìn không thấu!

Nói cách khác, hấn lúc này tu vi, nhất định là muốn vượt qua động linh cảnh đỉnh phong, sợ là tại Tam Hoa Tụ Đỉnh cảnh nội!

"Không có khả năng, ta tự mình đưa người đánh cho gần chết, lại đưa người ném vực sâu, người, có thể nào bắt từ? !" Trần Lưu nước miếng văng tung tóe, hấn nhìn xem Nhị Cầu, cảm thấy tình hình quỷ dị, Nhị Cầu con mắt, không vui không buồn, chỉ là lạnh lùng cùng... Giết chết!

Mảnh này hình thoi thủy tinh trộm đôi càn khôn, nghịch chuyển âm dương thời gian, không nhiều!

Nhưng dù cho như thế, tại mảnh này quỷ vực bên trong, Tam Hoàng tháp không bị ảnh hưởng, toàn thân kim mang sáng chói, không nhận quỷ vật chỗ xâm.

Nhị Cầu vung tay lên, sau lưng của hấn Quỷ Tướng âm binh, gào thét hướng về Trần Lưu gào thét mà ra.

Nhảy nhót mà đi Hắc Bạch Vô Thường, tay cầm lấy khóc tang bông, eo quần Tỏa Hồn Liên...

Càng có tà ác cương thi, nhảy lên mấy trăm trượng, đao thương bất nhập, toàn thân thi khí tràn ngập, nghe ngóng, liền hội khiến người ta cảm thấy trận trận tim đập nhanh.

Còn có màu trắng khô lâu hải cốt, từng cái thân thể tàn phế hải cốt, từ mặt đất trong đất bùn, giãy dụa lấy đứng lên, lung la lung lay, hướng về Trần Lưu tràn ngập mà đi.

Càng có quỷ hơn hồn chi vật, sắc mặt tái nhợt, cuốn sạch lấy âm vụ liền tràn ngập tại Trần Lưu trên thân, miệng lớn găm nuốt lấy! !

Lúc này, quỷ này vực bên trong quỷ vật số lượng khổng lồ, vượt ra khỏi lúc trước mấy trăm vạn lần!

Nhị Cầu gắt gao nhìn chăm chăm Trần Lưu, hấn cũng động!

Hấn hư không một nắm, liền có một cây màu trắng cốt mẫu, cuốn lên lấy đầy trời âm khí, trong tay hấn, tạo thành một thanh không lồ âm khí này sừng!

Nhị Cầu tay cầm âm khí cự thương, lôi cuốn lấy đầy trời âm khí nồng vụ, thả người nhảy lên, chui vào trong sương mù dày đặc, biến mất không thấy gì nữa.

Mà lúc này Trần Lưu, có chút chật vật!

Quỷ này vực bên trong quỷ vật số lượng, thật sự là rất rất nhiều, giết thế nào cũng giết không hết!

Nhất là phiên đại địa này bùn trong đất, có vô số chỉ tái nhợt tay, hướng hấn chộp tới!

Hư giữa không trung, càng có phi thiên mao cương, đao thương bất nhập, không chút nào cảm thấy đau đớn, đánh như thế nào đều đánh không lùi!

Âm trầm quỷ khí tràn ngập bên trong, quỷ vật các loại pháp bảo tầng tầng lớp lớp, Tỏa Hồn Liên, khóc tang bông, quần vải liệm, Chiêu Hồn Phiên...

Hải cốt đại quân đen ngịt hướng về Trần Lưu khắp đi, giống như thủy triều, đem hấn bao trùm, sau đó một bộ một khung, xếp ở phía trên.

Trần Lưu phích lịch ngân châm, đã không cách nào phóng xuất ra lời uy, trong tay hấn huyền thiết nung tẩn, cũng không còn cách nào vung vẩy! !

Mà lúc này, tại đầy trời phun trào vật cứng chất bên trong, lộ ra Nhị Cầu nửa người, trong tay hấn cầm to lớn âm khí này sừng, hung hăng hướng về bạch cốt hải cốt trung tâm đâm tới!

Oanh! !

Đông! !

Như có hồng chung này âm vang lên, một đạo ba động quét sạch mà ra, đem bao trùm trên người Trần Lưu bạch cốt hải cốt, hoàn toàn thổi ra, mà Nhị Cầu cái này đâm ra một thương, nhưng cũng là bị ngăn cản.

Giờ này khắc này, tại Trần Lưu trên thân, có kim quang tràn ngập, như là thánh quang, đem hấn bao phủ.

Nhị Cầu âm khí này sùng, đâm vào kim quang này phía trên, sau đó liền âm vang sụp đổ!

Trần Lưu lạnh nhưng bất động, ngồi xếp bằng, đọc trong miệng Cổ Kinh! !

Tại kim quang đằng sau, xuất hiện một đạo Phật giáo Phật Đà đại để hư ảnh! !

Kia Phật Đà, diện mục hiền hoà, tai to mặt lớn, bầm niệm pháp quyết bất ẩn, chậm rãi mở mắt!

Số đạo kim quang, gào thét bên trong, phun ra!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 76: Phật cảnh giết phật!

Mặc dù là Phật Đà đại để hư ảnh, nhưng cái kia trong ánh mắt phun ra kim quang, lại là ngưng thật, bắn phá chỗ, đều là hoàn toàn sụp đổ. Mãng lớn mãnh lớn hải cốt bạch cốt khô lâu, hóa thành bụi đất, hết thảy bụi về với bụi, đất về với đất.

Càng có hai đạo, hướng về Nhị Cầu bên này, gào thét mà tới!

Quý khí âm vụ cuồng quyền, Nhị Cầu tại kim quang bắn phá mà đến sát na, thân hình dung nhập vào âm vụ bên trong, biến mất không thấy gì nữa.

Kia hai đạo kim quang, xuyên thủng hết thảy âm vụ, kích xạ hướng lên bầu trời, trong chớp lát biến mất không thấy gì nữa.

Mà bị xuyên thủng âm vụ, thì là một quyền, trong chớp lát lấp đầy, thiên địa này, vẫn như cũ như lúc ban đầu, hắc ám mà băng lãnh!

Trần Lưu nhắm mắt, có vẻ như thành kính, đọc trong miệng Cổ Kinh, trên người hấn, có kim quang bao phủ, phía sau có Phật Đà đại để hư ảnh thủ hộ, mặc cho quý quái quấy phá, lại đều không thể phá vỡ thủ hộ lấy Trần Lưu kim quang. Hấn cũng minh bạch, đơn bằng mình bây giờ tu vi, vô luận như thế nào, đều không thể liều đến qua âm vực bên trong nhiều như vậy quý quái tà mị.

Dưới mắt tốt nhất thủ đoạn, chính là thủ!

Cái này âm vực xuất hiện tại lang lang giữa thiên địa, tuyệt đối không thể có thể duy trì quá nhiều thời gian, chỉ cần mình thủ qua được trong khoảng thời gian này, tiếp xuống quý quái tà mị, hoàn toàn không đáng giá nhắc tới.

Khác, Phật quang bao phủ, là tiêu diệt quý quái tà mị lớn nhất lợi khí, dùng cái này đến từ bảo đảm, là đủ!

Cho nên, Trần Lưu bảo vệ chặt tâm quan, mặc niệm Cổ Kinh, phòng thủ mà không chiến.

"Quý tử Atula, còn chưa động thủ? ! Thời gian không nhiều vậy." Âm vực trên bầu trời, truyền đến một giọng già nua, chính là kia Tam Thi đạo nhân.

Nhị Cầu lạnh lùng, thân hình tại âm vụ bên trong hiển lộ, hấn đại thủ một nắm, lập tức quý này vực bên trong, tất cả hồn thể hoàn toàn sụp đổ, hóa thành từng tia từng sợi hồn lực, tại Nhị Cầu trong tay, ngưng tụ thành một thanh Hồn Thương.

Hồn Thương phía trên, hồn lực cuốn lên thời khắc, có vô số hồn phách mặt mũi, ở phía trên thê thảm kêu rên khóc rít gào!

Nhị Cầu nắm chặt Hồn Thương, cảm giác được phía trên truyền đến bành trướng hồn lực, vẫn lạnh lùng như cũ, "Không đủ, còn chưa đủ!" Thanh này Hồn Thương, lực lượng mặc dù kinh khủng, nhưng theo Nhị Cầu, nhưng như cũ không cách nào phá mở Trần Lưu kim quang vòng bảo hộ.

"Bại!" Nhị Cầu hư không một điểm, lập tức âm vực bên trong, tất cả phi thiên mao cương, đều là phun ra vô số âm độc thi khí, âm độc thi khí một quyền, liền dung nhập vào Nhị Cầu trong tay Hồn Thương bên trong. Lập tức, thanh này Hồn Thương, trong lúc đó tăng trưởng tăng lớn gấp đôi!

Mà lại, theo âm độc thi khí dung nhập, thanh này hồn lực bên trong hồn phách mặt mũi, đều là trở nên dữ tợn xanh xám, khí thế của cả người, trong nháy

mắt này, bất thường ngoan độc mấy lần.

"Chưa đủ!" Nhị Cầu lạnh lùng, cái này âm vực, chính là kia hình thoi băng tinh biến thành, nói một cách khác, khối kia hình thoi băng tinh chính là một chỗ luyện hóa âm vực, bên trong ẩn chứa lực lượng, dù sao không phải Nhị Cầu, cho nên hấn sử dụng, không chút nào đau lòng.

"Bại!" Nhị Cầu hừ không một điểm, lập tức trên mặt đất vô số bạch cốt hài cốt, hoàn toàn sụp đổ, bên trong ẩn chứa vong linh chi lực, bị Nhị Cầu rút ra, dung nhập vào Hồn Thương bên trong.

"Bại!" Hấn lại là một điểm, lập tức trên đất Hắc Bạch Vô Thường, lại cũng là sụp đổ, bên trong ẩn chứa minh lực, bị Nhị Cầu rút ra, dung nhập vào Hồn Thương bên trong.

Nhị Cầu cảm Hồn Thương, thân hình một quyền, tại đây trời quý khí âm vụ lôi cuốn dưới, biến mất không thấy gì nữa.

Lại xuất hiện thời gian, đây trời quý khí âm vụ đã đè thấp, khoảng cách kia Trần Lưu cũng bắt quá là xa một trượng!

Nhị Cầu nửa cái thân hình, ra hiện ra tại đó, trong tay Hồn Thương, hung hăng hướng về kim quang vòng bảo hộ đâm tới.

"Phá!" Nhị Cầu một thương đâm tới, Trần Lưu phía sau Phật Đà Cổ Đế hừ ảnh, cũng tương tự bắn ra kim quang, chỉ là kim quang này, cùng lúc trước khác biệt, khí thế nhỏ đi rất nhiều.

"Chung quy là hừ ảnh thôi, phá cho ta! !"

Nhị Cầu gào thét bên trong, cái này âm vực bên trong, tất cả âm minh chi lực, bị hấn Hồn Thương hấp thu, lập tức oanh một tiếng, Hồn Thương đâm vào kim quang vòng bảo hộ bên trong.

Ông! ! !

Thiên địa bỗng nhiên chấn động, Hồn Thương không ngừng mà tan rã, nhưng chung quy là đâm đi vào, một thương đâm vào Trần Lưu mi tâm bên trên,

Nhưng đâm vào mi tâm, cuối cùng cũng bắt quá là khoảng nửa tấc, Trần Lưu mi tâm có máu tươi lưu lại, có chút chói mắt. Hấn bỗng nhiên mở mắt, nhìn xem đâm vào mi tâm bên trên Hồn Thương, lộ ra không thể tưởng tượng nổi thần sắc.

"Làm sao có thể? ! Ta Trần Lưu. . ."

Nhị Cầu gào thét, thôi động Hồn Thương, hướng Trần Lưu đâm tới, cái này khiến Trần Lưu tại nhói nhói bên trong bùng nổ, liền cuống quýt từ trong ngực lấy ra Kim Thủ Chỉ, một ngụm tinh huyết phun ở phía trên, theo gọn sóng tạo nên, hấn điên cuồng đem Kim Thủ Chỉ điểm tại trán của mình bên trên.

"Khí vận gia thân, khí vận gia thân! !"

Đáng tiếc, thiên địa này đã là bị âm vực bao phủ, nơi này, không phải thiên địa, mà là âm vực! !

Âm vực bên trong, Quý Đạo, quý tử, là hoàn toàn chứa tể!

Nơi này, không còn khí vận!

Trần Lưu trên mặt, lần thứ nhất lộ ra thần sắc kinh hoàng, hấn kinh kêu ra miệng, "Cái này. . ."

Nhị Cầu thừa cơ, trong tay Hồn Thương, bỗng nhiên một lần, vô tận âm khí Quý Vụ, điên cuồng mà dâng tới sau lưng của hấn Phật Đà Cổ Đế hừ ảnh, trong chớp lát, bị vô tận âm vụ lan tràn.

Ầm! !

Kim quang vòng bảo hộ sụp đổ, Nhị Cầu Hồn Thương, gắt gao dính tại Trần Lưu đầu bên trên.

Xoạt xoạt! !

Đầu của hấn, trong lúc đó chia năm xẻ bảy, máu tươi bắn ra, tung tóe Nhị Cầu một mặt.

Nhị Cầu thần sắc vẫn như cũ lạnh lùng, Hồn Thương vẫn còn, gắt gao găm trên mặt đất, hấn thả ra trong tay Hồn Thương, đi tới Trần Lưu thi thể trước mặt, lạnh lùng phải xem Trần Lưu một chút, sau đó ánh mắt, đặt ở trong tay hấn điểm tán kim trên ngón tay.

Nhị Cầu đi qua, đem điểm tán Kim Thủ Chỉ, thu vào trong ngực của mình, hít một hơi thật sâu, cường lực ngăn chặn mình nội tâm kinh hãi cùng thân thể bởi vì kích động mà không ngừng run rẩy.

"Tán! !"

Theo đây trời quý khí âm vụ cuốn ngược, âm vực từ từ tiêu tán, tất cả Quý Tướng âm binh, đều là sụp đổ thành quý khí, dung nhập cùng một chỗ, hóa

thành một cái hình thoi tinh thể.

Nhị Cầu nhìn thoáng qua cái này hình thoi tinh thể, đã thấy bây giờ viên này tinh thể, cứ việc vẫn như cũ đen như mực, chỉ là tinh trong cơ thể đen nhánh trình độ, muốn so lúc trước, âm đậm không ít.

"Cái này mai hình thoi tinh thể, là cái bảo bối!" Nhị Cầu nhẹ giọng ní non, tinh thể chính là luyện hóa quỷ vực! Nhưng, quỷ này vực, trên thực tế cũng không phải mình có thể hoàn chỉnh điều khiển, Quý Đạo người, rõ ràng là có thể mượn nhờ cái này mai tinh thể, trực tiếp tìm tới mình!

"Quý tử Atula, nhớ kỹ lời hứa của người! Quý sách! !" Dưới vực sâu, truyền tới một đạo thần niệm, lập tức cái này mai tinh thể, hóa thành một sợi tinh quang, dung nhập tại Nhị Cầu trong mi tâm, như là tinh điểm, xoay tròn không ngừng. Nhị Cầu khẽ vuốt cái này mai tinh thể, lập tức biến mất không thấy gì nữa, từ bên ngoài đến xem, bây giờ Nhị Cầu, cũng không hề có sự khác biệt.

Lúc này nơi này, ngoại trừ trên mặt đất Trần Lưu thi thể cùng bắn tung toé óc, cũng không có chỗ đặc thù gì.

Tam Hoang tháp vẫn còn, vẫn như cũ trấn áp nơi đây!

Đại địa chung quanh, vẫn như cũ là kia vực sâu, chỉ là cái này vực sâu theo Nhị Cầu, lại là có một phen đặc biệt ý vị, trong lòng của hắn, hơi có suy đoán, lại là không có có mơ tưởng.

Nhị Cầu ngồi xếp bằng, hít sâu một hơi, ngăn chặn nội tâm kích động.

Hắn nhắm mắt lại, cảm thụ một chút tu vi của mình, không sai biệt lắm là thông linh cảnh mười tầng đỉnh phong! !

Đương nhiên, cỗ lực lượng này, là quý đạo Tam Thi đạo nhân ban cho Quý Đạo chi lực! ! Ngạnh sinh sinh đến đem tu vi của hắn, từ thông linh cảnh sáu tầng đỉnh phong, tăng lên tới mười tầng đỉnh phong.

"Cỗ lực lượng này, ta cũng không có triệt để luyện hóa, lúc này không khẩn cấp lấy tăng lên cảnh giới, dù sao, khoảng cách nhập huyền cảnh, cũng bất quá là cách xa một bước! Mà ứng hoàn toàn ổn định tu vi, đem cơ sở đánh tốt! !"

Đối với cái này, Nhị Cầu cũng không có quá nhiều bài xích, chỉ là đối quỷ này đạo thần bí, có chút hiếu kỳ.

Hắn ngồi xếp bằng, từ trong ngực lấy ra Kim Thủ Chỉ, con mắt, toát ra mãnh liệt chờ mong chi ý.

"Kim Thủ Chỉ, khí vận gia thân! !" Nhị Cầu học Trần Lưu như vậy, đem mình tinh khí thần rót vào Kim Thủ Chỉ, bỗng nhiên điểm hướng trán của mình! Lập tức, theo Kim Thủ Chỉ điểm tán trên ngón tay cái mặt có linh chấp trùng dạng, điểm vào Nhị Cầu trán về sau, trên người hắn, quả thật là có khí vận gia thân! !

Một nháy mắt, Nhị Cầu phát giác được, thân thể của mình, như là bị thần thánh quang mang tẩy lễ.

Hắn có thể cảm giác được, mình khí vận, trong nháy mắt khác biệt.

Ánh mắt của hắn, càng là lấp lóe, như là sao trời.

Nếu như nói, hắn trước kia nhìn thấy thế giới là tối tăm mờ mịt, như vậy, hiện tại hắn nhìn thấy, thì là cảnh xuân tươi đẹp!

Nhị Cầu mừng rỡ trong lòng đồng thời, nhưng không có quá mức kích động, hắn thở sâu, đem điểm tán Kim Thủ Chỉ, cất kỹ. Lập tức, Nhị Cầu cũng cảm nhận được, bên trong thân thể của mình, thiếu chút cái gì.

"Quả thật như thế, té ra cái này bảo bối nghịch thiên, cần thiết cực kỳ đáng sợ tinh khí thần! !" Nhị Cầu thấp giọng ní non, hắn vừa mới sử dụng một lần điểm tán Kim Thủ Chỉ, cũng đã là phát giác được trong cơ thể mình tinh khí thần, đúng là bị hao phí một phần trăm! !

Cứ việc để hắn hơi có chút sợ hãi, nhưng Nhị Cầu tâm tình, lại là cực tốt!

"Trách không được, Trần Lưu người này, điên cuồng hơn đến thu hoạch được Cửu Hoa đế quân truyền thừa! !"

Nhị Cầu nhìn về phía trên mặt đất Trần Lưu thi thể, ngón tay vùng lên, một đạo hòa điểm tại thi thể của hắn bên trên dây lên! !

Chương 77: Nghịch tập con đường!

Điểm ấy tán Kim Thủ Chỉ, quả thật là cái bảo bối nghịch thiên.

Đối với sử dụng bảo vật này tu sĩ tới nói, chỗ hao tổn tinh khí thần, cũng là có chút nghịch thiên, vèn vèn gần như vậy một lần khí vận gia thân, Nhị Cầu liền cảm thấy mình tinh khí thần thiếu đi một phần trăm, không còn lúc trước thần thanh khí sáng.

"Bảo bối này tuy tốt, cũng không thể dùng nhiều a!" Không thể không nói, đây là một cái tiếc nuối.

Nhị Cầu nhìn về phía Tam Hoang tháp, trong mắt lộ ra vẻ ước ao, "Trần Lưu a Trần Lưu, ngươi làm không được sự tình, ta Nhị Cầu, sẽ hoàn thành!" Nhị Cầu lạnh lùng cười một tiếng, quay đầu nhìn lại, ánh mắt tại Trần Lưu thì thể thiêu đốt sau hình thành tro tàn bên trong, đột nhiên ngưng tụ!

Nhị Cầu bắt quả là tùy ý xem xét, nhưng lại không có nghĩ rằng, đúng là bị tro tàn bên trong một cái sáng lóng lánh chi vật, lóe mắt.

Điều này khiến cho chú ý của hắn, đẩy ra tro tàn, Nhị Cầu thấy được trên mặt đất, nằm một chiếc nhẫn!

Chiếc nhẫn này, hiện ra thanh đồng màu sắc cổ xưa, nhìn có chút cũ kỹ, vốn không có thể chiết xạ ra quang trạch.

Nhưng Nhị Cầu cảm tại móng vuốt bên trong tinh tế phải xem trong chốc lát, liền phát giác được, cái này cũ kỹ thanh đồng màu sắc cổ xưa chiếc nhẫn, bởi vì một góc phá vỡ, bên trong kim loại hiện mới, cho nên lúc này mới có thể chiết xạ ra quang trạch, bị Nhị Cầu chú ý tới.

Cái này. . . Chính là khí vận gia thân kết quả a?

Nhị Cầu mặc dù không biết chiếc nhẫn kia là cái bảo bối gì, nhưng lại cũng mặt mày hớn hở.

"Hắc hắc, có điểm ấy tán Kim Thủ Chỉ, quả thật là khí vận không đồng dạng, đúng là có thể nhặt được bảo bối! !" Sẽ không bị lửa cháy bùng bùng đốt cháy, chiếc nhẫn này, liền có chút không tầm thường.

Nhị Cầu đem tinh thần lực của mình, cũng chính là thần thức, bao phủ tại chiếc nhẫn này bên trên, phát giác trên đó có một tầng cái khác người tinh thần lực khung cấm chế. Nhị Cầu lạnh hừ một tiếng, dễ như trở bàn tay đến phá vỡ Trần Lưu "Đại đế" lưu lại cấm chế, thần trí của hắn, tiến vào chiếc nhẫn kia bên trong hư giữa không trung.

"Thật là lớn không gian! !" Không nghĩ tới, chiếc nhẫn kia, quả thật là cái bảo bối!

Không gian này như cùng một gian phòng, trong đó có linh lóng lánh ba chữ to, Đồ Long giới.

Tại bên trong không gian này, Nhị Cầu ánh mắt, bị một cây xích kim sắc huyền thiết bỗng hấp dẫn, tại huyền thiết bỗng bên cạnh, còn có một cây ngân châm! !

Hắn hít một hơi lạnh, hai kiện pháp bảo kia, đều là Trần Lưu! !

"Lại là có thể tồn trữ pháp bảo của mình, trách không được, Trần Lưu pháp bảo, cũng không phải là cầm trong tay, tùy thân mang theo. . . Chiếc nhẫn này, đúng là không gian thuộc tính bảo bối, chắc hẳn cực kỳ khó được." Nhị Cầu âm thầm trầm tư, thần niệm bao phủ tại xích kim sắc gây sát cùng trên ngân châm, trôi qua một lát, liền đem Trần Lưu vết tích, triệt để đến xóa đi! Sau đó tăng thêm thần trí của mình!

Nhị Cầu thần niệm rút khỏi, con mắt sáng ngời có thần.

"Ta Nhị Cầu, là có người có đại khí vận! ! Là chân chính thiên chi kiêu tử! !" Hắn học Trần Lưu, nỉ non hai bước, liền phát ra tiếng cười lên ha hả. Tự nhiên, thanh âm là Lang Khiếu.

Hắn hướng Tam Hoang tháp đi đến, vừa đi, một bên vuốt vuốt trong tay Đồ Long giới, thần niệm khẽ động ở giữa, liền có thể đem pháp bảo tồn nhập trong đó, cũng có thể từ trong đó xuất ra pháp bảo! ! Cái này thật sự là quá mức nhanh gọn, thật không biết, đến tột cùng là vị nào đại sư luyện chế pháp khí như vậy, thật sự là có chút huyền diệu.

Nhị Cầu đem Đồ Long giới đeo ở trong tay trái, đem mình tất cả bảo bối đều để vào trong đó, lại dùng lông sói che đầy một chút sói phía trên móng vuốt chiếc nhẫn, tâm tình có chút thư sướng.

Chỉ là, cái này nghịch thiên Kim Thủ Chỉ. . . Cho dù là đặt ở Đồ Long trong nhẫn, Nhị Cầu cũng có chút không yên lòng.

Bởi vì, nói tới nói lui, Nhị Cầu chân chính để ý bảo bối, chỉ có Kim Thủ Chỉ như vậy một kiện!

Dù sao, cái khác, kỳ thật cũng không có bao nhiêu.

Tỉ như kia Súc Địa Tiên, là Vương Ma Tử, kia Huyền Thiết Đoán Tán cùng Phích Lịch Ngân Châm, mặc dù không tầm thường, nhưng chung quy là so ra kém nghịch thiên điểm tán Kim Thủ Chỉ!

Nhị Cầu nghĩ nghĩ, trên người mình còn có có thể coi là bảo bối đồ vật, sợ là cái kia đáng chết phệ vật Hình Phạt Thiên Nhân, cùng chỗ mi tâm quý vực

hình thoi tinh thể, nhưng những này đều đã dung nhập trong thân thể của mình, lại cũng không thể để vào trong túi trữ vật.

Nói tới nói lui, dưới mắt Nhị Cầu chân chính có thể đối chiến pháp bảo sử dụng, lại vẫn là Trần Lưu để lại Huyền Thiết Đoán Tán cùng Phích Lịch Ngân Châm! !

Cây gậy kia, Nhị Cầu lấy ra đùa nghịch đùa nghịch, luôn cảm thấy không thuận lợi lắm! !

Mà viên kia Phích Lịch Ngân Châm, Nhị Cầu tế ra nghiên cứu một phen, phát hiện cái này mai ngân châm, như cùng một cái ao nước, có thể chứa nước, cũng có thể nhường! ! Chỉ là, cái này Phích Lịch Ngân Châm, súc không phải nước, mà là lôi, thả, tự nhiên cũng là lôi.

Bảo vật này, Nhị Cầu ngược lại là có chút thích, dứt khoát, sạch sẽ một phen, ngậm lên miệng, khi thì chọn một hạ trong kẽ răng vụn thịt, ngược lại là có chút lưu loát! !

Nhớ tới Trần Lưu lúc trước sử dụng công pháp thần thông, Nhị Cầu tại Đồ Long trong nháy mắt, lại là không có phát giác, nhất là Trần Lưu đọc trong miệng Cổ Kinh, mười phần hấp dẫn Nhị Cầu, đáng tiếc, cái này Đồ Long trong nháy mắt, không có Cổ Kinh tồn tại. Cái này khiến Nhị Cầu cảm giác được, có chút tiếc nuối!

...

Nhị Cầu ngồi xếp bằng tại Tam Hoang tháp dưới, mây chực trượng bên ngoài.

Nghĩ kỹ lại, hắn phát hiện, mình giết Trần Lưu về sau, không chỉ có đạt được một bút phong phú di sản, mà lại, chính yếu nhất cái biến chính là, khí vận! ! Vận vận là từ trên người chính mình có bảo bối về số lượng tới nói, liên đã có tăng lên rất nhiều!

Từ một kiện, biến thành bảy tám kiện! !

Cái này khiến Nhị Cầu, cảm thấy tồn tại ý nghĩa! !

Nguyên lai, không khí là như thế tươi mát, sinh hoạt là tốt đẹp như thế! !

Nhị Cầu cảm thấy ngứa ngáy hăm răng, liền dùng Phích Lịch Ngân Châm, chớp chớp cạy bã thịt mảnh, diện mục về đặc ý, "Ta Nhị Cầu, là có người có đại khí vận! ! Cái này Trần Lưu cực kì trân trọng pháp bảo, tại ta chó trong mắt, cũng bất quá là một cây tăm thôi!"

Bất quá cùng Trần Lưu khác biệt, Nhị Cầu tại trước mặt người khác, rốt cuộc không thể toát ra "Điểm tán Kim Thủ Chi" trưng tự từ ngữ.

Cái này sẽ là hắn bí mật lớn nhất! !

...

Nhị Cầu cảm giác được mình người mang trọng bảo, như là không đáng một đồng người sa cơ thất thế, đột nhiên giá trị bản thân trăm vạn, nội tâm có chút kích động, ban đêm thời điểm, hắn dứt khoát không cưỡng cầu nữa tu luyện, mà là đứng tại vực sâu bên cạnh, nhìn lên trước mặt nồng vụ.

"Rống! !"

Dưới vực sâu, có gầm thét thanh âm truyền đến, trong chốc lát, kim quang vạn trượng, một đầu kim sắc giao long di chuyển uyên mả lên, thoát nhìn là đại địa Long khí biến thành.

Nhị Cầu có một lần thấy được cái này cái gọi là Long khí biến thành kim sắc giao long!

Nhưng vô luận như thế nào, hắn đều cảm giác được có chút quái dị.

Nhị Cầu ma sát một chút mắt trái của mình, lập tức trong mắt, hiện ra một tia huyết sắc.

"Hình Phật Thiên Nhân! !" Lấy hắn bây giờ thông linh cảnh mười tầng đỉnh phong tu vi, lúc này vận chuyển trong mắt trái Hình Phật Thiên Nhân, có chút nhẹ nhõm, chỉ là cần hướng trong mắt trái Hình Phật Thiên Nhân rót vào nhất định nguyên linh chi lực là đủ.

Viên này Thiên Nhân, không chỉ có hành đạo luật hình phạt, mà lại càng là một viên pháp nhân! !

Pháp dưới mắt, yêu ma quỷ mị không chỗ ẩn trốn!

Nhị Cầu dùng Hình Phật Thiên Nhân nhìn lại, chỉ gặp kia vốn là kim quang vạn trượng, Long khí biến thành giao long, đúng là đen kịt một màu, quỷ khí âm trầm!

Hắn nhắm mắt lại, nhìn qua giao long bị pháp vòng xoắn nát, như có điều suy nghĩ.

"Quỷ Đạo. . ."

Lúc này Nhị Cầu trái trong mắt bên trong, truyền đến một đạo trẻ thơ thanh âm, "Hừ, yêu nghiệt quỷ phá, nếu là bản tôn công lực còn ở đó, nhất định là

muốn đổi bọn hần tiến hành hình phạt! !"

Bây giờ, cái này Hình Phạt Thiên Nhân đã thành phế vật, cho dù là muốn thức tỉnh, lại cũng cần Nhị Cầu trợ giúp.

Nhị Cầu lạnh lùng không nói, cái này Hình Phạt Thiên Nhân tựa hồ cảm nhận được cái gì, bèn nhón rít gào nói, "ngươi. . . Ngươi? !"

"Ta thế nào?" Nhị Cầu cười hắc hắc, quý khí âm trầm.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Phích Thiên Cửu Thức

Hình Phạt Thiên Nhân nhìn về phía Nhị Cầu, cảm thấy hần quý khí âm trầm, nhưng cái kia quý khí, lại là đột nhiên tiêu tán, cả người khí chất, có chút quý dị, có thể nói, vừa chính vừa tà!

"Ngươi. . . Ngươi để cho ta không tự chủ được, muốn đổi ngươi hình phạt! !" Hình Phạt Thiên Nhân trẻ thơ thanh âm truyền đến, Nhị Cầu lạnh hừ một tiếng, một vòng mắt trái, lập tức trong đó huyết mang, tiêu tán.

"Không, ta còn muốn nhìn nhiều nhìn. . ." Hình Phạt Thiên Nhân trẻ thơ thanh âm, tiêu tán.

Nhị Cầu hít một hơi thật sâu, trong lòng của hần, có chút nặng nề.

Chỉ vì hần hiện tại, nhiều một thân phận, "Quý Đạo. . . Quý tử Atula!"

Cái này Quý Đạo trọng bảo, quý vực hình thai thể dung nhập tại mi tâm của hần, bất kể nói thế nào, đối Nhị Cầu tới nói, đều là nhất trọng tai hoạ ngầm, không phải do hần không lo lắng.

Bất quá rất nhanh, Nhị Cầu liền nghĩ thông suốt.

Dưới mắt, phải làm nhất, là tu luyện!

Là mạnh lên! !

Bây giờ ta Nhị Cầu là có người có đại khí vận, người mang điềm tán nghịch thiên Kim Thủ Chi, thử hỏi, thiên hạ này, còn có ai? ! Nhị Cầu nghĩ đến mình Đồ Long trong nhần điềm tán Kim Thủ Chi, tâm tình chính là không tâm thường tốt, hần dùng Phích Lịch Ngân Châm chớp chớp hàm răng, nhìn lên trước mặt vực sâu, lộ ra như có điều suy nghĩ thần sắc.

Hần có chút chạm đến mi tâm của mình, lập tức chỗ mi tâm, hiển hiện một đạo tinh điểm, có chút xoay tròn.

Theo tinh điểm hiển hiện, Nhị Cầu cả người khí chất, trở nên có chút âm trầm, giống như là ác quý.

Trên vực sâu, cùng Tam Hoang tháp kết nối lấy xích sắt, trong lúc đó điên cuồng chấn động lên, trong hư không, hiện lên một vệt kim quang pháp võng, hướng về Nhị Cầu bỗng nhiên cấp tốc mà tới.

Nhị Cầu thâm than, quả thật như thế, thân hình càng là cấp tốc đến lui lại!

Hần một vòng mi tâm, quý vực tinh điểm biến mất, kim quang kia pháp võng, cũng là chậm rãi lui vào trong sương mù dày đặc, biến mất không thấy gì nữa.

Gặp một màn này, Nhị Cầu đáng chết cười một tiếng, hần xem như mình bạch, dưới vực sâu tồn tại, rõ ràng là bị cái này Tam Hoang tháp trấn áp, phạm là nghĩ muốn đi ra Tam Hoang tháp trấn áp phạm vi, sợ là không được! Mà chỉ có mượn nhờ quý tử, cái này trong vực sâu quý đạo chỉ vật mới có thể đem thể lực của mình, thâm thấu xuất ngoại giới.

Kìa giao long, cũng rõ ràng là quý khí biến thành, vì cái gì, chính là hấp dẫn càng nhiều người, xâm nhập dưới vực sâu, tìm tòi hư thực!

Dưới vực sâu, đến tận cùng sẽ có như thế nào biến số, Nhị Cầu hơi biết được chút, hần lạnh hừ một tiếng, quay người liền muốn ly khai.

Nhưng giờ này khác này, phía sau hấn, hư không rung động, như là linh chấp trùng dạng, lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở một đạo khô lâu thân ảnh, bộ khô lâu này, tay mang theo một thanh cốt đao, bỗng nhiên hướng Nhị Cầu chặt xuống!

Nhị Cầu nếu có điều động, thân hình bỗng nhiên hướng về phía trước đè xuống, cùng lúc đó, thân hình đảo ngược, hai ngón như kim, đem chặt xuống cốt đao, gắt gao kẹp lầy!

"Đạo chích quỷ vật, lại cũng dám thăm dò Thần khí!"

Nhị Cầu gắt gao kẹp lầy cốt đao, kia cầm cốt đao khô lâu, hai mắt bên trong thiêu đốt hồn hỏa, nhảy vọt, lộ ra có chút kiêng kỵ. Cùng lúc đó, hấn liền muốn vút bỏ đao mà chạy!

"Muốn đi?" Nhị Cầu cười lạnh, một vòng mi tâm, lập tức quỷ vực hình thoi tinh thể hiển hiện, tuôn ra một cỗ hấp lực, đem bộ khô lâu này bình hút vào quỷ vực bên trong, trở thành bảo vật này một bộ phận.

Nhị Cầu hơi khẽ cau mày, ám đạo một khi té ra nghịch thiên điểm tán Kim Thủ Chi, như vậy theo mình tinh khí thần hao tổn, dương khí không đủ, kia tất nhiên sẽ bị trong thiên địa quỷ vật chỗ thăm dò. Chính như, Trần Lưu lúc trước như vậy, tại mỗi ngày thời khắc hắc ám nhất, tất nhiên sẽ có quỷ mị tà vật xuất hiện, muốn đoạt đạo thể.

Bất quá Nhị Cầu cùng Trần Lưu khác biệt, hấn lúc này, còn có mặt khác một thân phận, cái kia chính là quỷ tử Atula! Người mang Quỷ Đạo trọng bảo, âm vực! Những này ngu xuẩn, một khi xuất hiện tại Nhị Cầu trước mặt, không thể nghi ngờ sẽ bị hấn thu nhập quỷ vực (âm vực) bên trong, còn có thể tăng cường bảo vật này uy lực.

Nhất âm nhất trắc, từ nơi sâu xa, đều có định số, mọi thứ, không thể cưỡng cầu.

Nhị Cầu trầm nghĩ, cái này Kim Thủ Chi khí vận gia thân, là nghịch thiên chi vật, nhưng lại cũng không thể nhiều lần sử dụng. Cho dù là tu Cửu Hoa Kinh, cũng là đồng dạng đạo lý này.

Chỉ có thực lực của mình,

Mới là chỗ dựa lớn nhất!

Nhị Cầu hướng về Tam Hoang tháp đi đến, cái này tháp, bên trên truyền ra uy áp, có chút kinh khủng, muốn so lúc trước, ần ần nặng mấy phần, Nhị Cầu tại hạ xa mười trượng, ngồi xếp bằng.

"Những ngày qua, chỉ cần đem Phích Thiên Cửu Thức còn lại thần thông, tu luyện có thành tựu!"

Nhị Cầu nhắm mắt, bắt đầu suy nghĩ Phích Thiên Cửu Thức tâm pháp.

Sấm sét, như bô! !

Hấn nhắm mắt trầm tư, hai tay lại là có thần thông diễn hóa, thức thứ nhất, Cửu Đoạn Sơn! ! Uy mãnh chí cương, mà lập tức, cái này uy mãnh dương cương chi thể nhất chuyển, không có chút nào ngưng trệ, nhiều chút âm nhu tàn nhẫn, nhưng lại triển miên sắc bén, chính là thức thứ hai, Hận Như Hải!

Thức thứ ba, Ly Thương Thiên!

Thức thứ tư, Phá Xuyên Lưu. . .

Nhị Cầu nắm thử hiện ở trong nội tâm tu luyện những này thần thông, làm được nhưng tại tâm, sau đó công phát ra bên ngoài, có thể có làm ít công to hiệu quả.

"Ly Thương Thiên. . ." Thức thứ ba thần thông, đem thức thứ hai thần thông, Hận Như Hải, diễn hóa đến cực hạn, cổ tay chặt triển miên, biến hóa quỷ quyết, khí tức chảy dài, bắt từ bắt diệt!

Mà thức thứ tư thần thông, Phá Xuyên Lưu, lại là tại sâu triển miên bên trong, quả quyết biến đổi, như là từ tuyết trắng mùa xuân, đột nhiên biến hóa đến đại hán Tàn xoang! Nhưng quỷ dị chính là, vội vã như vậy phong đầu chuyển, không có chút nào trệ tăng cảm giác.

Phá Xuyên Lưu! ! Cổ tay chặt ngưng tụ, tia lôi dẫn chợt hiện, ngưng tụ như Thiên Long, hóa thành một đao, hung hăng chém xuống! !

Một đao kia, không thôi dòng sông, trong lúc đó bị cắt đứt, phá vỡ!

"Thức thứ năm, Thiên Tà Cực!" Một thức này thần thông, có chút quỷ quyết! !

Nhị Cầu cảm ngộ hồi lâu, lại không cách nào lĩnh ngộ trong đó vận vị cùng khí thể.

Đã không cách nào cảm ngộ, thì dứt khoát không muốn. Hấn lần nữa lĩnh ngộ một phen, bỗng nhiên mở ra, nhìn về phía xa xa vực sâu! !

"Phích Thiên Cửu Thức, thức thứ nhất, Cửu Đoạn Sơn! !"

Nhị Cầu nắm vào trong hư không một cái, lập tức phích lịch điện mang tùy hành, ở trong tay của hắn, ngưng tụ một đạo tia lôi dẫn ngưng tụ đại phù, Nhị Cầu âm vang ở giữa một trăm, đại địa chấn động, bịch một tiếng, hóa hoa bắn ra!

"Thứ thứ hai, Hận Như Hải; thứ thứ ba, Ly Thương Thiên! !"

Nhị Cầu vuốt sói thành đao, lôi điện có chút hiển hiện, thân pháp của hắn quỷ dị, đao pháp quỷ quyết hay thay đổi, triển miên không dứt, khí tức chảy dài!

"Này Hận Như Hải Ly Thương Thiên! Phá!"

Nhị Cầu cổ tay chặt ngưng hình, thân hình nhảy lên thật cao, sau đó một thức chém xuống, lập tức mặt đất, hóa hoa bắn ra bên trong, như cùng một cái tuyến, lan tràn hướng nơi xa, truyền ra tiếng nổ đùng đoàng âm.

"Thứ thứ tư, Phá Xuyên Lưu! !"

Hắn bỗng nhiên vận chuyển Phích Lịch Cửu Quyết, cổ tay chặt bên trên đích lôi mang, trong nháy mắt này, trở nên cực kỳ kinh khủng! ! Vất ngang giữa thiên địa, có phích lịch điện mang lấp lóe tại hắn ngưng hình tay trên đao, như là Thiên Long đao gào thét, chỉ là đao này, lại là từ tia lôi dẫn ngưng hình, âm vang chém xuống, thiên địa này, vì thế mà chấn động!

Nhị Cầu đánh xong một bộ thần thông, thu thân đứng vững, sắc trời dần sáng, nhìn qua trên vực sâu nông vụ, con mắt hơi động một chút.

Nông vụ tựa hồ tại tiêu tán, mà chấn động thiên địa, vẫn như cũ là còn đang chấn động, cái này đại địa, càng là dần dần đến lay động. . .

"Không tốt, đây là muốn đất sụt rồi sao?" Nhị Cầu nghĩ thầm, mình một thức Phá Xuyên Lưu thần thông uy lực, hắn không có khủng bố như vậy đi, cái này gánh chịu lấy Tam Hoang tháp đại địa, nếu là sụp đổ, đơn giản không thể tưởng tượng, phải biết, cái này đại địa, vô cùng cứng rắn, như là thép tinh rèn đúc.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Phong Lang Cư Tư!

Đại địa đang không ngừng rung động, Tam Hoang tháp bên trên, cổ phác quang mang lập loè, trong mơ hồ, tòa tháp này, tựa hồ tại có chút rung động. Âm âm rung động thanh âm, từ sâu trong lòng đất truyền đến, bốn phía cũng bắt đầu lắc lư, xa xa vực sâu, tràn ngập trên đó tan không ra nông vụ, lúc này lại là thu vào, quỷ dị co vào, biến mất tại dưới vực sâu.

"Dị biến!"

Nhị Cầu sinh lòng cảnh giác, phát giác không ổn, hướng về vực sâu chỗ chạy như điên!

"Chẳng lẽ lại, cái này chống đỡ lấy Tam Hoang tháp đại địa, đều muốn băng hãm rồi sao?"

Từ Tam Hoang tháp bên trên, có tám sợi xích sắt lan tràn hướng phương xa, gác ở trên vực sâu, lúc này nông vụ tán đi, chạy bên trong Nhị Cầu, nhìn thấy cái này tám sợi xích sắt, dài đến vài dặm, như là mũi tên, đâm vào vực sâu đối diện khắp mặt đất.

Lúc này, xích sắt đang đưa không ngừng, so với lúc trước, muốn nguy hiểm mấy lần.

Nhị Cầu nội tâm cười khò, nhưng lại không có chút nào e ngại, tại hết thấy tất cả, đều tại lay động bên trong, hướng trong đó một sợi xích sắt chạy như điên.

Ầm ầm, rung động càng thêm mãnh liệt lên, Nhị Cầu ngoái nhìn nhìn lại, chỉ gặp kia Tam Hoang tháp, như là vũ đạo, đang đưa trái phải không chừng, sau đó cổ phác này quang đại tác, tòa tháp này, ồm một tiếng, hướng ra phía ngoài cấp tốc biến lớn! !

Ông! !

Tam Hoang tháp, cơ hồ là trong nháy mắt, liền khôi phục lúc trước lớn nhỏ! !

Cái này nhưng thâm Nhị Cầu, Tam Hoang tháp, so sánh với lúc trước, bị Trần Lưu, lấy nghịch thiên điểm tán Kim Thủ Chỉ, lấy nghịch thiên khí vận, sinh

sinh đến rút nhỏ vô số lần! Tam Hoang tháp, cái này bỗng nhiên khôi phục nguyên trạng, trực tiếp đem Nhị Cửu đựng bay!

May mắn, ánh mắt hắn co rút lại, nhìn thấy Tam Hoang tháp cổ quái chỗ khác thường, bỗng nhiên từ Đồ Long trong nhãn, xuất ra Kim Thủ Chi, bỗng nhiên tại trán của mình điểm mấy lần, cho nên, tại Tam Hoang tháp đột nhiên va chạm bên trong, đúng là không có thịt nát xương tan.

Nhưng hắn lại là, tại cái này va chạm dưới, thụ thương không nhẹ!

Ồ ~

Bên tai cuồng phong tại xé rách, Nhị Cửu thân hình như tiễn, âm âm phá không bay ra, chớp mắt, liền xuyên qua vực sâu ở giữa vài dặm khoảng cách.

Ầm ầm! !

Trước mặt là một tòa mô đất núi đá, cao tới mấy chục trượng có thừa, trong cánh đồng hoang vu, có chút dễ thấy, Nhị Cửu thân hình bị trở về hình dáng ban đầu Tam Hoang tháp đựng bay, như là cách thân đạn pháo đồng dạng, âm vang một tiếng, đựng vào này sơn thạch bên trong.

Ầm ầm! !

Đất đá loạn tung tóe!

Cái này va chạm, Nhị Cửu vết thương trên người, thâm hại hơn!

Trước mắt hắn đen nhánh, liền muốn hôn mê, bỗng nhiên cắn đầu lưỡi một cái, tại nhói nhói bên trong bừng tỉnh.

Lúc này, hắn đã là chứa vào trong đất đá.

"Trần Lư! !" Nhị Cửu ngửa mặt lên trời hét dài, bị phần muốn khóc.

Cái này Trần Lư, khả năng là chân chính người có đại khí vận, cho dù là chết rồi, mình đoạt hắn Kim Thủ Chi, nhưng chết Trần Lư, nhưng như cũ có thể hộ mình một thanh.

Bất quá, dưới mắt, đây là nơi nào?

Chỗ nào không trọng yếu, trong bóng đêm, Nhị Cửu nắm chặt thời gian, chữa thương thổ nạp!

. . .

Nửa canh giờ, trước.

"Sư tôn, kia Súc Địa Tiên người nhất định phải cho ta cảm về, bằng không mà nói, linh mà liền không để ý tới người! !"

Trước có thiết huyết thị vệ, bình tĩnh đem mãnh, sau có tiên y nô mã, hào nô như vân!

Ở giữa quay chung quanh, chỉ là một tòa khung xe.

Khung xe, từ tốt nhất gỗ trầm hương chế tạo, đông ẩm hề mát không nói, còn tản ra trận trận hương khí, trên đó càng lúc cực điểm tạo hình sở trường, Phi Long đi hồ, tường vân thụ khí. . . Càng chú mục là, tại khung xe ở giữa, điêu hoa văn một cái "Hoàng" chữ.

Mà khung xe trước, kéo xe chính là, ba thót màu lông tuyết trắng thiên lý mã!

Đây mới thực là bảo mã hương xa.

Chỉ là, xuyên thấu qua cao quần màn幔, có thể nhìn thấy, có phần là nữ tính hóa trong xe ngựa, ngồi không phải một trong tường tượng mỹ nữ, mà là một cái râu ria xồm xoàm lão đầu râu bạc.

Lão nhân này, một mặt hèn mọn ý cười, búi tóc vĩnh viễn tán loạn, nghe nói bên cạnh cười tuấn mã mỹ nữ, liền cười hắc hắc lòng tràn đầy vui vẻ phải đáp ứng.

"Không phải liền là một thanh Súc Địa Tiên a? Linh nhân huynh yên tâm đi,

Ta huynh đệ kia Nhị Cửu, hắn nghe lời của ta, đến lúc đó, chúng ta tìm tới hắn, lão phu liền đem Súc Địa Tiên cho người muốn trở về!"

Lão đạo này, chính là Vương Ma Tử.

Hắn vừa nói chuyện, còn vừa ân cần phải đem đầu từ trong cửa sổ xe vờn ra.

Đội sau khi nói xong, Vương Ma Tử đem đầu rút về lại, bộp một tiếng, vỗ tay phát ra tiếng, tại toa xe bên trong ngồi quỳ chân lấy một mỹ tỷ liền đem vừa mới lột tốt nho, đưa cho Vương Ma Tử.

Vương Ma Từ cười hắc hắc, lại là lác đầu.

"Tiểu Đào Hoa a, lão phu nói cho ngươi bao nhiêu lần, quân tử, động khẩu không động thủ, ngươi, chẳng lẽ vẫn chưa rõ sao?"

Mỹ từ trong lòng có tức giận, lại là giận mà không dám nói gì, thậm chí, ngay cả không ngờ thần sắc cũng không dám hiển lộ, chỉ là mỹ từ tấm kia tươi non mặt, lại là vô cùng đỏ tươi, giống như tháng hai hoa đào.

Nàng không thể làm gì, đem lột da nhỏ, Bối rãng khê cần, sau đó bước đi thông thả cho Vương Ma Từ! !

Vương Ma Từ hưng hăng hút trong chốc lát, lúc này mới vừa lòng thỏa ý phải dựa vào tại toa xe bên trên, nhắm mắt lại ngâm nga điệu hát dân gian.

"Nhị Cầu a Nhị Cầu, không phải đại ca không trượng nghĩa, chỉ là. . . Ai, thôi, này nhân gian sắc đẹp, Nhị Cầu ngươi cả đời này lại là không hưởng thụ được!"

Vương Ma Từ trước mặt hầu hạ hần mỹ từ, lại là vào lúc này, mặt trầm thần sắc, trong ánh mắt, càng là có gắt gao hận ý, hầu hạ cái này vừa bản vừa xấu lão đầu từ, để nàng cảm giác được vô cùng khuất nhục! Nàng vốn là bị cậu nhà bán được thanh lâu * về sau trốn tới, bị thân phận kia cực kỳ tôn quý Cửu công chúa cứu. Công chúa đãi nàng, vốn cũng tính bình thường, nhưng từ khi phân phó nàng, để nàng hầu hạ cái lão nhân này, Tiểu Đào Hoa cảm thấy những ngày này sinh hoạt, đơn giản sống không bằng chết!

Nếu không phải kiêng kị Cửu công chúa thân phận, lão nhân này. . .

Tiểu Đào Hoa mặt lạnh chỉ sắc, trong tay lột một cái nhỏ, âm thầm cân nhắc lên đến vận mệnh của mình.

"Ta Tiểu Đào Hoa, người còn yêu kiều hơn hoa, không nên cứ như vậy sống cả một đời!"

Bảo mã hương xa bên ngoài, Cửu công chúa một tiếng lưu loát nam trang, rửa sạch duyên hoa, không phát động mặt phấn, nhưng như cũ khuôn mặt trắng nõn, Phong Thần sáng sủa.

Nàng phi ngựa tiến lên, rất nhanh liền đi tới thiết huyết thị vệ mặt trước đội ngũ.

"Vương Trác, khoảng cách Lang Cư Tự còn có bao nhiêu lộ trình?"

Thiết huyết thị vệ thủ lĩnh, thiếu lang tướng Vương Trác, gặp Cửu công chúa tới đây, lúc này trên ngựa ôm quyền khom người nói, "khởi bẩm công chúa, phía trước còn có nửa ngày lộ trình, liền có thể đến Lang Cư Tự!"

"Nửa ngày a? !" Lưu Linh mặt lộ vẻ không ngờ, tròn mắt nghịch ngợm đến đi lòng vòng, liền nói, "như vậy đi, Vương Trác, ngươi dẫn theo đội xe ở phía sau, dựa theo kế hoạch đã định tiến lên, bản công chúa sớm tiến về Lang Cư Tự, tại trên tế đài tế bái thiên địa, lấy đó ta thành tâm!"

"Công chúa, cái này. . ."

Lưu Linh lại là đặt ngang tay, "Không cần nhiều lời, ta có thiên mã tại, ai cũng không gây thương tổn được ta!"

Lưu Linh dưới hông, lại là Tây Vực Đại Uyển quốc thiên mã, chỉ là đây là một thốt toàn thân tuyết trắng ngựa con, trên trán hơi có đột ngột, là một cây sừng nhỏ, mặt lộ trí tuệ này mang, óng ánh ướt át, nhìn có chút mờ yêu.

Thiên mã, trong cơ thể có chảy long huyết!

Lập tức, Lưu Linh liền nhẹ nhàng vỗ vỗ thiên mã, lập tức cái này thốt ngựa con câu liền vui chơi mà đi, trong chớp mắt, liền biến mất ở cuối chân trời.

"Đầu nhi, ngươi nói ta lão Vương, cả đời này nếu có thể có như thế một thốt thiên mã, kiếp sau làm trâu làm ngựa cũng là đáng!" Vương Trác bên cạnh thân, một người mặc trọng giáp, Kiên Giang búa lớn đại hán, ồm ồm phải nói, nhìn về phía chân trời cuối thiên mã thân ảnh, mặt lộ vẻ hâm mộ.

"Nói mò cái gì nhạt! Thiên mã, là ngươi một giới Bách phu trưởng, có thể có được a? Lại nói, cho dù là ta đại hán công chúa, cũng chưa chắc từng cái đều có thể có thiên mã! ! Nếu không phải tiểu công chúa thâm thụ bệ hạ yêu thích, ngươi cho rằng. . . Được rồi, không cùng ngươi cái khờ hàng nói nhảm, truyền lệnh xuống, trăm dặm hành quân gấp, nửa đường không nghỉ ngơi! Tiểu công chúa nếu là có ngoài ý muốn, ngươi ta, có mấy cái đầu có thể gánh vác được?" Vương Trác truyền lệnh.

Kia Bách phu trưởng Vương Mạnh gãi cái ót cười ha ha, liền hướng phía sau truyền lệnh xuống, tiếng như hồng chung!

. . .

Cửu công chúa Lưu Linh, cười toàn thân tuyết trắng thiên mã, đông đi dạo, tây đi một chút, nhưng dù cho như thế, trăm dặm xa, cũng là nửa canh giờ liền gào thét mà tới!

Trong chớp mắt, thiên mã từ phía chân trời bước trên mây mà đến, rơi vào một tòa không lồ tế đàn phía trước.

Trên tế đài có bia, phía trên khắc dấu lấy lít nha lít nhít tiểu tử, viết lại là lúc ấy, tuổi gần hai mươi một tuổi, cũng đã là đại hán Thần Tướng Hoắc Khứ

Bệnh, truy kích, chém giết Cuồng Nộ Man ba thần kiều nhân chiến tích! Đồng thời, càng là hiển lộ rõ ràng đại hán, hiển hách thiên uy! !

Một bia, trấn áp Bắc Man, đã trăm năm có thừa!

"Đây cũng là Lang Cự Tư à?"

Truy kích, phong Lang Cự Tư! !

Nam nhi sao không mang Ngô Câu, thu lấy quan ải năm mươi châu!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Mê muội tiểu công chúa

"Chân chính anh hùng, khi như thần tướng Hoắc Khứ Bệnh, thiếu niên anh tuấn, truy kích, Phong Lang Cự Tư! !"

"Say nằm ngủ trên gối mỹ nhân, tỉnh năm giết người kiếm! Không cầu Liên Thành Bích, nhưng cầu giết người kiếm! Chiến tộc dư nghiệt chưa diệt, quốc sĩ gia cừu còn tại, dùng cái gì vì nhà?"

"Tứ di đã hộ, chớ hạ Khang này.

Quốc gia an bình, vui chưa hết này.

Chờ tập can qua, cung tiền giấu này.

Kỳ lân đến đạt đến, Phượng Hoàng liệng này.

Cùng trời tướng bảo đảm, vĩnh viễn không cương này.

Hôn hôn trăm năm, tất cả kéo dài này "

Lưu Linh trong mắt bốc lên tinh quang rạng rỡ tinh tinh, một vừa nhìn Phong Lang Cự Tư bia đá khắc dấu lấy công tích vĩ đại, một bên miệng bên trong lẩm bẩm, hoặc là đối thiếu niên Thần Tướng Hoắc Khứ Bệnh ca ngợi, hoặc là thiếu niên Thần Tướng Hoắc Khứ Bệnh thời niên thiếu nói ra ngôn từ, ca phú! !

Đối với Đại Hán Thần Tướng, bây giờ cao tuổi, dần dần già đi Đại Tư Mã, Hoắc Khứ Bệnh, Lưu Linh đối sự tích của hắn, thuộc như lòng bàn tay, nếu có người có thể cùng nàng cùng một chỗ đàm luận lên Hoắc Khứ Bệnh tướng quân trước kia, Lưu Linh nhất định là có thể cùng hắn cao hứng bùng bùng đàm luận cả biệt giới, trong lúc đó, không cần uống nước, không có trúng trận nghỉ ngơi.

Có thể nói, Đại Hán tiểu công chúa, Lưu Linh, là Thần Tướng Hoắc Khứ Bệnh thứ nhất mê muội!

Chỉ là bây giờ, anh hùng tuổi xế chiều. . .

Nhìn qua cái này Phong Lang Cự Tư bia đá, tiểu công chúa chẳng biết tại sao, đúng là buồn từ đó đến, hai mắt đầm lệ mông lung.

Nàng tuổi còn trẻ, bất quá là mười ba mười bốn tuổi như hoa như nụ hoa tuổi tác, lấy ở đâu mà nhiều như vậy đau thương cùng ưu sầu? !

"Đã không thể cưỡng cầu, vậy ta, định sẽ vì ngươi chuẩn bị một phần tri kỷ lễ vật!"

Tiểu công chúa hai mắt đầm lệ mông lung, chậm rãi nhắm mắt lại, ôm quyền tại bên miệng, nhẹ giọng đến thổ lộ hết lấy tâm nguyện của mình, khát vọng cái này Phong Lang Cự Tư bia, có thể mang cho nàng một chút hảo vận, có thể gặp được một con hiếm thấy. . . Tốt nhất là một con bạch lang, lần nữa một điểm thì là một con Tử Hồ, kém nhất, thì là chồn tía.

Nàng không nhìn thấy, trong hư không cấp tốc bay tới một điểm đen.

Nhưng nàng bên cạnh, kia từ khí bùng bùng, thần tuấn phi phàm thiên mã thần câu lại là đã nhận ra, gáy tê thanh âm, đưa tới tiểu công chúa chú ý, đưa mắt nhìn lại, lại thấy bầu trời bên trong, một đạo điểm đen, phá không mà tới.

Oanh! !

Đạo thân ảnh kia, trực tiếp đánh tới Phong Lang Cư Tự bìa phía sau trên tế đài, lập tức, đất đá bắn tung toé, huyền não tràn ngập. . .

"Người nào? Dám can đảm hủy đi, ta Đại Hán tuyên cáo thiên địa tế đàn? !"

Tiểu công chúa hơi sững sờ, nhìn qua đây đất đá vụn, kinh ngạc mười mấy giây, lập tức liền thét lên lệ uống, thanh âm này, phá âm, có chút chói tai.

Tại trong đá vụn, đang chuẩn bị chữa thương Nhị Cầu, bỗng nhiên khê giạt mình.

Có người! !

Hắn không chút do dự, lấy ra chút tán Kim Thủ Chi, tại trán của mình điểm hai lần, khí vận gia thân! !

Nhiều nhất trọng bảo hộ cuối cùng là tốt.

Lập tức, phá vỡ bao phủ giá không tăng đá, thân thể nhảy lên, nhảy ra đồng loạn thạch bên trong.

Nhị Cầu đứng tại rách nát tế đàn một góc, thấy được phía dưới mặt mũi tràn đầy tức giận cùng vừa ngạc nhiên vừa mừng rỡ nữ hài, cùng nàng bên cạnh một con ngựa trắng, toàn thân tử khí bốc lên, xem xét liền không phải là phạm vật.

"Ngựa tốt!" Nhị Cầu bây giờ, quen thuộc lấy yêu ngôn nói chuyện.

Thiên mã, trong ánh mắt co rút lại, tràn đầy cảnh giác, tựa vào tiểu công chúa bên cạnh.

Nhị Cầu mặc kệ cô bé kia, nhìn lại bốn phía, lại thấy nơi đây có chút thần bí, lại là một tòa đàn tế, non nửa bộ phận, bị hấn đụng hư, mà phía sau, thì là một tòa bia đá.

Nhị Cầu thói quen đứng thẳng, đến chấp tay sau lưng, đi vào trước tấm bia đá mặt, thấy được phía trên khắc dấu lấy cổ triện.

Những chữ nhỏ thấy hắn có chút đau đầu, thói quen lướt qua nội dung, nhìn về phía lạc khoản.

"Đại Hán Thần Tướng, Hoắc Khứ Bệnh triện!" Nhị Cầu trong đầu hơi sùng sốt, Hoắc Khứ Bệnh? Là Phong Lang Cư Tự Hoắc Khứ Bệnh? !

Hắn hít một hơi thật sâu, cảm khái mình thân ở tốt nhất thời đại, nhưng cũng là xấu nhất thời đại.

Tốt là, hắn có thể kiến thức cùng lãnh hội đến, một cái khác không giống Hoắc Khứ Bệnh thần võ anh tư,

Mà xấu, thì là mình, đúng là thành một con chó, không, phải nói là một con sói!

"Nghĩ đến, nơi này chính là Lang Cư Tự!" Nhị Cầu nỉ non bên trong, mảnh nhìn kỹ trên tấm bia đá khắc chữ, cảm thấy có chút chói mắt, "Thật là khủng khiếp kiếm ý! !" Chữ này, đúng là có một cỗ cực kì lăng lệ cảm giác lan tràn ra, như là nghìn vạn đạo lưỡi dao, Nhị Cầu nhắm mắt, không còn nhìn nhiều.

"Vì sao lại dạng này? Chẳng lẽ lại, bởi vì ta là yêu thú chi thân a?" Nhị Cầu bản thân suy nghĩ một chút, trong lòng đắng chát.

"Ừm? !" Trong lòng của hắn hơi động một chút, lạnh lùng cười một tiếng, lại là tại hắn chấp tay sau lưng nhìn bia đá thời điểm, phía sau hắn, kia mười ba mười bốn tuổi, mặc nam trang tiểu cô nương, cầm trong tay một thanh khoảng một tấc đoản kiếm, lạnh lẽo hướng hắn đi tới!

Nhị Cầu bất động, đợi tiểu cô nương kia tới gần nàng bất quá là chừng một mét, đang chuẩn bị động thủ đâm hắn thời điểm, Nhị Cầu bỗng nhiên quay người, thật dài miệng đại trương, Lão Nha bên ngoài trương, đối tiểu cô nương bỗng nhiên hét dài một tiếng.

Tiểu cô nương kia, trực tiếp vút bỏ đoản kiếm trong tay, cướp đường mà cuống, rõ ràng là bị Nhị Cầu hù dọa.

Nhị Cầu trong lòng lộ ra tà ác ý cười, liền quay người, lần nữa cảm thụ trên tấm bia đá lăng nhiên kiếm ý! !

"Nếu có thể thể vị cảm ngộ, tại ta, sợ là có chỗ cực tốt! !" !

Nhị Cầu sờ lên tay trái mình bên trên Đồ Long giới, thầm nghĩ cái này Kim Thủ Chi, quả thật bất phạm, điểm hai lần, khí vận gia thân, vừa ra tới, liền có thể nhìn thấy bảo bối.

A? Nhị Cầu cảm thấy mình tựa hồ là rơi xuống cái gì, xoay người sang chỗ khác, đem tiểu cô nương rơi ở trên mặt đất đoản kiếm cầm ở trong tay, tình tứ xem xét một phen, nhìn không được hết lớn lên tiếng, "Hảo đạo! !" Cây đạo này, sắc bén dị thường, thổi tóc tóc đứt, bỏ sắt liệt kim, không đáng kể!

Trên đó, càng là quần quanh lấy một đạo Long khí.

"Đại Hán Hoàng tộc. . ."

Nhị Cầu biết được cái này thanh đoàn đao lai lịch, cũng không khách khí, cầm ở bên hông, thăm nghĩ, cây đao này như thế sắc bén, ban đêm ngược lại là có thể đem ra cắt thịt.

Hắn tiếp tục xem bìa đá kia, linh ngộ trên đó kiểm ý.

Tiểu công chúa cùng thiên mã bốn mắt nhìn nhau, cảm thấy từ chày đá bên trong chui ra ngoài con kia Thiên Lang, không dễ chọc! !

Nhưng nhìn, con kia Thiên Lang, tựa hồ đối với nàng không thêm đề ý, cũng không có quá mức hung lệ!

Tiểu công chúa nuốt ngụm nước bọt, "Toàn thân da lông như tuyết, cái này sói, rõ ràng liền là Thiên Lang! ! Kia mi tâm, tựa hồ có một cái vương tử, rõ ràng là trong lang tộc vương giả, mà lại, hắn đứng thẳng hành tẩu, càng là bất phàm, dưới mắt, không thể động thủ! Chỉ cần chờ đợi thiết huyết thị vệ tiến đến!"

"Da của hắn, nếu để cho Hoắc Khứ Bệnh bá bá, nhất định là có thể trị liệu hắn thấp khớp!"

Nàng đem tham niệm trong lòng, áp chế ở đáy lòng, sau đó cẩn thận từng li từng tí đến di động hướng Nhị Cầu.

"Ta. . . Kiểm!" Cách xa mười mấy mét, tiểu công chúa ngồi tại trời lập tức mất, hướng Nhị Cầu đưa tay ra.

Nhị Cầu quay đầu, cái này tiểu công chúa kỳ thật tu vi không yếu, vẫn là động linh cảnh bảy tầng đỉnh phong, Nhị Cầu thăm nghĩ, nếu không phải là mình thành Quý Đạo quý tử, chỉ sợ còn không phải đại hán này công chúa đối thủ. Nhìn nàng lúc này một mặt vô cùng đáng thương đáng vẽ, trong mắt chỗ sâu lại có xảo trá, rõ ràng là cái khó đối phó mặt hàng. Mà lại, nàng kia thốt thiên mã, toàn thân tử khí bùng bùng, càng là không tầm thường.

Mặc dù tuổi nhỏ, là thốt ngựa con trâu, nhưng lại là thông linh cảnh sáu tầng đỉnh phong! !

Dưới ánh mặt trời, tiểu công chúa trên tay một chiếc nhẫn, lóe lên một cái Nhị Cầu mất.

"Ai nha, cái này nghịch thiên Kim Thủ Chỉ, quả thật khó lường a! !" Vị này Hán gia công chúa trên tay, chiếc nhẫn kia, không tầm thường, sợ là cùng hắn Đồ Long giới tương tự, hắn là không gian thuộc tính pháp bảo.

"Hán gia Hoàng tộc công chúa, giá trị bản thân, còn đến mức nào?" Nhị Cầu cười, lộ ra Lão Nha.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 81: Cưỡi người, lại như thế nào? !

Sói, khát máu tham giết, xảo trá tàn nhẫn, nhưng lại kiên nghị bất khuất, nghịch cảnh hướng lên!

Sói, gào thét tại cực kỳ ác liệt hoàn cảnh bên trong, bọn hắn, lại có thể thành thạo điều luyện.

Hoàn cảnh sáng tạo ra sói, mà sói, cũng vì thích ứng sinh tồn, thành tựu chính mình.

Rất khó dùng mấy chữ, đi khái quát sói tính đặc thù.

Nhị Cầu cảm thấy, cái này sói, không chỉ là chủng loại phân chia, càng có bản tính khác nhau, tỉ như nói, sắc lang, Tham Lang, tàn sói, sói hoang. . . Nhị Cầu cảm thấy mình, tựa hồ mỗi một điểm, đều lấy dính như vậy một chút, trên cơ bản không có cái gì quá mức đột xuất địa phương.

Đương nhiên muốn nói nổi bật nhất một điểm, có thể là tham đi.

Nhất là, dưới ánh mặt trời, tiểu công chúa trên ngón tay, kia lông lánh ánh nắng chiếc nhẫn, chuẩn Nhị Cầu mất.

Không có cách, nghèo thời gian quá khổ, không có bảo bối thời gian, không có cách nào sống a.

. . .

"Điểm tán Kim Thủ Chỉ, khí vận gia thân, quả thật là không tầm thường a! !" Nhị Cầu trong lòng chắc chắn tán thưởng, cái này mới bắt quá là mấy phút,

vừa ra tới, thấy được khối này Phong Lang Cư Tư bìa, lại nhặt được trên mặt đất rơi xuống Long khí đoản kiếm, lại thấy được tiểu công chúa trên ngón tay mang theo không gian giới chỉ.

Trong cõi u minh, đây đều là Kim Thủ Chi chỉ dẫn!

Rất mạnh, thật rất mạnh!

Đối điểm ấy tán Kim Thủ Chi, Nhị Cầu nhện không được muốn vì hấn điểm tán.

"Nếu là Kim Thủ Chi khí vận gia thân kết quả, vậy ta Nhị Cầu, cũng liền không khách khí!" Nhị Cầu mỉm cười, tựa hồ có chút khuynh thành, nhưng tại tiểu công chúa Lưu Linh trong mắt, lại là không nói được quý dị, nhất là hiển lộ ra trắng hếu răng sói, để nàng cảm thấy tê cả da đầu.

"Lưu lại chiếc nhẫn. . ." Nhị Cầu đối kia toàn thân tuyết trắng thiên mã, mở miệng nói ra yêu ngôn.

Cái này thốt tiểu mã câu, trong mắt thời khắc duy trì đối Nhị Cầu đầy đủ cảnh giác, tại hấn vừa mới mở miệng sát na, móng ngựa đập mạnh, chính là gào thét mà đi.

"Còn muốn đi? !" Nhị Cầu kinh ngạc lối ra, không biết ngày này ngựa dừng khí từ đâu tới, cũng dám ở trước mặt hấn, muốn chạy trốn! Nếu để cho ngày này ngựa ở trước mặt hấn, liền nhẹ nhàng như vậy trốn, nếu là truyền đi, sợ là sẽ phải hủy thanh danh của mình.

Suru! !

Thiên mã hóa thành một đạo tử quang, sau lưng có tử khí bùng bùng, tốc độ này, thấy Nhị Cầu tròn mắt hốc mồm.

"Súc Địa Tiên!" Nhị Cầu hắc hắc lạnh lùng cười một tiếng, lắc đầu, vẫn như cũ khinh thường, từ Đồ Long trong nhẫn lấy ra Súc Địa Tiên."Ngày này ngựa, dù sao tuổi trẻ. . ."

Theo hấn bây giờ, thông linh cảnh mười tầng đỉnh phong tu vi, sử dụng cái này Súc Địa Tiên, trong chốc lát, súc địa trăm dặm, vẫn là không thành vấn đề. Cho dù là cái này thiên mã tốc độ tại như thế nào nghịch thiên, nhưng tại Nhị Cầu Súc Địa Tiên dưới, sợ cũng là không được. Lại nói, cái này thốt thiên mã, vẫn là một thốt tiểu mã câu, nếu là thành niên lời nói, Nhị Cầu đuôi không kịp, ngược lại là tình có thể hiểu, nhưng bây giờ nha. . . Khi dễ tuổi nhỏ yếu thiên mã, vẫn là không có vấn đề chút nào.

Từ quang Hồn Động, kia thốt tiểu mã câu bước trên mây bay ra, trong chốc lát biến mất tại Nhị Cầu trong ánh mắt.

Nhị Cầu quơ quơ móng vuốt bên trong Súc Địa Tiên, khoe miệng lộ ra trắng hếu răng sói!

Suru!

Nhị Cầu chỉ cảm thấy trước mặt hư không một mảnh vụn vụn, thân hình hấn tựa hồ là bị bóp méo hư không hút vào trong đó, trong chốc lát tại biến mất tại chỗ không thấy. Mà Nhị Cầu xuất hiện lần nữa thời điểm, đã là quý dị đến cười tại tiểu mã câu trên thân.

Đại hấn kia Hoàng tộc công chúa, ngay tại Nhị Cầu phía trước.

Thiên mã tiểu mã câu chạy quá nhanh, bốn cái móng lệt xệt rung động, tiếng gió bên tai vù vù vù, thậm chí ngay cả Nhị Cầu cười ở trên người hấn, đều không có phát giác.

"Này, điểm tâm!" Nhị Cầu trò đùa quái đản, từ phía sau đem tiểu công chúa Lưu Linh vây quanh ở, thật dài mồm sói, càng là đuổi tại tiểu công chúa Lưu Linh gáy, cái mũi nhẹ ngửi mùi thơm cơ thể, Nhị Cầu lơ mơ trông thấy cái này trên gương mặt, mọc ra hơi nhưng, có thể thấy rõ ràng.

Hấn có thể rõ ràng đến cảm giác được, vị này Hoàng tộc công chúa thân thể, trong lúc đó run lên, trở nên cương cứng.

Đã lớn như vậy, thân là Hoàng gia công chúa, còn không có bị trừ bỏ hạ bên ngoài khác phái ôm qua, chớ đừng nói chi là,

Là một con lang!

"Sắc lang, buông tay, mau buông tay! !" Tiểu công chúa hét rầm lên.

Kia tiểu mã câu cũng bỗng nhiên cảm thấy Nhị Cầu đứng là cười tại trên lưng của hấn!

Thiên mã vốn là thánh vật, tính tình liệt vô cùng, có rất mạnh lòng tự trọng cùng vinh quang cảm giác, sao có thể chịu được Nhị Cầu cười ở trên người hấn, lập tức, vô ý thức liền đột nhiên ở giữa dừng lại, hai con móng trước cao cao giơ lên, như là đứng thẳng.

Cái này nhưng khổ tiểu công chúa, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, trực tiếp lăn xuống ngựa!

Nhị Cầu gắt gao ôm nàng, theo hấn cùng nhau lăn xuống ngựa.

Đồng! !

Hai người hung hăng đứng trên mặt đất, trên mặt đất, huyền não nổi lên bốn phía.

"Ngươi nếu là Hoàng tộc công chúa, cũng hẳn là hiểu chút lễ nghĩa lễ nghi si a? Cứ như vậy ghé vào trên lồng ngực của ta, chẳng lẽ lại, là muốn chiếm ta tiện nghi?"

Nhị Cầu lấy yêu ngôn nói, đối Hoàng tộc công chúa mà nói, nhưng không có mê hoặc tác dụng.

Không nghĩ tới, vị này tiểu công chúa đúng là có thể nghe hiểu được yêu ngôn, mà lại, sẽ còn nói.

"Vô si, hạ lưu! !" Nàng mắt phượng trợn lên, thét chói tai vang lên, một bạt tai liền hướng Nhị Cầu quét tới.

"Tới ngươi đi!" Nhị Cầu lại có thể nào bị nàng quật đến, sói eo chấn động, cái này tiểu công chúa liền bay đến không trung.

Nhị Cầu tiêu sái đứng lên, nhìn xem tiểu công chúa từ trên cao rơi xuống, mắt liếc một cái nàng sắp rơi xuống địa điểm, Nhị Cầu có chút nghiêng thân thể.

"Ngươi cứ việc yên tâm rơi xuống, ta nếu là tiếp được ngươi, ta cũng không phải là Man Hoang Lang Thần!" Nhị Cầu cười toe toét miệng rộng, cười nhạo nói.

Suru! !

Một đạo tử quang xuyên qua, là kia tiểu mã câu đem rơi xuống tiểu công chúa liền đi, gánh ở trên lưng.

Thiên mã chạy trăm trượng có thừa, lại xoay người, nộ khí đằng đằng nhìn về phía Nhị Cầu, trong mắt, như là có ngọn lửa tức giận đang thiêu đốt, thề phải đem Nhị Cầu hoàn toàn thiêu tận.

"Thế nào, tiểu nương bì này cười đến, ta liền cười không được? Lại nói, ta chính là Man Hoang Lang Thần, cười ngươi, ngươi lại như thế nào?" Nhị Cầu rõ ràng nhìn ra, cái này thót tiểu mã câu, bởi vì chính mình cười hắc một chút, đối mình đã là hận đến cực hạn. Lúc này, Nhị Cầu dứt khoát mở miệng trêu chọc một phen.

Tiểu công chúa có chút chột vật, sửa sang lại quần áo, cười tại tiểu mã câu trên thân, một mặt phần nộ phải xem lấy Nhị Cầu.

"Thần tuấn, cho hán biết thế nào là lễ độ nhìn một cái! !" Tiểu công chúa trong lòng tức giận đến cực điểm, cắn nát ngón tay của mình, nhả ra một giọt máu, giọt máu này, trong đó hiện ra hào quang màu hoàng kim, như là vàng.

Nhị Cầu nhiều hứng thú nhìn xem đây hết thấy, chỉ gặp tiểu công chúa đem ngón tay ở giữa kia một giọt dòng máu màu vàng óng, bồi lên tại tiểu mã câu trên trán nhô lên bên trên, kia là một con sừng nhỏ, lúc trước cũng không có lớn lên. Thế nhưng là, theo tiểu công chúa đem trong cơ thể mình huyết dịch bồi lên tại tiểu mã câu sừng nhỏ bên trên, lập tức trên đó lóe lên đạo đạo tử mang.

Theo tử mang tràn ngập, càng có trận trận phích lịch thiểm điện, gào thét tại trên đó.

Cây kia sừng nhỏ, bỗng nhiên, lớn lên! !

Dài ước chừng một chương có thừa, lại là vô cùng bén nhọn, trên đó, tràn ngập tia lôi dẫn, nương theo lấy trận trận phích lịch thanh âm.

Ông! !

Tiểu mã câu phía sau, càng là mọc ra một đôi hơn một trượng trắng noãn cánh!

Thiên mã! Thiên mã hành không, không có cánh, vậy còn gọi thiên mã sao?

Tiểu mã câu trên thân, tràn ngập trận trận khí tức thánh khiết, ngay cả kia Hoàng tộc công chúa, đồng dạng cũng là mờ ảo như tiên, cực kỳ thánh khiết.

Xoạt xoạt! !

Theo tiểu mã câu sừng nhỏ bên trên, ngưng tụ điện mang càng thêm nặng nề lên, trên đó, kích xạ ra một đạo phích lịch, hướng về Nhị Cầu bổ tới.

Nhị Cầu điềm nhiên như không có việc gì, nhếch to miệng, đầu lưỡi một quyền, từ trong hàm răng quắn ra một cây màu bạc "Cây tâm!"

Cái này cây tâm, tự nhiên không phải thăm trúc, mà là Phích Lịch Ngân Châm!

Chỉ là Nhị Cầu coi nó là làm cây tâm sử dụng thôi, bình thường ngâm, có chút có phạm, lúc này mới phù hợp hán "Man Hoang Lang Thần" thân phận mà!

Ngân châm bị Nhị Cầu vung ra, tiểu mã câu cái trán sừng nhọn phun ra đích lôi mang, lại bị Phích Lịch Ngân Châm, ầm vang hấp thu!

Tia lôi dẫn tiêu tán, Nhị Cầu hiểu rõ không thú vị, đánh một cái hà hoi, hoàn toàn không có có nhận đến chút nào tổn thương.

Tiểu mã câu sững sờ, "Cái này. . . Làm sao có thể? !"

Không tin tà, tiểu mã câu cái trán sừng nhọn lại phun ra mấy đạo Phích Lịch Ngân Châm, hoàn toàn bị trước mặt hấn Phích Lịch Ngân Châm hấp thu.

"Cái này Trần Lưu, đến tột cùng là từ đâu tìm bảo bối này, thật sự là tri kỷ! !" Nhị Cửu thâm nghĩ, sau đó nhìn về phía tiểu công chúa cùng tiểu mã câu, "Phun xong a? Vậy kể tiếp, cũng giờ đến phiên ta Man Hoang Lang Thần, phun hai đạo lôi điện vậy vậy, các ngươi cũng nhìn xem?"

Đang khi nói chuyện, Nhị Cửu đã là đem Phích Lịch Ngân Châm đảo ngược, lập tức trong đó, tia lôi dẫn gào thét, phun ra ngoài!

Oanh! !

Một đạo lôi cầu, trực tiếp đem tiểu công chúa cùng tiểu mã câu nổ bay!

"Hừ, ta Man Hoang Lang Thần, chẳng lẽ cười không được ngươi a?" Nhị Cửu thân thể lóe lên, lại cười tại tiểu mã câu trên thân, càng là vô si đến ôm trong ngực tiểu công chúa, "Để chúng ta hồng trần làm bạn, sống được tiêu tiêu sái sái, giục ngựa lao nhanh cùng hưởng nhân thế phồn hoa, nâng cốc khi ca, hát ra vui sướng trong lòng, oanh oanh liệt liệt, nắm chắc tuổi thanh xuân!"

Kia tiểu công chúa thân thể mềm mại run lên, trong mắt hiện đầy khuất nhục nước mắt, Nhị Cửu hét lớn một tiếng, "Đỡ! !" Tay của hắn, nắm thật chặt tiểu công chúa tay trái, chậm rãi, đem tiểu công chúa trên ngón tay không gian giới chỉ, bộ xuống dưới.

"Nói xong là Kim Thủ Chỉ khí vận gia thân, cái kia chính là Kim Thủ Chỉ khí vận gia thân! !"

Nhị Cửu cười đắc ý, đương nhiên, đem tiểu công chúa không gian giới chỉ thu nhập mình trong túi.

Thiên mã hành không, tùy tiện tung hoành, ôm ấp hồng nhan, vừa xem thiên hạ!

Đời người làm như thế a!

Nhị Cửu trong cảm thán, theo thiên mã bị Nhị Cửu nắm chặt cánh phi nước đại bên trong, thấy được một đội nhân mã!

Hắn hoạch qua bầu trời, thiết huyết thị vệ Vương Trác thấy rõ ràng một màn này, lập tức hai mắt tinh hồng, sắc mặt đều xanh mét, "Lớn mật cuồng đồ, còn không nhanh đưa công chúa buông xuống! !"

"A? Là ai thanh âm như thế chói tai, đúng là như vậy ồn ào? !"

Đang khi nói chuyện, vèo một tiếng, âm thanh phá không đại tác, một thanh trường thương, hướng về Nhị Cửu bỗng nhiên đâm tới!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: 1 chiến Vương Trác

Đường đường Trung Thổ Đại Hán vương triều Hoàng tộc, vẫn là bộ hạ yêu thích nhất tiểu công chúa, giờ này khắc này, đúng là bị một con yêu thú cuồng ép, làm ra kéo này bi ối động tác, yêu thú kia, càng là có bi ối chi thần tình, thật sự là quá ghê tởm.

Tình cảnh này, đưa Đại Hán Hoàng uy tại nơi nào?

Lại nói, tiểu công chúa Lưu Linh, tính tình mặc dù lạnh lợi xảo trá, có chút nghịch ngợm, nhưng người nàng, lại bản tính không xấu. Lại thêm vóc người ngọt ngào đáng yêu, có thể nào không chịu đến những người khác vụng trộm yêu thích.

Lưu Trác chính là như thế, hấn đối Cửu công chúa, trong lòng sớm có mộ ngại chi tình!

Hắn thân là thiết huyết thị vệ thủ lĩnh, quan bá thiếu lang quân, có thể nói tuổi trẻ tài cao, lại thêm, Vương thị gia tộc quyền thế, hấn Vương Trác cùng trong lòng yêu thích công chúa, có thể nói là môn đăng hộ đối, không có cái gì không thể, thậm chí, còn có cực lớn hi vọng, hướng hoàng đế bộ hạ kết hôn, cưới Đại Hán Cửu công chúa.

Đây là Lưu Trác mộng tưởng!

Bây giờ, tận mắt thấy Nhị Cửu ôm trong ngực tiểu công chúa, cười thần tuấn phi phạm thiên mã, trên không trung xẹt qua!

Hắn Lưu Trác, nội tâm lập tức liền nổ!

Một màn này, trong lòng hắn, đã sớm tập luyện qua vô số lần, kia cười bạch mã, ôm ấp công chúa nam tử, hắn là ta, là vua ta trác! ! Mà tuyệt đối không phải cái kia quý đệ mà dữ tợn xấu xí lang yêu! !

Vương Trác tay cầm một thanh trường thương, bước chân đạp mạnh, thân hình hóa thành hư ảnh, trong tay mâu sắt, hung hăng hướng về Nhị Cửu đâm tới!

Cái này một mâu, là Vương Trác lòng tràn đầy lửa giận cùng xấu hổ giận dữ biến thành! !

Đúng vậy, ngoại trừ lửa giận bên ngoài, Vương Trác nội tâm, càng có xấu hổ giận dữ.

Các huynh đệ là biết mình đối Cửu công chúa ý tứ, mà dưới mắt, cái này lang yêu, đúng là tại trước mặt mọi người, không chút nào biết liêm sỉ, ôm ấp lấy nữ nhân mình yêu thích, tiểu công chúa! ! Cái này khiến lão tử bộ hạ, nghĩ như thế nào?

Các huynh đệ nhìn lão tử con mắt, đều tựa hồ phản xạ sâu kín lục quang!

Cho nên, hắn đã là xấu hổ, lại là phần nộ!

Không giết cái này lang yêu, ta Vương Trác, như thế nào làm người? !

. . .

Cái này một mâu, đâm tới, để Nhị Cửu trong lòng run sợ!

Vương Trác này tu vi, đã là Tam Hoa Tự Đình cảnh luyện tinh kỳ đỉnh phong.

Đâm tới mâu sắt, chầm tua đồ phần chấn, như cùng một cái biển máu, hướng về Nhị Cửu tràn ngập mà tới.

Cái này một mâu, rõ ràng là muốn tránh cũng không được.

Nhị Cửu không dám ngạnh kháng, thân hình khê động, buông hai tay ra, liền bay ra thiên mã hơn mười trượng!

"Người là người phương nào, không thấy được ta Man Hoang Lang Thần mang theo mỹ đồng hành, tiêu dao giữa thiên địa, dám va chạm bản thân thần đồ, thật sự là phá hư phong cảnh!" Nhị Cửu rơi trên mặt đất, trong lòng có chút bất mãn, cái này trừ ai ghẹo ai? Không phải liền là ôm lấy nhà các người công chúa sao? Dù sao một ngày nào đó sẽ bị người ôm, chẳng lẽ ta Nhị Cửu, liền ôm không được a?

Nhị Cửu trong lòng tưởng tượng như vậy, bỗng nhiên phát giác ý nghĩ của mình, thật là có chút tà ác.

Bất quá, ta Nhị Cửu thích, hắc hắc ~

"Cuồng đồ, chó có hồ ngôn loạn ngữ!" Trước mặt cái này sắt khải trọng giáp người, đúng là cũng có chút không tầm thường, có thể nghe hiểu được yêu ngôn, lúc này nói chuyện, chính là lấy yêu ngôn nói ra.

"Mặt tướng cứu giá chậm trễ, mời công chúa điện hạ chuộc tội! !" Vương Trác hai mắt tinh hồng, trở ngại lập pháp, còn là gặp qua công chúa, quý một chân trên đất, hướng tiểu công chúa quỳ lạy nói.

"Vương Trác, ngươi còn đứng ngây đó làm gì? Giết hắn cho ta!" Tiểu công chúa một chỉ xa xa Nhị Cửu, hung tợn nói. Hôm nay này nhục nhã, không giết đầu này lang yêu, khó tiêu hận này!

"Ây!" Vương Trác đứng lên, trong tay cầm mâu sắt, nhìn xem Nhị Cửu, lạnh lùng cười một tiếng!

"Giết!"

Hắn không để cho thiết huyết thị vệ xuất hành, mà là tự mình động thủ, trong tay kéo lại lấy mâu sắt, trên mặt đất lòi ra hung hăng vết tích, lập tức huyền ảo tràn ngập. Vương Trác hai mắt, càng là tràn ngập âm tàn độc ác!

"Hiểu lầm, đạo hữu hiểu lầm! !" Nhị Cửu trầm nghĩ, cái này Vương Trác, đã là luyện tinh kỳ đỉnh phong, tương đương với yêu thú nhập huyền kính tầng thứ nhất đỉnh phong, mà mình, bất quá là thông linh cảnh mười tầng đỉnh phong, mặc dù là nửa bước nhập huyền cảnh, nhưng chung quy là cùng Vương Trác, chênh lệch không nhỏ.

Nếu là lúc này cùng Vương Trác lên can qua, sợ là không chiếm được lợi lộc gì.

Lại nói, mình có ám thương mang theo, không dễ làm to chuyện.

"Hiểu lầm mẹ nó cái đầu, người ôm tiểu công chúa thời điểm, tại sao không nói là hiểu lầm?" Vương Trác gào thét, ở phía sau nghe tiểu công chúa, lập

tức mặt chính là đen. Cắn chặt hàm răng, đem Vương Trác cùng nhau cho hận lên.

Nhị Cầu mặt, lập tức cũng kéo đến rất dài.

"Ta ghét nhất, trên đời này, có người dám can đảm vũ nhục mẫu thân của ta! Vô luận như thế nào, hôm nay, ngươi nhất định phải chết!" Nhị Cầu chậm rãi nói, vuốt sói phía trên, tràn ngập ra hồ quang điện, hóa trào như bàn tay, đồng dạng nhảy lên, hướng lên trước mặt sắt khải trọng giáp Vương Trác đánh tới.

"Chiến kỹ, Oanh Thiên Xế!"

Kia trường mâu tràn ngập huyết tinh, âm vang một tiếng, đón đầu hướng về Nhị Cầu bổ tới.

Cái gọi là một tác dài, một tác mạnh!

Cái này trường mâu một sấm sét phía dưới, khí thế đại thắng, đã là chiếm hết ưu thế.

Ta Nhị Cầu, không có binh khí, binh khí của ta, chính là hai tay của ta! !

"Phích Thiên Cửu Thức, Hận Như Hải, Ly Thương Thiên!"

Nhị Cầu không sợ, tay trên đao, hồ quang điện tràn ngập, ngưng tụ hóa thành một hình dáng của đao, đón kia thẳng bổ xuống trường mâu âm vang phía trên.

Oanh! !

Điện mang gào thét, cuồng phong xé rách bên trong ghen ngào!

Nhị Cầu song chưởng, thành giao tiên, hồ quang điện bên trong, như đao, chống đỡ tại thẳng bổ xuống mâu sắt phía trên.

Hai tay của hắn, có thể cảm giác được một cỗ kinh khủng đến cực điểm lực đạo, lan tràn mà lên,

"Mở! !"

Vương Trác gào thét bên trong, mâu sắt phía trên lực đạo, càng thêm ngưng trọng mấy phần.

Ầm ầm . . Thanh âm đại tác bên trong, Nhị Cầu thân hình, trực tiếp bị mâu sắt phía trên lực đạo đánh bay.

Ầm! Đại địa tại tiếng vang bên trong, ầm ầm sụp đổ, lấy Nhị Cầu làm trung tâm, mặt đất sụt lún thành một cái hố to, cự trong hàm, tràn ngập mặt đất vỡ vụn khe hở, như là mạng nhện.

Huyền não tràn ngập bên trong, Nhị Cầu nhảy ra thần hổ, đứng tại huyền não trước.

Hai cánh tay của hắn, không tự chủ được tại có chút run rẩy, trên bàn tay hồ quang điện, cũng là biến mất.

"Đây cũng là luyện tinh kỳ thực lực sao?" Nhị Cầu mắt lộ lạnh xuống này mang, một thức này thần thông, Vương Trác cũng không có thi triển ra toàn lực, mà Nhị Cầu, lại là toàn lực! Mặt khác, hắn cũng xác nhận, mình Phích Thiên Cửu Thức, Hận Như Hải cùng Ly Thương Thiên thần thông chiến kỹ, trong nhu có cương, đủ để ngăn chặn không lớn không nhỏ thần thông.

Đương nhiên, cái này hai thức chiến kỹ, cương mãnh khép mở kinh đạo, tự nhiên kém xa tít tắp "Cửu Đoạn Sơn" cùng "Phá Xuyên Lưu" cái này hai thức chiến kỹ thần thông.

Mặc dù đều là giảng cứu sấm sét, hương vị khác biệt quá nhiều vậy. Một cái giảng cứu chính là duệ bên trong thiên miên, mà một cái khác thì là đại khai đại hợp!

Nhị Cầu đứng đấy, lạnh lùng đến nghe cách đó không xa thiết huyết thị vệ ồn ào ngữ điệu.

"A, không hổ là Vương Trác tướng quân, chắc hẳn ngày sau nhất định có thể tấn thăng Thần Tướng! !"

"Mã huynh nói không giả, Vương Trác tướng quân, tuổi còn trẻ, đã có Thần Tướng phong thái, kia lang yêu, lại có thể nào sẽ là Vương Trác Thần Tướng đối thủ?"

"Im lặng, đừng muốn làm phiền Vương Trác Thần Tướng, tiếp xuống lại nhìn Vương Trác Thần Tướng, như thế nào cuồng loạn cái này lang yêu!"

"Hắc hắc, lang yêu? trong đầu nhất định ẩn chứa yêu thú đan hạch. . ."

"Hắc hắc, cái này lang yêu yêu đan cùng da lông lại là không đến lượt ta chờ, bất quá cái này thịt sói a. . .?"

"Tốt, thịt sói về ngươi, ta chỉ lấy hắn răng sói! Ha ha. . .!"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Chiến lại ngừng đi

Vương Trác xách mâu mà đứng, một đôi ánh mắt tinh hồng bên trong, sáng ngời có thần.

"Tốt một con cường ngạnh yêu thú, giết chết, không dễ!"

Cứ việc chỉ là sử dụng tám tầng tu vi, nhưng nhìn kia lang yêu, tựa hồ cũng không có thụ quá lớn tổn thương!

"Vương Trác, ngươi còn chờ cái gì? Chẳng lẽ lại, còn muốn ta giúp ngươi không phải?" Tiểu công chúa quát chói tai lối ra, đối giữa hai người giằng co, có chút bất mãn.

Vương Trác hừ nhẹ, trong tay trường mâu hát lên, thân hình hướng về Nhị Cầu cấp tốc chạy tới!

Nhị Cầu cũng là bất mãn, tay trong bàn tay, hồ quang điện tái hiện, xông lên phía trước.

Nhục mẹ người người, khi giết này! !

Trường mâu như rồng, một điểm hàn mang tới trước, băng lãnh như rắn, khắp nơi tràn ngập sát cơ.

Nhị Cầu biết rõ, đối mặt như thế binh khí, làm thiếp thân tác chiến, kể từ đó, trường mâu đại khai đại hợp thể công, liền không còn sót lại chút gì, mà lại, mình Hận Như Hải thần thông, càng có thể phát huy ra tác dụng.

Ông! !

Mũi thương đâm tới, Nhị Cầu nghiêng người né tránh, dậm chân phụ cận, trong tay hồ quang điện tràn ngập cổ tay chặt, hướng về Vương Trác giữa cổ họng, bỗng nhiên vung lên.

Vương Trác ánh mắt co rút lại, thân hình sau bên cạnh mấy bước, né tránh kia điện mang hóa thành sắc bén, đơn tay nắm lấy mâu sắt thân mâu, trong cơ thể nguyên linh chỉ lực, quán chú thân mâu, kia mâu sắt, đứng là tràn đầy tính bền dẻo, bỗng nhiên phá không đạn tới.

Đồng! !

Nhị Cầu tay trái ngăn cản trong lúc đó đạn tới thân mâu, phát ra kim thạch đan xen thanh âm, càng có sắt đá đan xen hỏa hoa bắn ra!

Nhị Cầu thân hình lao đảo, thân hình rút lui mấy bước.

Vương Trác lạnh lùng cười một tiếng, một tay chấp mâu, bước chân đạp mạnh, thân hình ép sát mà tới.

Mũi thương, khoảng cách Nhị Cầu mi tâm, cũng bất quá là hơn một xích!

Nhị Cầu thân hình ngược lại trượt mà ra, mà Vương Trác từng bước ép sát!

Lúc này, Vương Trác mãnh khoẻ nhẹ nhàng lắc một cái, mâu sắt đầu mâu bay ra, sắc bén như tiễn, bắn ra.

Nhị Cầu hai mắt trong lúc đó co rút lại, hấn đáng người quý dị ngửa ra sau, kia bắn ra đầu mâu, như là mũi tên, gào thét bên trong, sát cái mũi của hắn, bay qua.

Nhị Cầu có thể cảm giác được, chớp mũi của mình, một trận ý lạnh! !

Ông! !

Hư không lần nữa run lên, Vương Trác trong tay mâu sắt, thân mâu trong lúc đó run lên, quý dị như là da đầu đồng dạng, tại Nhị Cầu trên thân, bỗng nhiên bắn ra!

Oanh!

Lại một lần nữa, Nhị Cầu thân hình, bị oanh nằm rạp trên mặt đất.

"Đây cũng là chênh lệch a?"

Kìa Vương Trác, thân hình cũng là bỗng nhiên sát qua, Nhị Cầu tay phải, có chút vung lên!

Vương Trác theo mâu sắt thân mâu bay qua, trong tay thân mâu hung hăng cắm xuống, lập tức kia mũi thương, chính là một lần nữa cùng thân mâu kết hợp với nhau.

Mà hấn, cũng là xoay người lại, nhìn qua Nhị Cầu.

Nhị Cầu từ trên mặt đất, đứng lên, nghị lực không giảm mấy may, lạnh lùng phải xem lấy Vương Trác.

"Ngươi, không được! !" Vương Trác mũi sắt hạ khuôn mặt, có chút âm trầm, dùng yêu ngôn lạnh lùng phải nói.

"Thật sao?" Nhị Cầu có chút cười lạnh, chẳng hề để ý đến lau một cái khóe miệng tràn ra máu tươi, ánh mắt sáng rực, nhìn về phía Vương Trác. Hấn cảm thấy, mình cùng Vương Trác ở giữa, chênh lệch là có, nhưng là chênh lệch này, cũng không phải là hoàn toàn không thể đền bù. Cái này mấy hiệp xuống tới, Vương Trác hơn một chút, Nhị Cầu ăn thiệt thòi, ở chỗ hấn đối với Vương Trác trong tay mâu sắt, có chút lạ lẫm!

Cái này Vương Trác, trong tay mâu pháp, có chút bất phàm.

Mà lại, thanh này mâu sắt, vốn là một đạo thân binh lợi khí.

...

"Hắc hắc, bị Vương Tướng quân đánh ngã xuống đất hai lần, ta nhìn yêu thú này, bại thế định vậy!"

"Đúng, rõ ràng là không địch lại Vương Trác tướng quân, Vương Trác tướng quân tu luyện có Vương thị chiến mâu chi pháp, lại nghe kia yêu ngôn, tựa hồ là không phục!"

"Không phục? Vậy liền để Vương Trác tướng quân, lại đem hấn đánh phục!"

...

Vương Trác cũng là cười lạnh, "Nếu như thủ đoạn của ngươi, vẹn vẹn như thế, ngươi, có thể chết!"

Hấn dùng yêu ngôn, chít chít bên trong bóp bóp phải nói.

Nhưng theo hấn cái này vừa mới nói xong, hấn chân trái, lại là bỗng nhiên truyền đến một tia bén nhọn đâm nhói.

Loại đau nhói này, mười phần đau đớn, lại là sát na tiêu tán.

Xoạt xoạt!

Thanh thúy tiếng vang, tại Vương Trác trên đùi, phát ra.

Lại là cái kia thép tinh rèn đúc, lóe ra Ô Kim chi sắc chiến giáp, hộ thối chỗ, đúng là có một mảnh phân liệt mà roi.

Đứt gãy sắc bén, cấp độ hiển nhiên!

Như là bị lưỡi dao, một đao chặt đứt! !

Vương Trác cúi đầu nhìn lại, bắp chân của mình, tràn ngập một đạo vết máu! !

"Cái gì? Vương Trác tướng quân, đúng là thụ thương!"

"Đây không có khả năng!"

Chúng thiết huyết thị vệ, mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, đạo này tổn thương, là con yêu thú kia, lúc nào làm?

Vương Trác cũng là ánh mắt hơi co lại, đạo này tổn thương, không sâu, nhưng lại ý vị phi phàm.

Ánh mắt của hấn trong lúc đó nhìn về phía Nhị Cầu vuốt sói, nơi đó, bình thường bình thường, cho dù là móng vuốt, đều không có hiển lộ.

"cổ tay chặt, như bổ xuống, cực kì sắc bén! Quyết không thể coi thường! !"

Thiết huyết thị vệ bên trong một lão binh, tại tuổi trẻ thị vệ kinh xuyt bên trong, mở miệng giải thích.

Lão binh tu vi bất quá là thông linh cảnh tám tầng, nhưng lại kiến thức rộng rãi, một chút liền nhìn ra Nhị Cầu trên tay thần thông sâu cạn.

...

"Bên ngoài sảo sảo nháo nháo, làm cái gì vậy đâu?" Vương Ma Tử phun ra nho tử, từ tinh xảo hoa lệ mềm trên giường đứng lên, nhìn ra phía ngoài.

Phục thị lấy Vương Ma Tử Tiểu Đào Hoa mở miệng cười nói, "nghe nói, là một con yêu thú, bắt tiểu công chúa cùng thiên mã, bị thiếu lang tướng Vương Trác cứu, dưới mắt giăng co không xong, cho dù là Vương Trác tướng quân, nhưng cũng lấy nó không dưới!" Nói lên thiếu lang tướng Vương Trác thời điểm, Tiểu Đào Hoa trong mắt chỗ sâu, hiện ra một tia kính sợ cùng sùng kính.

"Phé vật! Phé vật! Cái này Vương Trác, đơn giản liền là một cái phế vật! Cứ như vậy, còn muốn đối học trò cung của ta lên ác ý, thật sự là không biết tốt xấu!" Vương Ma Tử hùng hùng hổ hổ, nước miếng văng tung tóe.

Tình cảnh này, thấy Tiểu Đào Hoa là một hồi nhủ mày, Vương Trác, thế nhưng là trong mắt của nàng bạch mã vương tử!

Nếu không phải cái này tên ăn mày lão đạo, là công chúa điện hạ sư tôn, nàng đã sớm. .

"Thôi được, tình hình trong lúc nguy cấp, chính là hiển lộ ta Vương Ma Tử ngu bức chỗ thời khắc, ngại tránh ra, ta cái này liền chiếu cố con yêu thú này!" Vương Ma Tử từ trên giường êm lồm, đến chấp tay sau lưng, đi ra hương xa.

Hắn nhìn một cái, cách đó không xa con kia đứng thẳng mà đi lang yêu, mắt lộ ra vẻ nghi hoặc.

"Nhị Cầu?" Trong lòng của hắn có chút nghi hoặc, đây là con sói yêu, đây là không hề nghi ngờ! Bất quá, cái này sói, thấy thế nào, trên thân đều có chút có Nhị Cầu cái bóng

Vương Ma Tử trong lòng còn nghi vấn, thăm nghĩ mình cái kia tiện nghi huynh đệ, tu vi, cũng bất quá là thông linh cảnh sáu tầng đỉnh phong, lúc nào, kinh khủng như vậy rồi?

Dứt khoát, Vương Ma Tử ngược lại là lạng lẽ hướng thiết huyết thị vệ bên trong đi đến.

...

Tiểu công chúa đã là các loại cực kì không kiên nhẫn, nhìn về phía Vương Trác, mở miệng tru tâm, "Vương Trác, cả ngày ngại ở trước mặt ta nói khoác, cho nên ngay cả một mạo phạm bản cung yêu thú, đều không làm gì được? Ngươi còn mặt mũi nào, trở thành bản công chúa thiết huyết thị vệ đội trưởng? Ngươi lại có gì mặt mũi, xứng đáng ngại Vương thị tiên tổ anh tư?"

"A ——!" Vương Trác nổi giận gầm lên một tiếng, lạnh lùng nhìn về phía Nhị Cầu, "Là thời điểm lấy ngại mạng chó! !"

Tiếp nhận ngàn người chỉ trích, có thể! ! Nhưng hắn Vương Trác, lại chịu không được, tiểu công chúa khinh thị!

Nhị Cầu lạnh lùng, tay phải khẽ vuốt mình Đồ Long giới, nghĩ nghĩ, lại đem tay phải khẽ vuốt lên trán của mình mi tâm. "Dưới mắt, vô luận như thế nào, ta đều không phải là cái này luyện tinh kỳ đỉnh phong Vương Trác đối thủ, trừ phi vận dụng mình kia mấy món có chút quý quyết thần thông. . . Chỉ có quý vực hình thai tinh thể, có phần là thích hợp! Nhưng nếu là một khi thi triển quý vực thần thông, như vậy, Quý Đạo quý tử thân phận, chẳng phải là rõ ràng rành?"

Nhị Cầu do dự, hắn không muốn trước mặt người khác sử dụng điểm tán Kim Thủ Chi, thế nhưng không muốn đi sử dụng quý vực!

Phích Lịch Ngân Châm bên trong lời đình chỉ uy, đã là tiêu tán không còn, dưới mắt chỉ có coi như cây tầm. .

Pháp bảo, vẫn là quá ít! !

Ngay tại Nhị Cầu trầm ngâm bên trong, đối diện cách đó không xa thiết huyết thị vệ quân đoàn trong đám người, có một lão đạo, quần áo rách rưới, càn qua đám người, lớn tiếng gào thét nói, "Nhị Cầu? !"

Nhị Cầu nhắc mắt nhìn đi, đã thấy chính là Vương Ma Tử.

Trong lòng của hắn co rút lại, nghĩ thầm, cái này Vương Ma Tử. . . Vẫn là không nên tùy tiện đi trêu chọc thật tốt! Dù sao, cái này Vương Ma Tử có nghiêm trọng nhân cách phân liệt, khi đó hắn, quá mức kinh khủng! !

Nhị Cầu vừa nghĩ tới, tại đây trời từ sắc trên lời hải, tóc trắng phơ vung vẩy, toàn thân áo trắng như tuyết, vượt qua vô tận hư không, so kia lời đình chỉ uy, đều càng hơn mấy phần ánh mắt, thân thể của hắn, liền không chỗ ở run rẩy!

"Đại. . . đại ca? !" Nhị Cầu mặt lộ sợ hãi lẫn vui mừng, nhìn qua Vương Ma Tử, lớn tiếng gào thét, thăm nghĩ lên lúc trước thời gian sự tình.

Lão đạo này, không chính công a, thời khắc nguy cấp, so với mình trượt đến độ nhanh!

May mắn, mình mạng lớn!

Nhưng trên mặt hần, không lộ mảy may dị dạng, giống như Vương Ma Tử, đều là vô cùng nhiệt tình cùng chân tình bộc lộ.

"Nhị đệ!"

"Đại ca! !"

Sói quyền cùng Vương Ma Tử nắm đấm, hung hăng đến đụng vào nhau, như là nhiều năm không thấy giữa huynh đệ, kia không cần nhiều lời, hết thảy tự tại tâm ý bên trong đụng quyền nghỉ thức!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 84: Trọng trảm

"Nhị đệ, từ ngày đó ngươi ta bị trợn mắt Kim Cương Thủ tách ra, đại ca ta, liền hết sức đến nghỉ ngơi. . ." Vương Ma Tử chấp nhất Nhị Cửu tay, nhiệt tình dào dạt phải nói.

". . . Kia Súc Địa Tiên?"

"Đại ca, ta đối với ngươi, cũng là ngày nhớ đêm mong a, không có đại ca thời kỳ, ta thật cô đơn, đêm không thể say giấc a!" Nhị Cửu không khách khí chút nào nói.

Lời này nghe vào Vương Ma Tử trong tai, lập tức cảm thấy từng đợt buồn nôn, nhưng càng có chút mơ hồ bội phục.

Àn, Nhị Cửu thành tựu tương lai, tuyệt sẽ không tại ta Vương Ma Tử phía dưới!

Vương Ma Tử mở miệng nói, "kia Súc Địa Tiên. . ."

Nhị Cửu ha ha cười nói, "đại ca, ngươi ta huynh đệ trùng phùng, á khẩu không trả lời được, quả thật thiên ngôn vạn ngữ, khó để tỏ rõ ngươi ta huynh đệ ở giữa chân tình hải lòng. Như vậy đi, ngươi ta huynh đệ, hôm nay trùng phùng, nhất định phải nâng ly ba trăm chén, đại ca, hôm nay ngươi, nhưng tuyệt đối không nên không nở bả ngươi Bách Linh Túy!"

Vương Ma Tử, ". . ."

Vương Ma Tử không phản bác được, trong lòng kì thực đối Nhị Cửu càng thêm đến khâm phục, âm thầm càng là so sánh một phen, trầm nghĩ, nguyên lai tại vô sỉ đầu này trên đại đạo, mình đường phải đi còn rất dài!

Vương Ma Tử càng là kiên định tin tưởng, nhị đệ của mình, thành tựu tương lai, bất khả hạn lượng.

Hắn cười ha ha, "Nhị Cửu a, trước khi cần phải nói, tới tới tới, ta trước giới thiệu cho ngươi giới thiệu!"

. . .

Vương Ma Tử cùng một con yêu thú lang yêu ở giữa, đứng là diễn ra một màn, huynh đệ trùng phùng trò hay!

Một màn này, thấy đám người là trợn mắt hốc mồm, cho dù là đẳng đẳng sát khí Vương Trác, trong tay mâu sắt, cũng là lặng yên rơi xuống.

Vương Ma Tử chấp nhất Nhị Cửu tay, lướt qua Vương Trác bên người, hần lúc này mới đem trên mặt đất mâu sắt nhặt lên.

Bọn hắn đi đến tiểu công chúa bên người, Vương Ma Tử cười nói với Nhị Cửu, "Nhị đệ, vị này, chính là Đại Hãn hoàng triều tiểu công chúa, hoàng đế đệ hạ thương yêu nhất tiểu nữ nhi, Lưu Linh công chúa điện hạ! !"

"Linh Nhi, đây chính là. . ." Vương Ma Tử đang muốn giới thiệu Nhị Cửu.

Kia Lưu Linh lại là sớm mở miệng, "Ư phò, cái này yêu. . . Không phải là huynh đệ của ngươi Nhị Cửu a?"

Vương Ma Tử gật gật đầu.

Nhị Cầu lúc này, như là thân sĩ, đối trước mắt Lưu Linh, phảng phất không biết, tựa như lần đầu gặp gỡ đồng dạng. Tại trước mắt bao người, Nhị Cầu nhẹ chấp tiểu công chúa tay trái, cái này khiến tiểu công chúa như là giống như bị chạm điện, liền muốn thu hồi, nhưng lại vô luận như thế nào, không cách nào từ Nhị Cầu trong tay xuất ra.

Nhị Cầu cúi đầu xoay người, tay trái xoa ngực, thâm tình chân thành tha thiết cúi đầu.

"Vi đại Man Hoang Lang Thần, đối mỹ lệ nhiệt tình hào phóng Đại Hán hoàng triều công chúa điện hạ, gây nên lấy sùng cao nhất chúc phúc cùng ca ngợi! Trường sinh thiên, mãi mãi cùng ca ngợi ngài mỹ lệ! Cho dù là sạch sẽ ưu nhã Nguyệt Lượng nữ thần, tại ngài dung nhan xinh đẹp phía dưới, đều sẽ xấu hổ vạn phần! Cho dù là tôn quý ngạo mạn biến cả nữ thần, tại ngài dung nhan xinh đẹp phía dưới, đều sẽ âm đạm phai mờ! Cho dù là trong rừng rậm, ưu nhã nhất thần bí Tinh Linh, tại ngài dung nhan xinh đẹp phía dưới, cũng sẽ thất vọng mất mát!"

Lời này một bên nói, càng là có hiểu yêu ngôn thế gia đệ tử ở một bên đồng thanh phiên dịch, nội dung của nó, để đám người đều là khề giật mình!

Thiết huyết thị vệ quân đoàn, yên lòng, kia Vương Trác, thì là sắc mặt dữ tợn, nhìn xem Nhị Cầu chấp nhất tiểu công chúa trắng nõn phấn nộn tay!

Đây là hấn tha thiết ước mơ. . . Điều nghĩ việc cần phải làm.

Nhưng hấn Vương Trác, không dám!

Mà Vương Ma Tử, cũng là ngây người!

Trong lòng của hấn kính nể đồng thời, càng là hít vào một hơi thật dài, nguyên lai. . . Nguyên lai còn có thể dạng này!

Vương Ma Tử thầm nghĩ, may mắn mình cái này nhị đệ, cùng mình không phải cùng một loại người, nếu là hấn đi mình con đường này, vậy mình. . . Tuyệt đối liền không kiếm nổi một miếng cơm!

Cho dù là tiểu công chúa Lưu Linh, sắc mặt cũng không còn thời gian dần qua băng lãnh, mỉm cười, lộ ra nhàn nhạt lúm đồng tiền, tay của nàng, cũng không còn là như vậy cứng ngắt.

Duy chỉ có, tiểu công chúa bên cạnh, kia khôi phục như lúc ban đầu thiên mã, đối Nhị Cầu, trong mắt có cảnh giác cùng vẻ sợ hãi.

Nhị Cầu khom người xoay người, xoa ngực hành lễ,

Mỗi một cái động tác, đều rất thần thánh, đều rất trang trọng! !

Lập tức, hấn có chút chấp nhất tay, tại tiểu công chúa trong tay, nhẹ nhàng hôn một cái.

Cái hôn này phía dưới, đám người đều là biến sắc, ngay cả Vương Ma Tử đều là hít một hơi lạnh khí.

Kia Vương Trác càng là không chịu nổi, trong tay chấp nhất mâu sắt, liền muốn xông về phía trước.

Tiểu công chúa, càng là thần sắc sững sờ, nhìn về phía Nhị Cầu.

Nhị Cầu thần sắc không thay đổi, một hôn về sau, liền nhẹ nhàng buông xuống tiểu công chúa tay, lần nữa khom mình hành lễ, tay trái xoa ngực!

"Vi đại Man Hoang Lang Thần, lấy nhất là cao thượng lễ nghi, chúc phúc mỹ lệ công chúa điện hạ, thanh xuân mãi mãi!"

Nói xong lời này, Nhị Cầu đứng thẳng lưng lên, một mặt đứng đắn.

Hấn nghiêm chỉnh lại, đơn giản không có người lại so với hấn càng nghiêm chỉnh.

Tiểu công chúa ngơ ngác sững sờ thần sắc, cũng là tùy theo thoải mái.

"Cái này. . . Lễ nghi, thật sự là kỳ quái!" Tiểu công chúa mỉm cười.

"Ta cùng sư diệt nữ ở giữa, lúc trước, tất cả đều là một đợt hiểu lầm!" Nhị Cầu mỉm cười, khuỷu tay, cực kỳ thân sĩ, "Bây giờ nói mở, không phải tốt? !"

Tiểu công chúa sững sờ, sư diệt nữ?

Nàng nhìn thoáng qua Vương Ma Tử, đành phải bắt đầu dĩ có chút phúc thân, "Linh Nhi gặp qua Nhị Cầu sư thúc!"

Thiết huyết thị vệ cùng Vương Trác càng là hai mặt nhìn nhau, sư thúc? Thế thì còn đánh như thế nào? Nếu là ra tay, chẳng phải là phạm thượng? !

Vương Trác đồng thời cũng là thở dài một hơi, sư thúc a? ! Sư thúc tốt! Đã là sư thúc, cũng chẳng phải là cũng nói. . .

Nhị Cầu sư thúc?

Nhị Cầu mỉm cười, vẫy tay vừa nhấc, tiểu nương tử này, rất kia cái gì mà!

Vương Ma Từ gấp đây, cũng là cười ha ha, "Hiểu lầm! Cũng không phải hiểu lầm mà! ! Đánh tới đánh lui, không có nghĩ rằng, đúng là lũ lụt vọt lên miếu Long Vương! ! Hiện tại tốt, ha ha!"

Tiểu công chúa thẳng tắp mà nhìn mình sư phó, mắt lộ ra vẻ nghịch ngợm.

Vương Ma Từ ngẫm hiểu, xấu hổ cười một tiếng, "Nhị Cầu a, kia Súc Địa Tiên. . ."

Cái này giữa hai người mặt mày sinh động, cũng không có giấu diếm được Nhị Cầu, Nhị Cầu trong lòng buồn đau, ai, lão đạo này, thua thiệt mình gọi hẳn một tiếng đại ca, dưới mắt thu cái nữ đồ đệ, gấp sắc khởi ý, rõ ràng đã là không đem chính mình cái này nhị đệ để ở trong lòng.

Nhị Cầu mỉm cười, đối tiểu công chúa cười nói, " sư diệt nữ a, người ta gặp lại chính là hữu duyên, như vậy đi, món pháp bảo này cho người, xem như ta tặng đưa cho người lễ gặp mặt, hi vọng người bỏ qua cho, thu cất đi." Nhị Cầu trong tay, quang mang lóe lên, xuất hiện một cây băng lãnh phiếm hắc, tràn ngập quỷ dị vân da roi thép.

"Roi này, tên là Súc Địa Tiên! Chính là sư phó người Vương Ma Từ đưa cho ta, cho tới nay, ta đem nó xem như là có thể so với tính mệnh trọng bảo, bình thường thời điểm, sẽ không đi sử dụng. Hôm nay người ta mới quen đã thân, người lại là sư diệt nữ của ta, căn này Súc Địa Tiên, người liền thu cất đi."

Nhị Cầu đồng dạng, đem Súc Địa Tiên đặt ở tiểu công chúa trong tay.

Tiểu công chúa ngòn ngọt cười, "Tạ sư thúc!" Nói xong, liền chạy ra.

Nói thật, Nhị Cầu trong lòng có chút đau lòng, cái này tới tay bảo bối, chuyển tay tặng người, là tại không phải là phong cách của hắn! Lại nói, căn này Súc Địa Tiên, thần thông có chút quỷ quyết, tình hình thời điểm nguy cấp, có thể xưng cứu mạng chi bảo, cũng không quá đáng.

Bất quá, căn này Súc Địa Tiên chung quy là Vương Ma Từ!

Hôm nay, cái này Vương Ma Từ lão đạo nhắc nhở mấy lần, nhìn hẳn kia tao bao đáng vẽ, rõ ràng là muốn đem căn này Súc Địa Tiên, đưa cho hắn đồ đệ. . .

"Nhị đệ, người làm sao như vậy chứ? !" Vương Ma Từ đi tới, kéo một phát Nhị Cầu, thấp giọng nói.

"Này, đại ca, người đưa ta đưa, không đều như thế sao?" Nhị Cầu trong lòng cười lạnh, nhìn xem Vương Ma Từ.

"Cái rắm! !" Vương Ma Từ hừ lạnh, "Nhị Cầu oa, người cũng biết, đại ca ta đem thân gia tiền đồ, liền đặt ở cái này tiểu công chúa trên thân, về sau ăn ngon uống say, tất cả đều khôn khiếp vị này, người làm như thế, không phải cho ta tranh cãi mà!"

"Đại ca, người không từ tế a!" Nhị Cầu khinh bỉ phải xem lấy Vương Ma Từ, "Cái này Súc Địa Tiên thì cũng thôi đi, vậy cái này súc địa thần thông. . . Sợ là từ không sinh có a?"

"Khục! ! Đừng nói, đừng nói! !" Vương Ma Từ lấy tay áo che mặt, hổ thẹn nói.

"Đại ca, ta lúc trước nhưng bị người Súc Địa Tiên cho hổ! Nếu không phải mệnh của ta lớn, chỉ sợ cũng không về được!" Nhị Cầu âm u cười nói, " dưới mắt đâu? Người ngược lại tốt, cái rắm đều không thả một cái, liền đem cái này roi đưa cho kia tiểu nương tử!"

"Cái này. . . Đó là người sư diệt nữ, sao có thể nói như vậy đâu?" Vương Ma Từ ra vẻ không vui nói.

"Đại ca người nhìn xem đi!"

Vương Ma Từ trầm nghĩ, mình lúc trước đúng là đem Nhị Cầu cho hổ một thanh, suy nghĩ một chút, "Như vậy đi, đại ca lại tặng người một đạo pháp bảo, tuyệt đối phải so kia Súc Địa Tiên lợi hại!" Đang khi nói chuyện, Vương Ma Từ trong lòng đắc ý, không biết từ nơi nào không gian, lấy ra một thanh đại trảm! !

Thanh này đại trảm, rộng chừng một mét, dài ba mét! !

Như là đứng thẳng vách quan tài mà đồng dạng!

Nhìn qua cái này cây đại đao, hai mắt chó trắng, hít sâu một hơi!

"Thế nào? Lợi hại a? !" Vương Ma Từ đắc ý đến hỏi, trong lòng thì là khinh thường, "Hắc hắc, Nhị Cầu a Nhị Cầu, cái này cây đại đao, bất quá là lão phu nhặt được bảo bối bên trong, kém nhất một thanh phá đao, ngoại trừ có chút trọng yếu, còn thật không biết, có cái gì tác dụng khác! Mặc cho người Nhị Cầu như thế nào xảo trá quỷ quyết, tại lão phu Vương Ma Từ trước mặt, cũng phải uống lão phu nước rửa chân!"

"Nao, thanh này đại trảm liền đưa cho người!" Đang khi nói chuyện, Vương Ma Từ đem như là vách quan tài đại trảm, vút cho Nhị Cầu.

Hô! !

Tiếng xé gió đại tác, Nhị Cầu một nắm đại trảm chuôi đao, lại không nghĩ rằng, thanh này đại trảm, đúng là như vậy nặng nề, thân hình đột nhiên bị thứ nhất rơi, âm vang đập vào mặt đất bên trong.

Trong chốc lát, huyền não tràn ngập.

"Ha ha! !" Thiết huyết thị vệ quân đoàn tất cả mọi người lên tiếng phá lên cười, cười nhạo Nhị Cầu.

Kia Vương Trác, tay cầm mâu sắt, cũng là lạnh lùng cười một tiếng.

"Đều làm gì chứ? Phía trước liền là Phong Lang Cự Từ bia, đều thu thập một chút, chuẩn bị lên đường!" Tiểu công chúa nắm trong tay lấy súc địa roi thép, chỉ vào thiết huyết thị vệ quân đoàn quát lên, nâng cười tại toàn thân như tuyết thiên mã phía trên, tay cầm roi thép, ngược lại là có chút tư thế hiên ngang!

Nhị Cầu nhìn qua cấm ở trên mặt đất đại trảm, ánh mắt lộ ra mừng rỡ, dạng này trọng trảm, mới là hân thích binh khí!

Mặc dù hân có Huyền Thiết Đoán Tấn cây thiết côn này, bắt đắc dĩ, trọng lượng là đủ, lại là không lớn tiện tay!

Còn không như đao!

Nhị Cầu hít sâu một hơi, đem trên mặt đất như là vách quan tài đại trảm, rút ra, khiêng trên vai, một bước một cái dấu chân, đi thẳng về phía trước.

Theo hân mỗi bước ra một bước, đại địa cũng hơi địa chấn rung động! !

Thiết huyết bọn thị vệ hai mặt nhìn nhau, "Cây đao này, đến tốt cùng là nặng bao nhiêu? !"

Mà Nhị Cầu khiêng cây đao này, sắc mặt thì là dần dần lộ ra cười lạnh! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 85: Luyện La Sâm!

Bắt quá một canh giờ, thiết huyết thị vệ quân đoàn hộ vệ lấy tiểu công chúa, đi tới Phong Lang Cự Từ bia trước.

Nhị Cầu cũng đi theo, bắt quá trên đường đi hân tại phía sau cùng, một thân một mình, khiêng một thanh như là vách quan tài mà đồng dạng đại trảm đao, khi thì mừng rỡ, khi thì nhưng lại là mặt trầm chỉ sắc.

Hân thấy, trên vai hân khiêng thanh này đại trảm đao, cực kì không tầm thường!

Chuẩn xác mà nói, là thanh này đại trảm bên trong đồ vật, có chút quý dị.

Có thể nói, thanh này đại trảm, trọng lượng, tại Nhị Cầu khiêng thời điểm, tại quý dị biến hóa!

Thanh này đại trảm, lúc này trọng lượng, đã đạt đến cực kì khủng bố tình trạng.

Nhị Cầu mỗi đi một bước, mặt đất đều sẽ hạ xuống vài tấc!

"Có ý tứ!" Nhị Cầu mặt lộ vẻ do dự.

Hân có thể cảm giác được, đại trảm trong đó tồn tại!

Trong đó tồn tại, cho hân một loại có chút cảm giác quý dị.

Khí thế khi thì rất mạnh, khi thì lại lại thì phi thường yếu.

Mà Nhị Cầu, sở dĩ có thể cảm giác được đại trảm trong đó quý dị tồn tại, bắt nguồn từ hân chỗ mi tâm hình thoi tinh thể, quý vực!

Cái này luyện hóa quý vực, cùng Nhị Cầu ở giữa, lấy âm minh chi lực tương hỗ liên hệ.

Cho nên Nhị Cầu trong cơ thể yếu ớt tồn tại âm minh chi lực, có thể rõ ràng phát giác được, đại trăm bên trong tồn tại lấy một cỗ quý đạo chi vật khí tức. Nói cách khác, thanh này đại trăm, trong đó có quý đạo chi vật sống nhờ, hoặc là âm hồn chi vật, hoặc là quý phách. . . Nhị Cầu trước mắt hắn, còn còn không thể xác định.

"Muốn có vô tận thực lực sao?"

"Nghĩ, từ nay về sau, không còn bị người châm chọc khiêu khích sao?"

"Muốn bước ra thông linh cảnh, đạt tới nhập huyền cảnh, thậm chí là tụ tập đan cảnh, hóa hình cảnh, độ kiếp đại thành cảnh a?"

"Muốn trở thành thế gian này chi đỉnh phong sao?"

"Muốn một bước lên trời, càng bề khổ, thành tựu bất hủ sao?"

Thanh âm này, tại Nhị Cầu khiêng đại trăm bên trong, lấy thần niệm hình thức truyền vào trong đầu của hắn, mang theo quý mị mê hoặc cảm giác, giống như thủy triều, tràn ngập tại Nhị Cầu trong đầu.

Thần sắc của hắn, tại trong thanh âm này, tựa hồ trầm mê. . .

Nhưng Nhị Cầu mi tâm, trong đó hình thoi tinh thể, có chút nhất chuyển, một cỗ cảm giác mát mẻ tràn ngập tại trong đầu của hắn, để kia mê hoặc cảm giác, tại trong đầu hắn không còn sót lại chút gì. Nhưng Nhị Cầu thần sắc, vẫn như cũ không thay đổi, vẫn như cũ một mặt trầm mê, hắn ngược lại muốn xem xem, cái này đại trăm bên trong quý vật, đến tột cùng muốn thế nào.

"Muốn!" Nhị Cầu nói ra thanh âm, có chút chết lặng, lại mang theo kiên quyết, phảng phất một chữ này, là trong lòng của hắn chỗ sâu dục niệm phun trào!

"Nghĩ đến không thể được, ngươi nại đời người gì! Nhưng ngươi nếu là có ta La Sâm, ngươi suy nghĩ hết thấy, đem sẽ trở thành hiện thực!" Đại trăm bên trong, tên này vì La Sâm quý vật, đồng dạng, lộ ra có chút cuồng vọng.

Nhị Cầu có chút buồn bực, "Chẳng lẽ lại, lại gặp cùng loại Trần Lưu như vậy, khí vận nghịch thiên người?"

Nghĩ đến không phải, có lẽ là cái này đại trăm bên trong quý vật, nhất định là có mưu đồ!

"Hừ!" Nhị Cầu trong lòng hừ lạnh, nếu không phải hắn có một thân phận khác, Quý Đạo quý tử Atula, lại có quý đạo trọng bảo, quý vực tinh thể, rất có thể, sẽ bị cái này đại trăm bên trong quý vật, khống chế!

"Ngươi cần thiết, chỉ là tế hiến một chút xiu huyết dịch. . . Một chút hồn máu, trở thành ta La Sâm nô bộc, từ đó về sau, ngươi có thể kêu gọi ta, khi đó ta đem ban cho ngươi vô tận năng lực!" Đại trăm bên trong thanh âm, vẫn như cũ mị hoặc.

Thanh âm này, tại Nhị Cầu nghe, quý bên trong quý khí, thậm chí còn mang theo một chút cẩn thận, trong đầu của hắn, tự hành nào bỏ quý vật này, sợ hãi rút về đáng vẻ, mang theo một chút tà dị, mang theo một chút hèn mọn, như là dụ dỗ tiểu nữ hài nhìn cá vàng hèn mọn người.

"Tốt!" Nhị Cầu đáp ứng.

Hắn sờ hươu mắt trái của mình, ở sâu trong nội tâm thì là quý dị cười một tiếng.

Hắn trong mắt trái ngủ say Hình Phật Thiên Nhân bị Nhị Cầu tỉnh lại!

Viên này phần nộ trùng mắt, bị Nhị Cầu bóp, lập tức trong đó liền rịn ra từng tia từng tia máu tươi, tại trẻ thơ thanh âm tiếng kêu thảm bên trong, Nhị Cầu đạt được một giọt có chút quý quyết máu tươi.

"Đồ đàn, ngươi làm cái gì vậy? !" Theo đầu từng cơn, Hình Phật Thiên Nhân trẻ thơ tiếng hét phần nộ âm, tại Nhị Cầu trong đầu vang lên.

"Cho ngươi mượn một giọt máu! Mặt khác ngươi nếu là có thể giúp ta một lần, về sau có chỗ tốt, trước cho ngươi!" Nhị Cầu ưng thuận lời hứa, thần niệm truyền hướng Hình Phật Thiên Nhân, bí mật nói chuyện một phen.

"Được, ta đáp ứng ngươi, bất quá ngươi đến cho ta truyền thụ chút nguyên linh chi lực, bằng không mà nói, ta khó mà dẫn động đạo luật hình phạt!"

"Có thể!" Nhị Cầu đem trong cơ thể nguyên linh chi lực, độ cho Hình Phật Thiên Nhân một chút, để khôi phục một chút tinh khí thần.

"Tốt." Thiên Nhân truyền đến thần niệm.

Giữa ngón tay viên kia huyết dịch, thì là bị Nhị Cầu, lúc này nhỏ ở đại trăm phía trên.

Huyết dịch rơi vào trên thân đao, trong nháy mắt liền biến mất không còn tăm tích!

Lúc này đại trảm bên trong, một phiến trong không gian hư vô, có một mặt xanh nanh vàng lệ quý!

Cái này lệ quý, chính là La Sâm!

Lúc này La Sâm, tuy là mặt xanh, thể nhưng là thần sắc có chút uể oải, trong mắt càng là âm trầm, khóe miệng Lão Nha chồ, có quý dị ý cười.

"Hừ, từ khi Cảnh lão lục chết rồi, lão tử La Sâm bao lâu không có hưởng qua mùi máu tươi rồi?!"

"Lại tiếp tục như thế, đừng đề cập khôi phục năm đó uy phong, cho dù là tu vi không ngã xuống, đều tính thật tốt!!"

"Bất quá còn tốt, lại gặp được một cái lãng đầu thanh, một lát, huyết tinh, có chỗ dựa rồi."

Cái này lệ quý La Sâm, một mình ni non bên trong, trước mặt trong hư vô, nổi lên một giọt tinh huyết.

Giọt máu này, tràn ngập nồng đậm nguyên linh chi lực, La Sâm gặp, lập tức mừng rỡ.

Mặt xanh nanh vàng khéo mồm khéo miệng, miệng rộng khe hấp, lập tức giọt kia tràn ngập nồng đậm nguyên linh chi lực tinh huyết, chính là bị La Sâm hút vào trong bụng.

Hắn thỏa mãn đến nhắm mắt lại, hấp thu này bên trong ẩn chứa linh lực! !

Nhưng tiếp theo trong nháy mắt, La Sâm bỗng nhiên mở mắt.

"Đây là cái gì? Cảm giác không đúng?!"

Chỉ gặp, tại La Sâm trước mặt trong hư vô, linh sóng có chút dập dờn bên trong, hiện lên một thân ảnh!

"Người? Làm sao có thể, người là làm sao có thể tiến đến?!" La Sâm thét lên lịch rống, mắt lộ ra kinh dị chỉ sắc nhìn xem Nhị Cầu.

Nhị Cầu cười lạnh, hần chồ mi tâm có một đạo tinh điểm đang không ngừng xoay tròn, trận trận bằng bạc âm minh chi lực, tại trên đó, lan tràn ra.

Cái này âm minh chi lực, La Sâm cảm thấy, trong mắt lộ ra mãnh liệt tham lam chi ý.

"Quý vực! !" La Sâm mừng rỡ bên trong, miệng rộng bên trên chảy ra nước bọt, nhìn xem Nhị Cầu, hận không thể một ngụm đem nuốt vào.

Quý vực, chính là là quý đạo đại tu, lấy vô thượng thần thông luyện hóa một chỗ dị không gian, là quý đạo trọng bảo, có vô số diệu pháp! Quý vực bên trong, làm tôn!

Có này quý vực, La Sâm liền không khó nghĩ ra, người này là cái gì có thể tự do xuất nhập, mình ẩn thân cái này phiến hư vô không gian.

"Thôi được, nuốt người, ta La Sâm sẽ chỉ càng thêm cường đại! !"

Thể diện Lão Nha La Sâm, thân thể lắc một cái, quý dị tiêu tán tại cái này mảnh hắc ám trong hư vô.

"Ha ha ha, thiên đường có lối người không đi, Địa Ngục không cửa người xông tới, chết!"

La Sâm thanh âm, hư vô mờ mịt, tại bốn phía quanh quẩn.

Nhị Cầu mặt không đổi sắc, hần cũng không tính tể ra quý vực tinh thể, đem mảnh không gian này dung nhập trong đó. Đại trảm sở dĩ có chút thần bí mà nặng nề, liền là bởi vì cái này dị không gian bên trong quý khí cùng cái này La Sâm tồn tại.

Hắn một điểm mất trái của mình, lập tức tơ máu tràn ngập, từ mất trái của hắn bên trong, rút ra một con mắt!

Cái này con mắt, chính là lúc trước dung nhập hần trong mắt trái Hình Phật Thiên Nhân!

Lúc này Hình Phật Thiên Nhân, bất quá là trứng bò câu lớn nhỏ, nhưng lại toàn thân tràn ngập huyết vụ.

Tại trong huyết vụ, kia con người như là phần nộ, nhìn chăm chăm hắc ám hư vô.

Hình Phật Thiên Nhân, chính là tổ rút ra một tia đạo luật luyện hóa mà thành!

Cho nên, Thiên Nhân có thể thay mặt đạo luật mà hình phạt.

thần thông, càng là quý đạo này khắc tinh.

Trong hư vô này, kia lệ quý, tuyệt đối không phải Hình Phật Thiên Nhân đối thủ.

Lúc này Hình Phật Thiên Nhân quay tới, phần nộ con mắt, nhìn xem Nhị Cầu, "Ta muốn rất nhiều rất nhiều chỗ tốt!" Trong đó, phát ra trê thơ thanh âm,

nghe, cũng liền bốn năm tuổi tiểu nam hài thanh âm.

Nhị Cầu cười cười, gật gật đầu, "Kia là tự nhiên!"

Lập tức, cái này con người, gào thét bên trong, liền xông vào hắc trong bóng tối.

"A! !" Trong bóng tối, truyền đến lệ quỷ thê thảm kêu rên thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 86: Bách gia nhập Man Hoang!

Lấy Hình Phật Thiên Nhân thần thông, có chút hình phạt phích lịch, cũng đủ để cho kia lệ quỷ chi vật, cực kỳ thống khổ!

Cái này phích lịch hình phạt, cùng Nhị Cầu dưới mắt tu luyện Phích Lịch Cửu Quyết, vẫn là hơi có chút khác biệt.

Đơn thuần tương đối uy lực, lúc này Nhị Cầu, Phích Lịch Cửu Quyết thần thông, muốn so dưới mắt Hình Phật Thiên Nhân lời uy, muốn mạnh hơn mấy phần. Nhưng nếu là nếu bàn về đối quỷ đạo chi vật chấn nhiếp trình độ, Nhị Cầu phích lịch thần thông, liền xa xa so không bằng Thiên Nhân chấn nhiếp.

lời uy, không chỉ là lời, càng là hình phạt, là phạm pháp đạo luật, Thiên đạo hạ xuống hình phạt!

Cái này, chính là Thiên Nhân chỗ đáng sợ.

Cho dù lúc này Thiên Nhân, đã là cực kỳ suy yếu, nhưng đối với lệ quỷ La Sâm, vẫn như cũ là không thể sờ nghịch tồn tại.

Kia lệ quỷ La Sâm, cứ việc tu vi không tầm thường, tương đương với động linh cảnh đỉnh phong, nhưng tại Hình Phật Thiên Nhân trước mặt, vẫn như cũ là không được. Huống chi, vẫn là tại lệ quỷ La Sâm, nuốt vào một giọt tròng mắt tinh huyết tinh huyết dưới. La Sâm, hoàn toàn là muốn chết!

Theo Hình Phật Thiên Nhân trừng trị, lệ quỷ La Sâm truyền đến trận trận réo rất thảm thiết kêu rên.

Cái này kêu rên thanh âm, dần dần đến thấp chìm xuống dưới, ần ần phải thuộc về tịch chết đi.

"Tốt!" Nhị Cầu vội vàng gọi lại Hình Phật Thiên Nhân.

Cái này con người, như cùng một cái ngoan đồng, thật sự là để cho người ta không phản bác được.

Nhị Cầu đi tới La Sâm trước mặt, chỉ gặp lúc trước vẫn là mặt xanh nanh vàng, có chút phách lối La Sâm, đã là toàn thân bốc lên khói xanh, càng có trận trận hồ quang điện quanh quẩn tại trên đó, theo La Sâm trận trận run rẩy, lúc ẩn lúc hiện.

Lúc này La Sâm, thân thể càng là âm đậm, sắp trong suốt!

Nhị Cầu đối cái này La Sâm dự định, lòng dạ biết rõ.

"Nói một chút đi. . ." Nhị Cầu lạnh lùng mở miệng, nắm trong tay lấy Hình Phật Thiên Nhân cái này con người, ướt át cảm giác, có chút thoải mái dễ chịu.

Kia La Sâm, ngẩng đầu thấy một màn này, trong lòng sợ hãi.

"Là tiểu nhân mất bị mù, tiểu nhân mất bị mù à!" La Sâm cực kì chật vật, trong lòng càng là hối hận không ngă.

"Cho người hai con đường, một, chết! Hai, . . ." Nhị Cầu nhìn xem lệ quỷ La Sâm, kỳ thật trong lòng không muốn diệt cái này lệ quỷ, cái này lệ quỷ, tu luyện Quỷ Đạo, rõ ràng tu vi không tầm thường, chỉ là lúc này có chút suy yếu. Nếu là thu này làm nô, dưới mắt là một cánh tay đắc lực.

"Ta chọn con đường thứ hai!" Nhị Cầu, còn còn không có đẹp xong, La Sâm liền đột nhiên bên trong thét chói tai vang lên nói ra miệng, "Ta chọn con đường thứ hai! !" Hắn không muốn chết, thế giới phồn hoa này, hắn còn không có chơi đủ!

"Hai, làm nô! Đã người lựa chọn thứ hai con đường, tốt, giao ra người hồn huyết!" Nhị Cầu nhìn xem La Sâm.

Trên tay hán Hình Phật Thiên Nhân, cũng là hiện đầy tơ máu, tức giận nhìn xem La Sâm.

"Được. . ." La Sâm lắp bắp trả lời, một vòng mi tâm của mình, lập tức một giọt hồn huyết tại trên đó ngưng tụ, trôi hướng Nhị Cầu.

Nhị Cầu thu La Sâm hồn huyết, ngưng tụ tại Ấn Đường Huyết bên trong, hán cùng giọt này hồn huyết, đánh thành một loại chủ phó khế ước quan hệ. Nhị Cầu cũng cảm giác được một cách rõ ràng, chỉ cần thần niệm hơi động một chút, giọt này hồn huyết chủ nhân La Sâm, liền sẽ trong phút chốc, sụp đổ!

"Tốt!" Nhị Cầu sầm nhiên cười một tiếng, giữa lông mày tinh điểm lấp lóe, bước ra cái này hắc ám trong hư vô.

Đã thấy, lúc này nhắm mắt Nhị Cầu, chậm rãi mở mắt.

Tiến vào kia hắc ám trong hư vô, là hán một sợi thần niệm!

Nhị Cầu có chút nắm hợp lấy tay trái, vỗ, lập tức một đạo huyết sắc quang mang bay vào mắt trái của hán, trong chốc lát, biến mất không thấy gì nữa, chính là Hình Phật Thiên Nhân, lần nữa một lần nữa cùng hán mắt trái dung hợp.

"Nhớ kỹ ngươi hứa hẹn!" Kia Hình Phật Thiên Nhân, trước khi ngủ say, phát ra trề thơ thanh âm.

Nhị Cầu thâm nghĩ, một cây băng đường hồ lô, đủ để cho ngươi thỏa mãn!

Hán đứng dậy, nhìn thoáng qua cấm ở trên mặt đất đại trảm, hán có thể cảm giác được một cách rõ ràng, tại đại trảm bên trong La Sâm, trên mặt che kín nịnh nọt ý cười.

"Chủ. . . Chủ tử." La Sâm, tựa hồ là không lớn thích ứng thân phận mới.

"Không có mệnh lệnh của ta, ngươi không thể tùy tiện hiện thân!" Nhị Cầu nhìn thoáng qua đại trảm phía trên,

Hiện ra mặt xanh nanh vàng Quỷ Diện, hạ lệnh nói.

"Ày."

...

Cứ việc Nhị Cầu thời khắc cẩn thận mình Quỷ Đạo quý tử thân phận, Nhị Cầu không ngờ rằng, hán tại sử dụng quý vực tinh thể thời điểm, đúng là gây nên sự chú ý của người khác.

Cái này chú ý, đến từ bên ngoài mấy dặm.

Bên ngoài mấy dặm

Một đoàn người, lúc này ở nơi đó tạm thời nghỉ ngơi.

Đám người này, thân phận bề bộn, có võ tu, có nho giả, cũng muốn Pháp Gia. . .

Cầm đầu hai người, một người người mặc nho bào, nho nhã phong thái, trác nhã bất phàm. Mà một người khác, thì là người mặc pháp bào, áo choàng phía trên, có tung hoành kinh vĩ pháp tuyến, người này khuôn mặt có chút đỏ thẫm, cùng bên cạnh nho nhã phong thái người, tạo thành chênh lệch rõ ràng.

Lúc này kia khuôn mặt đỏ thẫm nam tử, nhìn về phía phía chính bắc, ánh mắt có chút lấp lóe, sắc mặt càng là trang nghiêm trang trọng, ăn nói có ý tứ.

"Làm sao vậy, Trục Bắc huynh? Nhưng có cái gì dị dạng?" Nho bào người cười tùm tùm đến hỏi.

Kia mặt đen nam tử, ánh mắt trên đó, tràn ngập một tầng dị dạng quang trạch, chột lóe lên, lập tức biến lắc đầu, "Có thể là nhìn lầm đi, tại Phong Lang Cư Tự bìa nơi đó, ta cảm nhận được một cỗ bốc lên quý khí!"

"Ai, Trục Bắc huynh quá khiêm tốn! Người nào không biết ngươi bây giờ mở ra pháp nhãn, nhìn rõ mọi việc, tà ác đạo chích ở trước mặt ngươi, bắt quá là tự tìm đường chết thôi!" Kia nho bào người miệng bên trong như mật, cười tùm tùm đến tán dương.

Đại hán mặt đen khẽ cười nói, "Đương Thi huynh một bút phong hầu, tại hạ cũng là kính đã lâu đã lâu a."

"Trục Bắc huynh thật biết nói đùa, luận đến thần thông uy lực, ta nho gia đệ tử, sao lại dám cùng các ngươi Pháp Gia thiết huyết thần thông, đánh đồng!" Trịnh Đương Thi ha ha lắc đầu cười nói.

Mã Trục Bắc lắc đầu nói, " cũng không thể nói như vậy. Người nào không biết nho gia Khổng lão phu tử lập địa thành thánh cổ sự? Ta nghĩ, ngoại trừ tổ lão nhân gia ông ta, chỉ sợ không có Pháp Gia đệ tử nguyện ý tại Khổng thánh nhân trước mặt, biểu hiện ra hán thần thông a?"

Trịnh Đương Thi liền ôm quyền biện luận nói, " Khổng thánh nhân tự nhiên là cử thế vô song này thánh nhân, nhưng nếu luận lập tức, ta Nho gia con cháu

chi thần thông, còn là kém xa tít tắp người Pháp Gia! Nghĩ đến sau mấy tháng, Hoàng gia học viện xây thành, viện này trường chi vị, nhất định là đại pháp thông một trong!"

"Đương Thì huynh lời ấy sai rồi." Mã Trục Bắc nhìn qua người có chút trung thực chất phác, nhưng đầu lưỡi không cứng rắn, "Người nho gia trông môi dao lưỡi chi thần thông, quả thật chúng ta khó mà nhìn theo bóng lưng, một lời lấy hứng thú này, một lời lấy diệt này, chúng ta cho dù là liều chết tương bính, lại có thể nào địch nổi các người ba tác không nát miệng lưỡi? Ta nhìn Hoàng gia học viện viện trưởng, quả thật đồng trọng Thư lão tiên sinh vật trong bàn tay!"

Trịnh Đương Thì xấu hổ đáng chất cười một tiếng, "Lại nói ai đến, Trục Bắc huynh người cũng biết, chúng ta chuyển này nhiệm vụ một trong, chính là tìm kiếm Lưu Linh tiểu công chúa! Phía trước Phong Lang Cự Tử bia chính là tiểu công chúa thiên kim thân thể nghỉ ngơi chỗ, lúc này người lại thấy được quý khí bốc lên, tiểu công chúa, có thể bị nguy hiểm hay không?"

"Cái này. . . ?"

Hai người không dám trì hoãn, vội vàng hướng Phong Lang Cự Tử bia trước tiến đến, nơi này khoảng cách Phong Lang Cự Tử bia, cũng bắt quá là vài dặm xa, nếu không phải đằng sau Bách gia đệ tử cần chăm sóc, chỉ cần thời gian trong nháy mắt, liền có thể đuổi tới.

"Ai, những này Bách gia học sinh, sẽ là Hoàng gia học viện trụ cột vững vàng, không thể trì hoãn nha!" Mã Trục Bắc lắc đầu.

Trịnh Đương Thì trong lòng đoán, "Bệ hạ mặt ngoài phổ biến độc tôn học thuật nho gia, nhưng vụng trộm trọng dụng Bách gia, thế này sao lại là tôn, dưới mắt xem ra, rõ ràng là bất đắc dĩ, như là đặt ở trên lửa nung."

"Lên đường, phía trước chính là Phong Lang Cự Tử bia, là Đại Tử Mã Hoắc Khử Bệnh Phong Lang Cự Tử chỗ, chúng ta cần tiến đến tế bái! !"

Hoắc Khử Bệnh, chính là Đại Hán vương triều tất cả mọi người cực kì tôn kính người, lập xuống hiển hách bất hủ chiến công!

Lúc này chúng học sinh, nghe xong phía trước không xa chính là Phong Lang Cự Tử bia, lập tức những ngày này phong trần, quét sạch sành sanh, từng trương tuổi trẻ mà sạch sẽ trên mặt, tràn ngập kính sợ cùng thấp thỏm.

"Phía trước, chính là Phong Lang Cự Tử bia rồi sao?"

Một nhóm người này, tuổi tác không lớn, tu làm căn bản là tại động linh cảnh đỉnh phong phía dưới, nhân số mấy trăm, có thể nói hào đẳng, chạy tới Phong Lang Cự Tử bia.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Tế bái

Rau quả súc vật, từng cái bày ở Phong Lang Cự Tử bia trước, đốt hương tam trụ, theo lượn lơ khói xanh nổi lên hư không, nhóm lửa phía trên viết có Phong Lang Cự Tử cái này một thịnh sự hoàng biểu. . . Bẩm báo trời xanh, tế bái!

Nhị Cầu dựa theo Đại Hán vương triều quy củ cùng lễ nghi, theo Cửu công chúa cùng nhau tế bái.

"Ha ha, kỳ! Người một giới Yêu tộc lang yêu, vì sao muốn tế bái ta Đại Hán vương triều Phong Lang Cự Tử bia?"

Dựa theo lễ nghi cùng bồi phận, Nhị Cầu đứng tại Vương Ma Tử bên cạnh thăm viếng, mà thiết huyết thị vệ quân đoàn thiếu lang tướng Vương Trác, thì là đứng sau lưng Nhị Cầu thăm viếng. Lúc này, chính là cái này Vương Trác thấp giọng mĩa mai, trong thanh âm này, mang theo một chút tự ngạo cùng khinh thường.

Nhị Cầu trong lòng tràn ngập khinh bỉ, thế nhưng không có giải thích ý tứ.

Dù sao, hần lúc này, là yêu, là Yêu tộc!

Mà Phong Lang Cự Tử bia, thì là Đại Hán vương triều trọng thương Bắc Man tam tộc về sau, xây dựng này bia, đến một lần hiển lộ rõ ràng Đại Hán vương triều hiển hách thiên uy, thứ hai trấn áp Bắc Man Cuồng Nộ Man tam tộc cùng những cái khác nhân tộc.

Nhắc tới Bắc Man nhân tộc đằng sau, không có Yêu tộc cái bóng, chỉ sợ không ổn.

Cho nên, cái này Phong Lang Cự Tự bia, đồng dạng là đối Bắc Man chỗ sâu, Man Hoang đại địa bên trên Yêu tộc cảnh cáo!

Lúc này làm vì yêu tộc Nhị Cầu, thăm viếng Phong Lang Cự Tự bia, đương nhiên có thể, nhưng, tốt nhất là không thăm viếng.

Nhưng Nhị Cầu chính mình tình huống, mình là ai?

Ta Nhị Cầu, tên là Dịch Lập! Chính là đường đường chính chính Hán tộc, lúc này thăm viếng Phong Lang Cự Tự bia có gì không thể? Mặc dù dưới mắt, cái này Đại Hán vương triều cùng trong lòng của hán chỗ sâu Tây Hán, là có chút khác biệt. Nhưng hào hùng, lại là đồng dạng.

Cho nên, Nhị Cầu trong lòng, đối Vương Trác, âm thầm khinh bỉ.

Hắn mặc kệ Vương Trác châm chọc khiêu khích, lòng mang kính ý, hướng phía Phong Lang Cự Tự bia thăm viếng.

Tế bia về sau, Vương Trác lớn tiếng hướng về thiết huyết thị vệ quân đoàn hạ lệnh, "Ngay tại chỗ nghỉ ngơi, chôn nồi nấu cơm, sáng sớm ngày mai, tiến về Man Hoang chi cảnh!" Phong Lang Cự Tự bia, đồng thời cũng là biên giới phân chia, bia này bắc, thì là Man Hoang, nam, thì là Đại Hán vương triều sở thuộc lãnh địa.

Nhị Cầu đối tấm bia đá này, có cực kì hứng thú nồng hậu, nhất là trên tấm bia đá, kiếm khí khắc xuống cổ triện, trên đó kiếm ý, trải qua trăm năm, vẫn như cũ không tiêu tan. Từ đó có thể biết, Đường Thi hầy còn là Thần Tướng Hoắc Khứ Bệnh, kiếm ý, đến tột cùng là đạt đến như thế nào một cái trình độ đáng sợ.

Tuổi gần hai mươi mấy tuổi Hoắc Khứ Bệnh, lấy Thần Tướng chi tự, chém xuống Cuồng Nộ Man ba thần đầu, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.

Xem này bia, nếu là có thể lĩnh ngộ Đại Tự Mã kiếm ý, xác nhận một lần đại cơ duyên.

Biết cái này bí ẩn người, không ít.

Rất nhiều thiết huyết thị vệ, đều là binh không gờ giáp, ngồi xếp bằng tại Phong Lang Cự Tự dưới tấm bia, cảm ngộ trên tấm bia đá kiếm ý, kia Vương Trác, cũng giống như thế.

Nhị Cầu nhìn ngồi xếp bằng đám người một chút, không có đi cảm ngộ trên tấm bia đá kiếm ý, mà là tại trong binh doanh đi tới đi lui, nhìn xem bọn thị vệ hoặc là xây dựng cơ sở tạm thời, hoặc là chôn nồi nấu cơm, hoặc là nuôi ngựa uống ngựa, tất cả ngay ngắn trật tự, trong lòng âm thầm gật đầu.

Hắn đã tại Bắc Man đại địa bên trên, một mình sinh hoạt gần một năm!

Còn nhớ kỹ, lúc trước tự lập vất vả, lúc này lại nhìn những thị vệ này bọn họ động tác, từ đó, lại cũng còn có thể học được không ít sinh tồn kỹ xảo.

Những thị vệ này bọn họ, mặc dù đối Nhị Cầu không ưa, thế nhưng là trở ngại Nhị Cầu đúng là tiểu công chúa sư thúc, cũng không thể làm quá phận. Nhị Cầu có thể cảm giác được một cách rõ ràng, bọn này tiểu hòa tử đối với mình, có chút bất mãn, liền khiêng đại trầm, đi tới trước tấm bia đá.

Trong lòng của hắn, đối bia đá, tràn đầy hứng thú.

Lúc này, đem đại trầm cắm trên mặt đất, thân thể nhảy lên, một cước đạp ở đại trầm chuỗi đao phía trên, thân thể như vậy ngồi xếp bằng, tại trước tấm bia đá, cảm ngộ phía trên kiếm ý.

Vương Trác gấp, khoe miệng toát ra một tia cười lạnh.

bên cạnh, kia đáng người khổ người như là dã thú Bách phu trưởng Vương Mãnh, con người đảo một vòng, đối Vương Trác cười nói, "thiếu lang tướng, muốn hay không ta. . ." Hắn một bên nói, trên tay làm một cái cắt yết hầu tư thế.

Vương Trác trầm ngâm một chút, lắc đầu, "Không ổn, ta cùng hắn giao thủ qua, người không phải là đối thủ của hắn!"

Bách phu trưởng Vương Mãnh,

Chất phác cười một tiếng, "Ta lão Vương mặc dù không phải là đối thủ của hắn, thế nhưng là tự vệ, là đủ!"

Vương Trác nghĩ nghĩ, "Vậy người đi đi, liền lấy danh nghĩa tỷ thí, nghĩ đến, hắn cũng sẽ không đem người như thế nào."

Kia Vương Mãnh, gặp Vương Trác gật đầu, lập tức trong lòng có chút mừng rỡ, đem bên cạnh búa lớn khiêng trên thân, liền hướng về sau đi đến.

"Đều nói Yêu tộc có một thân khổ luyện gân cốt, ta ngược lại muốn xem xem, cái này Yêu tộc, đến tột cùng là như thế nào bá đạo!" Bách phu trưởng Vương Mãnh, khiêng một thanh búa lớn, hùng dũng oai vệ, khí phách hiên ngang, hướng về Nhị Cầu đi đến.

Lúc này Nhị Cầu, tuy nói là tại cảm ngộ tu luyện, nhưng tại tu luyện đồng thời, trong cơ thể hắn những ngày này áp chế tổn thương cũng đang nhanh chóng khôi phục. . . Những này tổn thương, có Tam Hoang thấp tạo thành, cũng có cùng Vương Trác một trận chiến, bị gây thương tích. Là cần gấp nhất chính là, Nhị Cầu cảm thấy mình sử dụng hai ba lần điểm tán Kim Thủ Chỉ, tinh khí thần tiêu hao liền đã đạt đến một loại đáng sợ hoàn cảnh, để hắn thật sự là không chịu đựng nổi.

Muốn khôi phục mức tiêu hao này tinh khí thần, một là đem tu vi tăng lên tới cùng loại với Tam Hoa Tự Đình cảnh nhập huyền kính! Hai chính là ăn chút đại bổ linh dược.

Cũng may. . . Nhị Cầu cảm thấy mình linh dược không thiếu!

Hắn tại Đồ Long trong nháy mắt ra tiểu công chúa không gian giới chỉ về sau, liền minh bạch, từ đó về sau, mình trong thời gian ngắn, sẽ không thiếu khuyết linh đan diệu dược.

Khá lắm, cái này tiểu công chúa, không hổ là hoàng đế bệ hạ yêu thích nhất tiểu nữ nhi.

Cái này một mai không gian giới chỉ bên trong, xếp các loại linh đan diệu dược, pháp bảo phòng thân, có thể so với một tông một phái!

Nhị Cầu chọn lấy chút đan dược ăn vào, điều trị nội thương đồng thời, cảm giác được trong cơ thể một trận nhẹ nhàng khoan khoái.

"Tu nguyên đan! !"

Tồn thất kia tinh khí thần, lấy tốc độ đáng sợ khôi phục, thương thế bên trong cơ thể, cũng là khôi phục được không tệ.

"Linh động đan!" Cái này linh động đan, có phần có hiệu quả, Nhị Cầu nuốt vào về sau, chính là phát giác đầu lưỡi mười phần mềm mại, nói ra lời, lại không cần là yêu ngôn, cho dù là Đại Hán vương triều ngôn ngữ, cũng không có cái gì áp lực. Đương nhiên, cái gọi là Đại Hán vương triều ngôn ngữ, tự nhiên cũng chính là Nhị Cầu quen thuộc Hán ngữ.

Đối với cái này, hắn ngược lại là không vui không buồn.

Bởi vì con em quý tộc cũng đều có học tập yêu ngôn, ở giữa câu thông, không ngại.

Tại Nhị Cầu mở ra tiểu công chúa không gian giới chỉ thời điểm, nàng phát giác mình chẳng biết lúc nào, đã bị mất chiếc nhẫn của mình, lập tức cười thiên mã, liền nổi giận đùng đùng đi tới Nhị Cầu trước mặt.

"Sư thúc, Linh Nhi chiếc nhẫn, ngươi vẫn là trả lại cho ta đi?" Tiểu công chúa bĩu môi, nếu không phải Nhị Cầu xúc động chiếc nhẫn của nàng, nàng căn bản cũng không biết, chiếc nhẫn của mình, lại đã là bị Nhị Cầu vụng trộm lột đi.

"Nhẫn gì, sư thúc ta không biết a."

Nhị Cầu mở ra một con mắt, nhìn lên trước mặt chạy tới tiểu công chúa.

"Ngươi. . . Vô sỉ, ngươi chờ, bản công chúa chắc chắn để ngươi đẹp mặt. . ."

Nhị Cầu cười ha ha, đánh chết đều không thừa nhận, mình động đậy trên tay nàng chiếc nhẫn.

Lưu Linh phần nộ đến sít sao nhìn thoáng qua Nhị Cầu, vừa mới bắt gặp khiêng búa lớn đi tới Bách phu trưởng Vương Mãnh, lúc này thấy nàng, đứng ở nơi đó, điềm nhiên như không có việc gì đáng vẽ."Bách phu trưởng Vương Mãnh?"

"Đến ~!" Kia Vương Mãnh khiêng búa lớn đi tới, quỳ một chân trên đất.

Cái này Vương Mãnh thể trạng hùng tráng, cao tới gần ba mét, cho dù là bây giờ Nhị Cầu, ở trước mặt hắn, cũng lộ ra có chút gầy yếu.

"Ngươi tới nơi này làm gì?" Tiểu công chúa trong lòng khí không thuận, tạm thời còn không thể trêu vào cái này Nhị Cầu, chẳng lẽ, còn không thể trêu vào thiết huyết thị vệ quân đoàn a?

"Hồi bẩm công chúa, ta là đến cùng cái này Yêu tộc lang yêu, luận bàn một chút!"

"Luận bàn?" Tiểu công chúa nghe xong, con mắt híp lại thành một đường nhỏ, như là nguyệt nha, mỉm cười bên trong, lộ ra mình răng mèo."Tốt, ngươi muốn hướng sư thúc ta luận bàn, bản công chúa chuẩn, ngươi lên đi!"

Kia Vương Mãnh hừ hừ cười một tiếng, "Tạ công chúa!"

Tại Vương Mãnh quá trình tiểu công chúa bên cạnh lúc, tiểu công chúa hạ giọng, ngữ khí âm dương quái khí phải nói nói, "Vương Mãnh a, ngươi phải nhớ kỹ, ít dùng chút khí lực, vạn nhất đem sư thúc ta đã thương, vậy coi như tổn thương hòa khí!"

Vương Mãnh người mặc dù khờ, nhưng làm sao không minh bạch tiểu công chúa ý tứ.

"Công chúa ngươi yên tâm, ta lão Vương nhất định sẽ cẩn thận, tuyệt sẽ không đã thương sư thúc!" Kia Vương Mãnh hừ hừ cười nói, mặt lộ vẻ vui mừng. Hắn cầm búa lớn, chỉ hướng cách đó không xa Nhị Cầu, cao quát một tiếng, "Này! Kia Yêu tộc lang yêu, nhưng có đảm lượng, cùng ngươi Vương Mãnh gia gia, luận bàn một chút a? !"

Đối diện trước cái này ồn ào kêu gào người, Nhị Cầu nhìn như không thấy, hắn nuốt một viên tu nguyên đan về sau, liền cảm ngộ trên tấm bia đá lừng

nhien kiem ý, lúc này đã hơi nhập giai cảnh, trong lòng có thể mô phỏng ra kia giả lập kiểm thức, nhưng Vương Mãnh người này, giọng quá cao, đem Nhị Cầu trong lòng ý cảnh đánh gãy, giai cảnh không còn sót lại chút gì.

"Nói chuyện với người đâu, nghe không được a?" Vương Mãnh tùy tiện đến kêu gào.

"Thôi đi, còn dám nói xằng người ta sư thúc đâu, nguyên lai là một cái sợ chiến không tiến lên tiểu nhân!"

"Nói không sai, người này cũng liền dám khi dễ khi dễ tiểu công chúa yếu như vậy nữ tử!"

"Hắn vốn cũng không đi! Lúc trước bị thiếu lang tướng Vương Trác, đã dọn dẹp đủ thảm rồi! Nếu không phải có Vương Ma Tử cùng tiểu công chúa cái tầng quan hệ này, chỉ sợ sớm đã bị thiếu lang tướng đánh cho tàn phế!"

"Bất quá, nhìn hắn cùng tiểu công chúa quan hệ trong đó, cũng không được a!"

"Dù sao, Yêu tộc!"

Nhị Cầu chậm rãi mở to mắt, bên tai nghe những người này ồn ào.

Hắn tâm, rất bình tĩnh.

Thậm chí, có thể nói, tại cái này ồn ào cùng ồn ào não động bên trong, hắn đoán ngộ thể gian này một thì ngắn gọn đạo lý: Cường giả vi tôn! Tu vi quá yếu, chắc chắn sẽ có người hội xem thường người, thậm chí là, ngay cả thuộc về mình sau cùng bình tĩnh, cũng sẽ bị người vô tình quấy rầy.

Đúng vậy, từ vừa mới bắt đầu, thiết huyết thị vệ quân đoàn những người này, đều đối với hắn không ưa, hôm nay cho dù không có Vương Mãnh vị này Bách phu trưởng đứng ra, cũng sẽ có Lưu Mãnh, ngựa mãnh. . . Không để trong lòng bọn họ cảm giác được hoàn toàn sợ hãi, bọn hắn là tuyệt sẽ không từ bỏ ý đồ.

Bởi vì, trong mắt bọn họ, mình là yêu, là dị loại! !

Nhị Cầu hít một hơi thật sâu, nhìn về phía Vương Mãnh, "Luận bàn? Điềm đến là dừng?"

Tự nhiên, hắn lúc hít vào động tác, cũng bị coi như là phục vụ khách hàng nội tâm sợ hãi cách làm.

Vương Mãnh nhìn như chất phác cười một tiếng, "Đúng vậy, điềm đến là dừng luận bàn!" Hắn quơ quơ trong tay mình búa lớn, "Người có thể động thủ!"

Nhìn như có lẽ, nhưng nếu là xóc lên lễ, tầng này tám màn che, phía dưới thì là dơ bẩn!

Nhị Cầu nhẹ nhàng cười một tiếng, nhảy xuống đại trảm, "Người tới trước!"

Hừ! Kia Vương Mãnh lỗ mũi xuất khí, như cùng một con Cuồng Ngưu đồng dạng.

"Ha ha, kia ta lão Vương liền không khách khí!" Hắn cũng xác thực không khách khí, nắm trong tay lấy búa lớn, chính là hướng về Nhị Cầu một búa bổ tới.

Sưu! !

Bỏ ngang!

Nhị Cầu đem cảm trên mặt đất đại trảm, chăm chú một nắm, thân hình bỗng nhiên nhảy lên!

"Lại đến!" Nhị Cầu Kim kê độc lập, khiêng đại trảm, đứng tại bỏ ngang mà đến lưỡi búa phía trên, đối cầm búa lớn Bách phu trưởng có chút cười khể.

Kia Vương Mãnh hơi sững sờ, lập tức phần nộ chính là giống như thủy triều, đem hắn bao phủ!

Cái này lang yêu, phong khinh vân đậm bộ dáng, rõ ràng liền là miệt thị.

Một kích phía dưới, trong lòng có mang khinh thường, đúng là bị hắn như vậy nhục nhã. Bách phu trưởng nội tâm, lập tức liền triệt để đến bạo nộ rồi, không biết sống chết súc sinh!

Hắn mặc dù khổng lồ, nhưng lại nhanh nhẹn như yến.

Trong tay búa lớn lật ngược, một búa đem Nhị Cầu liền muốn đóng trên mặt đất!

Nhị Cầu có thể nào như ước nguyện của hắn, thân hình bay ngược hai chỗ, khiêng đại trảm, rơi trên mặt đất.

Bách phu trưởng Vương Mãnh tàn nhẫn cười một tiếng, trong tay quơ đại phủ, hướng về Nhị Cầu đánh tới.

Có một lần sai lầm, như vậy, tuyệt sẽ không có lần thứ hai!

"Nhìn búa!"

Cương phong gào thét, kia Vương Mãnh thân hình nhảy lên, thân hình đập ầm ầm dưới.

Mặt đất bị nện ra một cái sâu nặng hổ to.

"Giống giống như con khỉ, sẽ chỉ chạy trốn?" Vương Mãnh hắc hắc vui cười, nhìn về phía rơi ở phía xa, khiêng đại trảm Nhị Cầu, sắc mặt lộ ra phần hận!

Nơi xa, tất cả mọi người nhìn xem giữa hai người cái gọi là "Luận bàn".

Nhị Cầu ngâm Phích Lịch Ngân Châm, đương nhiên tại trong mắt của người khác, là một cây tằm thối.

"Lúc này, còn biết trang khốc? Có bản lĩnh cùng Vương Mãnh Bách phu trưởng so chiêu!" Tiểu công chúa thét to, nổi lên kinh đạo, là vua mãnh cổ lên động viên.

Nhị Cầu lạnh lùng không nói, chỉ là kia cầm đại trảm tay, đã thật chặt.

"Lại đến!" Hắn lạnh lùng đến nhìn chăm chăm Vương Mãnh.

Vương Mãnh cười lạnh một tiếng, trong tay nắm thật chặt búa lớn, niệm nhưng bất động.

Nhị Cầu nhìn qua kia Vương Mãnh, chân mày hơi nhíu lại, mí mắt cuồng loạn, cùng lúc đó, càng có gió tanh đại tác, ra hiện ở phía sau hắn.

Nhị Cầu bước ra một bước, một tiếng ầm vang, một thanh búa lớn hung hăng đánh xuống, trảm trên mặt đất! !

"Mạt lưu chi nhánh thuật?" Quan chiến Vương Trác, mắt lộ vui mừng, "Cái này khờ hàng, đúng là có thể đem trong gia tộc quý dị mạt lưu chi nhánh sách tu luyện có thành tựu, cũng là biết tròn biết méo!"

"Không thú vị! !" Vương Mãnh lạnh hừ một tiếng, nhìn phía xa, khiêng đại trảm Nhị Cầu, hắn vốn cho là, lấy hắn tu luyện có thành tựu mạt lưu chi nhánh thuật, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, định là có thể đem nó trọng thương. Bất đắc dĩ, cái này Yêu tộc lang yêu, thật sự là xảo trá, chỉ biết là trốn tránh.

Dạng này giao đấu, lại có gì thú vị tính có thể nói?

Một tiếng trống tăng khí thế, hai tiếng thì suy, ba tiếng thì kiệt,

Nhị Cầu phát giác được thời cơ không sai biệt lắm, liền đem kháng trên vai đại trảm, xách ngược, hướng về Vương Mãnh chạy như điên.

"Rốt cục muốn động thủ a? Ta lão Vương chờ ngươi đã lâu! !"

"Thiên cương búa lớn! !" Kia Vương Mãnh cũng nghiêm túc, trong tay bóp búa lớn, gào thét lên đón Nhị Cầu phi nước đại mà tới.

"Sấm sét thiên, Phá Xuyên Lưu!" Nhị Cầu trong lòng, mặc niệm tâm pháp, sử xuất Phích Thiên Cửu Thức thức thứ tư, Phá Xuyên Lưu! !

Một thanh đại trảm, trong đó tia lôi dẫn quanh quẩn, như là Thiên Long hồ khiêu, lưu quang mấy trượng!

Một thức này, vào đầu chính là đánh xuống!

Đồng! !

Đâm rách màng nhĩ tiếng vang, tùy theo mà ra, kia Vương Mãnh không tránh cũng không tránh, cứ như vậy đối mặt Nhị Cầu một thức này thần thông.

Ầm ầm, đại địa tại rung động bên trong, tràn ngập ra giống mạng nện khe hở, theo huyền não đánh trống reo hò lúc, Nhị Cầu thân hình, khiêng đại trảm, một nhảy ra.

Ánh mắt mọi người giật mình!

"Tốt một con con sói xảo trá yêu! !" Cách đó không xa, một nho bào trung niên nhân, cười lạnh thành tiếng, một thân ánh mắt mặc dù kiên định lại lạnh lùng, thần thái mặc dù phiêu dật lại bướng bỉnh. Búi tóc chấm chú ghim lên, bờ môi hơi bạc, dưới hàm ở cần, chính là nho gia trưởng giả Trịnh Đường Thi!

bên cạnh, rõ ràng là Pháp Gia cao thủ, Mã Trục Bắc!

Tại hai người sau lưng, càng có đi theo mấy trăm Bách gia con em trẻ tuổi!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Thẩm Phán, hình phạt!

Bách phu trưởng Vương Mãnh, miệng bên trong phun bọt máu, nằm tại huyệt não tràn ngập trong hố lớn.

Đã có thiết huyết thị vệ quân đoàn chiến binh, nhảy vào thần trong hầm, đem bọn hắn Bách phu trưởng Vương Mãnh mang lên.

Kia Vương Mãnh sắc mặt trắng bệch, hôn mê bất tỉnh, thân thể lại là tại run rẩy bên trong, không ngừng mà phun ra máu tươi.

"Lớn mật Man Hoang yêu nghiệt, dám làm tổn thương ta Đại Hán vương triều Bách phu trưởng, đáng chém!"

Lúc này Bách gia đệ tử bên trong, có một người mặc pháp bào Pháp gia đệ tử, đứng dậy, lúc này, chính là dừng lại đồ ập xuống chất vấn.

"Ở trước mặt mọi người, người vậy mà đã thương ta Trung Thổ Đại Hán Bách phu trưởng, rõ ràng là không đem ta Trung Thổ Đại Hán để ở trong mắt! !
Bầm bả đại pháp sư, Yêu tộc con thú này, ần luật đáng chém! Mời Thẩm Phán này, hình phạt này!" Tên này Pháp gia đệ tử, khí vũ hiên ngang, một mặt chính phải chí sắc, ngang nhiên bất khuất.

Theo lời của hắn nói ra, càng nhiều Pháp gia đệ tử phát ra tiếng, hầu như đều là đồng ý quan điểm của hắn.

Trong lúc nhất thời, Nhị Cầu trở thành dùng ngòi bút làm vũ khí đối tượng.

Mà Nhị Cầu, lại là tại huyệt não bên trong một mảnh lạnh lùng.

"Những người này. . . Rất ồn ào!" Đây là hắn cảm giác đầu tiên, sau đó liền cảm giác, những người này, nhất là kia cái thứ nhất đứng ra Pháp gia đệ tử, hành vi, hắn thấy, mười phần nhảm chán.

Nhị Cầu xoay người sang chỗ khác, khiêng đại trảm, nhìn phía Phong Lang Cư Tư bia!

Trong lúc nhất thời, đám người ngạc nhiên, càng ngạc nhiên là, vị kia Pháp gia đệ tử, thân phận địa vị bất quá là pháp đồ mà thôi, tu vi càng là không chịu nổi, khó khăn lắm động lĩnh cảnh sáu tầng đỉnh phong, tại Nhị Cầu trước mặt, thật sự là không đáng giá nhắc tới.

Trừ phi, hắn có Trần Lưu như vậy, nghịch thiên Kim Thủ Chỉ!

Thế nhưng là hắn, không có.

Như vậy vội vã nhảy ra, đơn giản là chèn ép người khác dùng cái này đến nâng lên chính mình.

Thủ đoạn như vậy, Nhị Cầu cảm thấy hắn rất ngây thơ, cũng rất vô vị, cho nên, hắn không tuân theo, cho nên, hắn lạnh lùng.

Nhưng Nhị Cầu lạnh lùng, đối với Pháp gia mọi người tới nói, không khác một loại im ắng nhục nhĩ!

Vô vị mà đều vị!

Có lúc, không cho đáp lại, lại là lớn nhất đáp lại.

Tại Pháp gia đông đảo pháp đồ cùng pháp sư xem ra, Nhị Cầu loại hành vi này, là đối bọn hắn miệt thị.

"Đại pháp sư, người này rõ ràng là không đem ta Pháp gia để vào mắt!"

"Đúng a, đại pháp sư, cho dù là Yêu tộc, miệt thị ta Pháp gia, cũng phải bị đạo luật hình phạt!"

"Thẩm Phán này, hình phạt này!"

Nhị Cầu kinh ngạc phải xem lấy bia đá, trong lòng dần dần tràn ngập lên một tia lửa giận.

Có lúc, thật không biết đã làm sai điều gì. . .

Vì cái gì, liền thành dạng này? !

Vì cái gì, phải bị ngàn người chỉ trích!

Không có người, vì Nhị Cửu đứng ra, nói câu nào.

Ngoại trừ, Vương Ma Tử, nhưng hắn, nhưng cũng bị Lưu Linh kéo lại.

Lúc này Nhị Cửu, trong lòng buồn bã cười một tiếng, cảm giác được vô tận cô độc cùng tịch tịch hướng mình vọt tới, tựa hồ muốn đem hắn nuốt hết. Nhưng cuối cùng, lại là không cách nào thôn phệ hết cái kia khóa kiên nghị tâm! Ngược lại, loại này cô độc cùng tịch tịch, lại cho hắn sức mạnh vô cùng vô tận.

Đã nói không rõ, nếu không muốn nói, vậy liền giết đi !

Nhị Cửu đẩy mắt, đã dâng lên sát ý vô tận!

Cái này sát ý, tới không phải vô duyên vô cớ, là bọn hắn, năm lần bảy lượt khiêu khích cùng kỳ thị, đưa tới vô tận sát ý.

Giết!

"Đứng, Thẩm Phán hắn! ! Dám can đảm khinh thường ta Pháp gia, nhất định không thể để cho hắn đào thoát luật pháp chế tài!"

"Đền tội đi, lang yêu! ! Ngươi xúc phạm ta Pháp gia tôn nghiêm!"

"Tiếp nhận ta Pháp gia vô tình Thẩm Phán đi!"

Nhị Cửu nghe lấy bọn hắn ồn ào, ha ha ngửa đầu phá lên cười, "Pháp gia? Đây là cái gì pháp? !"

Thanh âm của hắn ồm vang như sấm, ồm nói mạnh mẽ.

Đột nhiên mở miệng Nhị Cửu, để Pháp gia đám người đột nhiên yên tĩnh lại, lập tức thanh âm chính là giống như là thủy triều, hướng về Nhị Cửu vọt tới. Trong chốc lát, như là ngàn vạn cái con ruồi, tại trong óc của hắn, ồm ồm loạn chuyển.

"Thẩm Phán!"

"Hình phạt! !"

Pháp gia con cháu cao giọng kêu gào, quần tình xúc động phấn nộ, bởi vì Nhị Cửu câu nói này đã hoàn toàn khiêu khích chúng nộ. Cứ việc cái này giận, tới có chút không hiểu thấu, nhưng bọn hắn, không quan tâm!

Bọn hắn muốn là,

Đem trước mặt cái này lang yêu, giẫm tại dưới chân khoái cảm!

Bọn hắn muốn là, thân là Pháp gia đệ tử, hơn người một bậc cảm giác ưu việt!

Mã Trục Bắc nhìn thoáng qua mình bản gia tiểu bối, Mã Lương, trong lòng không vui, lại cũng chỉ có thể khe khẽ thở dài. Dưới mắt, đối cái này lang yêu, chỉ có thể dựa theo chương trình, Thẩm Phán, hình phạt!

Kia cái thứ nhất đánh trống reo hò người, chính là Mã Trục Bắc bản gia con cháu tiểu bối, Mã Lương.

Mà bọn hắn lại không biết, lúc này Nhị Cửu sát ý trong lòng, bởi vì càng thêm đến nhẫn nại, mà trở nên càng thêm không thể vãn hồi!

"Yêu tộc lang yêu, tại bản pháp sư trước mặt, ngươi dám giết hại Đại Hán vương triều Bách phu trưởng, ta lại hỏi ngươi, ngươi có biết tội của ngươi không?"

Pháp gia thân phận địa vị, từ có khác biệt xưng hô.

Từ thấp đến cao, theo thứ tự là pháp đồ, pháp sử, pháp sư, đại pháp sư, pháp tôn, pháp chế, đại pháp thống. . . Chúng đạo người, có thể xưng tở!

Mã Trục Bắc thân là đại pháp sư, thân phận địa vị, cùng tu vi, đã đạt đến một cái cực kỳ mức đáng sợ. Tu vi, đã là đỉnh phong Tam Hoa Tự Đỉnh cảnh! Tu vi như vậy, dễ như trở bàn tay đối với Nhị Cửu tiến hành hình phạt cùng Thẩm Phán, đã không phải là vấn đề quá lớn.

"Ngươi có biết tội của ngươi không?" Gần số trăm Pháp gia đệ tử cùng kêu lên gào to, thanh âm ồm ồm rung động.

Mà Nhị Cửu nội tâm, lại là không sợ hãi chút nào, hắn có là sát ý vô tận. . . Thậm chí là cảm thấy cái này Pháp gia, có chút buồn cười.

Thế là, Nhị Cửu hắn cũng liền nhẹ cười khẽ lên tiếng.

Tiếng cười kia, tại Pháp gia đông đảo đệ tử vạn chúng nhìn trừng trừng, cùng tịch tịch một mảnh tình huống dưới, lộ ra có chút chói tai.

Mà Nhị Cầu cười đến càng thêm tùy tiện, hắn thậm chí là xoa xoa mình khoe mắt chảy ra nước mắt, lắc đầu nhìn xem những này không rõ thực lý, không tiếp đất khí, lại ra về đạo mạo, đứng tại đạo đức điểm cao, nhìn xuống đông đảo thương sinh Pháp gia đệ tử.

Nhưng Nhị Cầu cảm giác đến bọn hần, lại là cùng gâu gâu gọi bậy chó, không sai biệt lắm!

"Muốn gán tội cho người khác sợ gì không có lý do?" Nhị Cầu nhìn về phía Mã Trục Bắc, "Các ngươi cứ việc Thẩm Phán chính là, ta ngược lại muốn xem xem, các ngươi pháp, đến tốt cùng là như thế nào hình phạt ta!"

"Cuồng đồ tu được nói bừa, hôm nay liền muốn để ngươi ném thụ đạo luật hình phạt nổi khổ!"

Pháp gia đệ tử bên trong, đứng ra một pháp sư, tu vi, đã đạt đến Tam Hoa Tự Định cảnh luyện tinh kỳ!

"Là Liễu Phi Nhiên sư huynh!"

"Liễu Phi Nhiên sư huynh, là đại pháp sư Mã Trục Bắc đệ tử đắc ý, rất có thể tại sau mấy tháng, tiến vào Hoàng gia học viện bồi dưỡng!"

"Có tình thông đạo luật Thẩm Phán Liễu Phi Nhiên sư huynh xuất mã, cái này Yêu tộc cuồng đồ, thăm rồi!"

Nhị Cầu nhìn lên trước mặt cách đó không xa, sắc mặt trắng nõn người, người này, vượt quá có chút tuấn tiêu, tinh xảo như là nữ tử, gầy gò yếu ớt, trong ánh mắt, chợt có linh khí.

Theo Liễu Phi Nhiên đứng ra, trước mặt có linh sóng lưu động, hình thành một đạo linh sóng pháp quán!

Cái này pháp quán trên đó, hoa văn cổ phác, lại là có thể thấy rõ ràng, tràn ngập một cỗ hạo đãng thiên uy.

Kia Liễu Phi Nhiên nhìn xem Nhị Cầu, diện mục trang nghiêm, thanh âm sáng sủa, lớn tiếng kể rõ Nhị Cầu sai lầm.

"Trái với Đại Hán pháp lệnh, tội một!"

"Mạo phạm Đại Hán Pháp gia tôn nghiêm, tội hai!"

"Cuồng bội không tu được thể, tội ba! !"

Theo Lưu gian dữ âm vang lời nói tiếng nói, một vừa rơi xuống, ở trước mặt hần linh sóng pháp quán, trên đó tràn ngập ra cỗ triện chữ nhỏ, ghi tạc lấy Nhị Cầu phạm vào tội trạng.

"Tội thành, Thẩm Phán!"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 89: Cũng muốn Thẩm Phán?

"Tội thành, Thẩm Phán!" Liễu Phi Nhiên thần sắc trang trọng mà trang nghiêm, tay phải hóa bàn tay, hung hăng chụp về phía trước mặt linh sóng pháp quán phía trên. Tay phải của hần phía trên, tràn ngập huyết quang, trong lòng bàn tay, có một đạo chữ chìm ẩn ký, theo sau chính là hung hăng hướng ấn khắc ở linh sóng pháp quán phía trên, như là đóng dấu chồng con dấu.

"Pháp Sư ấn!"

Bầu trời ầm ầm tiếng vang, như là trời trong phích lịch, tại Liễu Phi Nhiên trước mặt linh sóng pháp quán, thu hồi một quyển, tiêu tán giữa thiên địa.

Một màn này, Nhị Cầu cũng không xa lạ gì, hần từng gặp, tương tự một màn, lúc trước, là pháp sư Mạnh Đông đối Trần Lưu tiến hành Thẩm Phán. Bây giờ, lại là đến phiên Nhị Cầu, bị trước mặt pháp sư Liễu Phi Nhiên theo đạo luật Thẩm Phán!

Xoạt xoạt!

Bên trên bầu trời, trời trong phích lịch đại tác, lại là vẫn như cũ mặt trời chói chang, không có chút nào trời u ám.

Nhị Cầu nhớ mưng máng, lúc trước Trần Lưu bị Thẩm Phán về sau, liền có theo đạo luật hình phạt Hình Phật Thiên Nhân xuất hiện! Tại xuất hiện về sau, thiên địa biến sắc, trời u ám, thiểm điện phích lịch, là không thiếu được.

Nhưng bây giờ, bên trên bầu trời, cứ việc hữu tình không phích lịch, nhưng lại không thấy Hình Phật Thiên Nhân xuất hiện.

Đội đã lâu, Liễu Phi Nhiên đều chưa từng thấy đến dày đặc mây đen, càng chưa từng thấy đến, Hình Phật Thiên Nhân.

"Chuyện gì xảy ra?"

"Chẳng lẽ lại, Liễu Phi Nhiên sư huynh, Thẩm Phán thất bại rồi?"

"Làm sao có thể? ! Liễu Phi Nhiên sư huynh, chính là đại pháp sư Mã Trục Bắc cao đồ, tu vi liền đã đạt đến luyện tinh kỳ, là cao quý pháp sư, làm sao có thể Thẩm Phán không được cái này lang yêu?"

Pháp gia con cháu đều đều có chút buồn bực, chuyện gì xảy ra? Vì cái gì Hình Phật Thiên Nhân chưa từng xuất hiện? !

Nếu như không có Hình Phật Thiên Nhân, như vậy thì không có đạo luật hình phạt!

Nếu như không có đạo luật hình phạt, như vậy theo đạo luật Thẩm Phán, vậy liền không có chút ý nghĩa nào!

Pháp gia đệ tử ánh mắt đều là nhìn về phía Liễu Phi Nhiên, mà Liễu Phi Nhiên lúc này, cái trán dày đặc mồ hôi, trong lòng nghi hoặc, "Cái này. . . Đây là chuyện gì xảy ra?" Vốn định đứng ra đem cái này Yêu tộc lang yêu Thẩm Phán, dùng cái này đến biểu hiện ra mình đối luật pháp tinh thông cùng thuần thực, để tại Pháp gia đệ tử bên trong dựng nên uy tín! Nhưng, đạo luật Thẩm Phán, làm sao lại thất bại đây?

Liễu Phi Nhiên không dám hoài nghi Hình Phật Thiên Nhân, hấn dưới mắt hoài nghi, thì là mình!

Chẳng lẽ lại, thật chính là mình không được?

Thế nhưng là, cái này là không thể nào nha.

Đạo luật Thẩm Phán chi thuật, chính là mỗi một cái pháp sư nhất định phải học được pháp thuật, nếu là sẽ không, thì căn bản cũng không khả năng được xưng pháp sư! Mà gọi pháp sư hai điều kiện, một thì là thông ngộ đạo luật hình pháp, bị Hình Phật Thiên Nhân chỗ tán thành. Thứ hai là tu luyện ra đạo luật Thẩm Phán chi thuật! Thiếu thứ nhất, thì không có thể trở thành pháp sư.

Nửa năm trước, Liễu Phi Nhiên bị Hình Phật Thiên Nhân chỗ tán thành, đồng thời cũng tu ra đạo luật Thẩm Phán chi thuật, tấn thăng làm pháp sư!

Nhưng bây giờ. . .

Liễu Phi Nhiên mộng, Pháp gia đệ tử cũng mộng, cho dù là đại pháp sư Mã Trục Bắc, cũng mộng.

Cái khác Bách gia đệ tử, tại mộng sau một lát, liền đối với Pháp gia dùng ngòi bút làm vũ khí.

"Y ô ha ha, đây cũng là pháp sư thần thông a? Chặt vật như thế, dựa vào cái gì tại ta Bách gia trước mặt theo đạo luật Thẩm Phán? !"

"Pháp gia, không gì hơn cái này! !" Một tên thiếu niên trông mắt nhanh như chớp nhất chuyển, cười lạnh nói. Tại bên cạnh, lại là không có mấy cái Bách gia đệ tử, nghe phách lối ngôn luận, lập tức đều lần mất xa xa, chỉ vì thiếu niên này, thật sự là quý dị. chuyển động trông mắt, rõ ràng là một viên xanh mệnh mang bảo thạch, chỉ là lại vô cùng linh hoạt. Thiếu niên này, chính là Mặc gia đệ tử, thích giãy vò chút khí giới khô lồi chi thuật, lại cũng không giống bình thường!

"Ta đã sớm cho rằng, Pháp gia bất quá là một đám, theo nếp không làm, chỉ là lấy việc công làm việc tư một đám tiểu nhân thôi! !" Cái khác Bách gia đệ tử, đều là cười lạnh, nhất là Nho gia con cháu, mặc dù sắc mặt hòa ái như cũ, như mộc xuân phong, nhưng trong lòng, cũng đã thoải mái lật ra!

Bệ hạ trọng dụng tam pháp chế, cái này khiến, Pháp gia đệ tử vô cùng phách lối cùng cuồng vọng!

Lại thêm, một khi Pháp gia đệ tử tu thành đạo luật Thẩm Phán chi thuật,

Như vậy, cùng cấp, Pháp gia thần thông, vô địch!

Một cái bị nắm được cán, như vậy liền có thể theo đạo luật Thẩm Phán, đến lúc đó, vậy liền thảm rồi! !

Hình Phật Thiên Nhân, cũng không phải dễ trêu! !

Cái này gần trăm năm nay, Pháp gia, ần ần đã tại Bách gia đứng đầu.

Thế nhân biết pháp, lại là quên đi, thiên hạ ba đạo, Nho Thích Đạo!

Nhất là nho gia đệ tử, tại Không lão phu tử lập địa thành thánh, sáng lập nho giáo về sau, Nho Đạo đạt đến đỉnh phong, làm mấy trăm năm dẫn đầu đại

ca, những năm gần đây, cũng là bị Pháp gia đệ tử đè ép một đầu, trong lòng không sáng khoái, trong đó có thể thấy được chút ít.

Dưới mắt gấp cái này Pháp gia đệ tử trước mắt bao người chật vật, không bỏ đá xuống giếng, liền đã rất tốt!

Trịnh Đương Thi cười ha ha, "Trục Bắc huynh, cái này. . ."

Mã Trục Bắc đắng chát lắc đầu, nhìn qua xanh xanh bầu trời, "Phi Nhiên đã theo đạo luật Thâm Phán, chỉ là cái này Hình Phật Thiên Nhân, xác thực không biết sao, chưa từng xuất hiện!"

"Ha ha, ta cũng nghĩ thế Thâm Phán không thành lập a? Lại hoặc là, người cái này cao đồ, căn bản cũng không phải là pháp sư! !" Trịnh Đương Thi cười đùa tí tưng, "Trục Bắc huynh người cũng đừng tức giận, không quan hệ, chuyện này, cần phải thật tốt tra một chút, liền từ người cái này cao đồ Liễu Phi Nhiên bắt đầu! Thật sự là không tưởng nổi, theo đạo luật Thâm Phán Pháp gia pháp sư, chẳng lẽ lại, đã thối nát thành cái dạng này? Ông chú ý bệ hạ hoàng ân hạ đẳng, đem nặng như thể mặc, giao cho các người. . ."

"Trịnh Đương Thi! !" Mã Trục Bắc nổi giận dùng dùng hạ giọng, quát khê nói, "người nếu là có ý kiến, đại khái có thể tại trên triều đình, tham gia chúng ta một bản, cần gì phải như thế như vậy nói móc mỉa mai! !"

"Ai nha, Trục Bắc huynh, người không nên hiểu lầm nha, ta đây không phải cũng cho các người lo lắng mà!" Trịnh Đương Thi không hổ là nho gia nho sĩ, da mặt rất dày, vẫn như cũ cười đùa tí tưng,

Mã Trục Bắc không thể làm gì, oán hận đến hắt lên tay áo.

"Phi Nhiên, vẫn chưa trở lại, đứng ở nơi đó nhìn cái gì? !" Mã Trục Bắc sắc mặt tái xanh, nhìn xem đồ đệ của mình, trong lòng một trận nổi nóng.

"Sư phó, ta. . ."

"Các người nói xong chưa? !" Nhị Cầu, bỗng nhiên mở miệng, lạnh lùng đến nhìn qua đám người này!

Hắn, lập tức để huyền não đám người im lặng, đều là nhìn về phía hắn.

Tiểu công chúa như thế, Mã Trục Bắc cùng Trịnh Đương Thi cũng giống như thế.

Vương Trác nhìn chằm chằm Nhị Cầu, ánh mắt quý quýet, không biết suy nghĩ cái gì.

Thiết huyết quân đoàn thị vệ, thì đối Nhị Cầu, đã tràn đầy hận ý, chỉ là, vì cái gì còn không có hình phạt? Pháp gia đám phế vật này, đang làm gì? !

Bách gia đệ tử cũng đều là nhìn xem Nhị Cầu, lại muốn nhìn hắn như thế nào.

"Thâm Phán, hình phạt? Đây chính là các người cái gọi là pháp?" Nhị Cầu nhìn hướng lên bầu trời, khoe miệng toát ra một tia lạnh lùng đến ý cười, cái này ý cười, như là trào phúng!

Cái này ý trào phúng, để Pháp gia đệ tử, không mặt mũi nào lấy đúng, lúc trước còn tại đối Nhị Cầu kêu gào không thôi, muốn khóc hô hào Thâm Phán Nhị Cầu Mã Lương, hắn không lên tiếng. Liễu Phi Nhiên, càng là giống như sụp đổ! Mã Trục Bắc thì là nhú chặt lông mày, nhìn về phía Nhị Cầu, chẳng lẽ lại, muốn ta Pháp gia đám người, hướng người cúi đầu nhận lầm a?

"Nếu như đây cũng là các người đối ta, cái gọi là Thâm Phán cùng hình phạt! Vậy cũng thật sự là, làm ta quá là thất vọng!"

"Lang yêu, người đừng muốn hung hăng ngang ngược! !" Mã Lương oán hận đạt được miệng, mắt lộ hận ý, nhìn về phía Nhị Cầu.

Nhị Cầu không để ý tới hắn, "Hừ, ta cũng không phải là hung hăng ngang ngược, mà là muốn để các người, cảm thụ một chút ta Man Hoang Lang Thần pháp! !"

"Người pháp? Buồn cười! !" Mã Trục Bắc thật sự là nhìn không được, hắt lên tay áo!

Cái này lang yêu, thật quá mức tại làm càn, được một tác lại muốn tiến một thước, đơn giản không đem Pháp gia đám người để vào mắt, càng là mắt vô đạo luật!

"Chẳng lẽ lại, người muốn đem chúng ta Thâm Phán?" Mã Lương cũng là mỉa mai cười một tiếng, cảm thấy cái này Yêu tộc, thật sự là quá mức cuồng vọng.

"Vậy cũng. . . Chưa chắc không thể!" Nhị Cầu cười lạnh, trả lời.

Đang khi nói chuyện, Nhị Cầu trước mặt hiện lên một đạo linh sáng pháp quán! !

Cái này linh sáng pháp quán vừa ra, lập tức Pháp gia đám người, mở rộng tầm mắt.

Không chỉ có là Pháp gia đám người, giữa sân, ngoại trừ Nhị Cầu, cái khác người, đều là giật nảy cả mình!

"Cái đó là. . . Đạo luật pháp quán?"

"Ta không phải hoa mắt a?"

Càng có Mã Lương, tại trên mặt mình quạt một bạt tai, "Ta không có nằm mơ a, cái này Yêu tộc lang yêu, làm sao lại ta Pháp gia đạo luật Thẩm Phán chi thuật?"

Mã Lương, hỏi tất cả mọi người nghi vấn trong lòng.

Nhị Cầu trước mặt, hiển hiện linh sóng pháp quán, chính là pháp sử tiến hành đạo luật Thẩm Phán lúc, xuất hiện đạo luật pháp quán!

Đạo này luật pháp quán, trên đó ghi chép Thẩm Phán người tội trạng, lập tức dâng lên thượng, dùng cái này thỉnh cầu hạ xuống đạo luật hình phạt!

Nhị Cầu như là Pháp gia pháp sử, thần sắc trang nghiêm, thanh âm sáng sủa, bắt đầu xác định Liễu Phi Nhiên đám người tội trạng.

"Các ngươi khinh nhờn đạo luật, chấp pháp bất công, tội một!"

"Các ngươi bỏ rơi nhiệm vụ, lấy việc công làm việc tư, tội hai!"

"Các ngươi nghịch bội thánh ý, cáo mượn oai hùm, tội ba!"

Theo Nhị Cầu lang lang thanh âm, chữ chữ rõ ràng, một vừa rơi xuống, lập tức ở trước mặt hắn đạo luật pháp quán, trên đó quang mang đại tác, tràn ngập ra cô triện chữ nhỏ, chính là bài trí điều trung bày tội trạng.

"Cái gì? ! trước mặt vậy mà thật là đạo luật pháp quán! Hắn không có tại giả vờ giả vịt, rõ ràng là đang thẩm vấn phán!" Mã Lương kinh ngạc lên tiếng, con mắt trừng to to đến, một bộ phổ thông bình thường phạm nhân đáng vẻ thấy quý.

"Cái này. . . Đây không có khả năng! !" Liễu Phi Nhiên thân hình rút lui, bước chân lao đảo, đặt mông ngồi trên mặt đất.

Chúng Pháp gia đệ tử cũng là một mặt suy sụp tinh thần! Đường đường Pháp gia thần thông, đạo luật Thẩm Phán, cái này lang yêu, làm sao lại sử dụng? Cái này để bọn hắn lòng tin sụp đổ!

Mã Trục Bắc cũng là mở to con mắt, nhìn xem Nhị Cầu hành động.

Hắn nhìn ra mảnh khốc, cái này Yêu tộc này lang yêu, rõ ràng là lần đầu tiên sử dụng đạo luật Thẩm Phán. . .

Cái khác Bách gia đệ tử cũng là có chút điểm mộng.

"Tình huống như thế nào?"

"Chẳng lẽ lại là tổ lão nhân gia ông ta, cùng một con sói cái ở giữa, không thể không nói cổ sự?"

"Nói vậy nói bịa, tổ lão nhân gia ông ta qua đời nhiều ít vạn năm rồi? Cái này lang yêu, rõ ràng vẫn là thiếu niên!"

"Đây không phải chỉ đùa một chút thôi? !"

Ngay cả tổ trò đùa cũng dám mở, đây quả thật là không muốn sống, đám người lạng lẽ cách hắn xa một chút.

"Cái này Yêu tộc, mặc dù có thể Thẩm Phán, nhưng chắc hẳn cùng Liễu Phi Nhiên sư huynh đồng dạng, tất nhiên không cách nào hình phạt! !"

"Đúng vậy a! Không có lý do hắn lại so với Liễu Phi Nhiên sư huynh, tại đạo luật Thẩm Phán chi thuật bên trên, càng thêm xuất sắc!"

Cùng lúc đó.

"Tội thành, Thẩm Phán!" Nhị Cầu tay phải một chương ấn khắc ở đạo luật pháp quán phía trên, như là quan toà rơi chùy,

Trong chốc lát, trước mặt hắn linh sóng pháp quán, khép lại, chính là tiêu tán tại giữa thiên địa.

Bên trên bầu trời, càng là có phích lịch thanh âm gào thét mà ra.

Đám người ngẩng đầu, nhìn lên bầu trời, thần sắc ngơ ngác.

Chương 90: Đạo luật hình phạt! !

Đề Bách gia đệ tử cùng Mã Trục Bắc bọn người mở rộng tầm mắt sự tinh, lần nữa phát sinh! !

Bên trên bầu trời, nùng vân dày đặc, phích lịch thiểm điện đại tác, cùng lúc trước, pháp sử Liễu Phi Nhiên, sử xuất đạo luật Thẩm Phán chi thuật tình hình, hoàn toàn khác biệt.

Một màn này, nhìn Liễu Phi Nhiên là nội tâm sụp đổ.

"Làm sao lại như vậy? Sao lại thế! !" Liễu Phi Nhiên lớn tiếng gào thét.

Hắn trở thành pháp sử đã nửa năm có thừa, đạo luật Thẩm Phán chi thuật, sử dụng số lần chừng vài chục lần, mỗi lần về sau, cũng đều có Hình Phạt Thiên Nhân xuất hiện, sau đó theo đạo luật hình phạt! Nhưng hôm nay, tại hắn tiến hành đạo luật Thẩm Phán về sau, cái này thương thiên, lại không Hình Phạt Thiên Nhân xuất hiện.

Mà dưới mắt, sắc trời này dị tượng, Liễu Phi Nhiên cũng không xa lạ gì!

Một màn này, rõ ràng là trên trời cao, sắp có Hình Phạt Thiên Nhân xuất hiện thời khắc.

Ầm ầm, xoạt xoạt! !

Sấm sét vang dội, nùng vân dày đặc, sắc trời trong lúc đó tối sầm lại.

Cùng trời sắc cùng nhau âm trầm, thì là pháp gia con cháu.

"Đúng là thực sự muốn hình phạt rồi? !" Có Pháp gia đệ tử run run rẩy rẩy phải nói.

Mã Lương gượng chống, hừ lạnh, "Không đến cuối cùng một khắc, không đến Hình Phạt Thiên Nhân thực hành đạo luật hình phạt, ta Mã Lương, tuyệt đối không tin, người này lại là có thể Thẩm Phán hình phạt!"

Cho dù là pháp gia con cháu bên trong, có ít người cũng đối Mã Lương gượng chống nghiêm mặt da, vô si bộ dáng, cảm thấy có chút quá mức.

Đều như vậy, lập tức liền muốn xuất hiện Hình Phạt Thiên Nhân, chẳng lẽ còn hội có dị biến?

Thời gian tựa hồ tí tách rung động, sau một lúc lâu mà ở đám người trong tầm nhìn, cũng không có Hình Phạt Thiên Nhân xuất hiện.

"Ha! !" Liễu Phi Nhiên nội tâm trong nháy mắt này, trong lúc đó dễ dàng rất nhiều.

"Hình Phạt Thiên Nhân, tuyệt đối không thể có thể xuất hiện! !" Mã Lương cười lạnh, nhìn về phía Nhị Cầu, Nhị Cầu đồng dạng là nhìn lên bầu trời, giống như thần du, hân dạng này như là ngơ ngạc thần sắc, tại Mã Lương xem ra, rõ ràng là trong nội tâm bởi vì thất bại mà xuất hiện sự thất vọng.

"Ta đã nói rồi, Yêu tộc lang yêu, lại sao có thể đem ta Pháp gia đạo luật Thẩm Phán chi thuật, học thấu triệt? Cho dù là học được cá biệt thức da lông, nhưng trong đó đạo uẩn, hẳn tuyệt đối không biết."

Càng nhiều người, thì là thâm may mắn!

Mã Lương hi hi cười nói, "lũ sói con, đây cũng là ngươi pháp sao? Nếu như đây cũng là ngươi Man Hoang Lang Thần pháp, như vậy ta Mã Lương, đối ngươi cũng thực là quá mức thất vọng."

Mã Lương lời này, rõ ràng là đem Nhị Cầu lúc trước, trả lại cho Nhị Cầu.

Đám người nhìn về phía Nhị Cầu, mắt lộ ra mĩa mai ý cười, nhìn xem, nói mạnh miệng đau đầu lưỡi, hiện trường dạy học a!

"Thật sao?" Nhị Cầu cười lạnh, không có quá mức cổ chấp! Lại là không có phát giác được, hân mắt trong hạt châu, xuất hiện một cái điểm đỏ.

Hắn lúc này, đang cùng trong mắt trái Hình Phạt Thiên Nhân, lấy thần niệm giao lưu.

"Như là đã dung nhập mắt trái của ta, như vậy ngươi chính là mắt của ta, lại có gì lý do, cự tuyệt ý niệm của ta?"

Nhị Cầu cảm nhận được trái tròng mắt bên trong, Hình Phạt Thiên Nhân đối với hắn ý niệm chống cự!

"Không được! !" Trê thơ thanh âm, có chút kiên định, "Ta chính là tổ gia gia cháu trai, đối lão nhân gia ông ta môn nhân đệ tử, sao có thể tùy ý hình phạt?"

Nhị Cầu cười lạnh, "Ngươi ngược lại là hiếu thuận!"

"Ta lại hỏi ngươi, nếu như tổ lão nhân gia ông ta môn nhân đệ tử, đi phạm pháp không hợp sự tình đâu? Chẳng lẽ, ngươi liền mặc kệ a? Nếu như vậy, ngươi lại có gì mặt mũi, đối mặt dưới cửu tuyền tổ?"

Cái này Hình Phật Thiên Nhân, chính là tổ ngộ đạo chứng đắc, lấy một sợi đạo luật luyện hóa mà thành pháp khí, vài vạn năm đến, lại là thai nghén thông linh, liền trở thành bây giờ Hình Phật Thiên Nhân, tới lúc trước thực lực, thật sự là khác biệt một trời một vực! Theo một ý nghĩa nào đó tới nói, bây giờ Hình Phật Thiên Nhân, không phải một kiện băng lãnh pháp khí, mà là yêu, thông linh yêu! Trông mắt thành yêu, chính là mắt yêu.

Cái gọi là có linh, chính là hữu tình!

Nhị Cầu trong lòng mắng một tiếng, cái này người đáng chết tình xã hội!

Nếu là Hình Phật Thiên Nhân còn là lúc trước Hình Phật Thiên Nhân, nó hội không chút do dự lao ra,

Đem những người này cho hình phạt trừng trị!

Nhưng bây giờ không phải là có linh, đã hiểu điểm tình người âm lạnh, cái này liền bắt đầu cùng Pháp gia đệ tử lôi kéo làm quen! !

Đây là đạo luật hình phạt a?

"Kia. . ." Hải đồng thanh âm, vẫn tại do dự.

"Lớn mật, pháp vốn vô tình, ngươi có thể nào như thế hãnh nhố? Cố tình vi phạm, tội thêm một bậc! !" Nhị Cầu lúc này căn cứ mặt nổi giận nói, sau đó lại thờ dài nói nói, "Ngươi bây giờ chỉ ý ghi chép, đã không còn là tổ lão nhân gia ông ta, đưa ngươi tạo nên nguyên bản ý chí! Thật đáng buồn đáng tiếc, ô hô ai tai! ! Nếu như tổ lão nhân gia ông ta, biết được dưới mắt ngươi, hội sẽ không đau lòng? Có thể hay không khổ sở? Càng có thể hay không, đối ngươi thất vọng? !"

Hình Phật Thiên Nhân vốn là trẻ thơ, lúc này bị Nhị Cầu giận dữ quát chói tai, lập tức liền cải biến trong lòng chủ ý, bất quá hẳn vẫn còn có yêu cầu cùng điều kiện.

"Ta mặc dù dung nạp ngươi trái mắt, nhưng trên người ngươi, tại ta lại là không có chút nào tác dụng! Cứ tiếp như thế, cuối cùng sẽ có một ngày, ta hội tiêu tán ở trong thiên địa này. Ngươi muốn ta hình phạt, có thể, bất quá việc này về sau, ngươi muốn đem ta từ ngươi trái mắt rút ra, đưa ta vào luân hồi! Chỉ có dạng này, ta mới có thể trùng tu đạo luật, bắt từ bắt diệt. . ."

Nhị Cầu nghĩ nghĩ, gật gật đầu, "Nếu như ta có thể làm được, ta nhất định giúp ngươi! !"

"Tốt, quân tử nhất ngôn!"

"Từ mã nan truy! !" Nhị Cầu ứng thừa, trong đầu, lại là nhớ tới Trần Lưu! !

Bây giờ xem ra, lúc trước Trần Lưu có thể đem Hình Phật Thiên Nhân, bức đến loại tình trạng này, rõ ràng không chỉ là mượn Kim Thủ Chỉ khí vận gia thân chỉ lực, càng có trên người hẳn nguyên bản liền tồn tại bí mật: Cổ Kinh! ! Nhị Cầu nhớ tới kia Phật Đà đại đế hư ảnh. . . Nếu không phải Trần Lưu người này, chỉ vì cái trước mắt, sử dụng Kim Thủ Chỉ số lần quá nhiều, phía sau mình lại có quỷ đạo Tam Thi đạo nhân ở sau lưng một chút sức lực, hẳn lúc trước, quyết không thể đem Trần Lưu chém giết! ! Chỉ vì Trần Lưu người này, trên người có Cổ Kinh, càng có đại đế hư ảnh thủ hộ, cái này nhưng khó lường!

Như thế, Trần Lưu mới có thể trọng thương, tổ lưu lại Hình Phật Thiên Nhân.

Đương nhiên, cũng bởi vì Hình Phật Thiên Nhân, vừa mới sinh ra linh trí, vốn là ngây thơ.

...

"Hắc hắc, đây cũng là ngươi Man Hoang Lang Thần pháp a?" Mã Lương vẫn tại mĩa mai cùng chế giễu, đối với cái này, hẳn có thể cảm giác được vô tận niềm vui thú, vĩnh không biết mệt mỏi!

Đã kích ý chí của người khác, chính là ta Mã Lương, lớn nhất niềm vui thú! !

Sắc trời này, mặc dù vẫn như cũ âm âm rung động, tuy có mây đen pháp phối, nhưng vẫn không có xuất hiện Hình Phật Thiên Nhân.

Ý vị này, Nhị Cầu Thẩm Phán, là thất bại.

Không có Hình Phật Thiên Nhân, liền không có đạo luật hình phạt, không có đạo luật hình phạt, đạo luật Thẩm Phán, không có chút nào ý nghĩa.

Liễu Phi Nhiên trong lòng dễ dàng quá nhiều, hẳn nhỏ giọng hỏi hướng sư tôn của mình Mã Trục Bắc, "Sư tôn, chẳng lẽ lại thật là Hình Phật Thiên Nhân

xảy ra vấn đề?"

Mã Trục Bắc cau mày, xanh mặt, đang muốn trả lời vấn đề của hắn, nhưng lập tức, ánh mắt lại là trong lúc đó nhìn về phía Nhị Cầu.

Cùng một thời gian nhìn về phía Nhị Cầu, còn có Trịnh Đường Thi! !

Rất là chấn động không phải Pháp gia đám người, mà là nho sĩ Trịnh Đường Thi, hắn thân thể bỗng nhiên rút lui mấy bước, một bộ không thể tin thần sắc, "Cái này. . . Làm sao có thể? ? !"

Pháp gia con cháu, thì là thật sâu hít vào một ngụm khí lạnh! !

Chỉ chớp, Nhị Cầu trước mặt, lãnh mạng hồ quang điện gào thét bên trong, từ mắt trái của hắn bên trong, bay ra một đạo huyết sắc châu mạng, trứng bồ câu lớn nhỏ, nhưng hạt châu kia, rõ ràng là một viên con mắt màu đỏ ngòm.

Rõ ràng chính là, Hình Phật Thiên Nhân! !

Nhị Cầu ăn vào bó lớn đan dược, lại là thẳng tắp, nhìn về phía phóng hướng chân trời trong mắt, Hình Phật Thiên Nhân tại hư không rung động, bỗng nhiên lớn gấp mấy vạn, không có vào mây đen bên trong.

"Đạo luật, hình phạt! !"

Trong chốc lát, huyết mạng phích lịch lôi đình tràn ngập! !

"Hắn. . ."

"Hắn? ! !"

Đối với đạo luật hình phạt, đám người cũng không để ở trong lòng, có thể đối Nhị Cầu, bọn hắn thì là tràn đầy lo nghĩ cùng sợ hãi! Tại cái này lo nghĩ cùng trong sợ hãi, càng có vô cùng vô tận tưởng tượng!

"Thiên, ta nhìn thấy cái gì?" Một Tung Hoành gia tử đệ, nguyên bản miệng lưỡi dẻo quẹo, lúc này lại cũng chết lặng, chỉ có thể lúng ta lúng túng phải nói ra mấy chữ. "Từ hắn cũng trong mắt, đúng là bay ra Pháp gia trọng bảo, Hình Phật Thiên Nhân? !"

"Hừ! !" Kia trái trong mắt là lam bảo thạch Mặc gia đệ tử, thì là một mặt hừ lạnh, nhìn về phía Nhị Cầu, kia lam bảo thạch trong mắt, tràn đầy quý mị, có chút nhất chuyển, cũng không biết người này suy nghĩ cái gì.

"Trời ạ, Hình Phật Thiên Nhân, đúng là từ mắt trái của hắn bên trong bay ra! !"

Pháp gia đệ tử, ngây ra như phỗng!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 91: Thiên Nhân hình tôn

"Đạo luật, hình phạt! !"

Theo hư giữa không trung, ngọt ngào thanh âm, tràn ngập huyết mạng phích lịch, gào thét bên trong, hướng về chúng Pháp gia đệ tử chạy thẳng tới.

Giờ này khắc này, Mã Trục Bắc đứng dậy, nhìn về phía hư giữa không trung, kia lớn như vậy Hình Phật Thiên Nhân, mắt lộ ra lo nghĩ chi sắc, mặc dù, cái này hình phạt phích lịch, là thật sự rõ ràng tồn tại, nhưng tại Mã Trục Bắc chờ không ít người trong mắt, cũng đều là nhìn ra chút hơi khác nhau dạng.

Cái này hình phạt phích lịch, nhìn là thanh thế to lớn, nhưng đúng là... Chỉ có bề ngoài!

Thậm chí, tại cái này hình phạt phích lịch phía trên, chúng Pháp gia đệ tử có thể cảm nhận được, Hình Phật Thiên Nhân suy yếu.

Hình Phật Thiên Nhân, là tổ lưu cho chúng Pháp gia đệ tử, trực tiếp nhất pháp bảo, tổ tồn ở thế gian, hãy còn có hai kiện pháp bảo, ngoại trừ dung nhập đạo trong bia đạo luật, chính là dung nhập trên trời cao Hình Phật Thiên Nhân! ! Đối với Pháp gia môn nhân tới nói, gặp Hình Phật Thiên Nhân, như kiến

giải tỏ, lập tức không ít Pháp gia đệ tử, cúi người thăm viếng.

"Bái kiến Thiên Nhân hình tôn! !"

"Thăm viếng Thiên Nhân hình tôn!"

Thanh âm ầm ầm rung động, đám người lại là đem kia hình phạt phích lịch trực tiếp xem nhẹ.

Chỉ vì, cái này hình phạt phích lịch, thật sự là quá mức suy yếu, mà lại, tại Mã Trục Bắc phát ông tay áo một cái phía dưới, đám người đỉnh đầu, hiển hiện một đạo phích lịch ngưng kết pháp võng, đem tất cả hình phạt phích lịch hóa đi.

Mà Pháp gia đệ tử thăm viếng Hình Phạt Thiên Nhân, thì là tại áp dụng hình phạt một khắc này, liền gào thét bên trong không trong mây bùng, tiêu tán ở trong thiên địa, hóa thành một đạo huyết mang, không có vào Nhị Cầu trong mắt trái! Về phần hình pháp kết quả, Hình Phạt Thiên Nhân nhìn cũng không nhìn. Đương nhiên, cái này hình phạt kết quả, không có người sẽ quan tâm, Nhị Cầu cũng không quan tâm, hấn quan tâm, là hấn chân chính làm được đạo luật Thẩm Phán! !

Đương nhiên, làm đến điểm này, vẫn là Nhị Cầu nói chuyện giắt gân, bức bách Hình Phạt Thiên Nhân phía dưới, lúc này mới có thể hoàn thành.

Hình Phạt Thiên Nhân, lần nữa chui vào Nhị Cầu trong mắt trái.

Một màn này, giữa sân hết thảy mọi người, đều xem ở trong mắt.

Chấn kinh! ! Sợ hãi! ! Lo lắng! Phẫn nộ...

Nói không rõ ràng tình cảm, hỗn hợp tràn ngập tại chúng nhân trong lòng, khác biệt bối cảnh, khác biệt tâm tư!

"Pháp gia chí bảo, Hình Phạt Thiên Nhân khẳng định là xảy ra chuyện rồi!"

"Lần này, Pháp gia, không, thậm chí là Bách gia bên trong, sẽ có một trận như bạo phong vũ chấn động! !"

"Đúng vậy a, rất có thể sẽ ảnh hưởng, sau mấy tháng, Hoàng gia học viện viện trưởng nhân tuyển! ! Nho gia khả năng, mượn cơ hội này thượng vị! !"

"Pháp gia, chẳng lẽ lại sắp xong rồi?"

Thấp giọng nói nhỏ, tràn ngập tại Bách gia đệ tử ở giữa.

Mà Pháp gia đệ tử, tâm tình càng là phức tạp, đầu tiên là một mảnh trầm mặc, sau đó đầu mâu, trước nay chưa từng có nhất trí, trực chỉ Nhị Cầu! !

"Thiên Nhân hình tôn, vì sao lại ở trên người của người? !" Mã Lương đầu tiên nổi lên, hấn thần sắc xúc động phẫn nộ, nói nói đến, nước miếng văng tung tóe, liền đứng tại Nhị Cầu cách đó không xa, lớn tiếng la hét.

Mã Lương, hỏi tất cả Pháp gia cửa người ý nghĩ trong lòng.

Đúng a, rõ ràng là Pháp gia Hình Phạt Thiên Nhân, có thể nói, không có khả năng bị những người khác có thể khống chế Thiên Nhân hình tôn, đúng là dung nhập tại cái này Yêu tộc lang yêu trên thân, không thể không nói, cái này thật sự là để cho người ta mơ màng liên miên!

"Vì cái gì?" Nhị Cầu theo Mã Lương tra hỏi, cũng là nhẹ giọng hỏi ngược lại.

Hắn biết được nội tình, hấn nhớ tới Trần Lưu, càng nhớ tới hơn Trần Lưu trên người Cổ Kinh.

"Đúng vậy a, như hôm nay mất hình tôn đúng là dung nhập mất trái của người, người nhất định là biết được toàn bộ câu chuyện trong đó! !" Pháp gia đệ tử, nhao nhao mở miệng.

Đương nhiên, dưới mắt ngược lại là không có người đối Nhị Cầu động thủ, dù sao, tất cả mọi người không phải người ngu, cái này Yêu tộc lũ sói con, mặc dù tu vi không tệ, thể nhưng vẹn vẹn thông linh cảnh đỉnh phong mười tầng, tương đương với nhân loại động linh cảnh mười tầng, còn thuộc về cấp thấp tu vi.

Chỉ dựa vào chút tu vi ấy, hấn tuyệt đối không thể có thể đem Hình Phạt Thiên Nhân biến thành của mình!

Bất quá, giờ này khắc này Nhị Cầu, đã đủ để cho giữa sân tất cả mọi người cảm giác được, ngoài ý liệu bên trong kiêng kỵ!

Vương Trác chính là như thế,

Hắn cảm thấy, cái này lũ sói con, ẩn tàng quá sâu! Vương Mãnh thua vào tay hắn, không oan!

Tiểu công chúa Lưu Linh, cũng là như thế, đôi mắt đẹp liên liên, nhìn về phía cái này lũ sói con, đối với mình kia bị hấn trộm đi không gian giới chỉ cùng Long khí dao găm, năng cũng quên đi, trong đầu dưới mắt nghĩ đến, là thế nào từ cái này lũ sói con đe dọa chút càng lớn chỗ tốt, hừ! !

Liễu Phi Nhiên cũng giống như thế, hần lúc này cũng là bình thường trở lại, trong lòng đối Nhị Cầu, ngược lại không phải là như vậy hận! ! Chỉ vì, dưới mắt Hình Phật Thiên Nhân xuất hiện biến cố, đối với hần thanh danh, không có có ảnh hưởng!

"Hai... Nhị Cầu huynh!" Liễu Phi Nhiên nam sinh nữ tướng, phong độ nhẹ nhàng, lời nói cử chỉ, đã không biết mê chết nhiều ít hoa si thiếu nữ. Hần ôn nhu mở miệng, cảm giác cái này lỗ sói con danh tự, thật sự là có chút khôi hài cùng ác tục, nhưng tại Nhị Cầu trước mặt, lại là vô luận như thế nào đều cười không nổi, hần lại nói một lần, "Nhị Cầu huynh, ngươi nếu là biết, ở trong đó biến cố, còn xin hướng chúng ta giải thích một phen! ! Dù sao, Thiên Nhân hình tôn phát sinh như vậy biến cố, chính là ta Pháp gia đại sự! !"

Nhị Cầu cảm thấy, Pháp gia môn nhân bên trong, cũng liền cái này Liễu Phi Nhiên, nhìn văn nhả nhả nhận, ăn nói bất phàm, những người khác nếu không phải hung ác xấu tướng, sắc mặt hung ác nham hiểm, nếu không phải là giống Mã Lương dạng này hai bút, dạng này người, Nhị Cầu thật sự là không muốn cùng hần dây dưa!

"Nếu như ta nói, ta không biết, không biết các ngươi tin hay không! !"

"Đương nhiên không tin! !" Mã Lương ồn ào lên, lại bị Mã Trục Bắc một bạt tai đem nó quét bay, ngã sấp xuống tại Pháp gia đệ tử đám người về sau, lộ ra một mặt chán ghét, sau đó lại một mặt ý cười phải xem hướng Nhị Cầu.

"Vị này Yêu tộc bằng hữu, còn xin ngươi ta thẳng thắn thương lượng, có thể đem toàn bộ câu chuyện trong đó, nói cho chúng ta! ! Mặc kệ ngươi nói như thế nào, chúng ta đều tin! Mỗ là Mã Trục Bắc, Pháp gia đại pháp sư, nguyện lấy thanh danh làm đảm bảo, trong đoạn thời gian này, ta Pháp gia đám người, tuyệt đối sẽ không đối ngươi làm ra cái gì bất lễ hành vi!" Mã Trục Bắc con mắt nhìn chăm chăm Nhị Cầu, từng chữ nói ra, nói. Sau đó ánh mắt càng là nhìn về phía tử bụi bặm bên trong bò dậy Mã Lương, càng là nói nói, " bất luận kẻ nào, bao quát ta cái này ngu xuẩn bất hiếu tử chất, để Yêu tộc bằng hữu, chê cười!"

Nhị Cầu cùng Pháp gia môn nhân tử đệ ở giữa, muốn nói có không thể điều giải mâu thuẫn, đó là không có khả năng.

Bọn hần giữa song phương xung đột, chủ yếu là Pháp gia người thấy được Nhị Cầu, trọng thương thiết huyết thị vệ quân đoàn Bách phu trưởng Vương Mãnh, sau đó lại bị ngang ngược cản trở Mã Lương, châm ngòi thổi gió, tùy ý gây hấn, phát triển đến giờ này khắc này, bị Nhị Cầu hung hăng đánh cho một trận mặt, Pháp gia môn nhân đệ tử ngạo khí, bị Nhị Cầu quật chính là không còn sót lại chút gì!

Cho nên, bọn hần cũng nguyện ý, tâm bình khí hòa đến ngồi xuống, hảo ngôn hảo ngữ phải cùng Nhị Cầu thương lượng!

Đã người ta đem đánh sưng mặt đều đuổi đến đây, Nhị Cầu cái này bàn tay, trước mắt bao người, cũng không có khả năng tại chỗ xuống đi.

Thế là, chỉ có thể là lá mặt lá trái!

Nhị Cầu, làm sao lại nói với Mã Trục Bắc lời nói thật!

Hần cười ha ha một tiếng, "Đừng rồi mà! Có chuyện gì nói sự tình, ngươi nhìn... Đây là cần gì chứ?" Nhị Cầu bắt đầu dĩ phải xem hướng Mã Lương.

Mã Trục Bắc cũng là ha ha cười theo, "Yêu tộc bằng hữu, còn xin ngươi nói một chút, ta Pháp gia Thiên Nhân hình tôn, đến cùng là phát sinh như thế nào biến cố, đúng là đến trình độ như vậy!"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Ta chính là Lang Thần hình tôn!

Đối mặt Mã Trục Bắc vị cao thủ này tra hỏi, Nhị Cầu thần sắc trang nghiêm, ánh mắt càng là kiên định, không có chút nào trốn tránh, chăm chú nhìn Mã Trục Bắc con mắt.

"Mã tiên bối, tại hạ thật sâu biết được Thiên Nhân hình tôn, đối với Pháp gia đám người tầm quan trọng, thế nhưng là, chính như văn bối lúc trước lời nói, tại hạ là thật không biết, vì cái gì Thiên Nhân hình tôn muốn dung nhập mắt trái của ta bên trong!! Bất quá, có một sự thật có thể khẳng định, Thiên Nhân hình tôn dung nhập ta mắt trái lúc, là phi thường suy yếu. Cho dù là hiện tại, cũng là hư nhược không được! ! Về phần nói cái khác, tại hạ là thật không biết!"

Mã Trục Bắc mắt lộ ra trầm ngâm, trước mặt cái này lỗ sói con, hần thật sự là đoán khó định, bất quá dưới mắt xem ra, hần, thật thật giả giả, giả giả thật thật, chỉ có thể tin nó ba phần.

Mã Trục Bắc cũng không giận, ngược lại đối Nhị Cầu mỉm cười, "Nào đó lại tin người! !"

"Vân bối lời nói, chữ chữ không phải hư. Lại nói, ta Nhị Cầu người trong giang hồ nhẹ nhàng, sát lại liền là trung nghĩa lý trí tin cái này năm chữ! Tại hạ bởi vì hành hiệp trượng nghĩa, hành tẩu Bắc Man, mặc dù còn không có xông ra manh mối gì, nhưng bây giờ tới nói, lại bị không ít đạo nội nhân sĩ, gọi Man Hoang Lang Thần. Mỗi lần đề cập, Man Hoang Lang Thần cái này bốn chữ phi hào, tại hạ nội tâm, liền có chút lo lắng bất an. Bất quá tiền bối có thể yên tâm, tại hạ có thể dùng Man Hoang Lang Thần bốn chữ này, hướng người đảm bảo, ta lời nói, không phải hư."

Nhị Cầu nói chuyện, đồng dạng. Ra lần vào, không nói trước cái khác, phi hào nhất định phải vang dội.

Chính như Lôi Oa Lôi Chấn Thiên phi hào, cũng rất không tệ! !

Mà Nhị Cầu cho mình phi hào, thì là Man Hoang Lang Thần bốn chữ.

Về phần nói, "Trần Bắc Hoang" tương tự phi hào, thì là trực tiếp bị Nhị Cầu bỏ qua.

Mã Trục Bắc giống như tin Nhị Cầu, cười gật gật đầu.

"Nhị Cầu lão đệ a, liên quan đến Thiên Nhân hình tôn sự tình, tính chất là cực kỳ nghiêm trọng. Tại hạ không thể không đem việc này, hướng bệ hạ tấu, vẫn phải mời lên mặt định đoạt. Cho nên, trước mắt quan Vu lão đệ người... Như vậy đi, lão đệ người liền theo ta Bách gia đám người, cùng nhau đi tới Bắc Man, đi thăm dò nhìn kia Tam Hoang tháp, người thấy có được không? Nghe nói Tam Hoang tháp, là có đại cơ duyên, nói không chừng lão đệ người, liền như vậy đột phá tới Tam Hoa Tự Đình cảnh, cũng không phải là không được!"

Cùng trong ấn tượng, khuôn mặt nham hiểm, thần sắc cứng nhắc, băng lãnh như sắt ác quan hình tượng khác biệt, cái này Pháp gia đại pháp sư, lại là thời thời khắc khắc khẽ mỉm cười.

Nhưng cái này cười, lại là tiểu lý tàng đao.

Ti như nói, dưới mắt, Mã Trục Bắc nói cười bên trong, dăm ba câu liền không sai biệt lắm đem Nhị Cầu cho giam lỏng.

Mã Trục Bắc yêu cầu, Nhị Cầu không thể không đáp ứng, bằng không mà nói, vạch mặt, ra tay đánh nhau, vậy liền không đẹp.

Bất quá, Nhị Cầu cũng không có khả năng cứ như vậy thuận hỷ ý tứ.

"Như vậy không tốt đâu? Tại hạ dù sao cũng là Yêu tộc Man Hoang Lang Thần!"

Mã Trục Bắc vẫn như cũ mỉm cười, nhưng trong lòng thì khinh bỉ, liền người còn rất hoang Lang Thần đâu? Năm đó Cuồng Nộ Man ba thần, bọn hắn cũng không dám xưng mình vì Man Hoang chi thần! Cuồng Nộ Man ba thần đó là nhân vật nào? Đó là chiến thần dưới trướng tam đại chiến tướng, năm đó bức bách thái tổ lão nhân gia ông ta, ký kết Xích Thủy minh ước... Đương nhiên, Mã Trục Bắc sắc mặt không hiện.

Hắn ha ha cười nói, "Cái này dễ xử lý! Bởi vì Thiên Nhân hình tôn dung nhập vào lão đệ mắt trái của người bên trong, cho nên người tại ta Pháp gia, cũng coi là cực tồn tại đặc thù! Nói một cách khác, lão đệ người bây giờ, gọi ta Pháp gia hình tôn, cũng không phải không thể. Cho nên nói, đạo hữu người bây giờ thân phận, không chỉ là Yêu tộc Man Hoang Lang Thần, càng là ta Pháp gia Lang Thần hình tôn!"

"Lang Thần hình tôn?" Nhị Cầu liếc mắt nhìn, nhìn về phía Mã Trục Bắc.

Mã Trục Bắc cười gật gật đầu, "Đúng nha, chính là Lang Thần hình tôn! Hình Tôn lão đệ người cũng biết, như hôm nay mắt hình tôn dung nhập mắt trái của người, người cũng chính là hình tôn, đây là không thể sửa đổi sự thật!" Trong khi nói chuyện, Mã Trục Bắc từ trong ngực trực tiếp lấy ra một viên đại ấn, toàn thân xanh biếc, là một cái phương phương chính chính bảo ngọc, ở chung quanh một vòng, càng là khảm sức lấy viền vàng, nhìn cực kỳ không tầm thường.

"Hình Tôn lão đệ người nhìn, cái này mai đại ấn, chính là người chi pháp ấn! Khối ngọc này,

Toàn thân trơn bóng, trong suốt, ngay ngắn tự nhiên mà thành, không có chút nào nhân công tạo hình. Chỉ là ở chung quanh một vòng, khảm một kiện chí tôn hoàng kim, cái gọi là kim khảm ngọc pháp ấn, tại ta pháp trong nhà, đã tượng trưng cho địa vị cực cao. Ta lợi dụng đây, làm người Lang Thần hình tôn pháp ấn, người xem coi thế nào? Đương nhiên, nếu là hình Tôn lão đệ người đối với cái này không hài lòng, ngày sau đi trung hoàng thành, nào đó xin chỉ thị đại pháp thống, cho người thêm đôi một viên tốt hơn pháp ấn!"

Nhị Cầu nhìn thoáng qua khối kia ngay ngắn bích ngọc, gật gật đầu, "Mã tiền bối khách khí, ta cảm thấy cái này mai pháp ấn, là đủ."

"Tốt, kia nào đó liền cho người khắc chữ!" Mã Trục Bắc khẽ mỉm cười, liền dùng ngón tay, tại kim khảm ngọc pháp ấn bên trên, khắc xuống "Hình tôn chi ấn" bốn chữ. "Hình Tôn lão đệ, tại ta Pháp gia trong lịch sử, còn còn không có hình tôn chi ấn, cho nên nào đó hiện tại chỉ có thể trước cho người đem ấn khắc tốt. Đợi về sau đến trung hoàng thành, liền sẽ có đại pháp thống cùng bệ hạ tự thân vì người tứ phong tạo sách, cử hành hình tôn chi vị đại điển!"

Nhị Cầu cười đến, đã là không khép miệng được, hắn từ Mã Trục Bắc trong tay, tiếp nhận kim khảm ngọc hình tôn đại ấn, vui vẻ ra mặt, miệng rộng vỡ ra một đạo khe hở, lộ ra sâm nhiên răng sói.

Tại chúng người đưa mắt nhìn nhau bên trong, Mã Trục Bắc giọng cao lên Nhị Cầu tay, Nhị Cầu bung lấy hắn kim khảm ngọc hình tôn đại ấn, Mã Trục Bắc cao giọng mở miệng, từng chữ nói ra.

"Chư quân may mắn, hôm nay cùng ta, cùng nhau đến chứng Pháp gia hình tôn, hiển hóa thể gian! Hân, chính là Lang Thần hình tôn! !"

Mã Trục Bắc nói chuyện, thanh âm rung động ầm ầm, quanh quẩn giữa thiên địa.

Lang Thần hình tôn?

Chỉ gặp đại pháp sư Mã Trục Bắc, cùng con kia lũ sói con, cứ như vậy dăm ba câu, liền đem lũ sói con thân phận, cho quyết định. Lại là hình tôn chỉ vị?

Phải biết, tại Pháp gia môn nhân đệ tử trong lòng, Thiên Nhân hình tôn là còn sống to! Nó địa vị cùng tượng trưng, thậm chí là muốn so tam đại pháp chế, còn muốn tôn quý! Làm sao, cái này một cái chớp mắt, cái này lũ sói con, đúng là thành Pháp gia chí cao vô thượng tôn tại? Thành hình tôn?

Lúc trước cái này lũ sói con, cùng chúng ta Pháp gia, còn có cừu oán cùng mâu thuẫn, làm sao chỉ chớp mắt, cái này lũ sói con...

Một màn này, rất có loại trong nháy mắt thương hải tang điền cảm giác, quanh quẩn tại chúng Pháp gia đệ tử trong đầu.

Bọn hân ngờ ngạc, bọn hân được vòng.

Nhất là Mã Lương, nhìn thấy mình lão thúc, đem con kia lũ sói con, đề cử thành Lang Thần hình tôn, một màn này, để hân có loại không chân thực ảo giác! ! !

Đừng nói là Pháp gia đệ tử trong lúc nhất thời không tiếp thụ được, cái khác Bách gia đệ tử, đồng dạng cũng là có chút buồn bực.

Trịnh Dương Thì nhìn xem Mã Trục Bắc thủ đoạn, ha ha cười lạnh.

Mà đầu tiên hồi tỉnh lại, là Mã Trục Bắc đệ tử Liễu Phi Nhiên, có thể là nhận lấy Mã Trục Bắc nhắc nhở đi, lúc này liền cúi người thăm viếng.

"Tham kiến Lang Thần hình tôn! !"

Liễu Phi Nhiên cử chỉ hành vi, để chúng Pháp gia đệ tử, hồi tỉnh lại.

Bất kể như thế nào, bây giờ Nhị Cầu, đã thành trên danh nghĩa bọn hân hình tôn, hình tôn chỉ ấn đều khắc xuống, về sau cần thiết, thì là bẩm báo bộ hạ cùng đại pháp thống, sau đó tứ phong tạo sách, cử hành đại điển, thành tựu sự thật. Mà ở trong đó, dính dấp có chút tối nghĩa lợi ích quan hệ, chắc hẳn bộ hạ cùng đại pháp thống, không có khả năng không đáp ứng...

Tất cả mọi người không phải người ngu, chỉ cần tưởng tượng, liền thông hiểu.

Thông hiểu, thế nhưng là nhưng trong lòng thì không qua được, luôn cảm thấy có chút khó chịu, nhưng lại không thể không thừa nhận... Lúc này, cũng chỉ có thể cúi người thăm viếng.

"Tham kiến Lang Thần hình tôn! !" Pháp gia đệ tử, núi kêu biển gầm, cúi người thăm viếng.

Loại cảm giác này, như là nhìn thấy trong cơn rơi xuống một con ruồi, lại là không thể đem con ruồi móc ra ngoài, chỉ có thể kiên trì, đem một ngụm nuốt vào! !

Nhị Cầu giờ cao lên hình tôn chỉ ấn, trong lòng trong bụng nở hoa! !

Mặc dù hân biết thứ này, không nhất định có cái gì hiệu quả thực tế, nhưng nhưng lại có cực kỳ trọng yếu tượng trưng! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: 1 đêm thông ngộ lục thần kiếm 【 bên trên 】

Được phong làm Lang Thần hình tôn Nhị Cầu, tại chúng Pháp gia đệ tử thăm viếng âm thanh bên trong, cực kì hài lòng! !

Hân gật gật đầu, đang muốn phát biểu một chút trong lòng cảm nghĩ, lại là trực tiếp bị Mã Trục Bắc đánh gãy.

Mã Trục Bắc đối đãi người phát phát tay, "Mọi người chính là ở đây nghỉ ngơi, một hồi thăm viếng Phong Lang Cư Tư bia về sau, đêm nay liền ở chỗ này qua đêm, sáng mai chạy tới Tam Hoang tháp chỗ! !"

Nhị Cửu muốn nói lại thôi.

Mã Trục Bắc gọi tới Liễu Phi Nhiên, "Phi Nhiên a, mang theo hình Tôn đại nhân, đi chung quanh một chút, hiểu rõ một chút ta Pháp gia, hiểu rõ một chút Bách gia, nói không chừng, đối hình Tôn đại nhân tu luyện, hội có không tương tượng nổi hậu quả!"

Nhìn qua Liễu Phi Nhiên mang theo Nhị Cửu, quay trở ra đi Bách gia các đệ tử vị trí, Mã Trục Bắc bên cạnh, Trịnh Dương Thi lặng yên không một tiếng động đến đi tới, "Trục Bắc huynh hảo thủ đoạn, phích lịch lời đình phía dưới, liền đem chuyện này xử lý thiên y vô phùng! Đương nhiên, nhất là làm cho Trịnh mô bội phục là, Trục Bắc huynh thiên mã hành không, phóng túng không bị trời buộc tư duy cùng dừng khí, đúng là đem hình tôn dạng này danh hiệu, trực tiếp đưa tặng cho lũ sói con! ! Người liền thật không có chút nào lo lắng a?"

Mã Trục Bắc hừ âm thanh cười một tiếng, "Cái này có cái gì tốt lo lắng? Một con thông linh cảnh đình phong Yêu tộc lũ sói con thôi!"

"Không phải, ta nhìn cái này lũ sói con, mặc dù tuổi nhỏ, lại linh trí không tầm thường, tâm tư kín đáo, cùng người giao lưu trả lời, lại là một điểm không rơi vào thế hạ phong. Nếu không phải hẳn hiện tại tu vi không được, người cảm thấy, hẳn hội tiếp nhận cái này cái gọi là Lang Thần hình tôn tên tuổi a?" Trịnh Dương Thi lạnh nhạt nói.

"Trịnh huynh, sợ là nhìn thấy ta Pháp gia, như thế dễ như trở bàn tay liền đem cái này lũ sói con, thu nhập dưới trướng, trong lòng không thoải mái a?" Mã Trục Bắc chế nhạo lấy.

"Chỗ nào có thể đâu? Ta là lo lắng, người đưa hẳn như thế một cái đầu ngăm, khó tránh khỏi về sau đuôi to khó vẫy, đến lúc đó, chính là người Trục Bắc huynh khóc không ra nước mắt thời điểm."

"Không sao cả! ! Ta Pháp gia môn nhân đệ tử, nhân tài đông đúc, như thế nào lại áp chế không nổi như thế một con lũ sói con, người cảm thấy, có thể sao?" Mã Trục Bắc ánh mắt sáng rực nhìn chằm chằm Trịnh Dương Thi.

Trịnh Dương Thi bị hấn chằm chằm đến run rẩy, "Này, đây không phải trò đùa nói a?"

...

Cách đối nhân xử thế, trọng yếu nhất chính là, bày chính vị trí của mình.

Cái môn quyết định tư duy, ngồi tại dạng gì ghế xếp bên trên, liền nên có dạng gì biểu hiện.

Lúc này Nhị Cửu đã thành Pháp gia hình tôn, đối với ở trong đó chuyện ẩn ở bên trong, hẳn không nguyện ý suy nghĩ nhiều, chỉ là rất hưởng thụ lúc này đãi ngộ: Phía trước có Liễu Phi Nhiên mở đường, chỗ đến, gặp được Bách gia đệ tử, liền sẽ vì hắn giới thiệu một hai, sau đó Nhị Cửu liền lộ ra hiền hoà ý cười, vươn tay ra, bắt tay đối phương, một phen hỏi han ân cần, đại khái là như là, tu luyện có thuận lợi hay không, đan dược có thể ăn được no bụng sao? Được hiệu như thế nào a? . . . Vấn đề như vậy, sau đó tại đối phương một mặt mê hoặc cùng thần tình lúng túng bên trong, Nhị Cửu vui mừng đối với vị kế tiếp Bách gia đệ tử bắt đầu hỏi han ân cần.

Làm lãnh đạo cảm giác, thăm hỏi thuộc hạ cảm giác, liền là thoải mái! !

Nhị Cửu để cho mình tận lực bùng, nhưng cũng lại không thể quá bùng, mà là muốn tại vô hình bình thần bên trong, thể hiện ra hữu hình giai cấp chênh lệch. . . Đang khi nói chuyện, Liễu Phi Nhiên mang theo Nhị Cửu liền đi ngang qua chính đang đứng sờ Mã Lương bên cạnh. Liễu Phi Nhiên trọng tâm không có ý định đem Mã Lương giới thiệu cho Nhị Cửu, nhưng Nhị Cửu lại là mở miệng,

"A, vị đạo hữu này nhìn mắt rất quen thuộc nha!" Nhị Cửu giống như kinh ngạc hình dạng, gây nên nhiều người vây xem.

Liễu Phi Nhiên vốn muốn mang theo Nhị Cửu rời đi, đã thấy vị này Lang Thần hình Tôn đại nhân, rõ ràng là đến gây chuyện, cũng chỉ có thể mở miệng giới thiệu, "Hình Tôn đại nhân, vị này là đại pháp sư Mã Trục Bắc con cháu, pháp đồ Mã Lương!"

Mã Lương trong lòng buồn khổ, rất cảm thấy khuất nhục, lại cũng chỉ có thể cúi người thăm viếng, "Tham kiến hình tôn!"

"Ủm!" Nhị Cửu gật gật đầu, hừ đờ một thanh, "Nguyên lai là đại pháp sư Mã Trục Bắc con cháu, trách không được kiêu căng như thế, không coi ai ra gì! ! " Nhị Cửu thần tình nghiêm túc, nghiêm khắc đến phê bình lên, gặp kia Mã Lương cúi đầu, một bộ nghiêng răng nghiêng lợi, lại chỉ có thể kìm nén đáng về, Nhị Cửu có chút thoải mái, "Người trẻ tuổi, ngang ngược cần rời, bị người một nhà cả, dù sao cũng so đi ra ngoài bên ngoài bị người khác chơi chết,

Muốn tốt a? Câu nói này, là ta Lang Thần hình tôn đối người nhắc nhở, chính người, muốn tự giải quyết cho tốt!"

Mã Lương đứng sờ, "Ta. . . Ta hình tôn! !" Hắn lúc ngẩng đầu lên, Nhị Cửu đã đi xa, bên cạnh đã là xúm lại tới một đám bạn xấu.

"Mã thiếu, cái này Yêu tộc, lớn lối như thế, muốn hay không tìm người giáo huấn hẳn một trận?"

"Đúng vậy a, mã thiếu, hẳn dạng này, rõ ràng là không đem Mã Trục Bắc đại nhân để vào mắt! !"

"Dù sao Yêu tộc, đánh chết đều không đủ, còn cái gì Lang Thần hình tôn, ta không phục!"

...

Trong nháy mắt, Nhị Cầu thành Pháp gia cực kỳ tôn quý Lang Thần hình tôn, đây là để Vương Trác bọn người vạn vạn không nghĩ tới. Mắt thấy Nhị Cầu tại Pháp gia người, bao vây lấy đi vào Phong Lang Cự Tự dưới tấm bia, cật mạnh đem đã khoanh chân ngồi xuống cái khác Bách gia đệ tử đẩy lên một bên.

"Hình tôn, mời! !" Liễu Phi Nhiên mặt lộ ý cười, bên cạnh càng có mấy tên thân thể khoẻ mạnh pháp gia con cháu, đem cái khác Bách gia đệ tử tất cả đều đẩy ra.

"Ừm, phải chú ý phương pháp làm việc cùng thái độ, chúng ta từ quần chúng bên trong đến, cũng không thể thoát ly quần chúng!" Nhị Cầu đổi tên kia ngang ngược thô bạo, đẩy ra cái khác Bách gia đệ tử mấy tên Pháp gia đệ tử, có chút huân trách, lập tức gắt gát đầu, xoay người đối cái khác Bách gia đệ tử bắt đầu huân lên nói đến, "Mọi người cũng đều ngồi đi. Phía dưới, ta ngắn gọn giảng hai câu!"

Sau lưng Liễu Phi Nhiên cùng cái khác Pháp gia đệ tử, mặt lộ vẻ xấu hổ cùng đáng ghét ý cười.

Bọn hắn xem như minh bạch, vị này Lang Thần hình tôn yêu thích, có chút đặc thù, vô luận là đi tới chỗ nào, đều thích trước cho đám người giảng bên trên hai câu nói, rất có vài phần tuần sát ý vị. Bọn hắn cũng rất bất đắc dĩ, không nghĩ tới, vị này Yêu tộc lang yêu, tiến vào Lang Thần hình tôn nhân vật, đúng là nhanh như vậy.

Thế nhưng là, nếu là Lang Thần hình tôn, muốn giảng bên trên hai câu, trở ngại lễ pháp cùng bối phận, kia không thể không nghe a!

Nhị Cầu thanh sửa lại một chút cuồng hống, "Chúng ta đều là đến từ ngũ hồ tứ hải, vì một cái cộng đồng tu luyện mục tiêu, đi đến một chỗ. Chúng ta còn muốn cùng Trung Thổ, Nam Man, Tây Mạc. . . Địa phương khác đạo hữu, đi con đường này! Đây là một con đường không có lối về, một đầu tràn đầy chông gai, thi hài khắp nơi, vì trở thành liên vô thượng đại đạo căn cứ chính xác để con đường! ! Các đồng chí, các đạo hữu, trên con đường này, tiên hiền hàng người bọn họ ném đầu, vậy nhiệt huyết, làm ra đủ loại thực tiễn, đã vì chúng ta tiến lên con đường, cung cấp kinh nghiệm quý báu, điểm này, chúng ta muốn gọi về tiến hành lợi dụng. Tỉ như nói, một phương này Phong Lang Cự Tự bia, bia đá mặc dù phổ thông, nhưng cái này trên tấm bia, lại là có lưu Thần Tướng Hoắc Khứ Bệnh lăng nhiên kiếm ý, nghe nói a, Hoắc Khứ Bệnh Thần Tướng, năm đó có thể chém giết Cuồng Nộ Man ba thần, sát lại chính là bộ kiếm pháp này, cái này kiếm pháp, chính là. . . Lục thần kiếm! ! Như có thể cảm ngộ một hai, đối chư quân tu vi tăng lên, sợ không phải một điểm nửa điểm

Các đồng chí, các đạo hữu, tiên hiền có lời, xưa nay thánh hiền đều im lặng mệnh, chỉ có nhần giả ở kỳ danh! Ta hi vọng, các vị các đạo hữu, tại cảm ngộ Phong Lang Cự Tự trên tấm bia kiếm ý lúc, nhất định phải tĩnh tâm không ta, một ngày không được vậy liền hai ngày, hai ngày không được vậy liền một tháng! Chỉ có kiên trì, mới có thể lĩnh ngộ cái này trên tấm bia kiếm ý."

Nhị Cầu ho khan một cái, nhìn về phía khoanh chân ngồi trầm gia con cháu, trong lòng khoái ý không giảm.

Những này lắng đầu thanh, quả thật là bị hắn trấn trụ! !

"Tốt, ta liền nói những thứ này, mọi người, lập tức lĩnh ngộ một hai đi."

Nhị Cầu dứt lời, cũng mặc kệ những người khác, trực tiếp ngồi xếp bằng tại Phong Lang Cự Tự dưới tấm bia, tĩnh tâm không ta, cảm ngộ lên cái này trên tấm bia đá lăng nhiên kiếm ý.

"Lục thần kiếm, ta nhất định phải đạt được!"

Nhị Cầu nhập định có chút cấp tốc, nhưng cái khác người, lại là không được. Bọn hắn bị Nhị Cầu, quả thực là chấn động đến không nhẹ! ! Hai đem so sánh phía dưới, trong lòng không khỏi không cảm khái, Lang Thần hình tôn ý chí, thật sự là khoáng đạt!

Đương nhiên, kinh hãi nhất thì là Nho gia con cháu, bọn hắn đã tay cầm một bút, tại mình quyền vờ nhỏ bên trên xoát xoát viết xuống cái gì.

"Xưa nay thánh hiền đều im lặng mệnh, chỉ có nhần giả ở kỳ danh! !"

Câu thơ này viết xuống, chợt cảm thấy trong cơ thể tài hoa, đúng là tăng thêm không ít.

Càng có nho gia đệ tử, bởi vì lĩnh ngộ câu này thơ chỉ đạo nghĩa, đúng là tại thể nội âm âm tiếng vang bên trong, đột phá tu vi của mình.

Hắn vốn là một nho gia đệ tử, gọi là Trương Nhược Ngu, ngày bình thường kiệm lời ít nói, làm người có chút chất phác, nhưng câu đạo chí ý ghi chép, lại là vô cùng cứng cỏi. Chỉ là khổ vì đi vào sâu ngõ hẻm trong, tu vi cảm ở động linh cảnh năm tầng bên trong nhất tuyến thiên! !

Muốn đột phá nhất tuyến thiên, nói khó cũng khó, nói không khó cũng không khó! !

Nhất tuyến thiên chỗ đáng sợ ngay tại ở, quyết không thể một con đường đi đến đen! !

Muốn làm đến, đã có thể vào hồ trong đó, lại có thể vượt quá bờ ngoài.

Mà Trương Nhược Ngu, kẹt tại nhất tuyến thiên, đã có mấy năm, vốn cho rằng đời này cũng cứ như vậy, nhưng lúc này nghe nói câu này "Xưa nay

thánh hiền đều im lặng mịch, chỉ có nhần giả ở kỳ danh" về sau, trong lòng hiểu ra! Trong cơ thể tài hoa tăng thêm, viên siêu cái khác Nho Đạo đệ tử!

Ầm ầm tiếng vang bên trong, Trương Nhượng Ngu trực tiếp bước vào động linh cảnh sáu tầng tu vi!

Nho Đạo này sĩ, sở tu không là linh khí, mà là tài hoa, nhưng cái này tu vi đẳng cấp, lại là không hề có sự khác biệt, chỉ là khác có một bộ địa vị danh xưng thôi. Như vậy lúc này Trương Nhượng Ngu, chính là từ dưới hạ người ngu, đạt đến hạ trung người ngu cảnh giới.

Trương Nhượng Ngu tại mọi người chú mục phía dưới, cực kì hưng phấn, có loại muốn dẫn âm thanh thét dài xúc động, nhưng hấn vốn là tâm chí kiên nghị hạng người, rất là bảo trì bình thân, chỉ là mắt lộ ra vẻ mừng rỡ, nhìn về phía Lang Thần hình tôn bóng lưng, mắt lộ ra vẻ cảm kích.

"Có thể a, như ngu, không nghĩ tới người cũng có đột phá nhất tuyến thiên một ngày này! !" Trương Nhượng Ngu đồng đảng, hưng hăng nện cho hấn một quyền.

Trương Nhượng Ngu ngu ngu cười một tiếng, gãi đầu một cái, "Không có gì, vẫn là hình Tôn đại nhân nói hay lắm! !"

"Xưa nay thánh hiền nhiều tịch mịch, chỉ có nhần giả ở kỳ danh. . . Đúng là như thế!"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 94: 1 đêm thông ngộ lục thần kiếm 【 hạ 】

Trương Nhượng Ngu cùng chúng nho gia đệ tử trên thân, phát sinh biến hóa, không có trốn qua Trịnh Đương Thì con mắt!

"Nhất ngôn nho tử hứng thú! !"

Trịnh Đương Thì đọc sách đến bạc đầu, trong đầu suy nghĩ ngàn lần, cũng không muốn, đến tột cùng vị kia tiên hiền, đã từng nói, "Xưa nay thánh hiền nhiều tịch mịch, chỉ có nhần giả ở kỳ danh" dạng này câu hay. Là Không lão phu tử a? Không, không có khả năng! ! Nếu như là Không lão phu tử, mình tuyệt đối không có khả năng không nhớ rõ. Á Thánh Mạnh lão phu tử? Không phải! Trịnh Đương Thì từ xưa đến nay, từ nho gia Không thánh nhân, vẫn muốn đến bây giờ. Chẳng lẽ lại, sẽ là đương kim đại nho, đồng trọng Thư lão tiên sinh?

Bất quá, vô luận như thế nào, dạng này câu hay, nhất định là bản gốc!

Bằng không mà nói, không có khả năng dẫn thiên hạ rất nhiều tài hoa, tron bóng nhiều như vậy nho gia đệ tử.

Càng muốn biết một chút, nơi đây thuộc về Man Hoang đại địa, tài hoa này mỏng manh, căn bản là khó mà cùng Trung Thổ văn giáo hưng thịnh chi địa, đánh đồng. Dù vậy, vẫn như cũ có thể dẫn tới tài hoa gia thân, đúng là không dễ! !

Trịnh Đương Thì trong lòng khiếp sợ đồng thời, Mã Trục Bắc cũng là phi thường này kinh ngạc.

Hai người đưa mắt nhìn nhau, thực sự không hiểu rõ, Lang Thần hình tôn đến tột cùng là thân phận ra sao?

"Chẳng lẽ. . . Hấn là Nho pháp này sĩ?"

. . .

Tán thưởng, ngưỡng mộ, hoài nghi cùng cừu hận. . . Nhị Cầu trong lòng hoàn toàn không nghĩ, hấn lúc này, đạt đến mình nói tới một loại cảnh giới vô ngã. Trong óc của hấn, tất cả đều là kia móc sắt ngân hoạch chữ viết, tất cả đều là kia chữ viết phía trên, tràn ngập lãng nhiên kiếm ý.

Hấn cảm thụ cảm nhận được, cổ này kiếm ý, cổ này độc thuộc về Thần Tướng Hoắc Khứ Bệnh kiếm ý!

Cái này là như vậy một loại cảm giác?

Một kiếm ngạo thương thiên? Một kiếm bình can qua? Một kiếm thiên hạ hứng thú?

Cái này là như thế nào kiếm pháp? Đây là lục thần kiếm pháp! ! Đơn giản hai chữ, liền là lục thần!

Như là đản sinh tại mệnh mông bên trong, một kiếm trở về, tụ tập thiên hạ này tinh tú, lục thần trăm tiên quyết tuyệt ý chí!

Nhị Cầu có thể tình huống cảm giác được cổ này kiếm ý đáng sợ, mặt khác, tại kiếm ý này phía trên, hẳn thậm chí là cảm thấy, tâm huyết. Lấy tâm huyết rèn luyện kiếm pháp, cần ghi chép cao ngất người tu luyện, không cầu chân đến vô thượng kiếm đạo cảnh giới, chỉ cầu lục thần bình thiên hạ, chỉ cầu vì trăm đời mở thái bình!

Nói cách khác, cái này kiếm pháp, là một loại bản thân hi sinh, thời thời khắc khắc lấy tâm huyết rèn luyện kiếm pháp!

Tại cái này lục thần kiếm pháp bên trên, Nhị Cầu cảm thấy chết.

"Thì ra là thế." Hắn chậm rãi mở mắt, mặc dù thông hiểu lục thần kiếm pháp, nhưng hắn không có đi tu luyện.

Bởi vì, hắn không dám!

Tu luyện cầu được là, vĩnh sinh! ! Mà lục thần kiếm pháp, cầu được, lại là chết! !

Uy lực mặc dù quyết tuyệt, thế nhưng là một khi tu luyện phương pháp này, nhất định là hao tổn tâm huyết mà chết.

Về phần, vì cái gì Đại Tư Mã Hoắc Khử Bệnh, hội sống đến nay, Nhị Cầu không có có mơ tưởng. Nhưng hắn cũng biết, tại một thời không khác trong lịch sử, Hoắc Khử Bệnh tráng niên mất sớm, vì thiên hạ vô số anh hùng chỗ than tiếc, mỗi lần nghĩ đến đây, thốn thức không thôi.

"Lục thần kiếm, lòng có lục thần chấp niệm, chỉ chết mà thôi!"

Nhị Cầu thông hiểu, trong lòng của hắn trầm mặc thật lâu, không lời nào để nói, chỉ là trong lòng đối với Đại Tư Mã Hoắc Khử Bệnh kính sợ, càng thêm sâu nặng mấy phần.

Một cái nam nhân, vì vạn thế mở thái bình, xả thân vì vạn dân nam nhân, đối với dạng này người, lại nhiều sùng bái cùng kính ngưỡng, đều khó mà thể hiện hẳn vĩ đại. Nhị Cầu trầm mặc hồi lâu, khom người ba lần, chậm rãi rời đi Phong Lang Cư Tư bia.

Một con quan sát đến chứng Bách gia đệ tử, cảm ngộ Phong Lang Cư Tư bia Mã Trục Bắc cùng Trịnh Đương Thi, nhìn thấy Nhị Cầu đi xuống, không còn cảm ngộ, trên mặt lộ ra thần sắc kinh ngạc.

"Đêm dài đằng đẵng, hình Tôn lão đệ, làm sao không còn nhiều cảm ngộ một hồi, trên tấm bia đá kiếm ý?" Trịnh Đương Thi ha ha cười, hỏi hướng đi tới Nhị Cầu.

Lúc này, sắc trời đã tối, thiết huyết thị vệ quân đoàn trong quân doanh, đã dựng tốt lều vải, xa xa nhìn lại, đồng lửa khói bếp, tại bóng đêm như nước sắc thu bên trong, có chút để cho người ta trầm mê.

Nhị Cầu không có trả lời, chỉ là trong lòng đắng chát cười một tiếng,

Lắc đầu.

Trịnh Đương Thi cùng Mã Trục Bắc hai mặt nhìn nhau.

"Không giống người, từ Phong Lang Cư Tư trên tấm bia cảm ngộ Thần Tướng kiếm ý, hội có không đồng dạng trải nghiệm, xin hỏi hình Tôn lão đệ, người có cái gì cảm ngộ?" Mã Trục Bắc cau mày. Đối với rất nhiều người mà nói, tại Phong Lang Cư Tư dưới tấm bia cảm ngộ một phen, sẽ có đến, thậm chí là đột phá cảnh giới, cũng không nhất định. Mà Nhị Cầu cảm ngộ thời gian ngắn, thật sự là làm cho người kinh ngạc.

Hay là, không có đoạt được.

"Kỳ thật cũng không có cái gì, tại kiếm ý kia bên trong, ta cảm thấy chết!" Nhị Cầu lạnh nhạt trả lời.

Mã Trục Bắc cùng Trịnh Đương Thi hai người bốn mắt nhìn nhau, mắt lộ tinh mang.

"Làm sao cái thuyết pháp?" Trịnh Đương Thi bờ môi ít ỏi, ngữ tốc rất nhanh.

"Ta tin tưởng, các người không có khả năng không biết được trong đó. . . Bí ẩn." Nhị Cầu lạnh nhạt nói.

Mã Trục Bắc cùng Trịnh Đương Thi hai người, trầm ngâm hồi lâu, đắng chát cười một tiếng.

"Không tệ, lục thần kiếm pháp, cầu được chính là chết! Không nghĩ tới, hình Tôn lão đệ, lần thứ nhất cảm ngộ cái này Phong Lang Cư Tư trên tấm bia kiếm ý, chính là có thể cảm giác được kia cổ quyết tuyệt từ ý. Không giống Mã mỗ, vén vén cảm ngộ đến kiếm pháp chấp nhất!" Mã Trục Bắc cười lắc đầu. "Hình Tôn lão đệ, đối đãi chúng ta trở lại trung hoàng thành về sau, nếu có cơ hội tốt, lão đệ người có thể nhập Lăng Uyên các, nói không chừng có thể thu hoạch được có thể so với lục thần kiếm pháp thần thông!"

"Đại Tư Mã chính là tại Lăng Uyên các, thu hoạch được lục thần kiếm pháp sao?" Nhị Cầu hỏi ngược lại.

Mã Trục Bắc lắc đầu, "Không phải. Lục thần kiếm pháp lai lịch không thể thi, là Đại Tư Mã tuân bộ hạ lệnh, đem lục thần kiếm pháp để vào Lăng Uyên các bên trong, trấn thủ sơn hà, làm hạng giá áo túi com, không dám thăm dò Thần khí!"

Nói lên Lăng Uyên các, Nhị Cầu đối với cái này hiểu rõ không nhiều, thế nhưng là trong đầu, đúng là đột nhiên nghĩ đến ngày xưa thấy không đầu người, Nộ Thần Nộ Phong.

Trong khi nói chuyện, tại Phong Lang Cự Tự dưới tấm bia, cảm ngộ Thần Tượng kiếm ý Bách gia đệ tử, dần dần có người có chỗ đến, một người trong đó, khi mở mắt ra, kiếm mang gào thét, đâm thủng bầu trời! Một kiếm này, thậm chí là có lực thần kiếm mấy phần thanh thế, lại thần vận đều tại.

Mà Vương Trác, tại Phong Lang Cự Tự dưới tấm bia, đồng dạng có chỗ thu hoạch! !

Hắn sờ tu Vương thị chiến mâu chi pháp, cùng lực thần kiếm pháp hai đem so sánh, nhất định là sẽ có.

Nhưng thanh thế nhất là hạo đăng, thuộc về trăm trong nhà một Mặc gia con cháu! !

Người này mắt trái là một viên giả tròng mắt, như là bảo thạch trong bóng đêm, lóe ra ánh sáng sáng chói. Lúc này hắn cánh tay trái duỗi ra tay áo, cánh tay kia lại là một loại kỳ dị chất liệu luyện hóa, đã sớm không còn là thịt người như vậy màu sắc, có chút quý dị. Ở đây người dẫn động phía dưới, Phong Lang Cự Tự trên tấm bia, chỗ khắc dấu chữ viết, lóe ra ánh sáng lộng lẫy kì dị, tại mặt ngoài bên trên, ngưng kết thành từng nét bùa chú, lập tức hóa thành một sợi ánh mực, kích xạ tại người này trên cánh tay trái.

Lập tức, cánh tay trái của hắn bên trên, tạo thành một đạo như là phong ấn phù văn.

Cho dù là Trịnh Dương Thi gặp đây, cũng là kinh ngạc mở miệng, "Đây là. . . ?"

Mã Trục Bắc nói, "đây là đem lực thần kiếm ý hoàn toàn về xuống tới, phong ấn tại mình đến trên cánh tay trái! ! Ta nghe nói qua người này, chính là Mặc gia cao đồ, cái kia nửa người bị hắn luyện chế thành khối lõi, mười phần xảo trá tại quái. Người này tên là Mặc Ly, ngoại trừ tại luyện khí cơ quan một đường bên trên, có cực cao tạo nghệ, tại luyện đan phù văn cấm chế trên trận pháp, đồng đều đều có chỗ nghiên cứu! Tại Bách gia đệ tử Kỳ Lân trên bảng, người này thực lực xếp hạng đủ để tiến vào ba mươi vị trí đầu! ! Chỉ là nghe nói, tâm tính có chút tàn nhẫn ác độc. . ."

. . .

Tại mọi người một chút bối rối bên trong, Mặc Ly phong ấn một đạo lực thần kiếm ý! !

Đạo này lực thần kiếm ý, là cảm ngộ mà ra lực thần kiếm ý, chỉ là không biết, cùng lúc trước Thần Tượng Hoắc Khử Bệnh lực thần một kiếm so sánh, có thể có mấy phần thực lực truyền thừa.

Mặc Ly đi xuống Phong Lang Cự Tự bia, đứng là hướng về Nhị Cầu bên này đi tới.

Nhị Cầu cùng Mặc Ly quý dị mắt trái đối mặt sát na, toàn thân phát lạnh, mí mắt giựt một cái, sinh lòng không ổn cảm giác.

Mặc Ly đi tới, đi tới Nhị Cầu trước mặt, mặt không biểu tình đến nói với Nhị Cầu, "Ta muốn mắt trái của ngươi!"

Một thân có chút lạnh lùng, như là khí giới, để Nhị Cầu có chút hoài nghi.

Mà hắn, thì là để Nhị Cầu sững sờ, cái gì, ta Man Hoang Lang Thần, ta Lang Thần hình tôn, không có nghe lầm chứ? Có người, lại là muốn mắt trái của ta? Xin nhờ, nói chuyện có thể hay không đừng trực tiếp như vậy đi, có được hay không? Sẽ dọa người ta chết khiếp! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Mặc gia khiêu chiến!

Cái này Mặc gia đệ tử Mặc Ly, vừa lên đến liền muốn Nhị Cầu mắt trái, quả thực là để hắn giật nảy cả mình.

Bất quá nhìn thấy Mặc Ly mắt trái, Nhị Cầu trong lòng có chút bình thường trở lại, đồng thời, có chút bội phục Mặc gia quý phù thần công, cực kỳ quý dị thần thông. Cái này Mặc Ly trong hốc mắt trái, rõ ràng là khảm nam một viên như là như bảo thạch tròng mắt, ừng ực ực chuyển động bên trong, mờ hồ có thể nghe được máy móc bánh răng rền luyện rất nhỏ tiếng vang.

Nhị Cầu không cần suy nghĩ liền cự tuyệt, "Không được!"

Mặc Ly mỉm cười, lại là lộ ra mấy phần thâm nhiên chi ý, chẳng biết tại sao, Nhị Cầu trong đầu, đột nhiên nghĩ đến Mã Lưu từ, thâm nghĩ, cái này Mặc Ly, nhất định là cực kì khó chơi giáo quyết hạng người!

"Đương nhiên, ta không phải vô duyên vô cớ tác thủ mắt trái của ngươi!" Mặc Ly khẽ cười nói, có chút quỷ quyết, để Nhị Cầu sinh lòng cảnh giác. "Ta có thể, dùng mắt trái của ta, đổi lấy mắt trái của ngươi! "

Nói thật, cái này Mặc Ly nói đến mỗi một câu, đều để Nhị Cầu cảm thấy cổ quái.

Tròng mắt đổi tròng mắt? Làm sao nghe, đều không cảm thấy, cái này là một chuyện tốt!

"Không đổi!" Nhị Cầu kiên quyết cự tuyệt nói.

"Đạo hữu đừng vội, ngươi lại nghe ta nói, nói không chừng ngươi sẽ tâm động!" Mặc Ly thâm nhiên cười một tiếng, dùng tay trái của mình chụp tại mắt trái của mình vành mắt bên trên, có chút dùng sức, theo xoay xoay tiếng vang, người này liền đem mình viên kia như ngọc thạch trái tròng mắt cho móc ra. Lập tức càng là giữ tại tay trái của mình bên trên, hướng về phía trước duỗi ra, ra hiệu cho Nhị Cầu.

"Ta này mắt trái, tên là cấm mắt! Cùng Pháp gia tu luyện ra pháp nhãn cùng loại, chỉ là lại là sư tôn ta dùng thiên tài địa bảo đem này mắt luyện chế mà ra. Tên như ý nghĩa, cái này con mắt có thể nhìn xuyên thế gian hết thảy cấm chế cùng trận pháp Huyền Cơ! Đương nhiên, này mắt cần ôn dưỡng cùng đến tiếp sau luyện chế, bất quá ta có thể đem ôn dưỡng cùng phương pháp luyện chế, giao cho ngươi! Một khi cấm mắt to thành ngày, nhìn xuyên thế gian này hư ảo, cũng không phải là không được!" Mặc Ly cười nói.

Nhị Cầu cười lạnh, "Đã cấm mắt như lời ngươi nói tốt như vậy, vì cái gì ngươi muốn cùng ta trao đổi? !"

Mặc Ly hiển nhiên ngờ tới Nhị Cầu sẽ như vậy hỏi, trịnh trọng nói, "bởi vì cấm mắt tu luyện, còn phải cần một khoảng thời gian. Mà Hình Phật Thiên Nhân, tại ta, lại là có tác dụng lớn!" Đang khi nói chuyện, Mặc Ly nhìn về phía Pháp gia đám người, lộ ra thâm nhiên cười một tiếng.

Hình Phật Thiên Nhân cùng cấm mắt, hai đem so sánh, lúc này Hình Phật Thiên Nhân, khả năng không bằng cấm mắt công hiệu, thế nhưng là cấm mắt, đồng dạng cần thời gian dài dài đặc đi ôn dưỡng cùng luyện chế.

Đối với Nhị Cầu tới nói, dạng này mua bán, hiển nhiên là không có ý nghĩa gì.

Lúc này Mã Trục Bắc trong lòng hơi an, cũng là lạnh giọng nói, "Lang Thần hình tôn là ta Pháp gia cực kỳ tôn quý hình tôn, trong đó Hình Phật Thiên Nhân, nói đúng ra, cũng không phải là người nào đó, mà là ta Pháp gia! Ngươi như thế trắng trợn, tại ta đồng đạo Pháp gia môn nhân trước mặt, đàm luận Hình Phật Thiên Nhân, có phải hay không, quá phận rồi? !"

Mặc Ly cười nói, "người khác sợ ngươi Pháp gia, mà ta Mặc Ly, lại là không sợ! "

Mặc Ly người này đối chúng Pháp gia đệ tử có cực kỳ mãnh liệt chấn nhiếp chi ý, lúc này, ngoại trừ đại pháp sư Mã Trục Bắc, lại không người nào dám hướng Mặc cách lối ra chất vấn.

Chỉ vì, Mặc Ly người này, tu vi là Tam Hoa Tự Định cảnh hóa khí kỳ, càng là Bách gia Kỳ Lân bảng xếp hạng ba mươi vị trí đầu nhân vật! !

Vô luận là tu vi, hay là chân chính chiến lực, đều là cực kỳ khủng bố địa.

Lại thêm, Mặc gia máy móc kỹ xảo cơ quan, tại loạn chiến bên trong, thường thường khó lòng phòng bị, càng thêm để cho người ta kiêng kỵ.

Mã Trục Bắc oán hận đến hất lên tay áo, "Đã Lang Thần hình tôn, đã cự tuyệt thỉnh cầu của ngươi, ngươi đều có thể rời đi, nếu là lại ngang ngược không nói đạo lý, đừng trách ta Mã mỗ người, khi dễ tiểu bối! !"

Trịnh Đường Thi trong tay cầm một cái quạt xếp, nhẹ trong quạt, mặt mỉm cười, một bộ chế giễu thần sắc.

Mặc Ly trầm mặc sát na, ánh mắt đột nhiên nhìn về phía Nhị Cầu, "Ta Mặc Ly, muốn khiêu chiến ngươi!"

Nhị Cầu lắc đầu, "Không danh không phận, ta cự tuyệt! !"

Mặc Ly lạnh lùng cười một tiếng, "Ngươi thân là Pháp gia Lang Thần hình tôn, nhưng lại khinh thường ta Mặc gia con cháu, ta Mặc Ly cùng Pháp gia so sánh, mặc dù nhân ngôn hơi nhẹ,

Nhưng vì giữ gìn ta Mặc gia tôn nghiêm, cho nên khiêu chiến ngươi! !"

Bách gia bên trong, giữa đồng bối, luận bàn khiêu chiến sự tình thường có, đây cũng là Kỳ Lân bảng xếp hạng trọng yếu căn cứ!

"Đương nhiên, nơi đây tất cả Pháp gia đệ tử, đều có thể vì ngươi tiếp nhận khiêu chiến của ta! !" Mặc Ly thâm nhiên cười một tiếng, "Nếu ta thua, đem cấm mắt tặng ngươi, nhưng ngươi nếu là thua, kia Hình Phật Thiên Nhân. . . Ta Mặc Ly cũng không bắt buộc ngươi đưa ta, chỉ là ta lại muốn tại một cái nào đó thời gian, nào đó một cái địa điểm, mượn dùng ngươi kia Hình Phật Thiên Nhân, các ngươi. . . Có dám hay không đáp ứng?"

Dạng này khiêu chiến, không thể không đáp ứng, liên quan đến Pháp gia che mặt, mà thể nhân, lại đa số nổi danh chỗ một mối.

Trước mắt bao người, không phải do người.

Nho gia đệ tử Trương Nhược Ngu là cái người thành thật, trong lòng sớm đã là Thiên Nhân tranh đấu hồi lâu, trong mắt hắn, đối Lang Thần hình tôn đã là mười phần kính sợ, sớm đã coi Nhị Cửu là làm mình ân công. Lúc này mắt thấy mình ân công, đúng là bị Mặc Ly người này dồn ép không tha, liền muốn đứng ra nói một câu, nhưng hắn vốn là chất phác, một câu nguyên lành nói đều nói không hết cả, lúc này chính là chậm một bước, bị bên cạnh cái khác nho gia đệ tử giữ chặt, lắc đầu, "Như ngu sư đệ, đây là Mặc pháp hai nhà ở giữa ân oán, ta Nho Đạo, không nên lẫn vào ở bên trong!"

Giờ này khắc này, Mặc Ly một người chi ngôn, đúng là ép tới chúng Pháp gia đệ tử lạng ngắt như tờ, tất cả mọi người rất cảm thấy áp lực. Đối với cái này, Nhị Cửu trong lòng, tự nhiên không có ngượng ngùng gì. Bây giờ, hắn là Pháp gia Lang Thần hình tôn, đại biểu là Pháp gia, tại chính hắn tới nói, ngược lại là không có gì, nhưng nếu là ném đi Pháp gia mặt, vậy liền không quá thể diện. Dù sao, chân trần, không sợ mang giày.

Ngày bình thường, kia ngang ngược can rờ Mã Lương, lại là e sợ co lại ở một bên, trong lòng cười lạnh.

Liễu Phi Nhiên do dự một chút, đứng dậy.

Hắn có chút vẫn nhược, hào hoa phong nhã, "Đối Mặc gia tình xảo cơ quan, tại hạ đã sớm nghe tiếng đã lâu, hôm nay có cơ hội này, có thể lĩnh giáo Kỳ Lân trên bảng Mặc Ly sư huynh, quả thật chuyện may mắn! Mong rằng, Mặc Ly sư huynh, vui lòng chỉ giáo!"

Tu vi, cùng Mặc Ly Tam Hoa Tự Đình cảnh hóa khí kỳ chắc hẳn, có chút không được, chỉ là đạt đến luyện tinh kỳ!

Tại khí tức xa xăm trình độ đi lên nói, tuyệt đối không phải Mặc Ly đối thủ. Huống chi, Mặc gia tình xảo cơ quan khôi lỗi chi thuật, vốn là am hiểu công thành bên bị, đối Liễu Phi Nhiên tới nói, có thể nói là bại cục định vậy.

"Người, không phải là đối thủ của ta!" Mặc Ly lạnh lùng cười nói.

Liễu Phi Nhiên không quan tâm, mỉm cười, hoạt động thân thể từng cái khớp nối cơ bắp, vì sắp đến luận bàn để chuẩn bị.

Trôi qua một lát, mọi người đi tới Phong Lang Cư Tự bìa cách đó không xa, nơi này có một mảnh đại không địa, đủ để cho Liễu Phi Nhiên cùng Mặc Ly hai người, tiến hành luận bàn. Bách gia đệ tử tùy hành mà tới, Bách gia đệ tử ở giữa luận bàn, đối với mọi người tới nói, đều là một lần có thể hiểu những người khác cơ hội, đối với cái khác lĩnh vực hiểu rõ, càng đủ xúc tiến tự thân tu luyện. . .

Trong đám người, một Pháp gia đệ tử, đi tới Mã Trục Bắc bên cạnh, nhỏ giọng nói vài câu.

Nghe đây, Mã Trục Bắc trên mặt, đúng là lộ ra ý cười.

"Trục Bắc huynh, chuyện gì tốt a? Vui vẻ như vậy? !" Trịnh Đương Thì cười, đang đưa quạt giấy.

"Hừ, một mực tại Bắc Man đại địa lịch luyện Khâu Ngô, biết được chúng ta những ngày qua sẽ ở Phong Lang Cư Tự dưới tấm bia nghỉ ngơi, cũng đã chạy đến."

"Khâu Ngô? Là thiết thủ Khâu Ngô? !" Trịnh Đương Thì hơi sững sờ, "Uh, kể từ đó, như vậy tiếp xuống hí, chỉ sợ cũng hội càng thêm đặc sắc mấy phần đấy!"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 96: Cây kim so với cọng râu

Tại Mặc Ly trong mắt, Liễu Phi Nhiên hiển nhiên không phải là đối thủ của hắn, cho nên Mặc Ly chỉ là tại lạnh lùng mà quý dị đến trong lúc cười khế, nhìn xem Liễu Phi Nhiên. trong lòng, đối với thành bại, đã là rõ ràng trong lòng.

Liễu Phi Nhiên thì không phải vậy, tại vẻ ngưng trọng bên trong, mang theo một chút hưng phấn.

Khiêu chiến là Kỳ Lân trên bảng, xếp hạng ba mươi Mặc Ly, nếu như bại, cũng không có cái gì thật đáng tiếc, nhưng nếu như hơn một chút, mình tại Kỳ Lân trên bảng xếp hạng, đem sẽ bay vọt đến ba mươi. Đồi này mỗi một vị trăm gia con cháu tới nói, có thể tại Kỳ Lân bảng cao vị bên trên có một chỗ cắm dùi, đều là một vinh quang to lớn.

"Muốn bắt đầu!" Trịnh Đương Thì mỉm cười nhìn giữa sân.

Thủ động thủ trước, là Liễu Phi Nhiên!

Hắn không thể không động, chỉ vì tại lặng im khí thế bên trong, hắn đã bại bởi Mặc Ly một bậc, nếu như tiếp tục bất động, chỉ có thể ở trong yên lặng khắp nơi nhận áp chế. Cho nên, Liễu Phi Nhiên chỉ có thể thủ động thủ trước, đánh vỡ trong yên lặng kiềm chế, lựa chọn như vậy, đối với hắn có lợi.

Mà địch không động, ta không động, tình hình như vậy, chỉ hắn là phát sinh ở hai người thực lực xê xích không nhiều tình hình dưới, hay là, yếu kém một phương, tâm tính, thật sự là quá mạnh!

Liễu Phi Nhiên hai tay kết ấn, dung nhập liên quan tới Pháp gia đạo luật tối cao lĩnh ngộ chỉ lực, một in ít ra!

Hư không gào thét bên trong, có thể trông thấy, một con ngón cái pháp ấn, hướng về Mặc Ly nhấn ra.

Kia Mặc Ly tại lạnh lùng cười một tiếng bên trong, tiện tay vung lên, màu mực áo choàng tay áo dài loạn vũ, trong đó bay ra ba sợi u quang.

Cái này ba sợi u quang, tại hư không trước mặt, thỉnh thoảng nổ tung, nguyên lai là ba con màu đen khô lồi, tinh xảo cơ quan, theo lấy ba con khô lồi vận chuyển, cạc cạc rung động.

Oanh! !

Pháp ấn trực tiếp điểm tại ở giữa khô lồi phía trên, kia khô lồi, đầu chỉ là ngựa về sau một cái, bị đánh trúng chỗ, ô mang đại tác, kia pháp ấn chỉ uy đúng là bị trực tiếp hóa đi.

Liễu Phi Nhiên giống như sớm có sở liệu, thân hình đã sớm hướng về Mặc Ly như vậy phi nước đại mà tới.

"Đạo luật, lòng giam! !"

Hắn miệng lẩm bẩm, ngón tay huy động bên trong, Mặc Ly chỗ hư không, tựa hồ là có chút biến hoá khác. Tùy theo, linh sóng chấn động, hóa thành trập trập pháp liên xen lẫn lòng giam, trực tiếp tại Mặc Ly chỗ hiển hóa, đem tù ở.

"Đạo luật, người cướp!" Kia Liễu Phi Nhiên phát tay bên trong, lại có một đạo phích lịch tia lồi dẫn, gào thét bên trong, hướng về Mặc Ly thẳng đến mà đi.

Cái này Pháp gia thần thông, thanh thế có chút to lớn!

Mặc Ly không nhúc nhích, chỉ là lạnh lùng phải xem lấy kia bắn nhanh mà tới nhân kiếp tia lồi dẫn, tại lúc nào tới lâm sát na, xuất hiện trước mặt một cái tượng gỗ! Cái này cái tượng gỗ, thiếu đi một con mắt, toàn thân tàn phá không chịu nổi, vô cùng bản đến, thế nhưng là tại xuất hiện sát na, trong thiên địa này, đúng là tràn ngập một cỗ cực kỳ sấm nhiên cảm giác, để cho người ta khắp cả người phát lạnh.

Cái này cái tượng gỗ, giống như anh đồng, tại người cướp phích lịch trảm tại trên thân về sau, phát ra bén nhọn tiếng kêu to, chính là thần sắc dữ tợn bên trong, hướng về phía trước nhảy lên, xé rách bao phủ Mặc Ly đạo luật lòng giam!

Sau đó, cái này cái tượng gỗ tại tiếng gào thét chứa bên trong, liền muốn hướng Liễu Phi Nhiên chỗ đang bay ra.

Kia Mặc Ly lại là bỗng nhiên bấm niệm pháp quyết, ngăn lại cái này cái tượng gỗ hành động.

Cái này sắc mặt dữ tợn con rồi, cực kỳ bất thường, đúng là quay đầu bỗng nhiên hướng phía Mặc Ly gào thét, tựa hồ đối với hắn ngăn lại hành vi của mình, cực kỳ bất mãn!

Mặc Ly nhú mày bên trong, đem kia con rồi thu hồi, chỉ là lạnh lùng phải xem lấy Liễu Phi Nhiên.

Hắn nhắc lên tay trái của mình, có chút bấm niệm pháp quyết, lập tức trong hư không trôi nổi ba đầu khô lồi, như là đang sống, toàn thân tràn ngập u quang, phát ra ùng ục ục tiếng vang, hướng về Liễu Phi Nhiên bay ra.

"Mặc pháp, thiên địa một màu!"

Kia ba cỗ khô lồi, tại tới gần Liễu Phi Nhiên trong chớp lát, tràn ngập ra cuộn cuộn hắc vụ, đem Liễu Phi Nhiên quét sạch ở trong đó, sau đó, liền gấp hắc vụ tràn ngập bên trong, truyền đến lớp lớp tiếng đánh nhau vang.

Oanh! !

Một đạo thân thể bị oanh ra, hung hăng đụng trên mặt đất, sắc mặt đen nhánh, chính là Liễu Phi Nhiên, thân thể khắp nơi vết máu tràn ngập, thỉnh thoảng có chút run rẩy.

Mặc Ly coi như đủ ý tứ,

Tiện tay hất lên, ném ra giải độc viên đan dược.

"Pháp gia, còn có ai?"

Mã Trục Bắc nhủ mảy, hẳn dự liệu được Liễu Phi Nhiên, nhất định là không địch lại cái này Mặc Ly, thế nhưng là không nghĩ tới, cái này Mặc Ly đúng là đã cường đại đến trình độ như vậy. Phi Nhiên cũng coi là pháp sư cấp bậc bên trong, tu vi không tầm thường Pháp gia đệ tử, nhưng tại cái này Mặc Ly quý dị thần thông dưới, còn là xa xa không địch lại.

"Xem ra chỉ có thể đề đòi Ngô sư đệ lên!" Trịnh Đường Thi cười hắc hắc.

"Đòi Ngô sư đệ, một lòng say mê tại pháp đạo tu luyện, bây giờ đã tại Bắc Man rời rạc ba năm lâu, bây giờ lại tới đây, chắc là theo chúng ta, cùng nhau đi tới xem xét kia Tam Hoang tháp dị biến!"

"Đúng vậy a, đòi Ngô sư đệ, mặc dù địa vị không bằng chúng ta, thế nhưng là cái này tu vi, lại là chúng ta không thể nhìn theo bóng lưng, bây giờ tuổi còn trẻ, ba năm trước đây, cũng đã là Hóa Khí Kỳ đỉnh phong, bây giờ... Ai, cũng liền ngơ ngác như vậy về mặt tu luyện không có tiền đồ phế vật, mới ra ngoài chủ trì những này tạp vụ việc vặt!" Trịnh Đường Thi lắc đầu đắc chí cười.

Cái này Trịnh Đường Thi cùng Mã Trục Bắc, mặc dù tu vi đều là Tam Hoa Tự Đỉnh cảnh đỉnh phong, thế nhưng là niên kỷ lại là đã gần trăm, tại con đường tu luyện bên trên, đã không có cái gì hi vọng quá lớn. Dứt khoát, thì xuất thế, chủ trì tông học bên trong tạp vụ việc vặt, đãi ngộ cũng không tệ.

...

Lúc này ở Mặc Ly trước mặt, đi tới một pháp gia con cháu, người này lúc trước chưa từng có người từng thấy, tựa hồ rất quý dị đến nơi này, trên thân bảo bọc pháp bảo, ngay cả băng cột đầu mặt, bao phủ đến cực kỳ chặt chẽ.

Hắn hành tẩu tại cái này đại địa bên trên, cho người ta một loại vô thanh vô tức cực kì bình thản đến cảm giác.

Hai tay của hắn hợp lấy, tại bụng dưới trước, cho người ta một loại cực kì bình tĩnh cảm giác.

Một bước, lại một bước, đi hướng Mặc Ly.

"Mặc Ly, nhiều năm không thấy, tâm tính của ngươi, lại là giảm xuống quá nhiều! Làm sao, là bắt nạt ta Pháp gia không người sao?" Kia bao phủ hắc bào Pháp gia đệ tử, cho người ta một loại cực kì cảm giác thần bí.

Mặc Ly cười lạnh, "Nguyên lai là ngươi! Khâu Ngô! Hồi lâu trước, ngươi ta đánh cờ, thua ngươi con rết, để ngươi ép ta, nhưng hôm nay... Ngươi ta vừa vận chân chính, một quyết sống mái!"

Khâu Ngô!

Lại xưng thiết thủ Khâu Ngô, chính là Pháp gia tiếng tăm lừng lẫy thế hệ trẻ tuổi bên trong nhân kiệt, mảnh khoé thiết huyết, tuyệt không giống hần mặt ngoài, như vậy bình thản. Không động thì thôi, khẽ động thì Naruto! Mà Khâu Ngô người này, tại Kỳ Lân trên bảng, càng là ép Mặc Ly một đầu, bài vị hai mươi chín!

Hiển nhiên, Khâu Ngô người này đến, cho Pháp gia đệ tử mang đến cực lớn sĩ khí cùng cổ vũ!

Chúng Pháp gia đệ tử, đang nghe Khâu Ngô về sau, lập tức cũng sẽ không tiếp tục kiềm chế, mà gọi là rầm rĩ.

"Nguyên lai là Kỳ Lân trên bảng đòi Ngô sư huynh? !"

"Đòi Ngô sư huynh, mời ra tay vì Liễu Phi Nhiên sư huynh báo thù! !"

"Đúng nha, cái này Mặc gia Mặc Ly, thật sự là quá mức quý dị, đem chúng ta ép tới ra không lên khí đến!"

...

Mặc Ly nghe đây, cũng chỉ là cười nhạt một tiếng, nhìn về phía Mặc Ly.

"Mặc huynh, bây giờ, còn dám cùng ta đánh cờ sao?" Pháp bào bên trong Khâu Ngô, thanh âm truyền ra.

Mặc Ly cười lạnh, "Chẳng lẽ, ngươi liền không thể chân chính, cùng ta tiến hành nam nhân ở giữa chiến đấu sao?"

Khâu Ngô thanh âm có chút mờ mịt, "Trong mắt của ta, đánh cờ vậy, chính là tốt nhất quyết đấu! Đương nhiên, việc này đã không phải do ngươi, ngươi đã tại ta thế cuộc bên trong, chẳng lẽ còn không có phát hiện a?" Chỉ gặp hắn đang khẽ cười bên trong, vung tay lên, thiên địa biến sắc, tại hắn cùng Mặc Ly ở giữa đại địa bên trên, đã hóa thành bàn cờ.

Trên bàn cờ, cách tuyến rõ ràng rõ ràng, tàn cuộc dữ dội nhưng hiện.

Mà hai bọn họ, tựa hồ hóa thành nhị tử, một trắng một đen.

"Mặc huynh, mời!" Khâu Ngô giống như cười nhạt một tiếng.

Cái này thế cuộc biến thành, cho dù là Trịnh Đương Thi cùng Mã Trục Bắc, cũng là thần sắc đại biến!

"Đây là... Vực?" Trịnh Đương Thi kết ba nói, cùng bình thường khoái ngữ, hoàn toàn khác biệt.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 97: Nhìn không ra cái này thế cuộc!

Thế gian lớn nhất bàn cờ, không ai qua được thiên địa bàn cờ, mà quân cờ, không ai qua được sao trời!

Lúc này, kia Khâu Ngô dưới chân biến thành bàn cờ, cùng thiên địa bàn cờ, có dị khúc đồng công chi diệu.

Khâu Ngô dưới chân biến thành trong bàn cờ, kia tung hoành cách tuyền, như là đo đạc giữa thiên địa kinh vĩ pháp tuyền, rõ ràng là từ Khâu Ngô tu luyện luật pháp biến thành, đầu luật sâm nhiên, tràn ngập không thể vượt qua lỗi trì một bước giáo điều uy nghiêm, dung không được có chút sai sót.

Đi nhầm một bước, như vậy sẽ từng bước sai xuống dưới! !

Lúc này, tại cờ cách bên trong, chính là kia Khâu Ngô cùng Mặc Ly, hai người này, làm quân cờ.

Trận này bàn cờ, ở trong mắt Nhị Cầu, nhìn rất có cảm giác quen thuộc. Tinh tế phẩm vị một phen, cái này thế cuộc, cùng hắc chỗ mi tâm quý vực, rõ ràng là có chút cùng loại.

Chỉ là cái này thế cuộc, khó mà gọi một vực, uy lực của nó, tự nhiên cũng muốn giảm bớt đi nhiều.

Nhưng đối với Khâu Ngô tới nói, lấy cảnh giới bây giờ của hắn tới nói, hắn có thể đi đến một bước này, đã là cực kỳ đáng sợ sự tình.

Bất quá đối với Mặc Ly tới nói, hắn liền thâm rồi một điểm.

Thân ở trong ván cờ, hậu tri hậu giác, tương đương với tại người khác vực bên trong, khó tránh khỏi hội rơi vào hạ phong.

Cho nên nói, ván cờ này, căn bản là hạ không được.

Nhược quả thật như là Khâu Ngô lời nói, chỉ cần Mặc Ly động một bước, như vậy, hắn cũng đã thua.

Dưới mắt Mặc Ly làm, hắn là nhảy ra bàn cờ này cục, không nên cho thành vì quân cờ của người khác!

Nhị Cầu trong lòng không ngừng mà suy nghĩ, như mình là Mặc Ly, phải làm thế nào biện pháp ứng đối... Nói thật, ngoại trừ vận dụng mình mi tâm quý vực chi lực, đem bàn cờ này cục hình thành yếu ớt vực, thôn phệ hết, hắn không có biện pháp quá tốt. Cho dù là vận dụng nghịch thiên điểm tán Kim Thủ Chỉ, sợ cũng là không được, không đạt được muốn hiệu quả.

Cho nên nói, ván cờ này không thể dưới, mà lại, muốn nhảy ra thế cuộc.

Khó, rất khó! !

Khâu Ngô vừa động thủ, kinh diễm tứ tọa, cho dù là Trịnh Đương Thi cùng Mã Trục Bắc, cũng là tại đáng chất ý cười bên trong lắc đầu, hai bọn họ giống như Nhị Cầu, đều là giả thiết, mình thân ở như là Mặc Ly tình hình, nên làm như thế nào... Nhưng đều là không nghĩ tới tốt hơn phương pháp.

Hai người đưa mắt nhìn nhau, liếc nhau, đã là minh bạch, vị này đòi Ngô sư đệ, chỗ đạt tới cảnh giới, đã là một cái khác phương diện.

"Mặc Ly huynh cầm cờ đen, người trước hết mời!" Khâu Ngô vươn tay, có chút mời Mặc Ly.

Mặc Ly bất động, lại là cười lạnh, "Năm đó chính là tại người ngày này nguyên thế cuộc bên trong, người thắng ta con rể, cho nên tại Kỳ Lân trên bảng, người hai mươi chín, ta Mặc Ly ba mươi! ! Những năm gần đây, ta một mực đem người xem là tiến lên trên đường đá đặt chân. Chỉ cần phá vỡ người Thiên Nguyên thế cuộc, ta liền có thể phá vỡ năm đó tâm chướng, nhiều năm như vậy đi qua, người cho rằng ta Mặc Ly, không có chút nào chuẩn bị a?"

Mặc Ly mỉm cười, đưa tay làm mời hình, "Mặc Ly sư đệ, mời!"

Mặc Ly không hề động, năm đó hắn đã sớm nếm qua cái này Khâu Ngô quý dị Thiên Nguyên thể cuộc thua thiệt, một khi động một bước, ở sau đó của nợ bên trong, mỗi một bước, đều rơi vào hạ phong.

Ăn một tạm, khôn ngoan nhìn xa trông rộng.

Mặc Ly sau đó cũng tĩnh tâm phân tích hồi lâu, nghĩ đến đối mặt Thiên Nguyên thể cuộc giải quyết mạch suy nghĩ.

Bước đầu tiên, đó chính là, tuyệt đối không thể án lấy Khâu Ngô thuyết pháp, cùng hắn đánh cò.

Bằng không mà nói, cho dù là tu vi cao hơn Khâu Ngô một cái cấp độ tu sĩ, tại Thiên Nguyên trên bàn cờ, cũng không chiếm được chút nào chỗ tốt!

Sau đó, chính là muốn lấy lực phá trận.

Ngày này nguyên thể cuộc, Mặc Ly tại sau đó phân tích, cho rằng chính là Khâu Ngô tu luyện Pháp gia pháp trận!

Cái này pháp trận, dung nhập trong ván cờ, cùng trận pháp, có chút không giống nhau lắm.

Mặc Ly tay, có chút sờ tại mắt trái của mình phía trên, mắt trái của hắn, như ngọc thạch, chính là năm đó tại thất bại về sau, sư tôn vì đó luyện chế Mặc gia trọng bảo, cấm mắt! !

Viên này cấm mắt, lấy dưới mắt phẩm giai cùng hiệu dụng, mặc dù chưa nói tới có thể xem thấu thể gian hết thấy hư ảo, nhưng Mặc Ly tự tin,

Theo hắn ôn dưỡng viên này cấm mắt, dài đến mấy năm lâu, bây giờ, đủ để khám phá Khâu Ngô Thiên Nguyên thể cuộc quý dị chỗ.

Kia như ngọc thạch trong mắt, có chút chuyển động, phát ra máy móc bánh răng rền luyện tiếng vang, lập tức nổ bắn ra một đạo lam quang, không có vào hư không.

Mặc Ly nhìn về phía thể cuộc, khóe miệng lộ ra cười lạnh.

Chỉ là trong lòng, lại là hít vào một ngụm khí lạnh.

Khâu Ngô, không hổ là thiết thủ Khâu Ngô! !

Bây giờ này Thiên Nguyên thể cuộc, so sánh với năm đó, đã có long trời lở đất cái biến.

Cách tuyến bên trên, chính là có kinh vĩ pháp liên biến thành, là trật tự cùng đạo luật thể hiện.

Bây giờ, tại cấm dưới mắt, cái này kinh vĩ pháp liên bên trong, tràn ngập nồng đậm sát cơ! !

Như là giăng khắp nơi cờ cách, kia tràn đầy sát cơ kinh vĩ pháp tuyến, tràn ngập trên bàn cờ. Phóng tầm mắt nhìn tới, thấy thể nào, đều là một con đường chết, chưa từng xuất hiện sinh môn khả năng.

Mặc Ly trầm nghĩ trong lòng, "Đã không có có sinh lộ, vậy liền oanh mở một con đường sống! !"

May mắn, hắn đối Khâu Ngô Thiên Nguyên bàn cờ, có mãnh liệt kiên cố, những năm gần đây, khổ tu lịch luyện, vì thể càng là làm đủ chuẩn bị, hôm nay có thể cùng Khâu Ngô một trận chiến, cây kim so với cộng râu, cũng đúng lúc, rửa sạch năm đó bị Khâu Ngô treo lên đánh sỉ nhục!

Mặc Ly cười lạnh, tay áo vung lên, trước mặt hắn, hiện lên một cái tượng gỗ.

Cái này cái tượng gỗ, toàn thân vô cùng bản đến, nhưng khuôn mặt, lại là dữ tợn, khóe miệng càng là sọc tơ khâu lại, như là bị xé nứt. Tại cái này cái tượng gỗ xuất hiện sát na, trong thiên địa này, trong lúc đó tràn ngập một cỗ sấm nhiên khí tức khủng bố.

Khâu Ngô ánh mắt co rụt lại.

Hắn không do dự nữa, động thủ!

Chỉ thấy người này đại thủ một nắm, bàn cờ cách cục phía trên, quân cờ hơi động một chút, trong lúc đó, ở trên đây, phát sinh quý dị cái biến! ! Thiên Nguyên thể cuộc, giăng cứu chính là vậy giết! ! Mà lúc này, cái này thể cuộc, đúng là từ vậy giết này thể cuộc, biến thành đánh cờ chém giết thể cuộc, lúc này thể cuộc, đám người cũng không xa lạ gì, là cờ tướng!

Đầu tiên động, là ngựa.

Lên ngựa đi ngay, tại rất nhỏ khe dòi động sát na, hư giữa không trung, có vạn mã bốn đằng khí thế, gào thét bên trong, hướng về Mặc Ly bên kia một quyền.

"Cờ, là quy tắc, là trật tự, càng là pháp! !" Khâu Ngô yên lặng mở miệng, đây là hắn đối với pháp, cụ tượng hóa linh ngộ. Càng đem cái này linh ngộ luật pháp, tu luyện ra mình quý dị thể cuộc thần thông.

Tại kia vạn mã bốn đằng khí thế cuốn về phía Khâu Ngô đồng thời, hư giữa không trung, cang có trong suốt như là tinh thể gót sắt, hóa thành vạn đạo Lưu Tinh gào thét bên trong, hướng về Mặc Ly đánh tới!

Đám người gặp này thần thông, biến sắc! !

Cái này, chính là Khâu Ngô pháp!

"Đôi Ngô sư đệ, quả nhiên không hổ là Kỳ Lân trên bảng, xếp hạng hai mươi chín thiên tài kiêu tử! Bộ thần thông này, rõ ràng là đem mình nội tâm đối với pháp cảm ngộ, dung nhập ở trong đó, uy lực cang là kinh khủng. Thần thông như thế, dung nhập lĩnh ngộ của mình, muốn so đơn thuần tu luyện ta Pháp gia truyền thống thần thông, uy năng phải lớn đến rất nhiều!" Mã Trục Bắc mắt lộ kinh ngạc này mạng, chậm rãi mở miệng, "Phi Nhiên, ngươi phải biết, ta Pháp gia tu được mặc dù là pháp, băng vào là đối pháp lĩnh ngộ, nhưng như thế nào vận dụng, đồng dạng vô cùng trọng yếu!"

"Phi Nhiên, biết!" Liễu Phi Nhiên sắc mặt tái nhợt, có chút cúi người cúi đầu.

"Phi Nhiên, ngươi này thiên tư, có thể nói không tầm thường, nhưng thiếu khuyết, lại là lịch luyện. Bây giờ ngươi này tu vi, đã đạt đến luyện tinh kỳ, vì sư đã nhưng đã giao không được ngươi. Việc này qua đi, ngươi ứng đi khắp sông núi sông lớn, lịch luyện thiên hạ, như ngươi đôi Ngô sư thúc, tu luyện ra mình pháp!"

Liễu Phi Nhiên gật đầu xưng ậy, trong lòng có chút đắng chát.

Hỏi con đường, xa xôi dài đằng đặc, không đến cuối cùng một khắc, cái gì thiên chi kiêu tử, đều là hoa trong gương, trăng trong nước.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Đấu trận!

Thế cuộc phía trên, tràn ngập nồng đậm sát khí!

Chiến mã tê mình bên trong, móng ngựa chà đạp thương khùng, như là sao băng, hướng về Mặc Ly đánh tới.

Tại Mặc Ly trước mặt, là kia khuôn mặt dữ tợn con rối, cái này cái tượng gỗ khóe miệng mang theo nụ cười quỷ dị, lại là khiến người ta cảm thấy cang thêm sấm nhiên đáng sợ.

Lúc này, kia con rối há to miệng, trong lúc đó âm thanh gào rít.

"Hắc hắc ~" tại kia âm thanh gào rít bên trong, cang có quỷ dị tiếng cười quanh quẩn.

Tiếng cười kia, để giữa sân hết thấy mọi người, đều cảm giác được một trận tê cả da đầu.

Mà lại, quỷ dị chính là, tại con rối âm thanh gào rít bên trong, kia ngựa lết xệt, như là sao băng vó ảnh, cây a sóng âm quanh quẩn bên trong, hoàn toàn sụp đổ.

Kia con rối khóe miệng, quỷ dị cười một tiếng, chỉ có một con mắt cây có chút chuyển động, nhìn về phía Khâu Ngô.

"Chết!"

Kia con rối bén nhọn lịch rít gào, miệng bên trong phát ra một cái anh đồng trẻ thơ thanh âm, nhưng chính là cái này trẻ thơ thanh âm, cang khiến người ta cảm thấy quỷ dị cùng kinh khủng.

Kia con rối, tại hư không một độn, trong lúc đó không thấy thân ảnh.

Cùng lúc đó, cang có một cỗ gai nhọn cảm giác, thẳng bức Khâu Ngô cánh cửa lòng.

Một màn này phát sinh, để Khâu Ngô ánh mắt trong lúc đó co rụt lại! !

Không nghĩ tới, cái này con rối, lại là có thể không nhìn hấn tại bàn cờ cách cục phía trên, bày ra thiên la địa võng! !

Hắn không nói hai lời, hai tay hướng về phía trước đẩy, tại hai bên, đang giập múa tràn ngập bên trong, hiện lên nhị từ.

Cái này cây, chính là sĩ!

Sĩ là chết.

Ầm ầm!

Một đạo tiếng nổ bùng đoàng vang lên, chỉ gặp Khâu Ngô trước mặt cách đó không xa trên bàn cờ, xuất hiện kia con rối thân ảnh!

Cái này con rối cái mũi, lúc này trở nên rất dài, tinh hồng mà bén nhọn, như là con muỗi khẩu khí, cực kỳ sắc bén. Chỉ bất quá, lúc này cái này con rối sắc bén cái mũi, chừng nửa mét chiều dài.

Con rối cái mũi, lúc này đâm vào Khâu Ngô trước mặt một sĩ cờ phía trên.

Một nhát này phía dưới, tên kia quân cờ, trong lúc đó sụp đổ.

Tình cảnh này, thấy Khâu Ngô con mắt đỏ bừng.

Mỗi một quân cờ luyện hóa, đều cần hắn hao phí cực kỳ to lớn đại giới.

Dưới mắt, cái này một viên sĩ cờ sụp đổ, Khâu Ngô tổn thất không nhỏ.

Ánh mắt hắn hơi động một chút, thế cuộc phía trên bộ hạ thiên la địa võng kinh vĩ pháp tuyến, đã là nhanh chóng quán động.

Kia con rối tựa hồ sớm đã phát giác, thân hình khẽ nhúc nhích bên trong, liền biến mất ở trong hư không.

Chỉ là cái này con rối chung quy là chậm một chút, sắc bén cái mũi, bị Pháp gia trực tiếp lướt qua, lột hơn phân nửa bộ phận.

Kia con rối xuất hiện tại Mặc Ly trước mặt, ánh mắt hung ác nham hiểm, nhìn chăm chú Khâu Ngô.

"Cái này con rối, quá mức quý giá! !" Khâu Ngô trong lòng tính toán, lúc này không do dự nữa, trong tay bấm niệm pháp quyết, bỗng nhiên một điểm, một đạo pháp kiếm, từ hắn chỗ đẹp trai cờ chỗ chỉ vị, gào thét mà ra.

Mặc Ly gặp đây, trong lòng lạnh lùng cười một tiếng, xốc lên cánh tay trái của mình, lộ ra trên đó Phong Ấn Phù văn, trong lúc đó vỗ, lập tức trên đó, Mặc quang đại tác, một đạo kiếm khí, đồng dạng là hướng về Khâu Ngô.

Đạo kiếm khí này, chính là Mặc Ly trước đây không lâu, vừa mới phong ấn tại mình trên cánh tay trái kiếm ý. Kiếm ý này, đến từ Phong Lang Cư Tử trên tấm bia, là lục thần kiếm! ! Uy lực của nó, tự nhiên không phải lục thần một kiếm uy lực chân chính, mà là từ Mặc Ly cảm ngộ, đem kiếm ý kia phong ấn tại cánh tay trái của mình bên trên, lúc này đối chiến bên trong, tế ra.

Oanh!

Hai đạo kiếm khí trăm ở cùng nhau, ầm vang sụp đổ.

Mặc Ly trên cánh tay trái, Phong Ấn Phù văn, hơi có ảm đạm, thần sắc, có chút thương tiếc.

Kia Khâu Ngô, nội tâm thì là lần nữa giật mình! !

"Lục thần kiếm ý?"

Lúc này chỉ gặp kia Mặc Ly tại mắt trái của mình hạt châu bên trên, hung hăng một móc, lập tức viên kia như ngọc thạch cầm mắt, chính là bị cầm trong tay. Sau đó, Mặc Ly lại là một thanh đem kia tàn phá con rối cầm tại tay phải của mình bên trong, hắn sau đó liền đem trong tay trái cầm mắt, gắn ở con rối trống rỗng hốc mắt phía trên.

Theo cầm mắt, đặt ở con rối hốc mắt phía trên, lập tức viên kia cầm mắt tràn ngập ra yếu ớt lam quang.

Kia cái tượng gỗ, càng là mừng rỡ bên trong bất thường vừa gọi.

"An Na Bối Nhĩ, phá vỡ cái này thế cuộc! !" Mặc Ly sầm nhiên cười một tiếng.

Không đợi Mặc Ly chỉ lệnh lối ra, con kia tên là An Na Bối Nhĩ con rối, chính là đã khởi hành.

Thân hình khẽ động, cầm trong mắt, tóe phát ra đạo đạo u quang, cầm ánh sáng!

Cầm chỉ riêng chỗ kích xạ chỗ, bạo phát ra trận trận tê mình thanh âm!

Theo con rồi đi động, thế cuộc phía trên, nguyên bản ẩn nấp ở trong hư vô kinh vĩ pháp liên, lúc này ở kịch liệt rung động bên trong, trong lúc đó ngưng thực xuất hiện. Một màn này xuất hiện, để Khâu Ngô trong lòng run lên.

"Giết! !" Ánh mắt hần đỏ lên, hất lên tay áo, hai ngón bấm niệm pháp quyết, trong chớp lát, thế cuộc phía trên, khí thế đại thắng, có thiên quân vạn mã chém giết thanh âm, càng có bạo tạc thanh âm âm âm rung động! Tại bốc hơi pháp trong trận, có từng đạo hư ảnh biến thành, tay cầm trường mâu, đẩy về phía trước tiến. Hoặc là thân hình quỷ mị, một cái chớp mắt, xuất hiện tại kia con rồi trước mặt, trong tay cổ chấp lưỡi dao chính là hướng kia con rồi chém tới.

Nhưng kia An Na Bối Nhĩ con rồi, thật sự là quá mức quý dị.

Tựa hồ bởi vì có trông mắt, cho nên có chút kích động cùng hưng phấn, mặc cho thiên đạo vạn kiếm chém vào trên thân. Cái này con rồi, thoát nhìn là vật liệu gỗ bổ trí, cũng không biết, đến tốt cùng là loại tài liệu nào luyện chế, vô cùng cứng rắn, mặc cho búa bổ đao chặt, tại trên thân, chỉ là xuất hiện một chút vết cắt.

Kia con rồi, cảm giác không thấy chút nào đau đớn, tại cảm mắt chỉ quang chỗ chiếu chỗ, đều phát ra âm âm tiếng nổ vang. Đối với tình hình như vậy, con rồi tựa hồ trầm mê ở dạng này bạo tạc bên trong, khoe miệng cười đùa, trong hư không không có chút nào quy tắc bay múa.

Ầm ầm!

"Pháp đạo, thiên la địa võng! !"

Trên bàn cờ, quang mạng đại tạc, Pháp gia kinh vĩ pháp liên, ngưng kết thành thiên la địa võng, gào thét trung thành hình, một đạo có một đạo, hiện ra nguy biến chi thuật, hướng về kia con rồi gào thét mà đi.

Nhưng kia con rồi, cực kỳ quý dị, mỗi một lần, đều có thể tại nói thành một mảnh pháp trong lưới, xuyên thẳng qua!

Khâu Ngô đối với nó, đúng là không có chút nào biện pháp! !

Ầm ầm

Thế cuộc tán đi, Khâu Ngô đứng ở nơi đó, sắc mặt không buồn không vui, "Đây là cái gì con rồi?"

Mặc Ly thu kia cái tượng gỗ, từ trong mắt trái móc hạ cảm mắt, lại chứa ở hốc mắt của mình bên trong, điều điều cảm mắt vị trí, cái này mới chậm rãi mở miệng, "Bất quá là một con con rồi thôi."

Khâu Ngô không có nhiều lời, mà là quay người rời đi nơi đây, tại cách đó không xa ngồi xếp bằng, điều trị khí tức trong người.

"Nhiều năm không thấy, cái này Mặc Ly quả thật là tiến bộ không nhỏ, nhất là trong tay An Na Bối Nhĩ con rồi, thật sự là quý dị. Nếu không phải. . ." Khâu Ngô trong trầm mặc chậm rãi tự nói, vung tay lên, tại trước mặt, hiển hiện một mâm tàn cuộc, "Nếu như không phải cùng Mạnh Đông sư đệ bàn cờ này không có hạ xong, ta tuyệt đối không cảm giác được kia sói con trên người nhân quả pháp tuyến! !"

"Nhưng, bây giờ, đã ta Khâu Ngô như là đã sáng tỏ, càng thăm dò cái này Mặc Ly thần thông, lại há có thể như người mong muốn, trở thành người này quân cờ!" Khâu Ngô mỉm cười, trước mặt hiển hiện thế cuộc sụp đổ, lập tức liền nhắm mắt lại, thổ nạp tĩnh sửa.

Mà Nhị Cầu, luôn cảm thấy đây là một trận vẫn chưa thỏa mãn trò hay.

Thế nhưng là Khâu Ngô bên này, lại là kết thúc quá mức tùy ý.

Nhất là vừa rồi, hần mơ hồ cảm giác được, kia Khâu Ngô, tựa hồ là nhìn mình một chút, rõ ràng là có chỗ cổ kị.

Giờ này khắc này, Pháp gia trong hàng đệ tử trong lòng, đều có chút ngơ ngác.

Cho dù là đời Ngô sư huynh, vậy mà cũng bại trận rồi?

Còn có ai, có thể ngăn cản này quý dị Mặc gia con cháu, Mặc Ly?

Một tiếng trống tăng khí thế, hai tiếng thì suy, ba tiếng thì kiệt.

Đạo lý như vậy, tương tự thích hợp với lúc này Pháp gia chúng đệ tử tâm tình. Khí thế của bọn hắn, bởi vì hai lần thất bại, suy bại không thôi, mà trong lòng, tại không cam lòng cùng nổi giận bên trong, đem nội tâm phiền muộn, yên lặng giận chó đánh mèo tại Nhị Cầu trên thân.

"Người, còn không lên a?" Mặc Ly cười lạnh, nhìn về phía Nhị Cầu.

Nhị Cầu đang định lắc đầu cự tuyệt, nhưng lúc này, cơ hồ ánh mắt mọi người, đều tụ tập tại trên người hắn.

Nhị Cầu cũng là biết được, cho dù là bại, cũng giờ đến phiên hắn! !

"Mặc dù muôn lần chết, ta tới vậy!"

Trả lời đám người, là Nhị Cầu nhàn nhạt đến một câu.

Chỉ là hấn vẫn chưa nói xong, liền bị Mã Trục Bắc đẩy tiến lên, "Đã là ta Pháp gia Hình Tôn đại nhân, vậy liền lên đi!"

Mặt mũi, lớn hơn thiên!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Mời hình tôn chiến tử!

Nhị Cầu gãi gãi cái ót học, một mặt phiền muộn.

Hấn không rõ, làm sao, mình liền bị đẩy lên Mặc Ly trước mặt.

Nếu là mình bại, kia Hình Phật Thiên Nhân...

"Hình Tôn đại nhân, liên quan đến ta Pháp gia mặt mũi cùng thể thống, càng dính đến Hình Phật Thiên Nhân, mời Lang Thần hình tôn một trận chiến! !"

Pháp gia trong đám đệ tử, cao bằng một người âm thanh hô quát nói.

"Ai nói?" Nhị Cầu quay đầu nhìn lại, chỉ gặp kia hô quát người, tại Mã Lương bên cạnh thân, ra vẻ đồng dạng hình dạng, càng là quơ nắm đám không ngừng vì Nhị Cầu đại khí. Rất nhiều người, bởi vì hấn kích động, cũng đối Nhị Cầu đáp lại ít ỏi hi vọng, cứ việc hi vọng này, tiếp cận với xa vời.

Mà bên cạnh Mã Lương, thì là tại âm trầm mà cười cười.

Nhị Cầu xoay đầu lại, tức giận nhìn về phía kia gây yếu Pháp gia đệ tử, người, trong ánh mắt, có gian trá chỉ sắc chột lóe lên, theo sau chính là trầm thống đến cực điểm ánh mắt, xoay người sang chỗ khác, đưa lưng về phía Nhị Cầu, đồng dạng đối với Pháp gia chúng đệ tử nói.

"Lang Thần hình tôn là quang vinh cùng vĩ đại, là chúng ta này mẫu mực. Quang vinh ở chỗ biết rõ tất bại mà có can đảm lượng kiếm, vĩ đại ở chỗ hình tôn bỏ sinh mà lấy nghĩa! Bực này tình cảm sâu đậm cùng đại nghĩa, chúng ta lại có thể nào không vì hấn cạn kiệt toàn thân khí lực, vì hấn cao giọng hò hét cùng trợ uy?" Cái này gây yếu Pháp gia đệ tử, thân thể bao phủ tại to béo pháp bào bên trong, lộ ra có chút buồn cười.

Nhưng hấn lúc này, bởi vì đứng ra, thành vì ánh mắt của mọi người tiêu điểm.

Thậm chí nói, người này là cao lớn.

"Chư quân, xin cho Lang Thần hình tôn nghe được thanh âm của các ngươi!"

"Hình tôn, hình tôn ~" "Hình tôn! Hình tôn!"

La lên đánh trống reo hò thanh âm liên tiếp! !

Càng có người gây kia, thần sắc sục sôi, một bên lớn tiếng hò hét, một bên điên cuồng nắm tay quơ.

Tình cảnh này, phảng phất sau lưng Nhị Cầu, có ngàn ngàn vạn vạn cái Pháp gia đệ tử đang ủng hộ hấn.

Nhị Cầu hai tay dè ép ép, kèm chế trong đám người khí thế, "Kỳ thật thân là Lang Thần hình tôn, ta là bình thường. Vì ta Pháp gia mặt mũi cùng thể thống, ta có thể làm được, ta tin tưởng, chư quân cũng có thể làm được. Tỉ như nói, vị đạo hữu này, đến, người qua đây!"

Nhị Cầu một tay lấy người gây kia rút ra đi qua, trịnh trọng đến cực điểm phải nói nói, "vị đạo hữu này, mệnh lười lưu loát, thao thao bất tuyệt, nhanh mồm nhanh miệng, khẩu Phật tâm xà..."

"Hấn như thế có thể nói, chắc hấn tu vi, cũng là không yếu, như vậy đi, vì ta Pháp gia mặt mũi cùng thể thống, liền từ người này, thay thế ta hình tôn, tiến đến cùng Mặc Ly một trận chiến, chắc hấn vị đạo hữu này, nhất định là không có chút nào ý kiến. Dù sao, toàn là vì ta Pháp gia mặt mũi cùng thể thống!"

Người gây kia tròn mắt hốc mồm, không nghĩ tới, Lang Thần hình tôn cách đối nhân xử thế, vô si đến vậy mà để cho người ta tán dương.

Người gầy lúc này muốn chạy, lại bị Nhị Cầu một thanh quảng về phía Mặc Ly.

Nhị Cầu càng là vùng tay hô to, "Đạo hữu, vì Pháp gia vinh quang, ta lấy Pháp gia danh nghĩa, ban cho lực lượng ngươi! !"

Kia Mặc Ly cười lạnh, giờ này khắc này, đương nhiên muốn theo Lang Thần hình tôn tâm ý, lúc này tiện tay vùng vẫy bên trong, tại người gầy kia trước mặt, hư không một con chân động, lại là hiện lên ba đạo Mặc ảnh, chính là Mặc Ly ba cổ khô lồi, cái này khô lồi, toàn thân kích xạ ra lưỡi dao, lập tức đem người gầy kia, cắt thành vài khúc.

"A? !" Nhị Cầu giống như kinh hoàng, lập tức lệ rơi đầy mặt.

"Đạo hữu? !" Hắn vươn tay, tại hư không chậm rãi một nắm, giống như cực kỳ bí ẩn.

"Ân danh đạo hữu mặc dù chết rồi, nhưng hắn chết, lại là nặng như bố vợ! Hắn hướng chúng ta phô bày, thân là một Pháp gia đệ tử, tại sinh cùng tử ở giữa, tại Pháp gia vinh quang cùng khuất nhục ở giữa, phải làm ra lựa chọn như thế nào! !"

Một màn này, có thể nói phát sinh cực nhanh, mà lại, kia Pháp gia đệ tử, bị Mặc Ly giết đến quá nhanh! !

Tại Nhị Cầu thao thao bất tuyệt bên trong, chúng Pháp gia đệ tử, đã hóa đá!

Mà Mã Lương trong mắt, càng là cực kỳ hung ác nham hiểm.

Mã Trục Bắc sắc mặt tái xanh, lồng ngực đập trùng không chừng.

Trịnh Dương Thi tại bên cạnh người, cười hắc hắc, "Đã sớm nói cho ngươi,

Thế nào, đơn giản liền là nuôi sói là mối họa mà!"

Mã Trục Bắc bỗng nhiên nhìn về phía Trịnh Dương Thi, cảm thấy vui cười sắc mặt, như là con lừa mặt tăng thể diện, rõ ràng phá lệ ghê tởm. Hắn hít một hơi thật sâu, lúc này mới ngăn chặn nội tâm phần nộ.

"Đúng vậy, ân danh đạo hữu hắn nói không có sai, hắn cũng dùng hành vi của mình, cho chúng ta hiện ra, một ưu tú Pháp gia đệ tử, hắn là có như thế nào tình cảm sâu đậm cùng đại nghĩa. Đúng vậy, ân danh đạo hữu là quang vinh cùng vĩ đại, là chúng ta này mẫu mực. Quang vinh ở chỗ biết rõ tất bại mà có can đảm lượng kiếm, vĩ đại ở chỗ hình tôn bỏ sinh mà lấy nghĩa! Bực này tình cảm sâu đậm cùng đại nghĩa, chúng ta lại có thể nào không vì hắn càn kiệt toàn thân khí lực, vì hắn cao giọng hò hét cùng trợ uy?" Nhị Cầu khoe miệng sinh mật, một bộ đồng dạng hình dạng, lớn nói đặc biệt nói, chỉ điểm giang sơn!

Chỉ là chúng Pháp gia đệ tử, lại là trực lăng lăng phải xem lấy hắn, phảng phất nghe không hiểu, Nhị Cầu nói tới mỗi một vóc dáng.

Một Pháp gia đệ tử, tại trong trầm mặc, cúi người thăm viếng.

"Mời Lang Thần hình tôn chiến!" Ngắn gọn lời nói, nhưng người này lại nói đến âm vang hữu lực.

Cái này ngắn ngủi mấy chữ, bị Pháp gia đệ tử nghe vào trong tai, lập tức càng nhiều thanh âm, hô quát lồi ra.

"Mời Lang Thần hình tôn một trận chiến! !" Người nói chuyện, đều cúi đầu thăm viếng, đây là địa vị chênh lệch.

"Vì ta Pháp gia vinh quang, mời Lang Thần hình tôn xuất thủ! !"

"Mời Lang Thần hình tôn tử chiến! !" Càng có người tại âm ỉ bên trong, nói ra để Nhị Cầu sư tử chiến thanh âm.

Ngay sau đó, càng thêm thanh âm cổ quái, liên truyền ra.

"Mời Lang Thần hình tôn tử chiến! !"

"Nếu như không địch lại, mời Lang Thần hình tôn chiến tử!"

"Xin chiến chết! !"

Về sau, Nhị Cầu nghe là một mặt hắc tuyến.

Cái này Pháp gia đệ tử, nhìn cúi đầu thăm viếng, nhưng trong lòng, lại từ xưa tới nay chưa từng có ai, đối với hắn có chân chính tôn kính hai chữ, chỉ bất quá thân phận địa vị khác biệt quá lớn thôi.

Mà giờ này khắc này, chúng Pháp gia đệ tử, càng là muốn để hắn cùng Mặc Ly một trận chiến, nếu như không địch lại, thì chiến tử!

Nhị Cầu xem như minh bạch, cái này Pháp gia xem ở Hình Phật Thiên Nhân trên mặt mũi, rõ ràng là đưa cho mình một phần hư giả vinh quang, sau đó để cho mình cùng Mặc Ly tác chiến bên trong chiến tử.

Kể từ đó, Pháp gia đám người mới có thể an tâm.

Người như chiến, vậy liền chiến!

Cái này điểm huyết khí, Nhị Cầu vẫn phải có.

Nhưng nếu không địch lại, chiến tử... Hừ hừ, tha thứ khó tòng mệnh.

Nhị Cầu biết được mình, lúc này đến tiến thoái lưỡng nan tình trạng, không thể không đánh.

"Chư quân nghe ta một lời!" Nhị Cầu hai tay đề xuống.

Pháp gia đề từ im ắng mà nhìn xem hắn, trong lòng không biết làm cảm tưởng gì.

"Thân là Lang Thần hình tôn, vì Pháp gia này vinh quang, mặc dù muôn lần chết ta tới vậy. Đây là ta Lang Thần hình tôn cách đối nhân xử thế cơ bản tín điều, mọi người cứ việc yên tâm, ta chính là Pháp gia hình tôn, một miếng nước bọt một cái đĩnh..."

Hắn lời nói vẫn chưa nói xong, liền có Pháp gia đề từ nghĩa chính ngôn từ nói, "Mời hình tôn một trận chiến! !"

Nhị Cầu đành phải đem lời nuốt vào trong bụng, một bước dừng lại hướng về Mặc Ly bên kia đi đến.

ánh mắt, càng là tại đám người trên mặt, bắn khoả lưu lại, phảng phất mặt đúng, là sinh ly tử biệt.

Giết người bất quá đầu chạm đất, cái này tru tâm kế sách, Nhị Cầu tiếp! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Ta muốn thử xem

Nhị Cầu đi hướng Mặc Ly, hai tay một đám, lại là hiên ngang lẫm liệt.

"Ta chính là Lang Thần hình tôn, không có cách, chỗ chức trách, không thiếu được muốn cùng người lĩnh giáo mấy chiêu!"

Mặc Ly nhẹ nhàng cười một tiếng, "Chờ người đã lâu! Nhớ kỹ trước đó dự định, nếu ta thua, viên này cầm mắt tặng người, nếu ta thắng, như vậy Hình Phật Thiên Nhân, phải hướng người mượn dùng mấy ngày!"

"Người thắng hạ ván này, rồi nói sau." Nhị Cầu nhàn nhạt phải nói.

Mặc Ly lại là khẽ giật mình.

Hắn biết được, cái này Man Hoang đại địa bên trên lũ sói con, đã tính mười phần, trên thân có thể có Hình Phật Thiên Nhân, cái này vốn là hành vi nghịch thiên. Nhưng trước mặt mình, cái này lũ sói con vậy mà dám nói như thế? Là đã tính trước, hay là mạo xưng là trang hảo hán? Cũng có lẽ vẫn là ngang ngược can rở, coi trời bằng vung?

Đối với cái này, Mặc Ly khoe miệng lộ ra một vòng ý cười.

Mà Nhị Cầu tự nhiên cũng là cười khẽ, mặc dù cái này Mặc Ly rất cường đại, thủ đoạn cùng thần thông, rất quý dị cùng kinh khủng. Thế nhưng là đã có như thế một cơ hội, Nhị Cầu muốn thử xem... Lúc này mình, làm đĩnh phong thông lĩnh cảnh yêu thú cùng Tam Hoa Tụ Đĩnh Hóa Khí Kỳ đĩnh phong Mặc gia tu sĩ, đến tốt cùng xa bao nhiêu khoảng cách.

Hắn từng cùng luyện tinh kỳ đĩnh phong Vương Trác một trận chiến, tại quý dị chiến mâu phía dưới, Nhị Cầu không chiếm được chút nào tiện nghi, thậm chí là, khắp nơi bị Vương Trác đề lên đánh.

Như vậy Hóa Khí Kỳ đĩnh phong tu sĩ đâu?

Nhị Cầu muốn thử xem, tại mình toàn lực ứng phó phía dưới, có thể hay không tại Hóa Khí Kỳ đĩnh phong tu sĩ thần thông dưới, trốn được một chút hi

vọng sống.

Mặc Ly nao nao về sau, chính là trong lúc cười khê, mở miệng, "Kia Mặc mỗ liền không khách khí."

Hắn trong lúc cười khê, hai tay thành trảo, tại trước mặt ba con khôỉ lồi, gào thét bên trong hướng về Nhị Cầu cấp tốc chạy vội mà tới.

Hai mắt chó khê nhúc nhích, cùng Mặc gia tu sĩ tác chiến, tốt nhất là cận thân!

Nếu như chỉ là cùng những khôỉ lồi này dây dưa, đối kìa Mặc Ly, không tạo được chút nào tổn thương.

Cận thân tác chiến, Nhị Cầu có Phích Thiên Cửu Thức chỉ lực cùng cường hãn nhục thân làm cây vào.

Tiến lên, không thể lùi bước.

Nhị Cầu trong tay quang mang lóe lên, La Sâm đại trăm gào thét mà ra, thanh này đại trăm như là vách quan tài đồng dạng, trọng kiếm không mũi, nặng đến mấy trăm cân, nặng nề đến cực điểm.

Nhưng tại Nhị Cầu trong tay, lại là có phần là thích hợp, vung vẩy ở giữa, có chút vừa tay.

Hắn xách ngược lấy đại trăm, thân hình hướng về Mặc Ly cấp tốc mà đi.

Kia Mặc Ly quý dị cười một tiếng, hai tay vung lên, ba con khôỉ lồi ngăn tại Nhị Cầu tiến lên đường.

Nhị Cầu nhìn về phía cái này ba con khôỉ lồi, mỗi một cái khôỉ lồi, như là chân nhân, ngoại trừ hai mắt ngốc trệ vô thần.

Nhưng kìa ba con khôỉ lồi, lúc này lại là hướng về Nhị Cầu bay vọt mà tới.

Tại khôỉ lồi trên thân, tràn ngập các loại lỗ thủng, lỗ thủng bên trong, càng là có lợi lưỡi đao bay rít gào mà ra, cái này liền muốn cầu, Nhị Cầu tại cùng ba con khôỉ lồi trong loạn chiến, nhất định phải bảo trì đầy đủ tính cảnh giác cùng linh mẫn trình độ. Tại lúc trước hắn, luyện tinh kỳ Liễu Phi Nhiên, chính là thua ở cái này ba con khôỉ lồi cường công phía dưới.

Dù sao, cái này khôỉ lồi phương pháp luyện chế, chính là Mặc gia bí thuật, tinh xảo cơ quan tầng tầng lớp lớp!

Nhị Cầu quyết định lấy lực quét dọn hết thảy chướng ngại.

Dù sao trong tay hắn La Sâm đại trăm, rộng lớn một mét, dài đến ba mét, như là vách quan tài đồng dạng, vung vẩy bên trong, đủ để đem không gian phong bế đến kín không kẽ hở! !

"Đồng! !" Nhị Cầu trong tay La Sâm đại trăm, một đao bổ vào một con khôỉ lồi phía trên, cái này khôỉ lồi, mềm đến như là mì sợi, quý dị biến hình, tại tựa hồ bởi vì đau đớn mà đại trương miệng bên trong, càng là phun ra cổ cổ sương độc!

Trong chốc lát, sương độc này liền có tràn ngập tản ra xu thế.

Nhị Cầu thân hình vội vã lui lại bên trong, lại bị mặt khác hai con khôỉ lồi bắt lấy, trong đó một con, miệng bên trong phun ra liệt diễm, trong đó một con, thì là phun ra liệt hỏa dầu! Trong chốc lát, thế lửa đại tác, liệu nguyên thể lửa kém chút đem Nhị Cầu nướng chín!

Hắn một cước đạp bay, thân hình rút lui bên trong, trước mặt La Sâm đại trăm trong lúc đó dựng lên! !

"La Sâm! !" !

Theo Nhị Cầu quát chói tai, lập tức đại trăm trên thân đao, tràn ngập ra một tấm mặt xanh nanh vàng lệ quý,

Dữ tợn đáng sợ.

Cùng lúc đó, chính là kìa ngập trời liệt diễm, hướng về đại trăm thân đao mãnh liệt mà tới.

Tràn ngập tại đại trăm phía trên lệ quý La Sâm, phát ra đau thương thê lương tiếng rít, nhưng trong miệng hắn, đồng thời cũng phun ra một cổ âm vụ, đem Nhị Cầu cùng đại trăm bao phủ, lúc này mới tránh khỏi bị kìa liệt hỏa dầu phun tổn thương!

"Cái này Mặc gia khôỉ lồi chi thuật, thật sự là quá mức quý quyết! !" Nhị Cầu suy nghĩ, tâm niệm vừa động, "La Sâm! !" !

Lệ quý La Sâm không chút do dự phun ra cuộn cuộn ngập trời âm vụ, cái này âm vụ này nồng, thậm chí là để kìa liệt diễm, dần dần đến dập tắt! !

Âm vụ cuộn cuộn tràn ngập bên trong, Nhị Cầu dẫn theo đại trăm, thân hình tiềm ẩn đi nhanh!

Thân hình của hắn quý mị, nương theo lấy âm trong sương mù, khi thì tiêu tán lúc mà xuất hiện hồn thể quý vật, Nhị Cầu dần dần tới gần Mặc Ly.

Kia Mặc Ly, lúc này đã sớm bị âm vụ bao phủ.

Thấy chỗ, khối đen tràn ngập, càng có quý hơn vật hồn thể ẩn hiện, từng trường trắng bạch thể lương này mặt, khi thì hiển hiện, khi thì tiêu tán.

"Hừ!" Mặc Ly lạnh hừ một tiếng, "Chỉ là dựa thể nặc hình chi thuật, tại ta Mặc Ly trước mặt, vẫn là quá mức non nớt!"

Nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, tại cuộn cuộn âm trong sương mù, đối diện mà rơi một thanh đại trảm! !

Cái này một trảm, có "Phá Xuyên Lưu" này sấm sét thể, lôi đình quần quanh ở đại trảm phía trên, tại kia La Sâm nhẹ nhàng tròn mắt bên trong, hung hăng hướng về Mặc Ly chém tới.

Mặc Ly ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp một cánh cửa sắt, trên cửa sắt, vết rỉ loang lổ, càng có một con mắt xanh nanh vàng lệ quý tại trên cửa hắc, kia lệ quý như cùng sông vật, thậm chí là tại nhẹ nhàng tròn mắt, chỉ vì trên cửa sắt, quanh quần lấy tia lôi dẫn, mãnh liệt trọng thể đổ ập xuống đến đê xuống!

Mặc Ly con mắt co rút lại, thể này sao lại là cái gì cửa sắt, rõ ràng là một thanh trọng trảm! !

Hắn lúc này lại tránh, đã là không kịp, chỉ là ba đạo hư ảnh, đã đi tới Mặc Ly trước mặt.

La Sâm đại trảm hung hăng sấm sét dưới.

Ầm ầm! !

Kia cản trở ba con khôi lỗi, âm vang ở giữa bị đánh nát cánh tay.

Đương nhiên, tại đoạn chỗ, cũng không có chút nào vết máu chảy xuôi.

Kia ba con khôi lỗi, một mặt lạnh lùng đứng lên, ngăn tại Mặc Ly trước mặt.

Gió đêm quét bên trong, âm vụ tiêu tán, Nhị Cửu khiêng đại trảm, kia La Sâm, tại vết rỉ loang lổ đại trảm phía trên, cũng là thần sắc dữ tợn, Lão Nha ngược lại lộ, một đôi mắt, nhìn chăm chăm phía sau đám người.

"Không tệ, có thể đem ta ba con Thi Khôi bức đến trình độ này, tại động linh cảnh cảnh giới, người là người thứ nhất!" Kia Mặc Ly tàn nhẫn cười một tiếng, tại trước mặt lạnh lùng đứng đấy ba con Thi Khôi thờ ơ.

Chỉ gặp Mặc Ly lui ra phía sau một bước, hai tay bấm niệm pháp quyết, trong tay cầm quang thiểm nhấp nháy, hóa thành từng đạo hắc vòng, đánh vào ba con Thi Khôi phía trên.

"Đồng giáp thi khôi, mở! !"

Theo cầm vòng gào thét bên trong, đánh vào ba con Thi Khôi phía trên, lập tức cái này ba con Thi Khôi, mặt ngoài, phát sinh một chút biến hóa.

bên ngoài thân, tràn ngập nhàn nhạt đồng thau chi sắc.

Đây không phải chuyện gì tốt! !

Nhị Cửu không nói một lời, dẫn theo La Sâm đại trảm xông về trước ra, trong đó, chính đang biến hóa một con Thi Khôi, dậm chân mà ra.

cánh tay, đã sớm đang biến hóa bên trong chữa trị, lúc này một quyền, đánh cho đập vào Nhị Cửu đại trảm phía trên.

Lập tức, một cỗ cực kỳ đáng sợ cự lực, đem Nhị Cửu đánh cho ngược lại lùi lại mấy bước.

Nhị Cửu kinh ngạc, chỉ gặp tại cái này Thi Khôi nửa cái đầu bên trên, đã bị đồng thau chi sắc bao trùm.

Tại phía sau mặt, cái khác hai cỗ Thi Khôi, gần nửa người, đã bị đồng thau chi sắc tràn ngập bao trùm.

Theo những biến hóa này, cái này ba con Thi Khôi hai mắt, tựa hồ có chút khác biệt.

Nguyên bản chết lặng lạnh lùng đến ánh mắt, nhiều chút nghi hoặc, nhiều một chút do dự... Nhưng trở nên, lại hơi hơi có chút linh trí.

Nhị Cửu cảm nhận được cái này ba con Thi Khôi trên người cái biến, hít vào ngụm khí lạnh.

"Đây cũng là đồng giáp thi khôi à?" Tại cái này ba con Thi Khôi trên thân, lúc này Nhị Cửu rõ ràng cảm nhận được một tia quý tu lực lượng.

Hắn trong lúc đó nhìn về phía Mặc Ly! !

Đám người đều là nhìn xem một màn này, thấy được Thi Khôi phía trên biến hóa, không khỏi ghé mắt.

"Ta coi là Mặc Ly chỉ là đơn thuần tu được Mặc gia chi thuật, không nghĩ tới, người này đúng là tại quý tu một đường bên trên, cũng đi đến rất xa!" Khâu Ngô sớm đã là đứng lên, đi tới trước đám người, lẳng lặng nhìn xem Nhị Cửu cùng Mặc Ly ở giữa loạn chiến.

Đối mặt chúng Pháp gia nghi vấn của đệ tử, Khâu Ngô tiếp tục nói, " quý tu này sĩ, có luyện thi chi pháp, thi chi biến hóa, có thể nói có mấy loại biến hoá khác. Loại thứ nhất, chính là bình thường từ thi cương thi, mà cương thi về sau, sẽ luyện thành đồng giáp từ thi, thậm chí là có thể so với Ngũ Khí Triều Nguyên lỗ tai ngân giáp từ thi! ! Dưới mắt xem ra, cái này Mặc Ly, rõ ràng cũng là tu Quỷ Đạo. Người này, khó lường a! ! Quý tu âm tàn độc ác, tăng thêm Mặc gia thuật pháp kỹ xảo hay thay đổi, thật sự là quá làm cho người ta kiêng kỵ! !"

Đám người nhao nhao ghé mắt, trong lòng cũng lại là thoải mái, trách không được Mặc Ly người này, hôm nay có thể chiến thắng đòi Ngô sư huynh.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Mời

Nhị Cầu trong lòng có chút phiền muộn.

Do dự sát na, hấn hủi bỏ tể ra quý vực ý nghĩ.

Vừa đến, hấn không muốn bại lộ mình Quỷ Đạo quý tử thân phận, thứ hai, kia dưới vực sâu, Tam Thi đạo nhân quý dị, cùng quý này vực, sợ là có liên hệ nào đó, Nhị Cầu không muốn nhiều lần sử dụng quý này vực chi lực. Dù sao, chỗ mi tâm hình thoi tinh thể, cũng chính là một vực chi lực, là Tam Thi đạo nhân ban tặng. Cái này thủy chung là ngoại lực.

Mà Nhị Cầu phiền muộn chỗ, liền ở chỗ này!

Cùng Mặc Ly người này giao thủ, ngay cả cùng bản thân hấn một lần giao thủ cơ hội đều không có, liền bị quý dị Mặc gia bí thuật, chơi đùa có chút chật vật.

Lúc này, kia ba con khôi lỗi, càng là biến hóa thành đồng giáp thi khôi.

Đồng giáp thi khôi thực lực, có thể so với Tam Hoa Tụ Đỉnh cảnh đỉnh phong, mà lại, toàn thân cứng rắn vô cùng, thế thì còn đánh như thế nào? !

Nhị Cầu lắc đầu đáng chết cười một tiếng, thu mình La Sâm đại trảm.

"Không đánh! !" Hấn khoát khoát tay, cảm thấy không thú vị, quay người rời đi.

Kia La Sâm càng là quý dị cười một tiếng, hướng Nhị Cầu thần niệm truyền âm về sau, đồng dạng là quay người rời đi.

Khâu Ngô người này, đồng dạng cũng là quý dị cười một tiếng.

Chúng người đưa mắt nhìn nhau, "Cái này không đánh?" "Chẳng lẽ lại, La Sâm không quan tâm ta Pháp gia Hình Phạt Thiên Nhân rồi?" "Đòi Ngô sư huynh, thua có chút oan!"

Mã Trục Bắc như trút được gánh nặng, lại lại có chút tiếc nuối.

Dù sao, Nhị Cầu không có khả năng thực sự như bọn hấn suy nghĩ, chiến tử!

Chỉ là sự kiện phần cuối, như thế bình thản, cũng làm cho chúng người không tưởng tượng được.

Đội hai người sau khi rời đi, vây xem Bách gia đệ tử, còn tại say sưa ngon lành bên trong, tản ra, tốp năm tốp ba tụ lại tại đồng lửa bên cạnh, đàm tiếu không dứt.

"Cái này Man Hoang đại địa lũ sói con, kinh nghiệm thực chiến, còn mạnh hơn chúng ta!"

"Không tệ, Liễu Phi Nhiên sư huynh, luyện tinh kỳ tu vi muốn so kia lũ sói con cao hơn một cảnh giới, tại cùng Mặc Ly tác chiến thời điểm, biểu hiện không bằng kia lũ sói con."

"Ai, người nói, nếu như Liễu Phi Nhiên sư huynh cùng lũ sói con một trận chiến, ai sẽ thắng?"

"Ta cược sư huynh!"

"Ta cược lũ sói con!"

. . .

Đêm đã rất sâu.

Ngoại trừ Phong Lang Cự Tur bia trước, thiết huyết thị vệ quân đoàn cùng Bách gia đệ tử huyền ảo, cái khác chỗ, khắp nơi tràn ngập thu trùng nhỏ giọng tê mình, cái này khiến như mặt nước dưới trời sao, đêm, càng thêm tĩnh mịch cùng tương hòa.

Nhị Cầu khiêng đại trảm, đi qua phồn thịnh thu thảo, đi tới một con sông nước bên cạnh, nước sông mặt ngoài tại đêm dưới ánh sáng, lóe ra sáng chói ngân sắc.

"Mặc Ly đạo hữu, đem ta truyền âm ước đến nơi này, tại sao đến đây?"

Nhị Cầu nhẹ giọng mở miệng.

Tại trước mặt cách đó không xa, chính là kia người mặc pháp bào Mặc Ly, người này xoay người lại, yêu dị mắt trái, lóe ra bảo thạch quang trạch, đối Nhị Cầu cười một tiếng, lộ ra miệng đầy rõ ràng răng, lại là sâm nhiên kinh khủng.

Bất quá ở trong mắt Nhị Cầu, hắn không sợ hãi chút nào chỉ tĩnh.

Nếu là cái này Mặc Ly còn có thủ đoạn của nó ngược lại cũng thôi, nếu như chỉ là kia đồng giáp thi khôi hay là mạnh hơn Ngân giáp thi khôi, Nhị Cầu đối với cái này, không thêm đề ý chút nào. Chỉ vì hắn Nhị Cầu, là quý đạo quý tử Tu La! ! Hắn nắm giữ quý vực, là những này âm tà quý vật khắc tinh!

Thậm chí trong mơ hồ, Nhị Cầu có chút hi vọng trước mặt Mặc Ly có thể động thủ.

Nếu như Mặc Ly động thủ với hắn, như vậy Nhị Cầu, liền sẽ không chút do dự té ra quý vực, đem chém giết! !

Dù sao, Mặc Ly người này cầm mắt, có chút khiến người tâm động.

"Động thủ nha, ngươi động thủ nha! !" Nhị Cầu cười tùm tùm đến, nhưng trong lòng thì nói như vậy nói.

Kia Mặc Ly lại là lặng yên quan sát đến Nhị Cầu thần sắc, nhìn cực kì buông lỏng, thậm chí là có một loại cực kỳ cổ quái ý cười, cái này khiến Mặc Ly trong lòng đốc định, trước mặt cái này Man Hoang lũ sói con, tuyệt đối là có giữ lại. Chắc hẳn, tất nhiên là một loại nào đó đại sát khí! ! Loại này đại sát khí tồn tại, thậm chí là có thể làm cho hắn coi nhẹ, Mặc Ly trong tay Thi Khôi.

Ngộ đến điểm này, Mặc Ly thần sắc tự nhiên một chút.

Hắn không có động thủ, mà là nói với Nhị Cầu,

"Sói . . . Lang Thần đạo hữu, ta cũng liền đi thẳng vào vấn đề!"

Mặc Ly từ trong ngực lấy ra một viên giống như là ngọc thạch trúc phiến, vứt cho Nhị Cầu.

"Đây là ngọc giản, đạo hữu chỉ cần đem mình thần niệm thâm thấu tiến trong đó, liền có thể biết được trong đó nội tình." Nhìn thấy Nhị Cầu mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc, Mặc Ly lạnh nhạt cười giải thích nói.

Nhị Cầu cẩn thận tra nhìn thoáng qua vật trong tay, phát giác cũng không khác chỗ, mà lại, ngọc giản này cùng hắn biết được tin tức, ngược lại là không có cái gì đi dừng.

Thế là Nhị Cầu tựa như cùng nói, thần niệm thâm thấu tiến trong ngọc giản, lập tức một bức tranh, liền là xuất hiện ở Nhị Cầu trong đầu.

Bức tranh này, không rõ lắm tích, nhưng mơ hồ có thể thấy được, hình tượng bên trong có một người, xuất ra chút đan dược, cho ăn cho trước mặt mình yêu thú, lập tức những cái kia yêu thú, thân hình quý dị đến phát sinh biến hóa. Xác thực nói, những cái kia yêu thú, tại ăn vào những đan dược kia về sau, không lâu sau mà thời gian, liền. . . Hóa hình.

Đúng vậy, chính là hóa hình! !

Chính là Nhị Cầu tha thiết ước mơ hóa hình! !

Hắn bỗng nhiên ngừng đầu, nhìn về phía Mặc Ly, thần sắc chán kinh, "Cái này. . ."

Mặc Ly trong lòng buông lỏng, cười nói, " đạo hữu ngươi thấy, chính là vô số Yêu tộc tha thiết ước mơ Hóa Hình đan! ! Có đan này, các ngươi Yêu tộc hóa hình thời điểm, xác suất thành công sẽ tăng gấp bội! ! Tha thứ ta nói thẳng, đạo hữu ngươi cũng là biết đến, hóa hình Yêu tộc cùng chưa hóa hình Yêu tộc, hai ở giữa khác nhau, không chỉ quan tâm tu vi chênh lệch, càng có một loại địa vị biểu tượng! !"

"Có thể nói, chỉ có hóa hình yêu thú, mới có thể gọi là Yêu tộc!"

Nhị Cầu tâm tình kích động không thôi, chỉ là hấn không biết được cái này Mặc Ly đến tốt cùng tại sao đến đây, cho nên chậm rãi nhắm mắt lại, tạm hoãn trong nội tâm sóng cả dập trùng, đợi lần nữa mở ra lúc, đã là không có chút rung động nào.

"Mặc đạo hữu, ngươi đến tốt cùng là có ý gì!" Nhị Cầu trầm giọng hỏi.

"Ta biết được nơi đó có như thế một viên Hóa Hình đan! ! Mà lại, tiến vào nơi đó, cần đạo hữu ngươi Hình Phật Thiên Nhân trợ!" Mặc Ly mở miệng cười. Người này sắc mặt, tại dạ quang dưới, có chút rõ ràng, một bộ phổ thông đến cực điểm khuôn mặt, nhưng trong ánh mắt kia thần sắc, lại là cực kì không giống. "Xác thực nói, nơi đó, phải nói là một chỗ cô mộ chi địa, ngoại trừ có đạo hữu ngươi cần có Hóa Hình đan bên ngoài, càng có đại cơ duyên, đêm nay, ta tương đạo bạn ước đến nơi này, chính là mời ngươi tiến về cô mộ kia tìm tòi! !"

"Ngươi thế nào biết cô mộ kia tồn tại?" Nhị Cầu trong lòng hơi động một chút, nhìn về phía Mặc Ly.

Mặc Ly cười nhạt một tiếng, khóe miệng hiện lên một tia cười lạnh, giống như sớm đã liệu định, Nhị Cầu tất sẽ như vậy hỏi, "Gia sư Mặc lão phu tử, vẫn du tứ phương, thăm tra đến đây mộ tồn tại, đáng tiếc khi lúc bởi vì làm điều kiện có hạn, khó mà tiến vào cô mộ. Về sau, gia sư trở về về sau, liền tiềm tu nghiên cứu kia tiến vào cô mộ phương pháp, một trong số đó, chính là mượn nhờ đạo hữu Hình Phật Thiên Nhân uy nghiêm chi lực."

Nhìn thấy Nhị Cầu còn đang do dự, Mặc Ly khẽ cười nói, "Việc này không vội, đợi Khâu Ngô đạo hữu đến sau này, chúng ta cùng nhau nói chuyện!"

"Người nào ở sau lưng nghị luận ta? !" Sần sật tiếng bước chân truyền tới, một người áo trắng như tuyết, bên trên hình dáng trang sức tung hoành kinh vĩ pháp tuyến, kia áo trắng, cho người ta một loại mệnh mỏng cảm giác, như là tình không, tồn tại một loại nào đó thần bí quy tắc, chính là Pháp gia pháp bảo. Mà người tới, cũng chính là Khâu Ngô.

Khâu Ngô nhìn về phía Nhị Cầu, ánh mắt chỗ sâu chớp động, lại là cười mở miệng một tiếng, giống như cực kì như quen thuộc, "Xin hỏi đạo hữu tôn tính đại danh?"

"Không dám họ Dịch." Nhị Cầu đánh giá một phen kia Khâu Ngô, cảm thấy người này, nhìn như bình thường cười mở, nhưng kỳ thật, người này che dấu rất tốt, cho Nhị Cầu một loại Tiểu Diện Hồ cảm giác.

"Tại hạ Khâu Ngô, nhìn thấy Lang Thần hình tôn, may mắn quá thay!" Kia Khâu Ngô cười có chút cúi người, sau đó nụ cười kia ngưng trệ, nhìn về phía Nhị Cầu, "Không biết đạo hữu phải chăng biết được Mạnh Đông? Hấn ti chức Cẩm Y Vệ, là một pháp sư, là sư đệ của ta!"

Nhị Cầu lạnh lùng, lắc đầu nói, "không biết, chưa từng nghe nói qua người này."

Nhưng hấn tâm, lại là hơi động một chút, mí mắt càng là không tự chủ được cuồng loạn mấy lần.

Nhị Cầu trên thân biến hóa vi diệu, không có trốn qua Khâu Ngô con mắt.

Kia Khâu Ngô lạnh lùng cười một tiếng, um tùm thấp giọng nói, "Dịch đạo hữu, ngươi đang đùa ta a?"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Mâu thuẫn nặng nề! !

Khâu Ngô đột nhiên đề cập đến Mạnh Đông, quả thực là để Nhị Cầu giật nảy cả mình.

Mạnh Đông người này, là bị Trần Lưu giết chết, mà Nhị Cầu bắt đầu từ Trần Lưu trên người người này, đạt được nghịch thiên điểm tán Kim Thủ Chỉ.

Cho nên nói, Khâu Ngô đề cập đến Mạnh Đông, để Nhị Cầu trong lòng có chút kinh động. Nhưng lập tức, Nhị Cầu liền bình phục nội tâm ba động, nhìn chăm chăm Khâu Ngô, từng chữ nói ra phải nói nói, "Khâu Ngô đạo hữu, ta có thể cam đoan với ngươi, ngươi cái gọi là pháp sư Mạnh Đông, cùng ta không có chút nào liên hệ."

"Không có quan hệ? Cái này nhưng không phải do ngươi nói tính!" Kia Khâu Ngô cười lạnh, nhìn một bộ chuyên môn gây hấn đáng vẻ.

Nhị Cầu nhún mày.

Mặc Ly lúc này, lại là khẽ mỉm cười, thờ ơ lạnh nhạt, chỉ là nhưng trong lòng ít nhiều có chút hiếu kì, cái này giữa hai người, lại có mâu thuẫn gì?

Khâu Ngô vung tay lên, tại trước mặt, xuất hiện một bộ thế cuộc, hần chậm rãi nói, thanh âm lạnh dần.

"Trước đó, ta cùng Mạnh Đông sư đệ ở giữa, có tổng thể chưa từng hạ xong, cho nên ta có thể cảm giác được, Mạnh Đông sư đệ cùng ta ở giữa nhân quả pháp tuyến, ở trên thân thể người, cắt ra!"

"Nếu như nói người cùng ta sư đệ Mạnh Đông ở giữa, không có bất kỳ quan hệ gì, ta Khâu Ngô, lại là không tin!"

Nhị Cầu im lặng, nhưng trong lòng thì chấn kinh tại Pháp gia sự thần bí khó lường này thần thông.

Mặc Ly nghe nói Khâu Ngô lời nói, thần sắc cũng hơi hơi kinh biến, "Nhân quả pháp tuyến? ! Thế nhưng là tổ lão nhân gia ông ta lưu truyền xuống nhân quả đạo luật? Không nghĩ tới, Khâu Ngô đạo hữu, lại là có thể cảm ngộ đến, thật là khiến người mừng rỡ không thôi!"

Khâu Ngô nhàn nhạt nói, "chỉ là may mắn thôi, hướng hồ cái này nhân quả đạo luật, với ta mà nói, thật sự là quá tội nghĩa thâm ảo, không đề cập tới cũng được. Bất quá vị này Dịch đạo hữu, trên người người có ta Pháp gia Hình Phật Thiên Nhân, lại cùng sư đệ ta Mạnh Đông ở giữa có liên hệ, trong đó gút mắc, nếu như không thể cho đòi một cái nào đó rất tốt giải thích, như vậy đòi nào đó, cho dù là buông tha này tấm thân thể tàn phế, cũng phải cùng người không chết không thôi! !"

"Lớn mật, người Khâu Ngô tại Pháp gia, bất quá là đứng hàng pháp sư, có gì đảm lượng dám đối ta Lang Thần hình tôn, nói chuyện như vậy? !" Nhị Cầu tại Pháp gia, bởi vì được phong làm hình tôn, cho nên địa vị rất cao, tuyệt không phải trước mặt Khâu Ngô có thể so sánh.

Tại Nhị Cầu lớn tiếng quát lớn bên trong, Khâu Ngô mặt không đổi sắc.

"Chuẩn xác mà nói, dưới mắt Dịch đạo hữu còn không thể xem như ta Pháp gia hình tôn! ! Không có bệ hạ cùng tam đại pháp chế sắc phong, liền không coi là số! !"

"Thật sao?" Nhị Cầu khoe miệng giọng mỉa mai cười một tiếng.

Nếu là các người xưng ta là Lang Thần hình tôn, như vậy ta từ đó về sau, vậy liền là Pháp gia Lang Thần hình tôn!

Sự thật này, các người Pháp gia, không cách nào không thừa nhận!

Nhị Cầu cùng Khâu Ngô ở giữa, khí thế lạnh lùng, có giương cung bạt kiếm chi thế.

Mặc Ly đi tới, giữ chặt hai người, ha ha cười, "Không gây sự liên tốt, không gây sự liên tốt!"

Bất quá đã cái này Khâu Ngô, trong lòng còn nghi vấn, như vậy Nhị Cầu thì dứt khoát đem chuyện này cùng hần nói rõ.

Nhị Cầu nhíu mày bên trong, lạnh lùng mở miệng.

"Việc quan hệ Hình Phật Thiên Nhân, kỳ thật không khó lý giải, không biết sao, các người cái gọi là Thiên Nhân hình tôn, trở nên mù mịt suy yếu, sau đó cũng không biết vì sao, Hình Phật Thiên Nhân chính là dung nhập mất trái của ta! Ta lấy Lang Thần hình tôn danh nghĩa nói cho người, cái này. . . Tuyệt đối là cái trùng hợp! Bởi vì, ta cũng không biết, đến tột cùng là khi nào chỗ nào gì nhân, Hình Phật Thiên Nhân trở thành ta một bộ phận! Không biết dạng này trả lời chắc chắn, có thể hay không để Khâu Ngô pháp sư hài lòng?"

Khâu Ngô lạnh hừ một tiếng, mặc dù không tin, nhưng nhưng bây giờ là nghĩ không ra, cái này Man Hoang lũ sói con, bất quá là thông linh cảnh đỉnh phong tu vi, đến tột cùng là như thế nào đạt được Hình Phật Thiên Nhân. Chẳng lẽ lại, thật là như lời nói, là bởi vì trùng hợp?

Không, không có khả năng! !

Ở trong đó, nhất định là có ta không cách nào nghĩ tới bí mật! !

Khâu Ngô mắt lộ tinh quang, hần thậm chí là cảm giác được, nếu như mình có thể biết được ở trong đó, đến tột cùng là ẩn giấu đi như thế nào bí mật, như vậy mình cả đời này, sẽ hoàn toàn cải biến.

Lúc này Nhị Cầu lại mở miệng nói, "liên quan đến Mạnh Đông, ta có thể minh xác nói cho người, ta nhìn thấy,

Hần bị một người giết chết! Người này, tên là Trần Lưu, khi lúc vền vẹn động linh cảnh sáu tầng đỉnh phong tu vi!"

Nói xong lời này, Nhị Cầu khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Quả nhiên, kia Khâu Ngô cùng Mặc Ly, đồng thời kinh ngạc mở miệng, "Đây không có khả năng! !"

Mạnh Đông tu vi mặc dù không cao, nhưng hần tại ti chức Cẩm Y Vệ, kinh nghiệm thực chiến vô cùng phong phú! Hướng hồ, đã Mạnh Đông là pháp sư, như vậy nhất là hần là động linh cảnh mười tầng đỉnh phong tả hữu, làm sao lại bị động linh cảnh sáu tầng đỉnh phong tu sĩ giết chết?

"Cái này. . . Liền là sự thật! !" Nhị Cầu cười nhạt một tiếng.

"Kìa Trần Lưu đâu?" Khâu Ngô hỏi.

"Đã bị ta giết chết! !" Nhị Cửu cười nhạt một tiếng, thần sắc có chút quý dị.

Mặc Ly kinh ngạc mở miệng, nhìn về phía Nhị Cửu, "Ồ trong đó, đến tột cùng là xảy ra chuyện gì?"

Khâu Ngô nhìn về phía Nhị Cửu, ánh mắt cũng là long lanh nhưng.

Nhị Cửu lắc đầu, nhìn về phía Khâu Ngô, "Khác ta sẽ không nhiều lời, ta chỉ muốn nói, ta và người sư đệ Mạnh Đông, không có chút nào liên hệ! ! Người tin thì đã, không tin... Đó cùng ta cũng không có quan hệ chút nào."

Lời đã nói đến đây tình trạng, Khâu Ngô trong lòng, tràn đầy oán giận.

Đối với Mạnh Đông chết, hắn đã không quan tâm.

Nhưng trước mặt cái này lũ sói con... Rõ ràng là che giấu cái gì!

Hắn lúc trước bảo hoàn toàn không biết Mạnh Đông, nhưng hôm nay còn nói, thấy tận mắt Mạnh Đông cái chết, nếu nói ở trong đó, không có cái gì ẩn tình, vô luận như thế nào, Khâu Ngô đều không tin!

"Không có cách, nghĩ đến Dịch đạo hữu không ngại đời nào đó sử dụng sư hôn chi thuật a?"

Khâu Ngô bắt đầu vạch mặt, đem nội tâm của hắn bên trong tham lam, nhìn một cái không sót gì.

Cái này Khâu Ngô, tại Nhị Cửu trong lòng, đã lên danh sách phải giết!

Nhị Cửu khước miệng lộ ra một tia trào phúng ý cười.

"Tốt, người đến nha."

Cái này giữa hai người, tựa hồ sắp cuốn lên một trường phong ba.

Mặc Ly lúc này đứng tại giữa hai người, cười khẽ mở miệng, "Hôm nay có ta Mặc Ly tại, hai vị đạo hữu tuyệt đối không thể động thủ! Hoặc là nói, nếu như hai người thật sự là nghĩ giải quyết ân oán cá nhân, không ngại ở tại chúng ta thăm dò qua cô mộ kia về sau, tại động thủ cũng không muộn! Dù sao, nếu là hai vị, nhưng có thứ nhất, thân từ đạo tiêu, cô mộ kia, chúng ta liền đi không được! Cho nên hai vị, không ngại trước hết nghe ta một lời!"

"Sau đó, hai vị muốn làm sao đánh, liền đánh như thế nào! ! Ta Mặc Ly, tuyệt đối không còn dám đi quấy nhiễu sự tình! !" Mặc Ly cười lạnh mở miệng.

Nhìn như khuyên can, kì thực là lừa cháy đổ thêm dầu.

Khâu Ngô ánh mắt lấp lóe, Nhị Cửu trong lòng cũng là nghĩ đến Hóa Hình đan, hai người cũng đều là hừ lạnh lối ra.

"Mặc Ly, nếu như sự tình không giống như lời người nói, tại giết chết cái này lũ sói con trước đó, ta hội trước tiên đem người giết chết! !" Khâu Ngô lạnh lùng lối ra, trên thân tràn ngập một cỗ khí thế kinh khủng, cùng hắn lúc trước cùng Mặc Ly một trận chiến lúc, có chút khác biệt.

Hiển nhiên, người này cũng là ẩn giấu đi một chút tu vi cùng thủ đoạn.

Mặc Ly cười hắc hắc, "Khâu Ngô đạo hữu xin yên tâm, ta lời nói, không phải hư!"

Nhị Cửu mĩa mai cười một tiếng.

Tại Mặc Ly mời mọc, ba người liền chậm rãi ngồi xuống.

"Sự tình, liền từ gia sư năm đó ngẫu nhiên gặp một tòa cổ mộ, bắt đầu nói lên đi..." Tại dạ quang dưới, Mặc Ly trái tròng mắt hiện ra tia sáng kỳ dị, chậm rãi mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Đáng chết Vương Ma Tử!

"Sự tình chính là như thế!" Mặc Ly sau khi nói xong, thở dài một hơi.

"Ta dám hướng hai vị cam đoan, trong cổ mộ, khẳng định có hai vị vật cần thiết. Chỉ bất quá, vật kia, phải chăng còn hữu hiệu, ta không có thể xác định!" Mặc Ly quý dị cười một tiếng, "Cho nên, phải chăng tiến về cổ mộ, liền từ hai vị tự hành chủ trương. Có đi hay là không, chúng ta còn có đầy đủ thời gian đi cân nhắc. Dù sao, Tam Hoang tháp ngay hôm đó liền muốn đánh mở, tiến về Tam Hoang tháp việc này càng thêm cấp bách. Bất quá đợi tìm tòi Tam Hoang tháp về sau, ta Mặc Ly là nhất định phải đi! Về phần hai vị, có thể trong đoạn thời gian này, suy nghĩ thật kỹ một phen."

Nhị Cầu trong lòng không có chút nào đến do dự.

Nghe Mặc Ly lời nói, tiến về cổ mộ, cử tử nhất sinh, nhưng Nhị Cầu không sợ, bất quá hấn dự định trong đoạn thời gian này, muốn làm chuẩn bị thật đầy đủ.

Kia Khâu Ngô thần sắc, cũng tương tự không do dự.

"Đã như vậy, hai vị đạo hữu, đợi Tam Hoang tháp sau đó, chúng ta gặp lại!" Mặc Ly nhẹ mở miệng cười, lập tức thân hình mờ mịt, đã là rời đi.

Khâu Ngô đối Nhị Cầu quý dị cười một tiếng, thân hình đồng dạng là rời đi.

Nhị Cầu không có lưu lại, hướng về Phong Lang Cư Tự dưới tấm bia đi đến.

Trong lòng của hắn, lại là có chút phức tạp.

Tam Hoang tháp, hắn đã gặp một lần, ở nơi đó, phát sinh một chút biến cố, có chỗ đến, cũng có điều mất.

Hắn thấy, kia Tam Hoang tháp có chút thần bí, cùng tam bảo Cửu Hoa đế quân, có cực kỳ trọng yếu liên hệ.

Kia Trần Lưu, càng là muốn kiến càng lay cây, muốn băng vào nghịch thiên Kim Thủ Chi, đem tòa tháp này thu về chính mình chi vật, thật sự là quá tự đại, cuối cùng lọt vào phản phệ, bị mình giết chết.

Một phương diện khác, theo Bách gia hồng học này sĩ lời nói, cũng xác nhận kia Tam Hoang tháp chính là hồi lâu trước đó, Cửu Hoa đế quân còn sót lại pháp bảo, trấn áp Quỷ Đạo Địa Ngục Chi Môn! Từ đó về sau, Quỷ Đạo dần dần tàn lụi, quỷ tu đại năng này sĩ, khó mà xuất hiện tại thế gian này.

Nhị Cầu thân là quỷ tử, từ thần bí khó lường Tam Thi đạo nhân lời nói bên trong, cũng hiểu biết quỷ này đạo Địa Ngục Chi Môn một chút sự tích.

Mà hắn thân là quỷ tử một thân phận khác,, mục tiêu cuối cùng nhất, cũng chính là tìm kiếm được quỷ sách, mở ra cái này Địa Ngục Chi Môn, nhường đất ngục tái hiện trong nhân thế!

Đương nhiên, đối với dạng này mục tiêu, Nhị Cầu trong lòng sẽ không để ý tới.

Nhưng là, hắn cũng chỉ có thể lá mặt lá trái, thời khắc lo lắng đến Quỷ Đạo phản phệ! !

Đây cũng là hắn thường xuyên không dễ dàng sử dụng quỷ vực nguyên nhân!

Dưới mắt xem ra, giải quyết cái này một thiết phương pháp, chỉ có cố gắng tu luyện, tăng lên thực lực của mình.

...

Nhị Cầu trở lại đến Phong Lang Cư Tự dưới tấm bia ngồi xếp bằng, khổ tâm lúc tu luyện, Vương Ma Tử xoa xoa tay chạy tới.

Lão đạo một mặt bộ dáng cười mỉ mỉ, so sánh dưới to lớn rượu rãnh cái mũi, tựa hồ bởi vì kích động cùng đêm lạnh băng lãnh, mà đỏ bừng.

Hắn hút trượt lấy nước mũi, ngồi xếp bằng tại Nhị Cầu trước mặt.

Nhị Cầu mở to mắt, nhìn về phía Vương Ma Tử, "Đại ca, chuyện gì tìm ta?"

Vương Ma Tử trong lòng kích động, mở miệng nói, "nhị đệ nha nhị đệ, không nghĩ tới ngươi ẩn tàng đến sâu như vậy! ! Ngươi xem một chút ngươi, đào mất liền thành Pháp gia hình tôn, địa vị vô thượng, vinh quang bất phàm. Mà lão phu đây, một lòng chỉ muốn làm tiểu công chúa sư phó, cứ như vậy, qua ít ngày, lão phu liền muốn đi Trung Hoàng thành, đi hưởng thụ kia vô số vinh hoa phú quý. . ."

"Đại ca, có chuyện gì ngươi cứ nói đi." Nhị Cầu cười đánh gãy Vương Ma Tử.

Vương Ma Tử người này, quá mức quý dị, thân phận chân thật, không người biết được, Nhị Cầu không nguyện ý trêu chọc, cũng không nguyện ý cùng cái này Vương Ma Tử có quá nhiều gút mắc.

Lúc này nghe nói cái này Vương Ma Tử liền muốn đi Trung Hoàng thành, nội tâm của hắn, là có chút thoải mái mà.

"Nhị đệ a, đại ca đối với ngươi như vậy?" Vương Ma Tử đi tới, vỗ Nhị Cầu bả vai hỏi.

Nhị Cầu nói, "Đại ca đợi ta nghĩa bạc vân thiên, hào khí bất phàm, không thể nói!"

"Vậy thì tốt, đại ca liền hỏi ngươi, ngươi có phải hay không bắt người ta Cửu công chúa không gian giới chỉ rồi?"

Nhị Cầu nhìn về phía nơi xa, tại thiết huyết thị vệ quân đoàn Vương Trác đám người ân cần dưới,

Lưu Linh giả bộ như điềm nhiên như không có việc gì đáng vẽ. Chỉ là không cẩn thận đến Nhị Cầu nhìn bên này đến, lại không cùng Nhị Cầu ánh mắt tiếp xúc, sau đó liền lại không có việc gì.

"Là nàng để ngươi tới?"

"Không phải, không phải! !" Vương Ma Tử lắc đầu, "Nhị Cầu a, quân tử ái tài, lấy này có đạo. Ngươi chiếm đồ của người ta vốn cũng không đúng, lại nói, kia Lưu Linh chính là Trung Thổ Đại Hán vương triều, đương kim đệ hạ thương yêu nhất tiểu nữ nhi. Ngươi có thể chộc được sao?"

Nhị Cầu nhìn xem Vương Ma Tử, nhẹ giọng cười cười, "Đã đại ca đều ra tay, ta liền quán nàng lần này." Nhị Cầu sẽ Lưu Linh không gian giới chỉ cho Vương Ma Tử, đương nhiên, trong đó đan dược và linh thảo, ngân tệ loại hình bảo vật, thì là bị Nhị Cầu đòi trống, trừ một chút dính đến Hoàng gia vật phẩm pháp bảo loại hình, Nhị Cầu không có xúc động.

Không phải chướng mắt, mà là thật tâm cảm thấy không có cái kia tất yếu.

Không phải tu hoàng đạo long khí tu sĩ, khó mà phát huy những pháp bảo kia chân chính uy năng

Wang Ma Zi tiếp không gian giới chỉ, mừng khắp khỏi không được. "Vậy được, nhị đệ về sau đi Trung Hoàng thành, lão phu mời ngươi uống rượu, Bách Linh Túy!"

Wang Ma Zi cầm chiếc nhẫn, liền lại về tới tiểu công chúa bên kia, trôi qua hồi lâu, cũng không thấy lần nữa tới.

Nhị Cầu trong lòng cười lạnh, Lưu Linh không phải không biết, mình đem đồ đặc của nàng, đòi trống không ít.

Chẳng lẽ lại, dưới mắt là không dám tới?

Nhị Cầu không nghĩ nhiều nữa, đang định nhắm mắt khổ tu.

Nhưng hán tại vừa mở mắt sát na, lại là bỗng nhiên nhìn về phía hư không.

Một cái bóng mờ, từ phương xa mà đến, những nơi đi qua, thiên địa đầu chuyển tinh di, hư không vạn vật đến cực hạn!

Ầm ầm thanh âm, càng là trong hư không vang lên.

Người này kinh động đến Phong Lang Cư Từ dưới tấm bia tất cả mọi người, đám người nhìn lại, lúc này lại có một đạo tràn ngập lấy phần nộ thét dài truyền đến, "Wang Ma Zi? Lão phu tìm ngươi đã lâu! !"

Trong chớp mắt, liền có một hạc phát đồng nhan lão ông xuất hiện ở cách đó không xa.

Wang Trác hạ lệnh kết trận nghênh địch, nhưng kia lão ông thân hình lóe lên, xuất hiện lần nữa thời điểm, đã là đi tới Vương Ma Tử đối diện, bên cạnh chính là Lưu Linh.

Đám người, nhất là Vương Trác, thấy là toàn thân run rẩy.

Lão giả này, thân pháp thật là quỷ dị! !

Loại thần thông này, rõ ràng là một loại không gian thuộc tính thần thông, nhanh, nhanh đến mức cực hạn! !

Cao thủ, thâm bất khả trắc cao thủ! !

Cái này hạc phát đồng nhan lão ông, cho người ta một loại tu vi không có thể đo lường cảm giác! !

Wang Ma Zi gặp cái này lão ông, thân thể một trận run rẩy, biểu hiện trên mặt càng là mất tự nhiên.

"Lão phu Súc Địa Tiên đâu?"

Kia lão ông một phát bắt được Vương Ma Tử, nghiêm nghị hỏi nói, "Ngươi lấy rượu ngon dẫn dụ lão phu, đợi lão phu say về sau, liền đem lão phu Súc Địa Tiên trộm đi, có còn vương pháp hay không?"

"Vương pháp?" Vương Ma Tử con ngươi đảo một vòng, liền lớn tiếng gào thét, "Nhị đệ cứu ta! !"

"Nhị đệ cứu ta! !" Vương Ma Tử từ cái này trong tay lão già, giãy dụa mà ra, hướng về Nhị Cầu bên này băng băng mà tới. Chóp mắt, liền đi tới Nhị Cầu bên cạnh, nắm kéo Nhị Cầu, gắt gao không thả hấn rồi đi, kêu gào nói nói, "nhị đệ a, lão phu đem Súc Địa Tiên đều tặng cho ngươi, bây giờ ngươi là Pháp gia hình tôn, ngươi được cứu lão phu nha!"

"Buông ra, đại ca ngươi trước buông ra! !"

Cái này Vương Ma Tử thật sự là quá làm cho người ta bất đắc dĩ, lúc này nằm rạp trên mặt đất, gắt gao dắt lấy Nhị Cầu trường bào, theo hấn di động, càng là trên mặt đất thoát ra một đạo vết tích. Mà lại, Vương Ma Tử càng là một thanh nước mũi, một thanh nước mắt, thanh âm rất lớn.

"Uh, nói như vậy, Súc Địa Tiên ở trên người của ngươi? !"

Kia lão ông thân thể lóe lên, khoảng cách Nhị Cầu, không đủ xa ba mét.

"Xin hỏi tiên bói tôn hử?" Nhị Cầu trầm nghĩ trong lòng không may, nguyên lai kia Súc Địa Tiên, cũng không phải là Vương Ma Tử, mà là cái này vị đại năng tu sĩ.

Lão ông hất lên tay áo khí, tựa hồ tại dùng lỗ mũi xuất khí.

"Lão phu không có trả lời ngươi tất yếu, thức thời, nhanh đưa lão phu Súc Địa Tiên lấy ra, lão phu, không nguyên ý động thủ! !"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Tai bay vạ gió!

Chỉ là bây giờ Súc Địa Tiên, đã sớm bị Vương Ma Tử đưa cho tiểu công chúa Lưu Linh, cái này lão ông hướng Nhị Cầu yêu cầu Súc Địa Tiên, Nhị Cầu lại như thế nào có thể cầm ra được?

"Lão tiên bói. . ."

"Hỗn trướng, lão phu không có chút nào rất! !" Trước mặt lão ông, tựa hồ đối với "Rất" chữ có chút miễn cảm, cực kỳ giận dữ. "Lão phu thề, nếu ai dám ở trước mặt lão phu nói lão phu già, lão phu liền diệt hấn tam tộc! !" Lão ông nhìn về phía Nhị Cầu, tiếp tục nói, "cho dù là Yêu tộc cũng không ngoại lệ, ngươi yên tâm, lão phu từ có thần thông, tìm kiếm được ngươi tam tộc thân thuộc!"

Nhị Cầu trong lòng đáng chất, lão đầu từ này có chút tà dị a, một lời không hợp liền muốn diệt người ta tam tộc, thật sự là không thềm nói đạo lý. Thế là hấn chỉ có thể thuận lão đầu nhi ý tứ nói, "Đúng đúng đúng, tiên bói dạy phải, bất quá kia Súc Địa Tiên, nhưng thật ra là Đại ca, Vương Ma Tử cho ta mượn sử dụng mấy ngày, bất quá hôm trước thời điểm, đã bị hấn tác muốn trở về, tặng cho kia Hoàng tộc tiểu công chúa."

Nhị Cầu chỉ chỉ Lưu Linh.

Lão ông nở nụ cười lạnh, trong mắt dâng lên hàn mang, "Các ngươi. . . Đáng chết! !" Tại hấn nhìn trúng, cái này Vương Ma Tử cái gọi là nhị đệ, cùng Vương Ma Tử, rõ ràng là hai người cấu kết cùng một chỗ, tương hồ từ chối, đem mình làm làm là một con dê nước tiểu của, đá tới đá vào.

Cái này lão ông trong lòng tức giận, không nói hai lời, một chỉ điểm hướng Nhị Cầu! !

Tại đầu ngón tay, trong chốc lát, ngưng tụ năng lượng bàng bạc, sau đó hội tụ tại một điểm, hóa thành một vệt sáng, hướng về Nhị Cầu kích xạ mà đến! !

Tốc độ, đã là nhanh đến mức cực hạn.

Ầm! !

Quang thúc kia, trực tiếp xuyên thủng Nhị Cầu ngực phải, càng làm cho thân thể của hấn, bay ngược mà ra, ầm vang ở giữa đập vào trên mặt đất.

Nhị Cầu cắn đầu lưỡi một cái, tại nhói nhói bên trong thanh tỉnh vô cùng.

Xuyên thủng lồng ngực cái này chùm sáng sòng, mặc dù không chí tử, nhưng Nhị Cầu lại là bản thân bị trọng thương.

Hắn không nói hai lời, trực tiếp xuất ra bó lớn đan dược, ném vào miệng bên trong.

Nhị Cầu thân thể lão đạo, khoe miệng tràn ra máu tươi, trong lòng của hắn, đắng chát đồng thời, đối diện trước cái này lão ông, càng là hận đến muốn chết! ! Minh rõ ràng là thụ tai bay vạ gió a! !

"Vì cái gì? !" Hai mắt chó, gắt gao nhìn chăm chăm cách đó không xa lão đầu nhi.

"A. . ." Lão đầu nhi khoe miệng một tia trào phúng ý cười, trước mặt cái này con sói con, có chút ý tứ, vốn cho là là tất sát một thức thần thông, cũng là bị cái này con sói con cực kì nhanh chóng đến tránh khỏi, mà lại cái này con sói con thân pháp lại là có chút ý tứ. . . Rõ ràng là cùng thân pháp của mình, giống nhau đến mấy phần hương vị. Phí Trường Phòng càng có thể xác định, cái này con sói con cùng pháp bảo của mình Súc Địa Tiên, định là có chút liên hệ.

Cái này con sói con rõ ràng là từ pháp bảo của mình Súc Địa Tiên phía trên, cảm ngộ đến một tia không gian nguyên tố quý tộc, sau đó dung nhập vào thân pháp của mình bên trong, lúc này mới cùng thân pháp của mình, nhìn qua, có nửa điểm chỗ tương tự.

Lão đầu nhi lắc đầu, "Không tại sao. Có lẽ. . . Thú vị?"

Thú vị? !

Nhị Cầu đang nghe được hai chữ này thời điểm, trong lòng là nói không ra cảm giác.

Là phần nộ a? Hoặc là thật sâu si nhục?

Nhưng vô luận như thế nào, chính là hai cái này đơn giản chữ, đâm thật sâu vào đến nội tâm của hắn, để hắn tâm, nhỏ máu!

Nhị Cầu vuốt sói, tê lạt một tiếng, lộ ra dài đến ba tấc, sắc bén vô cùng nanh vuốt! ! !

"Nếu như ngươi có thể tránh thoát ta ba thức thần thông, như vậy hôm nay. . . Có thể tha cho ngươi khỏi chết!" Lão đầu nhi Phí Trường Phòng nhàn nhạt phải nói.

Hắn tùy ý một điểm, lại là một chỉ! !

Một chỉ này điểm tới, âm âm tiếng vang bên trong, tại Nhị Cầu trước mặt, hiện lên đến gần hơn mười đạo sóng ánh sáng! !

Những này sóng ánh sáng, tốc độ cực nhanh! !

Hai mắt chó hơi co lại, thân hình lại là không lùi mà tiến tới!

Không tại sao. . . Bởi vì thú vị! !

Nhị Cầu cảm thấy, nếu như tại lão đầu nhi này trên mặt, vẽ lên một móng vuốt, nhìn xem trên mặt hắn, máu me nhầy nhụa mấy đạo vết trảo, sẽ rất thú vị, mười phần thú vị! !

Tất cả hắn liền lên, cho dù là không địch lại.

Một màn này,

Bị tất cả mọi người đều thấy rõ.

Có người lắc đầu, có người cười lạnh, cũng có người mang theo nhè nhẹ kính sợ.

Kia hơn mười đạo tiến đến ánh sáng, Nhị Cầu không có đi tránh, trong tay hắn quang mang lóe lên, xuất hiện một cây xích kim sắc Huyền Thiết Đoán Tẩn, xoay tròn bên trong, như là một mặt bình chướng, ngay sau đó kia hơn mười đạo sóng ánh sáng bắn nhanh mà tới! !

Phanh, âm!

Nổ tung thanh âm bạo liệt không dứt, càng có một đạo cấp tốc ánh sáng, xuyên thấu trước mặt hắn còn ảnh, từ trong bộ ngực hắn xuyên thấu.

Nhị Cầu thân hình, không chỉ có không có tiến lên, ngược lại tại kia hơn mười đạo sóng ánh sáng kích xạ bên trong, hướng về sau rút lui mười mấy mét! ! !

Rống! !

Nhị Cầu khoe miệng máu tươi tràn ra, càng là tức giận gào thét bên trong, đem trong tay Huyền Thiết Đoán Tẩn bắn ra hướng lão đầu, mang theo đầy ngập phần uất cùng sát ý.

Phí Trường Phòng trong lúc cười khế, "Thức thứ hai!" Hắn tiện tay vung lên, liền đem trước mặt bay vụt mà đến gây sát, quét ra.

Ông ~

Huyền Thiết Đoán Tấn cắm vào tại bùn trong đất, ông ông tác hường.

"Mặc dù chỉ dùng một phần trăm công lực, nhưng ngươi cái này con sói con, cũng là có mấy phần công lực, không tệ! ! Bất quá cái này thức thứ ba thần thông, lão phu phải dùng điểm khí lực, ngươi, sinh tử từ mệnh đi!"

Dứt lời, lão đầu nhí liền lại là một điểm! !

Điểm này phía dưới, lít nha lít nhít, sóng ánh sáng hiện đầy hư không, như là Lưu Tinh đồng dạng, tuần tự kích xạ hướng Nhị Cầu.

Côn bông đối Nhị Cầu tới nói, chung quy là không thuận lợi lắm.

Hắn trầm mặc không nói, thân hình nhảy lên, bóng sói vồ hụt, trước mặt càng là xuất hiện La Sâm đại trảm, quả thực là khiêng cái kia năng lượng chùm sáng cuồng oanh loạn tạc, hướng về phía trước chạy như điên.

Một hơi phía dưới, tại âm vang va chạm gần trăm lần, Nhị Cầu hướng về phía trước nhảy vào mấy chục mét.

"Hắc! !" Lão đầu nhí kinh ngạc cười một tiếng, đã thấy đại cầu trong tay đại trảm, nghiêng bên trong, một trận chiến mà xuống! !

Đại trảm Vô Phong, lại có một vết huyết nhận tại trên đó! !

Ba! !

Lão đầu nhí tay trái rất là tùy ý đến chộp vào đại trảm lưỡi đao phía trên, vui cười bên trong ngẩng đầu nhìn về phía Nhị Cầu, đã thấy Nhị Cầu thân hình, đã sớm không thấy, lão đầu nhí trong lòng cảm thấy không ổn, đem đại trảm hất lên, tại âm âm tiếng vang bên trong, Nhị Cầu xuất hiện ở trước mặt hắn, trong tay móng vuốt, mang theo nhẹ nhẹ điện mang, hướng về lão đầu khuôn mặt bên trên xé rách mà đi.

Suru suru suru! !

Mang theo Phích Thiên Cửu Thức chiến kỹ thần thông, "Hạn Như Hải" cùng "Ly Thương Thiên", Nhị Cầu tại một giây bên trong, trọn vẹn tại trước mặt xé rách hơn trăm lần!

Hắn vuốt sói, tại lão đầu nhí trước mặt, hóa thành một mảnh tàn ảnh! !

Một giây về sau, Nhị Cầu bất kể có hay không thành công, thân hình rút lui mà ra, mấy cái sau xoay, liền cùng lão đầu nhí kéo dài khoảng cách.

Lão đầu nhí lấy tay che mặt, dãi hắn đem tay lấy ra về sau, tại trên mặt, xuất hiện một đạo nhân nhật đến cực kì sắc bén vết cắt.

Cái này vết cắt bên trên, có một chút địa thứ đau nhức, tiếp theo chính là vỡ ra, xuất hiện một giọt máu.

Phí Trường Phòng nhìn xem Nhị Cầu vuốt sói phía trên hiển hiện đích lỗi mang, con mắt có chút co rút lại, tiếp theo cảm nhận được trên gương mặt của mình, có từng tia từng tia đâm nhói, liền sờ về phía gương mặt của mình.

Hắn sờ tới điểm điểm đậm đặc giọt máu.

Chủ quan bên trong, đúng là bị cái này con sói con cào nát mặt! !

Mặt mũi hoàn toàn không có! !

Phí Trường Phòng hít vào một hơi, bình phục nội tâm phiền muộn.

Lại nghe kia con sói con tại cách đó không xa, đùa mở miệng cười nói, "quả thật. . . Thú vị! !"

Lão đầu nhí ánh mắt, trong lúc đó phát lạnh! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 105: Tiền bối, người thu ta đi!

Tại lão đầu nhi rét lạnh ánh mắt dưới, Nhị Cầu hoàn toàn không sợ, một mặt hưởng thụ phải xem lấy lão đầu nhi trên mặt kia nhàn nhạt vết cắt.

Phí Trường Phòng lau đi máu trên mặt dấu vết, hừ một tiếng.

Ba thức thần thông đã xuất, cái này con sói con không chỉ có sống tiếp được, hơn nữa còn tại trên mặt mình lưu lại vết tích, để cho mình mặt mũi hoàn toàn không có. Cho dù không phải bản tôn, vậy cũng đủ mất mặt! !

"Lão đầu nhi kia, nhìn quen mắt a." Đã sớm đuổi đến trong đám người, Mã Trục Bắc lặng yên mở miệng.

"Ánh mắt gì, lão đạo kia chính là đạo đàn tiên phong Phí Trường Phòng! Lúc tuổi còn trẻ, là một giới Ngoan Nhân, làm người hành hiệp trượng nghĩa, gặp chuyện bất bình liền diệt thứ ba tộc, tại trên người người này, thường xuyên phát sinh!" Trịnh Đương Thi cười tủm tỉm phải nói.

"Phí Trường Phòng có lại không hết tương tư địa, chính là vị kia Phí Trường Phòng?" Mã Trục Bắc ngạc nhiên nói.

"Tự nhiên là hắn, còn có thể là ai? !" Trịnh Đương Thi tức giận nói, "Nghe đồn người này người mang trọng bảo Súc Địa Tiên, thân pháp quý dị, lấy Súc Địa Thành Thôn công phu tăng trưởng, một nháy mắt, thuận di mấy ngàn dặm, Phong Hành thiên hạ đi ngang, không người nào nguyện ý gây!"

"Là ai ở sau lưng nghị luận lão phu?" Phí Trường Phòng hừ lạnh lời ra.

Mã Trục Bắc cùng Trịnh Đương Thi đứng chất bên trong đứng ra, cúi người thăm viếng nói, "xin ra mắt tiền bối! !"

Phí Trường Phòng lặng lẽ nhìn hai người một chút, hừ lạnh một tiếng, liền lại nhìn về phía Nhị Cầu.

"Con sói con, lão phu như lúc trước lời nói, tha cho ngươi khỏi chết! ! Bất quá ngươi có bằng lòng hay không bái lão phu làm thầy?"

Lão đầu nhi này, quả thật là có chút tà, một lời không hợp diệt người ta tam tộc, cảm thấy thuận mắt, liền lại muốn thu đồ.

Cái này đột nhiên đến, để tất cả mọi người có chút mơ hồ.

Không ít tuổi trẻ đệ tử ánh mắt lộ ra vẻ hâm mộ.

"Cái này con sói con vận khí tốt a, cùng vị tiền bối này học tập thân pháp chi thuật, hơi có tiểu thành, liền tuyệt đối không tầm thường!"

"Đúng vậy a, ngươi đoán con sói con đáp ứng a? Nếu là ta, ta liền đáp ứng!"

Nhị Cầu nao nao, lại là lắc đầu.

Lão đầu tử này có chút tà, bái hắn làm thầy, không chừng ngày nào hắn khi không thuận, dưới con nóng giận, đem mình giết đi, vậy liền thảm rồi.

Nếu như lúc này Nhị Cầu ý nghĩ, để Phí Trường Phòng biết được, thật không biết hắn là nên khóc, hay nên cười.

"Hừ! !" Phí Trường Phòng hung hăng hất lên tay áo, quay người rồi đi, chỉ là tại xoay người sát na, lại có một đạo lưu quang kích xạ hướng Nhị Cầu.

Hai mắt chó co rụt lại, mắt lộ ra hàn quang, làm sao muốn nuốt lời rồi sao?

Chỉ là kia kích xạ mà đến lưu quang bên trong, lại là chứa một vật.

Nhị Cầu tiếp được, chỉ thấy là một bản sách cổ, bên trên viết bốn cái cổ triện, "Súc Địa Thành Thôn".

Nhị Cầu ngẩng đầu nhìn về phía lão đầu nhi kia, chỉ nghe lão đầu nhi nói, "lão phu Phí Trường Phòng, cảm thấy cùng ngươi hữu duyên, cái này thần thông, ngươi nếu là có thể lĩnh ngộ, đều có thể đi tu luyện! !" Dứt lời, lão đầu nhi bắt lấy Vương Ma Tử, "Vương lão đệ, kia Súc Địa Tiên đâu?"

Tiểu công chúa thấy tình thế không ổn, không có chạy, mà là trực tiếp tới, đem Súc Địa Tiên bụng lấy, đưa còn đưa lão đầu nhi.

Nhìn nàng kia đáng yêu đáng thương, lại có tính thuần Long khí mang theo, chắc là Trung Thổ Đại Hán hoàng triều Hoàng tộc!

"Thế nào, là cái này Vương Ma Tử đem Súc Địa Tiên đưa cho ngươi?"

Lưu Linh gật gật đầu, lại lại lắc đầu.

Phí Trường Phòng dở khóc dở cười, "Được rồi, được rồi! ! Cái này Súc Địa Tiên ngươi cầm chính là, cùng lắm thì qua chút thời gian, lão phu tiến về Trung Hoàng thành một lần, tìm người phụ hoàng thật tốt uống dùng lại rượu ngon của hắn là được."

Nói đi, lão đầu nhi này liền hất lên tay áo, gào thét bên trong, phá không mà đi.

những nơi đi qua, hư không thay đổi, hình như có sao trời quý dị đầu chuyển.

Hư giữa không trung, mơ hồ có thể nghe thấy người này nói một câu "Xúi quẩy" liền biến mất không thấy bóng dáng.

Đám người không khỏi lắc đầu đặng chát cười một tiếng, lão đầu nhi này tu vi, đã chân đến bất phàm, không biết là loại cảnh giới nào, nhưng là có thể cùng Vô Đế cùng một chỗ nhân vật uống rượu, sợ cũng là nửa bước Đạo Tôn đi?

Thế là, đám người liền lại ước ao ghen tị lên Nhị Cầu.

Cái này con sói con, thật không phải thứ gì,

Người ta nửa bước chứng đạo đại năng muốn thu người làm đồ, người không đáp ứng, ài! !

Dù sao cũng là Yêu tộc, không biết tốt xấu a.

...

Một đêm không có chuyện gì xảy ra, Nhị Cầu ăn vào đan dược, tại thiết huyết thị vệ quân đoàn thủ vệ hạ đường thượng.

Đây là tiểu công chúa Lưu Linh mệnh lệnh, dù sao cũng là nàng kia không đứng đắn sư tôn Vương Ma Tử, lại hớ Nhị Cầu một thanh.

Lại nói, Nhị Cầu là sư thúc của nàng! !

Lúc này Nhị Cầu nhân họa đắc phúc, đạt được Súc Địa Thành Thốn thần thông, lại cùng gia Phí Trường Phòng lão đầu từ quan hệ không tầm thường, cái này tiểu công chúa cũng là khéo léo, tâm cơ không tầm thường hạng người, dù sao cũng là sinh ra ở Hoàng gia, mưa dầm thấm đất, tại chư vị nương nương phi tử ở giữa tâm cơ cung đấu vô kịch bên trong, sợ cũng học được không ít tâm cơ.

Nhị Cầu đại ca, Vương Ma Tử cũng cảm thấy bất khoan, đem hán kia xa hoa vô độ khung xe, tặng cho Nhị Cầu.

Hương trong xe, Nhị Cầu ngồi xếp bằng, nhắm mắt dưỡng thương.

Xe này bên trên, còn có một mỹ tử, chính là gia không cam lòng bình thường, không cam lòng ăn nhờ ở đậu Tiểu Đào Hồng.

Nàng mặc có chút bại lộ, ghé mắt phía dưới, có thể trông thấy, rộng rãi sờ trong lồng ngực, gia chống lên mảng lớn tuyết trắng cùng cao ngất đột ngột.

Nàng này trên thân, càng có một cổ tự nhiên mà vậy mùi thơm cơ thể, có chút khiến người ta say mê.

Tại cái này lang yêu lên xe trước đó, Tiểu Đào Hồng cũng đã là nhận lấy công chúa căn dặn, ý tứ liền là xe này bên trên Yêu tộc người, thân phận phi phàm, vô cùng tôn quý, để nàng tận tâm tận lực hầu hạ, vô luận là như thế nào yêu cầu, đều muốn vô điều kiện đáp ứng.

Tiểu Đào Hồng mặc dù mặt ngoài bất đắc dĩ đáp ứng, nhưng trong nội tâm nàng khúat nhục, lại là đã nồng đậm đến cực hạn.

Dưới cái nhìn của nàng, mình lại như thế nào ti tiện, lại như thế nào chính là cái biểu cây, nhưng. . . Tốt xấu cũng coi là người.

Mặt này trước cái này lang yêu, vền vẹn là nhìn xem, liền đã cảm thấy, thật sự là kinh khủng!

Nhưng nàng. . . Mặc dù lòng cao hơn trời, lại mệnh so giấy mỏng, tại hiện thực tàn khốc trước mặt, không thể không cúi đầu.

Nhị Cầu Lão Nha giật giật, Tiểu Đào Hồng nội tâm chính là run rẩy một hồi.

Nàng lúc trước cũng trộm trộm nhìn mấy lần, cái này lang yêu thật sự là tàn nhẫn tàn khốc. Cái này tàn nhẫn tàn khốc, không chỉ có là đối với người khác, càng có đối với mình!

Lúc này nhìn thấy Nhị Cầu bờ môi khẽ nhúc nhích, Tiểu Đào Hồng liền quý, đem trong miệng một viên nho lột da, bờ môi khẽ cắn, hướng về Nhị Cầu quý đi mà đi.

Nàng hành tích động tác sột sột soạt soạt, chạy không khỏi Nhị Cầu linh thức.

Tại nàng khoảng cách Nhị Cầu gần một thước thời điểm, Nhị Cầu con mắt, bỗng nhiên mở ra.

Trong đó hàn quang cùng sát khí, há có thể là Tiểu Đào Hồng có thể thừa nhận được?

Lập tức nữ tử này liền thất kinh, lấy đầu đụng địa, không dám ngồi thẳng lên tới.

"Người muốn. . . Làm gì? !"

Nhị Cầu cảm thấy kinh ngạc, trước mặt nữ tử này thật tốt địa, ngậm một viên nho thịt quả liền hướng bên này bò đến, thật sự là để Nhị Cầu trong lòng cảm thấy kinh ngạc.

"Tiền bối. . . Có phải hay không khát?" Tiểu Đào Hồng cúi đầu hỏi.

Nhị Cửu nói, "ngươi ngẩng đầu lên."

Nữ tử ngẩng đầu lên, dung nhan cực giai, lại nhiều hơn mấy phần phong trần chi sắc, chỉ là kia con mắt, lại là trốn tránh, không dám cùng Nhị Cửu nhìn thẳng.

"Ngươi ngồi đi, không cần quỳ."

"Nô tỳ không dám! !" Tiểu Đào Hồng hoảng nói gấp.

Nhị Cửu im ắng cười một tiếng, "Không có lệnh của ta, không nên tới gần ta một mét khoảng cách!"

Tiểu Đào Hồng gật đầu xưng ầy, trong mắt chỗ sâu có một tia kỳ dị, lại là Nhị Cửu không thể chỗ nhìn thấy.

Nhị Cửu nhìn thoáng qua nữ tử này, lần nữa nhắm mắt lại, chữa thương!

Đối với kia ngắn người Tiểu Đào Hồng, Nhị Cửu không còn nhiều chú ý, nàng này trên thân, không có chút nào linh lực ba động, hiển nhiên không phải một người tu sĩ. Cho nên, Nhị Cửu liền yên lòng, quán chú tại thương thế của mình phía trên.

Trước bộ ngực, bị cái kia tên là Phí Trường Phòng lão đầu nhi, quán xuyên hai cái huyết động, không chỉ từ, chỉ là lưu không ít máu, bất quá máu đã ngừng.

Nhưng Nhị Cửu, lại là cảm giác được một chút thật sâu mỗi một cảm giác!

Hắn hiểu được, mình những ngày qua, chìm kha vết thương cũ, cũng không có triệt để đến khỏi hẳn, lại thêm cùng Mặc Ly bọn người tác chiến, có thể nói là đem hết toàn lực, kiệt lực kích phát tiềm năng của mình, đã đạt đến lớn nhất trình độ.

Liên như là một cây lò xo, căng đến quá lâu, cuối cùng có một ngày, hội gãy mất.

Nhị Cửu hiện tại cần thiết, là tu dưỡng, tu luyện thổ nạp cùng dưỡng thương.

Một đêm không có chuyện gì xảy ra.

Bất quá ba bốn canh giờ sắc trời liền sáng lên, Nhị Cửu đã mất cần giác ngủ, kia Tiểu Đào Hồng lại là mắt mở to phát ở một đêm, lúc này hai mắt đỏ bừng vẫn vện tia máu, cũng không biết lại suy nghĩ thứ gì.

Lúc sáng sớm đội, một thiết huyết thị vệ quân đoàn chiến binh, bùng nổ thắm hoa văn giao thoa mâm lớn, đưa cho Tiểu Đào Hồng.

"Hình Tôn đại nhân, cái này là công chúa cố ý mệnh nhà bếp vì đại nhân chuẩn bị điểm tâm! !" Kia chiến binh ôm quyền bẩm báo nói.

Nhị Cửu mở mắt ra, "Thay ta hướng tiểu công chúa nói tiếng lòng biết ơn! !"

Tại xa hoa vô độ toà này khung xe bên trên, tinh xảo cơ quan vô số, bên cạnh toa xoay chuyển, chính là thành bàn trà.

Tiểu Đào Hồng đem đĩa từng cái bày xuống, phía trên là nướng thơm ngào ngạt đùi dê, hương liệu đồ dày một tầng dày, thấy Nhị Cửu không có chút nào muốn ăn.

Đương nhiên, hương liệu là cực kỳ đắt đỏ đến, Nhị Cửu minh bạch, đây là tiểu công chúa bỏ hết cả tiền vốn, mới mệnh nhà bếp cho hắn làm như thế một con đùi cừu nướng.

Tại Tiểu Đào Hồng phục thị dưới, dùng bữa sáng.

Nói thật, Nhị Cửu từ không nghĩ tới, ăn cơm còn có thể bị người hầu hạ.

Bất quá cảm giác ngược lại cũng khá! !

Đội thu thập bộ đồ ăn về sau, kia Tiểu Đào Hồng rút cục lấy hết dũng khí, quý gối Nhị Cửu trước mặt, thút thít nói, "Hình Tôn tiền bối, ngươi thu ta đi!"

Chương 106: Sinh sự

Tiểu Đào Hồng quỳ gối Nhị Cầu trước mặt, thút thít nói, "Hình Tôn tiền bối, người đã thu ta đi!"

Thu?

Nhị Cầu sững sờ, làm sao cái thu pháp?

"Người đứng lên đi, ta không thu đồ đệ!" Nhị Cầu nhàn nhạt phải nói.

Đúng vậy, Nhị Cầu không cảm thấy mình có cần phải thu đồ, hơn nữa, còn là một nữ đồ đệ.

Tiểu Đào Hồng sững sờ, nhìn về phía Nhị Cầu, nàng không rõ, vị này Lang Thần Hình Tôn đại nhân, là thật không hiểu hay là chỉ là ra vẻ hiểu biết, hay là chỉ là đang khảo nghiệm nàng thành tâm?

Tiểu Đào Hồng cảm thấy, trước mặt cái này Lang Thần Hình Tôn, là nàng cái biến vận mệnh thời cơ! !

Đúng vậy, Tiểu Đào Hồng suy nghĩ nửa đêm, cảm thấy vị này Lang Thần Hình Tôn mặc dù là Yêu tộc, nhưng hẳn tựa hồ đối với nữ sắc không có hứng thú, cũng chính là bởi vậy, Tiểu Đào Hồng cảm thấy, cái biến mình lấy sắc ngu vận mệnh con người đến.

Tiểu Đào Hồng chưa thức dậy, ngược lại là chăm chú quỳ gối Nhị Cầu dưới chân, nắm lấy chân của hắn chân, nước mắt đầm đìa.

"Tiền bối, tiền bối, xin cứu ta chạy ra bể khổ! !" Tiểu Đào Hồng ngẩng đầu lên, một cặp mắt đào hoa nước mắt đầm đìa. Nếu là người tầm thường, nội tâm, nhất định là đối với cái này nữ sinh lòng trĩu mến chí tình, nhưng Nhị Cầu. . . Nàng này cũng thực là có một bộ tốt túi da, khiết trắng như ngọc gương mặt, hiện ra có chút đỏ ửng, như là thán tư nở rộ hoa đào, người cũng như tên, mặt trái xoan, mắt to, mày liễu, răng trắng như Bối, thút thít bên trong, lại có một cổ kiêu mị khí chất.

"Vì thế, ta nguyện ý giao ra cái gì đại giới." Trong khi nói chuyện, Tiểu Đào Hồng quần áo chỉnh tề rơi xuống, lộ ra hương diễm vô cùng thân thể.

"Bể khổ?" Nhị Cầu nao nao, nhìn cũng không nhìn một chút, lắc đầu, đi xuống xa hoa khung xe.

"Ta không cảm thấy. . . Đây là bể khổ! !" Nhị Cầu rơi xuống một câu nói như vậy, liền đi ra hương xa, trong xe ngồi, hẳn không thích ứng.

Nơi đây khoảng cách Tam Hoang tháp không xa, nửa ngày hành trình, đám người đã gần đến Tam Hoang tháp.

Lúc này Tam Hoang tháp, đã sớm khôi phục nguyên lai đạt hơn nghìn thước độ cao.

Nguy nga sợ hãi, nhất trụ kinh thiên! !

Như thế độ cao, Nhị Cầu thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, vì cái gì kia Trần Lưu muốn liều mạng dùng nghịch thiên Kim Thủ Chỉ, muốn lấy đi toà này Tam Hoang tháp? ! Quả thật, tòa tháp này, là Tam Bảo đạo nhân Cửu Hoa để quân để lại, càng là cùng hắn Cửu Hoa Kinh, có trực tiếp liên hệ. Kia Cửu Hoa Kinh cả bộ, nói không chừng, liền ở bên trong tòa tháp này.

Nếu như cho Trần Lưu đầy đủ thời gian, đầy đủ an toàn bảo hộ, nương tựa theo nghịch thiên Kim Thủ Chỉ, người này định là có thể lấy đi món pháp bảo này.

Thế nhưng là. . . Chung quy là lòng tham không đủ rấn nuốt voi nguyên nhân.

Tham niệm, đủ để cho người điên cuồng! !

. . .

Chỉ là bây giờ, tại Tam Hoang tháp quanh mình, đại địa băng hàn, khó mà có đặt chân chi địa.

Tám sợi xích sắt, lơ lửng tại trên vực sâu, trong gió phiêu diêu, thành tòa tháp này cùng ngoại giới duy nhất liên hệ.

"Trong truyền thuyết, chính là Cửu Hoa đế quân trấn áp Quỷ Đạo cao thủ, đem phong ấn tại quỷ này gào trong vực sâu! ! Toà này Tam Hoang tháp tồn tại, phong kín Địa Ngục Chi Môn cùng ngoại giới liên hệ!"

Bây giờ mặc dù có người tu quỷ đạo, thế nhưng là cùng năm đó Quỷ Đạo hoàng kim thời đỉnh cao so sánh, đơn giản không đáng giá nhắc tới.

Quỷ Đạo thịnh, thì trong nhân thế bấp bênh, chiến loạn không dứt, sinh linh đồ thân!

Đây là Cửu Hoa để quân đại công nghiệp, cho nên để quân lấy công đức chứng đạo, thành tựu viên mãn, phong Cửu Hoa để quân.

...

Quý gào vực sâu bên cạnh, tới rất nhiều người, nhân tộc, Yêu tộc, Ma tộc. . . Thiếu trưởng mặt tập, Bách gia tề tụ! !

Bắc Man chấn động, Tam Hoang tháp ra, dẫn động thiên hạ tuần kiệt tinh tri mà tới.

"Thiên này, lại phải biến đổi! !"

"Đứng nha, Quý Đạo đại năng chưa từ bỏ ý định, chắc hẳn lại một lần xung kích phong ấn thất bại, lúc này mới dẫn tới Tam Hoang tháp tái hiện trong nhân thế, tìm kiếm thể gian người hữu duyên!"

"Mấy trăm năm trước, Tam Hoang tháp hiện, không ít tu sĩ tiến vào bên trong, thu hoạch được đại cơ duyên!"

"Không tệ, chúng ta càng mạnh, Quý Đạo liền bị ép tới không ngừng đầu được lên, Cửu Hoa để quân thật sự là tốt mưu tính,

Đem mình bình thân sở tu công pháp, dung nhập tòa tháp này bên trong, đòi đòi truyền thể, di trạch nhân gian. Đồng thời cũng vì chính mình tính gộp lại thể hệ công đức!"

"Nghe đồn trong đó tối cao cơ duyên chính là Cửu Hoa Kinh! !"

"Một bản Cổ Kinh, đủ để dẫn động nhân kiệt thiên hạ đến đây! !"

"Đáng tiếc, trong đó thu hoạch được cơ duyên người lại là có hạn, Tam Hoa Tự Đình cảnh đình trên đỉnh tu sĩ không được đi vào, không phải người có duyên không được đi vào, tu quý đạo người, đồng dạng không được đi vào. . ."

Mấy vạn người rộn rộn ràng ràng, làm ồn ào ào, Nhị Cửu cau mày xuyên qua trong dòng người, trong tai nghe được không ít tin tức hữu dụng.

Có thể đến Bắc Man người, phần lớn đều có nhất định kiến thức, đối với Yêu tộc người, cũng không xa lạ gì.

Nơi đây Nhị Cửu ngược lại cũng nhìn được không ít tu sĩ yêu tộc, cùng nhân tộc tam tam hai hai tập hợp một chỗ so sánh, tu sĩ yêu tộc, phần lớn là lẻ loi một mình, có lẽ là bởi vì tại Man Hoang chém giết cùng cầu sinh này gian nan, không ít tu sĩ yêu tộc trên thân, đều tràn ngập một cỗ huyết tính cùng sát khí.

Đương nhiên, nhân tộc bên trong trước tới nơi đây, không thiếu một chút tông môn đại phái cấp thấp tu sĩ, có trưởng bối dẫn theo, đi vào Bắc Man mở mang tầm mắt.

Qua Bắc Man, liền là chân chính Man Hoang đại địa, là Yêu tộc địa bàn, nơi đó vùng bờ hoang vô ngần, tràn ngập kỳ ngộ cùng khiêu chiến!

Là nhân tộc bên trong dừng giả, hướng tới chi địa.

Ở nơi đó, người giết yêu thú, yêu thú ăn người, bình thường dễ thấy, mà ở chỗ này, phần lớn là Yêu tộc, tràn đầy linh trí.

Tại cái này trong đám người, Nhị Cửu thông qua bọn hắn đôi câu vài lời, tụ tập cùng một chỗ, ngược lại cũng đã nhận được không ít tin tức hữu dụng.

Lúc này, hắn cảm giác được, sau lưng tựa hồ có người đang lặng lẽ đi theo chính mình.

Đây là một loại bản năng.

Nhị Cửu quay đầu nhìn lại, nhú mày, chỉ gặp phía sau hắn cách đó không xa đi theo, là cái kia tên là Tiểu Đào Hồng tỷ nữ.

Nàng này lúc này, bởi vì tự nhiên mà thành mị thái cùng trên người mùi thơm cơ thể, hấp dẫn không ít tay ăn chơi, một đám người nhét chung một chỗ, giờ trò, một bên chăm chú, càng có người, càng là ma sát ma sát. . .

Nhìn thấy Nhị Cửu ánh mắt, Tiểu Đào Hồng nội tâm run lên, sau đó lấy hết dũng khí, "Hình Tồn đại nhân, xin chờ một chút ta! !"

Hình Tồn? !

Hai chữ này nghe vào người khác trong tai, lập tức trong lòng mọi người giật mình, làm chim thú trạng tán đi.

Hình Tồn, không phải tại Pháp gia bên trong có được cực cao địa vị Thiên Nhân Hình Tồn a?

Thừa cơ, Tiểu Đào Hồng thoát đi chen chúc đám người, chạy hướng về phía Nhị Cửu bên người, mặt lộ áy náy, có chút phúc thân.

Nhị Cửu không nói một lời, hướng về nơi xa đi đến, cũng mặc kệ kia Tiểu Đào Hồng đi sát đằng sau.

Tiểu Đào Hoa đi sát đằng sau, mặc kệ đám người hoặc là kinh ngạc, hoặc là không hiểu quý dị ánh mắt.

Lúc này Tiểu Đào Hồng, nghiêm nhiên là coi Nhị Cầu là làm nạng có thể dựa vào tiền bối. Mà chính nạng, cũng biểu hiện rất đúng chỗ, đi lại gấp mà gấp, đề mi thuận nhãn, xem xét liền là Nhị Cầu bên cạnh tỷ nữ bộ dáng.

Nhưng cái này một đôi tổ hợp đi cùng một chỗ, thật sự là quá mức quái dị.

Vì cái gì?

Chỉ vì Tiểu Đào Hồng mị cốt thiên thành, trong lúc phát tay, có một cỗ làm cho người không nhìn được muốn thương tiếc yếu đuối cảm giác! !

Hồng nhan họa thủy. . .

Mà Nhị Cầu phương diện này, là bởi vì là Yêu Lang chi thân, vốn là chú mục, lúc này bên cạnh theo một cái quốc sắc thiên hương tiểu tỷ nữ, mỹ nữ cùng dã thú, mãnh liệt tương phản phía dưới, càng thêm làm người khác chú ý.

Nhị Cầu đã nhận ra điểm này, sinh lòng không ổn.

Tại trước mặt mọi người, hắn là chìm xuống, mà không phải giống bây giờ, nổi lên!

Nhưng Tiểu Đào Hồng từng bước gấp xu thế, xem ra là quyết tâm muốn đi theo Nhị Cầu, cũng không biết việc này, có hay không quá trình Cứu công chúa cho phép.

"Chắc chắn, Hồng Tụ người ấy say, đạo hữu có phúc lớn a! !"

"Đúng vậy a, nhìn cô nương này, ngập nước, đạo hữu người thật có phúc! !"

"Ha ha, nghe nói Yêu tộc lang yêu, trong đũng quần món đồ kia là cong, tiểu nương bì này khẳng định là bị chinh phục. . . Hắc, người nhìn cái này con sói con, chưa hóa hình, lại là đứng thẳng mà đi, hơn nữa còn mặc da bào, nếu như không nhìn đầu cùng tứ chi, thật đúng là không biết được, đây là một con cấp thấp Yêu tộc!"

Đám người ồn ào nao động, Nhị Cầu lạnh lùng, như vậy dừng bước, dự định rời đi nơi này, trở về.

Tiểu Đào Hồng xuất hiện, để hắn trở thành tiêu điểm của mọi người, Nhị Cầu hắn không quen, càng không nguyện ý trêu chọc ra không phải là. Nói cái gì nói người đều có, Nhị Cầu sợ mình, khắc chế không được, đem kia miệng đầy phun phàn người, xé rách! !

"Trở về!" Chó con thân nhiên nói.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 107: Nhân quả ân oán!

Trong đám người, một thần sắc lạnh lùng thiếu niên, nhìn xem Nhị Cầu, nhíu mày.

Cái này Yêu tộc lang yêu, cho hắn một loại cực kì cảm giác quen thuộc, lại lại không thể khẳng định, đến tốt cùng là ở nơi nào, gặp qua cái này tu sĩ yêu tộc.

Mà lại chẳng biết tại sao, tại gặp cái này lang yêu về sau, trong lòng của hắn, có chút bức bối.

Cỗ này bức bối, để hắn tâm thần có chút không tập trung, hận không thể giết một người, lấy tà hận thù cá nhân.

Chỉ là bây giờ thiếu niên, tại trả giá bằng máu về sau, không còn là năm đó cái kia khinh cuồng bất thường người.

Hắn lúc này, non nét gương mặt phía trên, lại là nhiều một tia thành thực.

Có lẽ, cùng hắn tàn tật tay có quan hệ.

Hắn hôm nay, tay phải đã tàn tật, phía trên quần quanh lấy vải trắng, một vòng lại một vòng, như là xác ướp đồng dạng, treo ở trước ngực của mình. Mà

tại trên cổ tay trái, quấn quanh lấy một thanh lưỡi dao gắn vào dây xích. Dao, lóe ra yêu dị huyết sắc này mang, bất quá là lớn chừng bàn tay, tại chuôi dao về sau, có xích sắt chất liệu quấn quanh ở trên cánh tay trái.

Chính là như thế một cây dao, để cho người ta lúc này thiếu niên, nhiều chút hung lệ chi khí.

Trong mơ hồ, những nơi đi qua, càng là có mùi máu tươi xông vào mũi tràn ngập, không biết. . . Giết nhiều ít người! !

Mà hắn muốn giết nhất, là một nữ tử, cùng một con chó.

Trong lòng còn nghi vấn, thiếu niên yên lặng đi theo.

. . .

Đám người nhao nhao nhiều, như là phiên chợ.

Mà có người, cũng đích thật là tại làm lấy như là phiên chợ bên trên giao dịch.

Tỉ như nói, Vương Ma Tử.

Đương nhiên, nơi này giao dịch mua bán, phần lớn là lấy tu luyện tâm pháp cùng pháp khí làm chủ, còn có một số trận pháp cấm chế, đan dược linh thảo, luyện khí chi vật. . . Những vật này, không là phẩm nhân trong thế tục phiên chợ bên trong, có thể nhìn thấy. Những vật này, mua bán người, cũng đều là tu sĩ.

Lúc này Vương Ma Tử nước miếng văng tung tóe, trong đám người như là con cá vẩy vùng ở trong nước biển xuyên qua.

Hắn mỗi qua một chỗ, liền sẽ lôi kéo một người, thao thao bất tuyệt nói lên một trận. Tại trong miệng hắn, trong tay bảo bối, vô luận là pháp pháp bảo, hay là linh đan diệu dược, đều bị Vương Ma Tử nói thành gây thiên gây Thần khí. Nếu như lúc này không vào tay : bắt đầu, như vậy sẽ là người cả đời tiếc nuối! !

Nếu là có người lắc đầu, Vương Ma Tử không cảm thấy chút nào nhục chí, vẫn như cũ là lôi kéo người thao thao bất tuyệt, nếu như người thật sự là không mua, vậy cũng không quan hệ, Vương Ma Tử thì là cười ha hả phải xem người rồi đi, quay đầu liền lại đi tìm, mặt khác khách hàng.

Giờ này khắc này, Vương Ma Tử bắt lấy một người tu sĩ.

Tên tu sĩ này, nhìn tuổi tác không lớn, một mặt thanh tú tuấn lãng bộ dáng, chỉ là trên người mặc, có chút cũ cũ cùng tàn phá, là một kiện rách rưới đạo bào. Nhưng là rách nát chỗ, lại là đã đánh miếng vá, đi tuyến rất tinh xảo cùng tinh mịn, xem ra, cái này áo choàng, còn có thể lại mặc cái ba năm.

"Đạo hữu người nhìn, đây là ta Vương Ma Tử may mắn đạt được bí mật bất truyền thuật, phương pháp này tên là Như Lai Thần Chưởng, đến, người cảm, không quý, chỉ cần ba ngàn linh thạch!" Vương Ma Tử khoe miệng sinh mạng, nói đúng miệng lưỡi lưu loát, càng đem trong tay tên là Như Lai Thần Chưởng công pháp, đặt ở tiểu đạo sĩ trong tay.

Tiểu đạo sĩ lắc đầu, trong mắt lại là toát ra một cổ tiếc hận cùng đau xót cay đắng biểu lộ.

Loại vẻ mặt này, Vương Ma Tử thấy cũng nhiều.

Tiểu đạo sĩ đem Như Lai Thần Chưởng đưa còn đưa Vương Ma Tử, đang muốn rời đi, nhưng lại bị Vương Ma Tử kéo lại.

"Như vậy đi đạo hữu, lão phu cùng người hữu duyên, cái này Như Lai Thần Chưởng, vậy liền một ngàn linh thạch tiện nghi tặng người, người xem coi thế nào?"

Tiểu đạo sĩ thần tình trên mặt vẫn như cũ đáng ghét, liền muốn rời khỏi.

"Chậm đã! !" Vương Ma Tử cao giọng nói.

Tại tiểu đạo sĩ thần sắc kinh ngạc bên trong, tại Vương Ma Tử trên mặt cơ bắp run rẩy không thôi, một bộ vô cùng đau lòng đáng vẻ bên trong, Vương Ma Tử chậm rãi vươn ra một cái tay, đại trượng lấy năm ngón tay.

"Năm trăm. . . Ngán tệ! !" Vương Ma Tử từng chữ nói ra phải nói nói, " chú ý, là ngàn tệ, mà không phải linh thạch! !"

Ngán tệ cùng linh thạch ở giữa giá trị, cách biệt quá xa, linh thạch ngoại trừ tiền tệ giá trị bên ngoài,

Càng có tác dụng của nó, mà dạng này tác dụng, liền là có thể bị tu sĩ võ đạo trực tiếp hấp thu trong đó linh lực! ! Lại thêm linh thạch số lượng cùng vàng bạc chi vật so sánh, vẫn là không nhiều, cho nên vật này, muốn so vàng bạc tiền mạt hơn rất rất nhiều.

Tiểu đạo sĩ do dự, bởi vì Vương Ma Tử cho ra giá cả, dùng nhảy cầu để hình dung cũng không đủ.

Ở trong đó. . . Có phải hay không có cái gì chuyện ẩn ở bên trong?

Vương Ma Từ tựa hồ cũng nhìn ra tiểu đạo sĩ lo âu trong lòng, nhưng là ha ha cười lạnh nói, " công pháp này. . . Năm trăm ngàn tệ, chỉ là ta Vương Ma Từ bởi vì cùng ngươi hữu duyên, cho nên trên cơ bản xem như đưa cho ngươi. Như vậy đi, ngươi nhìn nhìn lại vật này, chỉ cần một trăm linh thạch, thêm năm trăm ngàn tệ, đưa tặng Như Lai Thần Chú công pháp! !"

Trong lúc nói chuyện, Vương Ma Từ xuất hiện trước mặt một con tuyết trắng kén lớn.

"Đây là Thiên Tầm biến, nếu như ngươi đời này có thể có được một con Thiên Tầm, cũng đem đường dục ở trong đó, kia Thiên Tầm, liền sẽ kinh nghiệm một lần biến hóa! ! Tiểu đạo hữu, chắc hẳn ngươi cũng hiểu biết Thiên Tầm cửu biến truyền thuyết. Trải qua cửu biến Thiên Tầm, vậy sẽ là vô cùng kinh khủng tồn tại! Cho dù là nửa bước chứng đạo đại năng tu sĩ, tại trước mặt, chỉ sợ cũng là không được! ! Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi nhất định phải có một con Thiên Tầm, cho nên vật này đối với lão phu tới nói, mặc dù trân quý khan hiếm, nhưng lại là gân gà tồn tại, ăn vào vô vị, bỏ thì lại tiếc. Nếu không phải hôm nay lão phu nhìn ngươi cùng lão phu hữu duyên, thiên này tầm biến, như luận như thế nào, lão phu cũng sẽ không lấy ra."

Vương Ma Từ lớn hơi thở không gấp, nói một hơi.

Sau đó càng là thần thần bí bí đến tại tiểu đạo sĩ bên tai nói, " cứ nghe, cái này Tam Hoang trong tháp dị không gian bên trong, liền có Thiên Tầm ấu trùng! ! Có thể hay không trở nên mạnh hơn, có thể hay không để ngươi Thiên Tầm ở lúc hàng bắt đầu bên trên, muốn chuẩn bị sớm, phòng ngừa chu đáo a!"

Tiểu đạo sĩ con mắt sáng lấp lánh, "Thực sự?"

Cái này là tiểu đạo sĩ lần thứ nhất mở miệng, Vương Ma Từ thầm nghĩ có hi vọng, vẻ mặt nghiêm túc đến gật gật đầu."Ngươi cũng đã nhìn ra, lão phu ẩn tàng. . . Rất sâu! Cái này Tam Hoang tháp, lão phu là không thể nào tiến vào, ngươi như tiến vào về sau, tìm được ngày đó tầm trùng trùng hoặc là ấu trùng, liền đem nuôi tại ngày này tầm biến bên trong. Đợi một thời gian, băng vào vật này, ngươi nhất phi trùng thiên, không phải là không được! !"

Tiểu đạo sĩ tâm động, Như Lai Thần Chú công pháp hẳn chưa nghe nói qua, có thể là một loại thần chú loại hình thần thông đi, bất quá cái này Thiên Tầm biến, quả thực là để tiểu đạo sĩ tâm động, mà lại. . . Mới một trăm linh thạch, quả thực là cái trắng giá.

Vương Ma Từ cầm cái túi, đem kén lớn chứa vào trong đó, cười tủm tỉm phải cùng tiểu đạo sĩ hoàn thành giao nhận.

Nhìn qua tiểu đạo sĩ công cái túi rời đi thân ảnh, Vương Ma Từ cười hắc hắc, tán trong đám người, tiếp tục chào hàng hẳn đêm không hết bảo bối, đem đôi lấy ngân tệ cùng linh thạch.

Ở trong mắt Vương Ma Từ, ngân tệ cùng linh thạch, đều như thế, đều rất là mê người! !

Chỉ là khổ kia tiểu đạo sĩ, vừa mới vừa đi không có mấy bước, bịch một tiếng, phía sau túi nổ tung!

Từ trong càng là bay múa mà ra một thân ảnh, người này sắc mặt trắng bệch, phía sau càng là mọc ra một đôi xương cánh, bỗng nhiên xem xét, không khỏi khiến người sợ hãi.

Người kia to lớn xương cánh vung vẩy bên trong, liền trôi nổi trong hư không.

Tại trên người của người này, càng là tràn ngập một cỗ nồng đậm đến cực điểm sát khí! !

Chỉ là giờ này khắc này, hẳn là cái này Tam Hoang tháp trước, tuyệt đối tiêu điểm.

Quốc Phu! !

Chính thức cuồng thần nhất tộc Quốc Phu! !

Mà cùng lúc đó, trong hư không càng là gào thét lên một đạo bén nhọn nổ bùng thanh âm, cái này tại nổ bùng thanh âm dưới, không ít tu sĩ, tâm thần có chút không tập trung, trong đầu càng là một trận choáng váng.

Đám người đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy bầu trời cuối cùng, có một điểm đen.

Cái này điểm đen tốc độ cực nhanh, cơ hồ là trong phút chốc, liền xuất hiện ở Tam Hoang tháp trước đám người trong tầm mắt.

"Đây là cái gì? !" Đám người trong lúc khiếp sợ kinh ngạc mở miệng.

Tại trước mặt mọi người, là một tòa khung xe, trôi nổi ở trong hư không, tràn ngập trận trận Quý Vụ!

Quý tu? !

Bất quá khiến người ta kinh ngạc nhất chính là, tòa này khung xe trước, kéo xe. . . Ngựa!

Cái này ngựa, giống như u linh, không phải bình thường ngựa, mà là một bộ thiên mã. . . Hoàn chỉnh khung xương! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Xé rách!

Nhị Cầu nhẹ giọng đối Tiểu Đào Hồng nhân nhạ nói, "trở về!"

Hai người liền muốn rời khỏi bên này, tiến về thiết huyết thị vệ quân đoàn nơi ở.

Nhưng lúc này Tiểu Đào Hồng, không thể nghi ngờ đã trở thành không ít người trong mắt tuyết trắng cừu non.

Nhất là, khi nhìn thấy cái gọi là Hình Tôn, bất quá là Man Hoang đại địa bên trên một con con sói con, trong lòng mọi người, có bất bình cùng cực kỳ hâm mộ, đồng thời, càng là có không ít người trong lòng sinh ra ý tưởng khác. Cái này con sói con, mặc dù không có hóa hình, cùng cái khác yêu thú khác biệt, mà là đứng thẳng mà đi, lại linh trí hiện ra nhưng đã đạt đến hóa hình yêu thú nên có trình độ! Điểm này khá là quái dị, nhưng là. . . Cái này con sói con tu vi, cuối cùng chỉ là thông linh cảnh đỉnh phong mà thôi!

Có thể đi vào Bắc Man, đi vào cái này Tam Hoang tháp trước tu sĩ, bảy mươi phần trăm người, tu vi đều đã là thông linh cảnh đỉnh phong, hay là tăng thứ cao hơn.

Dựa vào cái gì, cái này con sói con có thể có được giai nhân?

Chẳng lẽ, vền vẹn một cái "Hình Tôn" hư ảo xưng hào? !

Cho nên, nóng mắt Nhị Cầu tu sĩ cũng có, không cam lòng người cũng có.

Nhưng tuyệt đại đa số đều lựa chọn khắc chế mình nội tâm tham lam.

Dù sao, cái này con sói con thấy thế nào, đều không phải là loại kia dễ sống chung hạng người. . . Đây cũng là tuyệt đại đa số người kiêng kỵ, kiêng kỵ để có rõ ràng lý trí.

Nhưng, trên thế giới này, giận dữ vì hồng nhan, lúc này bị Tiểu Đào Hồng hấp dẫn người, cũng có.

"Chậm đã! !"

Tại Nhị Cầu cùng Tiểu Đào Hồng quay người rời đi thời khắc, một nam tử ngăn tại Nhị Cầu trước mặt.

Này người mang trên mặt nhân nhạ cười dâm, âm dương quái khí, một bộ có chút tuấn lãng khuôn mặt, lại bởi vì hai đầu lông mày kia tia khinh nhòn ý, mà lộ ra có chút roi tục. Lại nhìn người này, cử việc tu vi đã là luyện tinh kỳ đỉnh phong, thể nhưng là sắc mặt tái nhợt, bước chân càng là phù phiếm, một bộ bị tửu sắc móc rỗng thần thể bộ dáng, không giống Tam Hoa Tự Đình luyện tinh kỳ cao thủ như vậy, tinh khí sung mãn, hồng quang đầy mặt.

"Chuyện gì?" Nhị Cầu bất mãn trong lòng, hấn cũng định, nếu như người này dây dưa, như vậy chỉ cần lấy lời đỉnh thủ đoạn, đem diệt sát!

Giết một đêm chân nhỏ lấy chán nhiếp càng nhiều hạng giá áo túi com.

Bằng không mà nói, sẽ có nhiều người hơn, coi Nhị Cầu là làm quả hồng mềm bóp! !

Nam tử kia trên mặt ý cười, bộp một tiếng, mở ra trong tay quạt xếp, tại mắt mẽ trong gió thu, có chút vỗ, sau đó càng là nghiêng người, lấy quạt nửa che mặt, lộ ra kia một đôi đôi mắt vô thần, lại là có chút tự đắc, lướt qua Nhị Cầu, hướng về Tiểu Đào Hồng nháy mắt, nhìn trộm, hiển nhiên là một bộ đùa bỡn thần sắc.

Một màn này, thấy Nhị Cầu trong bụng muốn ói, thầm nghĩ người này là cái đồ ngốc.

Mà Tiểu Đào Hồng từ đầu đến cuối, càng là không có liếc hấn một cái, từ đầu đến cuối cúi đầu, cùng sau lưng Nhị Cầu, như cùng ở tại bà bà trước mặt bị khinh bỉ tiểu tức phụ.

Nam tử tẻ nhạt không thú vị, bộp một tiếng thu tay lại bên trong quạt xếp, nhìn xem Nhị Cầu tùy ý khoát khoát tay, như là khu đuổi ruồi, hừ lạnh nói:

"Người có thể đi, bất quá nữ tử này, lưu lại đi, ta Lưu Đán thu!"

Tên là Lưu Đán nam tử, thần sắc cao ngạo phải nói.

Nhị Cầu trầm mặc không nói, vì cái gì, chuyện như vậy, luôn luôn rất nhiều. . .

Đây là một cái lấy võ vi tôn thế giới.

Người nhỏ yếu, phải bị tu vi cao hơn lăng nhục, hay là, bị giết! !

Hèn mọn mà người nhỏ yếu nha, người tôn nghiêm cùng tính mệnh, không trong tay của mình.

Đây là sự thật, cũng không phải là cái gì hoang đường sự tình.

Nói thật, Nhị Cầu không nguyện ý trên chọc thị phi!

Hòa vi quý, trung dung tư tưởng, quán xuyên Dịch Lập một đời.

Hắn vốn cũng không phải là loại kia hung lệ người.

Thế là Nhị Cầu liền xoay người lại, nhìn thoáng qua Tiểu Đào Hồng, nhàn nhạt phải nói nói, "đi thôi."

Hắn thậm chí là có thể nhìn thấy, Tiểu Đào Hồng mảnh mai thân thể, tại có chút run rẩy.

Nhị Cầu thanh âm không lớn, lại là có thể để trước mặt Tiểu Đào Hồng nghe được, Tiểu Đào Hồng đang nghe được một chữ này về sau, phảng phất là, có được tất cả. Nàng vui vẻ mà lại nặng nề đến gắt đầu một cái,

Tiểu Đào Hồng, liền cất bước đi theo Nhị Cầu bộ pháp, hướng về rời xa Lư Đán phương hướng đi đến, không vội không chậm.

Lư Đán thần sắc, trong chớp lát, trở nên cực kỳ xanh xám mà khó xử.

Lúc này vây quanh đám người, vốn là xem kịch vui, không sợ đem mình làm lớn chuyện, có lẽ, đây chính là nhân chi bản tính một trong đi.

Trong mơ hồ, trong đám người truyền đến vui cười cùng mỉa mai, càng có đối Lư Đán hư thanh.

Lư Đán thân thể bởi vì bị không nhìn, mà rời khỏi phần nộ.

Hắn quan tâm không phải kia ti tiện tiện tỳ, hắn quan tâm chính là, bị chúng nhân chú mục danh tiếng. . . Cùng lúc này hắn cái gọi là tự tôn!

"Chó so con non, muốn chết!"

Lư Đán quát chói tai lên tiếng, cùng thanh âm hắn cùng nhau phát ra, là một đạo ngân châm! !

Căn này ngân châm, trực chỉ Nhị Cầu hậu tâm.

Hắn muốn để cái này con sói con, không thể lập tức chết đi, hắn phải dùng máu và lửa thủ đoạn, đem cái này con sói con, tại trước mắt bao người, dần vật đến chết! !

Đình! !

Hư giữa không trung, nhớ tới một đạo thanh thúy tiếng vang.

Chỉ gặp qua một mảnh tàn ảnh, lấy quý dị bộ pháp, trong hư không chợt lóe lên.

Đình đương. . .

Ngân châm rơi xuống đất, phát ra thanh thúy tiếng vang, hạ xuống mấy lần về sau, rơi rơi xuống đất.

Mà kia phiến tàn ảnh, đã sớm xông về Lư Đán trước mặt.

Lư Đán ánh mắt co rút lại, liền gấp vuốt sói cây tại trước mặt vung vẩy mà tới.

Suru suru suru suru! !

Tiếng xé gió, nương theo lấy Nhị Cầu trong tay tia lóe dẫn, xen lẫn tràn ngập, như là bách điều cùng vang lên! !

Vuốt sói, càng là tại trước mặt hóa thành một mảnh tàn ảnh.

Nhị Cầu rút lui mà ra, hóa thành một mảnh tàn ảnh, trở lại mình lúc trước vị trí chỗ, nhàn nhạt đến nói với Tiểu Đào Hồng, "Đi thôi."

Tiểu Đào Hồng sững sờ, nàng chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, trong phút chốc, cũng không biết đến tột cùng là phát sinh, nhìn thấy Nhị Cầu đi thẳng về phía

trước thân ảnh, nàng không dám trì hoãn, vội vàng đuổi theo, chỉ là vừa đi, một bên theo ánh mắt của mọi người đồng dạng, cũng đều là nhìn về phía kia Lưu Đán.

Làm sao Lưu Đán, không có động tác kế tiếp đây?

Lúc này Lưu Đán, hai tay hiện ra chống cự tư thái, nhưng cả người, lại là không nhúc nhích.

Quái dị a! !

Đám người cảm thấy không thích hợp, có người đi hướng tiền đến, đang định đi thăm dò nhìn một phen, hành tẩu kinh phong, gọi lên Lưu Đán.

Cái này khiến Lưu Đán, nguyên bản thật tốt một người, nháy mắt sau đó, đúng là như là lũy thế con rôi, tại rút đi thấp nhất nền tảng về sau, ầm vang ở giữa sụp đổ.

Tại cái này sụp đổ trong nháy mắt, càng là có vô số đạo huyết quang, từ Lưu Đán trong thân thể bắn ra.

Xuy xuy thanh âm, bên tai không dứt.

Đám người tiếng kinh hô bên trong, điên cuồng rút lui, sợ máu tươi, văng đến trên người mình.

Soạt! !

Một dòng huyết nhục, nương theo lấy xương cốt khối, chính tề rơi rơi xuống đất.

Ừng ục ục. . . Duy nhất coi như hoàn hảo, có thể là Lưu Đán con mắt hạt châu, tại thân thể sụp đổ đồng thời, cái này con mắt hạt châu, lẫn hướng nơi xa. Trong mắt, tràn ngập chính là sợ hãi cùng không cam lòng.

Phốc! !

Sau một khắc, lại là lại bị tránh né một người, bàn chân lớn đạp đi lên, thành một bãi bùn nhão.

Người kia cũng đã nhận ra cái gì, cúi đầu xem xét, nguyên lai là một viên bị giẫm dẹp con mắt hạt châu, không khỏi ảm đạm xúi quẩy.

Tiểu Đào Hồng vừa đi, một bên quay đầu, nhìn thấy màn này, trong lòng kinh hãi đồng thời, chỉ cảm thấy trong dạ dày lẫn lộn không thôi, nàng không còn dám nhìn, gấp vội quay đầu đi, theo sát Nhị Cầu bộ pháp, hướng về nơi xa đi đến, lưu lại trong lòng mọi người rung động cùng kinh hô lối ra thanh âm, quanh quẩn chưa phát giác.

"Vén vén đọc hiểu một lần Súc Địa Thành Thốn, ta thân pháp này tốc độ, chính là đã đề cao không chỉ gấp mười lần! ! Trách không được, Phí Trường Phòng lão đầu nhi kia, dám đi ngang, cái này Súc Địa Thành Thốn thượng cổ công pháp, thật sự là kinh khủng!" Nhị Cầu trong lòng âm thầm cân nhắc, tự nghĩ có cái này Súc Địa Thành Thốn thô sơ giản lược thần thông, cho dù là cùng Tam Hoa Tự Đình cảnh luyện tinh kỳ tu sĩ, sợ là có lực đánh một trận."Đây là đại ân, Phí Trường Phòng lão đầu nhi này. . . Thật là quái người."

Tiểu Đào Hồng đi theo khí định thần nhân Nhị Cầu sau lưng, nàng bước nhanh, gấp đi mấy bước, tại Nhị Cầu bên cạnh thân rơi xuống nửa bước, chỉ gặp Hình Tôn đại nhân sắc không vui không buồn, liền như là, lúc trước cũng không có làm gì đồng dạng. Cái này khiến Tiểu Đào Hồng trong nội tâm, tạo nên long trời lở đất gọn sóng, một cỗ khó tả tư vị, xông lên trong lòng của mình.

"Nguyên lai. . . Đúng là như thế! ! Chỉ là không biết, Hình Tôn đại nhân, sẽ hay không có tức giận thời khắc?"

Ầm vang một tiếng, nơi xa phát sinh một đạo bạo liệt thanh âm

Thanh âm này rất lớn, để trong trầm tư Nhị Cầu, cũng bị bừng tỉnh, phóng tầm mắt nhìn tới, hai mắt chó co rụt lại.

"Quốc Phu? !"

Hư Thiên phía trên, xương cánh vỗ bên trong, trôi nổi có một người, người này, chính là kia cuồng thần nhất tộc Quốc Phu! !

Nhị Cầu trong lòng, xông lên vô tận hận ý cùng lửa giận, thân hình đạp mạnh, hướng về Quốc Phu vị trí, chạy như điên! !

"Giết Quốc Phu! !"

Đây là Nhị Cầu trong lòng, chỗ ý niệm duy nhất.

Chương 109: Những người kia, những sự tình kia

Nhị Cầu từ không nghĩ tới, giờ này khắc này, lại là có thể trông thấy Quắc Phu! !

Cứ việc lúc này Quắc Phu, trên người sát khí, khí thế ngập trời, bản nhân, càng là phía sau sinh ra xương cánh, nhưng Nhị Cầu, vẫn là một chút thấy rõ người kia, chính là Quắc Phu.

Chỉ vì hắn là, giết mẫu không chung thể thiên cừu nhân!

Cho dù là hóa thành tro, Nhị Cầu cũng không có khả năng không biết.

"Giết Quắc Phu! !" Nhị Cầu trong lòng, chỉ có ba chữ này tại âm âm rung động.

Tiểu Đào Hồng sửng sốt, trong nháy mắt, liền gặp Nhị Cầu thân ảnh hướng về nơi xa chạy như điên.

Cứ việc nàng không biết nguyên nhân, thế nhưng là hắn có thể cảm giác được một cách rõ ràng, Hình Tôn đại nhân phẫn nộ.

"Quắc Phu! !" Một đạo cảm hận đến cuồng loạn gào thét, lời cuốn lấy vô tận lửa giận, từ Nhị Cầu miệng bên trong gào thét mà ra.

Đám người bởi vì cái này Quắc Phu, đột nhiên xuất hiện, lúc này mọi ánh mắt, đều tụ tập tại cái này đột ngột mà ra trên thân người.

Nhưng lại bởi vì Nhị Cầu một tiếng này tức giận gào thét gào thét, lại đem bọn hắn lực chú ý phân tán.

Cái này. . . Lại là cái tình huống như thế nào? ! Đám người không hiểu.

Quắc Phu lúc này vẻ mặt lạnh lùng, mặc dù hắn bị Lưu Quyết Từ vây ở Thiên Tầm biến bên trong, đã có quá dài thời gian quá dài. Nhưng lúc này thoát khỏi Quắc Phu, trên mặt cũng không có quá mức vẻ mặt kích động, hắn chỉ là cau mày, đánh giá đám người. Lúc này hắn suy nghĩ, chính như hắn tại trong khốn cảnh chỗ lo lắng, là Cảnh Mộng Hi một người, chỉ thể thôi.

Quắc Phu cực kì không thích bị người chú mục tình hình, ngay tại Quắc Phu dự định rời đi nơi đây thời điểm, một đạo mãnh liệt đến cực điểm sát cơ, khóa chặt Quắc Phu.

Một đạo tàn ảnh, càng là phá không mà tới, nương theo lấy âm âm tiếng vang thanh âm, đánh tới! !

"Chết! !" Nhị Cầu điên rồi, hắn suy nghĩ, chính là giết Quắc Phu.

Tại thân hình phi tốc hướng về Quắc Phu phi nước đại mà tới thời khắc, tinh thần của hắn chấn động, trong đan điền cho tới nay áp chế lực lượng, phun ra ngoài.

Hắn sớm đã đạt đến đột phá tới nhập huyền cảnh tầng thứ nhất tư cách! !

Chỉ là lúc trước, bởi vì trở thành Quý Đạo quý tử, bị Tam Thi đạo nhân ban tặng, tu vi tăng lên quá nhanh!

Cho nên Nhị Cầu trải qua mấy ngày nay, vẫn luôn đang áp chế lấy tu vi của mình, càng là trong chiến đấu rèn luyện mình căn cơ, để tránh hỏng đạo cơ.

Nhưng lúc này, khi nhìn đến Quắc Phu người này về sau, Nhị Cầu tâm thần bất định, lại là vô luận như thế nào là áp chế không nổi.

Nương theo lấy âm âm phá không tiếng vang, Nhị Cầu tu vi đạt đến nhập huyền cảnh tầng thứ nhất.

Tương đương với tu sĩ Tam Hoa Tự Đỉnh cảnh luyện tinh kỳ!

Nhập huyền, huyền hoặc khó hiểu, mặc dù tên cùng Tam Hoa Tự Đỉnh có khác biệt, nhưng kỳ thật, bản chất không thay đổi.

Cảnh giới này, là đối tinh khí thần tiến một bước rèn luyện! !

Oanh!

Trần trụi thực lực va chạm, Nhị Cầu nắm tay, hung hăng nện xuống.

Hắn một quyền, bao hàm lấy hắn lửa giận trong lòng, là hắn tất cả khí lực cùng tu vi thể hiện.

Không có chút nào thần thông, là đơn giản lực đạo va chạm, nếu như có thể, cứ như vậy quyền quyền đến thịt, giết Quắc Phu, mới có thể một giải trong lòng của hắn tích tụ cùng cảm hận.

Quắc Phu đón đỡ một thức này thần thông, bây giờ tu vi đã đạt đến hóa khí kỳ Quắc Phu, lại là ngạnh sinh sinh bị Nhị Cầu từ trên bầu trời, một quyền nện vào khắp mặt đất.

Có vội vàng không kịp chuẩn bị nguyên nhân, cũng có khinh thường Nhị Cầu lực đạo nguyên nhân, càng có Nhị Cầu nhục thân lực đạo, phải mạnh hơn phổ thông tu sĩ mấy lần nguyên nhân.

Đại địa bị Quắc Phu thân thể âm vang nổ tung! !

Đám người tản ra, nhìn qua cái này đột nhiên bộc phát một trận chiến, từng cái giấu trong lòng xem kịch vui tâm lý.

"Chuyện gì xảy ra? Một cái đột nhiên xuất hiện, một cái cứ làm như vậy lên?"

"Đánh, đánh đi! ! Chính thật nhảm chán nữa nha!"

"Ha ha, cái này con sói con vừa mới một thức giết Lưu Đán, làm sao chỉ chớp mắt, liền lại cùng này quý dị người đối bên trên đây?" Hiển nhiên người nói chuyện, thấy được Nhị Cầu miểu sát Lưu Đán một trận chiến, lúc này trong lòng còn có sợ hãi, lại gặp con sói con xuất thủ, lập tức trong lòng mong đợi.

"Cái này con sói con rất mạnh,

Miểu sát luyện tinh kỳ Lưu Đán, tử trạng vô cùng thê thảm! !"

"Hắc hắc, nếu quả thật như đạo hữu lời nói, vậy nhưng có trò hay nhìn á! Nếu như ta không có đoán sai, này quý dị mà thần bí người, không phải tu sĩ tầm thường, mà là Bắc Man đại địa bên trên Tam Hoang tộc nhân dư nghiệt! !"

Cuồng Nộ Man tam tộc, cũng gọi là Tam Hoang chi tộc.

Cùng Trung Thổ Đại Hán vương triều giao đầu hơn trăm năm cầm, cũng chính là gần nhất một trăm năm, Trung Thổ Đại Hán vương triều lúc này mới diệt Cuồng Nộ Man ba thần, tam tộc tộc nhân sụp đổ phân ly, xưng là dư nghiệt.

"Kia như thế nói đến, ngược lại muốn xem xem cái này Tam Hoang muốn nghiệt sở tu công pháp, đến tốt cùng có chỗ đặc biệt gì! !"

...

Sự phối nứt ra đại địa bên trên, Quắc Phu cau mày nhảy ra hồ to, cau mày lạnh lùng nhìn xem Nhị Cầu.

"Người. . . Là ai?" Hắn thực sự là nghĩ không ra, mình cùng Yêu tộc lang yêu nào đó nhất tộc từng có kết giao.

Nhị Cầu cười lạnh không nói, thăm nghĩ bây giờ mình, sơ bộ phản tổ, có sói tính, cùng lúc trước kia non nớt Băng Khuyển đồ chó con, triệt để thay đổi dung mạo. Cái này Quắc Phu, không nhận ra mình đến, cũng không có gì dị thường.

"Giết người người!" Nhị Cầu thân nhiên nói.

Quắc Phu không có nhận ra Nhị Cầu đến, nhưng cho tới nay, âm thầm đi theo Nhị Cầu thiếu niên Bạch Nghị, ánh mắt co rút lại, lộ ra không thể tin thần sắc, hắn hơi biến sắc mặt, trong đầu đã nhắc lên ngập trời sóng lớn, "Là. . . Hắn? Con chó kia con non?" Bạch Nghị trong đầu, nhớ tới tại Bạch phủ bên trong, đi theo Long Hóa Nguyên bên cạnh, kì thực là Cảnh Mộng Dao chó con Nhị Cầu! ! Cứ việc chỉ là gần thời gian một năm, nhưng. . . Tại cái này con sói con trên thân, lại là có biến hóa long trời lở đất! !

Bạch Nghị trong đầu âm âm rung động, hắn bắt động thanh sắc, quyết định lẳng lặng quan sát xuống dưới.

Cứ việc con chó này, là hắn muốn giết nhất hai người một trong!

Nhưng hắn, cùng lúc trước tuổi trẻ khinh cuồng so sánh, đã rất là khác biệt, rất là chìm được tính tình.

"Trước hết giết con chó này, lại đem Cảnh Mộng Dao cái kia tiểu biểu tử tiền dâm hậu sát!" Bạch Nghị liếm môi một cái, đang tràn ngập lấy huyết tính vị đạo bên trong, lộ ra tàn nhẫn cười một tiếng.

Mặc dù hắn đã mất đi cánh tay phải của mình, nhưng hắn cũng đã nhận được rất nhiều.

...

Tại Nhị Cầu có chỗ thêm một bước hành động thời điểm, trên bầu trời, truyền đến hư không chấn động ba động, càng có lệt xệt thanh âm, thanh thúy mà vang dội, quý dị đến chấn động tại lòng của mọi người bên trong.

Nhị Cầu khẽ nhú mày, chỉ gặp Hư Thiên này cuối cùng, xuất hiện một đạo điểm đen.

Cái này điểm đen, gào thét mà tới, đến gần, lúc này mới thấy rõ, lại là một chiếc xe đỡ.

Cỗ xe thần bí, không thấy khung xe bên trong người, nhưng kia ngựa kéo xe, lại là để đám người kinh diệu một chỗ ánh mắt.

Đây là một thớt thiên mã. . . Bạch cốt khung xương! !

Khung xương toàn thân trắng như tuyết, lóe ra yêu dị quang trạch.

Cái này vốn phải là chết đi nhiều năm thiên mã, da thịt hư thối hoàn toàn không có, thế nhưng là xương cốt vẫn như cũ vẫn còn, đúng là thông linh! !

Kéo xe. . . Chính là như thế một bộ khung xương.

Mà xe kia thế. . . Cũng thực là quý dị.

Nói chính xác, toa xe dài nhỏ, là từ tốt nhất từ Lâm Nam mộc chế tạo, cẩn thận đi xem, thế này sao lại là xe gì toa, rõ ràng là một bộ quan tài! !

"Bạch cốt Linh Xa? Hắc Bạch Lang Quân? !"

"Quý Đạo tu sĩ, Hắc Bạch Lang Quân? Đúng là hấn đến rồi! !"

Tại mọi người tiếng kinh hô bên trong, Linh Xa nắp quan tài tẩm, bịch một tiếng, bắn bay.

Bên trong, chậm rãi đi tới một người, người này là một bộ âm dương mặt, một nửa là thuần trắng, một nửa là đen nhánh, nhìn có chút quý dị. Người này khuôn mặt, nếu là tinh tế đi xem, rõ ràng là mờ mờ trông thấy, Bạch Trảm Không dung nhan. Chỉ là bây giờ Bạch Trảm Không, không phải Bạch Trảm Không, tại cái này Bắc Man đại địa bên trên, hấn có một cái làm cho người kinh hồn táng đảm danh hào, Hắc Bạch Lang Quân.

Hắc Bạch Lang Quân, tâm ngoan thủ lạt, giết người như ngóe, đã ở Bắc Man chi cảnh, sáng tạo ra uy danh hiển hách! !

Mà kia nắp quan tài tẩm, tại hấn rồi đi về sau, chính là âm vang rơi xuống, kín kẽ.

Hắc Bạch Lang Quân ánh mắt, sầm nhiên dữ tợn, nhìn chăm chăm Nhị Cửu.

"Người, đáng chết! !"

Mà Bạch Nghị, thì là một chút liền nhận rõ ràng, cái này cái gọi là Hắc Bạch Lang Quân, lại là mình tam ca, Bạch phủ Tam thiếu gia, Bạch Trảm Không! !

Mà Quốc Phu, tại gặp được cái này Hắc Bạch Lang Quân về sau, thân thể khẽ động, hướng bay đi.

"Quốc Phu. . ." Hắc Bạch Lang Quân gặp Quốc Phu, hơi sững sờ, cái này Quốc Phu, rất khó giới định, đến tốt cùng là Cảnh Mộng Hi người nào.

Cho tới nay, hấn tưởng rằng Cảnh Mộng Hi trung thành tuyệt đối người làm.

Nhưng người này chân thành, để hấn động dung.

Lại, thấy được Quốc Phu về sau, Bạch Trảm Không tránh không được lại nghĩ tới Cảnh Mộng Hi, cái kia hấn thương hại qua, vứt bỏ qua, nhưng lại đối với hấn không rời không bỏ, cùng hấn cùng nhau chết qua, cùng nhau sống qua nữ nhân. . . Nhưng cuối cùng, cái này Bạch Trảm Không cả đời tình cảm chân thành nữ nhân, chung quy là vĩnh viễn chết đi. Đường nhiên, chỉ có tại Cảnh Mộng Hi bị Nhị Cửu giết chết, Bạch Trảm Không tâm như là bị xé nát sát na, hấn mới hiểu được, nguyên lai mình đối với nữ nhân này, là có cảm giác.

Lúc trước ân oán gút mắc, theo gió mà đi.

Không tan được, là hấn nồng đậm hồi ức cùng hối hận.

Cùng, tan không ra hận ý! !

Hấn hận, con chó kia! !

". . ." Quốc Phu bờ môi giật giật, lại không nói ra lời, Bạch Trảm Không để hấn nghĩ tới mình không nguyên ý nhất đời mặt sự thật, đúng vậy a, nàng đã gả làm vợ người.

Lúc trước, mình cũng chỉ có thể ở phía xa lẳng lặng nhìn qua, cái này bằng mặt không bằng lòng hai người, tại tú lấy ân ái.

Nhưng cuối cùng, khô khan Quốc Phu, chung quy là nói ra mấy chữ.

"Nàng. . . Đâu?"

"Chết! !" Bạch Trảm Không, không, hấn là Hắc Bạch Lang Quân cười hắc hắc, toàn không có chút nào buồn đau, chỉ vì đau đớn của hấn, tất cả đều

giấu ở hán bên trái nửa gương mặt bên trên, đen như mực, nhìn không ra cái gì.

Quốc Phu khẽ giật mình, thân hình lão đảo rút lui mấy bước, bỗng nhiên nhìn về phía Hắc Bạch Lang Quân.

Ánh mắt của hắn nhìn như bình tĩnh, nhưng lại tràn ngập ý giận ngút trời, "Người làm được?"

Bây giờ Hắc Bạch Lang Quân, tại Bắc Môn chỉ cảnh sát tạo ra không tầm thường hung danh, nhưng giờ này khắc này, tại cái này Quốc Phu dưới con mắt, vẫn như cũ là cảm thấy nhẹ nhẹ băng lãnh cùng sợ hãi. Hắn biết được, nếu là mình gạt đầu, cái này cuồng tộc người, hội cùng mình, không chết không thôi.

"Là hán, hán! !" Hắc Bạch Lang Quân nhìn về phía Nhị Cầu, nhàn nhạt phải nói.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Giết con chó này!

Không có gì đáng nói, Nhị Cầu cùng Quốc Phu trong mắt, chỉ còn lại có giết chó! !

Đang nghe Hắc Bạch Lang Quân về sau, Quốc Phu không nói một lời, lạnh lùng đến hướng về Nhị Cầu gào thét mà đi.

Tại hướng Nhị Cầu xem ra thời điểm, Nhị Cầu trước mặt hư không, càng là có chút khác biệt.

Tại Quốc Phu trước mặt, hư không xuất hiện một đạo trong suốt tinh thể, tinh thể này, hiện ra chùy hình, tại xuất hiện sát na, liền đã chạm vào hư không, biến mất không thấy gì nữa, như là, chưa từng thật đang xuất hiện qua, chỉ là con mắt xuất hiện ảo giác.

"Chết!"

Theo kia Quốc Phu tiếng hét phần nộ lối ra, Nhị Cầu trong đầu, bỗng nhiên xuất hiện một đạo nhói nhói!

Đau nhức! Đau tận xương cốt cùng linh hồn đâm nhói! !

Nhị Cầu thân thể lão đảo, đứng là ngửa mặt lên trời ngã sấp xuống! Nặng nề té lăn quay trên mặt đất!

Một chút, vền vẹn Quốc Phu một dưới mắt.

Nhìn về phía hư giữa không trung Quốc Phu, Nhị Cầu hai mắt đã tinh hồng.

Khóe miệng của hắn, càng là tràn ra từng tia từng tia tanh máu đỏ tươi, nhìn thấy mà giật mình.

Trong đầu, như là bị một cây châm đâm hung hăng đâm vào tủy não lên!

Đề thân thể của hắn, tại trong đầu nhói nhói bên trong, bởi vì đau đớn kịch liệt, đúng là đang không ngừng run rẩy!

"Cái này. . . Là cái gì thần thông? !" Nhị Cầu biết được cái này Quốc Phu thân phận, là cuồng tộc người, cuồng thần tu thần, tộc nhân của hắn, cũng giống như thế! ! Cái này thức thần thông, công kích chính là thần trí của hắn biến. Cái này thần thông, cũng thật sự là quá mức quý dị a? Nhị Cầu chưa hề tiếp xúc qua thần thông như vậy, cũng chưa từng có phương diện này kinh nghiệm tác chiến, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, hắn bị thiệt lớn.

Nhị Cầu hít sâu một hơi, trong cơ thể linh khí trong đan điền vận chuyển, trong đầu đau đớn, dần dần không còn lúc trước.

Nhưng kia Quốc Phu, đã là đánh tới! !

Người này bây giờ tu vi, đúng là đạt đến luyện tinh kỳ đỉnh phong!

Xem ra, không chỉ có là Nhị Cầu đang nhanh chóng trưởng thành cùng tu luyện, cái khác người, cũng giống như thế.

Nhất là, Tam Hoang chi tộc, bậc này có cực mạnh thiên phú tu luyện cùng năng lực tác chiến dân tộc.

Có thể thấy được, Quắc Phu đang bị nhốt những ngày này, cũng không có hoang phế, tu vi vẫn như cũ tinh thuần!

"Người, đáng chết!" Quắc Phu lạnh lùng nói, đã giết tới, cả người hắn, như là bị nguyên rủa, toàn thân huyết nhục khô cạn, lộ đã xuất thân trong cơ thể dừ tợn chập trùng xương cốt, cả người nhìn như là khô lâu, có chút quỷ dị. Chỉ là người này hai mắt, tại cái này gầy còm đáng vẻ bên trong, lộ ra mười phần khác hẳn có thần, như là hỏa diễm đang nhảy vọt.

Mà lúc này, người này một quyền đập tới, tại năm đấm bốn cái khớp xương chỗ, mọc ra hơn một xích bạch cốt lưỡi dao! !

Nhìn, tựa như cùng vuốt sói.

Kia bạch cốt lưỡi dao, tinh quang rạng rỡ, hướng về Nhị Cầu hai mắt đâm tới.

Lúc này Nhị Cầu, bởi vì trong đầu đấm nhối chưa từng tiêu tán, thân thể của hắn, như là bị móc sạch, mặc dù có thể vận chuyển linh lực trong cơ thể, nhưng là muốn né tránh Quắc Phu ám sát, hắn làm không được.

Nhưng Nhị Cầu không sợ, mắt sói trợn lên, lóe ra huyết sắc quang mang, nhìn chăm chăm kia đâm tới bạch cốt lưỡi dao.

Cho dù là chết, Nhị Cầu cũng muốn trợn tròn mắt đi chết.

Chỉ có dạng này, Nhị Cầu mới có thể tỉnh táo, lúc trước mẫu thân, tại trước khi chết thời điểm, đến tột cùng là gặp cái gì...

Trong mắt của hắn, tràn ngập lửa giận cùng hận ý, chỗ sâu, càng có nồng đậm không cam tâm!

Mà Quắc Phu, kia ánh mắt lạnh lùng bên trong, cũng giống như thế.

Hắn không thể giết con chó này! !

Khoảng cách gần như vậy, từ đầu này con sói con khuôn mặt bên trên, hắn đã nhìn ra một chút lúc trước đầu kia Tiểu Băng chó hình dáng, mặc dù trong lòng còn nghi vấn, nhưng lại không ảnh hưởng, Quắc Phu xuống tay chém giết. Chỉ vì cái này con sói con, giết Cảnh Mộng Hi! !

"Cứ như vậy à?" Nhị Cầu tại làm lấy sau cùng giây dựa, nghịch thiên điểm tán Kim Thủ Chi, hiện tại là không cách nào trông cậy vào, mà quý vực, hắn có lòng muốn muốn xúc động kích phát, nhưng tay lại là tại run rẩy bên trong, di động rất chậm chạp.

Sưu! !

Nhị Cầu có thể cảm giác được một cách rõ ràng, kia đâm tới bốn đạo bạch cốt lưỡi dao, lóe ra đoạt mệnh hàn mang.

"Khục! !"

Nhưng kia Quắc Phu, lúc này thân thể đứng là khế giật mình, miệng bên trong tràn ra máu tươi, từng đoàn lớn máu tươi chảy xuống, lộ ra nhìn thấy mà giật mình.

Mà tay phải hắn xương ngón tay lưỡi dao, khoảng cách Nhị Cầu con mắt, bất quá là tấc hơn.

Tại tấc hơn chỗ, lóe ra sâm nhiên hàn mang! !

Nhị Cầu cảm giác được thân thể buông lỏng, trong đầu nhói nhói cảm giác, tiêu tán không ít, trọng yếu nhất chính là, hắn cảm giác được, mình có thể động.

Oanh!

Đình trệ ở giữa không trung Quắc Phu, bị Nhị Cầu không chút do dự đánh bay, kia Quắc Phu, va chạm trên mặt đất, còn đang lớn tiếng khục, theo hắn mỗi một lần ho suyễn, đại cổ đại cổ máu tươi, từ miệng bên trong phun ra, kia máu, hiện ra màu đen.

Quắc Phu ánh mắt âm trầm, nếu như tại Thiên Tâm biến bên trong, chờ lâu chút thời gian, chỉ sợ thân thể của mình, bị ăn mòn đến, sẽ càng thêm đáng sợ!

Hắn vốn là cuồng thần nhất tộc tộc nhân, tu chính là thần, mà đối với cuồng hãn nhục thân, nhiều khôn khiếp thiên phú thần thông, cũng không có nhiều hơn tu luyện.

Nhị Cầu từ dưới đất đứng lên, lau một vệt mồ hôi lạnh đồng thời, trong lòng cuồng loạn.

Một cổ cảm giác nguy hiểm cực kỳ mãnh liệt, bao phủ trong lòng của hắn.

Nhị Cầu bộ pháp hơi động một chút, lập tức tại cổ họng trước, lướt qua một đạo phong mang.

Cái này phong mang cực kì sắc bén, đâm rách hư không, mang theo vô tận lạnh lẽo, để Nhị Cầu da lông bên trong, rịn ra máu tươi.

"Người nào?" Nhị Cầu giật mình, giờ này khắc này, đứng là tại vực này trong lúc nguy cấp xuất thủ, rõ ràng là muốn một kích phía dưới, chiếm Nhị Cầu

tính mệnh.

"Đáng tiếc, đúng là bị người tránh ra cái này trí mạng một đao! !" Kia thần sắc lãnh khốc thiếu niên, cánh tay phải tàn tật, tại trên cánh tay trái, trói chặt lấy một thanh lưỡi đao gắn vào dây xích!

Nhị Cầu gấp đây, ánh mắt bỗng nhiên co rụt lại.

"Muộn! !"

Thiếu niên kia cánh tay trái bỗng nhiên kéo một phát, bay ra đao, tại gào thét bên trong dẫn dắt bay trở về.

Dẫn dắt lưỡi đao gắn vào dây xích sợi tơ, cực nhỏ, nếu không phải tinh tế xem xét, căn bản là thấy không rõ lắm cái này sợi tơ tồn tại.

Xoẹt! !

Huyết mạng phi nhận lấy cực kỳ quý dị mà xảo trá góc độ kích xạ mà quay về, tại Nhị Cầu trên cánh tay trái, xẹt qua.

Huyết nhận xẹt qua chỗ, da thịt tràn ra, máu tươi phun tung toé mà ra.

Cùng lúc đó, càng có một cổ bén nhọn đâm nhói.

Nhị Cầu thân hình, cùng lúc đó, lùi về phía sau mấy bước, tinh tế nhìn về phía cách đó không xa thiếu niên.

"Nguyên lai là người! !" Nhị Cầu ánh mắt co rụt lại, cái này thần sắc lãnh khốc thiếu niên, hẳn không xa lạ gì! !

Chính là Bạch phủ người, Bạch Nghị!

Lúc trước tu vi bất quá là động linh cảnh, bây giờ không ngờ trải qua phát triển đến trình độ như vậy, đạt đến luyện tinh kỳ, cùng Nhị Cầu tu vi bình thường.

cánh tay phải tàn tật chỗ nguyên nhân, Nhị Cầu cũng không xa lạ gì, mà là bị Dao Dao Tam Hoang chi lực gây thương tích.

Cho nên, Nhị Cầu có thể cảm giác được Bạch Nghị cừ hận trong lòng.

"Quả thật là người, đồ chó con! ! Không nghĩ tới, đúng là đạt đến sơ bộ phân tổ tình trạng! !" Bạch Nghị đang nghe Nhị Cầu về sau, trong lòng kinh ngạc. Điều này nói rõ... Cái này con sói con trên thân, định là có không ít bí mật, dù sao, lúc trước chỉ là một con còn nhỏ Băng Khuyển, nhìn sùng mạnh ngu xuẩn, từng li từng tí vô hại. Nhưng bây giờ suy nghĩ một chút, lại không phải như vậy, chó chết bẩm này lúc trước, nhất định là có cực cao linh trí, chỉ là, ẩn tàng quá tốt nguyên nhân thôi.

Cứ như vậy, liền có thể giải thích rất nhiều lúc trước chuyện quý dị.

Bạch Nghị trái tay nắm lấy huyết nhận, thần sắc âm tàn, "Năm đó tiểu tiện tỳ kia vì người, đã thương cánh tay phải của ta, khiến cho ta tàn tật đến nay! Không giết người hai người, trong lòng ta phần hận khó bình, tâm chương chưa trừ diệt, đao tâm cuối cùng bất ổn! !"

Hắn, để Nhị Cầu nhớ tới Cảnh Mộng Dao, cũng nhớ tới mấy tháng chuyện lúc trước.

Bất quá thời gian một năm, lại làm cho lúc này Nhị Cầu, đang hồi tưởng lại đến, có loại thương hải tang điền cảm giác.

Lúc đó, một con Băng Khuyển oắt con, phát triển đến nhập huyền kính tầng thứ nhất tình trạng, là Nhị Cầu nằm mộng cũng nghĩ không ra.

Cái này Bạch Nghị muốn giết mình lấy bài trừ hắn tâm chương, Nhị Cầu làm sao không muốn giết này, rửa sạch năm đó bị lường gạt sỉ nhục! !

"Tốt! !" Nhị Cầu vươn lợi trào, lộ ra Lão Nha! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Vương Ma Tử bàn

Quốc Phu, Bạch Trâm Không, Bạch Nghị! !

Ba người cùng Nhị Cầu.

Hoặc là không đội trời chung giết mẫu mối thù, hoặc là giết vợ mối hận, hoặc là tay cụt chi nhục.

Không cần nói nhiều một chữ, vền vền chỉ là sát na ánh mắt giao lưu, liền có thể từ đó nhìn thấy, riêng phần mình hận ý cùng giết chóc.

Ai đều cho là mình là đúng. . .

Nhưng trên thực tế, chỉ có người còn sống sót, mới là đúng.

Im ắng lạnh lùng bên trong, Hắc Bạch Lang Quân Bạch Trâm Không, Bạch Nghị cùng Quốc Phu, đều là đứng ở Nhị Cầu trước mặt.

Nhị Cầu cười lạnh, đứng díp, tại một ngày này, trước kia tất cả ân oán gút mắc, đều tụ tập ở cùng nhau.

Xem một chút đi, ai sẽ đứng đấy sống sót.

. . .

Chung quanh các tu sĩ hưng phấn lên.

Tại may mắn tiến vào Tam Hoang tháp trước, có thể miễn phí quan sát một trận đặc sắc đại chiến, thư giải mình bên trong khăn trương trong lòng và giảm bớt nơi đây cuộn cuộn sóng ngầm áp lực, không thể nghi ngờ, là một kiện phi thường có ý tứ sự tình.

Không cần nói, đây là một trận phát sinh ở, Yêu tộc cùng nhân tộc ở giữa sinh tử chi tranh.

Cho dù là chó cắn chó, tất cả mọi người hội thấy say sưa ngon lành.

Trong im lặng, đám người càng làm cho mở sân bãi.

Có tán tu này sĩ, có võ tu này sĩ, càng có lấy Nho Đạo pháp làm đại biểu Bách gia này sĩ, đều tới.

Có con em thế gia, có tông môn tử đệ. . . Thân phận khác biệt, nhìn góc độ cũng là khác biệt.

"Cái này Yêu tộc con sói con, một người muốn độc đấu ba người a? Ngẫm lại, đã cảm thấy phải xong đời."

"Đúng vậy a, không nói những cái khác, kia hung danh bên ngoài Hắc Bạch Lang Quân liền rất là không dễ chọc!"

"Kia cường thần nhất tộc người, mặc dù nhìn có cũ tật tái phát bộ dáng, nhưng trên thực tế, không dễ chọc! !"

"Cánh tay phải tàn tật thiếu niên áo trắng, tên là Bạch Nghị, tay trái Phá Thiên Nhận, một thanh lưỡi đao gắn vào dây xích, quý dị khó lường. Nói thực ra, ta từng cùng người này có xung đột, bất quá tại nhìn thấy người này diệt một đội hơn mười người cao thủ về sau, ta tuyệt đối không có ý định tìm hấn báo thù!"

"Kia con sói con, cũng là không tầm thường, đi theo thiết huyết thị vệ quân đoàn cùng Bách gia đoàn đội, cùng một chỗ lại tới đây, không biết là quan hệ như thế nào! Lúc trước, càng là gây lát giết một người!"

"Đều là nhân vật hung ác, lúc này mới có đáng xem!"

Tiếng người tại xảo ngôn toái ngữ nghị luận bên trong, trở nên có chút ồn ào sôi sục.

Mà tại Nhị Cầu cùng Quốc Phu ba người trong mắt, chỉ có cừu nhân, không có cái khác! !

"Hi nì, người nếu có linh, lúc này có thể nhìn ta, như thế nào đem cái này con sói con chém giết! !" Hắc Bạch Lang Quân một nửa màu trắng gương mặt, lộ ra cười tàn nhẫn ý, mà một nửa khác mà màu đen khuôn mặt, trong ánh mắt lại là ẩn chứa buồn đau, lộ ra có chút quý dị.

Kia Quốc Phu trầm mặc như trước, chỉ là ánh mắt lại có đặc đến không tàn ra nổi sát ý!

Bạch Nghị trong tay trái, huyết mang lấp lóe, đây là đao của hắn, Phá Thiên Nhận!

Nếu như không phải bái Cảnh Mộng Dao cái kia tiểu tiện tỳ cùng con chó này con non ban tặng, hắn đời này, chỉ sợ cũng sẽ không biết luyện Phá Thiên Nhận.

"Ta khuất nhục, chỉ có thể dùng ta đao, đến giải quyết! !" Bạch Nghị tại trong trầm mặc, lè lưỡi, liếm láp lấy huyết nhận.

. . .

Nhận biết Nhị Cầu người không nhiều, nhưng cũng không thể nói là không có.

Tỉ như nói, thiết huyết thị vệ quân đoàn chiến binh, đối cái này chiến thắng Bách phu trưởng Vương Mãnh con sói con, vẫn có chút kiêng kị.

Lại tỉ như nói, Mã Trục Bắc cùng Trịnh Đương Thi suất lĩnh chính thức trăm gia con cháu, đối với Nhị Cầu cảm giác, vẫn là khác biệt.

Pháp gia cảm hận tại bất đắc dĩ, Nho gia trong nội tâm cảm kích, Mặc gia con cháu Mặc Ly kiêng kị . .

Lúc này bên này động tĩnh lớn, kinh động đến rất nhiều người.

Vương Trác nhìn xem Nhị Cầu cùng Quắc Phu đám người giằng co, nhũu mảy, cái này con sói con, sợ là muốn không được.

Mã Lương dẫn theo hần bạn xấu, nhìn thấy một màn này, trong lòng cười lạnh, đối người bên cạnh vừa cười vừa nói, "Cái này con sói con ngang ngược càn rỡ, không đem ta Pháp gia để ở trong mắt, ân quả báo ứng, lần nào cũng đúng! Xem ra, cái này con sói con trên chọc cao thủ, nếu như cái này đều giết không chết cái này con sói con,

Vậy ta Mã Lương về sau nhìn thấy hần liền đi vòng qua, đối, nhượng bộ lui binh!"

Mặc Ly đang nhìn, Khâu Ngô cũng đang nhìn.

Đây là thời cơ tốt nhất, dùng để quan sát cái này con sói con sâu cạn.

Nhưng Mặc Ly cùng Khâu Ngô, cũng thực là không coi trọng Nhị Cầu tình cảnh, dù sao, đối diện là ba vị tam hoa tụ đỉnh cao thủ! !

Vên vẹn là luyện tinh kỳ cao thủ, liền có "Một điểm hào quang cứu những năm cuối" uy danh, càng không nói ba người này bên trong, đều có độc đáo tàn nhẫn chỗ.

"Có ý tứ!"

Lông sọc mụn bán phá giá không ít mình động lại bảo bối, cất kỹ ngân tệ cùng linh thạch về sau, trong tay không biết từ chỗ nào cầm một cây nường xong đuôi dê, một bên gặm, một bên nhìn xem Nhị Cầu cùng ba người kia giằng co, "Nhị đệ cố lên, lão phu coi trọng ngươi! !" Cái này Vương Ma Tử nói ra lời này về sau, con ngươi đảo một vòng, bỗng nhiên phát hiện trong đó cơ hội buôn bán.

"Đúng a!" Vương Ma Tử ném ra đuôi cừu nường, trong lòng suy nghĩ. Nhị đệ cùng ba người kia một trận chiến, cái này hoàn toàn có thể làm một cái đánh cược mà! !

Nói làm liền làm, vì sáng long lạnh ngân tệ cùng linh thạch, Vương Ma Tử là tương đương chủ động.

"Tới tới tới, đi qua đi ngang qua, tuyệt đối không nên bỏ lỡ!" Vương Ma Tử bày xuống đánh cược, yêu uống, quả thật, tại hết sức căng thẳng trong yên tĩnh, Vương Ma Tử thanh âm, hấp dẫn không ít người lực chú ý."Đặt cược đặt cược, mua định rồi tay! Mua Nhị Cầu, một bồi một trăm, mua ba người, một bồi mười, mua thế hoà, một bồi ba đi! !"

"Tới tới tới, đều đến xem thử, đều đến nhìn một chút, đi qua đi ngang qua, tuyệt đối không nên bỏ lỡ! ! Ngươi không mua được ăn thiệt thòi, ngươi không mua được mắc lừa, gan lớn chết no gan nhỏ chết đói. . ."

Đánh cược bày xuống, hấp dẫn rất nhiều người chú ý.

Dù sao, cược vẫn có chút kích thích.

Chỉ chớp lát sau, Vương Ma Tử trước mặt sập hàng, liền xếp không ít ngân tệ cùng linh thạch.

Bất quá có chút xấu hổ phải là, không có người mua thế hoà, càng không có áp Nhị Cầu, tất cả ngân tệ cùng linh thạch, đều ném vào Vương Ma Tử bên tay trái.

"Hừ, ta mua Hình Tôn tiền bồi một trăm linh thạch! !" Một bộ dáng chất phác đằng hoàng Nho gia đệ tử, lấy ra một trăm khối linh thạch, đặt ở Vương Ma Tử bên tay phải. Cái này Nho gia đệ tử, chính là lúc trước bởi vì Nhị Cầu một lời, mà đột phá nhất tuyến thiên Nho gia đệ tử, Trương Nhược Ngụ.

Túi tiền đã rơi xuống, bên cạnh hần Nho gia các sư huynh chưa kịp đem ngăn lại, lúc này đều là nâng trán thờ dài không thôi.

Bên hông người, đều là đầy vẻ khinh bỉ phải xem lấy Trương Nhược Ngụ.

"Nhìn người này đàn độn đến, đầu óc bị lừa đã đi?"

"Vô cùng có khả năng, muốn không thể nào biết áp chú kia con sói con đâu?"

"A, có thể hay không có nội tình gì?"

"Có rắm nội tình!"

...

Nhìn lên trước mặt xếp như núi ngân tệ cùng linh thạch, Vương Ma Tử đầu có chút lớn, giờ này khắc này, hắn có chút đau lòng, bởi vì mặc dù hắn mãnh liệt hi vọng Nhị Cầu hội thắng được, thế nhưng là sự thực là tàn khốc. . .

Vương Ma Tử càng là không nghĩ tới, đúng là có nhiều người như vậy, tham dự trận này đánh cược.

Nhiều như vậy ngân tệ cùng linh thạch, nếu là Nhị Cầu thua. . .

Vương Ma Tử trông mắt cuồng chuyển, một bên thành tâm vì Nhị Cầu hướng trời cao cầu nguyện, hi vọng hắn có thể thắng được, một phương diện khác, thì là tính toán đảo tảo lộ tuyến.

Nhưng nơi đây vây quanh hắn người, thật sự là quá nhiều.

Đương nhiên, Vương Ma Tử thần sắc trên mặt không có thay đổi mấy may, rất là khí định thần nhàn.

"Nhị Cầu nha Nhị Cầu, lão phu chưa từng có cầu người cái gì, nhưng người hôm nay, như luận như thế nào, đều muốn có chút tiền đồ a!" Vương Ma Tử vô sỉ đến lăm lăm.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Chiến 3 kiệt 【1】

Bỗng nhiên thổi tới gió, xúc động đám người kia căng cứng thần kinh!

Chạy bằng khí, người động! !

Đầu tiên động, là Bạch Nghị.

thân pháp bất phàm, tay trái vung ra, trong tay lưỡi đao gắn vào dây xích, gào thét bên trong phá không mà ra, sát na, nhưng lại không có vào hư giữa không trung,

Phi đao cực nhanh!

Cùng hắn cánh tay trái tương liên xích sắt sợi tơ, đã là lạng yên biến mất.

Không có ràng buộc lưỡi đao gắn vào dây xích, mới có thể chân chính giết người vô hình!

Cái này biến mất vô hình, quý thần khó lường phi đao, để Nhị Cầu hai mắt co rụt lại.

Nhưng mà, càng sợ hãi đến còn ở phía sau.

Quốc Phu điểm trên trán của mình, hai mắt bắn ra sát ý, tại trước mặt, hiện ra mấy chục đạo chùy hình tinh thể, tại xuất hiện sát na, không có vào trong hư không, biến mất không thấy gì nữa.

Đây chính là cuồng thần nhất tộc thần thông, tu luyện thần thức mà thành thần thông, Thần Diễn Thứ!

Thần thông như thế, cực kì ác độc cùng xảo trá, công kích phải là tu sĩ thần thức hải.

Thần thức hải tại tu sĩ trong đầu thần thông trong huyết, là tu sĩ sinh ra thần thức chỗ, cực kỳ trọng yếu, tương đối "Tinh khí thần" tới nói, nhân" thần" nhẹ nhất, cho nên so với tinh hòa khí tới nói, trên cơ thể người bên trong chỗ cao nhất.

Mà cuồng tộc, tu chính là thần, thần, chỉ là thần niệm!

Mà Thần Diễn Thứ, thì là cuồng tộc tu thần đạt tới cảnh giới nhất định, diễn hóa mà ra thần thông.

Một thức này thần thông, đối với thần thức yêu cầu, tự nhiên là vô cùng cao.

Mà lại, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, Thần Diễn Thứ một thức thần thông, đủ để đối tu sĩ tạo thành hủy diệt tính đến đả kích! !

Tại kia Thần Diễn Thứ xuất hiện thời điểm, Nhị Cầu hai mắt chớp lên, thân hình đã là cấp tốc lui về phía sau.

Mà hần lúc này, đã là có thể cảm giác được, tại trong đầu của mình thần thức hải, bởi vì trong hư không xuất hiện Thần Diễn Thứ, đã nổi lên trận trận gợn sóng. Cụ thể biểu hiện tại, hần có thể cảm giác được một cách rõ ràng, trong đầu nổi lên có chút nhói nhói cảm giác.

Cái này Thần Diễn Thứ tốc độ, cực nhanh! !

Nhị Cầu vận dụng thân pháp, thật sự là Súc Địa Thành Thốn! !

Cứ việc Súc Địa Thành Thốn thượng cổ công pháp, hần tu luyện không thành thực, thậm chí là không nhập môn, nhưng là tại cái này tâm pháp thôi động dưới, Nhị Cầu thân hình đã là nhanh đến mức cực hạn. Cùng hần cùng một cảnh giới tu sĩ, vô luận là nhân tộc, hoặc là Yêu tộc, vô luận là tam hoa tụ đỉnh cảnh luyện tinh kỳ, hay là nhập huyền cảnh tầng thứ nhất đỉnh phong Yêu tộc, tốc độ bay, lại là xa xa không cách nào cùng lúc này Nhị Cầu cùng so sánh.

Chỉ vì hần tu luyện có Súc Địa Thành Thốn, cái này một thượng cổ công pháp.

Nhưng dù cho như thế, Nhị Cầu cảm giác được, trong đầu gai mưng cảm giác tại càng thêm bén nhọn.

Nhưng Nhị Cầu dưới mắt, chỉ có thể lui lại!

Bởi vì hần tin tưởng vững chắc, cái này Quắc Phu cho dù là tu thần, nhưng hần thần niệm, còn lâu mới có được đạt đến tương đương trình độ khủng bố, theo hần cùng Quắc Phu ở giữa khoảng cách gia tăng, Quắc Phu Thần Diễn Thứ thần thông, đem lại bởi vì khoảng cách quá xa, mà không cách nào chạm tới Nhị Cầu.

Cũng hay chạm tới Nhị Cầu, nhưng kia đau đớn, lại là Nhị Cầu phạm vi có thể chịu đựng được.

Mọi người tại sợ hãi thần phục bên trong, nhìn xem Nhị Cầu dưới chân hư không, nổi lên trận trận vặn vẹo, như là vòng xoáy, không khỏi cảm khái Yêu tộc con sói con thân pháp, người biết chuyện, sinh lòng hâm mộ và ghen ghét.

"Rất có Phí Trường Phòng thân pháp diệu dụng! !"

"Ai, Súc Địa Thành Thốn cái này thượng cổ thần thông. . . Quá làm cho người ta không lời nào để nói! !"

Nhưng dù cho như thế, Nhị Cầu tốc độ vẫn như cũ bị Quắc Phu Thần Diễn Thứ, chạm nổi đau!

Ông~

Hần cảm giác được trong đầu một trận, như đồng cảm thụ tới ngón tay nhọn, bị châm nhói một cái, mặc dù đau đớn khó nhịn, thế nhưng là cùng lúc trước bị Quắc Phu Thần Diễn Thứ gây thương tích điểm này đau đớn, lúc này đau đớn, có thể bỏ qua không tính!

Cho nên Nhị Cầu thân hình chỉ là hơi chấn động một chút, liền cấp tốc đến khôi phục lại.

Nhị Cầu khoe miệng lộ ra lạnh lùng đến ý cười.

Thần Diễn Thứ, mặc dù đáng sợ, nhưng lúc nào cũng cẩn thận đề phòng, như vậy công hiệu dùng liền có thể xuống đến nhỏ nhất trình độ, kể từ đó, Thần Diễn Thứ liền không cách nào đạt tới ngoài dự liệu hiệu quả.

Mà lại, cuối cùng này một đạo Thần Diễn Thứ,

Sở dĩ có thể thương tới Nhị Cầu, rõ ràng là hơn mười đạo Thần Diễn Thứ, dung nhập một đạo, lúc này mới trong nháy mắt, tốc độ tăng lên không ít, đem Nhị Cầu đâm bị thương, chỉ là uy lực, lại bởi vì khoảng cách xa xôi, mà lộ ra không đủ.

Đối với cái này, Nhị Cầu lòng dạ biết rõ.

Cái này Thần Diễn Thứ uy lực, không chỉ có cùng thi thuật giả cùng thụ thuật giả khoảng cách có quan hệ, cũng cùng thi thuật giả phát ra Thần Diễn Thứ số lượng có quan hệ. Nhưng, nói tóm lại, là cùng thi thuật giả bản thân thần thức tu luyện độ mạnh có quan hệ. Thần thức càng mạnh, như vậy có thể thao túng Thần Diễn Thứ khoảng cách sẽ càng xa, mà lại, số lượng đem đối ứng, cũng sẽ gia tăng.

Cho nên nói, đây là một thức tiềm lực vô hạn thần thông.

...

Tại Nhị Cầu thân hình nhanh chóng lui về phía sau đồng thời, ném ra ngoài Phá Thiên Nhận Bạch Nghị cùng Hắc Bạch Lang Quân, đồng thời cũng là hướng về Nhị Cầu cấp tốc đuổi theo.

Hai người này, một trái một phải giáp công!

Hai người này, một trong tay người huyết mang lấp lóe, điều khiển vô hình Phá Thiên Nhận, mà một người khác, thì là trên ngón trỏ hiện ra u nhiên hàn mang, tại cái này hàn mang phía trên, càng là có u ám đến cực điểm Quỷ Vụ tràn ngập, quỷ này sương mù đang tràn ngập bên trong, gào thét mà thành một đạo lệ quỷ hình dạng, từ đầu đến cuối, chính là hiện lên ở Hắc Bạch Lang Quân đầu ngón tay, không biết cuối cùng là cái gì thần thông.

Nhưng kia uy thế, lại là là đủ.

Tại Nhị Cầu bị Thần Diễn Thứ chạm đến, thân hình chấn động sát na, Hắc Bạch Lang Quân Bạch Trảm Không cùng Bạch Nghị hai người, đã là khoảng cách không xa.

Kia Hắc Bạch Lang Quân ngón trỏ, bỗng nhiên từ trên xuống dưới, một chỉ chụp ra!

Mà Bạch Nghị thì là tay trái vung lên, một đạo huyết mang hiện ra đường vòng cung, đem Nhị Cầu sau lưng quanh quẩn, huyết mang này lấp lóe chỗ, như là lóe ra ngàn vạn đạo huyết nhận phi đao, trận trện bén nhọn gai mang, đem Nhị Cầu quanh quẩn, cùng lúc đó, loại đau nhói này gai mang cảm giác, theo Bạch Nghị, thít chặt kia tơ máu, càng thêm tới gần Nhị Cầu.

Suru suru suru! !

Đếm không hết phi đao hình bóng, tại đường vòng cung huyết mang bên trên, hiện ra không góc chết ba trăm sáu mươi độ phạm vi, hướng về Nhị Cầu kích xạ mà tới.

Nhị Cầu lúc trước bất động như núi, tinh táo quan sát đến biến hóa.

Cái này Bạch Nghị phi đao thế công mặc dù mãnh, nhưng lại không phải bao trùm tất cả góc chết.

Tỉ như nói, trên trời cùng dưới mặt đất! !

Trên trời, là kia Hắc Bạch Lang Quân ma chỉ khẽ chụp, dưới mặt đất, cũng không thể động địa mà đi.

"Ma Chi Khẩu! !"

Nhìn qua một màn này, đám người sợ hãi thần phục, ba người này liên thủ, cùng một chỗ tru sát con sói con, thật sự là phối hợp đến cực kì xảo diệu, biểu hiện một thức Thần Diễn Thứ thần thông, sau đó là Phá Thiên Nhận, cuối cùng là Hắc Bạch Lang Quân Ma Chi Khẩu, tầng tầng lớp lớp.

Con sói con vọng tưởng một người ngành kháng ba người, không lớn sáng suốt.

Nhị Cầu cười lạnh, hần cảm thấy, sinh môn chỗ, là trên trời.

Ầm vang mà tới Ma Chi Khẩu cùng gào thét mà tới Phá Thiên Nhận, cho Nhị Cầu lưu lại thời gian bất quá, có thể nói là một cái chớp mắt, đây hết thấy nói rất dài dòng, nhưng Nhị Cầu suy nghĩ, lại là tại trong điện quang hỏa thạch nghĩ kỹ.

Thân hình của hần, tại ổn định Thần Diễn Thứ tạo thành lão đảo về sau, cũng là động.

Nhị Cầu thả người nhảy lên, thân hình mang theo phích lịch tia lôi dẫn, gào thét mà lên.

Tại hần trời xanh, là một đạo ma ảnh, chính là cái này ma ảnh, nhả ra một thức chỉ chụp, chính thức Hắc Bạch Lang Quân giết người tuyệt kỹ, Ma Chi Khẩu! !

Mà Nhị Cầu trong tay chiến tích thần thông, cũng là không tầm thường! !

Hần trên móng vuốt, tràn ngập chính là điện thiểm phích lịch, tạo thành hồ quang điện bao phủ toàn thân!

Phá Xuyên Lưu!

Phá Xuyên Lưu một thức thần thông, uy mãnh chí cương, là phích lịch tâm pháp Phích Thiên Cửu Thức thần thông này bốn, tinh túy ở chỗ một chữ, sấm sét!

Sấm sét, như bổ.

Tại bao phủ ở hồ quang điện bên trong, thân hình của hần, như là một búa, chính là hướng phía Ma Chi Khẩu chí thượng mà lên! !

Đã trốn không thoát, vậy liền sấm sét mờ! !

Oanh! !

Nhìn như yếu ớt hồ quang điện hình bóng, bị vô tận ma ảnh, bao phủ ở bên trong, lâm vào Ma Chi Khẩu uy thế bên trong.

Ông! !

Cùng lúc đó, tại Nhị Cầu thân hình tiêu tán sát na, từ bốn phương tám hướng kích xạ mà này huyết mang, ngưng tụ thành một đao, Phá Thiên Nhận, cây đao này, quay tít một vòng, liền xuất hiện tại Bạch Nghị trong tay, sát na biến mất không thấy gì nữa.

Bạch Nghị bọn người, nhìn về phía kia mà trong sương mù! !

Ma Chi Khẩu não, giết người trong vô hình.

Cái này con sói con, tình hình không ổn!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Chiến 3 kiệt 【2】

Ma chỉ khẽ chụp, chụp đến không chỉ có là nhục thân, càng là tâm hồn chụp hời!

Ma quỷ này hư ảnh uy lực, không chỉ là bắn ra một chỉ chi lực, càng có vô tận ma chú, hình thành trở ngại, sẽ làm nhiều tu sĩ nội tâm. Hơi không cẩn thận, tại một thức này thần thông dưới, hội có khả năng, sinh sôi tâm ma, sau đó toàn thân dấy lên Nghiệp Hỏa, tự thiêu mà chết.

Đây mới là Ma Chi Khẩu một thức này thần thông dưới, ẩn tàng đến sát cơ.

Muốn tránh cũng không được, chỉ có thể ngạnh kháng! !

Nhị Cầu thân hình hóa thành một đạo hồ quang điện, gào thét bên trong, xâm nhập vô tận ma ảnh bên trong.

Cái này Cự Ma, ma chỉ khẽ chụp phía dưới, là bóng tối vô tận ma vụ, chớp mắt đem Nhị Cầu hoàn toàn thôn phệ.

Liền như là một giọt nước, rơi xuống nước tại trong biển rộng, xa xôi đi xem, không có chút nào gọn sóng.

Qua sát na, Hư Thiên phía trên, kia Cự Ma cái bóng, còn tại.

Hai mắt tinh hồng chi quang, càng sâu, phảng phất chân thực tồn tại.

"Con sói con cứ như vậy. . ."

Trong lòng mọi người sinh nghi, sinh lòng thờ dài, lấy lực lượng một người đối đầu Hắc Bạch Lang Quân Bạch Trâm Không, tay trái Phá Thiên Nhận Bạch Nghị, cuồng tộc di dân Quốc Phu, vốn là không lựa chọn sáng suốt. Như thế vừa đi, sợ là bị Ma Chi Khẩu cứ như vậy hóa đi.

Cứ như vậy, bụi về với bụi, đất về với đất.

Chỉ là, ngược nhìn Cự Ma hư ảnh người bên trong, Hắc Bạch Lang Quân từ đầu đến cuối cau mày.

Ma Chi Khẩu, chụp vẫn tâm ma, không giả, nhưng nó, từ đầu đến cuối cũng là ma.

Lôi khắc ma.

Chó chết bầm này không biết là đi cái gì vận khí cứt chó, đúng là tu luyện tâm pháp trên quý dị thường lôi thuộc tính thần thông, mà lại, chó chết bầm này chỗ dựa tu luyện lôi thuộc tính công pháp, không phải cấp thấp, mà là cao giai.

Cho nên, ở trong đó liền có biến số.

Loại này không xác định nhân tố, để Hắc Bạch Lang Quân trong lòng lo sợ bất an, hẳn cuối cùng là không tin, cái này con sói con, sẽ ở như thế một thức Ma Chi Khẩu thần thông dưới, sinh tử đạo tiêu! !

Chỉ vì cái này con sói con, thân phận quý quyết.

Lúc trước hần chỉ là Dao Dao bên cạnh một con bán manh chứa xuẩn Băng Khuỷn oắt con, đây bắt quá là thời gian một năm chưa tới, trong nháy mắt, đúng là đạt đến nhập huyền kinh tầng thứ nhất tình trạng! ! Nếu như ở trong đó không có cái gì chuyện ần ở bên trong, đánh chết Hắc Bạch Lang Quân Bạch Trảm Không đều không tin. Hoặc là kỳ ngộ, hoặc là vô tận khí vận, hai người này, đối với đi cho tới hôm nay bước này con sói con tới nói, thiếu một thứ cũng không được.

Hay là, từ vừa mới bắt đầu, cái này con sói con tiến vào Sóc Phương thành cảnh phủ, chỉ là nó mưu tính. . .

Nghĩ như thế, Hắc Bạch Lang Quân khắp cả người phát lạnh.

Tâm cơ thâm trầm như vậy, lại tu luyện thần tốc, cứ tiếp như thế, sao sinh đến?

Môi hần khê nhúc nhích, hướng về Bạch Nghị cùng Quắc Phu truyền âm mà đi.

Đừng lại có giữ lại, hôm nay, tất sát con sói con! ! Nếu không, ta đều không có tương lai! !

. . .

Tại Nhị Cầu xông vào ma ảnh bên trong, chọi cứng mê muội chỉ khê chụp uy lực, xông vào vô tận trong hắc vụ.

Đương nhiên, đó cũng không phải mang ý nghĩa Nhị Cầu phá vỡ Ma Chi Khẩu uy lực! !

Tương phản, giờ này khắc này, hần cảm thấy, trước nay chưa từng có uy hiếp.

Một tiếng tõm, phía trước hinh như có tiếng trống lóe sáng, tiếp lấy chính là sáo trúc thanh âm, tại trước mặt càng là có ma ảnh quỷ mị, dị cảnh huyền hóa, Thiên Ma Loạn Vũ, xinh đẹp quỷ mị hình bóng, tại trước mặt đập vào mặt, lại là tại tiếp xúc hần trong chốc lát, tiêu tán vô tung.

Nhưng cái này trong hư không, tựa hồ tràn ngập như có như không nhàn nhạt mùi thơm.

Từng đạo mị ảnh, nối liền không dứt.

Nhìn lên trước mặt ảo cảnh, Nhị Cầu cảm giác được, trong cơ thể của mình bắt đầu nóng rực lên.

Tại vuốt sói phía trên, tràn ngập hồ quang điện tia lóe dần, cũng là tại bén nhọn trong tiếng thét gào, không tự chủ được dần dần tiêu tán.

Này quỷ dị phát sinh một màn, để hai mắt chó bỗng nhiên co rút lại, thân hình của hần, càng là vội vàng rút lui hai bước.

Chỉ là hai bước mà thôi, Nhị Cầu chính là cảm thấy, sau lưng hần, xuất hiện một thân ảnh, thân ảnh này, tràn ngập thanh u mùi thơm, tản ra trận trận mê người cảm giác, làm cho không người nào có thể cự tuyệt. Mà lại, mềm mại không xương cánh tay, càng là quấn quanh ở Nhị Cầu trên lồng ngực,

Nhẹ nhàng vuốt ve bên trong, vừa hần cảm giác được, một cổ trước nay chưa từng có cảm giác khác thường.

"Tê ~ "

Thiên Ma Loạn Vũ, sáo trúc dâm ngữ tại bên tai nỉ non, trần trụi dụ hoặc, trực kích tâm linh.

Tại cổ này cảm giác khác thường dưới, Nhị Cầu trong lòng, thẳng không dậy nổi chút nào hào tình tráng chí.

Ánh mắt của hần chỗ sâu, lại là từ đầu tới cuối duy trì lấy một phần kiêng kỵ.

Kìa loạn vũ xinh đẹp thiên ma, vẫn như cũ là tại trên thân quấn quanh lấy, xích quả thân thể cảm giác, là Nhị Cầu xưa nay không từng có cảm giác.

"Cái này liền là chân chính Ma Chi Khẩu sao?"

Nhị Cầu trầm nghĩ, như mình không phải thân sói, mà là một chân chính vô tu, như vậy nhất định tình quan không tuân thủ!

Chỉ sợ tại cái này Ma Chi Khẩu dưới, cho dù là luyện tinh kỳ đỉnh phong tu sĩ, sợ cũng sẽ là thoát tinh mà chết.

Nhưng hần, ở sâu trong nội tâm, bởi vì phát sinh biến cố, sớm đã đoạn tuyệt chín phần liên quan tới tình dục tâm tư, lúc này ở cái này xinh đẹp đến cực hạn loạn vũ thiên ma bên trong, hần tâm mặc dù động, nhưng nhưng như cũ rất ổn.

Thậm chí là khóe miệng của hần, lộ ra một tia tà khí hương vị.

Mặc cho Thiên Ma Loạn Vũ, ta từ vị nhưng bắt động! !

Tại quấn quanh ở thân xích quả thiên ma yêu nữ bên trong, Nhị Cầu tâm, giờ này khắc này, có chút tà, càng có tán! !

Tán không phải lỏng lẻo, mà là đem trong nội tâm chấp nhất tạm thời buông xuống, đi buông lỏng, đi cảm thụ, đi thể hội.

Ti như, tại vô tận lửa giận bên trong giết chóc, là một loại bùng lỏng, càng là một loại tán.

Tán, tầng thứ nhất hàm nghĩa, chính là bùng lỏng, đây là Vương Ma Tử nói tới.

Vương Ma Tử cái khác chỗ không đáng tin lắm, nhưng là điểm này, lại là để Nhị Cầu được lợi rất nhiều.

Tại cái này kích thích hương diễm vô biên, xích quả Thiên Ma Loạn Vũ ảo giác bên trong, Nhị Cầu nội tâm, không chỉ có không có chút nào lo lắng trong cơ thể hội sinh sôi tâm ma, ngược lại là mười phần bùng lỏng. Khóe miệng của hắn, mang theo quỷ dị đến ý cười, cái này ý cười, có chút quỷ dị, nhưng không chút nào ảnh hưởng Nhị Cầu mặc cho hương khí quanh quần, làn da trắng nõn xích quả Thiên Ma Nữ ở trên người hắn mỗi một tắc ma sát.

Cái này ngược lại là để nội tâm của hắn, đạt đến thả lỏng chưa từng có.

Khóe miệng kia xóa như có như không cười lạnh, mang theo vài phần tà mị khí tức, theo Thiên Ma Loạn Vũ tình hình, càng thêm đến trở nên quỷ mị, thậm chí là ở trên người hắn, tràn ngập một cỗ xưng là "Tà" khí tức.

Dù sao, không phải tùy ý một người, có thể nhìn chăm chăm quần ma thiên nữ xích quả thân thể, bất vi sở động, khóe miệng càng là mang theo quỷ dị đến ý cười. Lúc này ảo cảnh, nếu giả giống như thật, thân lâm kỳ cảnh, phiêu diêu như là tiên nhân, thật sự là không thể lại thoải mái. Nhưng đối với Nhị Cầu tới nói, đây hết thảy, cho dù thật là thực sự, đối với hắn như vậy, cũng không có ảnh hưởng chút nào. Ngược lại là tại loại này hoang đường đến cực điểm tình hình bên trong, nội tâm của hắn, trở nên càng thêm tà.

Bởi vì hắn là Lang Thần, là cái này Man Hoang đại địa Lang Thần! !

Ở trên thương như chó, để nó trở thành một đầu Băng Khuyển đồ chó con thời điểm, Nhị Cầu nội tâm, liền một lòng muốn hóa hình.

Nói một cách khác, hắn nhẫn nhục sống tạm bợ, còn sống mục đích cuối cùng nhất, là hóa hình.

Là vứt bỏ cái này một bộ thân xác thối tha! !

Người người gọi hắn là Nhị Cầu, nhưng hắn, càng là Dịch Lập! !

Chỉ là Thiên Ma Loạn Vũ liền muốn để Nhị Cầu tước vũ khí đầu hàng, cái này. . . Không có khả năng.

Trên người hắn, tà ý nghiêm nghị, tâm tình bùng lỏng đến cực điểm trạng thái, với mình chỗ tâm pháp tu luyện, có cảm giác ngộ.

"Thiên Tà Cực! !"

Nhị Cầu khóe miệng mang theo tà ý, trong lòng đối với phích lịch Cừ Tự tâm pháp sấm sét, càng có hơn nhất trọng cảm giác khác thường.

Phích Thiên Cừ Thức, mỗi một thức thần thông tu luyện, để hắn đối với "Phích Lịch Lôi Đình Tể Hân Tiêu" bảy chữ này, có càng nhiều linh ngộ. Cho dù là lúc trước Lôi Oa lão đại, đem cái này tâm pháp truyền thụ cho hắn thời điểm, thiếu hai chữ, Nhị Cầu cũng không quan tâm.

Nếu như nói, thức thứ nhất Cừ Đoạn Sơn là "Đoạn", thức thứ hai là "Hận", thức thứ ba là "Cách", thức thứ tư chính là "Phá".

Mà thức thứ năm, thì là "Tà" ! !

Thiên Tà Cực! !

Lúc trước không cách nào lĩnh ngộ thần thông, vào giờ phút này, trong lòng của hắn, có ngộ hiểu! !

Như thiên này, tà, như vậy đem sẽ như thế nào "Bổ" ?

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 114: Chiến 3 kiệt 【3】

Thiên Tà Cực (kích), thiên này, không phải thiên, mà là người! !

Hay là nói, người chính là thiên! !

Đây cũng là tà đến trình độ nhất định cảm giác, đúng vậy, thiên này. . . Lại như thế nào?

Ta đã là thiên! !

Tà! Tà! Tà!

Giờ này khắc này, tại Nhị Cầu thông hiểu Thiên Tà Cực một thức này thần thông, trong đầu, chính là loại này ý nghĩ cổ quái.

Ta chính là thiên, thiên này, cũng chính là ta.

Mà lại, ý nghĩ như vậy, tại Nhị Cầu trong đầu thoáng hiện, chính hấn cảm thấy, không có chút nào chỗ khác thường.

Nếu là bình thường thời điểm, đối với Nhị Cầu dạng này tinh táo cơ trí người, nếu là trong đầu có ý nghĩ như vậy, tất nhiên sẽ cảm thấy có chút buồn cười, thậm chí nói, trong đầu của hấn, tuyệt đối sẽ không có ý nghĩ như vậy. Nhưng giờ này khắc này, trong đầu của hấn, chính là có ý nghĩ như vậy tự nhiên mà vậy tạo ra, thiên đã là ta, ta cũng chính là thiên.

Ý tưởng như vậy, tuyệt không phải cuồng vọng, mà là cùng bàn tay hấn ở giữa một tia tia lôi dẫn có quan hệ!

Cái này một tia tia lôi dẫn, hiện ra từ sắc, chỉ là tại cái này từ sắc bên trong, dựng dục điểm điểm hắc mang, lộ ra có chút yêu dị.

Mà lại, đạo này tia lôi dẫn, xác định nói, bất quá là một đạo ngón trở dài ngắn hồ quang điện.

Cái này hồ quang điện, như là thông linh, chính là tại đầu ngón tay của hấn, quán quanh đi khắp, như là chơi đùa.

Như thế hình thái hồ quang điện tia lôi dẫn, nhìn lại là cùng hấn rất có vài phần thân mật thái độ, bởi vì cái này tia hồ quang điện, bởi vì hấn mà ra.

Đây cũng là, Thiên Tà Cực! !

Nhị Cầu có loại cảm giác rõ rệt, cái này tia hồ quang điện một khi sử dụng về sau, hấn đem trong một đoạn thời gian rất lâu, không cách nào lại kém đạt được như thế một sợi tia lôi dẫn hồ quang điện! Mà lại, lần này có thể có được một sợi Thiên Tà Cực, cũng có thể nói là cơ duyên xảo hợp. Đồng thời, Nhị Cầu cũng đã nhận ra, Phích Thiên Cửu Thức cái này thức thứ năm thần thông, Thiên Tà Cực, cùng cái khác bốn thức thần thông, đã có hoàn toàn khác biệt khác nhau cùng đặc điểm. Nhị Cầu tin tưởng, Phích Thiên Cửu Thức thức sáu bảy tám chín thức thần thông, đồng dạng là như thế, cùng bốn thức đầu thần thông hoàn toàn khác biệt, lẽ ra thuận Thiên Tà Cực xu thế phát triển.

Như vậy, thức thứ sáu Long Hạ Dã. . . Lại sẽ là như thế nào sấm sét?

Đối với cái này, Nhị Cầu có chút chờ mong.

. . .

Trước mặt tao thủ lộng tư thiên ma yêu nữ, theo Nhị Cầu, thật sự là không đáng giá nhắc tới.

Hấn ngăn chặn nội tâm mừng rỡ, đem kia một sợi Thiên Tà Cực dung nhập tại tay phải của mình trong ngón tay, tay trái hiện lên tia lôi dẫn! !

"Phá Xuyên Lư! !"

Một thức chém xuống, tia lôi dẫn gào thét bên trong, hóa thành một đạo Ngân Long, gột rửa đục ngầu vạn Ma Thiên!

Tại một thức này bành trướng chí cương đích lôi mang bên trong, Nhị Cầu trước mặt gào thét lên Thiên Ma Nữ bị tia lôi dẫn một trăm, rút đi bề ngoài túi da, như là Hồng Phấn Khô Lâu, chỉ là cái này Hồng Phấn Khô Lâu vẫn tại nhãn nhó, tao thủ lộng tư, tiếp theo một cái chớp mắt ở giữa, nhưng lại bị triệt để oanh đã bị đánh hư vô.

Tại tu luyện phích lịch tâm pháp Nhị Cầu trước mặt, này Thiên Ma nữ thực sự liền là một chuyện cười.

Tia lôi dẫn Ngân Long, tại hự không loé lên một cái, chính là biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng dù vậy, uy gột rửa đục ngầu vạn Ma Thiên, hết thảy ma vụ, tiêu tán không thấy!

. . .

Nhị Cầu thân hình hiển hiện trong hư không, nhìn hướng phía dưới Quốc Phu ba người, tà khí còn tại, đối ba người, quý dị cười một tiếng.

Có thể phá vỡ Ma Chi Khẩu một thức thần thông, Hắc Bạch Lang Quân ngược lại là thở dài một hơi, bất quá khi nhìn đến lúc này Nhị Cầu về sau, hết thảy mọi người, ánh mắt hơi híp, trong lòng như có điều suy nghĩ.

Cái này con sói con, trên thân cho người cảm giác không đồng dạng.

Nếu như lúc trước là ẩn giấu đi Lão Nha cùng lợi trào sói, như vậy lúc này, thì là một đầu chuẩn bị sẵn giết sói, không hề có kỵ đến lộ ra nanh vuốt của mình! !

"Ha ha, lúc trước chỉ là tương hồ thăm dò mà thôi! !"

"Chân chính liều mạng, sợ là mới vừa mới bắt đầu! !"

"Cái này con sói con nhất định là có điều giấu giếm! !"

"Thú vị, thú vị. . ."

Vương Ma Từ gặp, cũng thờ dài một hơi, nhìn thấy Nhị Cầu trạng thái, không chỗ ở gật đầu,

"Đúng không, lão phu là ai? Vương Ma Từ, hừ! ! Nói cho ngươi, muốn tán, muốn tán, chính là muốn tán! ! Ngươi nhìn, như thế tản ra, tu vi tăng lên không ít mà!"

"Lão đạo, thắng bại chưa định, ngươi trước khỏi phải thần khí, lúc trước bắt quá là tương hồ thăm dò một thức thần thông, cũng đủ để cho cái này con sói con đủ chật vật, đợi ba người kia cùng một chỗ động thủ, con sói con sinh tử chưa định, ngươi chờ bồi thường đi! !"

Vương Ma Từ cười ha ha, nhìn về phía chung quanh, chau mày.

"Đáng chết, chạy trốn con đường, đều bị đám người này rất tự giác phá hỏng! !"

Giờ này khắc này, Vương Ma Từ cũng chỉ có thể nhắm mắt nói, "Nói cho tiểu tử ngươi, thế gian này, dám mẹ nhà nó ~ ta Vương Ma Từ trang, dạng này người, còn không có xuất sinh đâu! !"

"Hừ, mẹ nhà nó ~ ngươi lại như thế nào? Ta lại thêm năm trăm linh thạch, cược con sói con thua!" Người không chịu thua có khối người, dăm ba câu khơi dậy tức giận trong lòng, nhao nhao thêm chú, liều mạng! Lão đạo này, thật hấn sao không phải thứ gì, nhìn cái kia một bộ ăn chắc hết thầy biểu lộ! Thật là khiến người ta cảm thấy buồn nôn!

...

Hắc Bạch Lang Quân cùng Bạch Nghị Quốc Phu ba người, trăm mặt nhìn nhau, từ lẫn nhau trong mắt, nhìn ra nồng đậm sát ý.

Đúng vậy, tuyệt không thể lại có giữ lại!

Cái này con sói con lai lịch, bọn hắn cũng coi là biết được, trong thời gian ngắn như vậy, liền đạt đến cảnh giới như thế, nếu như hôm nay không giết, ở giữa lại là người chết ta sống ân oán, như vậy tương lai, cái này con sói con tất nhiên sẽ giết trở lại tới.

Đến lúc kia, sinh tử dịch hình.

Lúc này không giết, chính là thả hổ về rừng, nuôi hổ gây họa.

"Giết! ! Ba người cùng kêu lên gầm thét, hướng về Nhị Cầu bên này gào thét mà tới.

Kia Bạch Nghị thân hình như đao, tại phía sau, huyết mang lấp lóe hình thành một tròn.

Tại cái này tròn bên trong mỗi một điểm lấp lóe quang sáng, đều là một thanh lưỡi đao, từ tròn bên trong gào thét mà ra, không có vào Bạch Nghị trong cơ thể, sau đó quỹ dị đến xuyên thấu, hóa thành một đạo huyết mang lấp lóe huyết tuyến, hướng về Nhị Cầu bắn nhanh mà tới.

Quốc Phu một người đi đầu, xương cánh bị chấn động, quỹ dị như là Đọa Lạc Thiên Sứ!

Tại trong tay, bóp thành một ấn, Quốc Phu miệng lầm bầm, từng đạo quỹ dị ba động, liền từ thủ ấn bên trong khuếch tán mà tới.

Cái này ba động, ông ông tác hưởng, không biết ra sao thần thông.

Hắc Bạch Lang Quân cũng không tầm thường, vọt tại u linh mã trên xe, tại kia bạch cốt thiên mã lệt xệt âm thanh bên trong, hướng về Nhị Cầu gào thét công kích.

Tại phía sau vách quan tài, càn là phanh phanh nhảy vọt, mơ hồ có kim nén không được xu thế.

Nhị Cầu trong tay, hiện lên La Sâm đại trảm! !

Hắn không chút do dự đến vỡ, lập tức cái này đại trảm trên thân đao, Quý Vụ tràn ngập, hiện lên La Sâm mặt xanh nanh vàng, đồng dấu vết loang lổ đáng sợ. Nhìn như là giống như hòn đá, chỉ là cái này mặt xanh nanh vàng La Sâm, lại là sâm nhiên khê động.

"Máu đỏ, Phá Thiên Nhận?"

Cái này La Sâm cũng là kiến thức không tầm thường, sâm nhiên cười lạnh có một tia khinh miệt.

Chỉ là đối mặt trong hư không kia Quốc Phu thần thông, La Sâm có chút khẽ giật mình, "Cuồng thần nhất tộc, thần a? Cái này cũng không tốt thụ a! !"

Tại nỉ non tự nói bên trong, Nhị Cầu cũng nghe được tình huống, hắc đem La Sâm đại trà m nhấc lên, bước chân đạp mạnh, thân hình như là cách thân đạn pháo đồng dạng, oanh một tiếng, xông về trước ra.

Cái này La Sâm đại trà, thành La Sâm cửa đáng về, chỉ mạnh không yếu, bản thân trình độ cứng cáp, liền không phải Bạch Nghị Phá Thiên Nhận có thể chỗ sánh ngang.

Trong lúc nhất thời, đôm đốp kim thạch thanh âm tại cái này La Sâm trên cửa rung động, lại là phi đao màu đỏ ngòm, ầm vang sụp đổ.

Chỉ là cái này La Sâm, có chút đau đớn, nhe răng trợn mắt.

Cùng lúc đó, kia Quốc Phu thần a chi thuật lấy trận trận ba động hình thức mà tới.

Cái này thần a chi thuật, khó lòng phòng bị! !

Trong chốc lát, tại Nhị Cầu trong đầu, vang lên vô số nát niệm thanh âm, cái này nát niệm thanh âm, lúc bắt đầu nát niệm không ngừng, nhưng lập tức, chính là trong đầu oanh minh rung động, cái này khiến Nhị Cầu hành động trì trệ.

Cùng thời khắc đó, u linh mã xe hóa thành mấy chục đạo hư ảnh, tại thiên ở giữa giăng khắp nơi, không cách nào phân biệt, đến tột cùng cái nào một đạo mới thật sự là u linh mã xe.

"Quý Trảo Thập Bát Phá! !"

Từ u linh mã trên xe, kích xạ ra mười tám đạo lệ quý quý bắt hư ảnh, tại Nhị Cầu trước mặt gào thét chớp tới.

Cái này Thập Bát Phá, tương tự quý mị, phanh phanh, oanh trên người Nhị Cầu chỗ khác biệt, để thân hình rút lui sát na, càng là có thịt nát nhao nhao rơi xuống.

Cho dù là La Sâm đại trà, cũng ngăn cản không nổi cái này mười tám đạo Quý Trảo.

"Chủ nhân? !" La Sâm lệ quát một tiếng, miệng rộng mở ra, đem Nhị Cầu nuốt vào trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Chiến 3 kiệt 【3】

Thiên Tà Cực (kích), thiên này, không phải thiên, mà là người! !

Hay là nói, người chính là thiên! !

Đây cũng là tà đến trình độ nhất định cảm giác, đúng vậy, thiên này. . . Lại như thế nào?

Ta đã là thiên! !

Tà! Tà! Tà!

Giờ này khắc này, tại Nhị Cầu thông hiểu Thiên Tà Cực một thức này thần thông, trong đầu, chính là loại này ý nghĩ cổ quái.

Ta chính là thiên, thiên này, cũng chính là ta.

Mà lại, ý nghĩ như vậy, tại Nhị Cầu trong đầu thoáng hiện, chính hắc cảm thấy, không có chút nào chỗ khác thường.

Nếu là bình thường thời điểm, đối với Nhị Cầu dạng này tình tảo cơ trí người, nếu là trong đầu có ý nghĩ như vậy, tất nhiên sẽ cảm thấy có chút buồn cười, thậm chí nói, trong đầu của hắn, tuyệt đối sẽ không có ý nghĩ như vậy. Nhưng giờ này khắc này, trong đầu của hắn, chính là có ý nghĩ như vậy tự nhiên mà vậy tạo ra, thiên đã là ta, ta cũng chính là thiên.

Ý tưởng như vậy, tuyệt không phải cuồng vọng, mà là cùng bàn tay hắn ở giữa một tia tia lôi dẫn có quan hệ!

Cái này một tia tia lôi dẫn, hiện ra từ sắc, chỉ là tại cái này từ sắc bên trong, dựng dục điểm điểm hắc mang, lộ ra có chút yêu dị.

Mà lại, đạo này tia lôi dẫn, xác định nói, bất quá là một đạo ngón trở dài ngắn hồ quang điện.

Cái này hồ quang điện, như là thông linh, chính là tại đầu ngón tay của hắn, quán quanh đi khắp, như là chơi đùa.

Như thế hình thái hồ quang điện tia lôi dẫn, nhìn lại là cùng hắn rất có vài phần thân mật thái độ, bởi vì cái này tia hồ quang điện, bởi vì hắn mà ra.

Đây cũng là, Thiên Tà Cức! !

Nhị Cầu có loại cảm giác rõ rệt, cái này tia hồ quang điện một khi sử dụng về sau, hắn đem trong một đoạn thời gian rất lâu, không cách nào lại kém đạt được như thế một sợi tia lôi dẫn hồ quang điện! Mà lại, lần này có thể có được một sợi Thiên Tà Cức, cũng có thể nói là cơ duyên xảo hợp. Đồng thời, Nhị Cầu cũng đã nhận ra, Phích Thiên Cửu Thức cái này thức thứ năm thần thông, Thiên Tà Cức, cùng cái khác bốn thức thần thông, đã có hoàn toàn khác biệt khác nhau cùng đặc điểm. Nhị Cầu tin tưởng, Phích Thiên Cửu Thức thứ sáu bảy tám chín thức thần thông, đồng dạng là như thế, cùng bốn thức đầu thần thông hoàn toàn khác biệt, lẽ ra thuận Thiên Tà Cức xu thế phát triển.

Như vậy, thức thứ sáu Long Hạ Dã. . . Lại sẽ là như thế nào sấm sét?

Đối với cái này, Nhị Cầu có chút chờ mong.

. . .

Trước mặt tao thủ lộng tư thiên ma yêu nữ, theo Nhị Cầu, thật sự là không đáng giá nhắc tới.

Hắn ngăn chặn nội tâm mừng rỡ, đem kia một sợi Thiên Tà Cức dung nhập tại tay phải của mình trong ngón tay, tay trái hiện lên tia lôi dẫn! !

"Phá Xuyên Lưu! !"

Một thức chém xuống, tia lôi dẫn gào thét bên trong, hóa thành một đạo Ngân Long, gột rửa đục ngầu vạn Ma Thiên!

Tại một thức này bành trướng chí cương đích lôi mang bên trong, Nhị Cầu trước mặt gào thét lên Thiên Ma Nữ bị tia lôi dẫn một trăm, rút đi bề ngoài túi da, như là Hồng Phấn Khô Lâu, chỉ là cái này Hồng Phấn Khô Lâu vẫn tại nhãn nhô, tao thủ lộng tư, tiếp theo một cái chớp mắt ở giữa, nhưng lại bị triệt để oanh đã bị đánh hư vô.

Tại tu luyện phích lịch tâm pháp Nhị Cầu trước mặt, này Thiên Ma nữ thực sự liền là một chuyện cười.

Tia lôi dẫn Ngân Long, tại hư không loé lên một cái, chính là biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng dù vậy, uy gột rửa đục ngầu vạn Ma Thiên, hết thảy ma vụ, tiêu tán không thấy!

. . .

Nhị Cầu thân hình hiển hiện trong hư không, nhìn hướng phía dưới Quắc Phu ba người, tà khí còn tại, đối ba người, quý dị cười một tiếng.

Có thể phá vỡ Ma Chi Khẩu một thức thần thông, Hắc Bạch Lang Quân ngược lại là thở dài một hơi, bất quá khi nhìn đến lúc này Nhị Cầu về sau, hết thảy mọi người, ánh mắt hơi híp, trong lòng như có điều suy nghĩ.

Cái này con sói con, trên thân cho người cảm giác không đồng dạng.

Nếu như lúc trước là ẩn giấu đi Lão Nha cùng lợi trào sói, như vậy lúc này, thì là một đầu chuẩn bị sẵn giết sói, không hề cố kỵ đến lộ ra nanh vuốt của mình! !

"Ha ha, lúc trước chỉ là tương hồ thăm dò mà thôi! !"

"Chân chính liều mạng, sợ là mới vừa mới bắt đầu! !"

"Cái này con sói con nhất định là có điều giấu giếm! !"

"Thú vị, thú vị. . ."

Vương Ma Tử gấp, cũng thở dài một hơi, nhìn thấy Nhị Cầu trạng thái, không chỗ ở gật đầu,

"Đúng không, lão phu là ai? Vương Ma Tử, hừ! ! Nói cho ngươi, muốn tán, muốn tán, chính là muốn tán! ! Ngươi nhìn, như thế tán ra, tu vi tăng lên không ít mà!"

"Lão đạo, thắng bại chưa định, ngươi trước khỏi phải thần khí, lúc trước bắt quá là tương hồ thăm dò một thức thần thông, cũng đủ để cho cái này con sói con đủ chật vật, đợi ba người kia cùng một chỗ động thủ, con sói con sinh tử chưa định, ngươi chờ bồi thường đi! !"

Wương Ma Tử cười ha ha, nhìn về phía chung quanh, chau mày.

"Đáng chết, chạy trốn con đường, đều bị đám người này rất tự giác phá hỏng! !"

Giờ này khắc này, Vương Ma Tử cũng chỉ có thể nhắm mắt nói, "Nói cho tiểu tử ngươi, thế gian này, dám mẹ nhà nó ~ ta Vương Ma Tử trang, dạng này người, còn không có xuất sinh đâu! !"

"Hừ, mẹ nhà nó ~ ngươi lại như thế nào? Ta lại thêm năm trăm linh thạch, cuộc con sói con thua!" Người không chịu thua có khối người, dăm ba câu khơi dậy tức giận trong lòng, nhao nhao thêm chú, liều mạng! Lão đạo này, thật hấn sao không phải thứ gì, nhìn cái kia một bộ ăn chắc hết thầy biểu lộ! Thật là khiến người ta cảm thấy buồn nôn!

...

Hắc Bạch Lang Quân cùng Bạch Nghị Quốc Phu ba người, trầm mặc nhìn nhau, từ lẫn nhau trong mắt, nhìn ra nồng đậm sát ý.

Đúng vậy, tuyệt không thể lại có giữ lại!

Cái này con sói con lại lịch, bọn hấn cũng coi là biết được, trong thời gian ngắn như vậy, liền đạt đến cảnh giới như thế, nếu như hôm nay không giết, ở giữa lại là ngươi chết ta sống ân oán, như vậy tương lai, cái này con sói con tất nhiên sẽ giết trở lại tới.

Đến lúc kia, sinh tử dịch hình.

Lúc này không giết, chính là thả hổ về rừng, nuôi hổ gây họa.

"Giết! !" Ba người cùng kêu lên gầm thét, hướng về Nhị Cầu bên này gào thét mà tới.

Kia Bạch Nghị thân hình như đao, tại phía sau, huyết mạng lấp lóe hình thành một tròn.

Tại cái này tròn bên trong mỗi một điểm lấp lóe quang sáng, đều là một thanh lưỡi đao, từ tròn bên trong gào thét mà ra, không có vào Bạch Nghị trong cơ thể, sau đó quỹ dị đến xuyên thấu, hóa thành một đạo huyết mạng lấp lóe huyết tuyến, hướng về Nhị Cầu bắn nhanh mà tới.

Quốc Phu một người đi đầu, xương cánh bị chấn động, quỹ dị như là Đọa Lạc Thiên Sứ!

Tại trong tay, bóp thành một ấn, Quốc Phu miệng lẩm bẩm, từng đạo quỹ dị ba động, liền từ thủ ấn bên trong khuếch tán mà tới.

Cái này ba động, ông ông tác hưởng, không biết ra sao thần thông.

Hắc Bạch Lang Quân cũng không tầm thường, vọt tại u linh mã trên xe, tại kia bạch cốt thiên mã lệt xệt âm thanh bên trong, hướng về Nhị Cầu gào thét công kích.

Tại phía sau vách quan tài, càn là phanh phanh nhảy vọt, mơ hồ có kim nén không được xu thế.

Nhị Cầu trong tay, hiện lên La Sâm đại trảm! !

Hấn không chút do dự đến chỗ, lập tức cái này đại trảm trên thân đao, Quỷ Vụ tràn ngập, hiện lên La Sâm mặt xanh nanh vàng, đồng dấu vết loang lổ đáng sợ. Nhìn như là giống như hòn đá, chỉ là cái này mặt xanh nanh vàng La Sâm, lại là sâm nhiên khê động.

"Máu đỏ, Phá Thiên Nhận?"

Cái này La Sâm cũng là kiến thức không tầm thường, sâm nhiên cười lạnh có một tia khinh miệt.

Chỉ là đối mặt trong hư không kia Quốc Phu thần thông, La Sâm có chút khê giật mình, "Cuồng thần nhất tộc, thần a? Cái này cũng không tốt thụ a! !"

Tại ni non tự nói bên trong, Nhị Cầu cũng nghe được tinh tường, hấn đem La Sâm đại trảm nhấc lên, bước chân đạp mạnh, thân hình như là cách thân đạn pháo đồng dạng, oanh một tiếng, xông về trước ra.

Cái này La Sâm đại trảm, thành La Sâm cửa đáng sợ, chỉ mạnh không yếu, bản thân trình độ cứng cáp, liền không phải Bạch Nghị Phá Thiên Nhận có thể chỗ sánh ngang.

Trong lúc nhất thời, đôm đốp kim thạch thanh âm tại cái này La Sâm trên cửa rung động, lại là phi đao màu đỏ ngòm, ầm vang sụp đổ.

Chỉ là cái này La Sâm, có chút đau đớn, nghe răng trợn mắt.

Cùng lúc đó, kia Quốc Phu thần a chi thuật lấy trận trận ba động hình thức mà tới.

Cái này thần a chi thuật, khó lòng phòng bị !

Trong chốc lát, tại Nhị Cầu trong đầu, vang lên vô số nát niệm thanh âm, cái này nát niệm thanh âm, lúc bắt đầu nát niệm không ngừng, nhưng lập tức, chính là trong đầu oanh minh rung động, cái này khiến Nhị Cầu hành động trì trệ.

Cùng thời khắc đó, u linh mã xe hóa thành mấy chục đạo hư ảnh, tại thiên ờ giữa giếng khắp nơi, không cách nào phân biệt, đến tột cùng cái nào một đạo mới thật sự là u linh mã xe.

"Quý Trào Thập Bát Phá! !"

Từ u linh mã trên xe, kích xạ ra mười tám đạo lệ quý quý bắt hư ảnh, tại Nhị Cầu trước mặt gào thét chộp tới.

Cái này Thập Bát Phá, tương tự quý mị, phanh phanh, oanh trên người Nhị Cầu chỗ khác biệt, để thân hình rút lui sát na, càng là có thịt nát nhao nhao rơi xuống.

Cho dù là La Sâm đại trảm, cũng ngăn cản không nổi cái này mười tám đạo Quý Trào.

"Chủ nhân? !" La Sâm lệ quát một tiếng, miệng rộng mở ra, đem Nhị Cầu nuốt vào trong đó.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 116: Chiến 3 kiệt: Hành khúc hát vang! 【5】

Nhìn thấy Nhị Cầu gây nên, Quốc Phu cười lạnh!

Bây giờ Quốc Phu tu vi, đã là tại tam hoa tụ đỉnh cảnh luyện tinh kỳ, cho dù là tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong cao thủ, muốn ngành kháng hấn Thần Diễn Thứ, thậm chí là ba đạo Thần Diễn Thứ, quả thực là tự tìm đường chết! ! Nhất là cái này con sói con, tu vi, bất quá là nhập huyền cảnh tầng thứ nhất, Quốc Phu đang cười lạnh bên trong, trong lòng tự tin, cái này con sói con, tuyệt đối chết chắc.

Nhất là tại khoảng cách gần như vậy tình huống dưới!

Ba đạo Thần Diễn Thứ, đủ để khiến này thần thức hải sụp đổ!

Quốc Phu trên mặt cười lạnh chi ý, Nhị Cầu thấy rõ, nhưng hấn không có chút nào thoái ý, chỉ vì hấn có đầy đủ tự tin... Đối điểm tán Kim Thủ Chỉ tín nhiệm, đồng thời cũng là đối với mình không lỗ chi cực thần thức hải tự tin.

Ba đạo hình mũi khoan Thần Diễn Thứ, không có vào trong hư không, trong chớp mắt, xuất hiện tại Nhị Cầu trước mặt.

Nhị Cầu không có chút nào lui bước chi ý, đối với cái này càng là không để ý chút nào, khiêng đại trảm, thân hình càng là hướng về phía trước đập mạnh.

Cái này đập mạnh phía dưới, bước chân điểm tại hư không chỗ, tràn ngập lên trận trận ba động, như là gọn sóng, nhưng lại sát na không thấy.

Rất có vài phần Súc Địa Thành Thốn ý vị!

Cái này khiến tốc độ của hấn, càng là nhanh bên trên một cái cấp độ.

Ba đạo Thần Diễn Thứ, trong chốc lát, không có vào Nhị Cầu trong cơ thể, lại ra hiện tại hấn thần thông thần thức hải bên trên.

Cứ việc cái này ba cây Thần Diễn Thứ, có chút bén nhọn, nhưng là thần thức hải trên mặt, lại là không có chút nào gọn sóng, trực tiếp đem ba đạo Thần Diễn Thứ, dung nhập tại trong biển thần thức, biến mất không thấy gì nữa.

Mà Nhị Cầu, cũng chẳng qua là cảm thấy, trong đầu trầm xuống, cũng không có chút nào đau đớn.

Quắc Phu sững sờ, thân hình dừng lại.

Một trận này, trong tích tắc, Nhị Cầu thân hình, đã là xuất hiện ở trước mặt.

Nhị Cầu đại trảm, chém bổ xuống đầu!

"Phá Xuyên Lư! !"

...

Quắc Phu tính sai! !

Hắn không biết, ở trong đó đến tột cùng là xảy ra chuyện gì, vì cái gì mình Thần Diễn Thứ, đối cái này con sói con, đúng là toàn không có chút nào tác dụng. Chẳng lẽ lại, cái này con sói con thần thức hải, có thể so với thần trí của mình biến bằng lớn mấy lần? Bằng không mà nói, nói không thông.

Nhưng bây giờ, hiển nhiên không phải Quắc Phu lo lắng cái này một lúc thời điểm, Nhị Cầu đại trảm âm vang chém xuống đồng thời, Quắc Phu chỉ có thể vội vàng ứng đối.

Nhưng luận nhục thân ngang ngược chi lực, cho dù là cường thần nhất tộc, cũng khó có thể cùng yêu thú nhất tộc đánh đồng.

Cái này một trảm phía dưới, âm vang một tiếng, Quắc Phu thân hình, từ trên bầu trời, bị Nhị Cầu đánh xuống, hung hăng đụng kích trên mặt đất.

Nương theo lấy mặt đất sụp đổ, càng có Quắc Phu trên người xương cốt đứt gãy thanh âm, bị che giấu trong đó.

Đồng thời sau lưng của hắn xương cánh, lại là bởi vì va chạm, âm vang đứt gãy sụp đổ, crack thanh âm, có chút thanh thúy, lộ ra cực kì đột ngột cùng tinh mà thôi.

Cái này đột nhiên phát sinh một màn, để ánh mắt mọi người cũng đều là co rụt lại! !

Kìa ba đạo Thần Diễn Thứ, đám người thấy rõ.

Nhưng, lúc này, lại đối con sói con không có chút nào tác dụng!

Chẳng lẽ lại, cái này con sói con thần thức, đúng là đã cường đại đến trình độ như vậy, mà trước đó con sói con, chỉ là tại ẩn giấu lấy tu vi của mình?

Không, không giống! !

Ở trong đó, có kỳ quái.

Quắc Phu bị đánh vào bên trong lòng đất, Nhị Cầu thân hình lạnh lùng, thân hình sớm đã là Như Ảnh Tùy Hình, liền muốn đem Quắc Phu hoàn toàn chém giết!

Sớm có Hắc Bạch Lang Quân cùng Bạch Nghị, vội vã đuổi theo, muốn trở ngại Nhị Cầu hành động.

Cái này con sói con thực lực quá mức ngoài dự liệu, nếu là trong ba người, nhưng có một người ngã xuống, như vậy liền thủ đánh giết con sói con tình thế, sẽ đột ngột chuyển gấp dưới.

Nguyên bản, đây cũng là một trận không có chút nào huyền niệm chiến đấu,

Nhưng lúc này xem ra, lại không phải chuyện như vậy.

Không có giống đám người dự liệu như thế, con sói con không phải như vậy đến không chịu nổi một kích.

Ngược lại là càng chiến càng mạnh, cho đám người mang đến không ngừng mà chấn kinh.

Đối mặt cản trở Hắc Bạch Lang Quân cùng Bạch Nghị, Nhị Cầu vung ra trong tay đại trảm, thần niệm khẽ động, "La Sâm! !"

La Sâm gào thét mà ra, một đạo lệ quỷ hình bóng, theo cuộn cuộn Quỷ Vụ, quấy nhiễu Hắc Bạch Lang Quân cùng Bạch Nghị.

Nhị Cầu cần thiết thời gian, không nhiều!

Chỉ cần mấy hơi thôi.

Giết Quắc Phu, báo giết mẫu mối thù, càng thêm tan rã ba người này liên hợp thế công, sau đó từng cái giết chết, không khó.

Hắn đạp trên "Súc Địa Thành Thốn" thần vận thân pháp, nhanh đến mức cực hạn, tại vượt sói phía trên, tràn ngập hồ quang điện phích lịch, tại cái này hồ quang điện phích lịch bên trong, thậm chí là có cực kỳ mơ hồ hắc mang lấp lóe.

Chính là Nhị Cầu đoạt được Thiên Tà Cốc này một phần mười!

Hắn cận thân mà đi, "Hận Như Hải" cùng "Ly Thương Thiên", chỉ vì đem Quắc Phu chém giết!

Tại ba hơi đi qua sau, thân hình của hắn không hạn chế tiếp cận Quắc Phu.

"Rống! !" Nhị Cầu trong cổ họng bắn ra thống khoái chỉ cực Lang Khiếu thanh âm

Mắt thấy liền muốn chính tay đâm giết mẫu cừu nhân, khoái chăng! !

...

Nghẹn ngào tiếng ca, có chút mệnh mỏng.

Như là một khúc quanh quanh tại Bắc Man đại địa bên trên huân (xun) khúc.

Bài hát này âm thanh, nương theo lấy huân khúc quanh quanh, cứ việc có chút bi thương, nhưng lại ẩn chứa một cỗ không chịu thua sức mạnh.

Đầu có thể đứt, máu có thể chảy, chỉ là trong nội tâm chiến ý thiêu đốt, mãi mãi cũng sẽ không băng lãnh!

Hành khúc.

Giọng nữ tươi mát trong cổ họng, hát lên hành khúc, bài hát này âm thanh, từ xa mà đến gần, mờ mịt mà tới.

Thanh âm quen thuộc để Nhị Cầu trong lòng có chút cảm giác được hoài niệm cùng hồi ức, chỉ là hắn hạ thủ tốc độ, lại là càng nhanh thêm mấy phần.

...

Bắc Man có tộc, kỳ danh là chiến.

Chiến tộc vô thượng, hành khúc hát vang!

Một khúc cổ lão ca dao, như là cái kia thần bí khó dò Chiến tộc đồng dạng, trải qua tang thương năm tháng gột rửa, nhưng cho dù là tại hôm nay nghe tới, còn có thể cảm giác được hành khúc mệnh mỏng cùng rung động.

Chiến chi nhất tộc, nhưng cùng sáng lập Trung Thổ Đại Hán vương triều Hán tộc chống lại.

Từng có lúc, tại chiến thần dẫn đầu dưới, uống ngựa Vị Thủy, Chiến tộc là vô thượng vinh quang, cùng Hán cao tổ ký kết Xích Thủy minh ước, để Trung Thổ nam nhi bảo thủ gia quốc cừu hận.

Chỉ là, bây giờ Chiến tộc, đã như là bụi bặm đồng dạng, biến mất tại trong dòng chảy lịch sử.

Vinh quang qua, khuất nhục qua, cuối cùng cùng Đại Hán vận mệnh hoàn toàn khác biệt, trở về với cát bụi.

Chỉ là Chiến tộc huyết mạch, vẫn tại trong yên lặng chảy xuôi.

Ngày xưa này Cuồng Nộ Man tam tộc, đều là Chiến tộc phía dưới.

Ngày xưa này Cuồng Nộ Man ba thần, đều là chiến thần chiến tướng.

Một khúc hành khúc, nhóm lửa chính là tam tộc trong cơ thể chảy xuôi huyết dịch, là gấp rút động trong cơ thể của bọn họ tín ngưỡng thần...

Thức tỉnh, cuồng thần! !

...

Nhị Cầu vượt sới tốc độ, cũng không chậm, tại Quắc Phu trên thân, tràn ngập lên một cỗ phách tuyệt thương thiên cuồng ý.

Càng có một đạo mơ hồ hư ảnh, nhìn lại, như là khô lâu, duy thần mà thôi.

Thình lình, chính là cuồng thần! !

Cuồng tộc người, huyết mạch mờ nhạt trình độ, quyết định tỉnh lại cuồng thần lực lượng, phải chăng đủ cường đại.

Tại Quắc Phu miễn cưỡng đứng lên thời khắc, Nhị Cầu vượt sới, đã là tại trước mặt, gào thét bên trong, vung vẩy mà ra, hóa thành một mảnh tia lôi dẫn hồ quang điện tàn ảnh!

"Chết! !" !

Nhị Cầu trong đầu chỉ có cái này nhất niệm đầu, đó chính là, muốn cái này Quắc Phu, đi chết! !

Thậm chí là, hấn Thiên Tà Cức một phần mười lực lượng, bị hấn sử dụng, chỉ vì, giết Quắc Phu!

Oanh! !

Quắc Phu thân hình, như là phá bao tải, bị triệt để đánh bay.

Thân hình lướt qua chỗ, một mảnh bắn ra huyết vụ cùng còn sót lại hồ quang điện!

"A ~ a Uh, ngô nha be be đất ~ "

Trong hư không, vẫn như cũ phiêu đảng mang theo một chút mệnh mông hành khúc, càng có bi thương đến cực điểm huân khúc quanh quẩn.

Cách đó không xa, chậm rãi đi đến một cái tiểu nữ hài, nàng ở trước ngực chấp nhất tay, miệng bên trong ngâm xướng hành khúc.

Nàng, thân mang áo trắng như tuyết, khí thể bất phàm, như là công chúa.

Ở sau lưng hấn, chỉ có một lão giả, nắm trong tay lấy một con gổm huân, chậm rãi thổi hát.

"Chiến tộc tiểu công chúa, Cảnh Mộng Dao! !"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Quỷ Đạo quỷ tử Atula

Cảnh Mộng Dao đi tới Quắc Phu bên cạnh.

Sắc mặt nàng phía trên, hiện ra một tia bi thương, vì tộc nhân của mình chỗ buồn, nàng ngồi xổm xuống, nhẹ khẽ vuốt vuốt Quắc Phu thương thể trên người, trên mặt thần sắc, hóa thành đau xót.

Vỡ tan nhục thân vết thương chỗ, phun trào ra máu tươi, trong đó, mơ hồ có thể thấy được bạch cốt cao chót vót.

Nhưng Quắc Phu, chung quy là không có chết.

Cho dù là Nhị Cầu tại vận dụng Thiên Tà Cức lực lượng! !

Mặc dù không phải toàn bộ, nhưng cũng là một phần mười Thiên Tà Cức, dùng để giết Quắc Phu, vốn hấn nên đầy đủ... Nhưng bởi vì Dao Dao đến, bởi vì nàng ngâm xướng hành khúc, tỉnh lại cuồng tộc tín ngưỡng thần, cuồng thần. Tuy là một thức hư ảnh, nhưng lại cũng vì Quắc Phu, đem Nhị Cầu một thức này tất sát thần thông, ngăn cản ba phần uy lực.

Cho nên, Quắc Phu trọng thương, mà không phải tử vong.

Hấn lẽ ra chết, nhưng lại không chết, bởi vì... Dao Dao.

Nhìn xem quen thuộc tiểu nữ hài gương mặt tinh xảo, Nhị Cầu nội tâm, là phức tạp.

Loại này phức tạp, rất khó miêu tả, là do ở đối ngày xưa đối với mình tình lòng chiếu cố cảm ân, hay là giết Cảnh Mộng Hi trong lòng hổ thẹn? Hoặc là... Càng nhiều.

Nhị Cầu trong lòng, chỉ có thở dài một tiếng.

Nàng, ngăn tại Quắc Phu trước mặt.

Bây giờ ánh mắt, đối Nhị Cầu, không có làm sợ...

Chỉ có nồng đậm hận cùng sát ý! !

Đúng vậy, nàng lại tới đây, chỉ vì đến giết Nhị Cầu.

Một tiếng yếu ớt thờ dài, dung nhập tại huân khúc phiêu đảng bên trong.

Tại Cảnh Mộng Dao phía sau tên lão giả kia, vẫn tại thờ ơ bên trong, thổi trong tay cổ sơ gổm huân. Lão giả này, tóc tai rối bời buông xuống, thấy không rõ chân thực khuôn mặt, càng không cảm giác được tên này tu vi của lão giả chỉ lực, thậm chí là, cảm giác không thấy lão giả tồn tại.

Duy nhất có thể làm cho người mình xác, lão giả này là tồn tại, chính là quanh quẩn tại trên thân, nhân nhát, nhưng lại tan không ra sâu bi.

Chính như hần thổi huân khúc, réo rất thảm thiết thanh âm, như là trong lòng quanh quẩn, lại lại có thể để mỗi người đều có thể nghe được.

Đây là một cái để nơi đây tất cả mọi người kiêng kỵ lão đầu tử.

Hắn đem bên miệng gổm huân lấy ra, nhẹ nhàng mở miệng, rất chậm chạp, nhưng là rất rõ ràng.

"Lão phu có thể vì ngài ra tay giết con chó này!"

Đã thức tỉnh Chiến tộc huyết mạch tiêu công chúa, bây giờ Dao Dao tu vi, đã là tam hoa tụ đỉnh cảnh ngưng thần sơ kỳ!

Nàng ánh mắt lạnh lùng đến lác đàu.

"Hắn bắt quả là ta đã từng thu dưỡng qua một con chó, một con đáng thương sùng vật thôi! !"

"Mặc dù chẳng biết tại sao rồi đi, phản tổ thành sói, nhưng cuối cùng, vẫn là một con chó! !"

"Ta đã từng đưa cho hắn, sinh quyền lực lợi, bây giờ, lại không nguyện ý tự tay cầm lại. Còn xin người, phế bỏ trên người hắn tất cả... Ta muốn hắn, sống không bằng chết! ! Dùng cái này đến cảm thấy an ủi tỷ tỷ tại thiên vong linh cùng con chó này mang đến cho ta nhục nhã!"

Đã từng người, cuối cùng đã là đã từng.

Lúc trước đơn thuần tiểu nữ hài, nói ra như vậy lời lạnh như băng, băng lãnh đến có chút thấu xương, thậm chí là để Nhị Cầu trong lòng, có chút hoảng hốt.

Đối tại thân phận của mình, Nhị Cầu chính mình là không quan tâm. Bởi vì vì một người cường đại, cùng xuất thân của mình, không có quan hệ. Tỉ như nói Đại Hán vương triều Đại Tư Mã Vệ Thanh, thân phận cũng là ti tiện, thậm chí là không bằng chó, chính là một giới cười nỏ.

Thậm chí là người khác đối thân phận của mình châm chọc cùng giễu cợt, Nhị Cầu cũng sẽ không để ý.

Nhưng duy chỉ có lúc này, Dao Dao... Cảnh Mộng Dao kia bình thân bên trong, mang theo một chút cao ngạo lời nói lạnh như băng, để trong lòng hắn bên trong, như là kim đâm, nhói nhói! Vô cùng đâm nhói! !

Nàng không cần thiết quay đầu lại nhìn một chút.

Chưa từng quay đầu, cô nhân trường tuyệt! !

Từ đây thế giới này, đối Nhị Cầu tới nói, đã không còn Dao Dao như thế một cái tiểu nữ hài, có, là một cái tên là Cảnh Mộng Dao Chiến tộc nữ tử.

Nàng cùng Nhị Cầu ở giữa...

Không, là cùng Dịch Lập ở giữa, có giết tỷ mối thù ân oán.

tỷ đài chi, như mẹ.

...

Kia thổi huân lão giả, động! !

Thân hình hóa thành một đạo U Ảnh, trong chớp lát, xuất hiện tại Dịch Lập trước mặt, đuổi ra một chỉ, điểm xuống.

Một chỉ này điểm xuống sát na, lại là bình thân không có gì lạ.

Nhưng hai mắt chó co rút lại, rõ ràng cảm thấy trước mặt mình, lão đầu tử này mang cho cảm giác của mình, như là thương thiên, trống trải mà xa xôi, thâm thúy không thấy cực. Mà mình, thì là như là ngược nhìn thương khung sâu kiến. Dịch Lập có loại cảm giác, tại một chỉ này phía dưới, mình dưới mắt có hết thấy, sẽ mất đi.

Thậm chí là, lão giả này nguyện ý, một chỉ này phía dưới, Nhị Cầu tính mệnh, cũng sẽ hoàn toàn tan biến.

Nhưng Cảnh Mộng Dao không muốn, nàng muốn để Dịch Lập, như là chó nhà có tang đồng dạng, tham sống sợ chết.

Muốn sống không được, muốn chết không xong.

Dịch Lập đáy lòng, có một loại sợ hãi trước đó chưa từng có.

Tại lão giả này chỉ điểm một chút tới sát na, Dịch Lập cũng không còn cách nào có giữ lại, hắn cũng chỉ có thể đem mình bản lĩnh cuối cùng, toàn bộ đều lấy ra, thậm chí là muốn trên cơ sở này, phát huy ra mười hai phần thực lực.

Như thế, Nhị Cầu mới có thể cảm thấy, mình miễn cưỡng có thể trốn qua một chỉ này!

Thời khắc ngàn cân treo sợi tóc, Nhị Cầu ngón trở điểm ra, trong đó ẩn chứa Thiên Tà Cực hoàn toàn gào thét mà ra.

Tại ngày này tà cấp bách gào thét mà ra giãy lắt, Nhị Cầu thân hình lui về phía sau, đem "Súc Địa Thành Thốn" thần thông, phát vung tới cực hạn. Hắn không có đi quản Thiên Tà Cực có thể hay không ngăn cản lão giả một chỉ chi uy, cho dù là một lát, tại thân hình hắn lui lại đồng thời, Nhị Cầu không có chút nào do dự, tể ra quỷ vực!

Đây là hắn ở trước mặt mọi người, lần đầu tể ra quỷ vực, cái này tượng trưng cho hắn Quỷ Đạo quỷ tử Atula thân phận quỷ vực! !

Tại quỷ vực bao phủ tại trên người sát na, Nhị Cầu chỉ có thể điên cuồng bỏ chạy! !

Gào thét Thiên Tà Cực, mang theo lão giả một chỉ chi uy đánh tới,

Chỉ là kia nhấn hạ chi ảnh, chỉ là bị hóa đi ba phần!

Ở trong thiên địa, đạo này chỉ ảnh tại rung động ầm ầm bên trong, uy thế tựa hồ không giảm, trở nên càng thêm đến khổng lồ, hướng về Nhị Cầu gào thét đuổi theo.

Đạo này chỉ ảnh, lên trời xuống đất, dựng thẳng xâu thương khung, mọi người tại đạo này chỉ ảnh phía dưới, nhỏ bé như là bụi bặm.

Đám người kinh ngạc! !

Một chỉ này, con sói con cho dù bắt từ, sợ cũng là hoàn toàn phế đi.

Tại một chỉ này dưới, Nhị Cầu thân hình, lộ ra như là mệnh mông trong biển rộng lục bình, lại như cùng một cán cỏ lau, tại vẫn tung bay.

"Xong! !" Vương Ma Tử cùng đám người đồng dạng, đã sớm quên đi bọn hắn đánh cuộc! !

Nhìn thấy kia chỉ ảnh, đã bao phủ nửa cái con sói con thân thể, trong lòng vì con sói con cảm giác được đáng tiếc đồng thời, càng có đối lão giả kiêng kỵ cùng sợ hãi.

Cái này thổi huân lão giả, tu vi bao nhiêu?

Lão giả kia tại điểm xong một chỉ về sau, liền hoàn toàn không để ý, trong tay bụng lấy gổm huân, nghẹn ngào khóc thảm thanh âm, từ gổm huân bên trong quanh quẩn mà ra.

Như là một khúc thương khúc, mai táng Nhị Cầu.

Nhưng hắn thổi huân ngón tay, lại là bỗng nhiên trì trệ, mở ra hắn chưa hề chưa từng mở mắt ra.

Con mắt bên trong, là một mảnh bạch! !

Lão giả này, nhìn qua bởi vì cái này bạch đồng, lộ ra yêu dị mà đáng sợ.

Ánh mắt của hắn, thấy được bao phủ trên người Nhị Cầu kia đạo hắc mang.

"Quỷ tử?"

Chương 118: Sinh tử tồn vong

Quý vực, bảo vệ Dịch Lập! !

Đây là thời huân lão giả chỗ không thể ngờ tới.

Tại thứ nhất chỉ thần thông dưới, Nhị Cầu không có chết, nhưng cũng trọng thương, trên thân tu vi mặc dù không có bị phế, thế nhưng lại nặng nề đến suy sụp đến thông linh cảnh đỉnh phong cùng nhập huyền kính tầng thứ nhất ở giữa hư giả chi cảnh, là, nửa bước nhập huyền cảnh cảnh giới. Cảnh giới này, có chút huyền diệu, nhìn như là nhập huyền kính tầng thứ nhất tu vi, nhưng chiến lực, lại là kém xa tít tắp. Chính là trên người có ẩn tật, hay là bản thân bị trọng thương bố trí. Lúc này Nhị Cầu, liền là tình huống như vậy.

Khỏe miệng của hắn phun ra máu tươi, không lo được lau, chân đạp "Súc Địa Thành Thôn", hướng nơi xa chạy như điên.

Hắn lúc này, chỉ hận mình lúc trước không có thời gian, đem Phí Trường Phòng lão tiên sinh lưu lại "Súc Địa Thành Thôn" cái này một thượng cổ thần thông, hoàn toàn thông ngộ! Cho dù là hơi có tiểu thành, đối lúc này mình tới nói, cũng có thể đề cao cực lớn sinh tồn tỉ lệ.

Nhưng, thế gian không có thuốc hồi hận.

Nhị Cầu chỉ có thể liều mạng phi nước đại, một bên chạy, một bên đến miệng bên trong nhét đại lượng viên đan dược!

...

Tam Hoang tháp trấn áp Quý Đạo Địa Ngục Chi Môn! !

Tam Hoang tháp hiện thế, tìm thế gian cơ duyên người, thu hoạch được tạo hóa, hành tẩu thế gian, từ đó tiến một bước chèn ép Quý Đạo.

Có thể hay không tiến vào Tam Hoang tháp không gian, có thể hay không từ Tam Hoang trong tháp thu hoạch được tạo hóa, không nhìn kỳ nhân tu vi cùng thế gia môn phái cao thấp, thấy là một chữ. . . Duyên.

Duyên, một lời khó nói hết.

Người có duyên, liền có thể vào Tam Hoang tháp.

Vô duyên, thì không thể vào. Đồng thời, không thể vào, còn có Quý Đạo người! !

Cái gọi là Quý Đạo người, không phải tu quý người, mà là trong mắt mọi người Quý Đạo quý tử, Quý Đạo Quý Sứ chờ loại hình tà vật.

Lúc này, Nhị Cầu ở trước mặt người đòi, hiện ra quý vực, nhắc lên đám người chấn kinh.

"Cái gì, con sói con lại là quý đạo quý tử Atula?"

Hành tẩu ở trong nhân thế quý tử, xưng là Atula, Atula, cũng bất quá là một cái cách gọi khác thôi.

Đột nhiên đến sự thật, mọi người trở tay không kịp.

Nhưng một lát sau, liền có thân người hình khê động, hướng về Nhị Cầu truy sát mà đi.

"Trăm quý tử, thành tựu đại cơ duyên! !"

Đúng vậy, Tam Hoang tháp vốn là trấn áp Quý Đạo Địa Ngục Chi Môn, lúc này như có thể tự tay chém giết Quý Đạo quý tử, cái này không khác tại tự tay rền đúc cùng Tam Hoang tháp ở giữa cơ duyên.

"Trăm quý tử, nhất định có thể khí vận gia thân, tiến vào Tam Hoang trong tháp! !"

Trận trận hô quát, để lúc này đám người, nhao nhao gia nhập truy sát Nhị Cầu trong đội ngũ.

Đã từng cùng Nhị Cầu quen thuộc người, nao nao về sau, liền không chút do dự đến gia nhập trong đó.

"Ta Pháp gia tôn làm Lang Thần Hình Tôn, lại không nghĩ tới, người này còn có mặt khác một thân phận, Quý Đạo quý tử! !Lúc này Mã Trục Bắc sắc mặt tái xanh, thân hình khê động bên trong, hướng về Nhị Cầu truy sát mà đi. Càng có số lớn Pháp gia tử đệ, gào thét bên trong đuổi theo.

Hay là vì bảo vệ Pháp gia tôn nghiêm, hay là vì thành liền tự mình tiến vào Tam Hoang trong tháp cơ duyên! !

Vô luận là loại kia, đều đứng vững được bước chân, đều nói thông được.

Trăm quý tử! !

Vương Trác sắc mặt âm trầm, lại là chế trụ nội tâm tham lam, mà là đem ánh mắt nhìn trên người Vương Ma Tử, hần thấy, lão đạo này, thân phận vốn là quý đi, không rõ lai lịch. Nhìn cùng con sói con ở giữa xưng huynh gọi đệ quan hệ, chẳng lẽ lại. . . Vương Trác không thể coi thường, lẳng lặng thủ hộ tại Đại Hán Hoàng tộc Cửu công chúa Lưu Linh bên cạnh.

Vương Ma Tử thâm cười khổ, "Nhị đệ a nhị đệ, ngươi nói ngươi là Quý Đạo quý tử, ngươi cũng không nói sớm một tiếng! !"

Càng có Mặc Ly cùng Khâu Ngô, đồng dạng không có đuổi theo, hai người này trong trăm mặc bên trong lại là nhắc lên lật trời sóng lớn.

Quý Đạo quý tử! !

. . .

"Quý tử Atula, ngươi trốn không thoát! ! !"

"Quý Đạo quý tử, đem ta Pháp gia Thiên Nhân Hình Tôn buông xuống, nhưng từ nhẹ trừng trị, tha cho ngươi hồn phi phách tán thâm đàm kết cục! !"

Hô quát chém giết thanh âm, sau lưng Dịch Lập tiếng vọng, hần đã bị đuổi giết có ba canh giờ.

Lúc này Dịch Lập trên thân, quần áo nhuốm máu, phía dưới da lông đã bị thấm ướt, ngưng kết thành từng khối từng khối.

trong tay La Sâm đại trảm, càng là miệng lớn Âm Huyết, đại trảm trên thân đao La Sâm tượng đá, diện mục dữ tợn bên trong, càng thêm đến đáng sợ.

"Quý tử, ngươi trốn không thoát! Thúc thủ chịu trời đi! !"

Phía sau kêu gào, Nhị Cửu không có để ở trong lòng, hần lúc này chú ý, là kia thối huân lão giả.

Lúc này, chẳng biết tại sao, hần không tiếp tục nhìn thấy lão giả kia xuất thủ.

Nếu là kia thối huân trông trắng mắt lão giả, chỉ cần xuất thủ lần nữa, Nhị Cửu cảm thấy mình, không có lần nữa hi vọng còn sống.

"Lần này, sợ là thực sự đi không nổi!" Dịch Lập trong lòng thâm tâm, quý vực quả thật không thể tùy tiện gặp người, lúc này mình, quả thật như là chuột chạy qua đường.

"Không tốt, Quý Đạo quý tử phương hướng bỏ chạy là quý hào thâm uyên! !"

Có người phát hiện Nhị Cửu phương hướng bỏ chạy, lập tức không ít người, tăng nhanh tốc độ, tay cầm trọng binh pháp bảo, thề phải đem Nhị Cửu chém giết tại quý hào thâm uyên trước đó.

Lúc này Nhị Cửu mục tiêu, chính là kia quý hào thâm uyên.

Quý hào thâm uyên, chính là kia vắt ngang tại Tam Hoang tháp cùng Bắc Man đại địa ở giữa vực sâu, cũng làm quý khóc vực sâu, lâu dài quý khóc sói gào, nhưng khi Tam Hoang tháp hiện thế lúc, thì là bình tĩnh như nước, chỉ là trên đó, vẫn như cũ trần ngập tan không ra hắc vụ, nhiều hơn mấy phần quý đi.

Chính là từ quý khóc dưới vực sâu, Nhị Cửu thu được quý vực hình thoi tinh thể.

Có lẽ. . . Nơi đó, sẽ có một chút hi vọng sống.

Bỗng nhiên đến, Nhị Cửu mi tâm cuồng loạn! !

Tại trước mặt trong hư không, có một cái bóng mờ, dần dần hiển hiện.

Nhị Cửu không nói hai lời, cuồng động thân thể nhất chuyển, hướng về phía cạnh phương hướng đuổi theo.

Nhưng cái này nhất chuyển, liền có người đuổi theo.

"Quý Đạo quý tử, nạp mạng đi! !"

Người kia chạm mặt tới, mưu toan chặn đánh Nhị Cửu.

"Cút ngay! !"

Lúc này Dịch Lập, con mắt đều đánh, hần vuốt sói sớm đã mở ra, xùy một tiếng, từ trên xuống dưới, đem người này nghiêng sấm sét mà ra.

Oanh! !

Máu tươi dâng trào bên trong, Nhị Cửu thân hình từ đó lướt qua, tiếp tục hướng về nơi xa chạy như điên.

Tại dưới chân, hư không như là mặt hồ, có từng điểm từng điểm gọn sóng hiển hiện.

Sinh tử tồn vong thời khắc, trong tâm hải, không tự chủ được đến hiểu một tia nửa điểm "Sức Địa Thành Thốn" thượng cổ thần thông chi tâm pháp! !

Cái này khiến tốc độ kia, trong lúc đó một tặng.

Phía trước cách đó không xa, quý gào quý khóc, chính là kia vực sâu.

Nhị Cầu mặt lộ vẻ vui mừng, bước chân đạp mạnh!

Àm! ! !

Thân hình của hắn, lại là vào lúc này, bị bắn ra.

trước mặt, hiện lên kia thối huân lão giả thân hình.

"Quý tử (ba tiếng), nên chém!" Nói, lão giả này chính là chỉ điểm một chút dưới.

Vô luận là Bắc Man chi cảnh đã từng Cuồng Nộ Man tam tộc, hay là Man Hoang chi cảnh Yêu tộc, đều không dung Quý Đạo.

Gặp quý tử, nhất định chém! !

Nhị Cầu con người co rút lại, tại giữa mi tâm, xoay tròn tinh con xoáy, xoay tròn tốc độ càng thêm đến tăng nhanh.

Quý vực chi lực, mãnh liệt mà ra, nhưng nhưng như cũ bị lão giả này một chỉ chi uy phá vỡ!

Nhị Cầu trong mắt, chỉ còn lại có kia càng thêm mở rộng ngón tay hư ảnh, hướng về hắn mi tâm điểm tới.

Hắn có thể cảm giác được, chỗ mi tâm nhận lấy cực kỳ đáng sợ uy áp, tại một chỉ này bên trong, hắn chỗ mi tâm hình thoi tinh thể, nổi lên, trên đó, tràn ngập ra khe hở.

Tại Nhị Cầu trên thể diện, nổi lên một đạo Hắc Bào hư ảnh.

Cái này Hắc Bào hư ảnh, bao phủ Nhị Cầu thân thể, càng làm cho Nhị Cầu ý thức, dần dần đến mơ hồ.

"Quá nhiều ta quý tử, đáng chém! !"

Cái này hư ảnh, Nhị Cầu tại trong hoảng hốt, cũng không xa lạ gì!

Đúng là hắn giống như đã từng quen biết Tam Thi đạo nhân.

Chỉ là cái này Tam Thi đạo nhân, tại cái này thối huân trước mặt lão giả, không có chống nổi ba hơi, chính là âm vang sụp đổ.

Tại âm vang sụp đổ bên trong, Tam Thi đạo nhân hư ảnh lặng lẽ cười lạnh, "Hừ, nửa bước quy niết . . Các người, ngăn cản không được lão phu!"

Àm! !

Kia hình thoi tinh thể quý vực, không có sụp đổ, mà là hóa thành một đạo lưu quang, gào thét bên trong, lần nữa không có vào Nhị Cầu mi tâm.

Mà kia chỉ ảnh, âm vang mà tới.

Nhị Cầu trong nháy mắt này, một lần nữa cảm nhận được, mình lại có thể chương khống thân thể của mình.

Chỉ là trong lòng của hắn, hơi có đáng ghét, bất đắc dĩ . . . Đối mặt tử vong! !

"Cứ như vậy?" Trong lòng của hắn tự nhủ.

Nhị Cầu nhớ tới mình điểm tán Kim Thủ Chi.

"Không có lý do a, ta Dịch Lập lúc trước dùng một lần Kim Thủ Chi, khí vận. . . Không nên kém như vậy! !"

. . .

Có lẽ, từ nơi sâu xa, thương thiên nghe được Nhị Cầu nát niệm.

Giờ này khắc này, một đạo thần niệm thần du thái hư, mờ mịt vô ngần, dịch lâm tứ phương lúc, vừa lúc, đến nơi này.

Đạo này thần niệm, cũng vừa lúc, thấy được sắp bị một chỉ điểm hóa Nhị Cầu.

Chẳng biết tại sao, đạo này thần niệm, động dung.

Có lẽ là, thấy được mình đã từng.

...

Nhị Cầu thần nhiên nghênh đón tử vong đến.

Nhưng kia một chỉ chỉ uy, lại là không có hạ xuống.

Nhị Cầu đang nghỉ ngơi bên trong mở mắt ra, thấy được tại trước mặt, đồng dạng là vẻ mặt vô cùng nghỉ hoặc cùng khiếp sợ thối huân lão giả.

Lão giả này, theo sau chính là khom người xoay người.

"Tham kiến tiền bối! !"

Nhị Cầu kinh ngạc trông được hướng sau lưng, chỉ gặp ở nơi đó, đứng đấy một lão giả.

Lão giả này, cả người giống như tinh thể, là trong suốt như nước, nhưng chính là như thể sống sờ sờ đứng ở trước mặt hắn.

Thần niệm . . Ngưng thực! ! !

Thần du thái hư cảnh. . . Đây là tu vi gì? ?

Không hiểu xuất hiện lão giả, trong lúc vô hình, trấn áp toàn trường giết chóc cùng mùi huyết tinh, một cổ tươi mát thoát tục khí tức, tại trên thân tràn ngập, để mỗi người cũng có thể cảm giác được, trên người kia cổ bình cùng khí tức.

"Lão phu. . . Người xưng a Nhị chân nhân."

Nhị Cầu trước mặt lão giả, chậm rãi mở miệng.

Cái này xưng là a Nhị chân nhân lão giả, chẳng biết tại sao, để Nhị Cầu phảng phất là, thấy được chính mình.

Có lẽ nói, Nhị Cầu từ trên người hắn, ngửi được một cổ đồng tông đồng nguyên khí tức.

Cổ khí tức này, để hắn không tự chủ được cảm thấy lão giả này, mười phần thân hòa, liền như là, gặp được gia gia của mình.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Cáp Nhị chân nhân!

Vô luận tên này lấy thần ngưng thực, địch lâm mê hoặc lão giả, đến tốt cùng là như thế nào buồn cười xưng hô, tại hắn nói ra miệng về sau, không ai bắt thit trên mặt, có muốn cười xúc động. Tên này tu vi của lão giả, đã cùng lúc này đám người, hoàn toàn không tại một cảnh giới! Hắn chỉ là cười tùm tùm phải xem lấy thối huân lão giả, chậm rãi mở miệng.

"Lão phu cùng cái này sói con, hữu duyên."

Dứt lời, liền cười tùm tùm đến đi tới Nhị Cầu phía trước.

Chỉ gặp cái này tự xưng Cáp Nhị chân nhân lão nhân, vươn tay một chỉ điểm tại Nhị Cầu mi tâm.

Tại lão giả này duỗi ra ngón tay điểm tại mình mi tâm thời điểm, Dịch Lập không nhúc nhích, hắn không cảm thấy, lão giả này, có nghĩ muốn ý muốn giết chính mình. Tương phản, hắn có thể cảm giác được, tại cái này trên người lão giả, có loại nói không nên lời nhưng lại mười phần cảm giác thân thiết.

Tại Nhị Cầu mi tâm, theo lão nhân một chỉ điểm tại trên đó, lập tức phía trên, hiện lên một đạo màu đen vòng xoáy phù văn.

Đạo phù này vẫn, chậm rãi xoay tròn, như là vòng xoáy.

Trong chốc lát, tại Nhị Cầu chỗ mi tâm, quỹ vực hình thoi tinh thể hiển hiện, tại tinh thể bên trong, mơ hồ có thể trông thấy Tam Thi đạo nhân hư ảnh.

Lúc này Tam Thi đạo nhân, như là chuột gắp mèo, co rúm lại ở trong đó.

Tại Nhị Cầu chỗ mi tâm phù vẫn xoay chậm chậm quá trình bên trong, Tam Thi đạo nhân trở nên nôn nóng lên, như cùng ở tại kiến bò trên chảo nóng, bao quanh loạn chuyển, chỉ là lúc này Tam Thi đạo nhân, vô luận như thế nào, đều không thể đi ra quỹ vực. Lúc này quỹ vực, trở thành chính hắc tù trận.

"Phong! !" Theo Cáp Nhị chân nhân nói ra, lập tức Nhị Cầu chỗ mi tâm hình thoi tinh thể bên trong Tam Thi đạo nhân hư ảnh, chính là hoàn toàn sụp đổ, hóa thành một đoàn hắc vụ, dung nhập tại quỹ vực bên trong, để cái này một viên hình thoi tinh thể trở nên càng thêm yêu dị mảy phần.

"Đây là ngươi kiếp số, cũng là cơ duyên của ngươi tạo hóa, chỉ là bây giờ ngươi, lại là không cách nào cưỡng không cái này mai quỹ vực! Nếu có một ngày, ngươi cảm thấy mình có tương ứng năng lực, có thể mở ra đạo phong ấn này, đem cái này mai quỹ vực, hoàn toàn luyện hóa! !" Cáp Nhị chân nhân chậm rãi nói, sau đó ngón tay nâng lên, tại Nhị Cầu chỗ mi tâm, cái kia đạo vòng xoáy phù vẫn, quay tít một vòng, liền đem hình thoi tinh thể phong ấn tại trong đó, sau đó biến mất tại Nhị Cầu chỗ mi tâm.

Nhị Cầu có thể cảm giác được, tại mình ấn đường chỗ huyết vị bên trong, phong ấn hình thoi tinh thể.

Chỉ là bây giờ mình, lại là vô luận như thế nào đều khó có khả năng mở ra đạo phong ấn này.

"Từ đó về sau, ngươi không còn là cái gì quý đạo quý tử, cũng không thể trở thành bị trong tay người quân cờ, nhớ kỹ lão phu lời nói sao?" Cáp Nhị chân nhân cười tùm tùm đến hồi.

Nhị Cầu tại mờ mịt bên trong, gật gật đầu.

Cáp Nhị chân nhân thân hòa cười một tiếng, tinh tế đánh giá một chút Nhị Cầu, cảm thấy cái này sói con, chỗ mi tâm hai đạo nếp nhăn, có chút thú vị.

"Hai? Quả thật cùng lão phu hữu duyên! !"

Vị này chân nhân cười lên ha hả, một sợi ngân quang, tại trong tay hiển hiện, nhìn thật kỹ, lại là ba cây như là Ngân Nguyệt lông tóc. Cáp Nhị chân nhân vung lên, lập tức cái này ba cây lông tóc, liền là xuất hiện ở Nhị Cầu trên ót. Nhị Cầu có thể cảm giác được một cách rõ ràng, tại sau đầu, xuất hiện ba cây cái ót, tản ra trận trận ba động cùng không tầm thường linh uy, nhưng lại lóe lên, biến mất không thấy gì nữa. Chỉ là Nhị Cầu lại là có thể cảm giác được một cách rõ ràng, cái này ba cây như là Ngân Nguyệt tóc bạc, vẫn tồn tại như cũ nơi đó, chỉ là người tâm thương, lại là nhìn không thấy.

"Cái này ba cây tóc bạc, đều có lão phu một thức thần thông! Ngươi như gặp được nguy hiểm, có thể dùng một lát." Dứt lời, Cáp Nhị chân nhân giống như cười mà không phải cười, nhìn thoáng qua thối huân lão già.

Thối huân lão già có chút kháu đầu, chỉ giữ trầm mặc.

"Tương lai như có một ngày, ngươi có thể đi ra phương này cảnh giới, có thể đi tìm lão phu! Lão phu tại Thiên Lang tinh vực, chính là Ngân Nguyệt nhất tộc!" Cáp Nhị chân nhân dứt lời, thân hình thời gian dần qua biến mất tại trong hư vô.

Nhị Cầu nhìn qua Cáp Nhị chân nhân biến mất địa phương, mắt lộ ra ánh sáng kì dị.

Vị này chân nhân, tu vi, không tại cảnh giới này!

Còn có, Thiên Lang tinh vực, lại ở đâu?

Cái này trời sao rộng lớn vô ngần nha, thật là khiến người ta si mê say mê, đương nhiên, chỉ có cường giả chân chính, mới có thể phóng ra một bước kia!

Như vậy, tu luyện cảnh giới. . .

Chẳng lẽ lại, chứng đế về sau, đường còn rất dài, muốn đi?

Đám người giống như hắn, về mặt vô cùng nghi hoặc.

Chỉ là cái này sợi nghi hoặc, theo Cáp Nhị chân nhân rời đi, biến mất không thấy gì nữa. Thay vào đó là, trầm mặc cùng xấu hổ.

Bọn hắn nhìn xem Nhị Cầu, liền như là nhìn xem. . . Dị loại.

Đều là ánh mắt kỳ dị! !

Có sợ hãi, có căm hận! !

Mặc dù đã minh bạch kia Cáp Nhị chân nhân thủ đoạn, mà lại, đã là minh bạch, lúc này con sói con, bởi vì có ba cây tóc bạc, mười phần không được khá gậy, nhưng bọn hắn lại bởi vì trong lòng xấu hổ, không muốn đi tiếp nhận sự thật trước mắt.

Lúc trước hầy còn là đối Nhị Cầu kêu đánh kêu giết người, lặng yên thôi lui! !

Theo Cáp Nhị chân nhân rời đi, kia thối huân lão giả, trên thân đã bị mồ hôi lạnh ướt nhẹp, hai mắt hoàn toàn trắng bệch, là cái mù lòa, lại là quỷ dị đến nhìn thoáng qua Nhị Cầu, đang trầm mặc bên trong rời đi.

Cái này con sói con, hầy không muốn đi trên chọc.

Nhất là tại hôm nay, hầy không muốn động thủ.

Đã vị kia chân nhân, đem con sói con chỗ mi tâm quý vực tinh thể phong ấn, lại ngoại trừ Tam Thi đạo nhân, như vậy lúc này con sói con, liền không hề bị đến Quỷ Đạo yêu nghiệt điều khiển, cũng liền không còn là Quỷ Đạo quỷ tử Atula.

Nhị Cầu trên thân vẫn như cũ chảy xuôi máu tươi, chỉ là lúc này, hầy không còn e ngại, ánh mắt chiếu tới chỗ, không người nào nguyện ý nhìn hầy, đều lui bước, nhao nhao rời đi.

Liền phảng phất, lúc trước truy sát Nhị Cầu một màn, chưa từng phát sinh qua đồng dạng.

Thực lực nha! !

Nhị Cầu trong lòng cười lạnh, tràn đầy đối thực lực khát vọng cùng tu luyện nhiệt tình.

Cuối cùng sẽ có một ngày, ta đem tìm kiếm được kia Thiên Lang tinh vực. Dịch Lập trong lòng đối với mình, nhẹ giọng ní non.

Đội đám người sau khi rời đi, Nhị Cầu một thân một mình tựa ở nhô ra trên tảng đá, ngồi xếp bằng, liếm láp lấy trên người mình vết thương, một mình chữa thương. Giờ này khắc này, nhìn qua, Nhị Cầu một thân một mình, có chút cô độc, nhưng trong lòng của hầy, lại không có chút nào bi thương cảm giác. Trong lòng của hầy, có hận, có là giết chóc chi ý.

Giết mẫu mới thù, không chết không thôi! !

Chỉ cần không giết ta, như vậy, ta liền sẽ chữa khỏi vết thương về sau, tìm tới ngươi, đưa ngươi xé rách.

Đây là sói đạo, cũng là ta Dịch Lập, đạo! !

Đội mấy canh giờ về sau, một vòng Ngân Nguyệt dâng lên thời điểm, Nhị Cầu mở mắt.

Tại trong mắt, có giết chóc chi ý, có không chết không thôi chấp nhất, càng có một vết không cách nào hòa tan bị thống cùng hồi ức.

Mẫu thân! !

Hầy đối Mặt Trăng xa xa cúi đầu, đứng dậy, hung hăng lau một cái trên mặt khô vết máu, hướng về Tam Hoang tháp đám người chỗ đi đến.

Đi thôi, đi giết, đi tàn! !

Giờ này khắc này, Dịch Lập có chút hiểu rõ Vương Ma Tử nói tới "Tán" này một cái khác tầng hàm nghĩa.

Một, là buông lỏng.

Hai, theo Nhị Cầu, là giết!

Giết, không phải là không một loại buông lỏng, một loại "Tán" !

Bất quá dạng này tán phương thức, có chút kì lạ thôi.

Nhưng Nhị Cầu thích, xé rách cừu địch khoái cảm, nhìn thấy bọn hầy bởi vì sợ hãi mà run sợ thân thể, càng ưa thích, nghe được máu tươi bắn tung toé hương vị.

"Gào gừ! !"

Một tiếng Lang Khiếu, xé rách thương khung, để cái này Bắc Man chi cảnh, Tam Hoang tháp cách đó không xa trong mọi người tâm, đều là run lên.

Một tiếng này Lang Khiếu, là Dịch Lập tuyên cáo:

Hầy, về đến rồi! !

Chiến tranh cùng giết chóc, không có kết thúc! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Sợ hãi hương vị

Dịch Lập đi ở trên mặt đất, hẳn có thể nghe được, cái này trong không khí, tràn ngập một cỗ sợ hãi hương vị.

Đúng vậy, chính là sợ hãi hương vị.

Cứ việc lúc này Nhị Cầu tu vi, bất quá là nửa bước nhập huyền cảnh tầng thứ nhất, tương đương với nhân tộc võ tu nửa bước tam hoa tụ đỉnh cảnh luyện tinh kỳ! Nhưng có người, tu vi cứ việc còn cao hơn Nhị Cầu ra không ít, nhưng vẫn là sợ hãi. Ánh mắt của bọn hắn, không dám nhìn hướng, hành tẩu Nhị Cầu. Nhất là những cái kia, tại ban ngày truy sát Nhị Cầu tu sĩ, nội tâm sợ hãi, còn rất! Nhao nhao cúi đầu, giả bộ như thổ nạp tình tọa bộ đáng phảng phất chưa từng nhận biết Nhị Cầu.

Sắc mặt bọn họ, cứ việc nhìn như bình thường, nhưng tràn ngập trong không khí hương vị, không lừa được Nhị Cầu.

Nhị Cầu trong lòng buồn cười, đối với những người này, Nhị Cầu lựa chọn không nhìn.

Hắn lúc này, không muốn cùng người trong thiên hạ, là địch!

"Cái này con sói con, vậy mà lại về đến rồi! !"

Có người thấp giọng kinh hô, cái này con sói con, thật sự là khó chơi, không chết không thôi sức mạnh, để rất nhiều trong lòng người đều sợ hãi đến hoảng. Âm đạo về sau, tuyệt không thể trêu chọc đến cái này con sói con. Chỉ bằng lấy cỗ này cuối cùng, rất nhiều người liền đã nhức đầu.

Con sói con, thật sự là cái dị loại!

Nhị Cầu lúc này, nhủ này.

Hắn người không thấy Quốc Phu hương vị, hẳn người không thấy Bạch Trảm Không hương vị, hẳn càng người không thấy Bạch Nghị hương vị.

Chỉ có kia thối huân lão già mù cùng Cảnh Mộng Dao còn tại! !

Bất quá cái này trong không khí, còn tồn tại lấy bọn hắn đã từng tồn tại qua nhàn nhạt khí tức.

"Dịch đạo hữu, ta gặp được tay trái Phá Thiên Nhận hướng tây mà đi! !" Khâu Ngô sâm nhiên cười một tiếng, tàn nhẫn mở miệng.

Mặc Ly tại ngồi xếp bằng bên trong chậm rãi mở mắt ra, hắc hắc cười lạnh, "Hắc Bạch Lang Quân lái u linh mã xe, hướng đông mà đi! !"

"Quốc Phu, liền ở chỗ này!" Thanh âm non nớt truyền đến, lại là Cảnh Mộng Dao nhìn về phía Nhị Cầu, lạnh lùng mở miệng.

Nhị Cầu nhìn về phía Cảnh Mộng Dao, khóe miệng toát ra ý cười.

Theo sau đó xoay người, hướng tây mà đi.

bước chân đạp mạnh, thân hình trong chớp lát, quỷ dị tan biến.

"Súc Địa Thành Thốn? !"

Này quỷ dị đến thân pháp, để hết thấy mọi người động dung. Nhưng chân chính để cho người ta động dung không phải cái này Súc Địa Thành Thốn thượng cổ thần thông, mà là. . . Cái này con sói con đối với cái này đạo thần thông lĩnh ngộ cùng tốc độ tu luyện, thật sự là quá nhanh.

Lúc này mới không đến là nửa ngày, cái này con sói con tốc độ, đúng là muốn so lúc trước, nhanh hơn gấp đôi không chỉ!

Đám người tại trong trầm mặc lĩnh ngộ, thực chiến giết chóc, tìm đường sống trong chỗ chết, là tốt nhất phương pháp tu luyện! ! Không có cái thứ hai! !

. . .

Tàn trắng như lưới câu, Nhị Cầu chạy tại rộng lớn mà yên tĩnh đại địa bên trên.

Trên người hắn, hiện lên một tầng nóng hổi mồ hôi khí, trong đêm giá rét, lộ ra có chút bắt mắt.

bước chân bước qua hư không, tạo nên gọn sóng.

Cái này gọn sóng bắt diệt thời điểm, Nhị Cầu thân hình, đã biến mất không thấy gì nữa.

Tại trước mặt xa xôi chỗ, có một thân ảnh, đồng dạng là chạy trốn chết.

Chỉ là ôn hoà lập trên mặt hưởng thụ sắc khác biệt, sắc mặt của hắn, có bối rối, càng có sợ hãi! !

"Làm sao có thể? ! Cái này con sói con làm sao có thể đuổi theo kịp ta? !" Bạch Nghị bỏ mạng bỏ chạy, sắc mặt tái nhợt, trên đường, hắn đã sử dụng mấy lần tàn nhẫn Huyết Độn thuật, nhưng nhưng như cũ không cách nào hất ra con sói con.

"Đáng chết, vì cái gì truy chính là ta? !" Bạch Nghị hồng hộc thở hào hển, lập tức cũng không chạy, một mặt tàn nhẫn, xoay người lại, nhìn về phía Dịch Lập.

Nhị Cầu nhìn thấy trên người hắn, sợ hãi hương vị.

Loại vị đạo này, để Nhị Cầu có chút vui mừng, hắn thích nghe được kẻ thù sống còn, trên thân tràn ngập loại vị đạo này.

"Kỳ thật, từ vừa mới bắt đầu, ngươi đại khái có thể không cần trên chọc ta. Ngươi ta ở giữa, cũng không quá lớn ân oán. Nhưng ngươi một khi trên chọc ta, vậy liền . . . Không chết không thôi!" Nhị Cầu chậm rãi mở miệng, trong mắt hắn, cái này Bạch Nghị, đã là cái người chết, còn còn cần cần thận, lúc sắp chết cuối cùng bỏ nhào về phía trước.

Cùng Bạch Trảm Không, Quắc Phu tình hình đều là khác biệt. Nhị Cầu cùng Bạch Trảm Không ở giữa, là giết vợ mối hận, cùng Quắc Phu ở giữa, thì là giết mẫu mối thù! !

Mà cái này Bạch Nghị, bởi vì trong lòng tham si hận, cho nên lựa chọn ra tay với Dịch Lập.

Đối Nhị Cầu tới nói, dạng này khiêu khích cùng giết chóc, không chết không thôi! !

Cho nên, Nhị Cầu lựa chọn đuổi theo, là Bạch Nghị.

Bởi vì hắn tin tưởng vững chắc, bất cứ lúc nào chỗ nào, luôn có gặp được Quắc Phu cùng Bạch Trảm Không ngày đó.

"Ngươi còn có lời gì muốn nói?" Nhị Cầu nhẹ giọng mở miệng, vuốt sói, mở rộng, dưới ánh trăng, phản xạ u nhiên hàn quang, cái này khiến Bạch Nghị trong lòng, không khỏi vì đó run lên.

Bạch Nghị đáng chết cười một tiếng, "Nếu như ta, quý xuống cầu ngươi, ngươi sẽ bỏ qua ta a?"

Nhị Cầu sững sờ, hắn không nghĩ tới, Bạch Nghị sẽ nói như vậy.

Nhưng Nhị Cầu, xưa nay không nguyện ý vũ nhục người, so sánh dưới, hắn càng muốn giết người.

Cho nên, hắn vẫn là rất chân thực lắc đầu.

Bạch Nghị trên mặt vẻ khổ sở càng đậm, mở miệng nói, "nếu như có thể một lần nữa, nói thật, ta sẽ làm ra lựa chọn giống vậy!"

Đang nói lời này thời điểm, Bạch Nghị lồng ngực chỗ, hiện lên một đạo huyết nhận! !

Máu này lưỡi đao, chính là thành danh chi lợi nhận, Phá Thiên Nhận! !

Huyết mang lóe lên, liền hướng Nhị Cầu đánh tới.

"Đao này bạn ta, giết không dưới trăm người, ngươi hắn là kẻ tiếp! !" Bạch Nghị gào thét bên trong, vì chính mình tăng thêm lòng dũng cảm.

Sưu! !

Đêm lạnh lạnh dưới ánh trăng, phun ra máu tươi, vẩy ra trong hư không.

Giao thủ thức thứ nhất, Bạch Nghị ầm vang ngã xuống đất.

Chỉ là lúc này hắn ảm đạm trong ánh mắt, lại là có một chút hối hận cùng không cam lòng, hiển nhiên nội tâm của hắn, không hề giống là trong miệng hắn nói tới như vậy, dứt khoát!

Bạch Nghị chết rồi, lấy một cái nam nhân nên có phương thức, chết mất.

Mà chưa từng thực sự, quý xuống hướng Nhị Cầu cầu xin tha thứ.

Có lẽ, trong lòng của hắn, tại trước khi chết một sát na kia, đối Nhị Cầu là cảm kích.

Kia lóe ra huyết mang Phá Thiên Nhận, tràn ngập linh trí, lúc này một tiếng gào thét, liền muốn phá không mà đi.

Mà Nhị Cầu, lại có thể nào sẽ để cho rời đi!

Thân hình hắn nhảy lên, đem cái này ngọn phi đao nắm ở trong tay, điện mang phích lịch gào thét bên trong, tại cái này ngọn phi đao gào thét bên trong, đem thu phục.

Dịch Lập trong mắt, tràn ngập tà dị quang mang.

Ánh mắt như vậy, từ hắn tu ra Thiên Tà Cức về sau, liền quen thuộc.

Ánh mắt như vậy, xưng là "Tà" .

Nhị Cầu ước lượng trong tay lóe ra huyết mang phi đao, sau đó cầm đao này, hướng về Bạch Nghị đi đến.

Đao trong tay, cũng tựa hồ cảm nhận được Nhị Cầu ý nghĩ, lập tức phát ra bi ai khóc mình, thậm chí là tại trên thân đao, tràn ngập huyết mang, như là khắp huyết.

"Giết nó, chặt đứt đã từng! !"

Nhị Cầu tại băng lãnh bên trong, nhìn như đối Phá Thiên Nhận nói, nhưng kỳ thật, câu nói này, là chính hắn đối với mình nói tới.

Hắn đã thành thói quen, tại trong tịch mịch tự nhủ nói.

Giết nàng! !

Là Nhị Cầu quyết đoán.

Trong lòng của hắn, đặt chủ ý.

Đối với thanh này Phá Thiên Nhận, Nhị Cầu cảm thấy kỳ phong duệ có thừa, lại không đủ tàn nhẫn.

Hắn dự định, muốn đem này rèn đúc thành một thanh giết người đao, lãnh khốc vô tình, chỉ biết là giết chóc cùng lặng im vô tình bình khí.

Cho nên, hôm nay cây đao này giết chết người, sẽ là Bạch Nghị, lúc trước chủ nhân.

Cây đao này, trong đó có linh, lại cuối cùng không nhịn xuống tay.

Dưới ánh trăng, Nhị Cầu nắm chặt này lưỡi đao, đem Bạch Nghị đầu, một đao chém xuống! !

Nghẹn ngào thanh âm, từ trên đao này lan tràn ra! !

Nhị Cầu nhìn cũng không nhìn, đem, ném cho đại trảm bên trong La Sâm.

"Thật tốt điều giáo này! !" Dịch Lập băng lãnh mở miệng.

La Sâm tàn nhẫn cười một tiếng, hắc hắc mở miệng, "Cần tuân chủ nhân mệnh lệnh! !"

Thu đại trảm, Nhị Cầu trở về, sắc mặt có chút u ám.

Mình, chung quy là biến thành chính mình lúc trước, không nguyện ý nhất biến thành đáng vẻ.

Nhưng hắn, dứt khoát! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Cơ duyên người, nhưng tiến!

Nhị Cầu về tới đám người nơi ở, nơi đó khoảng cách Tam Hoang tháp cùng quý khách thâm uyên, còn cách một đoạn.

Hắn thuận tay, đem thu hoạch đầu người, để tại một bên, liền ngồi xếp bằng, bắt đầu thổ nạp tu luyện.

Một màn này, để nơi đây tất cả mọi người, cũng đều là trầm mặc.

Lại, đều cũng không nguyện ý tới gần Nhị Cầu.

Kể từ đó, Nhị Cầu liền lộ ra cùng đám người không hợp nhau, nhưng là hắn không có chút nào thêm quan tâm.

Hắn toàn bộ tâm thần, đắm chìm trong tu luyện, dưới mắt khoảng cách Tam Hoang tháp mở, không xa, hắn nhất định phải trước lúc này, đem trạng thái của mình, điều chỉnh đến cao độ trước đó chưa từng có.

Dù sao, tu vi của hắn, so với lúc trước, rút xuống một cái cấp độ.

Mà lại, vì hóa đi thời huân mù lòa một chỉ chi lực, Nhị Cầu thậm chí là té ra mình tu luyện tất cả Thiên Tà Cực! !

Bây giờ nghĩ lại, nội tâm của hắn bên trong, có chút đau lòng.

Vô luận như thế nào, thời huân lão già mù xuất hiện, cho Nhị Cầu kế hoạch, mang đến rất nhiều biến số!

Càng làm cho chiến lực của hắn, cùng lúc trước so sánh, hơi có không bằng.

Chỉ là, may mắn là, Cấp Nhị chân nhân ban cho hắn ba cây tóc bạc, ẩn chứa Cấp Nhị chân nhân ba thức thần thông, có thể nói là trân quý đến cực điểm, đối Nhị Cầu tới nói, đồng dạng là không thể tùy tiện té ra pháp bảo. Cái này ba cây tóc bạc với hắn mà nói, là cực lớn cây vào, đối cùng loại lão già mù loại hình đại năng tu sĩ tới nói, càng là một loại chấn nhiếp! !

Muốn giết Nhị Cầu, bọn hắn nhất định phải bỏ ra cái giá xứng đáng.

Cái này đại giới, quá mức nặng nề, thậm chí là, có thể làm cho bọn hắn thân tử đạo tiêu.

Cho nên, cái này ba cây tóc bạc, đối Nhị Cầu tới nói, là thù đoạn bảo mệnh.

Nhưng chỉ có cái này ba cây tóc bạc, đối lúc này Nhị Cầu tới nói, kém xa tít tắp.

Phích Thiên Cửu Thức, hạ bốn thức thần thông, đủ để ứng đối bình thường tình thế, nhưng nếu là muốn chém giết một chút cao giai đối thủ, sợ là xa xa không đủ. Mà chỉ có Phích Thiên Cửu Thức bên trên bốn thức thần thông, mới có thể có chỉ cần có uy lực như vậy.

Nhưng bên trên bốn thức thần thông, Nhị Cầu chưa từng tu luyện.

Hắn sở tu, trước mắt vẹn vẹn ở giữa quá độ một thức thần thông, cũng chính là Phích Thiên Cửu Thức thức thứ năm, Thiên Tà Cực! !

Cái này "Thiên Tà Cực" thần thông, tuy nói là "Tu", nhưng tu luyện sẽ, cũng không phải là tùy thời tùy chỗ có thể sử dụng. Cùng bình thường thần thông khác biệt, từ "Thiên Tà Cực" một thức này thần thông bắt đầu, Phích Thiên Cửu Thức bên trên bốn thức thần thông, cần trong tu luyện đoạt được. Liền như là linh lực, theo tu luyện, linh lực hội tăng cường. Bên trên bốn thức thần thông cùng Thiên Tà Cực đồng dạng là như thế, chỉ có trong tu luyện có cảm giác ngộ, mới có thể có được. Mà một khi té ra, như vậy, như vậy cần đến lại tu luyện từ đầu cảm ngộ.

Cho nên, bên trên bốn thức thần thông cùng Thiên Tà Cực, là lấy "Lượng" tình thế độ lượng.

Nếu có thể cảm ngộ đạt được càng nhiều, đối Dịch Lập tới nói, liền mạnh càng mạnh.

Lúc này Nhị Cầu trong đầu, chính là hồi tưởng đến hôm qua, tà khí lẫn nhiên cảm giác. . . Thiên Tà Cực, chính là một cỗ có cường đại uy lực tà khí tức.

Cứ việc lúc này Nhị Cầu, cũng không còn cách nào cảm nhận được hôm qua tại "Ma Chi Khẩu" bên trong cái loại cảm giác này, nhưng hắn không có chút nào chấy bóng, mà là tại trong yên lặng, thời gian dần qua suy tư, từ từ cảm ngộ.

Dịch Lập từ cho là mình, tại con đường tu luyện, là không có cái gì thiên phú.

Nhưng hắn cho là mình, vẫn là có thiên phú, có chịu được tính tình thiên phú.

Đến chết, hắn đều sẽ không bỏ rơi.

Có lẽ, đây cũng là "Dịch Lập" hai chữ, cùng hắn tới nói nặng nhất hàm nghĩa đi.

. . .

Mấy vạn năm trước, trong nhân thể bị Quỷ Đạo bừa bãi tàn phá, trăm họ lầm than, trăm sinh mất linh.

Tam Bảo đạo nhân nhập Bắc Man chi cảnh, trấn áp vô số Quỷ Đạo đại năng tu sĩ, lấy Tam Hoang tháp trấn áp Địa Ngục Chi Môn, lại dùng cái này công đức, chứng đế!

Vạn năm đến nay, thế sự chìm nổi, từ Khổng lão phu từ lập địa thành thánh về sau, thiên địa này, cùng trước kia, đã khác biệt quá nhiều.

Thời kỳ Thượng Cổ, độc hữu luyện khí sĩ.

Về sau, chính là tu linh chi sĩ.

Bây giờ, trăm nhà đua tiếng, đều có sở tu, ai cũng có sở trường riêng, trăm hoa đua nở, không duy nhất là.

Không đổi, là bị trấn áp rất rất lâu Địa Ngục Chi Môn!

Không đổi, là trấn áp Địa Ngục Chi Môn rất rất lâu Tam Hoang tháp!

Tam Hoang tháp, Cửu Hoa đế quân trọng bảo, nhưng thế gian có quỷ nghiệt xuất thế, hay là Quỷ Đạo đại năng tu sĩ đang trùng kích Tam Hoang tháp trấn áp phong ấn, trong thiên địa này quỷ khắp thâm uyên phía trên, Tam Hoang tháp liền sẽ hiển hiện thế gian.

Lần trước, là mấy trăm năm trước.

Chiến tộc chi thần chiến thần nhập trong đó, thu hoạch được đế quân truyền thừa, đến Cửu Hoa Kinh, một khi hứng thú Bắc Man bách tộc, thành Chiến tộc! !

Từ đó cũng nhắc lên Bắc Man chi cảnh cùng Trung Thổ Đại Hán vương triều mấy trăm năm gút mắc ân oán.

Chiến tộc bây giờ, đã theo chiến thần tách rời, cùng nhau chôn vùi tại trong trần thế.

Nhưng chưa từng chôn vùi, là lưu truyền. . . Tam Hoang tháp truyền thuyết! !

Nhập Tam Hoang tháp, đến đại tạo hóa, hành tẩu trong nhân thể, sáng tạo một thế uy danh hiển hách.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, Tam Hoang tháp truyền thừa xuống chính là, Cửu Hoa đế quân trấn áp Quỷ Đạo ý chí.

Nhưng loại ý chí này. . .

Theo thời gian trôi qua, bởi vì lấy thần thông truyền thừa phương thức mà từ từ trở thành nhạt.

Thế nhân phần lớn đem ánh mắt tụ tập tại Tam Hoang trong tháp chỗ có thể thu được cơ duyên và tạo hóa, mà phần lớn không để mắt đến, tại Tam Hoang trong tháp thu hoạch được cơ duyên và tạo hóa chân chính ý nghĩa chỗ, kể từ đó, Cửu Hoa đế quân ý chí, cũng từ từ mờ nhạt.

Nhưng vô luận như thế nào, nhập Tam Hoang tháp, công tham tạo hóa, càng cần hơn cơ duyên.

Lúc này, yên lặng mấy trăm năm Tam Hoang tháp, rốt cục chấn động oanh minh! !

. . .

Tam Hoang tháp oanh minh, cũng không đột ngột.

Đầu tiên trở nên, là Tam Hoang tháp bên trên hư không, lưu quang bách chuyển, huyền mang dị sắc, hào quang tốt tươi.

Thiên địa vì chi biến sắc! !

Sau đó chính là Tam Hoang tháp chấn động cùng oanh minh.

Theo tháp này oanh minh, cái này Bắc Man đại địa tựa hồ cũng theo đó run lên.

Trong mơ hồ, thậm chí là có thể cảm nhận được, tại cái này Bắc Man đại địa chỗ sâu, có găm thét ngọt ngào thanh âm, như là quý khóc.

Chúng người vì đó biến sắc, ám đạo, cái này Tam Hoang tháp dưới, quả thật trấn áp Địa Ngục Chi Môn.

Cùng lúc đó, tại Tam Hoang tháp bên trên, hiện lên một cái bóng mờ, vĩ ngạn mờ mịt, tự có một cỗ khó nói lên lời xuất trần khí tức. Tại cỗ khí tức này bên trong, càng có một loại bề ngỗ tứ phương, thiên hạ duy ngã độc tôn phách tuyệt khí khái.

Tại đạo hư ảnh này trên đỉnh đầu, có chín đạo hào quang, chiếu sáng rạng rỡ, như là Mặt Trời, lại không có chút nào chướng mắt cảm giác.

Người này ánh mắt, xuyên thủng tuyên cổ năm tháng, xem thấu cổ kim, nhìn về phía quý khách thâm uyên đối diện Bắc Man chỉ cảnh đám người.

Không giận tự uy, ép tới đám người căn bản là không cách nào ngăn đầu lên.

Đạo hư ảnh này, chính là mấy vạn năm trước, Cửu Hoa để quân phong thái.

Cứ việc chỉ là một cái bóng mờ, khó mà nhìn thấy đại để bản tôn, nhưng cũng đủ để lãnh hội chiếu rọi vạn cổ anh tư.

Đám người cúi người thăm viếng, bái kiến Cửu Hoa để quân, vị này đã từng lấy sức một mình, phong ấn trấn áp Quỷ Đạo, cứu vãn trăm đời thương sinh, lấy công đức chứng để để quân! !

"Thăm viếng để quân! !"

Đại để đã qua đời, hẳn không cách nào cảm nhận được thể nhân đối kính ngưỡng cùng kích động. . .

Cái này khó tránh khỏi không cho đám người sinh lòng bi thương cảm giác, chúng làm như Cửu Hoa để quân, Khổng lão phu tử cường đại như vậy để quân, thánh nhân, đều khó mà trốn tránh Luân Hồi nổi khổ, thể gian này, lại có ai có thể chứng được Trường Sinh Đạo?

Cửu Hoa để quân hư ảnh xuất hiện thời gian không dài.

Ánh mắt của hắn ngưng thực, nhìn về phía phương xa, chậm rãi mở miệng: "Cơ duyên người, nhưng tiến Tam Hoang tháp đến tạo hóa!"

Có lẽ, như vậy, đạo hư ảnh này, nói không chỉ một lần.

Nói xong, đại để hư ảnh liền hoàn toàn sụp đổ tiêu tán.

Lưu lại thờ dài một tiếng, quanh quần ở trong thiên địa này.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Sát cơ duyên, đoạt khí vận 【 bên trên 】

"Cơ duyên người, nhưng tiến Tam Hoang tháp đến tạo hóa!"

Để quân hư ảnh truyền tới lời nói, để nơi đây hết thảy mọi người, trong lòng đều là chấn động! !

Quả thật như thế! !

Tiến Tam Hoang tháp, đến tạo hóa! !

Tam Hoang tháp tại âm âm tiếng vang bên trong, quanh thân kim mang bắn ra bốn phía, dần dần, lấy Tam Hoang Tatar thân làm tâm điểm, phát ra trận trận linh sóng chấn động. Linh sóng, như là trong suốt thể lưu, chậm rãi bị chấn động, trôi nổi đến quý khách thâm uyên phía trên. Những này linh sóng, cũng không có tiêu tán, ngược lại là ngưng thực, che trùm lên quý khách thâm uyên phía trên trong hư không. Nguyên bản quý khách sói gào vực sâu, lấy cùng bên trên quanh năm cũng sẽ không tán đi nồng vụ, lúc này chẳng biết lúc nào, đứng là yên tĩnh một mảnh, nồng vụ càng là tiêu tán vô tung vô ảnh. Dù sao, để uy có lẽ vền vẹn bên cạnh lọt như vậy một tia nửa điểm, cũng đủ để cho tất cả quý mị tà vật, chạy trốn chết.

Linh sóng ngưng thực, như là thủy tinh tính chất, phản xạ sáng sớm ánh bình minh quang trạch, lưu ly bảy màu, làm cho người mê say.

Thủy tinh tính chất cảm giác, để cho người ta không nhận được muốn đi lên, thực cảm thụ một phen.

Nhưng, không phải ai đều có cơ hội kia, có thể tự mình đạp vào tiếp dẫn cầu vòng cầu!

Chỉ có cùng Tam Hoang tháp có cơ duyên người, mới có thể tiến nhập trong đó.

Giờ này khắc này, tại quý khách vực sâu bên này, đã nổi lên một đạo bích chương.

Đạo này bích chương, đem mọi người cách trở tại Tam Hoang tháp bên ngoài.

Có người nhẹ nhàng xúc động, đạo này như là lần tấn mặt hồ bích chương, liền hơi hơi rung động, đem chấn khai, mặc dù không có thương tổn người ý tứ, nhưng lại vô luận như thế nào, cũng không được đi vào trong đó mây may.

Có người không tin tã, là lấy càng lớn lực đạo, kết quả bị hoàn toàn giống nhau như đúc lực phản chấn, đem mình cho đánh bay.

"Tiếp dẫn cầu vòng cầu, sẽ chỉ tiếp dẫn cái gọi là cơ duyên người! !" Mã Trục Bắc cùng Trịnh Đường Thi hai người, suất lĩnh lấy Bách gia đệ tử, lẳng lẳng chờ đợi.

"Như thế nào cầu vòng cầu?" Có người hỏi.

Trịnh Đường Thi cười hắc hắc, lại là không có trả lời vấn đề của hắn."Chờ một lúc, các người liền sẽ rõ ràng."

Cơ duyên người?

Như vậy, cái gì mới mới có thể được tính là là cơ duyên người?

Dịch Lập lúc trước cũng thấy được Cửu Hoa để quân hư ảnh, tâm thần kính ngưỡng bên trong, không khỏi thăm viếng. Đợi Cửu Hoa để quân hư ảnh tan biến về sau, nội tâm của hắn có loại nhàn nhạt phiền muộn, đối lời nói "Cơ duyên người", lâm vào thật sâu đến trong suy tư. Không biết mình, có tính không Cửu Hoa để quân miện bên trong nói tới cơ duyên người. . .

Cùng Nhị Cầu có đồng dạng ý nghĩ người, không tính số ít.

Đội số ít mấy người thăm dò bích chương tác dụng về sau, liền không có người lại đi thử, tại trong yên lặng chờ đợi.

Dù sao, cùng Tam Hoang tháp có cơ duyên người, bị tán thành, mới có thể tiến nhập trong đó, đây là cơ bản nhất cơ duyên biểu hiện.

Nhị Cầu một thân một mình ngồi xếp bằng, hắn không có giống tuyệt đại đa số người như vậy, lúc này đã là vô cùng kích động, đứng ngồi không yên.

"Mở! !" Có người đột nhiên kinh ngạc lối ra kêu lên.

Đám người hoan hô lên, chỉ gặp chưa từng gặp đỉnh Tam Hoang tháp đỉnh chớp, kích xạ chỗ một đạo lưu quang, tại hư không nổ tung, hóa thành điểm điểm tinh huy, dung nhập trong hư không. Giống như pháo hoa sáng chói, kỳ mỹ lệ, nhưng lại chớp mắt tức thì.

Theo không thể coi kỳ danh tinh huy, dung nhập vào trong hư không, thiên địa này trong hư không, khí tức tựa hồ có chút khác biệt.

Nương theo lấy mỗi một lần hô hấp, đám người có thể cảm nhận được, trong cơ thể tựa hồ nhiều thứ gì.

Rốt cục cũng đều hiểu, có lẽ, đây chính là đến từ Tam Hoang tháp một lần trắc nghiệm đi.

Đo đến, chính là cơ duyên.

Quả thật, có đỉnh đầu của người chỗ, bắn ra ba đạo hào quang! !

Cái này ba đạo hào quang, cùng tam hoa tụ đỉnh cảnh tu sĩ tu luyện mà ra hào quang hơi có khác biệt, đạo này hào quang, như cùng một loại tiêu chí cùng tán thành.

Cái kia tên tuổi đỉnh xuất hiện hào quang tu sĩ, trên mặt có chút mê mang, nhưng lập tức trên mặt mê mang, liền hóa thành kích động cùng kinh hi.

"Ta là người có duyên, ta là người có duyên! !"

Đây là người nho sinh ăn mặc tu sĩ, tu vi, bất quá là động linh cảnh tám tầng đỉnh phong.

Lúc này, ở tên này nho sinh trên mặt, hiển hiện kinh hi cùng vẻ tự tin, đợi bình phục nội tâm kích động, lập tức hắn liền tại Trịnh Đường Thi cổ vũ trong ánh mắt, một bước bước vào như là lần tấn mặt hồ bích chương bên trong.

Kia thủy tinh tính chất trên mặt đất, kéo lấy hắn, theo bước chân hắn đi động, cầu trên mặt, nổi lên vòng vòng gọn sóng.

Mà lại, tại trước mặt, hiện lên một đạo tam thái cầu vòng, đỏ lục lam tam sắc!

Tên này nho sinh, liền từng bước một, từ thủy tinh tính chất trên mặt đất, đi lên cầu vòng.

Cầu vòng một chỗ khác, vươn hướng Tam Hoang trong tháp.

Trong chớp lát, liền không thấy nho sinh thân ảnh.

Nguyên lai, đây cũng là cái gọi là người có duyên!

Không tăng lớn khác, có càng nhiều tu sĩ cùng Bách gia đệ tử đỉnh đầu, nổi lên hào quang, những này hào quang số lượng, không giống nhau.

Từ một đạo đến bảy đạo, đều có xuất hiện tình hình.

Nhưng tựa hồ, trên đỉnh đầu hiển hiện bảy đạo hào quang trở lên tu sĩ, cũng không có.

Mà lại, tại bọn hắn tiến vào bích chương bên trong về sau, trước mặt, liền sẽ xuất hiện một đạo cầu vòng. Đồng dạng, cầu vòng nhan sắc số lượng, cùng đỉnh đầu nổi lên hiện hào quang số lượng đem đối ứng.

Trịnh Dương Thi chậm rãi mở miệng, "Các người cũng đều nhìn thấy? Theo sử sách ghi chép, trên đỉnh đầu hào quang số lượng càng nhiều, như vậy, tới đối đầu ứng tiếp dẫn cầu vòng cầu cầu vòng nhan sắc, cũng sẽ càng thêm rực rỡ. Điều này đại biểu cùng Tam Hoang tháp, cùng Cửu Hoa đế quân ý chí cơ duyên phù hợp trình độ, tự nhiên, hào quang càng nhiều, nhan sắc càng là rực rỡ, như vậy, thì biểu thị hai cơ duyên liên hệ, càng thâm hậu! "

Trong lòng mọi người nguyên bản vốn là có chút suy đoán, lúc này nghe nói bác học rộng nghe Trịnh Dương Thi như vậy giải thích, lập tức trong lòng cũng được nhưng.

"Một cái ngũ thái!"

Đại đa số tu sĩ, trên cơ bản đều là tam thái, hoặc là bốn màu, ngũ thái phía trên, đã là mười phần thừa thớt cùng chú mục.

Lúc này một người, trên đỉnh đầu hiện ra năm đạo hào quang, sắc thái không đồng nhất, lộ ra có chút không tầm thường.

Người này chính là Pháp gia pháp sư, Liễu Phi Nhiên. Hắn lúc này ngũ thái hào quang gia thân, trong lòng thở dài một hơi, phúi phúi mình pháp bảo bên trên cũng không tồn tại tro bụi, chính y quan, chỉnh dung nhan, liền ngẩng đầu hướng về bích chương đi đến.

"Thất thái? Đó là cái gì? Đúng là lại xuất hiện một cái bảy màu?"

Đám người kinh ngạc lối ra, Liễu Phi Nhiên cũng là dừng bước, quay đầu nhìn lại, đã thấy đầu kia đỉnh hào quang bảy màu người, chính là Pháp gia pháp sư Khâu Ngô. Khâu Ngô người này, tại Bách gia đệ tử Kỳ Lân trên bảng, cũng là xếp hạng ba mươi vị trí đầu nhân vật, lúc này đỉnh đầu hào quang bảy màu, vô cùng đến chú mục.

Liễu Phi Nhiên âm thầm cười khổ, nguyên lai là Khâu Ngô Tiểu sư thúc, cái này cũng khó trách. Lập tức, liền bước vào bích chương bên trong, tiến vào Tam Hoang tháp.

Lúc này, gặp Khâu Ngô đỉnh đầu hào quang bảy màu về sau, Nho gia đệ tử Trương Nhược Ngu trên đầu, cũng là xuất hiện một đạo hào quang.

Chỉ là hắn cái này hào quang, nhìn không phải như vậy linh động, là đen như mực, chỉ có một đạo.

Trương Nhược Ngu mặt không đổi sắc, giống như sớm đã thành thói quen mình bình thường tư chất, lập tức liền bình tĩnh tảo bên trong nhìn thoáng qua Dịch Lập, đi vào Tam Hoang tháp.

"Mặc Ly đạo hữu, Dịch đạo hữu, đôi nào đó xin cáo từ trước! !" Khâu Ngô trên mặt, hiện ra một tia lạnh lùng ý cười, liền ngạo nghễ bước vào Tam Hoang trong tháp.

Mặc Ly trái trông mắt quý dị đến nhất chuyển, lạnh hừ một tiếng, tại trên thân, cũng là trong lúc đó hiện lên lục đạo hào quang.

Nương theo lấy một tiếng hừ lạnh, Mặc Ly thân hình bay vào Tam Hoang trong tháp, tìm tòi hóa của mình đi.

Mà Nhị Cầu trên thân, từ đầu đến cuối không từng có hào quang hiển hiện, cái này khiến hắn tâm, lâm vào đáy cốc.

Giờ này khắc này, đã có một phần năm tu sĩ đỉnh đầu, hiển hiện hào quang, càng nhiều đỉnh đầu của người, giống như Nhị Cầu, không có hào quang.

Điều này nói rõ, bọn hắn cùng Tam Hoang tháp ở giữa, không có chút nào cơ duyên.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Sát cơ duyên, đoạt khí vận 【 hạ 】

Nhị Cầu tâm, lâm vào đáy cốc! !

Hắn có thể cảm giác được một cách rõ ràng, trên người mình, từ trong hư không bắn nổ tinh điểm sau khi xuất hiện, không có có biến hóa chút nào.

Nói cách khác, mình cùng cái này Tam Hoang tháp không có chút nào cái gọi là "Cơ duyên" !

Từ đó, cũng liền không cách nào tiến vào Tam Hoang trong tháp, cũng liền không cách nào thu hoạch được trong đó tạo hóa.

Cửu Hoa Kinh truyền thừa, với hắn mà nói, lúc này càng giống là một chuyện cười.

Nhị Cầu trong đôi mắt, thời gian dần qua tràn ngập lên một cỗ "Tà" chi khí tức.

Cơ duyên? ! Trong lòng của hắn cười lạnh.

Kia cái gì mới là cơ duyên?

Theo thời gian trôi qua, lại có chút tu sĩ, đỉnh đầu có hào quang gia thân, tiến vào Tam Hoang trong tháp.

Mà trong cơ thể của mình, vẫn là không có chút nào gọn sóng.

Đối với cái này, Dịch Lập cười lạnh. Đúng vậy, từ khi mình trở thành một con chó về sau, chính là vận rủi liên tục, cái gọi là cơ duyên, cái gọi là khí vận, với hắn mà nói, đơn giản liền là có thể ngộ nhưng không thể cầu đồ vật.

Như vậy, đổi loại thuyết pháp, với hắn mà nói, cơ duyên và khí vận, sao lại không phải một cái rắm?

Cơ duyên, chính là cơ cùng duyên, cơ hội cùng duyên phận.

Chỉ có bắt lấy cơ hội, mới có duyên phận!

Mà cơ hội?

Nhị Cầu không cảm thấy, lúc này mình, không có chút nào cơ hội.

Ánh mắt của hắn, dần dần băng lãnh, tà chi khí tức, càng thêm dày đặc.

Đúng vậy, cơ hội của mình còn có, mà lại, đang ở trước mắt. Nhưng, theo thời gian trôi qua, cơ hội đồng dạng cũng là tại tiêu tán.

Khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán! !

Nhị Cầu cho là mình, nên bắt lấy mỗi một tia còn sót lại cơ hội.

...

Một con thông linh cảnh đỉnh phong xảo trá ngân hồ, lúc này chính là đang nhắm mắt suy nghĩ, cảm thụ được cái gì.

Sau một khắc ánh mắt của hắn trong lúc đó mở ra, trong đó có sợ hãi lẫn vui mừng hiển hiện, lập tức, tại cái này ngân hồ trên đỉnh đầu, hiện ra ba đạo hào quang, nhan sắc hiện ra đỏ lục lam tam sắc.

Chỉ là trong mắt kinh hi phía trên, trong lúc đó hóa thành kinh hãi.

Tại trước mặt cách đó không xa, đứng thẳng đứng đi lấy một con lang thú.

Cái này lang thú, rất khó nói rõ ràng, đến cùng là Yêu tộc trong lang tộc một tộc kia, nhưng trong mắt, lóe ra lệnh này lạnh mình nhip tim tà khí.

Mà lại, cái này lang thú, càng là hướng về hắn phi nước đại mà tới.

"Lang tộc đạo hữu..." Ngân hồ miệng phun yêu ngôn, thanh âm thanh thúy êm tai, là giọng nữ thanh âm.

Nhưng Nhị Cầu trong ánh mắt, không có chút nào thương hương tiếc ngọc cảm giác.

Hắn lạnh lùng mở miệng, "Nếu là động, giết! !"

Trước mặt cái này ngân hồ, run lấy bầy, một cử động cũng không dám.

Nàng có loại dự cảm, nếu là mình thực sự dám động một cái, trước mặt cái này lang thú, hội không chút do dự một tay lấy mình xé rách! !

Nhị Cầu xuất hiện tại trước mặt, tại ngân hồ sợ hãi cùng ánh mắt nghi hoặc bên trong, Nhị Cầu một phát bắt được cái này ngân hồ, thần thông nội thị cái này ngân hồ đan điền, tại đang lúc sợ hãi, Nhị Cầu đã nhận ra tại cái này ngân hồ trong cơ thể, có ba viên tinh điểm, cái này ba viên lóe ra tinh mang

điểm, phân biệt hiện ra đồ lục lam tam sắc.

Nhị Cầu ánh mắt ngưng tụ, "Lấy ra! !"

Ngân hồ mặt lộ vẻ réo rất thảm thiết ai oán chi sắc, nhưng nàng nhìn thấy trước mặt cái này lang thú ánh mắt về sau, vẫn là ngoan ngoãn mở ra miệng nhỏ, tại miệng bên trong, hiện ra ba viên lóe ra không đồng nhất nhan sắc tinh điểm.

Nhị Cầu ánh mắt co rụt lại, không chút do dự, đem cái này ba viên tinh điểm nuốt vào trong bụng của mình.

Lập tức, ngân hồ đỉnh đầu hào quang tiêu tán.

Giờ này khắc này, theo ba viên tinh điểm tiến vào đan điền của mình bên trong, Nhị Cầu cảm thấy, lúc này mình cùng lúc trước, hơi có chút khác biệt.

Tại đỉnh đầu, mơ hồ muốn xuất hiện một đạo hào quang, chỉ là mùi phần âm đậm, theo mặc dù có tán loạn mà đi xu thế.

Có thể nói, chỉ là tạo thành một phần ba đạo hào quang.

Nhị Cầu nhú mảy, thân hình lóe lên, biến mất tại ngân hồ bên cạnh.

Cái này ngân hồ, mặt lộ ra lệ quang điểm điểm, nghiêng rằng nghiêng lợi chửi mắng một phen, nhưng trong miệng nàng chửi mắng thanh âm, theo cách đó không xa một cái nanh lóe ra sâm nhiên hàn mang thiên thông liệt heo, âm vang bị Nhị Cầu xé rách, chửi mắng ngữ điệu, liền hoàn toàn bị nuốt vào bụng bên trong, cũng không dám lại nặng một chữ. Chỉ là thần sắc, quá mức ủy khuất.

Cái này lang thú, quá bá đạo a? ! !

Nhị Cầu không có nghĩ nhiều như vậy, hắn có thể cảm giác được, đỉnh đầu của mình hào quang, sẽ phải sụp đổ, liền không chút do dự đem đỉnh đầu vừa mới có hai đạo hào quang hiển hiện thiên thông liệt heo thú chém giết! Cái này nhập huyền tầng thứ nhất thiên thông liệt heo thú, Nhị Cầu tựa hồ gặp qua, hơi tưởng tượng, con thú này tối hôm qua còn truy sát qua chính mình.

Lập tức, Nhị Cầu liền đem nó trong đan điền hai đạo tinh điểm, nuốt vào đan điền của mình bên trong.

Cái này máu tanh thảm liệt một màn, lập tức đưa tới tu sĩ khác cùng yêu thú chú mục.

Nhị Cầu bên này, theo nuốt vào hai đạo nhan sắc không đồng nhất tinh điểm, lập tức đỉnh đầu, đúng là có nửa đường màu đen hào quang hiển hiện!

Có thể thực hiện! !

Mà chó mừng rỡ trong lòng, nhưng cái này nửa đường màu đen hào quang, không có thành hình, vẫn là có xu thế sụp đổ.

Nhị Cầu thân hình lóe lên, giẫm lên "Súc Địa Thành Thốn" thần thông, thân hình quỷ mị tan biến.

Hắn chuyên tìm giống như đã từng quen biết người, tại đỉnh đầu xuất hiện hào quang sát na, chính là truy sát mà đi.

Nếu là ngoan ngoãn đem trong đan điền tinh điểm giao cho Nhị Cầu, như vậy miễn cho khỏi chết.

Nhưng nếu là... Vậy liền sẽ bị Nhị Cầu, không chút lưu tình xé rách! !

Không ít người lông mảy, dần dần nhả lại.

Nhưng Nhị Cầu lúc này giết chết, trên cơ bản, đều là tại buổi tối hôm qua tham gia qua đuổi giết hán tu sĩ cùng yêu thú.

Cho nên, Nhị Cầu trong lòng, cảm giác đúng lẽ thường

Nên, không có chút nào chướng ngại.

Giết! !

trong ánh mắt tà, càng thêm dày đặc.

Cái này khiến Nhị Cầu, dần dần thăng nhập giai cảnh, lại có loại, tại Ma Chi Khẩu bị thiên ma khảo vấn tâm cảnh lúc tà con tức cảm giác! !

Cái này khiến cả người hán, có chút sáng khoái, tà khí tràn ngập, nghiêm nghị. . .

Trong lúc nhất thời, giết người, giết thú! !

Máu tươi bay tán loạn, nứt xương rung động.

Thậm chí, bị Nhị Cầu lóe ra tia lôi dẫn vuốt sói, trực tiếp bắt mở đan điền, đem tinh điểm xuất ra, bị Nhị Cầu trực tiếp nuốt vào mình trong bụng.

Lúc này Nhị Cửu, khỏe miệng mang theo máu tươi, vuốt sói sấm nhiên, ánh mắt tà khí um tùm, vô cùng quỷ dị!

"Con sói con, ngươi quá phận! !"

Lúc này Nhị Cửu trên đỉnh đầu hào quang, đã có một đạo thành hình! !

Mặc dù không phải quá ổn định, nhưng cũng đủ làm cho Nhị Cửu có tiến vào Tam Hoàng tháp tư cách.

Nhưng lúc này, Nhị Cửu cũng không vội lấy tiến vào Tam Hoàng tháp.

Hắn mắt lộ ra tà quang, khỏe miệng Lão Nha sấm nhiên, mang theo tanh nóng máu tươi, thề phải có thù tất báo! !

Tối hôm qua đuổi giết hắn người, vô luận là phía trước tiến vào Tam Hoàng tháp, vẫn là hiện tại chưa từng tiến vào Tam Hoàng tháp, chỉ cần đỉnh đầu có hào quang gia thân, Nhị Cửu liền sấm nhiên truy sát mà đi.

Một phương diện khác, Nhị Cửu cảm thấy, trên đỉnh đầu của mình, không nên chỉ có một đạo hào quang gia thân! !

Hắn muốn... Chín đạo! !

Có tu sĩ đỉnh đầu bỗng nhiên hiển hiện bốn đạo hào quang, liền không chút do dự, thân hình đập mạnh, cấp tốc hướng về bích chương gào thét mà đi.

Người này Nhị Cửu cũng không xa lạ gì, tối hôm qua đuổi giết hắn lúc, chính là người này trách trách hô hô, phách lối vô cùng, lúc này hào quang gia thân, liền muốn đi vào bích chương bên trong, dùng cái này đến tránh né Nhị Cửu săn giết! !

Tu vi đã là tam hoa tụ đỉnh cảnh, hóa khí trung kỳ, nhưng bởi vì trong lòng kinh dị, nhất muội hướng về bích chương cuồng động, trong lòng tức thì bị Nhị Cửu lúc này huyết tinh giết chóc, cho giật mình đến, đồng thời cũng coi là, dựa vào mình so con sói con càng muốn tới gần bích chương, liền không chút do dự bỏ chạy!

Nhưng hắn, vẫn như cũ khinh thường lúc này Nhị Cửu đối "Sức Địa Thành Thốn" thần thông lực lĩnh ngộ.

Người này khoảng cách Nhị Cửu bất quá là một dặm xa, tại là sẽ tiến vào bích chương sát na, phía sau hiện lên Nhị Cửu hư ảnh!

Xoẹt xẹt! !

Nứt xương cùng huyết nhục bắn tung toé thanh âm, đan dệt ra một khúc tuyệt diệu hòa âm.

Người này bị Nhị Cửu, một móng vuốt nghiêng chém thành hai khúc.

Nhị Cửu vuốt sói, càng là tại phía sau, xuyên thủng đan điền, trong đó bốn khóa tinh điểm, bị Nhị Cửu trực tiếp nuốt vào trong bụng.

Nhị Cửu đỉnh đầu, bỗng nhiên, lần nữa hiện lên một đạo hào quang, cộng lại, đã là có hai đạo.

"Con sói con, ngươi... ! !"

Nhị Cửu lôi đỉnh thủ đoạn, chớp mắt giết năm sáu con, hoặc là tu sĩ, hoặc là yêu thú! !

Cái này máu tanh thảm liệt một màn, để tự khoe là chấp đạo luật hành tẩu thế gian Pháp gia sư, Mã Trục Bắc, không chịu nổi. Lúc này cau mày, bạo phần nộ quát. Chỉ vì cái này bốn đạo hào quang gia thân tu sĩ, càng là Bách gia đệ tử bên trong thứ nhất.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Tiến tháp

"Lớn mật! !" Nhị Cửu ánh mắt tà khí mùi phần, bỗng nhiên quay đầu, đối Mã Trục Bắc gầm hét lên.

"Ta chính là... Lang Thần Hình Tôn! Há có như thể xưng hô Hình Tôn sư? Không có quy củ! !" Nhị Cửu mặc kệ cái khác, ánh mắt tìm kiếm lấy cái khác

người, tại mắt dưới ánh sáng, những người khác đều co rúm lại.

Mã Trục Bắc như là nuốt xuống một con ruồi, sắc mặt tái xanh.

"Mời Pháp gia lo liệu đạo luật, công chính chấp pháp, đối con sói con tiến hành Thẩm Phán! !"

"Đúng nha, Pháp gia pháp sử, pháp sư, sư, đều mặc kệ quản a?"

Trách cứ thanh âm, phô thiên cái địa hướng Mã Trục Bắc đóng đi.

Cái khác Pháp gia đệ tử, nhìn thấy cái này máu tanh tàn sát một màn, đều là nhìn về phía Mã Trục Bắc.

Trịnh Dương Thì nghe răng trợn mắt, cười ha ha, lắc đầu, chấp tay sau lưng, huyết sáo rời đi.

Hắn vội trộm xoa đem mồ hôi, may mắn ta Nho gia đệ tử, thuần phác thiện lương, buổi tối hôm qua không có tham dự truy sát cái này con sói con đệ tử.

Cái khác... Vậy liền không xen vào đi!

...

Nhị Cầu đỉnh đầu, tại giết một xuất hiện năm đạo hào quang tán tu này sẽ về sau, xuất hiện bốn đạo hào quang! !

Người này, tối hôm qua, đồng dạng là ẩn tàng trong đám người, truy sát Nhị Cầu, trong lòng nắm lấy làm sao có thể thừa dịp loạn vót điểm chỗ tốt.

Nhưng hôm nay trước kia, liền bị Nhị Cầu xé rách tại cái này quý khắp thâm uyên trước, chết không nhắm mắt.

Mà lúc này, Nhị Cầu ánh mắt tà chi khí tức, đã nồng đậm đến cực hạn.

Tại tâm thần bên trong, đối với "Thiên Tà Cức" lĩnh ngộ, lại đến loại kia có chút huyền diệu hóa cảnh.

"Thiên Tà Cức! !!"

Tại giữa ngón tay, trong lúc đó tạo thành ba sợi hồ quang điện phích lịch, đi khắp không ngừng.

Tại hồ quang điện phích lịch ở giữa, tràn ngập điểm điểm hắc mang.

Chính là Phích Thiên Cửu Thức, xen vào bên trên bốn thức thần thông cùng hạ bốn thức thần thông "Thiên Tà Cức"!

Thiên Tà Cức, tu ra đến phích lịch về sau, mới có thể tế ra sử dụng, mới có thể sấm sét!

Lúc này, đúng là bị Nhị Cầu tu ra ba đạo Thiên Tà Cức.

So lúc trước, đúng là nhiều gấp ba!

Nhị Cầu mừng rỡ trong lòng đồng thời, cũng cảm nhận được, lúc này mình, tuyệt đối là xúc động chúng nộ.

"Giết cái này con sói con, tề đại, cùng lắm thì lão tử không tiến vào cái này Tam Hoang tháp! !"

"Đúng, chúng ta tu sĩ, lại có thể nào bị cái này con sói con đùa bỡn trong lòng bàn tay? !"

"Tốt, cùng tiến lên, giết con chó này! !"

Trong lúc nhất thời, quần tình xúc động phần nộ, quần công kích Nhị Cầu.

Nhị Cầu thâm nhiên cười một tiếng, đem ba sợi Thiên Tà Cức dung nhập ngón trỏ phải của mình ở giữa, quay người tiến vào bích chương bên trong.

Gặp đây, đám người cũng thờ dài một hơi. Quay đầu nhìn lại, khắp nơi bừa bộn toái thi giết hại, không dưới mấy chục chỗ, thật sự là quá mức tàn nhẫn.

"Cái này con sói con, thật hấn a không phải đồ chơi, cuối cùng tiến vào!"

"Đúng nha, hấn tiến vào, chúng ta cũng coi là yên tâm! !"

Nói lời này lạ lắm hai người, nhìn nhau cười một tiếng, trong lúc đó ra tay đánh nhau! !

Không thể không nói, con sói con thật là một cái thiên tài, đúng là có thể nghĩ ra tuyệt diệu như vậy biện pháp, làm sao trước kia, liền không có người khô qua đây? !

Ai! ! Nhìn qua một màn này, Mã Trục Bắc nặng nề thở dài một hơi.

...

"Hừ, không cách nào hình thành chín đạo hào quang gia thân, bốn đạo ngược lại cũng thôi, dù sao cũng so không có mạnh! !"

"Những cái kia đã từng truy sát ta mỗi thù địch, các ngươi không nên bị ta Nhị Cửu gặp được, phạm là gặp được, không chết không thôi, một cái đều chạy không được! !"

Nhị Cửu trầm nghĩ nói.

Đương nhiên, tu ra ba đạo Thiên Tà Cực, càng làm cho hắn mừng rỡ.

"Tà..." Nhị Cửu tin tưởng, Thiên Tà Cực một thức này thần thông, hắn sở tu số lượng, sẽ càng ngày càng nhiều.

Như vậy mình cậy vào, cũng sẽ càng ngày càng nhiều.

Lúc này ở trước mặt hắn cách đó không xa, Tam Hoang tháp tản ra sáng chói kim mang, kim mang sáng chói, nhưng là cũng không chúng mắt, ngược lại là có chút nhu hòa.

Nhị Cửu xuất hiện trước mặt tiếp dẫn cầu vòng cầu, mặc dù chỉ có bốn đạo sắc thái, nhưng Nhị Cửu trong lòng, vẫn như cũ tràn đầy tự hào.

"Hừ, cơ duyên, cơ duyên... Chỉ có bắt lấy cơ hội, mới có duyên phận!"

Đây cũng là Nhị Cửu đối với cơ duyên lý giải cùng đem không.

Những cái kia bị Nhị Cửu giết chết người, này thú, Nhị Cửu trong lòng đối tràn đầy thương hại cùng tiếc nuối.

Chỉ có người sống, mới có tư cách có được những này tình cảm.

Đứng đang tiếp dẫn cầu vòng trên cầu, Nhị Cửu quay đầu nhìn lại, chỉ gặp tại bích chương bên ngoài, có tu sĩ cùng yêu thú ở giữa, tương hổ chém giết. Mục tiêu của bọn hắn, giống như Nhị Cửu, chính là giết đỉnh đầu hiển hiện quang hoa kẻ yếu, đem nó tinh điểm nuốt vào, sau đó thu hoạch được tiến vào Tam Hoang tháp tư cách.

Đúng vậy, Nhị Cửu lúc trước hành vi cho bọn hắn làm một cái làm gương mẫu! !

Nhị Cửu xoay đầu lại, khóe miệng hiện ra một tia cười tà, trong lòng kiên định, không chút do dự đạp trên tiếp dẫn cầu vòng cầu, hướng về phía trước ánh sáng diu diu đoàn bước vào.

Hắn thấy, thế giới này vốn nên là dạng này.

Mà mình làm, bất quá là dẫn đầu đem tầng kia tấm màn che... Xé mở! ! Sau đó, đem phía dưới che giấu xấu xí, cho chút nào không bảo lưu biểu hiện!

Nhị Cửu bước ra một bước, lập tức ánh sáng nhu hòa xông vào trong cơ thể của hắn.

Ánh sáng chói mắt, để hắn có chút híp lại con mắt, tại hắn đi vào cái này đoàn ánh sáng nhu hòa bên trong lúc, Nhị Cửu trong đầu nổi lên trận trận chóing vàng cảm giác.

Loại này chóing vàng cảm giác, như là ở trong hư không mất trọng lượng, không cảm giác được mình tồn tại.

Cái này khiến hắn cực kỳ không thích ứng! !

Nhưng cũng may, thân hình của hắn, qua trong giây lát, liền xuyên qua quang đoàn, bước chân lần nữa rơi vào

đại địa phía trên.

"Ừm?"

Phóng tầm mắt nhìn tới, nơi này bầu trời tối tăm mờ mịt, đại địa càng là làm cho cứng, hiện ra màu nâu đỏ, như là bùn, thoạt nhìn không có chút nào sinh cơ!

Đây là một mảnh mệnh mong đại địa, Nhị Cửu không cảm giác được mây may tu sĩ khác tồn tại.

"Nơi này, chẳng lẽ chính là Tam Hoang trong tháp?"

Cái này Tam Hoang tháp, dù sao cũng là Cửu Hoa đế quân pháp bảo, nhưng bên trong không gian đúng như là kỳ danh, thật sự là đủ "Hoang".

Không có một ngọn cỏ, sinh cơ rải rác.

Nhị Cầu rất khó tưởng tượng, chỗ như vậy, sẽ có tạo hóa...

Có lẽ, có thể là mình khí vận thật sự là không được, cho nên lúc này mới bị truyền đưa đến như thế một chỗ hoang vắng chi địa.

Nhị Cầu trong lòng như vậy suy đoán, dù sao, mình kỳ thật, lẽ ra không nên xuất hiện tại cái này Tam Hoang trong tháp.

Nhưng mình, lại là giết không ít nhân thú, đoạt khí vận cùng cơ duyên, xem như miễn cưỡng có tiến vào Tam Hoang tháp tư cách.

Cho nên từ nơi sâu xa, hẳn liền bị Tam Hoang tháp truyền vào đến cái này không có một ngọn cỏ hoang vu chi địa.

Nhị Cầu trong lòng không buồn không vui, đối với mình khí vận, hẳn thật sự là hiểu rất rõ.

Khí vận cường giả, đi dạo cái phiên chợ đều có thể đi đến bảo bối.

Mà mình, uống miếng nước lạnh đều có thể bị sặc chết! !

Người so với người, tức chết người.

Bất quá cũng may Nhị Cầu, bây giờ tâm thái, đối với mình khí vận, đã tới gần tại.. Chết lặng.

Mặc dù hẳn còn có nghịch thiên điểm tán Kim Thủ Chi, nhưng bảo vật này, quá mức nghịch thiên, Nhị Cầu không nguyện ý dùng nhiều.

Cho nên, mặt quay về phía mình suy bại hoang vu khí vận, nhìn trước mắt đất cỏ nghìn dặm, Nhị Cầu nội tâm, rất bình tĩnh.

Tại cái này trong bình tĩnh, là quật cường của hẳn cùng nghị lực! !

Nhị Cầu thở ra một hơi, nhìn ở tính tình, hướng về một phương hướng đi đến.

Chỉ là không có mấy bước, trên mặt của hẳn, liền nổi lên vẻ ngưng trọng.

Phiến đại địa này, mặc dù là đất cỏ sỏi đá, nhưng nơi đây, lại là tràn ngập một cỗ tiêu điều tức sát chi ý.

Cỗ này tiêu điều tức sát chi ý, như là... Chết!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 125: Nhập huyền 【1】

Phiến đại địa này, tràn ngập tiêu điều tức sát từ ý.

Cỗ này từ ý để Dịch Lập cảm thấy lạnh cả người, không lớn dễ chịu, tâm thần càng là bởi vì cỗ này tức sát tiêu điều từ ý, từ đầu đến cuối khó mà chân chính bình tĩnh trở lại. Nhị Cầu thần thức dò xét hướng trên ngón tay của mình trừ vật giới chỉ, thần sắc sững sờ, hẳn lúc này, vậy mà không cảm giác được chiếc nhẫn bên trong không gian, điều này nói rõ, lúc này Nhị Cầu tình cảnh, thật là hồng bét thấu.

Nhưng cũng may, Nhị Cầu còn có thể cảm giác được, tại sau gáy của mình muôi bên trên, kia tồn tại ba cây tóc bạc! !

Hắn cẩn thận bắt đầu cẩn thận.

Nơi này, mặc dù không nhìn thấy tồn tại nguy hiểm, nhưng Nhị Cầu. . . Lại từ đầu đến cuối đều cảm thấy nơi đây, cũng không nên giống mặt ngoài như vậy bình tĩnh.

Nhị Cầu tại trong yên lặng, nhận lấy một cái phương hướng đi đến.

Chỉ cần có nghị lực, có bền lòng, phân biệt phương hướng chính xác, Nhị Cầu tin tưởng mình, hạ có một ngày, hội đi ra mảnh này tràn đầy từ ý đại địa. Cho dù là mười ngày, cho dù là nửa tháng, thậm chí là ba tháng, nửa năm, Nhị Cầu đều cảm thấy không quan trọng.

Vùng trời này, từ đầu đến cuối u ám, không có mặt trời lên mặt trăng lặn, sao trời đầu chuyển biến hóa.

Ở chỗ này, không cảm giác được thời gian trôi qua.

Tại thời gian rất dài bên trong, hướng về một phương hướng, một thân một mình đi xuống, nội tâm, rất dễ dàng sụp đổ.

Nhị Cầu từ cho là mình nghị lực cùng bền lòng, đã đầy đủ cường hãn, nhưng trải qua không biết bao nhiêu thời gian trôi qua về sau, Nhị Cầu trong lòng thời gian dần qua hiện lên một tia bức bối cảm giác. Cổ này khô nóng cảm giác, quanh quẩn trong lòng của hắn, từ đầu đến cuối vùng đi không được. Dần dần, Nhị Cầu trong mắt, hiện ra tà chi khí tức, lúc này Nhị Cầu, rất muốn rất muốn, thống thống khoái khoái phải đi chém giết một trận.

Đánh người, hay là bị đánh. . . Đều có thể! !

Chỉ nếu có thể để hắn cảm giác được đau đớn, cảm giác được mình tồn tại, Nhị Cầu nguyện ý bị người đánh.

Đúng vậy, lúc này Nhị Cầu, nội tâm liền đã đến loại tình trạng này.

Thời gian, thật đến tựa như đi qua rất dài, rất dài.

Nhị Cầu suy nghĩ một chút, không sai biệt lắm. . . Có ba năm đi?

"Ba năm?" Hắn tại không lưu loát bên trong mở miệng, mình lại là sửng sờ.

Khê cần môi, Nhị Cầu tiếp tục lên đường. Hắn cứ như vậy đi tới, nhưng mà nơi đây, vẫn là giống như quá khứ, tuy có địa thế biến hóa, nhưng ngoại trừ địa thế biến hóa, không còn có cái khác.

Không có người, không có thú, không có cỏ!

Thậm chí là, ngay cả một khối đá đều không có! !

Tại không biết đi thời gian bao nhiêu, tại Nhị Cầu nội tâm sẽ phải sụp đổ thời điểm, hắn bỗng nhiên gặp được màu nâu đỏ thổ địa bên trên, có một khối bén nhọn tảng đá, tảng đá kia, là màu xanh, nhưng lại nhưng là một khối đá, không phải màu nâu đỏ miếng đất mà! !

Nhị Cầu giống như điên cuồng, chạy tới, đem kia Tiểu Thạch Đầu nâng ở lòng bàn tay, hôn lấy hôn để, sau đó lại chăm chú ôm vào trong ngực, cứ như vậy. . . Gào khóc khóc rống lên. Hắn khóc, cứ như vậy đối cùng một chỗ tảng đá khóc rống lên. Nhưng nó, cuối cùng chỉ là một khối đá, một khối đá thôi! !

Một bên khóc, Nhị Cầu một bên hướng lên bầu trời kêu gào, rất lâu, rất lâu! !

Nhị Cầu cảm giác không thấy đói ý, cũng cảm giác không thấy đói khát chi ý, gào thét xong, hắn đem khối kia màu xanh tảng đá, nhét vào trong ngực, tiếp tục hướng về xa phương tiến phát.

Trong lòng của hắn, lần nữa tràn đầy hi vọng.

Đi xuống, chỉ cần đi xuống, liền nhất định được! !

Lúc này, Nhị Cầu cảm giác được, khoảng cách lúc trước mình đi vào cái này đáng sợ đất căn sỏi đá, đã có mười năm.

Mười năm, mười năm a.

Dưới mắt xem ra, hắn tựa hồ là mãi mãi cũng không đi ra ngoài được.

Nhưng Nhị Cầu không buông bỏ, bởi vì ngoại trừ đỏ màu nâu khô bùn đất, Nhị Cầu còn gặp được một khối đá! !

Tảng đá kia, thành hắn hi vọng trong lòng.

Nhị Cầu trong mắt, quét qua lúc trước suy sụp tinh thần cùng suy bại, toả sáng sắc thái, đi thẳng về phía trước.

Cái này đại địa bên trên, Nhị Cầu giẫm không ra dấu chân, nhưng hắn lại là biết được mình, tại trong lòng của mình, khắc xuống một đạo thật sâu đến vết tích. . . Khi hắn nhàm chán thời điểm, Nhị Cầu liền xuất ra trong ngực Tiểu Thạch Đầu, nắn niệm không ngừng, nói chỉ có hắn mình có thể nghe hiểu. Cũng chỉ có đối hòn đá nhỏ này, hắn mới dám nói ra một chút hắn lúc trước áp chế ở sâu trong nội tâm nói.

"Có biết không, tảng đá? Kỳ thật ta đã từng thăm mền qua một cái nữ hài tử, nàng là ta tiểu học ngồi cùng bàn, nhưng ta thật sự là không hiểu rõ, vì cái gì trong mộng ta sẽ đối với nàng làm ra loại sự tình này, người biết, nàng kỳ thật, có chút hơi mập, hơn nữa còn là thằng ngu!" "Ha ha, có đôi khi, ta rất hoài niệm bị Anh ngữ lão sư bạt tai thời gian. Có biết không? Nàng xuất thủ cũng không nặng, rất ôn nhu." Tảng đá không biết Anh ngữ, rốt cuộc là thứ gì. Nói về trước kia, Nhị Cầu trong mắt lộ ra si say cùng trầm mê.

Hắn không ngừng vuốt ve trong tay tảng đá, đáng thương lúc trước vậy nhưng bén nhọn Tiểu Thạch Đầu, bây giờ đã mười phần khéo đưa đẩy, thậm chí là có chút ôn nhuận.

"Tàng đá, lập tức muốn đi ra mảnh này đáng chết địa phương, sau khi rời khỏi đây, ta nhất định phải tìm tới Cảnh Mộng Dao, giết Quắc Phu! !" Nói lên hiện tại, Dịch Lập trong mắt, lại nổi lên trận trận làm người sợ hãi hàn ý.

Cổ hàn ý này, rất đậm rất đậm, mang theo một cỗ sát khí! !

Cỗ sát khí kia, cùng mảnh này quý dị đại địa tiêu tán tức sát, có chút cùng loại.

Trong mắt của hắc hàn ý, tại cái này vô tận mà thảng năm dài đằng đằng bên trong, thành Dịch Lập chấp niệm! !

Có lúc, Nhị Cầu thần sắc cũng có chút điên cuồng.

"Thời gian qua lâu như vậy, chỉ sợ Quắc Phu bọn người, sớm đã ra khỏi Tam Hoang tháp a?"

"Khẳng định như thế, đáng chết, vì cái gì ta Dịch Lập luôn luôn vận rủi liên tục, sớm biết sẽ đến đến loại địa phương này, nên tể ra điểm tán Kim Thủ Chi, tại chỗ mi tâm hung hăng điểm hai lần, kể từ đó, cũng sẽ không như vậy không may."

"Hừ hừ, ha ha ha! ! Tàng đá, ta cho ngươi kể chuyện cười, nói là có một người như thế, hắc. . ."

Nói, nói, Nhị Cầu đột nhiên không nói, mà là tổ chất thần kinh đến đưa trong tay tàng đá, thích đáng đặt ở thiếp thân trong ngực, buồn bực đầu, tiếp tục đi đến phía trước.

Cũng có lúc, hắc đang suy nghĩ mấy cái rất thâm thúy vấn đề.

"Ta là ai?"

"Ta từ đâu tới đây? Ta muốn đi đâu?"

Mà lại, đối với cái này ba cái vấn đề, Dịch Lập si mê hồi lâu, hắc vừa đi, một bên nghĩ cái này ba cái vấn đề đáp án.

"Tàng đá a tàng đá, ngươi nói thế giới này, đến tận cùng là gà có trước a, vẫn là trứng có trước a?"

Tàng đá không nói lời nào, Dịch Lập bắt đầu cười hắc hắc, "Ừm, hắc là trứng có trước, nếu không, gà từ chỗ nào đến?"

"A? Không đúng! Nếu như là trước có trứng, như vậy cái này cái trứng gà, là từ từ đâu tới? !"

"Ừm, là, khẳng định là trước có gà! !" Nhị Cầu đi hai bước, trì trệ, "Kia gà, lại là từ đâu tới? Không đúng, khẳng định là trước có trứng! !"

"Hắc hắc, khẳng định là trước có trứng, tàng đá a, ngươi nói ngươi có phải hay không trái trứng, ừ, đầu đất?"

...

Thời gian, qua rất dài, lại tựa hồ, khoảng cách Nhị Cầu đi vào phiến đại địa này, rất ngắn.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Nhập huyền 【2】

Kỳ thật, tại đại đa số thời điểm, Dịch Lập là thanh tĩnh.

Hắn tại thanh tĩnh bên trong trầm mặc, không nói một lời, bởi vì hắc... Không nói gì đối tượng.

Tu vi của hắc, hắc linh lực trong cơ thể, hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, hắc cũng không có đói khát, không có đau đớn.

Cái này, thật sự là một cái kỳ quái thể giới.

Chỉ là, tại lúc hắc thanh tĩnh, Nhị Cầu hội nắm thật chặt trong tay Tiểu Thạch Đầu.

Bây giờ tảng đá, khéo đưa đẩy như đá cuội.

Chỉ là thể tích, cùng lúc trước, Nhị Cầu lần thứ nhất phát hiện thời điểm, đã giảm bớt một nửa nhiều.

Cái này khiến Nhị Cầu trong lòng, tràn ngập một nỗi sợ hãi.

Nếu như tảng đá kia bị hấn mài hết, hấn không biết, mình phải chăng còn có dũng khí, hướng về phía trước đi đến.

Mười năm, hai mươi năm... Trăm năm! !

Một thế Luân Hồi.

Lúc này Nhị Cầu, đã hoàn toàn không dám nói lời nào, bởi vì trong miệng của hấn, ngậm lấy một khối mượt mà tảng đá.

Hấn sợ, hòn đá nhỏ này sẽ bị hấn ma diệt. Cho nên, tại năm mươi năm trước, Nhị Cầu liền đem ngậm tại miệng bên trong.

Cái này năm mươi năm bên trong, hấn tựa hồ là đã thành thói quen trầm mặc, thành ở trong lòng yên lặng đối với mình nói lão cam điếu."Chỉ cần ta Dịch Lập, duy trì bất diệt nghị lực cùng bền lòng, con đường này, hạ có một ngày, ta hội đi đến điểm cuối cùng! !" Ánh mắt hấn bên trong quang trạch, đã tiêu tán, chỉ là trong nội tâm, một lần lại một lần nói với chính mình một câu nói như vậy. Nhưng lời nói này nói ra, cho dù là hấn nội tâm của mình chỗ sâu, đều đã có chút buồn lòng. Đúng vậy, chính hấn, bắt đầu không còn tin tưởng vững chắc, lúc này mình, có thể đi đến phiến đại địa này điểm cuối cùng.

"Người khác xưng ta là Nhị Cầu, nhưng ta Nhị Cầu, tên là Dịch Lập, là nghị lực hải âm! Ta Dịch Lập, là có đại nghị lực người, cho dù là lại không hạnh, lại như thế nào đến trăm luân, lại như thế nào thất bại... Ta Dịch Lập, đều có thể chịu được, thẳng đến, nghênh đón thẳng lợi cùng quang minh ngày đó!"

Hấn thường xuyên đối với mình nói như vậy.

Hấn một bên nói, một bên yên lặng cúi đầu, ngẫu nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía mệnh môn phương xa.

Chỉ là trong ánh mắt, đã là xuất hiện tối nghĩa cùng suy bại.

Một nỗi ám ảnh sợ hãi, xâm nhập Nhị Cầu nội tâm.

Chỉ có miệng bên trong ngậm lấy một viên hòn đá nhỏ, để hấn... Còn có kiên trì dũng khí cùng động lực.

Chính là cái này cục đá, để hấn còn bảo lưu lấy cận tồn không nhiều tín niệm, để hấn tin tưởng, trên phiến đại địa này mặt, ngoại trừ đỏ màu nâu làm cho cứng thô địa, còn có cái khác.

Cái khác?

Lại qua năm mươi năm.

Dịch Lập khí thế trên người, càng thêm đến suy bại, trên người hấn, quanh quẩn lấy một tia tử khí.

Thế nhưng là hấn, vẫn tại trong trầm mặc, đi về phía trước.

Ngẫu nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía phương xa, phương xa phương xa, vẫn như cũ là rộng lớn vô ngần đỏ màu nâu làm cho cứng đại địa.

Tựa hồ... Liền như vậy, vĩnh viễn cũng không có cuối cùng.

Hấn lúc này, trầm mặc như trước, trong lòng cho dù là chính hấn đều tin tưởng, mình, chỉ sợ đến chết, cũng không có khả năng đi ra phiến đại địa này, nhưng Nhị Cầu, kỳ thật cũng không hề từ bỏ. Hấn vẫn tại trong trầm mặc đi về phía trước, đi tới. Ngay cả chính hấn đều không rõ ràng, chính mình... Đến tận cùng là vì cái gì. Có lẽ là, bởi vì "Dịch Lập" hai chữ giữ lại sau cùng quyết cường cùng tôn nghiêm đi.

Đi thôi, đi thôi!

Phía trước, phải chăng còn có đường ra?

Nhị Cầu trong lòng còn nghi vấn, tại hồi bại ở sâu trong nội tâm, còn còn có một tia may mắn.

...

Lại năm mươi năm.

Cùng thế tục người thọ nguyên so sánh, trước sau năm mươi năm, chung một trăm năm, chính lại là một thế Luân Hồi.

Cái này trong hai trăm năm, nói đến ngắn ngủi mấy chữ, có thể đối Nhị Cầu tới nói, là dài đằng đặc đến cực điểm buồn tẻ cùng không thú vị.

Trương đương với hai đời Luân Hồi thời gian, hán cũng một mực đi về phía trước hai trăm năm.

Buồn cười là, phía trước vẫn là không có điểm cuối cùng.

Mệnh mông bát ngát hoang vu, mệnh mông bát ngát đỏ màu nâu đại địa.

Trên phiến đại địa này, tựa hồ vẫn như cũ là tràn ngập tiêu điều cùng tús sát! !

Chỉ là lúc này Nhị Cầu, lại là bỗng nhiên minh bạch, nguyên lai từ vừa mới bắt đầu... Tràn ngập tiêu điều cùng tús sát, không phải phiến đại địa này, mà là nội tâm của mình. Tại hai trăm năm trước, tại mình truyền tống đến phiến đại địa này thời điểm, hán cảm nhận được phiến đại địa này tiêu điều cùng tús sát, nhưng thật ra là, mình lúc này nội tâm tiêu điều cùng tús sát! Cô này tiêu điều cùng tús sát chỉ ý, chưa từng cái biến mây may, phiến đại địa này cũng chưa từng cái biến mây may, cái biến, chỉ có Dịch Lập, chỉ có Nhị Cầu, cùng hán tâm.

Đang trầm mặc bên trong tiến lên Nhị Cầu, bề ngoài biểu hiện, tang thương biến hóa, chột dạ bạc trắng, hai mắt, càng thêm tối nghĩa cùng âm đạm.

Trên thân tràn ngập tử ý, càng thêm đến dày đặc.

Nếu như lại đi tiếp như vậy, không hề nghi ngờ, hán liền sẽ như vậy chết đi.

Là chân chính chết đi, không phải nhục thân hư thối, mà là linh hồn suy bại!

Linh hồn suy bại mà chết, giống như là hồn phi phách tán, như vậy, thế gian này, đem sẽ không bao giờ lại có Nhị Cầu, Dịch Lập người này.

Bất quá một thân một mình đi 200 năm Nhị Cầu, hán lúc này, đã sớm không để ý đến trên người mình lan tràn ra, quanh quẩn chưa phát giác tử ý.

Hán lúc này, đã không quan tâm mình, có thể hay không đi đến con đường này điểm cuối cùng, có thể hay không nghênh đón quang minh cùng thắng lợi, có thể hay không tại Tam Hoang trong tháp, thu hoạch được tạo hóa... Hán lúc này, trong nội tâm, tại cùng mảnh này quỹ dị đại địa phân cao thấp.

Trong miệng hán ngâm lấy lại nhỏ đi ba phần hòn đá nhỏ, trong yên lặng đi tới, trong yên lặng, đi tới.

Chỉ là ở sâu trong nội tâm, nghị lực cùng bền lòng tan biến, thay vào đó là, một cỗ không phục quật cường! !

"Ta Dịch Lập, ta Nhị Cầu, ngược lại muốn xem xem, cái này đáng chết đại địa a, ngươi đến tột cùng có thể làm gì được ta? !"

Cái này sao lại không phải, dị dạng nghị lực?

Lúc này Dịch Lập, quên đi hán đi xuống mục đích.

Hán chỉ là, muốn nhìn một chút, mình... Kết cục.

Trong yên lặng, Nhị Cầu đi tới, khi thì ngừng đầu, phân rõ phương hướng.

Đã, quên đi phía trước, có thể hay không còn có đường ra.

Nội tâm của hán bên trong, không còn có chút nào may mắn.

...

Lại qua năm mươi năm.

Tại cái này năm mươi năm ở giữa, Nhị Cầu nội tâm, tràn ngập sợ hãi cùng sợ hãi.

Hán có thể cảm giác được trên người mình quanh quẩn tử khí, càng thêm đến dày đặc.

Có thể khiến hán cảm giác được, thật đang sợ hãi, không phải mình sẽ phải chết đi linh hồn, mà là tại trong miệng hán, đã ngâm 200 năm hòn đá nhỏ.

Hán đến đến khu này thế giới, đã có hai trăm năm mươi chờ.

Năm mươi vị trí đầu chờ thời gian, hán đưa trong tay hòn đá nhỏ vuốt ve đến nhỏ một chút nữa, trong lòng sợ hãi, liền đem ngâm tại miệng bên trong đến nay, thời gian đã đạt hai trăm năm.

Hai trăm năm, cho dù là tại trong miệng hán ngâm lấy, đã từng vậy nhưng khéo đưa đẩy hòn đá nhỏ, cũng đã bị ma diệt bảy phần.

Nhị Cầu rốt cục ý thức được mình sai lầm! !

Hán không nên, đem cái này cục đá, ngâm tại trong miệng của mình.

Bây giờ, viên này hòn đá nhỏ, bất quá là chừng hạt gạo, trong suốt như ngọc, nhưng nhìn, tùy thời có dấu hiệu hồng mất.

Nhị Cầu đang sợ hãi sợ hãi bên trong, dùng móng vuốt rạch ra cánh tay trái của mình, đem viên này hòn đá nhỏ, nhét vào bên trong máu thịt của bản thân, đợi da thịt mình khép lại về sau, hấn trên cánh tay trái, có một cái rất nhỏ nhô lên, bên trong chính là viên kia hòn đá nhỏ.

Kể từ đó, Nhị Cầu lúc này mới an tâm.

Trong lòng của hấn bình tĩnh lại, khẽ cười một tiếng, trong cổ họng phát ra khàn giọng mà tối nghĩa thanh âm, đây là hai trăm năm mươi trong năm, hấn nghe được, mình trong cổ họng phát ra duy một thanh âm.

Thanh âm này, nghe quá mức ghê tởm.

Đề dự định tiếp tục hướng phía trước Nhị Cầu, nhú mảy, hấn chán ghét, nghe được thanh âm của mình.

Có lẽ, miệng bên trong hấn là chứa một viên hạt cát, kể từ đó, mới sẽ không phát ra tiếng vang.

Nhị Cầu cúi đầu xuống, nhìn về phía làm cho cứng đỏ màu nâu đại địa.

Đây là hấn lần đầu, lại đến đến trên phiên đại địa này, cẩn thận quan sát phiên đại địa này... hạt cát! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Nhập huyền 【3】

May mắn, đỏ màu nâu làm cho cứng thổ nhượng bên trong, ngoại trừ bùn đất, vẫn là có hạt cát.

Hạt cát cực nhỏ, như là gạo kê. Muốn so với mình bên trong cánh tay trái phong tồn hòn đá nhỏ, nhỏ hơn mấy lần! !

Mà lại, cái này thổ nhượng bên trong hạt cát, độ cứng quá thấp, rất giòn, nhẹ nhàng nhất chà xát, liền sẽ hóa thành bụi đất. Cho dù là Nhị Cầu ngậm tại miệng bên trong, cũng sẽ tại vài phút bên trong, hoàn toàn hòa tan, có một cỗ cực kỳ tinh liệt hương vị, cực kỳ làm cho người không thoải mái.

Nhưng bỗng nhiên, Nhị Cầu cảm thấy, mình hấn là tìm kiếm hạt cát, phải cùng mình bên trong cánh tay trái phong tồn hòn đá nhỏ, giống nhau như đúc.

Cho dù là không giống, cũng hấn là cùng loại.

Vô luận là lớn nhỏ, hay là độ cứng, đều phải cùng mình Tiểu Thạch Đầu, vô hạn gần tiếp cận.

Bây giờ Nhị Cầu, trên thân, vẫn như cũ quanh quẩn đến chết khí.

Chỉ là trong lòng, đã không còn chấp nhất tại nhìn thấy. . . Minh kết cục, mà là mười phần bình thản.

Lúc này Nhị Cầu, tuy nói vẫn tại trong trầm mặc tiến lên, nhưng. . . Loại này tiến lên, cùng hấn lúc trước, loại kia có mục tiêu đi thẳng, khác biệt! !

Hấn tuy nói cúi đầu trầm mặc, nhưng Nhị Cầu trên mặt, lại là tràn ngập kinh hi cùng ngưng trọng.

Nhị Cầu khom lưng, đào làm cho cứng đỏ màu nâu thổ địa, tìm kiếm lấy trong đó hạt cát.

trên mặt thần sắc, bởi vì tìm kiếm được hạt cát, mà không ngừng phát sinh biến hóa.

Vô luận là lớn nhỏ, hoặc là độ cứng, đạt đến Tiểu Thạch Đầu tiêu chuẩn, Nhị Cầu nội tâm, đều muốn hưng phấn một hồi.

Như nếu không có đạt tới, Nhị Cầu nội tâm, cũng không có chút nào không kiên nhẫn, mà là vẫn tại trong trầm mặc, đi thẳng về phía trước.

Bởi vì muốn tại đỏ màu nâu làm cho cứng thổ nhượng bên trong tìm kiếm hạt cát, hấn hành tẩu lộ tuyến, không còn là một đường thẳng, mà là quanh co khúc khuỷu. . . Nhưng, phương hướng, lại là không có chút nào sai lầm! !

Hấn vẫn tại trong trầm mặc tiến lên.

Chỉ là tại tới trước bên trong, chèo chống Nhị Cầu, không còn là chính hấn nội tâm nghị lực.

Mà là trên con đường này phong cảnh.

Đương nhiên, trên con đường này phong cảnh, đối Nhị Cầu tới nói, chỉ có một loại, cái kia chính là làm cho cứng thổ nhượng bên trong hạt cát.

Một năm

Mười năm

Năm mươi năm!

Chớp mắt tức thì, nhưng Nhị Cầu trên thân quanh quẩn từ khí, mặc dù không có tán đi, nhưng lại cũng chưa từng có chút gia tăng, khuôn mặt già nua, nhục thân già yếu, tính toán ra, hấn đi vào này quỹ dị đại địa bên trên, đã có 300 năm, so với người tầm thường, coi là III Luân Hồi! !

Cái này năm mươi năm, muốn nói Nhị Cầu cùng lúc trước, khác biệt lớn nhất, đó chính là, trên mặt của hấn, muốn so đã từng nhiều quá nhiều biểu lộ.

Hay là kinh hi, hay là thất vọng, thậm chí là phẫn nộ. . .

Mà những vẻ mặt này biến hóa, tất cả đều bởi vì hấn tìm kiếm lấy hạt cát.

Hấn vẫn tại đi, tại đi về phía trước, không biết hội đi tới chỗ nào.

Nhưng ở hướng về phía trước thời điểm ra đi, hấn vẫn đang làm lấy một sự kiện, cái kia chính là tìm kiếm cùng Tiểu Thạch Đầu tương tự hạt cát.

Cái này vì miểu việc nhỏ, hấn một mực làm năm mươi năm.

Khổ tâm người, thiên không phụ! !

Tại cái này năm mươi năm ở giữa, Nhị Cầu một đường hướng về phía trước, tại trong ngực một kiện bồ nang bên trong, tràn đầy túi hạt cát.

Những hạt cát này, vô luận là độ cứng, hay là lớn nhỏ, đều cùng lúc này Tiểu Thạch Đầu không xê xích bao nhiêu.

Tại III Luân Hồi một ngày nào đó, Nhị Cầu đột nhiên ngừng cước bộ của hấn.

Khóe miệng của hấn, lộ ra cười khê, trong đầu oanh minh, như là một cánh cửa, tự động đến tại trước mặt mở ra.

"Con đường này, không có cuối cùng."

Hấn nhẹ nhàng mở miệng, thanh âm khàn giọng mà trầm thấp tới nghe.

Đúng vậy, cứ việc hạt cát khắp nơi khác biệt, nhưng con đường này, chính là không có cuối cùng.

Nhưng đây cũng không có nghĩa là, Nhị Cầu hao phí III Luân Hồi thời gian, đi tại đầu này không có cuối trên đường, là không có chút nào ý nghĩa.

Tôi thiếu nhất, trong ngực hấn bồ nang bên trong, có một túi túi hạt cát.

Có lẽ, cũng có thể xưng là cát đá.

Bây giờ Nhị Cầu, đã mười phần già nua, như một con lão cầu, nhưng nhưng như cũ đứng thẳng mà đi, bất quá còng lưng eo.

Cước bộ của hấn, cùng ba trăm năm trước so sánh, chậm quá nhiều.

Nếu như không phải năm mươi năm trước, hấn bắt đầu tìm kiếm hạt cát, Nhị Cầu tin tưởng, mình đi bất quá cái này năm mươi năm.

Càng không khả năng, đi III Luân Hồi thời gian.

Nhị Cầu như là lão cầu trên mặt, hiện đầy thời gian điêu khắc ấn ký cùng tang thương, lúc này hiện ra nụ cười thần nhiên.

Hấn từ trong ngực của mình, trình trọng đến cực điểm đáng vẻ, lấy ra một túi hạt cát.

Ngồi xuống, mở ra, Nhị Cầu bắt đầu đếm kỹ bố trí trong túi hạt cát, bộ dáng, như cùng ở tại trên bờ cát nhạt Bối hải đồng, giờ này khắc này, chính là mùa thu hoạch.

Nhị Cầu một viên một viên phải tính, đếm được mười phần đến chăm chú! !

Một viên.

Mười khóa.

Trăm khóa.

Ngàn.

Hai ngàn.

2999. . .

Hồ!

Khi đếm xong bài học cuối cùng, số lượng như ngừng lại 2999.

Mà Nhị Cầu, cũng thật sâu thở ra một hơi.

Nghĩ nghĩ, hần nhìn về phía mình già nua cánh tay trái.

Nơi đó có một phần khu vực, lông tóc không sinh, lại là nhô lên một cái điểm nhỏ, như cùng một cái thịt u cục đồng dạng.

Nhưng Nhị Cầu mình bạch, kia là mình năm mươi năm trước, phong tồn tại thể nội Tiểu Thạch Đầu.

Viên này Tiểu Thạch Đầu, bởi bạn mình ba trăm năm, tại năm mươi năm trước, Nhị Cầu bởi vì sợ mất đi nó, cho nên đem phong tồn tại cánh tay trái của mình bên trong.

Lúc này, già nua Nhị Cầu, dùng đã là không còn sắc bén vuốt sói, đem cánh tay trái thịt u cục đâm rách, đẩy ra.

Tại máu thịt be bết bên trong, Nhị Cầu tìm được năm mươi năm trước phong tồn Tiểu Thạch Đầu.

Tiểu Thạch Đầu hạt gạo kích cỡ tương đương, có lẽ là bởi vì nhuộm dần Nhị Cầu năm mươi năm máu tươi nguyên nhân, lúc này Tiểu Thạch Đầu đã là toàn thân huyết hồng óng ánh, vô luận Nhị Cầu như thế nào lau, Tiểu Thạch Đầu đã là như thế. Nhị Cầu nắm vuốt Tiểu Thạch Đầu tiến đến mắt trước mặt nhìn thật kỹ, chỉ gặp Tiểu Thạch Đầu nội bộ, tràn đầy tơ máu, cho nên bởi vậy, Tiểu Thạch Đầu hiện ra lấy óng ánh huyết sắc, như là một khối Huyết Thạch.

Nhị Cầu nhẹ cười khê, nhìn xem khối này bởi bạn mình ba trăm năm Tiểu Thạch Đầu, nội tâm càng là nổi lên, trước nay chưa từng có ám áp.

Ba trăm năm, đã từng góc cạnh rõ ràng, bén nhọn Tiểu Thạch Đầu, thành hạt gạo mượt mà cục đá.

Mà mình, cũng từ ba trăm năm trước, kiệt ngạo bất tuân con sói con, thành một đầu chịu đủ năm tháng tàn phá. . . Lão cầu! !

Mà năm tháng, cũng như một đầu lão cầu, kéo dài hơi tàn, lại sâu rất được mài chết rất rất nhiều tồn tại.

Có lẽ là bởi vì đã có tuổi nguyên nhân, Nhị Cầu tay, thủy chung là đang run rẩy nhẹ nhẹ.

Tay của hần, cũng không tiếp tục phục tuổi nhỏ trước kia.

Một lần hơi run rẩy, tại đầu ngón tay ở giữa Tiểu Thạch Đầu, chính là trượt xuống, rơi vào trước mặt hần bố nang bên trong.

Nhị Cầu không tiếp tục đi tìm Tiểu Thạch Đầu, mà là đem cái này ba ngàn khóa cát đá, cẩn thận phải dùng bố nang gói kỹ.

Sau đó thuận thế dùng nhẹ tay nhẹ vỗ vỗ bố nang.

Nhị Cầu ngửa nằm ở xuống dưới, gối lên bố nang, bên trong có hần năm mươi năm tỉ mỉ chân chọn 2999 khóa hạt cát cùng Tiểu Thạch Đầu.

Tổng cộng là, ba ngàn! !

Bọn hần độ cứng cùng lớn nhỏ, tương tự.

Gối ở phía trên, Nhị Cầu trong lòng mười phần thoải mái.

Hần chậm rãi nhắm mắt lại, tâm lý chửi mắng một tiếng, "Đáng chết , đạo, không có cuối cùng! !"

Đi III Luân Hồi thời gian, ven đường lấy ba ngàn cát đá, đây là Nhị Cầu làm.

Chỉ là nội tâm của hần bên trong, lại là đạt được rất nhiều, rất nhiều.

Trong đầu quá nặng nề, Nhị Cầu nhắm mắt lại, tâm, không còn nhảy lên! !

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Tam hoang kính

Từ Bắc Man đại địa bên trên, có không ít cùng Tam Hoang tháp có cơ duyên, cái gọi là "Cơ duyên người", tiến vào Tam Hoang tháp, lại tới đây không gian xa lạ cùng thế giới.

Đội thích ứng một lát, biết được nhân quả, trong mọi người trong lòng tình cảm, chỉ còn lại có tiếc nuối cùng ảo não.

Theo lấy bọn hắn nhìn trời màn trên trời cao hư ảnh, từng cái sụp đổ, sắc mặt lại lại trở nên cười lạnh liên tục, càng có cười trên nỗi đau của người khác cảm giác. trong lòng tiếc nuối cùng ảo não, cũng bởi vì vì người khác thất bại, mà giảm nhạt rất nhiều.

Trong thế giới này, là Tam Hoang tháp bên trong không gian, Tam Hoang giới.

Mảnh thế giới này, tràn ngập bằng bạc sinh cơ, núi non trùng điệp, mật rừng tu trúc, Cổ Mộc che trời!

Cho dù là linh thảo Dược Vương, nếu như vận khí tốt, cũng có thể gặp được.

Đương nhiên, càng có kỳ dị, nói Bất Thượng Danh Tự tới cổ thú gào thét mà đi. Hoặc là thành quân kết đội, hoặc là cô đơn chiếc bóng. Tàn nhẫn hung lệ người cũng có, ôn thuận nhay bên người, cũng có. Những này cổ thú, không chỉ là đơn thuần thú, trong ánh mắt, có linh động chi quang. Cũng không ít, có thực lực cường hãn. Có không ít tu sĩ, khi tiến vào mảnh thế giới này về sau, vận khí không tốt, trực tiếp rơi xuống tại không lồ cổ trong bầy thú, trong nháy mắt bị xé nát thôn phệ. Nhưng phần lớn cổ thú, chỉ cần không đi trêu chọc, cũng sẽ không vô duyên vô cớ, gây chuyện thị phi.

Cái này Tam Hoang giới, nhìn cùng bên ngoài rừng sâu núi thẳm, không có gì khác biệt.

Nhưng Tam Hoang giới, nhất nhất chỗ khác thường, chính là tại màn trời trên trời cao.

Màn trời trên trời cao, nơi đó, có một mặt to lớn vô biên. . . Một chiếc gương.

Dù sao, đi vào Tam Hoang giới tu sĩ, ngơ ngác đến nhìn lên trời màn trên trời cao, liền có thể từ đó nhìn thấy nhân nhạ hư ảnh.

Những cái kia nhân nhạ hư ảnh, mờ mờ có thể thấy được mặt này hình dáng, chính là tiến vào Tam Hoang tháp tu sĩ cùng Yêu tộc này thứ.

Từ bên ngoài tiến vào Tam Hoang giới, đạt tới trạm thứ nhất, chính là cái này Tam Hoang giới màn trời trên trời cao trong gương thế giới.

Trên thực tế, cũng đúng là như thế.

Cái gương này, là Tam Hoang Kính.

Sau đó, lại từ trong gương thế giới, đi đến tám gương bên ngoài.

Hoặc là nói, là từ tám gương bên ngoài, đi đến trong gương.

Cái này không hề khác gì nhau, dù sao, bên trong cùng bên ngoài, là tương xứng.

Không có người biết được, lúc này bọn hắn chỗ không gian, đến tốt cùng xem như tại tám gương bên trong, vẫn là tại tám gương bên ngoài.

Đương nhiên, đây không phải trọng điểm.

Trọng điểm là, tại màn trời trên trời cao Tam Hoang Kính mặt khác, là một cái khác biệt quá nhiều đại địa.

Vùng đất kia bên trên, là tĩnh mịch tiêu điều.

Cùng bên này Tam Hoang giới, hoàn toàn khác biệt.

Chính như chết và sống, bên trong cùng bên ngoài, thật cùng giả, là hai cái hoàn toàn tương phản đối lập.

Cho nên nói, xoắn xuýt Tam Hoang giới, đến tột cùng là trong gương thể giới, vẫn là tấm gương bên ngoài thể giới, là không có ý nghĩa.

Đối với tại Tam Hoang giới bên trong tu sĩ cùng Yêu tộc tới nói, Tam Hoang giới, chính là tấm gương bên ngoài.

Mà kia. . . Quý dị đồ màu nâu làm cho cứng đại địa, thì là trong gương thể giới.

Tại Tam Hoang giới nhân tộc này tu cùng Yêu tộc này tu, đều sẽ từ trong gương bên kia thể giới, đi vào bên này Tam Hoang giới.

Tại Tam Hoang giới tu sĩ trong mắt, bọn hắn đến, hội nương theo lấy màn trời trên trời cao hư ảnh sụp đổ. . . Mỗi một cái bóng mờ sụp đổ, đều sẽ có một hay là tu sĩ nhân tộc, hoặc là tu sĩ yêu tộc, bị Tam Hoang Kính truyền tống đến nơi đây. Mà mỗi một cái bóng mờ sụp đổ, thì mang ý nghĩa cái bóng mờ kia, trong gương thể giới bên trong từ vong.

Trong gương thể giới, chỉ có một cái kết cục, cái kia chính là. . . Chết héo.

Cứ việc có thể "May mắn" tiến vào Tam Hoang tháp tu sĩ, trong gương "Từ cảnh", hay là "Hư Cảnh", kết cục sau cùng đều là cô quạnh mà chết, nhưng cũng không có nghĩa là, bọn hắn chân chính đoạt được, hội giống nhau như đúc.

Khi đi tới Tam Hoang giới về sau, chúng tu bọn họ, mới bừng tỉnh đại ngộ! !

Nguyên lai, trong gương thể giới, đã là từ cảnh, cũng là Hư Cảnh, là giả, cũng là thật.

Sở dĩ là giả, là chính mình. . . Sẽ không từ vong chân chính! !

Nhưng nó cũng là thật, bởi vì người đích đích xác xác, là ở mảnh này cô quạnh trong thể giới, sống sót rất dài rất dài, hoặc là rất ngắn thời gian rất ngắn.

Kinh nghiệm sinh tồn đến chết héo, cái này một hoặc là dài đằng đặc, hoặc là ngắn ngủi quá trình, đi tới Tam Hoang giới nhân tộc cùng Yêu tộc, đều sẽ đạt được Tam Hoang tháp nhất định chúc phúc cùng ban cho. Tự nhiên, tại từ cảnh hay là Hư Cảnh bên trong đợi đến thời gian càng dài, hoặc là nói, trong đó có cảm giác ngộ, như vậy Tam Hoang tháp chúc phúc cùng ban cho, sẽ so những người khác, khá hơn một chút! !

Tự nhiên, cái này "Tốt một chút" đối với Tam Hoang tháp tới nói, chênh lệch không lớn. Nhưng là tại trong mắt mọi người, thì là thiên địa khác biệt.

Nói cách khác, tại Hư Cảnh bên trong kinh nghiệm, kì thực là một lần lịch luyện.

Hoặc là nói, là Cửu Hoa đế quân đối hậu bối khảo nghiệm!

Nhưng, cái này không phải là không một lần cơ duyên và tạo hóa?

Liên nhìn đám người có thể hay không nắm chặt lần này cơ duyên.

Dù sao, tại Hư Cảnh bên trong các tu sĩ, cũng không biết điểm này.

Mà chỉ có bọn họ Hư Cảnh bên trong chết héo, đi tới Tam Hoang giới về sau, trong lòng mới chợt hiểu ra.

Bừng tỉnh đại ngộ đồng thời, nội tâm bên trong, liền có đáng chết, hối hận cùng ảo não.

Một bên tại thống hận mình, vì cái gì không thể tại Hư Cảnh bên trong kiên trì một lát đồng thời, một bên càng là ngược đầu nhìn lên, hư không bên trên to lớn mặt kính, nhìn qua trong đó còn tại kiên trì hư ảnh, hận không thể những này hư ảnh nhanh sụp đổ, từ giữa bên cạnh cút ra đây.

Kể từ đó, trong tim mình, tối thiểu hội tốt hơn điểm.

Hư Cảnh, hoặc là nói là Tam Hoang Kính bên trong thể giới, là Tam Hoang Kính chiết xạ vô số cái thể giới, bên trong một cái nào đó.

Cho dù là Tam Hoang giới, cũng không thể khẳng định, có phải là hay không Tam Hoang Kính chiết xạ nào đó một cái thể giới.

Cho nên, Tam Hoang giới đến tột cùng là Tam Hoang Kính bên trong, vẫn là kính bên ngoài thể giới, không người biết được. . . Chỉ có Cửu Hoa đế quân tường minh bạch.

Có lẽ, chỉ có nắm giữ Tam Hoang Kính, trở thành mặt này bảo kính chủ nhân về sau, hội làm rõ ràng điểm này.

Dưới mắt, vô luận như thế nào, đám người là không thể nào rõ ràng.

Đương nhiên, lúc này đám người tập trung điểm, thì là màn trời trên trời cao trên mặt kính, hiện ra nhàn nhạt hư ảnh, trong đó mờ mờ, hư ảnh đã là không nhiều, chỉ có gần trăm đạo.

Mà tại cái này hư ảnh mặt ngoài, thì là từ lưu quang lưu động, những này lưu động phù quang, là một tờ danh sách, tên là Tam Hoang bảng.

Trên bảng danh sách xếp hạng, căn cứ chính là, chúng tu sĩ trong đó đợi đến thời gian dài ngắn.

Dưới mắt, đứng đầu bảng người, đằng sau biểu hiện thời gian là, một trăm tám mươi hơi thở.

Xoạt xoạt! ! !

Sấm sét giữa trời quang, một thân ảnh, hiện lên ở Tam Hoang giới nào đó một chỗ.

Cùng lúc đó, màn trời trên trời cao, một cái bóng mờ, ầm vang sụp đổ.

Người này, là Khâu Ngô! !

Thần sắc hần sững sờ, nhưng lập tức liền cẩn thận đến cực điểm quan sát hoàn cảnh chung quanh, tại xác định an toàn không khác về sau, chau mày, qua một lát, cười lạnh mở miệng, "Thì ra là thế, ta hiểu được!"

Theo hần, ló ra, lập tức thiên này màn trên trời cao, Tam Hoang Kính trên mặt kính, hiện lên một tấm nói không nên lời hình dạng khuôn mặt, là Tam Hoang Kính bên trong Khí Linh, nhìn khuôn mặt là màu xanh, nhưng lại không lộ vẻ dữ tợn đáng sợ.

Khí Linh ánh mắt nhìn về phía Khâu Ngô vị trí, hé miệng, thanh âm ầm ầm tiếng vang liền truyền ra.

"Khâu Ngô, Pháp gia pháp sư, sinh tồn hai trăm hơi thở! Ban thường ngàn năm linh dược một gốc, có thể tăng năm mươi năm thọ nguyên! !"

Kia Khí Linh dứt lời, liền tại trên mặt kính lóe lên, biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó, trên mặt kính lưu quang phù động chữ cổ triện dạng, đứng đầu bảng trong lúc đó một bên, hóa thành Khâu Ngô hai chữ, đằng sau ký lục là thời gian, hai trăm hơi thở.

Bảng danh sách phía trên, chỉ có ba mươi người.

Một màn này, trải rộng tại Tam Hoang giới bên trong mỗi người đều có thể nhìn thấy.

Đang nghe được ngàn năm linh dược, có thể tăng năm mươi năm thọ nguyên về sau, đám người sững sờ, tâm thần bên trong, đều là biến đến vô cùng lửa nóng! !

Năm mươi năm thọ nguyên? !

Trời ạ! !

Cũng không ít người, thuận Khí Linh ánh mắt nhìn về phía phương hướng chạy đi! !

Thất phu vô tội hoài bích kỳ tội. . .

Đón lấy, lục tục ngo ngoe đến, tại trên mặt kính hư ảnh, dần dần sụp đổ.

Lần lượt từng thân ảnh, vô tự đến xuất hiện ở Tam Hoang giới nơi nào đó.

Chờ đợi hiểu rõ ràng chân tướng của sự thật về sau, đại đa số người thần sắc là hối hận cùng ảo não! !

Đáng chết, sao sẽ như thế? !

Tại cái này sau xuất hiện tu sĩ bên trong, chưa có mấy người, giết vào bảng danh sách bên trong.

Dù sao, Tam Hoang trên bảng, chỉ có ba mươi danh ngạch.

Mà người có duyên, mấy ngàn! !

Đương nhiên, đại đa số tu sĩ chỗ tồn tại thời gian, thì là năm mươi đến một trăm hai mươi hơi thở ở giữa.

Chuyển đổi thành hư cảnh nội thời gian, chính là năm mươi năm đến một trăm hai mươi năm.

Thậm chí, đợi đến thời gian, không sai biệt lắm cũng liền tầm mười năm thôi.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Tam sinh vô tận

Đội màn trời trên trời cao, trong gương hư ảnh, chỉ còn lại hai đạo về sau, tiêu điểm của mọi người, đã bị triệt để hấp dẫn.

Lúc này, Tam Hoang bảng xếp hạng đã có biến hóa.

Xếp hạng thứ nhất, không còn là Khâu Ngô, cũng không phải Mặc Ly bức này tại Kỳ Lân trên bảng, đều có một tịch chi vị thiên chi kiêu tử.

Mà là. . . Nho gia đệ tử, Trương Nhượng Ngu!

Trương Nhượng Ngu là ai?

Đại đa số người không rõ ràng lắm, nhưng là Mã Trục Bắc cùng Trịnh Đương Thi suất lĩnh mà đến Bách gia đệ tử, lại là tinh tường minh bạch.

Trương Nhượng Ngu, là Nho gia đệ tử bên trong ngóc ngách một cái kia.

Từ nhỏ hơn ba tuổi tu Nho, hai mươi năm gian khổ học tập, cuối cùng là đạt đến tương đương với thông lĩnh cảnh tầng thứ năm cảnh giới đỉnh cao.

Về sau, lại bị kẹt tại nhất tuyến thiên bích chương bên trong, chừng năm năm! !

Cái khác hai mươi bảy hai mươi tám tuổi Bách gia đệ tử, tu vi, làm sao cũng đều đạt đến tam hoa tụ đỉnh cảnh giới.

Nhưng Trương Nhượng Ngu quá dần, đến nay phẩm giai vẫn là cái Tiểu Nho sinh.

Nhưng. . . Chính là như thế một cái đồ dần, đúng là xếp hạng Tam Hoang bảng đứng đầu bảng.

Tại dưới tay chỗ, thì là Khâu Ngô hai trăm hơi thở.

Trương Nhượng Ngu, tại từ cảnh bên trong, chờ đợi hai trăm ba mươi năm! ! Cũng chính là hai trăm ba mươi hơi thở, muốn so Khâu Ngô, muốn thêm trọn vẹn ba mươi năm! !

Khâu Ngô biết được kết quả này, có chút buồn bức, cảm thấy mình thua. . . Có chút oan.

Mà Trương Nhượng Ngu, tức thì bị ban thưởng một bản cổ thư, tên là « Đại Hồng Chi Liệt ».

Nghe xong là quyển sách, trên cơ bản không có có người cảm thấy hứng thú.

Toan tú tài môn, chính là như vậy, tu chính là tài hoa. Đạt được bản này Đại Hồng Chi Liệt, đối với các tu sĩ tới nói, không có quá nhiều chim dùng.

Mà những cái kia toan nho bọn họ, lại là đồng môn.

Cho nên Trương Nhượng Ngu, cũng không phải là bọn hắn tiêu điểm, một lòng muốn giết người càng hàng này sĩ, mục tiêu, đặt ở Khâu Ngô cùng Mặc Ly trên thân.

Lúc này Bảng Nhân cùng Thám Hoa. . .

Một cái bị ban cho lĩnh được một gốc, nhưng tặng năm mươi năm thọ nguyên, đặt cho ai, ai không đỏ mắt?

Mà một cái khác, thì được ban cho thêm một viên tiếp theo viên đan dược, ngũ khí đan! !

Có thể gia tăng đột phá cảnh giới kế tiếp bích chương, cũng là trân quý đến cực điểm bảo bối.

Đương nhiên, cái này cái gọi là bảo bối, so sánh tại Cửu Hoa Kinh tới nói, không khác là rác rưởi.

Nhưng, ngũ khí đan, đối với tam hoa tụ đỉnh cảnh tu sĩ, có lực hấp dẫn thật lớn.

Cũng may, đám người cũng cũng biết, Khâu Ngô cùng Mặc Ly, đều là nhất đẳng Ngoan Nhân.

Nhưng dù vậy, đều có không ít người, thuận Khí Linh ánh mắt nhìn về phía phương hướng đuổi theo, nói không chừng, có thể có chỗ.

...

Xoạt xoạt! !

Bầu trời một tiếng sét đùng đoàng tiếng vang, Tam Hoang Kinh bên trong cuối cùng hai đạo hư ảnh, hoàn toàn sụp đổ.

Lập tức, liền có hai người, xuất hiện ở Tam Hoang giới bên trong.

Trong đó, liền có Nhị Cầu.

Hắn chậm rãi mò to mắt, ánh mắt bên trong có mê mang cùng chất vấn, sau đó liền nhìn lướt qua quanh mình tình hình, tại trước mặt cách đó không xa, vừa lúc có một đội người, sắc mặt lạ lẫm, lúc này trong ánh mắt thần sắc có chút cổ quái, nhìn xem Nhị Cầu.

Đối với bọn hắn thần sắc trong mắt, Nhị Cầu rất rõ ràng.

Đây là một loại gọi là tham lam đồ vật.

Nhị Cầu hơi tưởng tượng, cũng là minh bạch thứ gì.

Lúc này, bên trên bầu trời, kia to lớn trên gương nổi lên Khí Linh sắc mặt, thần sắc tùy tiện, lớn há miệng, liền truyền tới ầm ầm tiếng vang thanh âm.

"Nhị Cầu, Băng Khuyển Yêu tộc, ba trăm hơi thở! ! Ban thưởng tu vi, nhập huyền! !"

Nhị Cầu nhìn lên trời mênh mông trên trời cao, to lớn tấm gương, hít vào một ngụm khí lạnh.

Tấm gương này, cực lớn! !

Thiên này, chính là cái gương này! !

Trên đó phù quang lưu chuyển, ngay sau đó cổ triện khê nhúc nhích, liền có "Nhị Cầu" hai cái cổ triện, xuất hiện ở Tam Hoang bảng đứng đầu bảng.

Nhị Cầu thấy được Tam Hoang bảng, ba trăm hơi thở?

Hơi sững sờ, trong lòng hơi đắng chát, nguyên lai tại tấm gương kia bên trong thế giới, chịu khổ ba trăm năm, ở bên ngoài xem ra, bất quá là ba trăm hơi thở.

Làm rõ ràng điểm này về sau, Nhị Cầu liền minh bạch, hắn không tiếp tục nhìn một chút Tam Hoang bảng, lạnh lùng đến nhìn thoáng qua cách đó không xa thần sắc cổ quái kia đoàn người, Nhị Cầu lựa chọn rời đi.

Kia đoàn người cũng không có đuổi theo một phen chém giết.

Chỉ là tại Nhị Cầu rời đi thời điểm, ánh mắt của bọn hắn có chút cổ quái, nguyên bản tham lam chi ý, thành không thể tưởng tượng nổi.

Thậm chí là có ít người, càng là trở mắt.

"Đây không phải con sói con sao?"

"Móa, cái quỷ gì? Ba trăm hơi thở vẹn vẹn ban cho nhập huyền cảnh tu vi? !"

"Cái này. . . Lúc trước con sói con nhập huyền cảnh tầng thứ nhất tu vi, bị thổi huân lão nhân đánh rớt đến nửa bước nhập huyền cảnh!"

"Bán. . . Bích Vân đảo!" Có người thậm chí là chửi ầm lên!

Thanh âm của bọn hắn, truyền vào Nhị Cầu trong lỗ tai, hắn cảm thấy có chút cổ quái, cảm thụ một chút tu vi của mình, hoàn toàn chính xác, lúc này tu vi, không còn là nửa bước nhập huyền cảnh tu vi, hơi có tăng lên, mà là không thể giả được nhập huyền cảnh.

Chỉ là, cái này nhập huyền cảnh, không phải đơn giản nhập huyền cảnh.

Lúc này tu vi cảnh giới của hắn, liền là nhập huyền cảnh! !

Không có nhập huyền cảnh tầng thứ nhất, đệ nhị trọng thiên, tầng thứ ba đỉnh phong. . . khác nhau.

Hắn nhập huyền cảnh, liền chỉ là nhập huyền cảnh, không có tiền trung hậu kỳ. . . khác nhau.

Hắn nhập huyền cảnh, vô tận! !

Nhị Cầu hít sâu một hơi, hắn nơi này lúc minh bạch, mình nhập huyền cảnh, chính như đầu kia đạo đồng dạng, không có điểm cuối cùng, là vô tận.

Mà Nhị Cầu, cũng có một loại cảm giác, vô luận là tại Yêu tộc nhập huyền cảnh, vẫn là tại tu sĩ nhân tộc cái gọi là tam hoa tụ đỉnh cảnh bên trong, hắn nhập huyền cảnh tu vi, sẽ nghiền ép hết thảy. Bởi vì tu vi của hắn, là chân chính nhập huyền cảnh!

Dưới tình huống bình thường, vô luận là Yêu tộc nhập huyền cảnh tầng thứ nhất, đệ nhị trọng thiên, tầng thứ ba, còn là tu sĩ nhân tộc tam hoa tụ đỉnh cảnh luyện tinh, hóa khí, ngưng thần kỳ, phân biệt tu, là tinh khí thần tam bảo! !

Mà lúc này, Nhị Cầu nhập huyền cảnh cùng bọn hắn khác biệt.

Hắn tu, là tam bảo tinh khí thần.

Nhưng hắn tu, cũng là một nguyên, càng là Lưỡng Nghi. . . Đồng thời, cũng là vô tận.

Nhị Cầu đã hiểu, hắn hiểu được vì cái gì Cửu Hoa đế quân, được xưng Cửu Hoa đế quân, kinh thư, được xưng tam bảo Cửu Hoa Kinh.

Tam hoa tụ đỉnh cảnh tu sĩ, tu đến cực hạn, bất quá là Tam Hoa! !

Nhưng, Tam Bảo đạo nhân, Cửu Hoa đế quân, lại là Cửu Hoa! ! !

Chín, cực hạn vô tận vậy!

Cái này, chính là Nhị Cầu nhập huyền cảnh.

Sở dĩ hắn có thể được ban cho hạ nhập huyền cảnh, mà là bởi vì hắn, thật đã hiểu.

. . .

Nhị Cầu khoe miệng lộ ra cười khê, hắn hiểu được những người kia phiền muộn chỗ.

Bọn hắn vốn định lấy muốn vây giết Nhị Cầu, muốn đoạt Tam Hoang tháp ban thưởng bảo bối, có ai nghĩ được, Tam Hoang tháp ban cho Nhị Cầu, lại là nhập huyền cảnh tu vi.

Cái này một đội người, thấp nhất tu vi, chính là tam hoa tụ đỉnh cảnh luyện tinh hậu kỳ, tự nhiên là sẽ không đem Nhị Cầu tu vi nhìn ở trong mắt.

Cho dù Nhị Cầu đi vài trăm mét, hắn còn có thể cảm giác được, những người kia buồn bức tiếng thở dài âm.

Bất quá những người này, Nhị Cầu không có để ở trong mắt.

Tay của hắn, có chút run rẩy, từ trong ngực, lấy ra một cái bồ nang, trĩu nặng.

Gập đây, Nhị Cầu thở ra một hơi.

"Ba ngàn sa thạch!"

Hắn nhẹ nhàng mở ra bồ nang, ba ngàn sa thạch, đúng là tràn ngập ra trùng thiên huyết quang! !

Huyết quang trùng thiên, bắn thẳng đến Ngưu Đầu! !

Tại quang mang này xúc động sát na, Nhị Cầu liền đem bồ nang cất kỹ, chỉ là ở sau lưng hắn người, đã thấy cảnh ấy mục đích, nhao nhao hướng về Nhị Cầu bên này phi nước đại mà tới.

Mà Nhị Cầu, thì là trong lòng có chút không hiểu.

"Vì sao, có thể như vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: 3 đạo bảng danh sách, hiện!

Tam Hoang bâng đửng đầu bâng được ban cho cho nhập huyền cảnh tu vi, cái này khiến Tam Hoang giới đám người, không hiểu nó ý.

So với Khâu Ngô có thể gia tăng năm mươi năm thọ nguyên linh được, so với Mặc Ly ngũ khí đan, Tam Hoang thấp đối Nhị Cầu chúc phúc cùng ban cho, thật sự là có chút đáng thương. Tại mọi người nhìn lại, còn không bằng ban cho Trương Nhược Ngu quyền kia « Đại Hồng Chi Liệt »! !

"Con sói con là đứng đầu bâng, lại là bức này đáng thương ban cho, trong đó, có phải hay không có chuyện ẩn ở bên trong?"

Có người hoài nghi.

Về phần nói, cùng Dịch Lập cùng đi đến Tam Hoang giới người kia, không người chú ý, chỉ vì tại Hư Cảnh bên trong tồn tại thời gian, quá ngắn, trăm hơi thở mà thôi. Cùng Nhị Cầu ba trăm hơi thở so sánh, đơn giản không đáng xách.

Nhưng, dù vậy, này người hay là bị ban cho đạo linh bảo.

Thấy thế nào, tất cả mọi người cảm thấy, con sói con có chút không may! !

Đến tận đây, Tam Hoang bâng ra.

Con sói con cùng Trương Nhược Ngu, Khâu Ngô hái tam giáp.

Mặc Ly khuất tại thứ năm.

Mà lấy trăm tám mươi hơi thở xếp hạng thứ tư, người này danh tự có chút cổ quái, gọi là vô danh. Tại Khâu Ngô chưa từng đi vào Tam Hoang giới thời điểm, chính là cái này vô danh người, xếp hạng Tam Hoang bâng đứng đầu bâng.

...

Ba đạo huyết mang, khí trùng Ngu Đẩu, như là Tam đạo trường cầu vòng, trong hư không hiện mà qua! !

Cái này màn, tại Tam Hoang giới bên trong, cho dù là ngoài mấy trăm dặm, còn có thể nhìn thấy, kia ba đạo tránh mà qua như là trường hồng huyết mang.

Huyết mang đỏ thịnh, quá lớn!

Những nơi đi qua, toàn bộ thế giới, bởi vì cái này ba đạo bay thẳng Ngu Đẩu huyết mang, mà trở nên xích hồng phiến.

Quá trình này, kéo dài ba hơi.

Nhị Cầu không nghĩ tới, mình từ Hư Cảnh bên trong chết héo về sau, đi tới cái này Tam Hoang giới về sau, trong ngực của hắn, kia túi túi, vẫn tồn tại như cũ! !

300 năm, là Tam Sinh Luân Hồi thời gian.

Tại Hư Cảnh bên trong, hắn trong trăm mặc, một mình người đi về phía trước 300 năm.

Trong lúc đó, không dừng lại chút nào, chỉ là tại sau cùng năm mươi năm có ngộ hiểu.

Tại đầu này không có cuối trên đường, không chỉ cần phải vô thượng bền lòng cùng nghị lực, như thế đến, mới có thể tận chính mình cố gắng lớn nhất, đi được càng xa. Nhưng là tại con đường này bên trên, càng cần hơn chú trọng con đường này bên trên điểm điểm tích tích chi tiết, như thế đến, tại đi được càng xa đồng thời, mới có thể đi, càng thêm đặc sắc!

Cho nên, hắn tại chết héo cuối cùng trong nháy mắt có ngộ hiểu.

Về sau, cùng nói là được ban cho cho nhập huyền cảnh tu vi, chẳng bằng nói, cái này nhập huyền. . . Chính là hắn, tại Tam Sinh thời gian bên trong tâm chí khổ tu, tu luyện thành quả.

Từ đây, hắn nhập huyền cảnh, cùng cái khác Yêu tộc này tu nhập huyền cảnh, hoàn toàn khác biệt.

Hắn nhập huyền cảnh, vô tận cảnh!

Mà bởi bạn hắn Tam Sinh Tiểu Thạch Đầu, cùng cuối cùng năm mươi năm Nhị Cầu nhặt nhặt 2999 khối sa thạch. . . Lúc này đúng là từ Hư Cảnh bên trong, đi theo hắn, đi tới Tam Hoang giới.

Vì sao lại dạng này?

Nhị Cầu không rõ.

Tại khép lại bỏ nang trước đó, Nhị Cầu ánh mắt, đối trong đó sa thạch hơi quét, vội vàng liếc! !

Bên trong mặc dù căng phồng, trọng lượng, so sánh tại Hư Cảnh bên trong không sai biệt lắm, nhưng lúc này bố trí trong túi, rõ ràng chỉ có ba khối đá.

Ba khối bộ dáng tảng đá.

Cái này ba khối đá, mỗi khối Nhị Cầu đều nhìn quen tất đến cực điểm!

Bởi vì cái này ba khối đá, chính là hấn tại Hư Cảnh bên trong, ba trăm năm trước, tìm kiếm được thứ tảng đá bộ dáng.

Bén nhọn mà góc cạnh đột ngột.

Tại sao có thể có ba khối? Mà lại, còn bộ dáng? !

Nhưng mãnh liệt bộc phát đồ thịnh huyết mang, để Nhị Cầu theo bản năng khép lại túi.

Mặc dù trong lòng ngạc nhiên, nhưng sắc mặt, không có thay đổi chút nào.

Bất quá hấn cứ việc khép lại túi, đem cất kỹ, nhưng lúc trước xuất hiện ba hoi, như là trường hồng quán nhật huyết mang, đã đủ để hấp dẫn đông đảo tu sĩ ánh mắt.

Sau lưng Nhị Cầu, kia đội nhìn sắc mặt xa lạ tu sĩ, cũng đã là cấp tốc mà tới.

"Đạo hữu, xin dừng bước! !"

Cái này đội tu sĩ nhân tộc, tổng cộng có năm người. Mỗi người tu vi, cũng không tệ, thấp nhất là tên tam hoa tụ đỉnh cảnh luyện tinh trung kỳ nữ tử, nữ tử này sắc mặt mỹ lệ, chỉ là trong lúc phát tay, cổ cổ tao mị cảm giác, quần áo, càng là mỏng lớn lộ rõ, mơ hồ có thể thấy được, trước ngực cao ngất đột ngột, cùng quần áo khó mà che giấu tuyết trắng mà trắng tấp đù.

Còn lại bốn người, đều là nam tử.

Giờ này khắc này, nói chuyện chính là người cầm đầu. Một thân đường hoàng, quần áo bụi không nhiễm, mặt mỉm cười, mắt lộ chân thành, đi lại không vội không chậm, ngữ khí trầm thấp mà nhẹ nhàng chậm chạp, nghe này lọt vào tai, cho người ta cổ như mộc xuân phong cảm giác. Tại trong tay, càng có đem quạt xếp, khô bút khăn gọng, tại màu trắng gấp giấy bên trên, giống như tùy ý nhẹ chút mấy bút, liền thành bức ý cảnh tuyệt diệu Sơn Thủy Đồ.

Tại lời nói vừa mới rơi xuống đồng thời, màn trời trên trời cao, kia Tam Hoang Kính bên trên, linh quang đầu chuyển, hình thành số lượng.

"Hồng hoang Bảo khí, Tam Sinh Thạch, hiện! ! Hồng hoang trên bảng giáp ba số lượng!"

Tại Tam Hoang Kính bên trên, hiện lên Khí Linh không lồ đến cực điểm xanh xám ảnh chân dung, ánh mắt, tại xa xôi trên bầu trời, nhìn về phía Dịch Lập.

Theo Khí Linh dứt lời, lập tức tại Tam Hoang bảng bên cạnh khá xa chỗ, có khác bảng hình thành, tên là "Hồng hoang bảng khí" ! !

Theo hồng hoang trên bảng hiện ra tên Nhị Cầu, lập tức Tam Hoang trên bảng tên Nhị Cầu, quang mang đại tác.

Nhị Cầu có chút sững sờ, ngẩng đầu nhìn về phía trên trời cao, Tam Hoang Kính bên trên hai đạo bảng danh sách, chau mày.

Tại cái này hai đạo bảng danh sách phía trên, hấn đều là xếp hạng thứ.

Mà lại, lúc này Tam Hoang trên bảng, cái tên đằng sau, vốn là ba trăm số lượng, theo quang mang đại tác, đạo này số lượng, tăng đến ba ngàn! Trộn vện tăng lên gấp mười, tại Tam Hoang trên bảng, Dịch Lập danh tự phía dưới, là xếp hạng thứ hai Trương Nhược Ngu, phía sau số lượng, là hai trăm ba mươi.

Cái này phát sinh màn, nhất thời làm Tam Hoang giới bên trong đám người có chút ngơ ngác.

"Cái này. . . Đến tột cùng là tình huống như thế nào?"

"Tam Hoang bảng. . . Phía sau số lượng, không phải đại biểu tại Hư Cảnh bên trong, kiên trì thời gian a? Làm sao con sói con số lượng, tăng đến ba ngàn?"

"Còn có, cái này đột nhiên xuất hiện hồng hoang bảng khí, lại là cái gì?"

"Hồng hoang Bảo khí, lại là cái gì? Tam Sinh Thạch lại là cái gì? Nghe rất lợi hại đáng về! !"

"Mặc dù không rõ, nhưng cảm giác được rất là lợi hại đáng về."

Tam Hoang giới chỗ khác biệt tu sĩ, nhao nhao rơi vào trong trầm tư.

Chỉ là theo hồng hoang bảng xuất hiện thời gian bất quá trong chốc lát, tại "Hồng hoang bảng khí" phía trước, lại xuất hiện bảng.

Chỉ bất quá đạo này bảng danh sách, lại là rỗng tuếch.

Đứng đầu bảng phía trên, chính là bảng danh sách danh tự, tên là "Hồng hoang bảng pháp".

Tùy theo, tại "Hồng hoang bảng khí" về sau, lại hiện lên bảng, này bảng tên là "Hồng hoang bảng đan".

Đồng dạng cũng là rỗng tuếch.

Kết nối xuất hiện ba đạo bảng danh sách, trong nháy mắt này, có thể nói là để mới vừa tiến vào Tam Hoang giới không lâu lắm người, trong lòng trở mắt đồng thời, cũng dâng lên cổ dã vọng.

"Tam Hoang bảng. . . Thì ra là thế! !"

Nhìn lên bầu trời bên trong xuất hiện bốn đạo bảng danh sách, có tu sĩ thấy rõ.

"Thú vị, nhìn Tam Hoang bảng, chính là tổng bảng, mà tại cái này cuối cùng dưới bảng, lệnh nghĩ cách khí đan ba bảng! ! Cái này Tam Hoang giới bên trong quy củ, cũng là thật sự là để người đầu đầu! !"

"Pháp, khí, đan. . . Không biết như thế nào, mới có thể lên bảng? !"

Bây giờ, ngoại trừ Tam Hoang trên bảng, có ba mươi số lượng. Tại pháp khí đan ba trên bảng, duy chỉ có tại "Hồng hoang bảng khí" phía trên, có người xếp hạng, người này chính là Dịch Lập!

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Bạo động

Một thân vô danh, đứng tại Tam Hoang giới bên trong, tòa vô danh đỉnh núi, tại tòa này vô danh sơn phong chỉ đỉnh, có khối vô danh cự thạch, vô danh cự thạch phía trước mấy chục mét, là vô danh vực sâu.

Cương phong liệt liệt, thổi lật phát thiếu niên vô danh dưới trán tóc đen!

Lờ mờ có thể thấy được, đây là trương bình thường mặt, vỡ vụn mà lạnh lẽ, ô đen như mực mái tóc đen dài, theo gió phát phối bên trong, đem mặt mày che lại nửa, cũng che khuất trương này bình thường trên khuôn mặt, nhất là rung động lòng người con mắt.

Một thân tuy không tên, mà mất lại như thần điện.

Hắn, vô danh, lấy trăm tám mươi số ước lượng, xếp hạng Tam Hoang bảng bảng danh sách thứ tư vô danh.

Tại Hư Cảnh bên trong, vô danh tồn tại trăm tám mươi thời gian mười năm, cho nên hắn tại Tam Hoang trên bảng số ước lượng, là trăm tám mươi.

Nhìn trời màn trên trời cao bốn đạo bảng danh sách, thiếu niên vô danh khoe miệng hiện ra tia lãnh ý.

Tại cái này tia lãnh ý bên trong, càng ẩn chứa cỗ lửa giận cùng áp chế sát ý ngút trời.

"Rất tốt, rất tốt! ! Bản tôn coi là, muốn phí phiên trắc trở, mới có thể kích phát pháp khí đan ba bảng, không nghĩ tới, lại là có người đem kích phát! ! Người này không đơn giản, là bóc đo bên trong biến số! ! Nhưng. . . Cái này cắt, chung quy là bản tôn đã đặt chân thôi." Nhìn xem Tam Hoang bảng tên Nhị Cầu, thiếu niên vô danh khoe miệng toát ra tia kiêu ngạo tà ý, "Dịch Lập? Ngược lại là có thể đem thu làm nô tài!"

Thiếu niên vô danh tựa hồ đang đợi cái gì, hiển nhiên, hắn rất không quen chờ đợi, lúc này thiếu niên vô danh chân mày hơi nhíu lại, theo đầu kia tóc đen nhánh trong gió tùy ý đến bông bành, cả người khí chất lạnh lẽo, cho dù là hắn lúc này bình thường phổ thông dung nhan, cũng lộ ra, không còn bình thường.

Phía sau tiếng gió rít gào, quỷ dị gió lốc lượn vòng lấy, hai đạo hư ảnh từ trong dần dần ngưng thực, đi ra.

Cái này hai đạo hư ảnh , vừa đi, thân hình , vừa phát sinh biến hóa.

Bao trùm tại trên đó túi da, âm vang ở giữa căng nứt.

Theo da người tróc ra, cái này hai đạo hư ảnh, hiện ra thật khuôn mặt.

diện mục, mặc dù là nhân tộc này tu khuôn mặt, nhưng phía trên thịt u cục chập trùng, gương mặt thái dương chỗ hiện đầy lân giáp, cái trán càng có bén nhọn nhô lên, hình thành viên trùy hình sừng thú. Hai người này diện mục rất giống, lại cực kỳ dễ dàng phân biệt, chỉ vì hai người này cái trán như là tê giác chỉ giác bộ dáng sừng thú, nhan sắc lại là khác biệt quá nhiều.

Làm kim sắc, khác thì là ngân sắc.

Mà lại, gương mặt chỗ lân giáp, đồng dạng là có vàng bạc chi sắc khác nhau.

Hai vị này, rất khó gọi hẳn là nhân tộc, cũng rất khó gọi hẳn là Yêu tộc.

Chính xác tới nói, hẳn là loại xen vào nhân tộc cùng Yêu tộc ở giữa chủng tộc.

"Thật có lỗi, điện hạ, chúng ta tới muộn!" Kim Giác cùng Ngân Giác, quỳ một chân trên đất, hướng về thiếu niên vô danh thăm viếng nói.

Hai người này thần sắc trên mặt trịnh trọng mà cuồng nhiệt, nhưng không có e ngại.

"Không sao cả! Mặc dù nhàn rồi, nhưng là. . ." Thiếu niên vô danh ngẩng đầu nhìn về phía màn trời trên trời cao Tam Hoang Kính.

"Sách, pháp khí đan ba bảng vậy mà vượt qua chúng ta tưởng tượng, đúng là như vậy khai bảng, như thế đến, cũng là tiết kiệm được ta và rất nhiều tinh lực cùng thời gian. Bản vương muốn chúc mừng điện hạ, khoảng cách kia Cửu Hoa Kinh, thêm gần bước!" Nói chuyện chính là, sinh ra Kim Giác người diện mục cùng bên cạnh hẳn sinh ra Ngân Giác em trai khác biệt, nhìn có chút vui cảm giác. Mà Ngân Giác, thì là mặt mũi lãnh khốc, rất ít phát biểu.

Lại nghe kia Kim Giác lại nói, " nghe nói, chỉ có mở bốn đạo hoang bảng, Cửu Hoa Kinh mới có hiện thế khả năng, như thế đến, mới có cơ hội, thu hoạch được Cửu Hoa Kinh truyền thừa! Cái này tự nhiên cũng là huynh đệ của ta hai người, đi theo điện hạ tới nơi đây nguyên nhân. Bất quá dưới mắt xem ra, chúng ta vận khí không tệ, cái này Tam Hoang bảng khai bảng đến không có cái gì, ngược lại là pháp khí này đan ba bảng mở, có chút lệnh người bất ngờ. Theo bản vương xem ra, đây là điện hạ điềm lành!"

Thiếu niên vô danh khước miệng nhếch lên, "Tự nhiên xác nhận như thế. Ta là đã tới, Cửu Hoa Kinh không hiện thì thôi, nếu là thật sự có tạo hóa truyền thế, ta nhất định phải được! ! Ta muốn để người trong thiên hạ minh bạch, thiên hạ này, đến tận cùng là thiên hạ của ai!"

Kia Ngân Giác sắc mặt từ đầu đến cuối lạnh lùng, không lớn nói chuyện.

Nhưng sáng nói chuyện, thường thường thì là có chút tà đạo cái khác người ý tứ, "Đã là điềm lành, nhưng theo bản vương xem ra, cái này sao lại không phải biến số? Dù sao, nhìn lúc này bốn đạo hoang bảng, rõ ràng là cái này Dịch Lập người, độc lĩnh phong tao!"

Thanh âm của hắn trầm thấp, tràn ngập lãnh ý.

Thiếu niên vô danh sắc mặt lạnh xuống, trong lòng không thích, lúc này lạnh giọng mở miệng, "Cũng tốt, lúc này Tam Sinh Thạch bực này hồng hoang Bảo khí giáp ba số lượng hiện thế, không ngại đi chiêu cố người này! ! Nếu như có thể mà nói, đem thu vì bản tôn cổ nô, cũng chưa chắc không thể!"

Vàng bạc hai sừng người, nghe nói thiếu niên vô danh trong thanh âm hàn ý, lập tức đều hơi hơi khom người, ra hiệu lĩnh mệnh.

"Cần tuân điện hạ chỉ ý!"

Vô danh nhìn về phía Tam Hoang bảng đứng đầu bảng, "Hoặc là giết chết, đoạt số ước lượng, như vậy bản tôn, chính là đứng đầu bảng! !"

Lạnh lùng mà tự tin cười về sau, ba người này thân hình vọt, hướng về ba đạo huyết quang kích xạ phương hướng bay trốn đi.

...

Hồng hoang bảng, hồng hoang bảng, hồng hoang bảng, lại xưng làm pháp khí đan ba bảng.

Cái này ba đạo bảng danh sách hiện lên ở Tam Hoang Kính bên trên, đối Nhị Cầu tới nói, không có quá lớn ý nghĩa, ngược lại là loại phiền toái.

Lúc này, theo hẳn thu Tam Sinh Thạch, tại trước mặt, kia đường hoàng người, liền nhẹ lay động lấy quạt xếp, đem Nhị Cầu con đường, ngăn chặn.

Theo hồng hoang trên bảng nổi lên tin tức, trước mặt năm người này không khó biết được, vừa mới kia ba đạo trùng thiên huyết quang, chính là Tam Sinh Thạch.

Tam Sinh Thạch, là hồng hoang Bảo khí giáp ba số lượng pháp bảo, nói cách khác, tại hồng hoang trên bảng, bài danh thứ ba pháp bảo.

Lấy Cửu Hoa để quân sinh tu đạo trần tã, nhất là có thể là phạm phạm?

"Đạo hữu, xin dừng bước! ! Tại hạ Thân Công Hồ, đối cái này Tam Sinh Thạch có phần cảm thấy hứng thú, đạo hữu có thể hay không đem này lấy ra, chúng ta lên nghiên cứu một chút?" Người này đường hoàng đến vừa cười vừa nói. Tại trong ánh mắt, càng là có trận trận đắc ý cùng bá đạo ý tứ. Hắn dựa vào, chính là bọn hắn cái này đoàn người tu vi, đều muốn so Nhị Cầu muốn hai cái tiểu cảnh giới. Lượng cái này con sói con, cũng không dám vi phạm đề nghị của hắn cùng ý tứ.

Lại nói, thất phu vô tội hoài bích kỳ tội!

Đã có tội, vậy chính là có tội chi thân, dựa vào cái gì người mang trọng bảo?

Thân Công Hồ vô luận như thế nào suy tư, đều cảm thấy cái này con sói con, hôm nay rõ ràng là cho hắn đến đưa cơ duyên và pháp bảo! !

"Ha ha, ta Thân Công Hồ ba suy bảy bại khí vận, cuối cùng là muốn sửa đổi một chút!"

Không tin?

Người nhìn ta sau lưng, bốn cái huynh đệ tỷ muội phản bác nữa cũng không muộn!

Tại Tam Hoang giới ngoại, Thân Công Hồ bởi vì đủ loại nguyên nhân, là tên tán tu, không phải hắn không muốn kết giao bằng hữu, mà thật sự là giao không lên bằng hữu.

Nhưng đã tới cái này Tam Hoang giới bên trong về sau, trong khoảng thời gian ngắn, Thân Công Hồ liền nương tựa theo ba tác không nát miệng lưỡi, liên hợp bốn vị đạo hữu, tạo thành đội, đề tại cái này Tam Hoang giới bên trong, có mạnh hơn sức cạnh tranh!

Vừa hình thành liền minh chi thể, cái này con sói con liền cảm Tam Sinh Thạch đưa đến bên miệng.

Cái này đến miệng thịt mỡ, nếu là không ăn đi, người nói, có phải hay không ngốc?

Nhìn lên trước mặt Thân Công Hồ khỏe miệng mang theo như có như không cổ quái ý cười, Dịch Lập thần sắc không thay đổi, trong lòng, lại là có cỗ thật sâu chán ghét cảm giác.

Người này, nhìn như diện mục hiền lành, nhưng . . Có phải hay không tham lam đến không có chút nào ranh giới cuối cùng?

Mà lại, lời nói ra, đúng là như vậy đường hoàng, không có chút nào liêm sỉ!

Dù sao, nếu là tìm cái khác lấy cớ, đều tuyệt đối phải so dưới mắt cái này muốn tốt.

Lên nghiên cứu?

Nhị Cầu nhìn chăm chăm Thân Công Hồ, khẽ nhủ mày, phun ra cái chữ, "Cút!" .

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Đưa mắt đều địch!

Nhị Cầu có thể cảm giác được một cách rõ ràng, có không ít khí tức cường đại, bởi vì nhận Tam Sinh Thạch kích S mà ra ba đạo huyết quang, bị hấp dẫn mà tới.

Đám người tiến vào Tam Hoang tháp, là vì cái gì?

Nếu như có thể nói, tốt nhất là có thể có được Cửu Hoa để quân truyền thừa, Cửu Hoa Kinh!

Nhưng đây đối với đại đa số người tộc chi tu cùng Yêu tộc tới nói, rõ ràng là khả năng không lớn.

Như vậy, bọn hắn tiến vào Tam Hoang tháp, đi tới cái này Tam Hoang giới, gây nên chính là tạo hóa cùng lịch luyện.

Cái gọi là tạo hóa, không có gì hơn pháp, khí, đan loại hình bảo bối.

Tam Sinh Thạch, đủ để cho chín tầng tu sĩ cùng Yêu tộc, đỏ mắt.

Chớ đừng nói chi là, lúc này kính thủy lâu đài trước được nguyệt Thân Công Hồ năm người.

Năm người này, rõ ràng là cất muốn giết người cướp của tâm tư.

Buồn cười là, tại giết người cướp của trước, tên này vì Thân Công Hồ ngu xuẩn, còn nói như thế một cái ngu xuẩn lấy có.

Nhị Cầu đối với cái này, trong lòng có chút miệt thị!

Giết liền giết, làm gì nhiều lời!

Cho nên, hấn chỉ có một chữ.

"Cút!"

Sạch sẽ, lưu loát, như một cây đao chém xuống, trực tiếp đem hết thầy dạy rồi chặt đứt, chỉ để lại đúng sai.

Thân Công Hồ sững sờ, người này có phải hay không choáng váng? Có như thế không biết sống chết sao?

Nhưng Thân Công Hồ chưa hề đều không phải là loại kia kẻ lỗ mãng, phân chỗ tốt thời điểm, hấn xông đến tương đối mãnh, nhưng nếu là động thủ, hấn tuyệt đối sẽ không rơi xuống đồng bạn của nó. Lúc này Thân Công Hồ sững sờ về sau, con ngươi đảo một vòng, liền biểu hiện được khí phẫn điền ưng, "Các vị đạo hữu giúp ta, cùng một chỗ chém giết kẻ này, đoạt Tam Sinh Thạch! ! Không chỉ có như thế, hơn nữa còn có thể giết chết, đoạt số ước lượng, như vậy tại Tam Hoang trên bảng xếp hạng sẽ càng cao, như số ước lượng lớn nhất, như vậy liền có thể xếp hạng Tam Hoang bảng đứng đầu bảng, bảng này thu hoạch được Cửu Hoa để quân tạo hóa, cũng không phải là không được!"

Quát chói tai bên trong, Thân Công Hồ bấm ngón tay bấm quyết, tại trên thân, gào thét mà ra trận trận nồng vụ.

Tại trong sương mù dày đặc, có bóng đen một quyền, hóa thành một con khổng lồ mãnh thú, hướng về Nhị Cầu miệng lớn nuốt tới.

Cái này bóng đen mãnh thú, đã là sinh động như thật, toàn thân hoa văn lộng lẫy, lại là một con báo, ánh mắt đứng là lóe ra yếu ớt lục mang, nhìn hung thần đến cực điểm.

Nhưng con báo này, tại vọt tới Nhị Cầu trước mặt thời điểm, bị tay trái như đao, một tay đao chém vỡ sụp đổ.

Thân Công Hồ sững sờ, Y chìm mở miệng, "Các vị đạo hữu cùng tiến lên, người này thần thông bất phàm!"

Tại cái này Thân Công Hồ dẫn đầu làm khó dễ tình hình dưới, bốn người khác đồng dạng là động thủ, hướng về Nhị Cầu sát tướng mà tới.

Nhưng kia Thân Công Hồ, lại là từ đầu đến cuối cùng Nhị Cầu duy trì khoảng cách nhất định, người này thần thông, cũng là có chút cổ quái, luôn luôn bấm ngón tay bấm quyết ở giữa, liền có thần thông hình thành, nhìn như khí thể bất phàm, nhưng ẩn chứa trong đó uy lực lại là không được, rất là bình thường, cùng thứ ba hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong tu vi, có chút không phù hợp lắm.

"Mọi người tốc chiến tốc thắng, có người nhanh muốn tới! ! Đến lúc đó, liền không dễ làm!" Thân Công Hồ thúc giục nói.

Theo bấm niệm pháp quyết, trước mặt, lại xuất hiện bốn năm con báo bóng đen, theo bốn người kia, gào thét bên trong hướng về Nhị Cầu đánh tới.

Năm người này, tu vi đều là bất phàm.

Cao nhất, chính là cái này hồ quát không chỉ Thân Công Hồ, tu vi là tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong, tương đương với Yêu tộc nhập huyền cảnh đỉnh phong.

Thấp nhất chính là kia hơi có gió S chi tư nữ tu, tương đương với nhập huyền cảnh tầng thứ nhất trung kỳ đáng về,

Trong mắt bọn họ, Nhị Cầu bất quá là nhập huyền cảnh tu vi.

Mà lại, nhập huyền cảnh tu vi, còn là vừa vặn bị Tam Hoang giới ban thường không lâu, căn bản là khó mà hình thành hữu hiệu là chiến lực.

Đối mặt năm người này, con sói con bắt tử cũng khó khăn!

Đây là lẽ thường.

Nhưng, Nhị Cầu nhập huyền cảnh, hấn không phải nhập huyền cảnh, nhưng cũng là nhập huyền cảnh, chỉ là hấn cái này nhập huyền cảnh, cũng chỉ có thể là nhập huyền cảnh. Hấn nhập huyền cảnh, không có cùng cực chỗ, như cùng hấn tại Hư Cảnh bên trong đi qua 300 năm, như là hỏi này đồ, vĩnh viễn không cuối cùng.

Nhưng chính là cái này vĩnh viễn không cuối nhập huyền, mới có thể xưng được là "Huyền".

Huyền hoặc khó hiểu, huyền không thể nói.

Đơn giản tôi nói, Nhị Cầu nhập huyền cảnh tu vi, trong thiên hạ, có lẽ là duy nhất cái này một phần, tại nhập huyền cảnh bên trong, bởi vì không có cùng cực chỗ, cho nên, tại nhập huyền cảnh nội, Nhị Cầu tu vi, là tuyệt đối chứa tể, là tại nhập huyền cảnh tam trọng thiên đỉnh trên đỉnh. Thậm chí nói, lấy hấn nhập huyền cảnh cô quái tu vi, cùng tụ tập đan cảnh Yêu tộc, hoặc là nói Ngũ Khí Triều Nguyên cảnh nhân tộc chi tu một trận chiến, cũng không phải không được! !

Đây cũng là, đương kim Nhị Cầu nhập huyền cảnh.

Cái này cũng là chân chính nhập huyền!

Bốn người, tại Thân Công Hồ thần thông gia trì hạ, liên tiếp gào thét bên trong hướng về Nhị Cầu sát tướng mà tới! !

Đầu tiên, thì là kia bốn năm đạo báo đen hư ảnh, u lục này mang, tại trong ánh mắt lấp lóe, giương nanh múa vuốt, phô thiên cái địa, khí điểm ngập trời.

Nhưng ở trong mắt Nhị Cầu, cái này năm con báo đen, hoàn toàn không đáng giá nhắc tới.

Cái này năm con báo đen, hoặc là đánh giết, hoặc là cắn xé, hoặc là đi khắp. . . Nhìn như hung tàn, nhưng theo Nhị Cầu chỉ điểm một chút dưới, đều hiện ra sụp đổ chi thể! Tại về sau, chính là kia ba đạo thân hình uy mãnh Đại Hán, từng cái đánh tới, theo sát tại ba người đằng sau, thì là kia gió S chỉ tư nữ từ này sĩ.

Người cầm đầu, trong tay chấp nhất một cây răng sói xương bông, nó lớn nhỏ, đúng là muốn so Nhị Cầu La Sâm đại trảm, còn có lớn hơn một vòng.

Người này cũng là uy mãnh, dáng người chừng cao ba mét, như là một tòa núi nhỏ, gào thét bên trong, sau người, mơ hồ có cổ mạn Cự Nhân hư ảnh hiển hiện, Lão Nha hung tàn, để khí thế trên người, càng là như là núi lở chi thể, một gây hướng về Nhị Cầu đập tới.

Hai mắt chó lạnh lùng, thân hình hấn bất động, trong tay đỏ huyết sắc quang mang lóe lên, liền xuất hiện Huyền Thiết Đoán Tẩn.

"Hắc hắc ~" nhìn thấy Dịch Lập đồng dạng là một gây đập tới, người này khoe miệng toát ra một tia tàn nhẫn cùng thương hại ý cười.

Oanh! Long! !

Nương theo lấy oanh kích thanh âm, Nhị Cầu thân hình rút lui ba bước, mà người này khoe miệng, tàn nhẫn cùng thương hại ý cười, ngưng kết! !

Tại trong tay, cây kia răng sói xương bông từ dưới lên trên, đứt thành từng khúc, hóa thành bột mịn!

Cái này căn cốt bông đứt gãy về sau, đứt gãy chi thể, cũng không có suy giảm, mà là lan tràn đến cánh tay của người này phía trên, đầu tiên chính là hai tay đứt gãy thành bột mịn, sau đó chính là thân thể. Như là gió quét Thu Diệp, sụp đổ.

"Đại ca? !"

Phía sau hai người, vô luận là tướng mạo, hay là dáng người, hay là trí lực, đều cùng phía trước người, không kém bao nhiêu.

Thoạt nhìn là, huynh đệ ba người.

Người này theo lấy bọn hấn cái gọi là đại ca, bị Nhị Cầu một gây nện đất sụp bại, hai người này máu đỏ mắt, một người dẫn theo to lớn búa đá, một người C lấy khai sơn đại đao, đã là âm vang mà tới.

Mặt đất tại bước chân phía dưới, ầm ầm run rẩy.

Nhị Cầu trong lòng lãnh ý, "Dám cùng ta Yêu tộc so đấu R thân chi lực, không khác muốn chết! !" Nhìn ra được, ba người này tại trên việc tu luyện, đi là lấy lực chứng đạo phương hướng, nhưng Nhị Cầu, cũng giống như thế. Mặc dù trước mắt hấn, cũng không có ở phương diện này, mạnh chịu khổ cực, nhưng Nhị Cầu, dù sao cũng là Yêu tộc chi tu. R thân chi lực, xa không phải ba người này có thể so sánh.

Lại nói, Nhị Cầu trong tay Huyền Thiết Đoán Tẩn, căn này xích kim sắc gây sắt, mặc dù Dịch Lập không hấn sẽ dùng, nhưng. . . Này bông, có thể phát huy ra hấn 300% lực đạo! !

Đây cũng là G bông này khí chỗ đáng sợ.

Phanh phanh! !

Hai G cây xuống dưới, hai người này đồng dạng là bị Nhị Cầu nện thành R bùn.

Cũng thiên kiều bá mị nữ tu, xông so sánh chậm, trong nháy mắt, Nhị Cầu liền đem ba người đánh thành mảnh vụn, một màn này, để tên này nữ tu tâm thần rung mạnh đồng thời, càng là không chút do dự dừng lại bước chân, đập trên mình phi kiếm dưới chân, liền hướng nơi xa phương hướng đuổi theo.

ánh mắt, thấy được xa xôi chỗ, đã là sắp hóa thành một điểm đen Thân Công Hồ lúc, hơi sững sờ! !

Cái này Thân Công Hồ, thấy tình thế không ổn, sớm đã là bỏ trốn mất dạng, căn bản cũng không có cùng Nhị Cửu một trận chiến dự định.

Ở tên này nữ tu hơi sững sờ sát na, thân hình bỗng nhiên run lên, sau đó thân thể đúng là lấy tốc độ cực nhanh, hiện ra đường vòng cung chi thế, ầm vang một tiếng, đập vào phía trước cách đó không xa Thanh Nhai bức tường đỏ ở giữa. Trong chốc lát, hương tiêu ngọc vẫn, phần hồng dung nhan không còn, ngọc cốt đá lỏm chỏm, hóa thành một mảnh máu cặn bã.

Tại trên thân, xích huyết sắc Huyền Thiết Đoán Tấn còn tại rung động ầm ầm.

Thật tà ác G cây! !

Nhị Cửu sắp tiến đến, nhìn thấy căn này G cây, toàn thân huyết hồng sắc, trên đó hình như có gân xanh sắc mạch máu, đúng là tại miệng lớn Âm Huyết.

Dịch Lập nhủ mảy, nương theo lấy ầm ầm đá nứt thanh âm, đem từ bức tường đỏ bên trên cầm xuống, cắt kỹ.

Trong mơ hồ, có thể cảm giác được, căn này Huyền Thiết Đoán Tấn, càng thêm đến nặng nề.

Căn này Huyền Thiết Đoán Tấn là từ kia Trần Lưu trong tay đoạt tới, dưới mắt xem ra, căn này G bông, đúng là một cây tà vật!

"Cái này chính là. . . Nhập huyền cảnh a?"

Nhị Cửu nắm chặt song quyền, cảm thụ được tại nhập huyền cảnh bên trong, kia bành trướng vô cực lực lượng, trong mắt tràn ngập tà ý.

"Con sói con, đem Tam Sinh Thạch lưu lại! !"

Nhị Cửu ngoại nhìn nhìn lại, lại có một nhóm người tới, đều là bị lúc trước kia ba đạo trùng thiên huyết mang, hấp dẫn mà tới.

Giờ này khắc này, càng có chút tu sĩ yêu tộc, đi tới bị Nhị Cửu giết chết ba người toái thi trước, tìm kiếm một phen, tìm được trong cơ thể nguyên bản liên ấn chứa tinh điểm. Những này tinh điểm, Dịch Lập cũng không xa lạ gì, chính là lúc trước, tiến vào Tam Hoang tháp trước, người có duyên trong cơ thể có tinh điểm. Vì những này tinh điểm, Nhị Cửu giết mười mấy người, lúc này mới đình đầu có bốn đạo hào quang ngưng hiện, có tiến vào Tam Hoang tháp tư cách.

Nhìn thấy trước mắt, chính là kia tu sĩ yêu tộc, tương tinh điểm tìm ra về sau, đột nhiên khê hấp, tinh điểm liền âm phai nhạt.

Mà tại trên người của người này, thì là số ước lượng tăng lên hơn hai trăm điểm! !

Kia tu sĩ yêu tộc, ngẩng đầu nhìn về phía Nhị Cửu, thê lương cười một tiếng.

Sau khi làm xong, tại Tam Hoang trên bảng, nguyên bản xếp hạng thứ mười ba, tên là Lục Một Yêu tộc chi tu, xếp hạng, tăng đến thứ mười.

Liền là bởi vì, thôn phệ cái khác chi tu số ước lượng.

Gặp một màn này, Nhị Cửu tâm có điều ngộ ra, "Số ước lượng. . . Thì ra là thế! !"

Một chút muộn tu sĩ, gặp kia Yêu tộc chi tu, nuốt số ước lượng về sau, trong lòng tiếc nuối chỉ sắc.

"Nghe nói, mấy trăm năm trước, Tam Hoang trong tháp, độc hữu chiến thần đi ra, số ước lượng, sắp xếp Tam Hoang bảng đứng đầu bảng, những người khác, đều bị hắn giết chết!"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: Như thế nào tán?

Tam Hoang trên bảng, ngoại trừ Nhị Cửu bởi vì ba ngàn số ước lượng, cùng hạng hai hơn năm trăm số ước lượng, chênh lệch có chút lớn, trong lúc nhất thời vững như bàn thạch, ổn thỏa đứng đầu bảng chi vị. Mà tại phía dưới, theo Tam Hoang Kính bên trên, không ngừng lấp lóe cùng nhảy vọt phù quang lược ảnh, Tam Hoang trên bảng số ước lượng điểm số đang không ngừng phát sinh biến hóa. Mà lúc này xếp hạng chi vị, sớm đã là phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Xếp hạng thứ hai, đã sớm không còn là Trương Nhược Ngu.

Thậm chí là, tại Tam Hoang trên bảng, lúc này mới một lát sau, liền đã không thấy tên Trương Nhược Ngu.

Dù sao, giờ này khắc này, Tam Hoang trên bảng, người thứ ba mươi số ước lượng, đã đạt đến hơn ba trăm.

Nhị Cầu nao nao, liền minh bạch nguyên do trong đó.

Cái này nhìn như bình tĩnh, không có chút rung động nào Tam Hoang giới, kỳ thật đã là cuộn cuộn sóng ngầm, thậm chí, xung là huyết tinh tàn khốc cũng không đủ.

Bất quá, có chút phiền muộn phải là, hồng hoang bảng hay là hồng hoang bảng, hồng hoang bảng, cái này ba trên bảng, duy chỉ có Nhị Cầu một người danh tự, thỉnh thoảng xuất hiện, tại hồng hoang trên bảng, lấy Tam Sinh Thạch đứng hàng hồng hoang bảng bảng danh sách đứng đầu.

Điều này nói rõ, huyết tinh mà điên cuồng đến giết chóc, đã tại Tam Sinh giới bên trong triển khai! !

Giết người, giết yêu. . . Thậm chí là, giết thú!

Giết Tam Hoang giới bên trong này thú, đồng dạng là có thể thu hoạch được số ước lượng này điểm. Chỉ bất quá, so sánh với giết những người khác, đoạt số ước lượng so ra, có chút chậm chạp thôi.

Mà tại ở trong đó, người hấp dẫn nhất, không ai qua được Dịch Lập ba ngàn điểm số ước lượng.

Còn có. . . Tam Sinh Thạch! !

Nhị Cầu hơi tưởng tượng, liền hiểu rõ ở trong đó biến hóa cùng nguyên do.

Cái này mới bất quá là ngăn ngừ nửa ngày, cái này Tam Hoang giới, quét qua nửa ngày trước bình tĩnh cùng yên tĩnh, trở nên huyết tinh mà tàn khốc.

Dịch Lập cũng minh bạch, mình cùng trong tay Tam Sinh Thạch, đã thành lúc này trong mắt mọi người, nhất mậ một miếng thịt.

"Con sói con, đem Tam Sinh Thạch lưu lại, có thể tha cho ngươi khỏi chết! !" Thanh âm mờ mịt hư vô, không biết từ chỗ nào truyền đến.

Có người cười lạnh.

Con sói con cái mạng này cùng Tam Sinh Thạch so, không đáng tiền, bất quá là ba trăm số ước lượng thôi, mà Tam Sinh Thạch, lại là hai ngàn bảy trăm!

"Tam Sinh Thạch. . ."

Tam Sinh Thạch tại sợ bóng sợ gió bên trong bởi bạn Nhị Cầu 300 năm, hẳn sớm đã là đem hòn đá nhỏ này, coi như mình ra. Hẳn từng đem ngâm tại trong miệng của mình, hơn 200 năm, cùng Tiêu Thạch Đầu, đã sớm có huyết nhục tương liên cảm giác.

Để hẳn xuất ra Tam Sinh Thạch, không khác, để Nhị Cầu ở trong lòng bên trên, cắt khối tiếp theo thịt! !

Nhị Cầu thân thể nhảy lên, đứng ở trên vách đá dựng đứng, tại dốc đá ở giữa, chính là tên kia nữ tu, bị Nhị Cầu đóng đinh chỗ, máu tươi xương vỡ, phá nát thân thể tàn phế, hấp dẫn mắt Tam Hoang giới bên trong ăn mặc nát cổ quái chim ưng. Những này chim ưng cũng không sợ người, cứ như vậy tại trước mắt bao người, tranh đoạt cắn xé thịt nát, nhìn nhìn thấy mà giết mình.

Nhị Cầu giương mắt nhìn lên, ngoại trừ kia xếp hạng Tam Hoàng bảng thứ mười Lục Một, còn có hai người truy kích mà tới.

Cách hẳn đều là mấy trăm trượng xa, không xa cũng không gần! !

Đương nhiên, ần không ở trong tối chỗ, tuyệt không chỉ ba người này, lại là ần mà không phát, chuẩn bị một kích trí mạng, cướp đoạt Tam Sinh Thạch.

Nói một cách khác, kia mờ mịt vô tung thanh âm, chính là không biết từ chỗ nào truyền đến.

Nhị Cầu lấy ra túi, chậm rãi mở ra, trong chốc lát, trùng thiên huyết mang, thẳng xâu Thương Hải, như là ba đầu cổ thùng nước huyết sắc Thương Long dựng đứng ở trong thiên địa.

"Đây là các ngươi muốn. . . Tam Sinh Thạch!"

Ba mắt người có chút hí mắt, tâm thần sửng sò, trong lòng tuy có khát vọng mãnh liệt, nhưng quả thực là đã ngừng lại bước chân, không hề động.

"Con sói con sao dám can rờ như vậy? Chẳng lẽ lại có chỗ ý lại?"

Huyết mang thẳng xâu như Thương Hải trời cao phía trên, cho dù là Tam Hoang Kính, trong mơ hồ, cũng tại rung động, tựa hồ tại cùng cái này ba khối đá, lẫn nhau Hô Hòa. Tam Hoang giới bên trong, hồng hoang Báo khí giáp ba số lượng, đã là rất đáng gờm báo bối!

Ba đạo huyết mang, kéo dài mười mấy hơi thở, rốt cục thu lại.

Trong lúc này, có càng nhiều tu sĩ, phân biệt phương hướng, cuồng động mà tới.

Nhị Cầu từ trong bao vải, lấy ra ba khối Tiểu Thạch Đầu.

Hắn thấy, cái này ba khối Tiểu Thạch Đầu, chỉ là bình thường đến cực điểm Tiểu Thạch Đầu, hiện ra màu xanh, bén nhọn có sức sống sùng.

Tại cái này ba khối nhỏ trên tảng đá, ngoại trừ có kỳ dị linh sóng chấn động, lộ ra lúc này Tiểu Thạch Đầu, đã không còn là giống lúc trước Hư Cảnh bên trong, như vậy bình thường. Nhưng ở trong mắt Nhị Cầu, càng quan trọng hơn là, cái này ba khối đá, cùng mình ở giữa, cổ này mãnh liệt huyết mạch tương dung cảm giác! Mỗi một khối, đều là như thế, đều như cùng ở tại Hư Cảnh bên trong, Nhị Cầu đem ngăm trong miệng kia hai trăm năm mười năm đồng dạng, nếu như không là cố ý đi cảm thụ, thậm chí là không cảm giác được cái này ba khối Tiểu Thạch Đầu tồn tại.

Bởi vì, cái này ba khối đá, theo Nhị Cầu, đã là thân thể một bộ phận.

"Tam Sinh Thạch! !!" Mờ mịt hư vô thanh âm, trong hư không quanh quẩn, truyền ra rất xa!

Đây là người đại năng tu sĩ, không biết lấy gì loại thần thông, đem tu vi của mình, áp chế ở tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong, tiến vào Tam Hoang trong tháp, cũng không sợ ngã xuống!

"Lúc trước, hiện tại, tương lai. Ân chứa cơ duyên lớn lao biến số! Cô lão theo như đồn đại, tay cầm Tam Sinh Thạch, có thể đã thông thời gian thông đạo, xuất hiện tại quá khứ hiện tại cùng tương lai tùy ý một điểm!"

Dần dần, có càng nhiều tu sĩ tụ lại ở cùng nhau.

ánh mắt, nhìn về phía xanh thẳm sườn đồi phía trên Dịch Lập.

"Hay là, lấy hủy đi một hòn đá đại giới, thay thế mình chết đi!"

Không thể không nói, đạo này hư vô mờ mịt thanh âm, đem Tam Sinh Thạch giá trị, dăm ba câu liền điểm ra.

Cái này khiến trong lòng mọi người xiết chặt, dần dần lửa nóng lên. Kia hư vô mờ mịt thanh âm tiếp tục nói, " hay là, đem luyện chế thành vang dội cổ kim Tiên Thiên Linh Bảo, Nguyệt Quang Bảo Hạp! ! Có được Nguyệt Quang Bảo Hạp người, có thể tùy ý xuyên thẳng qua thời gian giới hạn, bảo vật này chính là Tiên Thiên Linh Bảo, cứ nghe, chính là từ Tam Sinh Thạch luyện chế, chỉ là phương pháp luyện chế theo Nguyệt Quang Bảo Hạp cùng nhau tan biến tại năm tháng trường hà bên trong."

"Cái gì? ! Đúng là Tiên Thiên Linh Bảo tài liệu luyện chế? ?"

Có người kinh hô lên, không nghĩ tới, Tam Sinh Thạch giá trị, đúng là đạt đến như vậy đáng sợ trình độ!

Cho dù là đem đấu giá, như vậy, lấy Tam Sinh Thạch giá trị, đổi lấy linh thạch cũng tốt, hay là cái khác, đối với chúng tu sĩ tới nói, đều là một bút cực kỳ khả quan của cải.

Bất quá, đối với Dịch Lập tới nói, Tam Sinh Thạch với hắn mà nói, liền là Tiểu Thạch Đầu.

Viên kia bởi bạn hắn Tam Sinh thổ lộ hết Tiểu Thạch Đầu.

Từ đầu đến cuối, Dịch Lập đều không có đi cân nhắc, Tam Sinh Thạch giá trị, trong mắt của hắn, chỉ có Tiểu Thạch Đầu.

Vạn chúng nhìn trừng trừng, nóng mắt không thôi phía dưới, Nhị Cầu tay cầm Tam Sinh Thạch, sau đó từng cái đem, nuốt vào trong bụng.

Ánh mắt của hắn lạnh lẽo lên, nhìn xem ánh mắt chiếu tới chỗ, nhàn nhạt phải nói.

"Các ngươi, đến cầm chắc! !"

Hoàn toàn tĩnh mịch, lặng ngắt như tờ.

"Con sói con, đây coi như là ngươi đối ứng sao?"

Nhị Cầu không tiếp tục nhiều lời một chữ, nhiều lời một chữ, đã là không có ý nghĩa.

Nguyên tắc của hắn chính là, không chết không thôi! !

Chương 134: Cổ huyền cảnh

Phóng nhãn màn trời dưới bầu trời, Nhị Cầu một thân một mình, đưa mắt đều địch!

Nhưng hần thích loại này cô tịch cảm giác, có ta không cảm giác của hần.

Uh, đúng, còn có ba khối đá tương bồi cảm giác.

Hần không cảm thấy lạnh, nhưng là tu sĩ khác, tại gặp được Nhị Cầu một màn này về sau, nội tâm, lại là cảm thấy hơi lạnh thấu xương.

Nơi đây, sườn đồi ngàn thước, gió đập có âm thanh.

Nhưng tại trong tai của mọi người, lại vẫn như cũ là hoàn toàn tĩnh mịch, lặng ngắt như tờ.

"Ai nha, Nhị Cầu người người người. . ."

Đột nhiên, một trận dồn dập ồn ào thanh âm, đem mảnh này tĩnh mịch đánh vỡ.

Một thân ảnh, nhảy vào trong mắt mọi người.

Nhị Cầu nhìn lại, lại là Vương Ma Tử, cũng tới. Ánh mắt của hần không khỏi co rụt lại, cái này Vương Ma Tử, quá mức cho người bất ngờ cảm giác, lấy hần không đến động linh cảnh sáu tầng tu vi, lại cũng là có thể tiến vào Tam Hoang trong tháp, không thể không nói, cái này Vương Ma Tử mang cho Nhị Cầu quá nhiều ngoài ý muốn cùng kinh hi. Tựa hồ, không có Vương Ma Tử làm không được sự tình. Nói thật, Nhị Cầu trong nội tâm, tuy chỉ là giật mình, lại đã không có cảm giác nhiều lắm.

Đây cũng là Vương Ma Tử, ngoài ý liệu, trong dự liệu.

Vương Ma Tử lấy vụng về hình thức, bò lên trên sườn đồi phía trên, nói với Nhị Cầu, "Nhị Cầu oa, người nói Tam Sinh Thạch quý giá như vậy, người sao có thể nuốt xuống bụng bên trong đi đâu? Muốn ta nói, nếu như cái này Tam Sinh Thạch có thể đổi thành ngân tệ, bỏ lớn bỏ lớn ngân tệ, người ta đòi này vinh hoa cùng phú quý, chẳng phải là dễ như trở bàn tay! Người người này a, liền là chết chằm chằm! Mấy tảng đá, có gì có thể hiếm có, còn không bằng bỏ lớn bỏ lớn ngân tệ!"

Nhị Cầu nhíu mày, "Đại ca, người có chuyện gì?"

"Không có chuyện, lão phu liền là nhớ người, cho nên cũng liền tiến đến xem, thuận đường cũng tới cái này Tam Hoang giới dạo chơi! Nói không chừng, còn có thể phát một món tiền nhỏ! Như vậy đi, người nếu là có cái gì không cần pháp bảo cùng vật liệu, người cho lão phu, lão phu bảo đảm cho người bán cái giá tốt! !" Vương Ma Tử hắc vừa cười vừa nói.

"Đại ca, người vẫn là lui xuống trước đi đi, gió tanh mưa máu sắp tới, tung tóe người một thân máu, chỉ sợ cũng không đẹp!" Nhị Cầu ánh mắt lạnh lẽo, nhìn qua đám người. Vương Ma Tử đến, sẽ không để cho mưa gió sắp đến gió tanh mưa máu trở lại.

Có càng nhiều thân ảnh tới, có không ít, vẫn là quen thuộc đến, cũng có Bách gia tử đệ.

Trong đó không ít người, gặp được Vương Ma Tử, lập tức hưng phấn lớn tiếng hô uống, so với gặp được Dịch Lập, muốn xúc động phần nộ được nhiều.

"Bán sát vách, Vương Ma Tử là người? Không nghĩ tới, vậy mà tại Tam Hoang giới bên trong còn có thể nhìn thấy người?" Một râu quai nón, nhìn xem Vương Ma Tử, trong mắt tràn ngập xấu hổ giận dữ cùng tức giận.

"Người?" Vương Ma Tử sững sờ, "Người là ai?" Hần thực sự là nghĩ không ra, mình khi nào gặp qua người này.

Râu quai nón nghe xong, phần hận đến thét dài, dùng tràn đầy nổi giận thanh âm, gầm thét lối ra, "Vương Ma Tử, người bán cho lão tử pháp bảo, nói là có thể giết ngũ khí triều nguyên đại năng tu sĩ, lão tử đi vào cái này Tam Hoang giới, liền gặp nơi đây tương đương với ngũ khí triều nguyên cảnh Hoang Thú, pháp bảo của người. . . Kém chút đem lão tử hồ chết! ! Cái gì cũng không nói, người lui trả lại cho ta tiền mồ hôi nước mắt, bằng không mà nói, lão tử cùng người không chết không thôi! !" Râu quai hàm này, nhìn có chút khí khóc, hết sức chật vật, nếu không phải trên thân tu vi khí thế, chính là tam hoa tụ đỉnh đỉnh phong, chỉ sợ sớm đã bị người vây giết.

"Đạo hữu, ta cũng là tương tự tình hình!"

"Ta cũng là a, nhưng bị lão đạo này cho hổ khô! !" Một Yêu tộc đáng ghét cười, trên gương mặt, có thật dài một đạo vết cắt, máu tươi tràn ngập, hiển nhiên là bị một loại nào đó phi cầm gây thương tích.

"Trả lại tiền, mẹ nó! !"

Không ít người sắc mặt cổ quái, nhất là những cái kia từ Vương Ma Tử trong tay, bỏ ra chút tiền, mua pháp bảo tu sĩ cùng Yêu tộc, trong lòng âm thầm thả ra.

"Đưa ta tiền mồ hôi nước mắt! !"

Trong lúc nhất thời cùng xúc động, Vương Ma Tử thần sắc không sợ, đứng tại sườn đồi phía trên, hướng về Nhị Cửu liên ôm quyền, hào tình vạn trượng, "Nhị đệ, nơi đây từ biệt. . . Ai nha! !"

Sớm có phi đao loạn kiếm, hướng về Vương Ma Tử đập nện mà tới.

Vương Ma Tử kêu thảm một tiếng, vội vàng bỏ chạy mà đi.

Lúc này, Dịch Lập cũng là ánh mắt co rút lại, tại trước mặt hư không bên trên, xuất hiện một tấm đại thủ, bỗng nhiên hướng về Nhị Cửu đánh tới.

Trên đó, vân tay rõ ràng, như là khe rãnh đạo bước! !

Một chương này, xác nhận kia ẩn tàng ở trong hư vô đại năng chỉ tu.

Mặc dù áp chế tu vi, nhưng chiến lực, cũng không thể là phổ thông tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong tu sĩ có thể so sánh.

Chuẩn xác mà nói, hẳn là xen vào tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong cùng nửa bước ngũ khí triều nguyên ở giữa tu vi cảnh giới.

Một chương này, khí thế rộng rãi, dù sao, một tấm tay không, cũng đã là chiếm cứ gần phân nửa Hư Thiên, cho dù là một đầu khổng lồ đến cực điểm trọn mắt Kim Cương Thủ, cũng sẽ bị một chương này, cho đập thành cái nát như.

"Ngũ khí triều nguyên. . ." Nhị Cửu tại một chương này đánh tới đồng thời, không có trốn tránh, cũng không có chỗ trốn tránh.

Hắn thở sâu, vận chuyển toàn thân tu vi, hướng một chương này ngạnh kháng.

Nhị Cửu muốn nhìn một chút, bây giờ mình nhập huyền cảnh tu vi, đến tột cùng là như thế nào chiến lực! !

Theo một chương này vỡ xuống, Nhị Cửu vượt sới ở giữa, cũng là quanh quẩn lấy từng tia từng tia hồ quang điện này mang, tạo thành một mảnh tàn ảnh, tại trong tay, càng là có hô hô tiếng vang tiếng nổ tung âm.

"Phá Xuyên Lưu! !"

Oanh! !

Một thức trần trụi thực lực va chạm, một thức quyền quyền đến thịt đối kháng, đây là thực sự thực lực so đấu! !

Phốc, Nhị Cửu thân hình rút lui mấy chục bước, khoe miệng tràn ra máu tươi. Tại dưới chân, vách đá ở giữa, truyền đến xoạt xoạt tiếng vang thanh âm, lập tức sụp đổ sụp. Thân hình hắn lóe lên, đập trên đá vụn, đi tới nơi xa.

Mà Hư Thiên phía trên, cũng có kêu đau một tiếng thanh âm, lập tức, ở trên bầu trời hiện lên một đạo lão giả hư ảnh.

Lão giả này hư ảnh, nhưng lại là lóe lên, biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ là thanh âm, lại là truyền ra, mang theo nhẹ nhàng không thể tin hỏi lại ngữ khí.

"Đây là. . . Huyền. . . Cổ huyền cảnh?" Tại trong thanh âm này, mang theo xé rách cảm giác, như là một tấm rách nát ổng bề.

Nhưng thanh âm này, theo lão giả khàn giọng thờ dốc, cuối cùng là biến mất không thấy gì nữa.

Đề lại cho đám người, một đầu óc nghi vấn?

Cái này vị đại năng tu sĩ lời nói, đến tột cùng là ý gì?

Cổ huyền cảnh? Đây là cái gì? Chưa từng nghe thấy! !

Mà Nhị Cửu, lúc này nhưng trong lòng thì sáng tỏ, nguyên lai, mình không còn là nhập huyền cảnh nhập huyền cảnh, chính là cổ huyền cảnh.

Lão giả rút đi, sinh ra lòng kiêng kỵ chỉ ý.

Bởi vì tại Tam Hoang trong tháp, tu vi chỉ có thể phong ấn tại tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong, đây là quy tắc, bằng không mà nói, nó chính là cùng Tam Hoang tháp quy tắc chi lực, ngay cả xương vụn cũng sẽ không còn lại.

Lúc này, lão giả gặp Nhị Cầu tu vi, nhận ra cổ huyền cảnh, sinh ra lòng kiêng kỵ, cho nên mà rút đi.

Bằng không mà nói, hẳn thật có ngã xuống khả năng.

Đương nhiên, lão nhân này phải chẳng rút đi, Nhị Cầu vẫn như cũ còn không thể xác định, nhưng cũng may lão giả lời nói, xem như gián tiếp trả lời một cái nghi vấn trong lòng của hắn.

Cổ huyền cảnh! !

Cái khác người, cũng đã nhận ra Nhị Cầu quý dị chỗ.

"Con sói con cục thịt béo này không tốt lắm, lấy nhập huyền cảnh tu vi, cho nên ngay cả cái này vị đại năng tu sĩ, cũng không thể tránh được! !"

"Phải chăng cùng cái gọi là cổ huyền cảnh, có quan hệ?"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: Cổ tộc 【1】

Cho dù ngàn vạn chú mục, nhưng Nhị Cầu trong nội tâm, chỗ cảm nhận được. . .

Chỉ có bốn chữ: Người cô đơn.

Cho dù trong mắt những người này, có e ngại, nhưng chỗ sâu, chung quy là như là nhìn xem một khối mập R đồng dạng, đều muốn nhìn không được đi lên gặm một ngụm.

Kìa thần bí đại năng chi sĩ, cùng Nhị Cầu qua một chiêu, tuy là biến mất mà đi, nhưng những người khác, vẫn như cũ nhìn chăm chăm, chưa từng rời đi.

Tam Sinh Thạch bảo vật này dự hoặc, quá lớn! !

Mỗi người đều lòng dạ biết rõ.

Chỉ là bọn hắn dưới mắt đối con sói con, là kiêng kỵ.

Còn có đại năng chi tu, biến mất mà đi lúc lưu lại, "Cổ huyền cảnh", cũng đã trở thành trong lòng mọi người, quanh quẩn không đi một cái nghi vấn.

Nhập huyền cảnh là biết được mình bạch đến, nhưng cái này cổ huyền cảnh. . . Chưa có người biết.

Mặt khác, đám người không muốn rời đi một nguyên nhân khác, rất đơn giản, chính là đánh lấy đục nước béo cò tâm tư.

Tại cái này Tam Hoang giới bên trong, không có quá nhiều ước thúc, giết hay là bị giết, đều là bình thường đến cực điểm sự tình, cho dù là Pháp gia tử đệ, tại cái này Tam Hoang giới bên trong, cũng phải thu hồi cái đuôi làm người. Dù sao, tổ lão nhân gia ông ta tuy mạnh, nhưng. . . Cửu Hoa Đế Quân đồng dạng là giống như hắn nhân vật, đều là chứng đạo Đế Tôn cấp bậc nhân vật. Mặc dù hai cách xa nhau vài vạn năm thời không khoảng cách, nhưng tổ đạo luật hình phạt lại là không cách nào tại Tam Hoang giới thi triển ra. Lại nói, bây giờ Pháp gia. . . Nói câu không dễ nghe, còn không có con sói con mang tới áp lực lớn.

Sớm có người hỏi thăm rõ ràng, Pháp gia hình phạt Thiên Nhân, chẳng biết tại sao, lại cũng là bị cái này con sói con thu đi.

Mà lại, hình phạt Thiên Nhân tựa hồ nhận lấy trình độ nhất định đã kích, trọng thương!

Đây cũng là, Pháp gia sư Mã Trục Bắc đem cái này con sói con, vội vàng tôn làm hình tôn nguyên nhân.

Việc này sư phản Mã Trục Bắc làm được không có sai, thậm chí là cực kì cơ trí lại quả cảm.

Bất quá về sau phát sinh sự tình, không ít người tận mắt nhìn thấy, con sói con dùng hình tôn địa vị chèn ép Mã Trục Bắc, ngược lại để Pháp gia cùng Mã Trục Bắc, như cùng ăn một con ruồi, việc này cũng là thời gian dần qua thành một cái trò cười, rất nhanh đến mức liền lưu truyền ra tới.

Không thể không nói, cái này con sói con, dần có dần dần thành vì nhân vật truyền kỳ xu thế.

Dù sao, không phải ai cũng có thể làm ra chuyện như vậy.

Lại thêm, vừa mới một màn, con sói con một thức thần thông lệnh chui vào đại năng tu sĩ rút đi,

Càng đem con sói con uy danh đẩy lên nhất định độ cao. Thịnh danh chi hạ, cùng cấp chi tu, khó tránh khỏi sinh ra lòng kiêng kỵ.

Chẳng lẽ lại, cái này con sói con cùng cấp vô địch a?

Không, không phải!

Con sói con tuy mạnh, nhưng là cùng trên phiên đại lục này thiên kiều chi tử so sánh, còn có chút chênh lệch.

Lấy Trung Thổ Đại Hán vương triều Kỳ Lân bảng tới nói, xếp hạng ba mươi vị trí đầu, đều là yêu nghiệt nhân vật. Mà ở đây trên bảng, càng có xếp hạng trước ba, có thể xưng có đại để thiếu niên chi tử như yêu nghiệt nhân vật.

Riêng là kia được ngũ khí đan Mặc Ly cùng được gia tăng năm mươi năm thọ nguyên linh được đòi ta, đều là không tầm thường, cho dù là đối mặt con sói con, cũng sẽ không kém hạ rất nhiều. Bất quá hai người này lúc này đối mặt tình cảnh, cùng con sói con không sai biệt lắm, đều bị đám người vây giết.

Huống chi, thế giới này, thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân! !

Cuối cùng sẽ có người động thủ.

Tam Sinh Thạch dụ hoặc, quá lớn.

Mà lại, tại tán tu bên trong, ẩn giấu đi quá nhiều Ngoan Nhân. Từng cái tử không tùy tiện ra tay, chỉ khi nào xuất thủ, tính nguy hiểm, liền như là trí mạng nhất rắn độc đồng dạng! ! Nói thật, dạng này người, muốn so với cái kia thanh danh hiển hách cái gọi là thiên kiều chi tử khủng bố hơn nhiều. Càng là những cái kia nhìn như phổ thông, nhìn như nhân vật bình thường, thì càng kinh khủng.

Nhị Cầu không thể xác định, lúc này nhìn chăm chăm hắn, đến tốt cùng có bao nhiêu như vậy làm cho người kiêng kỵ nhân vật.

Nhưng hắn không sợ! ! !

Phong thanh phần phật, lại không người lại nguyện ý tiến lên trước một bước, trực diện con sói con.

Nhị Cầu sầm nhiên cười một tiếng, lộ ra khoe miệng răng nanh, liền tại sườn đồi bên trên quay người rời đi.

Chỉ là tại hắn xoay người sát na, một mực lặng im bất động trong đám người, có người xuất thủ.

Ầm ầm! ! !

Một khí thế như cầu vồng! !

Một đạo kiếm khí, không biết từ hư thiên bên trong nơi nào quét ra, chặt đứt sườn đồi, cũng chặt đứt Nhị Cầu tiến lên đường.

Ầm ầm tiếng nổ lớn đi qua sau, Nhị Cầu một thân một mình, đứng ở . . . Bên nhón sườn đồi phía trên, như là đứng tại đảo hoang bên trên.

Nhị Cầu né tránh một thức này thần thông về sau, nội tâm của hắn bên trong đáng chết cười một tiếng.

Đây là có người, không muốn hắn đi, nhưng lại lại không có người động thủ.

Nhưng hắn, cuối cùng là phải đi.

"Tam Sinh Thạch, liền tại ta trong bụng, hoan nghênh tùy thời tới lấy!" Nhị Cầu quảng xuống câu nói này về sau, thân hình đạp mạnh, tiếp tục hướng phía trước chạy đi, thân hình mấy cái thời gian lập lòe, liền muốn hoàn toàn tại ánh mắt của mọi người bên trong rời đi.

Chung quy là không người nào nguyện ý động thủ a?

Người người đều là nhân tinh, xa xa theo lấy con sói con, lại không động thủ.

Nhị Cầu cảm giác được sau lưng đuổi theo tu sĩ, bắt đầu đi bên trong đáng chết cười một tiếng. . . Loại cảm giác này, thực sự là rất bắt mắt đi! ! Chiến lại không chiến, không có chút nào thống khoái, chỉ là ở phía xa gấp đuổi sát, nhìn chăm chăm. Như là trên thảo nguyên kia làm cho người chán ghét mà không thể không kính nể chỗ hoang, chạy thật nhanh một đoạn đường dài bên trong, tại người nhất mồi nhất thời điểm, cần người một ngụm, cho đến

giết chết con mồi.

Nhưng sói, chung quy là sói! !

Sói, là sẽ không sợ chó săn! !

Cái này thảo nguyên cùng rừng rậm vương, chung quy là sói, mà không phải chó.

Nếu như thế, vậy liền đem bọn này nhiều người thanh tịnh chó săn, từng cái thanh trừ đi.

Còn tốt, những người này cuối cùng không phải chó săn, mặc dù khó chơi một điểm, nhưng bọn hắn không có chó săn đoàn kết, khó mà thành hàng vây kín chỉ thế, vừa vận một một kích phá.

Trước mặt cách đó không xa, là rừng sâu núi thẳm, rừng rậm chỗ sâu, chính là Nhị Cầu trong lòng bãi săn chỗ.

Hắn trong lòng đốc định, những người này, chung quy là như là con ruồi, theo vào.

Đến lúc đó, chính là Nhị Cầu, từng cái đem ăn hết nhất địa điểm tốt.

Nhìn ra điểm này tu sĩ, không phải số ít. Một đạo trầm muộn thanh âm, trong hư không lan tràn ra, mờ mịt hư vô, kia vị đại năng chi tu, lại là chưa từng rời đi.

"Tuyệt đối không thể để cho con sói con tiến vào rừng nguyên sinh! !"

Đạo thanh âm này ầm ầm tiếng vang, rung khắp tại tâm thần của mọi người bên trong.

Nếu là tiến vào trong rừng, nhân số bên trên ưu thế, sẽ bị địa lợi cho hòa tan rất nhiều.

"Động. . ." Giờ này khắc này, cũng liền biến mất trong hư không đại năng chi tu, có thể có dạng này lực hiệu triệu. Tại hắn sắp động thủ thời điểm, vị này thần bí đại năng chi tu, thanh âm, lại là lại biến mất tại trong hư vô. Tựa hồ, hắn lúc trước cháy bỏng cùng hiệu triệu, chưa bao giờ có.

Mà Nhị Cầu tiến lên bước chân, cũng ngừng lại.

Ở trước mặt hắn trong vòng mây trắng trong rừng, có hai cặp lóe ra u quang ánh mắt, như là đèn lồng, lóe ra Y lạnh chi ý, như là xem thấu hư vô, hướng về đám người nhìn bên này tới.

Từ cái này hai đạo yếu ớt ánh mắt chỗ, truyền đến một đạo lạnh lùng đến cực điểm thanh âm.

"Ngoại trừ Dịch Lập, những người khác, ba hơi bên trong, cắt! ! Nếu không, giết không tha! !"

Cái này thanh âm lạnh lùng, như là thu đông phong tuyết, chui vào người xương cốt, để cho người ta nhìn không được đến run rẩy.

"Người nào? Dám to mồm như thế? !"

"Có biết hay không, chúng ta săn giết cái này con sói con, hao phí bao lớn tâm huyết? !"

Có người không cam lòng.

"Chết! !"

Kia người nói chuyện, thân hình, bỗng nhiên sụp đổ, bên hông người, tung tóe một thân máu .

Một màn quỷ dị này, nhất thời làm không ít người rút đi, xa xa, cười lạnh quan sát.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Cổ tộc 【2】

"Các hạ là ai? Sao không lấy chân diện mục gặp người?"

Nói thật, Dịch Lập một hồi hải hùng khiếp vía, vèn vèn là trong rừng trong bóng tối, bắn ra hai đạo yếu ớt ánh mắt, cũng đủ để làm cho người một trận tim đập nhanh.

Kinh khủng như vậy mà yêu dị ánh mắt, Nhị Cầu chưa bao giờ thấy qua.

Mà lại, thần thông. . . Thật sự là quỷ dị, để cho người ta khó lòng phòng bị.

"Hắc hắc ~" hai đạo quỷ dị tiếng cười, trong bóng đêm truyền đến.

Hai đạo cao lớn mà quỷ dị thân ảnh, chậm rãi từ ở giữa rừng cây đi tới.

Tại cái này hai thân ảnh ở giữa, vẫn còn một người, sắc mặt có chút phổ thông, trên trán có đen nhánh nghiêng tóc, đem một nửa mà diện mục che lấp, nhìn có mấy phần cảm giác thần bí. Mà lại, nhìn ra được, hai bên cao lớn người, là lấy ở giữa người cầm đầu.

Bất quá, làm cho người chú mục thuộc về kia hai bên này "Người".

Hai người này, cao tới hai thước rưỡi dáng người, lộ ra cực kỳ khôi ngô. Tại cái trán, đều có một vàng một bạc, như là tê giác sừng! !

Tại gương mặt của bọn hắn ở giữa, càng là có quỷ dị u cực lần giáp, hiện ra vàng bạc chi sắc.

Nói là yêu đi, hai người này lại cũng không phải yêu thú biến thành. Nói là nhân tộc đi, lại là cùng nhân tộc không giống nhau lắm. Cho dù là cùng Cuồng Nộ Man tam tộc, cũng là khác biệt.

"Con sói con, chúng ta vì người mà đến!" Cái trán sinh ra Kim Giác người, lạnh lẽo cười lạnh một tiếng, "Người đều có thể, lấy này làm ngao!"

Người này khẩu khí, thật ngông cuồng. Cuồng. . . Vô pháp vô thiên!

Nhị Cầu khoe miệng toát ra một tia cười lạnh, trắng hếu răng sói, lóe ra U Hàn chi quang.

"Tìm ta? Chuyện gì? !" Kẻ đến không thiện, kẻ thiện thì không đến. Nhị Cầu tự nhận là, cùng ba người này chưa bao giờ có chút nào gặp nhau, như vậy bọn hắn tới vì sao. . . Tam Sinh Thạch? ! Nhị Cầu trong lòng, có suy đoán, ba người này bên trong, hai bên vàng bạc hai sừng người, thật sự là quỷ dị, có chút không được tốt gây.

Kim Giác vẫn như cũ cười lạnh, "Một, lấy trong tay người Tam Sinh Thạch. Hai, hoặc là trở thành diện hạ trung tâm nô bộc, hoặc là. . . Chết!"

Tại nói đến câu nói đầu tiên về sau, Nhị Cầu lông mày đã là nhăn lại, tại nói xong câu nói thứ hai về sau, Nhị Cầu cũng đã là nhìn không được ngửa mặt lên trời cười ha hả.

"Cút!" Trả lời bọn hắn, là Nhị Cầu cái này lạnh lùng một chữ!

Từ hấn từ Cảnh phủ đi ra,

Tiến vào Bắc Man chi cảnh, một thân một mình khổ tu thời điểm, hấn chính là tự do địa.

Tại tiếp nhận không ít đau khổ cùng tra tấn về sau, hấn rốt cục đạt được hấn vẫn muốn. . . Vậy liền là tuyệt đối tự do!

Lúc này, lại là có người nói với Dịch Lập, muốn để hấn thành vì người khác nô bộc.

Cái này ở trong mắt Nhị Cầu, không khác thiên hạ buồn cười nhất sự tình.

"Rất buồn cười a?" Kim Giác tàn nhẫn cười một tiếng.

"Có lẽ, sắp chết đến nơi thời điểm, người liền sẽ không như thế cảm giác được." Thiếu niên kia vô danh, nhàn nhạt đến nói một câu nói, con mắt nhìn thoáng qua Ngân Giác.

Ngân Giác hướng thiếu niên kia vô danh ôm quyền khom người về sau, bước ra một bước, nhìn thoáng qua Nhị Cầu, thân hình bỗng nhiên động.

Suru! !

Sát na tàn ảnh, như là trùng điệp, lại xuất hiện lúc, Ngân Giác khuôn mặt, đã là xuất hiện ở Nhị Cầu trước mặt.

Oanh! !

Thứ nhất quyền nện xuống lúc, Nhị Cầu có khả năng làm, chính là hai tay ngăn cản.

Nhưng bị Ngân Giác, một quyền đập bay.

Từ cái này Ngân Giác một quyền chi lực bên trên, mãnh liệt mà tới chính là Nhị Cầu chưa hề cảm nhận được bằng bạc chi lực. Cứ việc cái này Ngân Giác người, tu vi chỉ là tại Tam Hoa Tự Đình cảnh đỉnh phong lưu động, nhưng nhục thân lực đạo, thật sự là quá mức cuồng bạo. Một quyền chi lực, đã là không phải Nhị Cầu chỗ địch.

Nhị Cầu là Yêu tộc, Yêu tộc này nhục thân, trời sinh bất phạm, tại đồng bậc bên trong, xa không phải nhân tộc chi tu có thể so sánh.

Nhưng cái này Ngân Giác người, hẳn nhiên không phải nhân tộc.

Ngoại trừ nhục thân cường hãn cuồng bạo lực đạo, còn có Ngân Giác tốc độ của người này!

Tốc độ, quá nhanh.

Đây là Ngân Giác người này, chưa từng sử dụng chiến kỹ thần thông tinh huống dưới.

Có lẽ, hẳn chỉ là khinh thường tại làm như vậy.

Nhị Cầu thân hình bị đập bay, trên mặt đất va chạm bắn ra mấy lần, mặt đất vỡ vụn bên trong, hẳn đứng lên, cảm giác được hai tay ngăn cản Ngân Giác một quyền chỗ, đau nhức vô cùng, linh lực có chút vận đi một vòng, đau nhức cảm giác biến mất.

Hắn nhìn thoáng qua cánh tay của mình, kinh ngạc tại cái này Ngân Giác người chiến lực cường hãn.

Lúc này, ở phía xa quan chiến người, cũng nhìn thấy màn này, kinh dị không ngừng bên tai.

"Cái gì? ! Con sói con đúng là bị người này một quyền gây thương tích? ! Những người này là lai lịch gì? !"

"Gặp hơi mà biết, cái này Ngân Giác người, có chút đáng sợ."

Kìa Kim Giác người, khoe miệng toát ra một tia tà ý này cười, "Bọn này con ruồi ở phía xa ông ông tác hưởng, làm cho người ta sinh lòng lo lắng, thật tam diện hạ, người nhìn. . ."

Thiếu niên vô danh khoe miệng, đồng dạng là toát ra một tia lạnh lùng ý cười.

"Kim Giác, người nếu là ngựa tay, đại khái có thể đi gạt bỏ những này sâu kiến! Chỉ là còn cần cẩn thận một chút. . . Chúng ta còn có đại sự muốn làm!"

Đang khi nói chuyện, ngẩng đầu, nhìn thoáng qua hư không, giống như tại nơi nào đó, có một cái bóng, chợt lóe lên.

"Hắc hắc, cuối cùng bắt quá là mạnh một điểm sâu kiến mà thôi." Kim Giác tàn nhẫn cười một tiếng, thân hình khẽ động.

Trôi qua sát na thời cơ, nơi xa trong đám người, truyền đến trợn mắt kêu sợ hãi thanh âm.

Kim Giác, đại khai sát giới! !

những nơi đi qua, chính là một mảnh Huyết Ảnh, những nơi đi qua, tu sĩ tất cả đều bị chỗ tàn sát.

Mà lại, Kim Giác thủ pháp, quá mức tàn nhẫn, khoe miệng vết máu chảy xuôi, không phải bản thân của hắn, mà là người này, đem một Yêu tộc tay không xé rách về sau, liền đem nó đâm máu khối thịt ném vào miệng bên trong, miệng lớn ăn sống, nương theo lấy giòn thanh âm, Kim Giác người này, tựa hồ ăn đến là say sưa ngon lành.

Một màn này, thấy đám người sinh ra hàn ý trong lòng.

Đều dọa đến giật gân lên, nhao nhao bỏ chạy.

Kìa Kim Giác cười hắc hắc, triển khai truy sát!

phía sau, sinh trưởng ra một đạo kim sắc cánh lông vũ, mở ra ở giữa, chùng một trượng, nhẹ nhàng vung vẩy ở giữa, khiến cho thân hình, đúng là tăng lên gấp mười có thừa.

Xoạt xoạt! !

Một nhân tộc chi tu, bị to lớn tay từ phía sau nơi tìm xuyên thấu, Kim Giác tay trong bàn tay, kim sắc bén nhọn móng tay, mang theo máu tươi cùng còn đang nhảy nhót, bốc hơi nóng bùng bùng trái tim, nhìn, đập vào mắt kinh hãi.

Kim Giác bóp, quả tim này chính là bỗng nhiên bị bóp nát.

Đáng thương tại trên cánh tay treo thi, lâm thời khắc, gấp trước nay chưa từng có tra tấn, một hai tròng mắt mắt trợn muốn nứt, hiện đầy vết máu, tràn ngập hoảng sợ cùng kinh khủng chi ý.

Kim Giác ha ha thâm cười lên, đưa trên cánh tay thi thể hất ra, "Không thú vị! !"

Kim sắc cánh lông vũ chấn động, chính là hướng về hư thiên bên này bay đi.

"Giết tới giết lui, vẫn là nguoi tương đối có ý tứ! !"

Đang khi nói chuyện, Kim Giác đâm ra một quyền, ở chân trời xuất hiện một đạo lão đảo hư ảnh, thân hình có chút chật vật.

Chính là kia biến mất tàng hình đại năng chi tu, chân chính bản thân tu vi, lẽ ra không nên là tại Tam Hoa Tự Đình cảnh, chỉ là vì tiến vào Tam Hoang tháp, đem tu vi của mình, áp chế ở Tam Hoang tháp đỉnh phong, chỉ là gặp cái này Kim Giác nguoi, mặc dù là đồng dạng là Tam Hoa Tự Đình cảnh tu vi, nhưng . . . Cây kim so với cọng râu, lão giả này đại năng chi tu, sợ là muốn chết ở đây địa!

Đây cũng là, rất nhiều đại năng chi tu, không nguyện ý tiến vào nơi đây nguyên nhân.

Tam Hoang giới bên trong, có quá nhiều nguyên tác cổ thú, tu vi, xa xa cao hơn Tam Hoa Tự Đình cảnh đỉnh phong, đại năng tu sĩ, nếu là áp chế tu vi tiến vào nơi đây, rất có thể, ngã xuống!

Kể từ đó, chân chính được không bù mất.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 137: Cổ tộc 【3】

Tại Kim Giác tàn sát tu sĩ tầm thường một phen, chung quy là tìm tới kia biến mất tàng hình đại năng tu sĩ lão giả về sau, không ít tu sĩ cuối cùng là thờ dài một hơi, lại là cũng không dám lại đợi ở chỗ này, nhao nhao bỏ chạy mà đi. Cái này vàng bạc hai sừng nguoi, thật sự là quá mức quý dị, chắc hẳn cùng lão giả này đại năng tu sĩ đồng dạng, đều là thực lực bất phàm hạng nguoi, là áp chế tu vi, tiến vào Tam Hoang trong tháp.

Bằng không mà nói, làm sao lại mạnh như thế? !

". . . Làm gì ẩn giấu thực lực?" Ngân Giác nguoi, lóe ra ngân mang lạnh đông chi nhãn, lộ ra một tia quý dị ánh mắt, "Nếu chỉ là như thế, nguoi không xứng trở thành điện hạ này nô!"

lời nói, chậm chạp, nhưng lại tràn ngập lãnh ý.

Nhìn ra được, cái này Ngân Giác nguoi, cũng không phải là loại kia đông dài nhiều lời nguoi.

Điểm này, ngược lại là ôn hoà đang đứng điểm tương tự.

Nhị Cầu hơi nhếch khóe môi lên lên, có chút ý tứ, cái này vàng bạc hai sừng nguoi, mặc dù không biết chủng tộc, nhưng thực lực hoàn toàn chính xác rất mạnh. Vén vén một chiêu thần thông tiếp xúc, liền có thể phát giác được Nhị Cầu ẩn giấu thực lực.

Ngược lại là thiếu niên kia vô danh, hẳn thực lực, không được!

Nhưng nhìn, thân phận có chút tôn quý.

Điện hạ. . . Là Hoàng tộc a?

. . .

Ngân đồng ở giữa, mọc lên nhè nhẹ lãnh ý.

Ngân Giác hai mắt chỗ sâu, toát ra một tia lửa giận, nguoi này. . . Là đang xuất thần a?

Sách, là ta cổ tộc quá lâu chưa từng xuất thế nguyên nhân sao?

Tại cùng ta cổ tộc tác chiến, cái này ti tiện Yêu tộc này thú, đúng là đang thất thần! !

Đây là trần trụi miệt thị!

Ngân Giác trong đầu, đã quên đi thiếu niên vô danh muốn đem Nhị Cầu thu làm nô tài ý tứ, hấn tại lạnh lùng bên trong, chẳng qua là cảm thấy, trước mặt cái này con sói con thật sự là ghê tởm. Dám can đảm khinh thường ta cổ tộc người, đều phải chết.

Ông! !

Tại trong tay, có một đạo toàn bộ màu đỏ sắc ngân mang nổi lên, nương theo lấy trận trận khuấy động cùng năng lượng ba động, đây là một cây cỏ ngân tinh thạch luyện hóa ngân thương, cái này trên thân thương, tràn ngập trận trận tinh điểm, càng có một đạo màu bạc Thương Long, dựa thể ở phía trên, tràn ngập cuồng bạo năng lượng.

Suru!

Ngân thương ngưng hiện,

Chỉ là trong điện quang hỏa thạch sát na, lại xuất hiện về sau, cái này ngân thương, chính là tràn ngập linh ý, phá không mà tới, xuất hiện tại Dịch Lập trước mặt, tại chỗ mi tâm trong lúc đó một điểm. Điểm này phía dưới, nguyên bản dựa thể tại trên thân thương Ngân Long, như là phục đang sống, bỗng nhiên mở ra tinh hồng con mắt, huyết bồn đại khẩu, đã là hướng về Nhị Cầu một ngụm nuốt tới.

Nhị Cầu tuy là xuất thân, suy nghĩ một chút thiếu niên kia vấn đề thân phận.

Nhưng là tại Ngân Giác trong tay linh ba chấn động thời điểm, hấn vô ý thức té ra mình Đại Trảm! !

Theo ầm ầm tiếng vang bên trong, La Sâm Đại Trảm hóa thành La Sâm Môn ngăn tại trước mặt.

Tại hấn vừa mới làm ra những này phản ứng về sau, kia ngân thương mũi thương đã là điểm tới, trên đó to lớn ngân đầu rồng, càng là trực tiếp đụng vào La Sâm Môn bên trên, tại La Sâm lệ quý tượng đá nhẹ rằng trợn mắt bên trong, Nhị Cầu thân hình, theo La Sâm Môn cùng nhau bị đánh bay.

Tại hư không xoay chuyển đồng thời, Nhị Cầu đã là đem La Sâm Đại Trảm chấp trong tay.

Đáng chết! !

Không có chút nào thờ dốt cùng cơ hội phản ứng, kia Ngân Giác, vai khiêng Ngân Long Thương, xuất hiện tại Nhị Cầu trước mặt.

Thương xuất như rồng, hàn mang như sao điểm lấp lóe.

Ông! !

Cho dù La Sâm Đại Trảm, cũng khó đã hóa đi thương mang phía trên uy thế.

Nhị Cầu thân hình, bỗng nhiên lui lại.

Đang lùi lại rơi xuống đất đồng thời, thân hình hấn, trên mặt đất vạch ra một đạo là dài lại thâm sâu vết tích, bụi mù tràn ngập bên trong, Nhị Cầu lấy La Sâm Đại Trảm chống đỡ mình, lúc này mới ổn định thân hình.

"Ha ha, nguyên lai là cổ huyền cảnh, trách không được dám can đảm khinh thường ta cổ tộc!" Kia Ngân Giác phát giác được Nhị Cầu tu vi cổ quái, sâm nhiên cười một tiếng.

Trong tay ngân thương, xa xôi một chỉ!

Lập tức, đại địa chấn chiến bên trong, tại trong chốc lát, từ trên mặt đất phá pháp vô số đạo ngân mang, mỗi một đạo ngân mang, đều có rồng tiếng khóc, tại trùng thiên đi ngược dòng nước, hóa thành một mảnh hải dương màu bạc!

Phốc phốc! !

Hai mắt chó hơi co lại, thân hình dựng ngược, lấy La Sâm Đại Trảm ngăn cản, nhưng kia ngân mang chỉ thế, quá thịnh.

Mấy đạo bên trong, đã là xuyên thấu vai của hấn, trong chốc lát, máu tươi nương theo lấy nhói nhói cuồng phún, để Nhị Cầu thân thể chấn động.

Nếu không phải có La Sâm, ngăn cản rất nhiều thể công, thương thể của hấn, sẽ càng sâu.

Tại bị xông lên trong hư không về sau, Nhị Cầu bước chân đạp mạnh, đạp trên "Súc Địa Thành Thốn" thần thông, thân hình biến mất ở phía xa, không chút do dự xông vào trong rừng rậm.

Ngân Giác hơi hơi ngẩn ra, đang muốn đi truy, lại nghe sau lưng, thiếu niên kia vô danh hô cái tên, "Ngân Giác!"

Ngân Giác bước chân dừng lại, đi tới thiếu niên vô danh trước mặt, quỳ một chân trên đất xoa ngực, "Điện hạ, là ta không ra, cuối cùng khinh thường người này."

Thiếu niên vô danh cười thần bí, "Không sao, người này ngược lại cũng có hứng thú, đúng là hội ta cổ tộc Súc Địa Thành Thốn thiên cương thần thông! ! Kể từ đó, bản tôn càng phát ra muốn đem thu làm thù hạ, trở thành ta tử sĩ!"

"Cái gì thiên cương thần thông? !" Kim Giác trên thân lay dính nồng đậm máu tanh mùi vị cùng vết máu, đi về tới, tức giận đến giận mắng một tiếng, "Đáng chết, để kia giao hoạt lão đầu tử chạy thoát rồi. Ngươi đây, Ngân Giác? Kia con sói con đâu?"

Ngân Giác nói, " con sói con là cổ huyền cảnh chi tu, mà lại không biết từ chỗ nào, tu có ta cổ tộc thiên cương ba mươi sáu thần thông một trong, Súc Địa Thành Thốn!"

"Súc Địa Thành Thốn. . . Sách, cái này liền có chút khó giải quyết!" Kim Giác có chút buồn bực.

"Bất quá Súc Địa Thành Thốn thần thông, chung quy là không được, chỉ là phù ở biểu hiện, còn kém rất xa." Vô danh nói.

"Bây giờ xem ra, cái này con sói con ngược lại là càng phát ra để bản vương cảm giác được thú vị, lần sau gặp được hắn, bản vương sẽ phải hội hắn!"

"Không được, ta muốn đích thân bắt hắn!" Ngân Giác rét căm căm phải nói, nắm chặt trong tay Ngân Long Thương, toàn bộ màu đỏ sắc ngân mang như là hồ quang điện, đom đóp rung động. Tại trên thân thương, đầu kia Ngân Long, như là đang sống,

Kim Giác nhún nhún vai, "Cũng khó trách, đúng là tại ngươi Long Huyền Thương dưới, đều có thể đào thoát!"

Thiếu niên vô danh nhún mày, "Ngân Giác, ngươi nói hắn là cái gì? Cổ huyền cảnh? !"

Ngân Giác gật gật đầu, "Đúng vậy, hắn là cổ lão bản chép tay bên trong ghi lại kỳ dị cảnh giới, cổ huyền cảnh."

"Sách, cái này con sói con xem như phế đi! Cổ huyền cảnh mặc dù vô địch tại cùng cấp, nhưng dưới mắt xem ra, giống như hồ đã không có đột phá cảnh giới này khả năng!" Thiếu niên lắc đầu.

"Ha ha, vô địch tại cùng cấp, thì sao? Còn không phải bị nhị đệ giết đến giống con ruồi đồng dạng chạy trốn!" Kim Giác cười hi hi nói.

Thiếu niên vô danh lắc đầu, "Không thể nói như thế! ! Ngân Giác Long Huyền Thương nơi tay, ngươi cũng không địch lại! Đi thôi, chúng ta bốn phía tìm xem, nhìn xem có thể hay không tìm tới phù hợp pháp khí đan ba bảng chi vật, cái này Tam Hoang giới bên trong, ngoại trừ Cửu Hoa Kinh, cũng chỉ những thứ này ba trên bảng đồ vật, có thể làm cho ta động lòng!"

Ba trên thân người, bốc cháy lên một đạo ngọn lửa màu bạc, thiêu đốt chỗ, hóa thành hư vô.

Thân hình, đồng dạng là biến mất tại nơi đây.

Cái này. . . Hiện nhiên là một loại nào đó thần bí truyền tông chi pháp.

Tại ba người này rời đi về sau, hư không chỗ, một đến lão giả hư ảnh, nổi lên, chỉ là lúc này, lão giả này thân ảnh, cực kì chật vật, chính là kia biến mất tàng hình đại năng chi tu, cùng Kim Giác một phen đại chiến về sau, xem ra là ăn vào không ít đau khổ.

"Nguyên lai là thượng cổ Di tộc. . . Trách không được, mạnh như thế!"

Lão giả trầm mặc một lát, một điểm mi tâm của mình, thân hình hóa thành một bãi bụi đầu vết, từ từ tiêu tán.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Tu tán, tu tán【1】

Tại xông vào trong rừng rậm về sau, Dịch Lập liền cũng không quay đầu lại giẫm lên "Súc Địa Thành Thốn" thần thông, xâm nhập trong đó.

Thần trí của hắn, đang không ngừng quan sát bốn phía đồng thời, càng là cẩn thận chi cực đề phòng sau lưng.

Trôi qua một lát, hắn phát giác được kia Ngân Giác đúng là không có đuổi theo, không khỏi thở ra một hơi.

Xoẹt!

Nhị Cầu thu La Sâm đại trăm về sau, xé rách trên người một góc da bào, đem che trùm lên bị xuyên thủng vai bên trên, một cổ nhói nhói thẳng vào tủy não nội tâm, để da lông dưới, thấm ra mồ hôi lạnh. Mà da bào, thì trong nháy mắt bị máu tươi nhuộm dần.

Miệng vết thương, là không nói được một cổ nhói nhói!

Hò! !

Nhị Cầu dựa vào một cây che trời cự mộc ngồi xuống, cảm giác được quanh mình yên tĩnh cùng cảm giác an toàn, ánh mắt hẩn bên trong thần sắc bình tĩnh, nhớ lại cùng kia Ngân Giác trong trận chiến ấy, mình đoạt được sở thất.

"Cái này Ngân Giác người... Quá mạnh!" Đây là hẩn cảm giác đầu tiên, nhưng lập tức liền lặc đầu, "Không đúng, không phải hẩn quá mạnh, mà là mình, tương đối mà nói quá yếu! Cổ huyền cảnh... Loại kia chân chính chiến lực, mình cũng không có hoàn toàn phát huy ra." Đây là Nhị Cầu thứ hai cảm giác. Hẩn tin tưởng, lý trí phân tích về sau, hẩn thứ hai cảm giác là chính xác.

Hẩn nhập huyền cảnh, là cổ huyền cảnh! !

Cổ huyền cảnh bên trong, cùng cấp vô địch.

Cứ việc kia Kim Giác cùng Ngân Giác, hẩn là đại năng chi tu áp chế tu vi, tiến vào nơi đây. Nhưng bọn hẩn tại Tam Hoang giới tu vi, tối cao là tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong, cũng chính là nhập huyền cảnh đỉnh phong.

Tại mình cổ huyền cảnh tu vi dưới, bọn hẩn tất bại.

Nhưng mà, sự thật cùng thử tương phản.

Vì cái gì?

Nhị Cầu hồi lâu suy tư, cảm thấy mình... Chung quy là không có đem cổ huyền cảnh chiến lực chân chính, hoàn toàn kích phát ra tới.

Hẩn thở ra một hơi, tĩnh tâm ngưng thần, bắt đầu xuất ra thuốc bột bôi lên tại trên vết thương của mình.

Lúc này trên vết thương không chỉ có nhói nhói cảm giác, càng có một cổ thiêu đốt cảm giác cùng đóng băng cảm giác tương hỗ giao thế xuất hiện cảm giác, để hẩn hết sức thống khổ cùng khó chịu. Nhị Cầu xốc lên bao trùm tại trên vết thương da bào, chỉ gặp nơi đó huyết nhục tung bay, có ngân tinh sắc quang mang tại trong thịt lấp lóe, chính là những điểm sáng này, để miệng vết thương của hẩn khó mà khép lại, khi thì mang đến cảm giác bỏng, khi thì lại là băng lãnh đâm nhói cảm giác.

Nhị Cầu thần sắc lạnh lùng, vuốt sói xoẹt một tiếng, mở rộng ra, lóe ra hồ quang điện ngân mang!

Hẩn không nhúc nhích, dùng bèn nhọn vuốt sói, đem da thịt tràn ra bên trong ngân tinh sắc điểm sáng, từng cái lấy ra.

Mỗi một lần xúc động vết thương, đều có loại cạo xương chữa thương cảm giác.

Bất quá Nhị Cầu ngược lại là tại loại này hít một hơi lãnh khí trong đau đớn, cảm nhận được một cổ khoái ý.

Chân chính trên thảo nguyên sói, không chỉ có phải có tướng địch nhân xé rách dùng khí cùng lòng tin, càng phải thừa nhận, một thân một mình liếm láp vết thương lúc thống khổ cùng kịch liệt đau nhức. Chỉ có kinh nghiệm đói khát, đau đớn cùng ngày đông giá rét, mà may mắn còn sống sót sói, mới thật sự là sói!

Hẩn tự khoe là Man Hoang này Lang Thần, không chỉ là bản thân nói khoác, mà càng nhiều hơn chính là, mang theo một loại thành kính tín ngưỡng cùng ý niệm.

Mà mình, cũng nhất định phải làm đến điểm này.

Đãi hẩn đem vai chỗ trong vết thương ngân tinh ánh sáng màu điểm, hoàn toàn bóc ra về sau, từ trên người hẩn, đã là lưu lại một bãi máu đen.

Nhị Cầu hoạt động một chút cánh tay, cảm giác được cánh tay trái không còn giống như lúc trước như vậy, bỗng nhiên thiêu đốt, bỗng nhiên băng lãnh thấu xương!

Nhẹ nhõm mà tự tại.

Mà lại, bỏ đi những này ngân tinh ánh sáng màu điểm về sau, miệng vết thương của hẩn, trên cơ bản đã coi như là khép lại đến không sai biệt lắm. Loại này da thịt bị xỏ xuyên thương thể, chỉ có thể coi là vết thương nhỏ.

Chỉ là Nhị Cầu trên mặt nhẹ nhõm vui sướng thần sắc, không có kéo dài quá lâu.

Trên mặt hẩn thần sắc, ngưng kết lại.

Nhị Cầu bỗng nhiên nhìn mình ngồi mặt đất.

Ánh mắt thấy chỗ, mặt đất như cùng ở tại hô hấp, tựa như vật sống, đem trên người hắn chảy đi xuống máu tươi, thôn phệ tiến vào khắp mặt đất.

Không, không phải! !

Nhị Cầu ánh mắt co rút lại, lúc này dị biến lóe sáng, như lôi đình, phía sau hắn dựa đại thụ, vươn ra vô số dây leo, đem hắn buộc chặt rắn rần chắc chắn, co lại kéo một phát ở giữa, Nhị Cầu cả thân thể liền bị cuốn vào tiến vào cây to này cành lá rậm rạp chỗ sâu. Qua một lát, cành lá lắc lư dần dần hướng tới bình tĩnh, từ bên ngoài xem ra, nơi này, như là cái gì đều chưa từng phát sinh qua.

Lúc này Dịch Lập đã là bị cái này Tam Hoang giới bên trong, kỳ dị cây cối chói trật lại.

Nhị Cầu ánh mắt nhìn về phía phía trước, không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, cây này mọc cái khác vụn vặt chỗ, có dây leo quấn quanh lấy, bên trong buộc chặt lấy đã không còn là huyết nhục chi thân, mà là... Sấm sấm bạch cốt.

Có lẽ là bởi vì Nhị Cầu thờ hào hển, đưa tới mảnh này vụn vặt run run, kia dây leo quấn quanh lấy bạch cốt khô lâu đầu, hơi buông lỏng động, crack một tiếng, từ xương cột sống bên trên bóc ra, ngã vào trên mặt đất.

"Nhị Cầu? ! !" Bên hông cách đó không xa, bỗng nhiên truyền đến một đạo mừng rỡ thanh âm.

"Nhị Cầu? Người là tới cứu đại ca sao?"

Nghe xong thanh âm này, Dịch Lập chợt cảm thấy đau đầu, miễn cưỡng quay đầu nhìn lại, chỉ gặp bên hông cách đó không xa, bị dây leo buộc chặt đến như là bánh chưng, chỉ toát ra một đôi mắt tròn con mắt, bờ môi tức thì bị ép tới chia năm xẻ bảy, lời nói ra mặc dù là có chút biến âm, nhưng không hề nghi ngờ, người này ngoại trừ Vương Ma Tử, sẽ không còn có những người khác khả năng.

Nhị Cầu trầm nghĩ trong lòng một tiếng không may! !

So đừng tới Thụ Yêu xui xẻo hơn sự tình, không ở ngoài, tại bị Thụ Yêu trói buộc chặt đồng thời, còn có thể đừng tới Vương Ma Tử.

"Đại ca, trùng hợp như vậy a?" Dịch Lập đắng chát cười nói.

"Xảo cái rắm, người nhanh chóng nói chuyện, đuổi mau nghĩ biện pháp đem lão phu cứu ra đi! Nhị Cầu đại ca nói cho người a, ta liền không có xui xẻo như vậy qua, ta hôm nay nếu là không một mối lửa đem nơi này cháy hết sạch, ta liền không gọi Vương Ma Tử! ! Ai u, ai u..." Kia trói buộc Vương Ma Tử vụn vặt, có thứ chặt xu thế, bỗng nhiên ghim lại, Vương Ma Tử kêu thảm lên, đầu lưỡi kém chút bị mình cắn rơi một nửa.

"Đại ca, người đừng vội, nơi này hoàn cảnh cũng không tệ... Ha ha, không nghĩ tới, người ta huynh đệ hai người vừa mới phân biệt, đúng là nhanh như vậy liền tạm biệt, cái gọi là gặp lại làm gì từng quen biết, không ngoài như vậy!"

"Nhị Cầu a, người đừng nói nhảm trừ tình, thành sao? Lão phu ruột thừa đều sắp bị siết đi ra!" Vương Ma Tử khổ không thể tả.

"Đại ca a, không phải nhị đệ ta không muốn cứu người, nhưng người nhìn ta bộ dáng này, cùng người so sánh, cũng không có gì khác nhau!" Nhị Cầu thờ dài một tiếng, "Người ta cá mè một lứa, tại cái này đoàn tụ sum vầy chi dạ, vừa vận thành cây này yêu phân bón, chỉ là suy nghĩ một chút, đã cảm thấy người ta thật sự là hữu duyên a! Cái gọi là không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, nhưng cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày, người ta huynh đệ, vừa vận ứng câu nói này. A, quang vinh a, a, vĩ đại a!"

Tại Nhị Cầu dưới chân, cây mây vụn vặt, như là như rắn, không ngừng mà xuyên thẳng qua, tron ướt dị thường.

Càng có một đạo như là lớn bằng cánh tay vụn vặt, rời khỏi Vương Ma Tử trước mặt, cái này vụn vặt một mặt, xâu lỗ vươn đầu lưỡi, tại Vương Ma Tử trên mặt liếm tới liếm lui, tại trên mặt, càng là lưu lại tron ướt vô cùng dịch nhờn.

Càng có cổ hủ tanh hôi này vị, tràn ngập ra.

Wang Ma Zi xem như mình bạch, hôm nay nếu là không ra điểm huyết, chỉ sợ mình cái này nhị đệ, là thực sự muốn cùng mình giảng nghĩa khí!

"Là như thế này, Nhị Cầu, lão phu vừa mới có chỗ thông ngộ, viết một bản tự truyện tiểu thuyết, Uh không, là một bản bản thân tu luyện ghi chú, bên trong có quan hệ với lão phu như thế nào tán tu trong nhân thể cảm ngộ, nếu không, người cứu lão phu ra, đại ca ta cảm cho người xem một chút?"

"Đại ca người sẽ còn viết ghi chú?"

"Nhị Cầu, người có cứu hay không?" Vương Ma Tử quát âm lên.

Chương 139: Tán tu, tu tán 【2】

Nếu như nói trên thế giới này, Dịch Lập nhất muốn hung hăng hỏ hấn một thanh người là ai, như vậy. . . Chỉ có thể là Vương Ma Tử! !

Lão đạo này, quá không thuần lương.

Không nói những cái khác, cái này Vương Ma Tử cũng không biết hỏ Nhị Cầu bao nhiêu lần.

"Cứu, tự nhiên là muốn cứu!" Nhị Cầu cười hắc hắc, "Bất quá, đại ca ngươi nói tới tu luyện ghi chú?"

"Nhị Cầu ngươi yên tâm, lão phu bản này tán tu ghi chú, như là người khác muốn nhìn qua, như vậy chạy không được mấy ngàn cái ngân tệ, thế nhưng là ngươi sao. . . Tự nhiên là miễn phí, ai kêu hai người chúng ta là huynh đệ đâu!" Vương Ma Tử hừ hừ xoẹt xoẹt phải nói, giờ này khắc này, tại trước mặt một cây cảnh cây nhỏ non mơn, gào thét trung hướng về Vương Ma Tử trong lỗ mũi chui vào, sợ là sẽ phải hút hấn tinh khí thần.

"Ái chà chà, ta cái mẹ ruột uy!" Vương Ma Tử kêu thảm.

Nhị Cầu tay trái vung lên, một đạo phích lịch hồ quang điện, hóa thành một trảm, đem căn này cảnh cây nhỏ non mơn chính tề chặt đứt.

Vụn vật rơi xuống đất, còn đang lắc lư, như là chặt đầu thân rắn.

Co lại đi một chỗ khác vụn vật vết cắt chỗ, có máu tươi lan tràn ra, như thể yêu dị, thấy làm người ta sợ hãi.

Nhị Cầu mặc dù cứu được Vương Ma Tử, nhưng đánh chết hấn đều không tin, cái này Vương Ma Tử hội thân tử đạo tiêu!

Hắn từng thấy tận mắt, cái này Vương Ma Tử có thể nói là bất tử bất diệt, rất quý dị.

Gốc cây này thành tinh, là cấp thấp nhất yêu, không sai biệt lắm là thông linh cảnh bảy tám tầng đáng vẽ, Dịch Lập hơi quần quai, liền từ vụn vật trung đi ra. Hắn dạo chơi đi khắp đến Vương Ma Tử chỗ căn nhánh chỗ, nhìn xem Vương Ma Tử bị trói lấy đáng vẽ, như là bánh chưng, nhìn có chút thảm."Chắc chắn, đây là phong thần tuần lã, tự cho mình siêu phàm Nhị Cầu đại ca, Vương Ma Tử a?"

Wang Ma Zi lườm hấn một cái, "Nhị Cầu a, làm người muốn phúc hậu, lão phu đều đáp ứng cho ngươi tán tu ghi chú, đây chính là hiếm có kinh nghiệm ghi chép, sai nhà này, ngươi lần sau muốn lấy được, không có tám mươi một trăm năm liền là đang nằm mơ!"

Nhị Cầu thật sự là chịu không được Vương Ma Tử nói khoác, trong bàn tay hiển hiện phích lịch điện mang, đem Thụ Yêu vụn vật chặt đứt, đem Vương Ma Tử phóng ra.

"Ngươi đại gia, lão phu không phải một mồi lửa đem các ngươi đốt! Nhị Cầu ngươi đầu tiên chờ chút đã, lão phu cái này. . ."

Wang Ma Zi nói không được nữa, bởi vì Nhị Cầu trong tay, đã là có một đạo bó đuốc, trực tiếp kín đáo đưa cho Vương Ma Tử.

Wang Ma Zi cười hắc hắc, "Nhị Cầu a, lão phu bản này tán tu ghi chú, nói thật, thực sự là không nguyện ý cho ngươi mượn, vì cái gì đây?"

Wang Ma Zi tay cầm lửa cháy đem, một cái tay ngược lại chấp tay sau lưng, trên mặt lộ ra tang thương tịch liêu cảm giác, như là đệ nhất thiên hạ kiếm khách, đứng tại kiếm đạo đỉnh phong, đưa mắt nhìn lại, vô địch thiên hạ, đối với kiếm khách tới nói, cái này là bực nào cô độc cùng tịch mịch. Lúc này, Vương Ma Tử trên mặt, liền nổi lên chính là, nồng đậm không cách nào mở ra cao thủ tịch mịch thần sắc.

Hắn vẻ mặt nghiêm túc, chậm rãi mở miệng, thanh âm trầm bổng du dương, lại là chậm chậm.

"Chỉ vì lão phu bản này tán tu ghi chú, ghi chép quá nhiều lão phu liên quan tới tán tu từng li từng tí, mỗi khi trời tối người yên thời điểm, lão phu lấy ra tinh tế phẩm đọc một hai, liền cảm giác không khí là như thể tươi mát, sinh hoạt là như thế. . ."

"Ai, Nhị Cầu ngươi đừng đi a! !" Vương Ma Tử nhìn thấy Nhị Cầu xoay người rời đi, lập tức liền gấp.

"Lão phu tán tu ghi chú còn không có cho ngươi đâu, làm sao, ngươi không muốn?"

Nhị Cầu lạnh hừ một tiếng, "Cái gì tán tu ghi chú! Nhược đại ca ngươi có thể tin, chỉ sợ cái này Bắc Man đại địa bên trên tu sĩ, đều sớm thành nhất đẳng cao thủ!"

Wang Ma Zi thở dài một tiếng, có chút ít tiếc hận đến thống khổ nói đến, "Nếu bọn họ thực sự có thể nghe lão phu một chút, chỉ sợ bây giờ. . . Chưa nói tới vấn đề thiên hạ, nhưng đủ để tiểu ngao giang hồ."

"Hắc!" Dịch Lập khoa trương đến tán thán nói.

"Đừng không tin, đây là lão phu tu luyện ghi chú, miễn phí tặng cho ngươi, lão phu nói được thì làm được! !"

Nói, Vương Ma Tử từ trong ngực móc ra một bản, lật đến rách rưới "Tiểu nhân sách".

Bên trong chữ, liti nha liti nhiti, càng là chột có mấy tấm tranh minh họa, có chút làm người khác chú ý.

Nhị Cầu nhìn thoáng qua, trong lòng thờ dài một tiếng, ngay trước mặt Vương Ma Tử, không có có ý tốt đem bản này xuân cung đồ sách, cho hắn xé nát.

"Nhị đệ, nơi đây từ biệt, núi cao đường xa, ngày khác gặp lại, ngàn chén không say! !"

Vương Ma Tử ra về phóng khoáng, đủ loại liền ôm quyền, hất lên mình rồi bời tóc, hướng ngoài rừng rậm mặt đi đến.

"Người người đều nói thần tiên tốt, thần tiên chẳng lẽ không có phiền não?"

Khắp nơi đều truyền phàm trần diệu, ai ngờ đồ đàn tiêu dao nhất!"

Vương Ma Tử bước chân lão đạo, lại đi được rất nhanh, thân hình mờ mịt như tiên, càng có quý dị xuất trần khí tức bao phủ toàn thân, sát na biến mất không thấy gì nữa.

Dịch Lập ánh mắt co rút lại, nhìn xem Vương Ma Tử bước chân tàn ảnh, cái này. . . Rõ ràng là cực kỳ khó hiểu Súc Địa Thành Thốn bộ pháp.

Chỉ là trong lúc lơ đãng, lão đạo này, liền đủ để khiến người ta cảm thấy thần bí mà kiêng kị.

Nhị Cầu cảm Vương Ma Tử cái gọi là tán tu ghi chú, tình tế lật xem.

"Bốn năm xuân, tại Sóc Phương thành Long phủ biệt viện xem tỷ nữ A Kiều tắm rửa, dáng người thướt tha, mùi thơm cơ thể tràn ngập, lệnh bản đạo tâm viên ý mã, sai lầm, sai lầm. . ." Tại đạo này ghi chú đằng sau, dán một bộ Xuân cung, nhìn thật kỹ, lại không biết là Vương Ma Tử từ chỗ nào cất may mà đến, sau đó dán tại bản này ghi chú phía trên.

Nhị Cầu không cách nào nhìn kỹ xuống dưới, nói chung thô sơ giản lược đọc qua một lần, trên cơ bản đều là Vương Ma Tử nhìn trộm nữ tử tắm rửa thay quần áo sự tích, thậm chí, Vương Ma Tử hao phí đại lượng bút mực cùng độ dài miêu tả một phen, kia là cực kỳ ngoạn mục. . . Chuyện phòng the quá trình. Đi Chu công này lễ song phương, cái tên cùng tám chữ đều là bị Vương Ma Tử ghi chép tiến vào bản này trong ghi chép, để Dịch Lập là dở khóc dở cười.

Ai! !

Đây cũng là Vương Ma Tử tán tu ghi chú sao?

Nhị Cầu có chút thất vọng khép lại Vương Ma Tử lão nhân gia ông ta bản này tán tu ghi chú.

Sau đó, càng là tiện tay ném đi!

Cái này ném đi phía dưới, trang giấy bị gió thổi động, rầm rầm rung động, trên đó tranh minh họa Xuân cung nhân vật, lại là phảng phất bắt đầu chuyển động, có chút thú vị.

Nhị Cầu tâm thần chấn động, chầm chầm trên mặt đất Vương Ma Tử tán tu ghi chú, trong lòng có chút hiểu được.

Tĩnh cùng động!

Trong hoảng hốt, bản trong lúc đó mình ngộ, chạy tới, đem Vương Ma Tử tán tu ghi chú, nhặt lên, bỏ vào mình Đồ Long trong không gian giới chỉ.

Cái gọi là tán, chính là tại nhất động nhất tĩnh trung! !

Đây cũng là Nhị Cầu mình ngộ.

Hắn hai mắt sáng tỏ, càng là nhớ lơ mờ nhớ lại Vương Ma Tử lời nói.

Lão đạo này, bây giờ cũng bắt quá là động linh cảnh năm tầng tu vi, nhưng theo như hắn nói, động linh cảnh năm tầng, đã không phải phổ thông động linh cảnh năm tầng! Dựa theo lời nói của hắn, phổ thông tu sĩ động linh cảnh năm tầng tu vi, liền như là một cái hồ nước đồng dạng, súc nước dung lượng có hạn. Mà hắn động linh cảnh năm tầng khác biệt, hắn mặc dù cũng là một cái hồ nước, nhưng hắn tu chính là. . . Tán! !

Hắn hồ nước, muốn so phổ thông tu sĩ hồ nước, phải lớn gấp mấy trăm lần, thậm chí là gấp mấy vạn!

Đây mới là Vương Ma Tử chỗ đáng sợ.

Nhị Cầu nơi này lúc mình ngộ, ngộ được, chính là cái này. . . Tán hàm nghĩa.

Hắn mặc dù từng nghe Vương Ma Tử nói qua tán hàm nghĩa, nhưng người khác nói tới, chung quy là người khác nói tới.

Đã hiểu, liền là đã hiểu! !

Không hiểu, người khác cho dù là nói một vạn lần, đó cũng là không hiểu.

Mà lúc này, Nhị Cầu cảm thấy mình, đã hiểu!

Không chỉ có đã hiểu "Tán" hàm nghĩa chân chính, hiểu hơn, như thế nào đi tu tán!

Tán. . . Liền đang động tĩnh ở giữa.

Hắn ở thời điểm này, cũng chung quy là mình bạch, vì cái gì mình lấy cổ huyền cảnh tu vi, đúng là đánh không lại tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong Ngân Giác. . . Không phải cổ huyền cảnh không đủ mạnh, mà là hắn cổ huyền cảnh, liền như là một vũng hồ nước, cái này hồ nước, quá nhỏ cũng quá cạn.

Mà Nhị Cầu cần thiết làm, chính là tán! !

Đem mình cổ huyền cảnh cái này uông hồ nước, mở rộng đồng thời, càng phải đào sâu. .

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Tán tu, tu tán 【3】

Tán, liền đang động tĩnh ở giữa.

Tĩnh thì tụ tập, động thì tán!

Tĩnh là động, động cũng là tĩnh. Đồng lý, tán chính là tụ tập, mà tụ tập, cũng chính là tán!

Nhị Cầu một thân một mình hành tẩu tại mật lâm thâm xứ, hắn không có tận lực đến đi làm cái gì, mà là quá chú tâm đi cảm ngộ cùng tưởng tượng thấy. . Một loại tán cảm giác. Không có tận lực đến đi tu luyện, nhưng trong đan điền tại trong gân mạch vận chuyển linh khí, lại là cấp tốc. Khi vận chuyển tốc độ, đạt đến cái nào đó cực hạn về sau, nhưng lại thời gian dần qua tiêu tán. Cuối cùng, đan điền của hắn trong gân mạch, đúng là không cảm giác được chút nào linh khí. Mà hắn linh lực trong cơ thể, cũng là thời gian dần qua chìm xuống dưới, ngưng tụ xuống dưới, cuối cùng trong cơ thể của hắn, đúng là cảm giác không thấy chút nào nguyên linh chi lực.

Mà tu vi của hắn, đúng là theo hắn không ngừng yên lặng đi về phía trước, mà không ngừng giảm xuống.

Từ cổ huyền cảnh tu vi, hạ xuống nửa bước nhập huyền cảnh về sau, sau đó lại hạ xuống thông linh cảnh mười tầng đỉnh phong. . . Cuối cùng cho đến thông linh cảnh một tầng tu vi.

Hắn lúc này, không cách nào lại đem tu vi hàng đi xuống.

Thông linh cảnh một tầng tu vi, nhìn qua, cùng người bình thường cũng không có gì khác biệt.

Nhưng lúc này Nhị Cầu, thì cho người ta một loại sâu xa như biển cảm giác.

Loại cảm giác này phía dưới, càng là ẩn giấu đi một cỗ làm cho người kiêng kỵ khí tức.

Cái này chính là. . . Tán.

Cũng thế. . . Tụ tập.

Động tĩnh ở giữa, đều là biến hóa, biến hóa bên trong, tụ tập tán nắm chắc.

Lần này, hấn hành tẩu tại rừng rậm ở giữa, cũng không phải là cắm đầu hướng về phía trước, mà là vừa đi vừa nghỉ, ngừng ngừng đi một chút, ánh mắt không ngừng mà tại hoàn cảnh chung quanh trung, khẩn khoản, cẩn thận quan sát đến.

Hắn thấy được rừng rậm cây già, um tùm cành lá che khuất bầu trời, tầng tầng núi non trùng điệp, chỉ có tại ngày lớn nhất thời điểm, mới có thể có mỏng lung che lấp tia sáng, xuyên thấu qua lỗ nhỏ xuyên bắn xuống đến, ở trong rừng lộ ra có chút tinh mạch mà thần bí. Còn có rừng rậm lão dưới cây khô bại, tản ra trận trận khí tức lá khô, tại lá khô phía trên trong đất bùn, thì là có xanh thẫm cỏ xanh, phồn thịnh hoa lá, tại giãn ra, đang toả ra!

Hắn thấy được nhiều vô số kể, chủng loại khó mà kêu lên danh tự cây.

Thậm chí còn có một số, là linh thảo, tản ra trận trận linh sóng sáng động.

Còn có thuốc già, cũng có như vậy bốn năm gốc, tản ra xông vào mũi nồng đậm mùi thuốc.

Nhị Cầu không có đi hái, cũng không có đi hái, nhếch miệng mỉm cười, tại say mê trung, nghe linh thảo bùn đất hương thơm cùng thuốc già xông vào mũi mùi thuốc, đi thẳng về phía trước.

Hắn không có tận lực tu luyện, lại không giây phút nào tại tu luyện.

Hắn tu chính là. . . Tấn, đồng dạng, cũng là tụ tập.

Bởi vì tu tấn, cho nên hắn không có xúc động nơi đây một hoa một cây.

Bởi vì là tu tụ tập, cho nên hắn có thể thấy rõ, tại các loại cây quanh mình, trải rộng đi khác nhau tiểu trùng tẩu thú, có chút thuần lương mỹ hảo, có chút thì là dữ tợn độc vật, ở trong mắt Dịch Lập, lại là không hề khác gì nhau. Hắn cùng bọn hắn, chỉ là tình tế đối với xem một lát, tại Nhị Cầu nhẹ giọng cười một tiếng trung, Nhị Cầu tiểu sái rời đi.

Hành vi của hắn, thậm chí là để những cái kia độc trùng tẩu thú, đều hơi nghi hoặc một chút.

Bọn hắn không hiểu! !

Cuộc sống ngày ngày trôi qua, trải qua mấy ngày nay, không phải là không có phi cầm tẩu thú muốn một ngụm thôn phệ hết Nhị Cầu, thế nhưng là khi bọn hắn lựa chọn xuất thủ sát na, chính là đã hối hận.

Kia nguyên bản, khí tức ven vẹn thông linh cảnh cấp độ thứ nhất con sói con, đúng là tại trong chốc lát, khí thể trên người, trở nên hùng vĩ mệnh mông, như là tinh không.

Nhị Cầu không có giết bọn hắn, một chỉ điểm tới, thường thường liền có thể đem dọa lùi.

Mà dự cảm được phía trước, kinh khủng tồn tại về sau, Nhị Cầu nhếch miệng mỉm cười, không có đi xông vào, lựa chọn đường vòng.

Đây là Tam Hoang giới bên trong một chút tử vong cấm địa, cho dù là ngũ khí triều nguyên cảnh đại năng xông đi vào, sợ cũng hội thân tử đạo tiêu.

Một tháng, hai tháng. . . . Nửa năm.

Chớp mắt, hắn tại cái này trong rừng rậm, đi về phía trước nửa năm thời gian, nói dài cũng không dài, nói ngắn cũng không ngắn.

Lúc này Dịch Lập, cả người hắn, phảng phất tựa như dung nhập tại phiến rừng rậm này trung.

Một chút thuốc già linh thảo quanh mình, thường thường sẽ có chút độc trùng linh thú đang bảo vệ.

Mà khi Nhị Cầu lúc đi qua, những này độc trùng linh thú thì là trực tiếp lựa chọn không nhìn.

Mà Dịch Lập, cũng chưa từng đi ngắt lấy một gốc thuốc già cùng linh thảo.

Trên người hắn linh khí khí tức, tán loạn vô tung.

Trong cơ thể, cũng đã không có chút nào nguyên linh chi lực ba động.

Tu vi của hắn, càng là biến thành số không.

Từ bên ngoài nhìn qua, lúc này Dịch Lập, khí chất phổ thông như là một giới thư sinh.

Chỉ là giới này thư sinh, bề ngoài có chút quý dị thôi, đúng là một con đứng thẳng mà đi lão sói vẫy đuôi. . .

Bất quá nếu là có người nhìn đến lúc này Nhị Cầu, sẽ không bao giờ lại coi hắn là làm là một con sói.

Chuẩn xác mà nói, bọn hắn sẽ đem Nhị Cầu, nhìn thành là một giới bình thường đi thi thư sinh.

Nếu như không nhìn ánh mắt hần bên trong quang mang, đó chính là một cây hành tẩu gỗ.

Chính là như vậy như thế cảm giác quái dị.

"Sợ là. . . Muốn đi ra mảnh này dãy núi đi?"

Dãy núi núi non trùng điệp, rừng rậm mọc thành bụi, Nhị Cầu suy nghĩ một chút, cảm nhận được dưới chân dãy núi chập trùng chi thế, rốt cục tới gần tại nhẹ nhàng hướng phía dưới, điều này nói rõ, hần đã là xuyên qua một mảnh rừng rậm thâm sơn, từ cái này một đầu, đi tới bên kia. Một thân một mình, tại cái này xa lạ Tam Hoang giới, xuyên qua một mảnh xa lạ rừng già, đối với những người khác tới nói, quả thực là không cách nào tưởng tượng sự tình, không nói đến nơi đây Hoang Thú tung hoành, ven vện là những cái kia làm người đau đầu quý dị cây, cũng đã là khó lòng phòng bị.

Đương nhiên, Nhị Cầu cũng kiến thức không ít quý dị cây.

Một chút cây, mọc ra mặt người miệng lớn, miệng vừa hạ xuống, có thể nuốt một con Hoang Thú.

Nhưng là Dịch Lập trong mắt bọn họ, bắt quả là một khúc gỗ, hay là không khí.

Ai lại sẽ cùng gỗ không khí chăm chỉ đâu?

Thời gian nửa năm, chính là thoáng một cái đã qua.

Rừng già phía ngoài Tam Hoang giới bên trong, đã là đại biến bộ dáng.

Tam Hoang Kính bên trên Tam Hoang bảng.

Xếp hạng thứ nhất, không còn là Dịch Lập, mà là gọi là làm vô danh thiếu niên.

Thiếu niên vô danh, bên cạnh thân có Kim Giác Ngân Giác hai vị hộ pháp, tung hoành Tam Hoang giới, chưa từng bại một lần!

Hần lúc này, số ước lượng đã gần vạn! !

Mà cái khác pháp khí đan ba bảng, cũng đều có đứng đầu bảng xuất hiện.

Ngoại trừ hồng hoang bảng khí, đứng đầu bảng vẫn là Nhị Cầu, có thể làm cho người nhớ tới nửa năm trước danh tiếng không hai con sói con, phương diện khác, con sói con đã kinh biến đến mức không còn đột xuất.

Lúc này con sói con, Tam Hoang trên bảng xếp hạng, cũng bất quá là thứ mười.

Chính như lúc này Nhị Cầu, trước kia hư danh, theo hần tu tán, thời gian dần qua đi xa, đi xa.

Hần hành tẩu tại rừng rậm ở giữa, đi tại đường xuống núi bên trên, tại rừng già giới hạn chỗ, gặp một chút tu sĩ.

Nhị Cầu đến, không người phát giác.

"Đạo hữu, xin dừng bước! !" Một thân mang đạo bào tu sĩ, cười hi hi bộ dáng, kéo lại một người.

Cái này thân mặc đạo bào người, mi thanh mục tú, cho người ta một loại hảo cảm bộ dáng.

Chỉ là, Nhị Cầu gặp đạo bào này, lại hơi hơi nhú mày.

Thân Công Hồ?

Lúc trước người này, mưu toan cướp đoạt trong tay mình Tam Sinh Thạch, lại là hổ mình đồng đội, mình bỏ trốn mất dạng, cho Nhị Cầu lưu lại cực kỳ ác liệt ấn tượng, lúc này gặp lại cái này Thân Công Hồ, lấy tam hoa tụ đỉnh cảnh tu vi, ngược lại là một khối không tẻ đá mài đao.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Thân Công Hồ kinh hãi!

"Đạo hữu, xin dừng bước!"

Thân Công Hồ thanh âm truyền đến, gọi lại phía trước hành tẩu một đội tu sĩ.

Đám người quay đầu trung, nhìn về phía Thân Công Hồ dẫn theo đạo bào chạy tới, trong tay bùng dày một tầng dày ngọc giản.

Tại mọi người hồi thẩm dưới ánh mắt, Thân Công Hồ mỉm cười, gương mặt chỗ lộ ra hai cái lúm đồng tiền, tăng thêm mấy phần bình dị gần gũi hảo cảm.

"Các vị đạo hữu, bản đạo cái này toa hữu lễ."

"Gặp qua đạo hữu, không biết đạo hữu đem chúng ta gọi lại, không biết có chuyện gì?" Cái này một đám bốn người, người cầm đầu là một tam hoa tụ đỉnh cảnh ngưng thần kỳ sơ kỳ nam tính tu sĩ, dáng người khôi ngô cường tráng, nhìn rất có vài phần hung hãn ý vị, chỉ là ánh mắt, tại gặp Thân Công Hồ về sau, không khỏi có chút co rụt lại.

Tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong? !

Lại nhìn hân muốn thế nào? Ta bọn bốn người, đối mặt cái này đỉnh phong tam hoa tụ đỉnh cảnh tu sĩ, cũng không e ngại.

Lại nói, nhìn người này, tựa hồ cũng không phải tới gây chuyện.

Thân Công Hồ rất có lễ phép đối bốn người này có chút chấp tay, càng là đối với cái này trong đó một tên nữ tu, mỉm cười.

Nụ cười này phía dưới, lập tức tên kia nữ tu, mặt như hoa đào, hiện ra đỏ bừng chi ý.

Cầm đầu nam tu sĩ, đứng ở nữ tu trước người, chặn Thân Công Hồ ánh mắt.

Thân Công Hồ cũng không có chút nào xấu hổ cùng xấu hổ chi ý, "Là như vậy, đạo hữu. Bản đạo Thân Công Hồ, trước đó vài ngày, ngẫu nhiên gặp một chỗ cấm chế chi địa, mới vào nơi đây, liền không thể không rời khỏi, chỉ vì kia cấm chế chi địa trung, khắp nơi trên đất chỗ, đúng là hiện đầy cấm chế. Cấm chế này cùng trận pháp có chút cùng loại, nhưng tương đối trận pháp tới nói, lộ ra khéo léo đẹp đẽ, nhưng lại là vô cùng xảo trá tai quái! Mà đối với cấm chế, bản đạo biết được không nhiều, thế là liền đi ra kia cấm chế chi địa, khắc họa tiến vào cấm chế chi địa địa đồ đến bán. Vừa đến, chờ mong càng nhiều đạo hữu có thể tiến vào kia cấm chế chi địa dò xét một phen, tìm kiếm cơ duyên. Thứ hai, thì là... Hắc hắc, bản đạo xấu hổ vì trong vị tiền rỗng tuếch, hi vọng có thể lấy bản đồ, đổi lấy một ít linh thạch. Đương nhiên, miếng bản đồ này giá cả, tự nhiên là hợp lý, mỗi bản chỉ cần một viên linh thạch."

Một hơi dứt lời, Thân Công Hồ loay hoay một chút ngọc trong tay giản.

"Chúng ta thế nào biết, miếng bản đồ này, không phải ngươi tùy ý khắc họa?" Kia cầm đầu tu sĩ, mặt không đổi sắc.

Chỉ là ở sau lưng hân nữ tu, thì là thần sắc khẽ động, "Cấm chế chi địa? !" Nàng kinh ngạc mở miệng, trong ánh mắt toát ra mãnh liệt hướng tới chi ý. Sau đó chính là đáng về đáng yêu, nhìn về phía cầm đầu tu sĩ, "Ca..."

Thân Công Hồ cười nhạt một tiếng, giống như đã sớm liệu định, người này sẽ như vậy hỏi.

"Nói thực ra, càng nhiều người tiến vào cấm chế chi địa, phá vỡ càng nhiều cấm chế, đối với ta Thân Công Hồ tới nói, liền càng là đỡ tốn thời gian công sức! Lại nói, bất quá là chỉ là một viên linh thạch mà thôi. Riêng là hôm nay chỉ là mấy canh giờ, ta Thân Công Hồ liền đã xuất thủ gần trăm phần địa đồ!" Thân Công Hồ ngang nhiên cười một tiếng, "Lại nói, cấm chế này chi địa, chính là Tam Hoang giới bên trong hơi đặc biệt địa phương, phá tan cấm chế, tương đương với học xong một đạo cấm chế, mà lại, sẽ còn thu hoạch được tương ứng số ước lượng! !"

"Ta Thân Công Hồ, bất quá là làm mua bán nhân tình sinh ý thôi. " Thân Công Hồ thờ dài một hơi, làm bộ muốn đi.

"Chờ một chút! !" Tên kia nữ tu, dưới tình thế cấp bách bật thốt lên hô lên, kêu đừng làm bộ muốn đi Thân Công Hồ.

Thân Công Hồ căn bản cũng không từng dự định muốn đi, lúc này liền dừng bước.

"Không phải liền là một viên linh thạch a? Ta mua!" Thiếu nữ kia, lấy ra một viên linh thạch, giao cho Thân Công Hồ, từ trong tay hân, đổi lấy một viên khắc họa lấy địa đồ ngọc giản.

Cầm đầu nam tu sĩ, nhú mày, sau đó một đoàn người liền vội vàng đến rồi khỏi nơi này, hiển nhiên là không nguyện ý trêu chọc Thân Công Hồ.

Thân Công Hồ nhìn qua bốn người từ từ đi xa bóng lưng, khoe miệng lộ ra một tia nhe răng cười.

"Hừ, Mặc Ly a Mặc Ly, ngươi làm hại bản đạo tổn thất nặng nề, không phải liền là trăm phương ngàn kế không khiến người khác biết được cấm chế chi địa chỗ a? Nhưng lão tử cùng ngươi dính liền! Lão tử không chỉ có muốn để cái này Tam Hoang giới bên trong tất cả mọi người nên biết được, cấm chế chi địa tồn tại, mà lại, còn muốn đem lão tử tổn thất, đều phải bù lại! !"

Thân Công Hồ một phen nghiêng răng chửi mắng thanh âm, Nhị Cầu ở sau lưng hắn nghe được rõ ràng.

Nhưng Thân Công Hồ, hiển nhiên còn không có cảm giác được phía sau Nhị Cầu tồn tại.

Hắn nắm chặt nắm đấm, giống như có lẽ đã là đối Mạc Ly, thống hận đến cực điểm, cho đến bị góc cạnh rõ ràng linh thạch chấn ghét tay, Thân Công Hồ lúc này mới cúi đầu nhìn về phía trong tay linh thạch, lập tức liền mặt mày hớn hờ.

"Hắc hắc, lại kiếm một viên!" Thân Công Hồ cười đắc ý, thuận thế đem trong tay linh thạch ném không trung, cái này mai linh thạch, đánh lấy xoáy mà bay về phía không trung.

Qua hai ba giây, ánh mắt nhìn thẳng phía trước Thân Công Hồ thân thể chấn động, mồ hôi lạnh rì rào mà xuống.

Cái này ném linh thạch động tác, hắn đùa nghịch không biết mấy chục vạn kém, chưa bao giờ có thất thủ khả năng.

Nhưng bây giờ, kia ném đi ra linh thạch, đúng là không có đến rơi xuống?

Chẳng lẽ lại?

Thân Công Hồ ngừng đầu nhìn về phía hư không, đang muốn quay người, liền nghe được sau lưng cách đó không xa, có một đạo thanh âm đậm đặc.

"Người là... Đang tìm kiếm cái này a?"

Thân Công Hồ tứ chi cứng ngắc, chậm rãi xoay người lại, nhìn thấy một người, trong tay vút linh thạch, từ trên xuống dưới, không nhanh không chậm, một bộ dù bận vẫn ung dung thần sắc.

Thân Công Hồ lưng chỗ mồ hôi lạnh, trong nháy mắt làm ướt đạo bào của hắn!

Nhưng Thân Công Hồ, dù sao cũng là Thân Công Hồ, xông xáo giang hồ, hành tẩu thiên hạ, hãm hại lừa gạt, chỉ có bị hắn hố chết...

Tóm lại, gan góc phi thường.

Hắn nhìn về phía Nhị Cầu, thần sắc khê giật mình, lập tức tỉnh té đánh đo một cái, trong lòng đã là tràn đầy kinh hãi.

"Dịch... Dịch đạo hữu? !" Thân Công Hồ nột nhưng, lớn miệng, ngay cả lời đều nói không gọn gàng.

Hắn hố vô số lần, bằng nhân tiện là lưỡi nở hoa sen bản sự, lúc này ngay cả lời nói không rõ ràng, có thể thấy được khiếp sợ trong lòng.

Tại cái này trong lúc khiếp sợ, càng có thật sâu ý sợ hãi.

Con sói con Dịch Lập, hắn Thân Công Hồ lại không phải là không có đã từng quen biết.

Quả thật, cái này con sói con lúc trước chỗ biểu hiện ra thủ đoạn cùng chiến lược, Thân Công Hồ không thể không bội phục. Nhưng hắn tự tin, mình còn có lực đánh một trận, thậm chí là, sử xuất toàn lực hay là áp đáy hòm công phu, có thể đem cái này con sói con chém giết ở dưới ngựa.

Nhưng lúc này, cái này con sói con lại là vô thanh vô tức xuất hiện sau lưng mình! !

Mà lại, lấy mình tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong tu vi, đúng là không có cảm giác được chút nào động tĩnh!

Như con sói con muốn tính mạng của mình... Vén vén là ngấm lại, liền cảm giác từ đáy lòng đến đáng sợ.

Ngoại trừ điểm này bên ngoài, càng làm cho Thân Công Hồ cảm giác được không thể tưởng tượng nổi nhân tiện là, khi hắn gặp mặt trước con sói con, trong lòng không thể phỏng đoán, càng là sinh không nổi mây mây tâm tư phản kháng, càng không có một trận chiến dũng khí.

Hắn suy nghĩ, chỉ có một chữ, trốn! !

Mặc dù cái này con sói con hắn thấy, trên thân, không có chút nào linh lực ba động, nhìn, phảng phất là chưa từng tu luyện thư sinh, nhưng... Loại tình hình này trạng thái dưới con sói con, cho hắn một cỗ cực kỳ trí mạng gai nhọn cảm giác.

Liền phảng phất, một thanh trát đao, treo tại cần cổ của hắn.

Thanh này trát đao rù xuống, tựa hồ chỉ cần... Con sói con một cái ý niệm trong đầu.

Lấy Thân Công Hồ hãm hại lừa gạt mấy chục năm kinh nghiệm giang hồ, hắn một chút liền nhìn ra cái này nguy hiểm trong đó tính.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 142: Ta. . . Cổ huyền cảnh!

Nhìn xem Thân Công Hồ một mặt kinh hãi, như là đáng về thấy quỷ, Dịch Lập liền cũng biết, mình tu tán, vẫn là có thành quả.

Cho dù lúc này, hắn nhìn qua toàn thân trên dưới, tựa hồ là không có tu vi, nhưng vẫn như cũ để Thân Công Hồ, vị này tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong tu sĩ, sợ hãi đến mức độ không còn gì hơn.

Mà cái này. . . Mới là Nhị Cầu chân chính cổ huyền cảnh.

Đứng trước không điểm cuối, sau không thấy lai lịch!

"Cái này mai linh thạch, ngươi còn muốn a?" Nhị Cầu vút vút sói cây bên trong linh thạch, vừa thu vừa phóng ở giữa, linh thạch tại vút sói ở giữa, phát ra xoẹt tiếng vang. Tại Nhị Cầu khoe miệng, càng là có tà ý cười nổi lên.

Thân Công Hồ bản năng đến gật gật đầu, sau đó bỗng nhiên hung hăng lắc đầu.

"Dịch đạo hữu, không phải liền là một viên linh thạch sao? Đưa ngươi. . ."

Hắn bị Nhị Cầu đánh gãy, "Ngươi đã là lắc đầu, lại là gật đầu, tê. . . Ta thật sự là không hiểu rõ ngươi ý tứ a!" Nhị Cầu cười tủm tủm phải xem lấy Thân Công Hồ. Ánh mắt này, theo Thân Công Hồ, đã là nguy hiểm chi cực tín hiệu. Minh lúc trước tụ tập một đám người, dự định đoạt con sói con Tam Sinh Thạch, mặc dù không có thành công, mà lại đem vừa kết bạn không lâu đạo hữu bọn họ, cũng đều hồ chết rồi. Nhưng cùng con sói con ở giữa, lại là thật sự kết thù.

Thân Công Hồ hạ quyết tâm, nhưng có chút gió thổi cỏ lay, hắn không nói hai lời, liền chọn bỏ chạy.

"Như vậy đi, ngươi đã không cách nào làm ra lựa chọn, vậy liền. . . Dựa theo ta Man Hoang Lang Thần quy củ tới đi. Cái này mai linh thạch, ngay ở chỗ này, ngươi tới bắt đi. Đương nhiên, nếu là ngươi cảm không đi, như vậy ta. . . Dem sẽ đích thân cho ngươi đưa trả lại." Nhị Cầu khoe miệng toát ra tà ý nụ cười, "Dù sao, tùy tiện cảm đừng đồ của người ta, đây là không đối tích."

Thân Công Hồ trong lòng run sợ, ". . . Để chính ta đi lấy?"

Hắn không nói hai lời, xoay người bỏ chạy!

Mẹ nó, cái này con sói con thấy thế nào, làm sao đều cảm thấy có chút quỷ dị, vẫn là đuổi mau đào mạng rồi đi nơi này.

Thân Công Hồ càng là hạ quyết tâm, đời này, kiên quyết sẽ không lại cùng cái này con sói con liên hệ! !

"Ha ha, kia ta liền tự mình đem cái này mai linh thạch trả lại cho ngươi đi!"

Ở trong mắt Nhị Cầu, cái này Thân Công Hồ tu vi, là tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong, có thể nói là hắn cổ huyền cảnh tu là tốt nhất đá mài đao.

Nhưng cái này Thân Công Hồ, thật sự là không có có một trận chiến dũng khí, đúng là lựa chọn bỏ chạy.

Chẳng lẽ lại, chính mình nói, quá tối nghĩa khó hiểu chút?

Nhị Cầu có chút buồn bực, sớm đã là đuổi tới đứng trước.

"Thân Công Hồ đạo hữu, tới tới tới, đây là ngươi linh thạch! !"

"Từ bỏ, từ bỏ! !" Thân Công Hồ vung lấy tay áo, "Không phải liền là một viên linh thạch sao? Đưa cho Dịch đạo hữu! ! Nếu là không đủ, ta Thân Công Hồ, lại tặng cho ngươi mười mấy mai, cũng không là vấn đề!"

Hắn gào thét, nghĩ thầm vô luận như thế nào đều cho nhanh, đem này quỷ dị mà tà khí sâm sâm con sói con cho đuổi, bằng không, làm gì trong lòng cũng sẽ không an tâm.

Thân Công Hồ cảm thấy trước mắt một mảnh tàn ảnh hiển hiện, bỗng nhiên trông mắt co rụt lại.

Nhị Cầu đã là tại trước mặt, cùng lúc đó, trong tay càng là tia lóe dẫn gào thét, hướng về Thân Công Hồ chém tới.

"Tới tới tới, Thân Công Hồ đạo hữu, ăn trước ta ba thức thần thông lại nói! !" Nhị Cửu cười tà trung, hướng về Thân Công Hồ chém xuống.

Cái này thức thứ nhất thần thông, tự nhiên là Cừu Đoạn Sơn! !

Tay trái của hắn, tràn ngập tia lôi dẫn, càng có búa ảnh huyền hóa, hướng phía dưới một trăm.

Một cổ lệnh Thân Công Hồ tim đập thành thạch cảm giác, theo Nhị Cửu một trăm đánh xuống, tràn ngập tại Thân Công Hồ trong lòng.

Hắn không nói hai lời, tay áo hất lên, té ra mình một đạo phẩm giai không tầm thường pháp bảo.

Cái này đạo pháp bảo, chính là là một cái Đẳng Giáp này thuần, tại hư không quay tít một vòng, liền đỡ được Nhị Cửu thức thứ nhất thần thông.

Nhưng kia tiểu thuần, trên đó cũng là tràn ngập ra khe hở, nương theo lấy xoạt xoạt vang, vỡ vụn số tròn cánh, rơi xuống.

Thân Công Hồ không kịp đau lòng quá lâu, xoa ngực thời khắc, quay người lại cây, hướng phía một phương hướng khác chạy như điên.

"Dịch đạo hữu, cổ nhân nói dĩ hòa vi quý, làm gì tùy tiện động đao động thương, mau đưa thần thông của ngươi thu lại, khỏi kia linh thạch, ta Thân Công Hồ thực sự là từ bỏ!"

"Nói xong ba thức thần thông, đó chính là ba thức thần thông, Thân Công Hồ đạo hữu, đừng nói là là muốn để cho ta Dịch Lập làm kia làm cho người khinh thường, nói không giữ lời người sao?" Nhị Cửu hắc hắc cười lạnh, cấp tốc đuổi theo.

Thân Công Hồ trong lòng âm thầm oán thầm mắng to, con sói con người căn bản cũng không phải là người, người là yêu!

Yêu nghiệt! !

Nhưng lời này, Thân Công Hồ là vô luận như thế nào đều nói không ra miệng.

Nhị Cửu chân đạp Súc Địa Thành Thốn thần thông, truy hướng Thân Công Hồ, phi độn chi thuật, muốn so Thân Công Hồ phải nhanh hơn ba phần.

Thân Công Hồ đang phi độn chỉ chốc lát về sau, trong lòng liên tục cười lạnh, "May mắn ta Thân Công Hồ, chỗ chân chính am hiểu, chính là Bách gia bỏ chạy chi thuật! !" Hắn bỗng nhiên vung lên đầu, thật là cả kinh một hồn thăng thiên. Sau lưng hắn cách đó không xa, Nhị Cửu chính cười tà, cuồng nhanh đuổi theo."Thân Công Hồ, đây là ta thức thứ hai thần thông!"

Mẹ nó, liều mạng! !

Tránh cũng tránh bất quá, còn không bằng quay đầu ném thử cái này con sói con thần thông.

Ngươi con sói con là ngang ngược càn rỡ, nhưng ta Thân Công Hồ, cũng không phải dễ trêu!

Bị ta hồ chết đạo hữu, lại há lại chỉ có từng đó là hàng trăm hàng ngàn số lượng có thể so đo?

Thân Công Hồ cắn răng một cái, xoay người lại, bấm niệm pháp quyết trung, tại trên cổ tay, hiện lên một đạo thú hồn vòng.

Cái này thú hồn trong vòng, nuôi dưỡng lấy chính là vô cùng cường đại thú hồn.

Thú hồn chi lực, không thể khinh thường, có Hồn thú, một ngụm có thể nuốt ngũ khí triều nguyên cảnh đại năng tu sĩ.

Thân Công Hồ ném đi trong tay thú hồn vòng, lập tức đạo này ngân lặc lư thú vòng mà chính là gào thét trung, hướng về Nhị Cửu gào thét trung đập nện mà tới.

Tại cái này thú vòng mà lượn vòng mà tới sát na, trong đó lan tràn ra một đạo khổng lồ thú hồn.

Cái này thú hồn, toàn thân tản ra lạnh chi khí tức, chính là một con lộng lẫy báo, há to miệng rộng, liền đem Nhị Cửu hút vào trong bụng.

Oanh! ! !

Cái này báo, lóe ra u quang con mắt, lại là bỗng nhiên co rút lại, đứng người dậy, đang tràn ngập lấy đích lôi mang trung, âm vang ở giữa sụp đổ, lần nữa ngưng tụ thành một con con báo, gào thét trung, chui vào thú hồn trong vòng, cũng không tiếp tục nguyền ý ra.

Thú hồn vòng mà quay tít một vòng, lại bay về tới Thân Công Hồ trong tay.

"Báo gia, ngươi ra! ! Báo gia, ngươi mau ra đây a! !" Thân Công Hồ gào thét trung, đối kia thú hồn vòng đập không ngừng, nhưng kia thú hồn, cũng rút cuộc không nguyện ý ra.

Nhị Cửu lần nữa đuổi theo.

"Vừa mới không coi là, đến, ném thử ta cái này thức thứ hai thần thông!"

Nhị Cầu tay trái, hướng phía Thân Công Hồ đầu nghiêng bỏ xuống, cái này thứ thứ hai thần thông, chính là Ly Thương Thiên! !

Thân Công Hồ sớm đã là tại nội tâm phiền muộn trung, gào thét trung, đồng dạng là hướng về Nhị Cầu vọt tới.

Tại song quyền ở giữa, mang theo một đạo chỉ hồ! !

Chỉ hồ lóe ra màu xanh đậm u quang, tràn ngập kịch độc chỉ vật, tràn ngập trần trần tanh hôi, gào thét trung hướng về Nhị Cầu đâm tới.

Nhị Cầu khóe miệng, toát ra cười tà.

Tốt, rất tốt! !

Cái này Thân Công Hồ tu vi, là tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong, như thế gần như vậy thân tác chiến, Nhị Cầu càng có thể rõ ràng cảm thụ, mình cỗ huyền cảnh, đối mặt cái này Thân Công Hồ, đến tốt cùng như thế nào.

"Đừng cho là ta Thân Công Hồ là quả hồng mềm! Đạo gia ta nổi giận lên, ngay cả chính ta đều sợ! !"

Suru suru suru! !

Thân Công Hồ chân đạp Thất Huyền Bộ, nắm tay trung, mang theo cái kia chỉ hồ pháp bảo, đánh phía Nhị Cầu.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 143: Buồn bực Thân Công Hồ

Thân Công Hồ người này, hấn thực lực, là có.

Dù sao cũng là tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong chi tu!

Nhị Cầu lúc này tu vi, ở trong mắt người khác, chỉ là thật đơn giản nhập huyền cảnh. Nhưng cái này tu vi, ở trong mắt Dịch Lập, lại là khác biệt. Đây là một loại không giống với nhập huyền cảnh tu vi, đây là cỗ huyền cảnh, đây là. . . Hấn Dịch Lập cỗ huyền cảnh.

Mà Thân Công Hồ, thì là trong lòng cười lạnh.

Lúc trước cái này con sói con nhìn qua trên thân không có chút nào linh lực ba động, mà dưới mắt, nhìn lại là nhập huyền cảnh tầng thứ nhất đỉnh phong tu vi.

Ở trong đó, rõ ràng là có kỳ quặc!

Hấn không thể coi thường, toàn lực nghênh chiến Nhị Cầu.

Ầm ầm! !

Hai người những nơi đi qua, hư không một mảnh rung động.

Tại hai người giao thủ ở giữa, càng có màu u lam lấp lóe u quang, cùng trần trần phích lịch hồ quang điện gào thét tràn ngập, nương theo lấy lớp lớp tiếng vang, hai người giao thủ, đã không dưới trăm chiêu.

Từ đầu đến cuối, Nhị Cầu chỗ vận chuyển chính là Phích Lịch Tâm Pháp, tay trái như đao sấm sét dưới, từ đầu đến cuối như một một thức thần thông, chính là Ly Thương Thiên.

Ly Thương Thiên, triển miên không dứt, u hận khó tuyệt, chiêu thức lại là tùy tâm sở dục, dùng bất cứ thủ đoạn nào, gặp chiêu phá chiêu.

Vô luận là "Hận Như Hải", hay là "Ly Thương Thiên", cái này hai thức thần thông, đều không có chiêu thức cố định.

Chỉ nói cứu một cái "Sấm sét" khí thế, khí thế kia, không giống với Cừu Đoạn Sơn, hay là Phá Xuyên Lưu đại khai đại hợp một chiêu trí thắng, mà là

triền miên xa xăm, như là mưa xuân.

Cái này Thân Công Hồ, cũng là không tầm thường.

Có phần để Nhị Cửu kiêu kị chính là, trong tay pháp bảo, cái kia đạo chỉ hồ!

Chỉ cây xương rồng tàu pháp, cận thân tác chiến, quý quyết xảo trá, như là quần quanh độc ác như rắn độc thiên biến vạn hóa.

Nhị Cửu binh khí, đó chính là hắc vuốt sói.

Dài mà duệ vuốt sói, lóe ra sâm nhiên hàn mang, gào thét bên trong quần quanh lấy lõi đình này mang, cùng kia chỉ hồ chi bảo, tấn công va chạm.

Ầm! !

Hai người giằng khắp nơi trong chốc lát, nhưng lại tách ra.

Thân Công Hồ bay ngược mà ra,

Tại hàm dưới chỗ, tràn ngập ra mấy đạo vết máu, tràn ra loang lổ vết máu, càng có bèn nhọn đau đớn.

Thân Công Hồ thần sắc trịnh trọng, hai người đấu trên trăm chiêu, càng đánh, hắc tâm, chính là càng mát.

Cái này con sói con. . .

trên tay một thức này thần thông, có chút huyền diệu. Lâu đời không dứt, càng có tia lõi dẫn quần quanh, thời khắc có phách trăm chi thể, như là nắm giữ mười đạo cực kì sắc bén dao găm đồng dạng, mà lại phách trăm tốc độ, càng là nhanh đến mức cực hạn.

Thân Công Hồ nội tâm tinh táo phân tích.

Hắn có thể hồ vô số lần, bằng vào không chỉ có lưỡi nở hoa sen miệng lưỡi chỉ có thể, càng có mình không tầm thường tu vi cùng tâm trí.

Trong tay mình cái này đạo pháp bảo, kỳ danh là "Thứ Hồ", vốn là từ thể gian ít có kịch độc vật liệu "Đoạn Lam Nhận" luyện chế mà thành, phối hợp tương ứng Thứ Hồ chiến kỹ, cực kỳ độc ác xảo trá, cái này Thứ Hồ chi bảo, bởi bạn mình mười mấy năm, thôn phệ hết tính mệnh, không có hơn ngàn, cũng có mấy trăm.

Nhưng bây giờ, tại cái này con sói con trước mặt, đúng là không chiếm được chút nào chỗ tốt.

vuốt sói. . .

Để Thân Công Hồ nội tâm dần dần biến hóa, không chỉ điểm này, còn có chính là con sói con tu vi.

Tu vi, cực kì quý dị. Tuy nói nhìn qua thủy chung là tại nhập huyền cảnh tầng thứ nhất cảnh giới, nhưng. . . Không biết vì sao, Thân Công Hồ cảm thấy, cái này con sói con tu vi, hẳn là tại nhập huyền cảnh đỉnh phong, nói cách khác, là tương đương với nhân tộc tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong. Nhưng nếu là nhập huyền cảnh đỉnh phong, nhưng lại không lớn chuẩn xác, rất khó đi miêu tả. . . Cái này con sói con tu vi, mang cho hắn đến tốt cùng là loại nào cảm giác.

Tóm lại, là khắp nơi bị ép một đầu kiềm chế cảm giác.

Loại cảm giác này, làm cho Thân Công Hồ cực kỳ phiền muộn, phảng phất tại cái này con sói con trước mặt, tu vi của mình là nhập huyền cảnh tầng thứ nhất, mà con sói con thì là nhập huyền cảnh đỉnh phong.

Đây là. . . Cảnh giới bên trên áp chế! !

Thân Công Hồ rất phiền muộn, hẳn thật sự là không rõ, vì cái gì. . . Hội là như thế này.

Cái này con sói con rõ ràng là nhập huyền cảnh tầng thứ nhất tu vi, làm sao lại ở trên cảnh giới, áp chế mình đỉnh phong tam hoa tụ đỉnh cảnh giới.

Thân Công Hồ, không nghĩ ra.

"Thứ thứ ba!"

Dịch Lập thu hồi vuốt sói, tại tay trái chỗ, một đạo tia lõi dẫn gào thét bên trong, hóa thành một đạo tương tự Đại Long cự long hình bóng.

Cái này cự long, tất cả đều là từ tia lõi dẫn hồ quang điện quanh quần mà thành, tựa hồ là từ con sói con trong tay trái lan tràn ra, lúc này càng là quần quanh ở cánh tay trái của hắn phía trên. Một cỗ cực kỳ bá đạo, phá diệt hết thảy mãnh liệt xung kích, theo tia lõi dẫn hồ quang điện lấp lóe, thời gian dần qua tràn ngập ra.

Tại cổ khí thế này dưới, Thân Công Hồ nội tâm tìm đập thành thịch, hắn có thể cảm giác được một cách rõ ràng, một thức này thần thông phía dưới, mình

đã là không chỗ ẩn trốn, như đối ứng không thoả đáng, chính mình. . . Dem sẽ chết! !

Thân Công Hồ cắn răng một cái, tại trong lòng bàn tay bên trong, xuất hiện một con báo con rồi.

Cái này con rồi không lớn, chỉ là lớn chừng bàn tay, lóe ra trận trận âm hàn này mang, sau đó tức thì bị Thân Công Hồ một ngụm nuốt vào.

Sau đó, tại cái này Thân Công Hồ trên thân, khí thể của nó tăng nhiều, trong lúc đó, chính là đã đạt đến siêu thoát tam hoa tụ đỉnh cảnh đỉnh phong tu vi, nửa chân đạp đến vào ngũ khí triều nguyên cảnh.

Theo cổ khí thể này xuất hiện, màn trời trên trời cao, kia Tam Hoang kính bên trên, nổi lên Khí Linh xanh xám sắc khuôn mặt.

ánh mắt sáng rực, nhìn chăm chăm Thân Công Hồ, một khi Thân Công Hồ tu vi, nhưng có đạt tới ngũ khí triều nguyên cảnh, như vậy hẳn sẽ bị cái này Tam Hoang giới triệt để gạt bỏ!

Mà Thân Công Hồ tu vi, tại đạt đến nửa bước ngũ khí triều nguyên cảnh, trì trệ không tiến, trên thân phảng phất là thổi phồng, phanh phanh thanh âm nổ tung không dứt, nguyên bản gầy còm thân thể, lúc này đúng là cơ bắp nâng lên, như là tảng đá.

"Rống! !"

Tại Thân Công Hồ miệng bên trong, phát ra cùng loại báo tiếng gầm

ánh mắt yếu ớt, lóe ra thú tính quang mang, sau đó càng trở nên dữ tợn lên, bộ mặt nổi gân xanh, hiện ra trận trận yêu khí, tại miệng bên trong, càng là hiện ra tác hơn trường răng nanh. . . Người này dưới mắt xem ra, rõ ràng là yêu hóa, như cùng một con báo.

"Giết! !" Đầu báo miệng bên trong, phát ra hét dài một tiếng, bước chân đạp mạnh, bỗng nhiên hướng về Nhị Cửu vọt tới.

Nửa bước ngũ khí triều nguyên, không thể không nói rất mạnh!

Nhưng cảnh giới này, tuy nói đã đã vượt ra tam hoa tụ đỉnh cảnh, nhưng hẳn cuối cùng vẫn là không có phóng ra tam hoa tụ đỉnh cảnh đạo khảm này.

Cho nên, nửa bước ngũ khí triều nguyên, cuối cùng vẫn là tam hoa tụ đỉnh cảnh giới, tương đương với Yêu tộc nhập huyền cảnh.

Mà Dịch Lập, là cổ huyền cảnh! !

Cảnh giới này, là thuộc về Nhị Cửu nhập huyền cảnh.

Cảnh giới này, là chân chính cùng cấp vô địch. Chỉ vì đây là cảnh giới bên trên áp chế, cho dù chiến lực mạnh hơn, cũng không được.

Huống chi, Nhị Cửu tu tán về sau, đã đem cổ huyền cảnh ngưng luyện đến một loại càng thêm huyền diệu cảnh giới.

Cho nên, cùng cấp, hẳn vô địch.

"Phá Xuyên Lưu! !"

Một thức Phá Xuyên Lưu, tay trái chém xuống, tia lôi dẫn hình thành Lôi Long, quét ngang Chư Thiên!

Thân Công Hồ, tại trước người, bao phủ một con thời kỳ Thượng Cổ cổ thú báo ảnh, tứ chi chạm đất, bỗng nhiên bỏ nhào về phía trước!

Chỉ là, hẳn chung quy là khó mà đánh giết mở đầu kia Lôi Long.

Hai tướng va chạm ở giữa, cuồng phong giận quét, con kia báo ảnh, chung quy là tại trận trận bất khuất gào thét bên trong sụp đổ, mà Thân Công Hồ thân hình, tức thì bị đánh về nguyên hình, như là một đạo Thu Diệp, bị cuốn ra.

A!

Thân Công Hồ kêu thảm không dứt, miệng bên trong phun ra máu tươi, tại tia lôi dẫn như rồng một quyền phía dưới, ầm vang đụng trên mặt đất.

Cổ huyền cảnh, tại cùng cảnh giới dưới, quá mạnh! !

Đây cũng là cổ huyền cảnh!

Nhị Cửu đã là biết được kết quả, đang muốn quay người rời đi, chỉ là hẳn nhìn về phía Thân Công Hồ thân hình, đã quý dị biến mất, mắt sáng lên.

"Thật quý dị đột thuật!"

Ở trước mặt hẳn cách đó không xa, Thân Công Hồ biến mất không còn tăm tích.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 144: Tàn quyền, ngũ hành đại độn 【1】

Trên mặt đất, Thân Công Hồ lau một cái khóe miệng máu tươi, tại thổ địa trung ẩn trốn.

Tại trên thân, tản ra nhu hòa hào quang màu vàng đất, để cả người, phẳng phất là dung nhập tại khắp mặt đất.

Đây là một loại cổ lão mà thân bí ẩn trốn chi pháp, thuật độn thổ.

Tu sĩ thân hình, lấy một loại trạng thái huyền diệu, tại thổ địa trung bỏ chạy, có cực mạnh tính bí mật!

Thân Công Hồ lau một cái khóe miệng máu tươi về sau, trong lòng cười lạnh liên tục, "Cái này con sói con, tu vi cảnh giới, quá mức quý dị. Rõ ràng chỉ là nhập huyền cảnh tu vi, vì sao ở trên cảnh giới, lại luôn ép ta? Cho dù là tại ta cùng A Báo hòa làm một thể, đạt đến nửa bước ngũ khí triều nguyên cảnh giới, nhưng như cũ là có cảnh giới bên trên bị áp chế cảm giác! Nhưng cái này con sói con, rõ ràng. . . Chỉ là nhập huyền cảnh tầng thứ nhất cảnh giới. Ở trong đó, đến tột cùng là có cái gì kỳ quái?"

Thân Công Hồ trầm tư một lát, miệng rộng mở ra, một đạo lưu quang phù hiện ở trong tay của hắn, trong đó bao vây lấy một con báo con rồi, lúc này cái này con rồi, thần sắc uể oải, trên thân càng là tràn ngập vết máu.

"Nếu không phải nương tựa theo A Báo, vì ta đỡ được con sói con cái này thức thứ ba thần thông, chỉ sợ hôm nay ta Thân Công Hồ cái mạng này, sợ là muốn đặt xuống ở chỗ này!" Thân Công Hồ mất lộ nhu tình chi sắc, đem trong tay con rồi tinh tế đến lau lau rồi một lần.

Tại hắn lúc còn rất nhỏ, bên cạnh hắn liền có cái này con rồi nương theo lấy.

Về sau nghe sớm đã qua đời mẹ già đã từng nói, tại hắn ra đời thời điểm, liền nắm trong tay lấy cái này con rồi, lúc bắt đầu, tưởng rằng một con hổ, cho nên đặt tên là Thân Công Hồ, nhưng về sau. . . Cái này con rồi, ở đâu là cái gì lão hổ, rõ ràng là một con con báo.

Cái này con rồi, cũng có chút quý dị. . . Theo thời gian trôi qua, phẳng phất là đang trưởng thành, hình thể so với ban đầu, càng là muốn lớn hơn rất nhiều.

Đây là hắn Thân Công Hồ xen lẫn linh bảo! !

Cho nên hắn Thân Công Hồ, đối cái này con rồi cực kỳ trân quý, bình thường sẽ không gặp người.

Hắn mất lộ nhu tình, nhu tình bên trong, càng là có dữ tợn cùng phần hận, "A Báo a A Báo, chúng ta lại có một cái cường địch, chính là cái này con sói con Dịch Lập, hừ, người xưng Nhị Cầu, ta nhìn hắn. . . Rõ ràng liền là một con ăn người không nhà xương ác lang!"

Thần sắc của hắn, bỗng nhiên trì trệ, toát ra không thể tin thần sắc, nhìn hướng phía sau.

Cứ việc cách thổ nhượng, nhưng Thân Công Hồ, phẳng phất vẫn như cũ có thể xuyên thấu qua thổ nhượng, nhìn thấy kia theo sát mà tới người.

"Đây không có khả năng! ! Hắn làm sao có thể xem thấu ta Thân Công Hồ Ngũ Hành độn pháp? !" Thân Công Hồ run lên trong lòng.

Bởi vì kia theo sát người, chính là Dịch Lập.

. . .

Nhị Cầu nhìn chăm chăm đại địa, không chỉ có dùng ánh mắt, càng là dùng thần niệm.

Thần niệm nhìn lại, cái này lớn địa bình thân không có gì lạ, không có có biến hóa chút nào.

Trong mắt hắn, phiên đại địa này, theo trong đất, Thân Công Hồ bỏ chạy, trở nên có chút không giống.

Tự nhiên, cái này chỗ khác thường, phổ thông người là không nhìn ra.

Nhưng Nhị Cầu bởi vì tu luyện có "Sức Địa Thành Thốn" thượng cổ thần thông, cho nên có thể trên mặt đất, nhìn ra được một chút cực kỳ biến hóa vi diệu.

Loại biến hóa này, cực kỳ nhỏ bé, nếu không phải hắn tận lực đi cảm thụ, nếu không phải hắn tu luyện "Sức Địa Thành Thốn" thượng cổ thần thông, chỉ

bằng vào nhãn lực sức lực cùng thần thức đi xem, căn bản là phát giác không ra, đất đai này vì miêu biến hóa.

Mặc dù không biết Thân Công Hồ tại thổ địa trung bỏ chạy, đến tột cùng là làm được bằng cách nào.

Nhưng, Nhị Cầu có thể cảm nhận được, loại này bỏ chạy chi thuật, cùng Súc Địa Thành Thốn thượng cổ thần thông, tại phương diện nào đó, lại là có hiệu quả như nhau diệu dụng. Đây cũng là hấn, có thể truy tung mà đến duyên cớ.

Hấn đuổi theo, ngược lại không phải bởi vì giết Thân Công Hồ, mà là. . . Vì này quý dị khó lường bỏ chạy chi thuật.

Nếu là có thể từ Thân Công Hồ trong tay, đem này quý dị khó lường bỏ chạy chi thuật mua lại, như vậy, Nhị Cầu có lẽ có thể từ cái này bỏ chạy chi thuật trung, tiến một bước tu ngộ đến "Súc Địa Thành Thốn" cái này một thượng cổ thần thông diệu dụng. Cái gọi là đá ở núi khác, có thể công ngọc. Lại nói, lui một bước giảng, này quý dị thuật độn thổ, cũng có chút hấp dẫn Nhị Cầu ánh mắt. Hấn lòng ngứa ngáy, hận không thể đem cái này thuật độn thổ, nắm bắt tới tay.

Đương nhiên, cũng chính là nhất điểm trọng yếu nhất, kia chính là. . . Trong tay hấn, vẫn như cũ là có một khối linh thạch.

Khối linh thạch này, chính là Thân Công Hồ.

Nói xong, muốn trả lại hấn, như vậy, liền nhất định phải trả cho hấn!

Cách đối nhân xử thế, điểm trọng yếu nhất là cái gì?

Nói lời giữ lời.

. . .

"Thân Công Hồ đạo hữu, trong tay tại hạ còn có người để lại linh thạch! Người làm gì đi vội vã như vậy?" Nhị Cầu cười, trong hư không bước qua.

Thỏ nhường trung, Thân Công Hồ sắc mặt tái xanh, lúc này trong lòng của hấn không còn có chút nào may mắn.

Mình, quả thật là bị cái này con sói con truy tung đi lên! !

Nhưng hấn không rên một tiếng, cắn đầu cuồng độn, tại trên thân, càng là bao phủ một tầng đất hào quang màu vàng, khiến cho tại thổ nhường trung, như là con cá nghịch nước, nhẹ nhõm tự tại. tốc độ bay, thậm chí là muốn so trên không trung còn muốn nhanh thêm mấy phần.

Nhị Cầu cảm thụ được mặt đất biến hóa vi diệu, chân đạp "Súc Địa Thành Thốn" thần thông, có thể đuổi theo.

Tại bên tai, phong thanh vèo vèo rung động, đại địa sông núi, như là họa màn lấp lóe mà qua.

Thân Công Hồ sắc mặt, càng thêm đến xanh xám.

Tại hấn cấp tốc bỗng nhiên cải biến phương hướng bỏ chạy về sau, nhưng như cũ chưa từng đem con sói con hất ra, Thân Công Hồ trong lòng, không còn có chút nào hi vọng. Hấn tức giận gào thét lên tiếng, "Con sói con, người có hết hay không, bản đạo không cũng đã nói với người sao? Bất quá là một khối linh thạch mà thôi, người thích cảm thuận tiện, thuận tụy là xem như hai người chúng ta ở giữa hữu nghị biểu tượng! Thử hỏi, ta Thân Công Hồ là loại kia vì một khối linh thạch, mà cùng chính mình đạo bạn tính toán chi li người sao? Người cảm là được!"

Nhị Cầu cười, Lão Nha sâm nhiên, "Thân Công Hồ, người cướp đoạt ta Tam Sinh Thạch thời điểm, cũng không từng đem ta Dịch mã người xem như là bằng hữu a."

"Ha ha, không đánh nhau thì không quen biết a! Linh thạch này người liền cầm lấy đi."

Trận trận trầm muộn thanh âm, từ sâu trong lòng đất truyền ra, chính là kia Thân Công Hồ thanh âm.

Nhưng có chút huyền diệu chính là, cái này Thân Công Hồ thanh âm ở chỗ này nói ra, nhưng thân ảnh, sớm đã là độn đi tới một phương hướng khác.

Nhị Cầu cười lạnh, đồng dạng là lộn vòng phương hướng, gắt gao truy kích.

"Hồn đàn, người có hết hay không? !" Thân Công Hồ chửi ầm lên, mình cũng coi là xui xẻo, đúng là gặp con sói con nhân vật như vậy, biết vậy chẳng làm a! !

"Có, đem linh thạch đưa cho người thời điểm. " Dịch Lập trong bình tĩnh cười nói.

Bên này Thân Công Hồ rơi vào trầm mặc, hấn thấy, cái này con sói con tuyệt đối không có ý tốt, không phải liền là một khối linh thạch a? Giá trị không được mấy đồng tiền, nhưng cái này con sói con theo đuổi không bỏ, rõ ràng là có mưu đồ khác. Lúc trước xem ra, cái này con sói con một lòng là muốn giết mình, nhưng bây giờ xem ra, tựa hồ là. . . Thân Công Hồ cũng nói không chính xác, nhưng tiếp tục như vậy, hấn có thể cảm nhận được, mình bị con sói con hoàn toàn truy tìm đến tung tích, sợ là không xa. Cho đến lúc đó, sợ thật là muốn không chết không thôi.

"Đạo hữu, núi không chuyển nước chuyển, làm gì đưa người vào chỗ chết? Hôm nay người thả ta Thân Công Hồ rồi đi, nói không chừng ngày khác, ta

Thân Công Hồ có thể tại khó xử cứu đạo hữu một mạng! !" Thân Công Hồ con mắt đỏ lên, gào thét.

Nhưng lúc này, Nhị Cầu ánh mắt ngưng tụ, mừng thầm trong lòng, tìm được! !

Hắn lúc trước, chỉ là thông qua mặt đất biến hóa vi diệu, theo đuôi kích Thân Công Hồ vị trí.

Nhưng bây giờ. . .

Theo Nhị Cầu đối diện pháp lĩnh ngộ, hắn phát hiện Thân Công Hồ động pháp, cùng Súc Địa Thành Thốn thượng cổ thần thông ở giữa, có cực kỳ tương tự quy luật, đợi thăm dò rõ ràng cái này một quy luật, liền có thể chuẩn xác tìm kiếm được Thân Công Hồ chỗ

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 145: Tàn quyền, ngũ hành đại động 【2】

Cái này Thân Công Hồ như là chuột tránh trong đất không ra, tìm không được hắn chính xác vị trí, như thế nào nại này?

Nhưng bây giờ khác biệt!

Nhị Cầu tay trái một đạo tia lôi dẫn gào thét, hiện ra lưỡi búa này hình, phách trăm ở trên mặt đất.

Ầm ầm! !

Mặt đất đổ sụp, cắt đứt tại thổ nhưỡng trung, Thân Công Hồ tiến lên con đường.

Mà lại, theo đại địa sụp đổ, Thân Công Hồ thân hình, cũng là hiển lộ ra.

"Thân đạo hữu, ngươi có thể để người dễ tìm a!" Nhị Cầu tà khí lẫn nhiên, sờ lấy tay trái mình trên móng vuốt Đồ Long giới, nhìn xem tại một nửa thổ nhưỡng bên trong Thân Công Hồ, không khỏi thần nhiên cười.

Thân Công Hồ nội tâm đắng chát, trên thân bao phủ hào quang màu vàng đất thu lại, một mặt buồn bực nhìn xem Nhị Cầu.

"Ta Thân Công Hồ xem như phục, bất quá Dịch đạo hữu, ngươi đến tốt cùng là làm thế nào nhìn ra được tại hạ thuật động thổ?"

Nhị Cầu vuốt vuốt trong tay viên kia linh thạch, cười nhìn xem Thân Công Hồ, lắc đầu không nói chuyện, chỉ là cười.

Tại Dịch Lập ôn hòa mà quý dị mỉm cười, Thân Công Hồ toàn thân run rẩy. Cái này con sói con, đem mình chặn lại, nói một câu nói về sau, chính là vuốt vuốt viên kia linh thạch, đây là ý gì?

"Dịch đạo hữu, ngươi đây là. . ."

Nhị Cầu cười nói, "dựa theo ước định lúc trước, cái này mai linh thạch, ngươi có thể tới cầm. Bất quá ngươi đã không tới bắt, như vậy, ta cũng chỉ có thể đưa tới cho ngươi. Đoạn đường này không dễ dàng a, sợ là đuôi ngươi có chừng năm mươi bên trong a?"

Thân Công Hồ cười ha ha, giả bộ hào sảng chỉ ý, "Dịch đạo hữu, ngươi cũng thật sự là quá khách khí, không phải liền là một khối linh thạch sao? Ta Thân Công Hồ mặc dù chưa nói tới có dư, nhưng cũng không phải người nhỏ mọn, cái này một khối linh thạch, nguyên bản định là đưa tặng cho đạo hữu ngươi. Nhưng ngươi chết sống đều không cần, ai, Dịch đạo hữu, ngươi cách làm như vậy, thật sự là chết sát bản đạo."

Hắn cười, đưa tay liền dự định muốn từ Dịch Lập trong tay, cầm qua viên kia linh thạch.

"Thân đạo hữu. . ."

Thân Công Hồ tay trì trệ, mặt không đổi sắc, rụt trở về, cười ha ha.

"Cái này mai linh thạch đâu, tuy nói dưới mắt là của ta, nhưng nó nhưng thật ra là ngươi. Nhưng là đâu, nói cho cùng, nó thủy chung vẫn là ta! !" Dịch Lập con mắt, sáng ngời phải xem lấy Thân Công Hồ.

Thân Công Hồ bị hấn tha đến có chút choáng, cái gì người, ta. . . Chẳng phải một khối linh thạch sao!

"Cho nên, khối linh thạch này, ta không cho người, người không thể đoạt! Nhưng người nếu là muốn, người đại khái có thể nói với ta, người nói với ta về sau, ta lại tuyệt đối sẽ không không cho người! Lại nói, người sẽ không thực sự là muốn a?"

Nhìn xem con sói con con mắt, Thân Công Hồ hít một hơi thật sâu, chế trụ nội tâm. . . Không nói được nổi lòng.

Nguyên lai, trên thế giới này, còn có so ta Thân Công Hồ "Đạo hữu, xin dừng bước" càng khiến người ta căm thù đến tận xương tủy.

Đó chính là cái này con sói con nói đến về thuận miệng.

Thân Công Hồ đắng chát cười một tiếng, làm sao không rõ, cái này con sói con là đang trêu đùa hấn.

"Dịch đạo hữu, người rút cuộc là muốn làm gì, nói thẳng thôi! Ta Thân Công Hồ đường đường nam nhi bảy thước, lại sao khó chịu người như thế khuất nhục?" Thân Công Hồ bình tĩnh nói.

"Người động pháp." Nhị Cầu như là mặt đơ, nói ra bốn chữ này.

Bốn chữ này, giống như tiếng sét đánh, rung động tại Thân Công Hồ trong nội tâm.

"Cái gì?" Hấn giả bộ không hiểu.

"Uh, chuẩn xác mà nói, hấn là người động thổ chi pháp." Nhị Cầu vuốt vuốt trong tay linh thạch, "Người biết, cái này mai linh thạch giá trị, đủ để mua xuống người có động thổ chi pháp!"

Thân Công Hồ hít một hơi thật sâu, cảm giác được đầy ngực bị đè nén.

Cái này con sói con thường thức ở đâu là cái gì linh thạch, rõ ràng là mạng của mình! !

Hấn làm như vậy, rõ ràng là lấy tính mạng của mình làm áp chế, đánh lại đánh không lại, chạy lại chạy không thoát. . .

Thân Công Hồ không chút nghi ngờ, nếu là mình không đem cái này động thổ chi pháp giao cho con sói con, cái này con sói con hấn muốn, nhưng chính là mình mệnh.

Thế là Thân Công Hồ chỉ có thể đắng chát cười một tiếng, "Dịch đạo hữu, khẩu vị của người có phải hay không quá lớn?"

"Người biết, ta là Man Hoang Lang Thần, là yêu thú. Yêu thú khẩu vị, bình thường tôi nói, đều muốn so với các người nhân tộc muốn tốt. Cho nên. . . Cái này rất kỳ quái sao?" Nhị Cầu cười tà nhìn xem Thân Công Hồ.

Thân Công Hồ lắc đầu, "Không kỳ quái, không kỳ quái, không có chút nào kỳ quái! Ta đều kém chút quên người Yêu tộc thân phận!" Hấn oán thăm không thôi, trong trí nhớ Yêu tộc mặc dù hung tàn, nhưng cũng tuyệt đối không có con sói con giao hoạt như thế, càng không có vô sỉ như vậy. Mặc kệ chết người, còn dám xưng mình vì yêu tộc! !

Nhưng lời này, hấn vô luận như thế nào đều sẽ không nói ra khẩu.

"Dịch đạo hữu a, người có biết bản đạo sở tu cái này động thổ chi pháp, lai lịch của nó?"

Nhị Cầu lắc đầu, nhìn về phía Thân Công Hồ.

Thân Công Hồ thở dài một hơi, trên mặt lại có ngạo ý nổi lên.

"Cái này động thổ chi pháp, nhưng thật ra là bản đạo tu từ một bản tàn quyền, tàn quyền này, ghi lại chính là thượng cổ thần thông, ngũ hành đại động chi pháp! ! Ngũ hành đại động, chính là Kim Mộc Thủy Hỏa Thổ động pháp, thông tục mà nói, ngũ hành đại động chính là ngũ hành động pháp. Nếu là học xong cái này ngũ hành đại động chi pháp, trong thiên địa này, đi đâu không được?"

Dịch Lập lạnh lùng vô tình phải xem lấy Thân Công Hồ, "Cho nên?"

Thân Công Hồ nuốt nước miếng một cái, tiếp tục nói, "ngũ hành đại động tàn quyền, động thổ chi pháp a! Cái này giá trị. . . Có thể nói là khó có thể tưởng tượng! ! Dịch đạo hữu, người cầm một viên linh thạch. . ."

"Uh, ta hiểu được." Nhị Cầu gật gật đầu, làm bộ muốn đem cái này mai linh thạch thu lại. "Trung thực nói cho người đi, linh thạch này đã ta đưa không đi ra, như vậy người này, khẳng định là người chết! !"

"Dịch đạo hữu! !" Thân Công Hồ nghĩa chính ngôn từ đến một thanh bất được linh thạch.

"Nguyên bản bản đạo coi là, lấy hai người chúng ta này giao tình, ngũ hành đại động tàn quyền, tặng cho người nhìn qua, lại chưa chắc không thể! ! Nhưng người, hết lần này tới lần khác muốn đưa ta một viên linh thạch làm làm đại giá, cái này khiến bản đạo trong lòng xấu hổ khó nhịn! ! Nhưng đạo hữu thịnh tình, bản đạo nếu là lại nhiều lần cự tuyệt, vậy liền quá không biết tốt xấu. Đến, đây là ngũ hành đại động tàn quyền bản dập, người cầm, cái này mai linh

thạch, bàn đạo hảo hảo thu về! !" Thân Công Hồ xuất ra một cái ngọc giản, lại lấy ra tàn quyền, để Dịch Lập một phen so sánh về sau, liền vội vàng thu linh thạch cùng tàn quyền.

"Dịch đạo hữu, sơn thủy vĩnh gặp lại, xin từ biệt!" Thân Công Hồ như là niệm kinh, liền cũng không quay đầu lại rời đi nơi đây.

"Sách! ! Lại không có chút nào Ly Biệt tương tích chi ý. . ." Nhị Cửu lắc đầu, bưng lấy ngọc giản, đem bên trong ngũ hành đại độn bộ phận tâm pháp ghi nhớ trong lòng, liền đem ngọc giản này, trực tiếp bóp nát.

Mà Thân Công Hồ thân ảnh, đã sớm phi nước đại đến biến mất không còn tăm hơi.

Gặp đây, Nhị Cửu lắc đầu, bước chân đạp mạnh, thân hình đồng dạng là rời đi.

Mà lúc này, Thân Công Hồ nội tâm, đang rí máu! !

"Con sói con! !" Thân Công Hồ đè nén gào thét, tại trong cổ họng quanh quẩn, cái này thanh âm không lớn, nhưng thật sự là phần nộ, cái trán gân xanh nhảy lên, lại lại không dám phát ra gào thét, chỉ có thể ngăn chặn, tại trong cổ họng quanh quẩn, "Chưa hề chi có ta Thân Công Hồ hổ đạo hữu phần, mà từ xưa tới nay chưa từng có ai, có thể từ ta Thân Công Hồ trên thân, đạt được nhiều như vậy chỗ tốt! ! Con sói con, ngươi nhất định phải chết, chết chắc! !"

"Ta Thân Công Hồ thề, đời này, ta Thân Công Hồ nếu là không đem ngươi hổ chết, ta liền không gọi Thân Công Hồ! !"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thân Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Tàn quyền, ngũ hành đại độn 【 ba 】

"Hất xì, hất xì! !" Dịch Lập đánh hai nhảy mũi, cười hắc hắc, lập tức liền nhắm mắt lại, dốc lòng tu nạp.

Giờ này khắc này, hán ngồi xếp bằng tại một chỗ cao tới vài trăm mét um tùm trên cây, thân cảnh tráng kiện, như là chân voi. Tại miệng bên trong, yên lặng đọc thuộc lòng lấy ngũ hành đại độn tàn quyền tâm pháp. Tàn quyền này bên trong tâm pháp, chủ yếu giảng thuật chính là ngũ hành đại độn bên trong độn thổ chi pháp, nếu có thể tu tập thành công, liền có thể dung thân tại thổ nhưỡng bên trong, thông suốt không trở ngại, mười phần huyền diệu. Đương nhiên, cái này độn thổ chi pháp, theo Nhị Cửu, ngoại trừ có bỏ chạy tác dụng, càng là có ẩn nấp tàng hình diệu dụng.

Mà ngũ hành đại độn chi pháp, càng là thượng cổ di truyền lại thần thông.

Không thể không nói, lần này, Nhị Cửu phát!

Cái này độn thổ tâm pháp, Nhị Cửu mặc niệm một lát, trong mắt lóe ra minh ngộ tinh quang, sau đó hán từ gần trăm trượng trên cây nhảy xuống, miệng bên trong mặc niệm lấy độn thổ quyết, thân hình quỷ dị đến tại thổ nhưỡng bên trong lặn xuống.

"Quả thật huyền diệu! !"

Tại trên thân, theo linh khí vận chuyển, bao phủ một tầng vàng đất sắc huyền quang, cái này huyền quang tồn tại, để Nhị Cửu nửa người dưới, như là thổ nhưỡng, tan vào thổ nhưỡng bên trong.

Nhưng hán tu luyện, ngũ hành đại độn, chung quy là công phu không tới nơi tới chốn, cái này mới bắt quá là nửa ngày, có thể làm đến nửa thân thể dung nhập khắp mặt đất, đã rất tốt. Giờ này khắc này, thân thể của hán, cũng không còn cách nào lặn xuống đi vào, Nhị Cửu không còn miễn cưỡng, thân hình chấn động, liền từ thổ nhưỡng bên trong ra.

Mà trên mặt đất, càng là không có chút nào bị dấu vết hư hại.

Liền như là, đem ngón tay cắm vào trong nước, lấy thêm ra đến, cái này một trước một sau, tại mặt nước, lại là không có tạo thành chút nào ảnh hưởng.

Tối thiểu nhất, từ nhìn bề ngoài, mặt nước không có thay đổi quá lớn.

Nhị Cửu mặt lộ vẻ vui mừng, thân hình nhảy lên, một lần nữa ngồi xếp bằng tại lão trên cây.

Hán lông mày dần dần nhăn lại, lúc này hán sờ tu đến, là ngũ hành đại độn cùng Súc Địa Thành Thốn ở giữa liên hệ nào đó.

Hắn Nhị Cầu lúc trước, sở dĩ có thể truy bì kịp được Thân Công Hồ, chính là nương tựa theo hai ở giữa liên hệ, phát giác được Thân Công Hồ tung tích.

"Súc Địa Thành Thốn, ngũ hành đại độn chi độn thổ" hai người này, mặc dù hắn có thể cảm giác được trong đó tồn tại liên hệ, nhưng hắn lại không cách nào minh ngộ, ở trong đó liên hệ, đến tốt cùng là cái gì. Có lẽ, chỉ có đem hai loại thượng cổ thần thông, tu luyện tới triệt để thông ngộ cảnh giới, hắn mới có thể trở về thủ nhìn lại, minh bạch giữa hai cái này liên hệ cùng khác nhau.

"Bỗng nhiên thu tay, người kia lại tại đèn đuốc rõ ràng chỗ!"

Đây là một loại cảnh giới, nhưng, chỉ có đi càng xa, mới có bỗng nhiên thu tay tư cách, mới có bỗng nhiên thu tay minh ngộ.

Tam Hoang giới bên trong, cùng Hư Cảnh bên trong khác biệt, kì thực khắp nơi đều tràn ngập nguy hiểm cùng mất mạng khả năng.

Một mặt là bắt nguồn từ ác liệt hoàn cảnh, còn mặt kia, thì là tiến vào Tam Hoang giới bên trong đám người, bởi vì đã mất đi đạo đức cùng luật pháp ước thúc, lẫn nhau chém giết lẫn nhau tạo thành.

Hai loại nhân tố, tạo thành Tam Hoang giới, bây giờ ác liệt cách cục.

Trừ một chút đạt tới tam hoa tụ đỉnh cảnh cường hãn tu sĩ, tu sĩ khác, phần lớn lựa chọn quen biết mấy người đoàn kết cùng một chỗ, cùng một chỗ thăm dò Tam Hoang giới, cùng một chỗ tìm kiếm cơ duyên, cùng một chỗ lịch luyện.

Dù sao, không cẩn thận, vô cùng có khả năng, liền sẽ tại cái này Tam Hoang giới bên trong thân tử đạo tiêu.

Nhị Cầu không có lựa chọn ôm đoàn, hắn mặc dù có người quen biết, nhưng

Chân chính lẫn nhau quen biết người, chưa nói tới.

Muốn nói có, vậy cũng bây giờ đã là kẻ thù sống còn, không thấy mặt ngược lại cũng thôi, nhưng nếu là vừa thấy mặt, đó chính là không chết không thôi cục diện.

Đương nhiên, tốt nhất là không thấy mặt.

Thời gian trôi qua, chớp mắt một đêm thời gian trôi qua.

Tại cái này trong đêm đen, tuy là tại rừng già khu vực biên giới, nhưng trong đêm, vẫn như cũ là không bình tĩnh, có không ít dã thú linh cảm, vô danh trùng chim, trong đêm tối kêu ré rầy, thanh âm như là cú vọ, nghe sâm nhiên kinh khủng.

Nhị Cầu ngồi xếp bằng tại trên cây, không nhúc nhích, đã có mười mấy canh giờ.

Hắn tu tán, đem mình hết thảy tất cả giải tán đi, như cùng một căn gỗ đồng dạng, đã là dung nhập tại viên này cây già trên cành cây.

Nội tâm của hắn, trong suốt như gương sáng, tại cảm ngộ tu luyện ngũ hành đại độn cùng Súc Địa Thành Thốn thần thông, mặc dù tiến triển chậm chạp, nhưng là đang không ngừng tiến bộ.

Mà hắn dưới mộng ngồi căn này cây già, kỳ thật đã là thành tinh.

Ban ngày ẩn nấp, không nhúc nhích, nhìn không ra khác nhau ở chỗ nào, nhưng ban đêm, liền cảm nhận đập chồm, một con thông linh cảnh ba tầng linh cảm bay qua thời điểm, thân cảnh mềm mại như là dây leo, xuyên thẳng chân trời, đem cái này linh cảm, xuyên thủng! ! Máu me đầm đìa, nhỏ xuống tại cây già trên cành cây, tại cái này tĩnh mịch trong đêm, tựa hồ có thể cảm nhận được, cây già thụ tâm bên trong, có trận trận khàn giọng mà nặng nề hô hấp.

Dịch Lập nhập định, trừ của mình tu vi, cái gì đều không cảm giác được.

Mà cây già, đúng là cũng chưa từng phát giác, tại thân thể của mình trên cành cây, đúng là có một con sói tồn tại.

Khàn giọng mà nặng nề hô hấp, theo trong rừng nơi xa truyền đến tán loạn bộ pháp thanh âm, trong lúc đó tiêu tán.

Cái này lão trên cây, con kia phi cảm thân thể, đã sớm bị cảnh lá bao phủ, không có chút điểm máu tươi rơi rơi trên mặt đất.

"Hong học, hong học "

Một thân ảnh, có chút chật vật, phi nước đại mà tới, liền tựa ở cây già dưới đáy, miệng lớn thở dốc.

"Đáng chết, đáng chết! Làm sao lại trêu chọc đến Thảo Hoang Trùng loại tồn tại này? ! Xong, đại ca, nhị ca cùng tiểu muội, bọn hắn chết chắc! !" Người này một bên chui khoé miệng máu tươi, tại khoé mắt, càng là có nước mắt chảy xuống.

Người, hoàn toàn không có chú ý tới, hắn dựa vào cây già, lúc này dị dạng.

Cái này cây già thân cành, đang chậm rãi di động tới.

Mà giờ này khác này, Nhị Cầu cũng đột nhiên ở giữa mở mắt.

Tại hần mở mắt thời điểm, hần nguyên bản tán đi hết thấy, trong lúc đó khôi phục như lúc ban đầu.

Mà cái này khỏa cây già thân cành, cũng là trong lúc đó ngưng trệ, tựa hồ chưa từng động đậy.

Cây già rắc rối khó gỡ phía trên, Nhị Cầu thân hình thả người nhảy lên, nhẹ nhàng đến rơi vào tựa ở rễ cây già bên trên người trước mặt.

Nhị Cầu khoe miệng mang theo cười lạnh, nhìn thoáng qua cái này cây già.

Cái này cây già trong đó, lập tức liền truyền đến khàn giọng mà trầm muộn thờ dốc thanh âm, nhưng trong thanh âm này, lại là mang theo một tia cầu xin tha thứ chỉ ý.

Nhị Cầu lặng lẽ nhìn thoáng qua cái này cây già, không muốn quản nhiều, liền muốn quay người rời đi.

Mà tại cây già trên cành cây dựa vào người, người, bởi vì Nhị Cầu xuất hiện, nguyên bản thần sắc chính là như là chìm sợ cảnh cong đồng dạng, đã là lộ ra ngay bình khí pháp bảo. Nhưng hần lập tức liền cảm thấy phía sau cây già quý dị chỗ, thân hình tiến lên mấy bước, liền quay đầu nhìn về phía cây già thân cành, tại mấy trăm trượng trên không trung chậm rãi di động.

"Cây già thành tinh! !" Người này cười lạnh một tiếng, trong lòng ngược lại là thờ dài một hơi.

So với thành tinh cây già, hần càng lo lắng là, kia lang tộc.

Nhưng kia lang tộc, lúc này sớm đã là hướng về nơi xa đi đến.

Người này nhìn xem Nhị Cầu bóng lưng, con mắt co rút lại, vội vàng la lên nói, " tiền bối, xin dừng bước! !"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Hàn Lập

"Tiền bối, xin dừng bước! !" Hàn Lập nhìn qua Nhị Cầu bóng lưng, vội vàng la lên, thanh âm bên trong, mang theo nhẹ nhẽ bức thiết.

Nhị Cầu nhú mày, người này hần nhìn có chút quen thuộc, lúc trước là có duyên gặp mặt một lần.

Hôm qua bên trên buổi trưa, tại Thân Công Hồ hướng nữ tử kia bán ra, cái gọi là cấm chế chi địa địa đồ thời điểm, Dịch Lập mơ hồ nhìn thấy qua người này, chính là bốn người kia bên trong một trong số đó.

Lúc này nam tử này, vội vàng chạy tới Nhị Cầu trước mặt, hướng hần nặng nề một quỳ, "Xin tiền bối xuất thủ, cứu ta huynh đệ tỷ muội ba người! !"

Nhìn thấy Nhị Cầu chân mày cau lại, người này cuống quýt nói, " tiền bối, tại hạ là Bắc Man đại địa, hạ cửu tộc Hàn thị nhất tộc tộc nhân, tên là Hàn Lập! ! Hôm qua buổi trưa, huynh đệ của ta ba người cùng muội muội, bất hạnh gặp một đám Thảo Hoang Trùng, kia Thảo Hoang Trùng cực kì khó chơi, nếu không phải đại ca liều mạng thân thông, đem ta đưa ra đến, để cho ta tìm kiếm cứu binh, chỉ sợ hiện tại ta cũng bị đám kia côn trùng vây khốn, chi là không biết huynh đệ của ta cùng muội muội ba người, bây giờ đến tột cùng là thế nào! "

Nói thực ra, cứ việc tên này vì Hàn Lập người, nhìn quần áo chật vật, thần sắc càng là uể oải. . . Hiển nhiên là quá trình một phen khổ chiến về sau, mới có tình trạng. Nhưng lời hần nói, trong này, là có thể có quá nhiều chuyện ẩn ở bên trong cùng trình độ.

Đối với Nhị Cầu tới nói, hần có thể lựa chọn tin tưởng, cũng có thể lựa chọn không nhìn! !

Nhị Cầu mặt không đổi sắc, vẻ mặt lạnh lùng, liền muốn rời khỏi.

"Cái này Hàn Lập chi ngôn, cho dù lời nói không ngoa, nhưng cái gọi là mọi người tự quét tuyết trước cửa, không quản người khác trên ngói sương, nói đến cũng không phải là không có đạo lý! Lại nói, cái này Hàn Lập, nhìn không có vấn đề gì, thế nhưng lại chịu không được chút nào cân nhắc. . . Trong đó điểm đáng ngờ, quá nhiều! Mà lại, tên này vì Hàn Lập người, tu vi là tam hoa tụ đỉnh cảnh luyện tinh kỳ đỉnh phong, đi lên liền xưng mình vì tiền bối, rõ

ràng là ta là tối cao, hiển nhiên là đối với sức chiến đấu của ta, là có nhất định hiểu rõ." Nhị Cửu một chút cân nhắc, liền quyết định không muốn nhiều để ý tới, dù sao ra tay trợ giúp người khác chuyện như vậy, đối với Nhị Cửu tới nói, thật sự là không có quá lớn chỗ tốt.

Mà lại, Nhị Cửu càng là tình huống thân phận của mình.

Hắn là Yêu tộc, càng là "Con sói con", là "Nhị Cửu" !

Tại những này nhân tộc trong mắt, là dị loại.

Điểm này, Nhị Cửu không có xuất thủ tất yếu.

Tuy nói, hắn nhưng thật ra là Dịch Lập, đối với người, là có mãnh liệt lòng cảm mến.

"Tiền bối! Đây là ta Hàn thị nhất tộc biểu tượng thân phận ngọc bội, ngươi lại cầm, đến lúc đó, đến Sóc Phương thành, tiền bối liền có thể cầm cái này mai ngọc bội, đổi lấy ta Hàn thị nhất tộc đại lượng linh thạch cùng đan dược! !"

Hàn Lập cầm lấy ngọc bội trong tay, đưa cho Nhị Cửu.

Nhị Cửu không có tiếp, mà là bờ môi khẽ nhúc nhích, "Sóc Phương. . ."

Hai chữ này, nói ra, liền để hắn có loại thương hải tang điền cảm giác.

Bất tri bất giác, thời gian hai năm cực nhanh mà đi, nhìn như ngắn ngủi, nhưng hắn tại Hư Cảnh bên trong, lại là sống sót 300 năm, cực kỳ dài đằng đặc.

Lúc này ở cái này Hàn Lập trong miệng nói ra Sóc Phương thành thời điểm, Nhị Cửu lại có loại đã là quen thuộc, lại là cảm giác xa lạ.

"Tốt a, kia cái gọi là Thảo Hoang Trùng, ở đâu?" Nhị Cửu không biết vì cái gì, đang nghe được Sóc Phương thành ba chữ về sau, đúng là đáp ứng.

Đối với ở trong đó, có phải là hay không Hàn Lập bọn người thiết trí âm mưu, Nhị Cửu không muốn quá nhiều.

Hắn tâm thần khẽ động, tại cái ột đằng sau, hiện lên ba cây bộ lông màu bạc.

Hi vọng, cái này Hàn Lập lời nói, không phải hư.

Nói thực ra, Nhị Cửu không nguyện ý bởi vì bức này tạp vụ việc vặt, mà hao phí mất, Cấp Nhị chân nhân ban cho ba thức thần thông!

Dù sao, cái này ba thức thần thông đối với Nhị Cửu tới nói, đủ để bảo mệnh, cho dù là Cảnh Mộng Dao bên cạnh, kia thời huân lão già mù, hắn cũng bởi vì kiêng kỵ cái này ba thức thần thông, mà không nguyện ý đối Nhị Cửu động thủ.

Hàn Lập nghe xong, lập tức trên mặt liền nổi lên sợ hãi lẫn vui mừng.

Hắn không phải là không có gặp phải các tu sĩ khác, lúc trước người, không chỉ có không có tính toán trợ giúp hắn, ngược lại là động ý đồ xấu, muốn giết người cướp của.

"Đa tạ tiền bối, ta lúc trước rời đi thời điểm, bọn hắn tại bên ngoài mười mấy dặm cao thụ lâm!" Hàn Lập chỉ rõ phương hướng.

"Nếu ngươi nghĩ muốn cứu huynh đệ tỉ muội của ngươi, vậy liền cùng lên đến đi." Nhị Cửu từ tốn nói, bước chân đạp mạnh, hướng về cao thụ lâm phương hướng bay trốn đi.

Hàn Lập gật đầu nói phải, hắn mặc dù lúc trước được chứng kiến tên này Yêu tộc tu sĩ, đúng là cùng tam hoa tụ đỉnh cảnh Thân Công Hồ một trận chiến, đồng thời đem Thân Công Hồ chiến lui, đây cũng là hắn xung đối phương vì tiền bối nguyên nhân, trên thế giới này, thực lực vì tôn, có việc cầu người, tự nhiên không thể để cho một tiếng nói bạn! ! Nhưng Hàn Lập trong lòng tin tưởng, mình tại tốc độ bay phương diện tu luyện, cũng có chút sáng chói, bằng không mà nói, đại ca cũng sẽ không liều mạng thần thông, đem mình đưa ra đến viện binh.

Hắn có lòng tin, tại tốc độ bay bên trên, đuổi theo Nhị Cửu bước chân.

Dù sao, Nhị Cửu tu vi, thoạt nhìn là nhập huyền cảnh tầng thứ nhất đáng vẻ, trên lý luận tới nói, cùng tên này vì Hàn Lập thiếu niên, là cùng thế hệ, nên lấy đạo hữu tương xứng. Đừng nhìn cái này Hàn Lập tại lúc nhờ vả người, kêu một tiếng tiền bối, nhưng hắn thân là Sóc Phương dưới thành cửu tộc Hàn thị nhất tộc tộc nhân, nội tâm trung, vẫn có chút ngạo khí.

Không thể coi thường Sóc Phương trong thành hạ cửu tộc, cho dù là hạ cửu tộc, cũng không phải cảnh thị nhất tộc bức này tam lưu thế gia, có thể sánh ngang!

Nhưng trong lòng ngạo khí, tại Nhị Cửu phóng ra bước đầu tiên về sau, chính là không còn sót lại chút gì!

Nhị Cửu một bước phóng ra, thân hình, cũng đã là xuất hiện ở vài chục trượng bên ngoài, cái này Hàn Lập con mắt bỗng nhiên co rút lại, không khỏi hít vào một hơi, cuống quýt ở giữa, thôi động linh lực trong cơ thể, vội vã phi động, đuổi kịp đi.

Nhưng mặc cho như thế nào đuổi theo, cũng vền vẹn chỉ có thể là nhìn Nhị Cầu này bóng lưng

Đương nhiên, đây là Nhị Cầu tận lực chậm lại tốc độ nguyên nhân, để tránh đem cái này Hàn Lập cho kéo đến quá xa.

Dù sao, Nhị Cầu sở tu Súc Địa Thành Thần thần thông, so sánh với lúc trước, hơi có tinh tiến.

...

Khoảng cách mười mấy dặm, đối với tam hoa tụ đỉnh cảnh giới tu sĩ tới nói, không tính xa.

Bình thường tốc độ tới nói, thiếu thời gian nửa nén hương, liền có thể đuổi tới.

Mà lần này, Hàn Lập có thể nói là bão táp đột tiến, vền vẹn dùng không đến trăm hơi thở thời gian! !

Hắn sắc mặt tái nhợt, hô hô thở hào hển, nhìn xem Nhị Cầu cực kỳ dễ dàng đáng vẻ, nội tâm không khỏi dâng lên sợ hãi hàn ý.

Vị này Yêu tộc chi tu, tu vi chân chính, đến tột cùng là cảnh giới gì?

thân pháp, đã xa hoàn toàn không phải tam hoa tụ đỉnh cảnh, cảnh giới này, nên có! !

Hàn Lập sắc mặt tái nhợt, trong lòng sợ hãi đồng thời, càng là kiêng dè không thôi.

Lúc này, Nhị Cầu đứng chấp tay, tại trước mặt cách đó không xa, đã là có thể nhìn thấy, có ba tên tu sĩ, chính là cái này Hàn Lập huynh trưởng cùng tiểu muội của hắn, bị một đám giống như quỷ dị côn trùng vây công.

Nhị Cầu thở dài một hơi.

Nói thực ra, hắn không có cái gì tốt lo lắng, chỉ là sợ hãi, cái này Hàn Lập nói lời nói dối.

Còn tốt, cái này Hàn Lập lời nói, không phải hư! !

Thế là, Nhị Cầu nội tâm, ngược lại là quyết tâm muốn xuất thủ, cứu cái này hãm sâu trong khốn cảnh ba người một mạng.

"Tiền bối, phía trước đám kia quỷ dị côn trùng, chính là Thảo Hoang Trùng! ! Cái này Thảo Hoang Trùng, thủ đoạn công kích, có chút quỷ dị, lại là công kích tu sĩ thần thức hải, thường thường làm cho người vội vàng không kịp chuẩn bị! !"

"Thần niệm công kích. . ." Nhị Cầu miệng bên trong nhẹ giọng lầm bầm, ánh mắt bên trong toát ra hàn ý. .

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 148: Quỷ dị côn trùng

Nghe danh tự bình thường không có gì lạ Thảo Hoang Trùng, công kích thủ đoạn, lại là công kích thần thức hải! !

Vừa đến, phương thức công kích như vậy, để Nhị Cầu nhớ tới Quắc Phu, tất muốn giết này cho thống khoái Quắc Phu. Thứ hai, chính là tại cái này Tam Hoang giới bên trong, lấy thần thức công kích thủ đoạn. . . Khó tránh khỏi không khiến người ta miên man bất định. Phải biết, Tam Bảo đạo nhân, cũng chính là Cửu Hoa để quân truyền thừa chỉ có một cái, cái kia chính là Cửu Hoa Kinh.

Cửu Hoa Kinh, tại tinh khí thần phương diện tu luyện, có cực lớn tạo nghệ.

Bằng không mà nói, thế gian này không có Cuồng Nộ Man ba thần!

Cuồng Thần tu thần, Nộ Thần hóa khí, Man Thần luyện tinh. . . Ba thần tác vì Chiến Thần năm đó đặc lực chiến tướng, tu được, nghe nói là Cửu Hoa Kinh tất cả một phần ba. Mà Chiến Thần, là được Cửu Hoa Kinh truyền thừa về sau, mới có thể để Bắc Man chi cảnh Chiến tộc đi lên huy hoàng đỉnh phong, mới có thể ảm mã Xích Thủy, bức bách Đại Hán vương triều cao tổ ký kết Xích Thủy minh ước.

Tại cái này Tam Hoang giới bên trong, danh tự này bình thường không có gì lạ Thảo Hoang Trùng, đúng là lấy thần thức công kích.

Cái này khiến Dịch Lập đối, sinh ra cực kỳ hứng thú nồng hậu.

Không nói nhiều nói, Nhị Cầu thân hình khẽ động, xông vào bầy trùng bên trong.

"Tam đệ? ! Gặp qua đạo hữu (tiền bối)!"

"Tam ca! ! Tiền bối, ngài là tam ca mời về cứu binh a?"

Bị bầy trùng vây khốn ba người, cực kỳ chật vật, nhất là cái này tu là thấp nhất nữ tu, lúc này trên thân càng là chật vật không chịu nổi, một thân nguyên bản tinh xảo hoa mỹ áo trắng, đã bị bầy trùng xé rách thành vãi rách, thân hình khẽ nhúc nhích bên trong, liền mơ hồ có thể thấy được trong đó mảng lớn tuyết trắng, có thể nói là xuân quang ngoại tiết. Mà đối thành bên ngoài người cầm đầu, tình hình muốn tốt một chút, một tên khác nam tu, lúc này đã là bản thân bị trọng thương, co quắp ngã xuống đất, khuôn mặt tái nhợt mà tiều tụy, có một hơi tiến không có một hơi ra đáng về, nếu là lại không tiến hành trị liệu, sợ rằng sẽ thân tử đạo tiêu.

Nhị Cầu nhìn không chớp mắt, chỉ là lạnh hừ một tiếng, xem như đồng ý một tiếng.

Ánh mắt của hắn, đặt ở cách đó không xa bầy trùng bên trong.

Những này tên là Thảo Hoang Trùng côn trùng, cái đầu cũng không nhỏ, mỗi một cái như là núi hạnh lớn nhỏ, vũ cánh vung vẩy trung, trong hư không tạo thành trận trận ba động cảm giác, có mê hoặc quang trạch, tại đám côn trùng này trên thân lóe ra, theo vũ cánh ba động, trong hư không càng là có một cổ vô hình bén nhọn này đâm, quanh quẩn tại tu sĩ trong biên thân thức.

"Các ngươi tạm lui ra sau!"

Nhị Cầu từ tốn nói, vung tay lên, đâm chết rồi một con Thảo Hoang Trùng, lập tức hắn liền trở thành đám côn trùng này hàng đầu mục tiêu công kích, nhao nhao hướng phía Nhị Cầu bên này bay tới.

Thừa dịp Thảo Hoang Trùng rời đi sát vậy, vậy hai người kéo lấy trọng thương tu sĩ, thoát ly bầy trùng vây giết, tạm thời an toàn xuống tới.

Còn nữ kia tu, càng là cuống quýt xuất ra bó lớn linh đan thảo dược, cho nàng trọng thương nhị ca bắt đầu trị liệu.

Về phần nói Dịch Lập, thì là tại bầy trùng đang bao vây, mặt lộ vẻ vẻ nghi hoặc.

Khoảng cách gần xem ra, đám côn trùng này đáng về, có chút dữ tợn, đen nhánh ónh nhuận trông mắt, lộ ra cực đại, miệng hai bên, càng có bén nhọn như liềm đao Lão Nha, lóe ra um tùm hàn quang. Mà tại cái này trùng trên khuôn mặt, này cho nên sẽ có mê hoặc, nhìn để cho người ta có chút hoa mắt choáng đầu quang trạch, chính là tại cái này trùng trên khuôn mặt, có nhọt nhoe không đồng nhất ba loại nhan sắc.

Cái này ba loại nhan sắc, đã âm đậm, tiếp cận với màu đen, nếu không phải tinh tế đi xem, căn bản là khó mà phát giác.

Nhị Cầu đem trong tay con kia trùng thì, tiện tay ném đi, nhìn về phía bầy trùng."Có ý tứ! !"

Giờ này khắc này, ngưng tập hợp một chỗ bầy trùng tản ra, trong đó chỗ, là một con cái đầu nhìn càng lớn Thảo Hoang Trùng.

Mà lại, tại trên thân, tam sắc có chút tiên diễm, Lão Nha cùng con mắt, càng là lóe ra u quang, nhìn tới càng lâu, liền càng có thể cảm giác được, trong đầu trong biên thân thức dần dần hiển hiện đậm nhói cảm giác.

Cái này không giống Thảo Hoang Trùng, chính là này một đám côn trùng vương giả!

Ông~

Tại người vương giả này này trùng vũ cánh trung, khoe miệng phát ra tiếng gào quát chúa, lập tức bầy trùng rối loạn lên, đem trùng vương bao bao vào trong, hướng phía Nhị Cầu bay múa mà tới.

Đang bay tới đồng thời, bầy trùng chỉnh thể, trong chốc lát tê mình!

Theo lấy bọn hắn tê mình, lập tức tại cái này bầy trùng chung quanh, tạo thành từng cái hơn một xích vòng xoáy.

Những này vòng xoáy, có thể di động, vèo vèo đến bay múa mà ra, hướng về Nhị Cầu gào thét mà tới.

Hai mắt chó co rút lại, thân hình đang lùi lại.

Theo hắn rút đi, bầy trùng không ngừng mà truy kích, tại trước mặt, càng nhiều vòng xoáy thành hình!

Nhị Cầu tận lực chậm một bước, cách đó không xa một con vòng xoáy, tại trước mặt, ầm vang ở giữa nổ tung sụp đổ.

Lập tức trong hư không, liền có hơn mười đạo ba động, từ nổ tung sụp đổ vòng xoáy trung bắn ra.

Trong đó, càng là có mấy đạo, tại Nhị Cầu trước mặt một không, biến mất không còn tăm tích.

Mà tại trong biến thần thức, càng là sóng gợn lên, có gai đau nhức cảm giác hình thành.

Thần thông như vậy, theo Nhị Cầu, cùng Quắc Phu thần thông, Thần Diễn Thứ có chút cùng loại, chỉ là cái này bày trưng cùng một chỗ, nhìn, vòng xoáy số lượng có chút kinh người, càng là tiếp tục mà tới. Tại uy lực bên trên, có lẽ không bằng Quắc Phu Thần Diễn Thứ, nhưng là. . . Cũng khó trách, mấy người kia sẽ bị bọn này Thảo Hoang Trùng vây khốn. Dù sao, theo thời gian di động, nếu là bị số lượng quá nhiều vòng xoáy oanh kích, sợ rằng đều sẽ chịu không nổi.

Nhị Cầu ăn như thế một thức vòng xoáy, mang đến nhói nhói, kém xa lúc trước Quắc Phu Thần Diễn Thứ, mang đến kịch liệt đau nhức cảm giác.

Nhưng dù vậy, không sai biệt lắm cũng có kịch liệt đau đớn một phần mười! !

Như thế nhói nhói cảm giác, bỗng nhiên trong đầu phát sinh, đủ để cho rất nhiều tu sĩ, tại vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, thân hình khó mà động đậy, trở thành cái này bày trưng bữa ăn ngon.

Nhưng Nhị Cầu, đối với dạng này đâm nhói, trong lòng cũng có dự phòng, mặc dù đau đớn, nhưng lại đủ để tại có thể tiếp nhận phạm vi bên trong.

Cho nên, cái này nhói nhói cảm giác, tại trong đầu của hắn xuất hiện, cũng đã là tán đi.

Rung động âm âm không ngừng, càng ngày càng nhiều vòng xoáy tại bày trưng trước mặt gào thét mà ra, có thậm chí là đang bay múa trung, liên đột nhiên ở giữa sụp đổ.

Dần dần, theo cái này sụp đổ vòng xoáy dự đến càng nhiều, trong hư không, đứng là ngưng tụ ra một đạo bén nhọn gai mang!

Cái này gai nhọn càng lúc càng lớn, để Nhị Cầu ánh mắt, trong lúc đó co rụt lại.

"Loại biến hóa này, thỉnh linh cùng Quắc Phu Thần Diễn Thứ, tới một mức độ nào đó, cùng loại!" Hắn một bên lui lại, một bên âm thầm suy tư.

Cái này bày trưng, mang cho hắn có chút lớn kinh hãi.

Hắn thị ba huynh muội, thì là bởi vì Dịch Lập không ngừng lùi bước, mà sinh lòng thất vọng.

Xem ra, cái này Yêu tộc chỉ tu, đồng dạng là không địch lại cái này bữa bọn thanh danh Thảo Hoang Trùng, thế là tại chặt vật bên trong, lại vội vàng lui về phía sau, trong lòng khó tránh khỏi thất vọng, bảo thủ ý nghĩ là không có, chỉ là hi vọng cái này Yêu tộc chỉ tu, tốt nhất là không muốn góp đi vào.

Bốn người cầm đầu đại ca, mất lộ hàn mang, thần sắc quả quyết, "Hàn Lập, chúng ta đi! !"

"Đại ca, kia vị tiền bối này?" Hàn Lập mất lộ về về do dự, dù sao Dịch Lập là đến cứu bọn họ, giờ này khắc này, nếu là bọn họ nên rời đi trước, khó tránh khỏi có chút quá không trọng nghĩa.

Hàn Kỳ khẽ cắn môi, "Như vậy đi, người mang theo lão nhị cùng Như nhi nên rời đi trước, ta đi giúp hắn!"

"Đại ca!" Hàn như mất lộ ra vẻ lo lắng.

"Không muốn trì hoãn, các người đi!" Hàn Kỳ vẻ mặt nghiêm túc nói.

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Thảo Hoang Trùng

"Yêu tộc tiền bối cẩn thận, cái này Thảo Hoang Trùng thủ đoạn công kích, chủ yếu chính là cái này vòng xoáy! !" Hàn Kỳ sau lưng Nhị Cầu cách đó không xa, hô.

"Những này vòng xoáy, có thể tại cấp tốc bên trong bay trì mười năm hơi thở, về sau liền sẽ nổ tung, sau đó trong hư không liền sẽ hình thành một đạo thần thức gai nhọn! Cái này thần thức gai nhọn, cực kì đau đầu người khác, có thể cấp tốc lao vùn vụt ba mươi hơi thở, tốc độ cực nhanh, thường thường có thể trọng thương chúng ta tu sĩ! Cho nên nói, như không thể kịp thời diệt trừ cái này Thảo Hoang Trùng bày trưng vương, theo thời gian trôi

qua, liền sẽ di hoạ vô tận."

Theo bày tròng vây kín chỉ thế, thời gian dần qua có Thảo Hoang Trùng khoảng cách Nhị Cầu không xa.

Tại trước mặt cách đó không xa, càng là có một đạo thần thức gai nhọn, ước chừng ngón trở phẩm chất, dài ước chừng tắc hơn, tốc độ cực nhanh, sủu nhưng một tiếng, chính là phá không kích xạ mà tới.

Ở phía xa Hàn Kỳ, gặp một màn này, không khỏi khốc mắt cuồng loạn.

Kia thần thức gai nhọn, hẳn không xa lạ gì.

Hắn nhị đệ, Hàn Trung liền là bởi vì trúng đạo này thần thức gai nhọn, từ đó thất khiếu chảy máu, đến nay hôn mê chưa tỉnh, có thể nói, cái này Thảo Hoang Trùng sở dĩ nguy hiểm, liền là bởi vì những này dần dần hình thành thần thức gai nhọn.

Hắn thấy, cái này Yêu tộc chi tu tiên bối, cho dù là chiến lực không tầm thường, thế nhưng là tại cái này thần thức gai nhọn trước đó, sợ là muốn không được.

Nhưng tiếp xuống phát sinh một màn, thì là làm hắn đời này đều khó mà quên.

Chỉ gặp, Nhị Cầu động.

Đối mặt kia trong suốt tinh thể, lúc ẩn lúc hiện thần thức gai nhọn, Nhị Cầu không chỉ có cũng không lui lại, ngược lại là hướng về phía hướng về phía trước mà đi.

Đạo này thần thức gai nhọn, tuy nói cực nhanh, nhưng tại Nhị Cầu động thời điểm, đạo này thần thức gai nhọn, lại là cực chậm, tại trong mắt, mặc dù chưa nói tới như là ốc sên bò nhanh, nhưng là cũng không khá hơn chút nào. Chỉ vì lúc này Nhị Cầu, tại chính thức vận chuyển "Sức Địa Thành Thốn" thần thông lúc, tốc độ kia, đã là nhanh đến hắn cổ huyền cảnh, có khả năng nhanh đến cực hạn!

Cho nên, tại trong mắt, cái này đâm tới thần thức gai nhọn, tương đối mà nói, chính là chậm như là bay múa tơ liễu.

Thậm chí là, Nhị Cầu tại cùng thác thân mà qua sát na, ngón tay của hắn, bỗng nhiên tại cái này thần thức gai nhọn ở giữa, kẹp lấy!

Cái này kẹp lấy phía dưới, xúc tu chỗ, hắn có thể cảm nhận được ở giữa mang đến nóng rực cùng nhói nhói cảm giác.

Mà đạo này thần thức gai nhọn, càng là ngạnh sinh sinh đến bị hắn kẹp lấy, còn còn đến không kịp tỉnh tê đến xem xét một phen, cái này thần thức gai nhọn, chính là âm vang ở giữa sụp đổ. Tuy nói tiếp xúc thời gian, chỉ là trong chớp lát, nhưng là Nhị Cầu cũng là lần đầu tiên cảm nhận được cái này thần thức gai nhọn chân thực xúc cảm! Mang đến cho hắn một cảm giác, mặc dù tại cùng thần thức gai nhọn tiếp xúc đồng thời, ngón tay hội cảm giác được thiêu đốt cảm giác cùng nhói nhói cảm giác, nhưng là cái này thần thức gai nhọn chân thực xúc cảm, kì thực là như là cực kỳ cứng rắn góc cạnh rõ ràng thủy tinh.

Cứ việc thoát nhìn là một cây hình nón cây hình dạng, nhưng kỳ thật không phải. . .

Tại đạo này thần thức gai nhọn âm vang sụp đổ về sau, Nhị Cầu vượt sói trung nổi lên vô số đạo điện mang!

Ở trong mắt Nhị Cầu, những này bay múa chấn động Thảo Hoang Trùng, liền như là là đứng im

Tại "Hận Như Hải" phách trăm phía dưới, điện mang như là bắn nổ lưới, đâm thủng mỗi một cái Thảo Hoang Trùng.

Cứ việc, mỗi một cái phổ thông Thảo Hoang Trùng, tu vi đạt đến thông linh cảnh tám tầng tả hữu. Nhưng ở trong mắt Nhị Cầu, tu vi như thế, tại hắn cổ huyền cảnh giới dưới, kì thực là như là cỏ rác, thật sự là không đáng giá nhắc tới.

Thế là, ở trong mắt Hàn Kỳ, liền tạo thành cực kì làm cho người kinh ngạc mà rung mình một màn:

Chỉ gặp, Nhị Cầu thân ảnh, hóa thành một mảnh tàn ảnh, những nơi đi qua, cái kia đạo thần thức gai nhọn không chỉ có là âm vang sụp đổ tiêu tán, mà lại, còn tránh thoát, kia cực kì khó chơi thần niệm vòng xoáy, theo thứ mình thanh âm nổ đùng, tại kia tàn ảnh những nơi đi qua, mảng lớn Thảo Hoang Trùng, càng là như là Thu Diệp, Diệp Vũ mà xuống, nhao nhao tử vong.

Theo những này Thảo Hoang Trùng mảng lớn chết đi, kia nguyên bản tồn tại vòng xoáy, cũng là sụp đổ tiêu tán.

Chớp mắt, liền có một nửa Thảo Hoang Trùng chết tại Nhị Cầu trước mặt! !

Hắn đã đi tới kia bị bày tròng bao quanh tròng vương trước mặt.

Tại phía sau, chính là kia tử vong Thảo Hoang Trùng, như là lá khô, lượn vòng mà xuống tràn cảnh.

Một màn này, bị Hàn Kỳ để ở trong mắt, trong lòng khiếp sợ đồng thời, càng là nhìn không được đến hít một hơi.

Cái này đầy trời tàn lụi Thảo Hoang Trùng Diệp Vũ mà xuống một màn, thật sâu ấn khắc ở trong đầu.

Hàn Kỳ chỉ là thấy được một mảnh tàn ảnh, lại không nhìn thấy, Nhị Cầu xuất thủ số lần.

Như hấn có thể nhìn thấy Nhị Cầu xuất thủ số lần, chỉ sợ sẽ còn càng thêm kinh hãi.

Mỗi một cái Thảo Hoang Trùng tàn lụi, kì thực nương theo lấy Nhị Cầu một lần xuất thủ!

Vuốt sói vung vẩy bên trong, đã là nhanh chóng đến cực hạn.

Những này Thảo Hoang Trùng quá yếu, đã chưa nói tới xé rách, chỉ có thể nói là tại hấn một điểm phía dưới, Phích Thiên Cửu Thức hạ bốn thức thứ hai, Hấn Như Hải uy năng, đủ để đem những này Thảo Hoang Trùng trong cơ thể sinh cơ, hoàn toàn đoạn tuyệt.

Nhị Cầu đến, hiển nhiên là để trùng vương cảm nhận được trước nay chưa từng có tử vong uy hiếp, tại tiếng gào thét chứa trung, bày trùng vòng quanh nó, bay ngược mà ra, càng có trợn trợn thần niệm vòng xoáy hình thành, tại hình thành sát na, chính là âm vang ở giữa sụp đổ. Hiển nhiên là mưu toan ngăn cản Dịch Lập hành động.

Mà lại, cái này thần niệm vòng xoáy hình thành tốc độ nhanh chóng, rõ ràng là bày trùng bỏ ra tương đương đại giới, mới làm được.

Tại vòng xoáy hình thành đồng thời, số lớn côn trùng tàn lụi, sinh mệnh đến cuối cùng.

Kể từ đó, trong chốc lát, bày trùng ngược lại là cùng Nhị Cầu ở giữa, kéo ra một chút khoảng cách.

Nhưng Nhị Cầu khoảng cách gần như vậy tới gần bày trùng trung tâm, gây nên, chính là bày trùng bên trong con kia vương giả! !

Tại xem ra, cái này Thảo Hoang Trùng quá yếu, nhưng là bày trùng có thể phát huy ra làm cho tam hoa tụ đỉnh cảnh giới tu sĩ đều kiêng kỵ biến sắc thực lực, hoàn toàn là bởi vì tại bày trùng bên trong vương giả.

Cái này Vương Trùng, có chút không giống nhau lắm.

Nhị Cầu dự định, muốn bắt sống một con, để mảnh quan sát kỹ quan sát, cái này kỳ dị côn trùng.

Sau đó, Hàn Kỳ nhếch to miệng, thấy được làm hấn vô luận như thế nào đều khó có thể tương tượng một màn!

Kia Yêu tộc con sói con, đứng là đuổi theo một đám mấy ngàn con Thảo Hoang Trùng.

Mà kia bày trùng, càng là theo tia lóe dẫn lấp lóe, đang không ngừng sụp đổ.

Tại hít vào một hơi đồng thời, Hàn Kỳ trong lòng, có dị dạng tâm tư.

"Đại ca, đại. . ." Cùng lúc đó, Hàn Lập cũng chạy đến, gặp được xa xa một màn kia, lập tức không khỏi hít vào một ngụm khí lạnh, "Cái gì? Đúng là đang đuổi lấy Thảo Hoang Trùng bày?"

Hàn Kỳ nghe tiếng, xoay đầu lại, thấy là Hàn Lập, đắng chát cười một tiếng, "Tam đệ sao ngươi lại tới đây, ngươi nhị ca thế nào?"

"Nhị ca ăn vào tinh thần đan, hiện tại đã có chuyển biến tốt." Hàn Lập vẫn như cũ ngơ ngác phải xem lấy một màn này, "Đại ca. . . Ta nhìn thấy, không phải đang nằm mơ chứ?"

Hàn Kỳ bất đắc dĩ cười một tiếng, "Hiển nhiên không phải. Người này. . . Tê, kể từ đó, có lẽ chúng ta thật có thể tiến vào cái chỗ kia, đạt được Niệm Tinh Chi Thạch!"

"Đại ca, hấn đến rồi!"

Hai người nhìn lại, chỉ gặp Dịch Lập hơi khẽ cau mày, tại tay trái vuốt sói phía trên, tí tách lấy vết máu màu xanh lục, tại trên tay phải, thì là nắm lấy như là quả mận trùng vương, lúc này chính là vừa quan sát trùng vương, một bên chậm rãi đến hướng về hai người bên này đi tới.

"Ba. . ."

"Hai. . ."

"Một. . ."

Hàn Kỳ trong lòng mặc niệm, cùng lúc đó, Nhị Cầu con mắt, tại mảnh quan sát kỹ cái này bày trùng mười hơi về sau, trong lúc đó co rút lại, bắn ra tinh quang, chỉ là trong phút chốc, con kia trùng vương, đứng là trong lúc đó âm vang tự bạo. .

Chương 150: Hàn thị mật tân

Trùng vương tự bạo!

Cái này trùng vương tu vi, tại bọn này Thảo Hoang Trùng bên trong, tự nhiên là cao nhất. Nhưng nó lại cao hơn, cũng bắt quá là nhập huyền cảnh tầng thứ nhất đáng về, cho dù là lựa chọn bản thân bạo tạc, tại Nhị Cầu trong mắt, cũng bắt quá là như cùng một căn pháo đốt, tại trong lòng bàn tay bạo tạc, nhiều lắm thì tay tê dại một trận, không tạo được chút nào tổn thương. Nhưng Dịch Lập trong nội tâm, thì là có chút tiếc hận. . .

Cái này trùng vương, mặc dù hấn mãnh quan sát kỹ mười hơi thời gian, thế nhưng tại cái này trùng vương trên thân, thấy được một chút không giống chỗ.

Cái này chỗ khác biệt, không gần như chỉ ở tại cái này Thảo Hoang Trùng trùng vương trên thân, thứ ba sắc càng thêm chói mắt, cái đầu càng lớn, dung mạo, càng thêm dữ tợn đáng sợ, mà ở chỗ hai mắt ở giữa, Ấn Đường Huyết chỗ, ngưng kết ra một điểm tinh thể. Điểm này tinh thể, cùng thần thức gai nhọn có chút cùng loại, chỉ là càng thêm ngưng thực. Bất quá theo trùng vương tự bạo, điểm này tinh thể, theo bạo tạc, cũng là hỏng mất.

Nhưng Dịch Lập, rõ ràng là tại điểm này tinh thể bên trên, cảm nhận được thần niệm tồn tại.

Nói một cách khác, điểm này tinh thể, như là thần thức ngưng thật.

Cho nên nói, cái này Thảo Hoang Trùng trùng vương, muốn so Thảo Hoang Trùng càng thêm quý dị.

"Đa tạ tiền bối, ân cứu mạng! !" Dịch Lập đi tới Hàn Kỳ cùng Hàn Lập trước mặt, lập tức hai người này chính là nặng nề đến ôm quyền cúi đầu.

Nhị Cầu hừ đồ một chút, liền lại nghe kia Hàn Lập cười nói, " tiền bối, đây là Đại ca Hàn Kỳ! "

Hàn Kỳ, chính là trong bốn người người cầm đầu, tu vi cùng tuổi tác, đương nhiên cũng là cao nhất.

Người này tai to mắt lớn, không gọi được mập mạp, ngược lại là có chút mảnh cứng tráng.

"Xin ra mắt tiền bối!" Hàn Kỳ lại bái, "Lần này nếu không phải tiền bối xuất thủ, ta huynh muội mấy người, thương vong thảm trọng ngược lại cũng thôi, sợ rằng sẽ thân tử đạo tiêu!"

"Không sao, tiện tay mà thôi mà thôi." Nhị Cầu khoát tay chặn lại, "Các ngươi không cần xưng ta tiền bối, tu vi của ta, cũng bắt quá là nhập huyền cảnh tầng thứ nhất mà thôi. Xưng ta tiền bối, thật sự là không ổn!"

Hàn Kỳ cùng Hàn Lập hai mặt nhìn nhau, lẫn nhau cũng đều là không tin.

"Ha ha, thực lực vi tôn, tiền bối thực lực chúng ta rõ như ban ngày, xưng hô một tiếng tiền bối, cũng không có sai, huống chi, tiền bối càng là ta huynh muội ba người ân nhân cứu mạng." Hàn Kỳ cười ha ha, không muốn đổi giọng.

Đã như vậy, Nhị Cầu cũng sẽ không cưỡng cầu.

Tại Hàn Kỳ cùng Hàn Lập mời mọc, Nhị Cầu theo hai người rời khỏi nơi này, cùng Hàn thị hai người khác tụ họp.

Cái kia tên là Hàn Như nữ tu ôn hoà lập kiến qua về sau, tất nhiên là một phen hàn huyền chào, ngược lại là kia nguyên bản ngắt đi Hàn Trung, ngược lại là đưa tới Nhị Cầu trong lòng hiếu kì. Lúc này, Hàn Trung tuy nói vẫn như cũ là tại hôn mê, nhưng sắc mặt, so sánh với lúc trước tái nhợt vô thần, hiển nhiên là khôi phục không ít, trở nên có chút hồng nhuận, cũng không biết là ăn như thế nào linh đan diệu dược.

Dù sao, Hàn Trung sở thụ tổn thương, Nhị Cầu nhìn một cái, cũng là rõ ràng sáng tỏ, đây là thần thức phương diện thương tích, cần trân quý quý giá linh dược đến trị liệu.

Bởi vậy có thể thấy được, cái này Hàn thị nhất tộc mấy người, ngược lại không kém tiền.

Hàn Lập lúc này đối Nhị Cầu, là cực kỳ kính nể, dù sao truy sát Thảo Hoang Trùng một màn, thật sâu ấn khắc ở Hàn Lập trong đầu.

Gặp Nhị Cầu nhìn chăm chăm vào Hàn Trung như có điều suy nghĩ, cái này Hàn Lập liền cười giải thích nói, " tiền bối có chỗ không biết, ta nhị ca sở thụ tổn thương, chính là kia Thảo Hoang Trùng vương thần thức gai nhọn gây thương tích. Loại này thần thức bên trên thương thế, cực kỳ khó trị liệu, thế nhưng là ta Hàn thị nhất tộc, tại Sóc Phương trong thành. . . "

"Hàn Lập, tiền bối lại có thể nào không biết như lời ngươi nói? Dù sao tiền bối thế nhưng là đem kia trùng vương đều bắt sống!" Hàn Kỳ cười ha ha,

đánh gãy Hàn Lập, "Ngươi còn không nhanh đánh chút nước đến, cho tiền bối rửa sạch một phen!"

Kia Hàn Lập cười ha ha, hàm hàm bộ dáng, gãi đầu một cái, liền chạy đến cách đó không xa mức nước đi.

Nghe nói Nhị Cầu đúng là đem Thảo Hoang Trùng vương đô bắt sống, kia Hàn Như trong mắt, không khỏi toát ra mấy phần ngạc nhiên chi ý.

Nàng vốn là coi là, cái này vì yêu tộc sói tu, chỉ là đem kia Thảo Hoang Trùng đuổi, không nghĩ tới, cho nên ngay cả trùng vương đều bắt sống. . . Không khỏi, Hàn Như nhìn thoáng qua Hàn Kỳ.

Nhị Cầu lơ đãng, nhìn về phía Hàn Kỳ hỏi nói, "đạo hữu ngươi có biết, nơi nào còn có những này Thảo Hoang Trùng tung tích?"

Hàn Kỳ sững sờ, "Tiền bối. . . Tha thứ tại hạ lẩm miệng, ngươi muốn cái này Thảo Hoang Trùng tung tích, là muốn. . ."

Nhị Cầu cười nhạt một tiếng, "Không có gì, chẳng qua là cảm thấy kia trùng vương có chút kì lạ, muốn bắt sống chút, tinh tế nghiên cứu một chút."

Nghe lời này, vô luận là Hàn Kỳ vẫn là Hàn Như, trong ánh mắt, đều toát ra thần sắc kinh hãi.

Nghe Nhị Cầu, tựa hồ đối với cái này Thảo Hoang Trùng trùng vương, cũng không có chút nào để ở trong lòng.

Hàn Kỳ do dự một chút, đáng chất đến vừa cười vừa nói, "Tiền bối ngươi có chỗ không biết a! Cái này Thảo Hoang Trùng chỉ là đám côn trùng này cấp thấp nhất cấp độ, nói một cách khác, Thảo Hoang Trùng là có thể không ngừng tiến giai, không ngừng tiến hóa, đồng thời tại tiến hóa quá trình bên trong, lại không ngừng cải biến mình hình thái!"

"Tỉ như nói, kia Thảo Hoang Trùng trùng vương, chính là Thảo Hoang Trùng không ngừng tiến hóa kết quả. Kia trùng vương, xác thực nói, đã không thể là gọi Thảo Hoang Trùng, nó có tên của mình, tên là "Niệm!"

"Niệm?" Nhị Cầu hơi sững sờ, danh tự này ngược lại là có chút kì lạ.

"Tiền bối, cái này Niệm trùng chỗ kỳ lạ, liền ở chỗ mi tâm ở giữa, có Niệm Tinh ngưng luyện mà ra." Tên này vì Hàn Như nữ tử, tại cho Hàn Trung tinh tế lau lau rồi cái trán đỏ mồ hôi về sau, liền cười nói với Nhị Cầu, nhìn xem Nhị Cầu trong mắt mê hoặc, Hàn Như cười tiếp tục nói, "Niệm Tinh, chính là hiếm có một bảo, có Niệm Tinh, chúng ta tu sĩ có thể đem chi nuốt, hoặc là dùng Niệm Tinh luyện chế thành đặc biệt đan dược ăn vào, để mà tu luyện thần thức!"

"Tu luyện thần thức? Niệm Tinh! !" Nhị Cầu tự lẩm bầm, khoe miệng toát ra cười tà, cái này Tam Hoang giới quả thật kỳ lạ, không nghĩ tới, đúng là có Niệm Tinh dạng này có thể dùng tới tu luyện thần thức bảo bối.

Cho tới nay, Nhị Cầu cho rằng tu sĩ tu luyện thần thức, cũng không có quá tốt phương pháp, chỉ có thể khổ tu mình tướng, từng giờ từng phút đến mở rộng thần thức hải.

Nhưng bây giờ, hán đúng là từ cái này Hàn thị tộc nhân miệng bên trong, đạt được Niệm Tinh loại này có thể tu luyện thần thức diệu dược, không khỏi tâm thần có chút rung động.

Nhìn thấy Nhị Cầu con mắt lóe ra kỳ mang, Hàn Kỳ cười hắc hắc, "Tiền bối có lẽ không biết, cái này Niệm trùng rất khó bắt sống, cho dù là bắt sống về sau, cái này côn trùng, cũng sẽ tự bạo. Theo tự bạo, cái này Niệm trùng ẩn đường Niệm Tinh, chính là cũng sẽ tự bạo, căn bản là khó mà thu thập."

Bị Hàn Kỳ đoán được nội tâm suy nghĩ, Nhị Cầu cười cười, "Tại hạ tên là Dịch Lập, người xưng ta con sói con, hoặc là Nhị Cầu, nói đến chúng ta là ngang hàng, các ngươi mở miệng một tiếng tiền bối, tại hạ thật sự là không chịu nổi hưởng thụ. Tốt như vậy, các ngươi xưng ta Dịch đạo hữu là đủ."

Nếu như thế, Hàn Kỳ cũng liền không tốt lại khiêm tốn, cười nói, " vậy hãy nghe trước. . . Dịch đạo hữu lời nói!"

"Như thế tốt lắm!" Nhị Cầu cười ha ha một tiếng, "Bất quá Hàn đạo hữu, có thể hay không vì ta tinh tế nói một chút cái này Niệm trùng cùng Niệm Tinh ở giữa sự tình? Nói thực ra, đối cái này Niệm Tinh, ta có chút tâm động, nếu là có thể, ngược lại là hi vọng thu hoạch chút Niệm Tinh, để mà tu luyện thần thức!"

Nghe nói Nhị Cầu, Hàn Như cùng Hàn Kỳ nhìn nhau, kia Hàn Như khanh khách một tiếng, Hàn Kỳ nói, " Dịch đạo hữu, kỳ thật ngươi thật sự là hỏi đúng người!"

Bạn đang đọc truyện *Man Hoang Lang Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.